

TORÁ

תורה

O Livro Sagrado da Instrução

Com notas e ilustrações
de Chris Allmeida

TORÁ

תורה

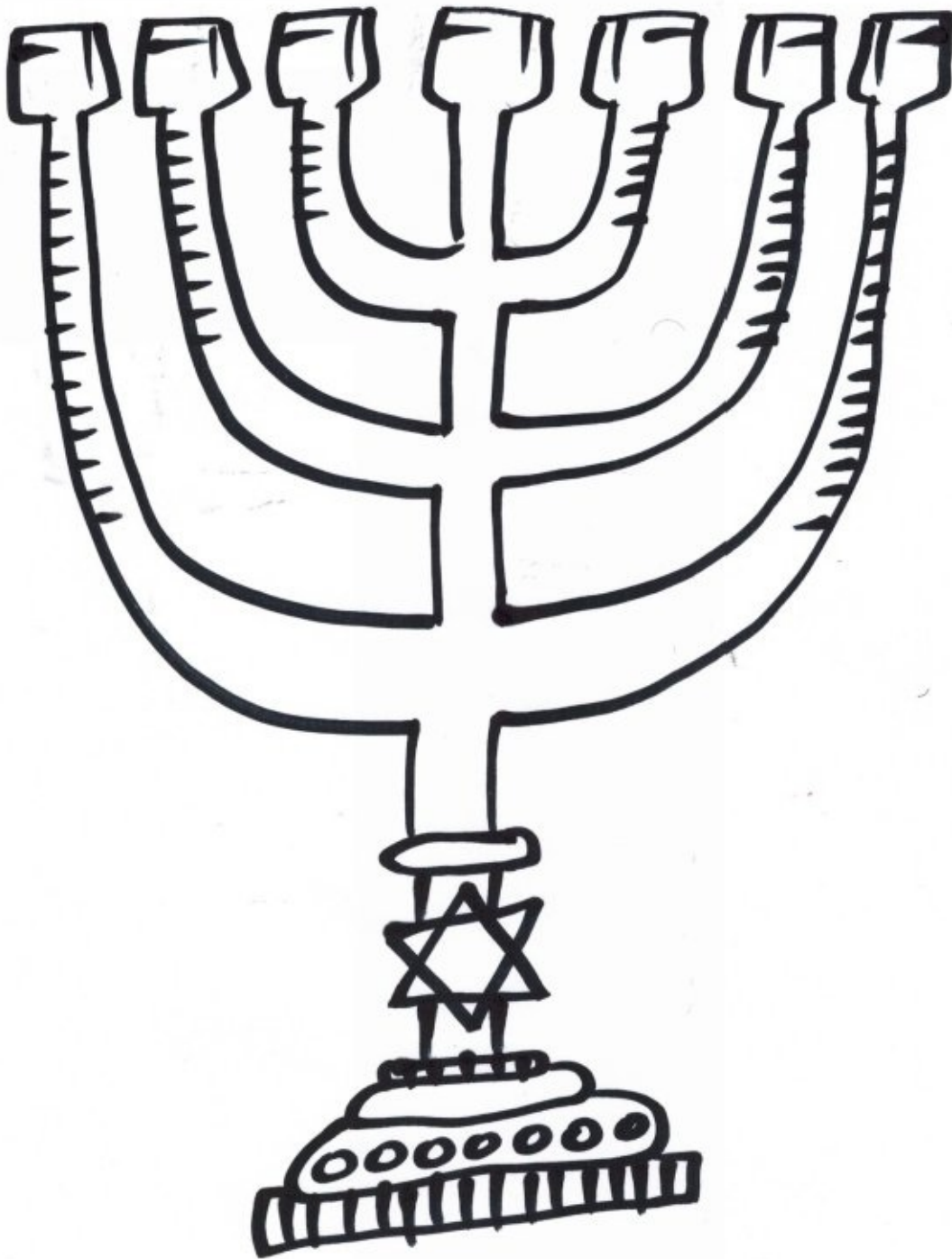
O Livro Sagrado da Instrução

Com notas e ilustrações
de Chris Allmeida

Torá

תורה

O Livro Sagrado da Instrução

Português - Hebraico

Torá – O Livro Sagrado da Instrução
Portugues - Hebraico

Versão comentada e ilustrada por Chris Allmeida

www.chrisallmeida.com

Editora Unidarma

Índice

O que é Torá?

בראשית - Bereshit - No princípio (Gênesis)

1 2 3 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 2
23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 39
42 43 44 45 46 47 48 49 50

שמות - Shemot - Os nomes (Êxodo)

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 3

ויקרא - Vaicrá - E chamou (Levítico)

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
22 23 24 25 26 27

במדבר - Bamidbar - No deserto (Números)

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36

דברים - Devarim - Palavras (Deuteronômio)

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19
22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34

Imagens

[Mulher e serpente.](#)

[Arca de Noé.](#)

[José lançado na cova.](#)

[Mar Ver melhor.](#)

[Arca da Aliança.](#)

[Castiçal.](#)

[Trombeta.](#)

O que é Torá?

A Torá (do hebraico תּוֹרָה) significa instrução, apontamento, lei. Além de nortear o seu relacionamento com Deus (vida espiritual), ela revela informações detalhadas que, quando seguidas, contribuem para que você:

- a) melhore sua saúde física e psicológica;
- b) construa uma relação familiar mais sólida;
- c) estruture sua condição material e financeira;
- d) tenha uma longa vida.

Sua estrutura consiste nos cinco primeiros livros do Tanakh (também chamados de Hamisha Humshei Torah , חמשה חומשי תורה - as cinco partes da Torá). E os livros são: Bereshit (conhecido no ocidente como Gênesis), Shemot (Êxodo), Vayikrá (Levítico), Bamidbar (Números) e Devarim (Deuteronômio). A diferença de nomes se dá pelo fato de que os judeus dão para cada livro o nome de sua primeira palavra que aparece no respectivo texto.

Embora a Torá seja a obra central do judaísmo, sua importância e sua influência vai muito além do contexto religioso.

A leitura começa com relatos sobre a criação do mundo, sobre a origem da humanidade, bem como sobre o pacto que Deus fez com Abraão e seus filhos, prometendo uma grande descendência. Segue com a libertação dos filhos de Israel do Egito e sua peregrinação de quarenta anos até a terra prometida. Em seguida, apresenta uma série de instruções para sua conduta espiritual, social e moral. Tudo isto consiste naquilo que é chamado de “Lei Mosaica” ou “Lei de Deus”, uma vez que é a lei que o próprio Deus deu para Moisés.

Interessante observar que a Torá revela a mente do Criador no que diz respeito a como Seu povo deve viver, comer, pensar, conviver e obter sucesso em seus empreendimentos.

Aliás, de acordo com a tradição judaica, foi Moisés quem redigiu a Torá através de instrução divina. O mesmo teria escrito ao longo dos seus quarenta anos de travessia do deserto em busca da terra prometida. Ele teria, inclusive, escrito a

parte final do texto que discorre sobre sua morte (lemos isto em Devarim - Deuteronômio 32:50-52). De acordo com as tradições, esta parte teria sido fruto de uma visão antecipada dada por Deus.

בראשית

Bereshit

No princípio (Gênesis)

O livro de Bereshit (Gênesis) é o primeiro livro da Bíblia Hebraica e da Bíblia cristã. Consiste no relato que vai desde a história da criação do mundo e da raça humana em seis dias até o período em que Jacó, com seus filhos saem para o Egito.

Os descendentes de Adão, o dilúvio, a Torre de Babel, o chamado de Abrão, dentre outras histórias tornam este livro indispensável para a compreensão da fé judaica e cristã.

É, sem dúvida, uma belíssima descrição da vida dos patriarcas bíblicos.

Além disso, é neste livro que encontramos a instituição do brit milá (em hebraico : ברית מילה , literalmente "aliança da circuncisão"), do shabat (do hebraico: שבת , que significa "inatividade" e diz respeito ao descanso nos sábados) e dos mandamentos de Noé, conhecidos também como Brit Noah ("Pacto de Noé") que devem ser observados por toda humanidade.

Resumidamente, o Brit Noah consiste em : não cometer idolatria, não assassinar, não roubar, não cometer imoralidades sexuais, não blasfemar, não maltratar aos animais e estabelecer sistemas e leis de honestidade e justiça. Atente para não confundir o Brit Noah com os 10 mandamentos que surgem posteriormente com Moisés no livro de Shemot (Êxodo).

Bereshit - Gênesis 1

1 No princípio, criou Deus os céus e a terra.

בראשית תברא אלהים אמת השמיים ואמת הארץ 1

2 E a terra era sem forma e vazia; e havia trevas sobre a face do abismo; e o Espírito de Deus se movia sobre a face das águas.

היתה תהו ובהו וחשך על פני תהו ואלהים מרחפ על פני המים 2

3 E disse Deus Haja luz. E houve luz.

ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור 3

4 E viu Deus que era boa a luz; e fez Deus separação entre a luz e as trevas.

וירא אלהים אמת האור כי טוב ויבדל אלהים בינהאור ובין החשך 4

5 E Deus chamou à luz Dia; e às trevas chamou Noite. E foi a tarde e a manhã o dia primeiro.

ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קר א לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד 5

6 E disse Deus Haja uma expansão no meio das águas, e haja separação entre águas e águas.

ויאמר אלהים יהי רקיע עבתו המים ויהי מבדל בינמים למים 6

7 E fez Deus a expansão e fez separação entre as águas que estavam debaixo da expansão e as águas que estavam sobre a expansão. E assim foi.

תהרקי עויבדל בינמים אשר מתחת לרקיע עובינמים אשר מעל לרקיע 7
עויהי כן

8 E chamou Deus à expansão Céus; e foi a tarde e a manhã o dia segundo.

ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני 8

9 E disse Deus Ajuntem-se as águas debaixo dos céus num lugar; e apareça a porção seca. E assim foi.

אלהים יקווהמים מתחת השמים אמת למקום אחד ותראה היבש ויהי כן 9

10 E chamou Deus à porção seca Terra; e ao ajuntamento das águas chamou

Mares. E viu Deus que era bom.

קָרָא אֱלֹהִים לְיִבְשֶׁת הָאָרֶץ וּלְמִקְוֵי הַמַּיִם קָרָא יְמִינֵי הָאֱלֹהִים כִּי יָטוֹב 10

11 E disse Deus Produza a terra erva verde, erva que dê semente, árvore frutífera que dê fruto segundo a sua espécie, cuja semente esteja nela sobre a terra. E assim foi.

וַיֵּשֶׁב הָאָרֶץ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַיָּבֵשׁ וְאֶת הַיָּם וַיֵּרְא אֱלֹהִים כִּי יָטוֹב 11

12 E a terra produziu erva, erva dando semente conforme a sua espécie e árvore frutífera, cuja semente está nela conforme a sua espécie. E viu Deus que era bom.

וַיֵּשֶׁב הָאָרֶץ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַיָּבֵשׁ וְאֶת הַיָּם וַיֵּרְא אֱלֹהִים כִּי יָטוֹב 12

13 E foi a tarde e a manhã o dia terceiro.

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי 13

14 E disse Deus Haja luminares na expansão dos céus, para haver separação entre o dia e a noite; e sejam eles para sinais e para tempos determinados e para dias e anos.

וַיֵּשֶׁב הָאָרֶץ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַיָּבֵשׁ וְאֶת הַיָּם וַיֵּרְא אֱלֹהִים כִּי יָטוֹב 14

15 E sejam para luminares na expansão dos céus, para alumiar a terra. E assim foi.

וַיֵּשֶׁב הָאָרֶץ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַיָּבֵשׁ וְאֶת הַיָּם וַיֵּרְא אֱלֹהִים כִּי יָטוֹב 15

16 E fez Deus os dois grandes luminares o luminar maior para governar o dia, e o luminar menor para governar a noite; e fez as estrelas.

וַיֵּשֶׁב הָאָרֶץ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַיָּבֵשׁ וְאֶת הַיָּם וַיֵּרְא אֱלֹהִים כִּי יָטוֹב 16

17 E Deus os pôs na expansão dos céus para alumiar a terra,

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי 17

18 e para governar o dia e a noite, e para fazer separação entre a luz e as trevas. E viu Deus que era bom.

ולמש לביו ם ובליל ה ולהבדי לבי ן האו רובי ן החש ך ויר א אלהי ם כ י טוב 18

19 E foi a tarde e a manhã o dia quarto.

ויה י ער בויה י בק ריו ם רביעי 19

20 E disse Deus Produzam as águas abundantemente répteis de alma vivente; e voe m as aves sobre a face da expansão dos céus.

רצ והמי ם שר ן נפ ש חי ה ועו ף יעופ ף ע להאר ן ע לפנ י רקי ע השמים 20

21 E Deus criou as grandes baleias, e todo réptil de alma vivente que as águas abundantemente produziram conforme as suas espécies, e toda ave de asas conforme a sua espécie. E viu Deus que era bom.

ם א ת התנינ ם הגדלי ם וא ת כ ל נפ ש החי ה הרמש ת אש ר שרצ והמי ם 21
למינה ם וא ת כ לעו ף כנ ף למינה ויר א אלהי ם כ י טוב

22 E Deus os abençoou, dizendo Frutificai, e multiplicai-vos, e enchei as águas nos mares; e as aves se multipliquem na terra.

את ם אלהי ם לאמר פר ורוב ומלא וא ת המי ם בימי ם והעו ף יר בבארץ 22

23 E foi a tarde e a manhã o dia quinto.

ויה י ער בויה י בק ריו ם חמישי 23

24 E disse Deus Produza a terra alma vivente conforme a sua espécie ; gado, e répteis, e bestas-feras da terra conforme a sua espécie. E assim foi.

ם תוצ א האר ן נפ ש חי ה למינ ה בהמ ה ורמ ש וחית ואר ן למינ ה ויה י כן 24

25 E fez Deus as bestas-feras da terra conforme a sua espécie, e o gado conforme a sua espécie, e todo o réptil da terra conforme a sua espécie. E viu Deus que era bom.

ת חי ת האר ן למינ ה וא ת הבהמ ה למינ ה וא ת כ ל רמ ש האדמ ה למינה ו 25
ויר א אלהי ם כ י טוב

26 E disse Deus Façamos o homem à nossa imagem, conforme a nossa semelhança; e domine sobre os peixes do mar, e sobre as aves dos céus, e sobre o gado, e sobre toda a terra, e sobre todo réptil que se move sobre a terra.

ם נעש ה אדם בצלמן וכדמותן ויירד ו בדג ת הי ם ובעו ף השמי ם ובבהמ ה 26
ובכ להאר ן ובכ להרמ ש הרמ ש ע להארץ

27 E criou Deus o homem à sua imagem; à imagem de Deus o criou; macho e

fêmea os criou.

27 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וּזְכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֱלֹהִים אֶת אָדָם

28 E Deus os abençoou e Deus lhes disse Frutificai, e multiplicai-vos, e enchei a terra, e sujeitai-a; e dominai sobre os peixes do mar, e sobre as aves dos céus, e sobre todo o animal que se move sobre a terra.

28 הָיָה כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְבָרֶכְהוּ אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בְּרָכְכֶם וְהִרְבֵּיתֶם וּמָלֵאתֶם אֶת הָאָרֶץ וְשִׁמְרֶתֶם אֶת הָאָרֶץ וְהָרִמְתֶּם עָלֶיהָ וְהָרְמִיתֶם עָלֶיהָ לְהָאָרֶץ

29 E disse Deus Eis que vos tenho dado toda erva que dá semente e e que está sobre a face de toda a terra e toda árvore em que há fruto de árvore que dá semente; ser-vos-ão para mantimento.

29 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פֶּרִי עֵץ זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהָ

30 E a todo animal l da terra, e a toda ave dos céus, e a todo réptil da terra, em que há alma vivente, toda a erva verde lhes será para mantimento. E assim foi.

30 לְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכָל רֹמֵשׁ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהָ וַיְהִי כֵן

31 E viu Deus tudo q uanto tinha feito, e eis que era muito bom; e foi a tarde e a manhã o dia sexto.

31 וַיֹּרֶא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי

Bereshit - Gênesis 2

1 Assim, os céus, e a terra, e todo o seu exército foram acabados.

1 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם

2 E, havendo Deus acabado no dia sétimo a sua obra, que tinha feito, descansou no sétimo dia de toda a sua obra, que tinha feito.

2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה

3 E abençoou Deus o dia sétimo e o santificou; porque nele descansou de toda a sua obra, que Deus criara e fizera.

3 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

4 Estas são as origens dos céus e da terra, quando foram criados; no dia em que o SENHOR Deus fez a terra e os céus.

4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים

5 Toda planta do campo ainda não estava na terra, e toda erva do campo ainda não brotava; porque ainda o SENHOR Deus não tinha feito chover sobre a terra, e não havia homem para lavrar a terra.

5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה

6 Um vapor, porém, subia da terra e regava toda a face da terra.

6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה

7 E formou o SENHOR Deus o homem do pó da terra e soprou em seus narizes o fôlego da vida; e o homem foi feito alma vivente.

7 וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה

8 E plantou o SENHOR Deus um jardim no Éden, da banda do Oriente, e pôs ali o homem que tinha formado.

8 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר

9 E o SENHOR Deus fez brotar da terra toda árvore agradável à vista e boa para comida, e a árvore da vida no meio do jardim, e a árvore da ciência do bem e do mal.

9 ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע

10 E saía um rio do Éden para regar o jardim; e dali se dividia e se tornava em quatro braços.

10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים

11 O nome do prim eiro é Pisom; este é o que rodeia toda a terra de Havilá, onde há ouro.

11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב

12 E o ouro dessa terra é bom; ali há o bdélio e a pedra sardônica.

12 זהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם

13 E o nome do segun do rio é Giom; este é o que rodeia toda a terra de Cuxe.

13 ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש

14 E o nome do terceiro rio é Hidéquel; este é o que vai para a banda do oriente da Assíria; e o quarto rio é o Eufrates.

14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת

15 E tomou o SENHOR Deus o homem e o pôs no jardim do Éden para o lavrar e o guardar.

15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה

16 E ordenou o SENHOR Deus ao homem, dizendo De toda árvore do jardim comerás liv remente,

16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל

17 mas da árvore da ciência do bem e do mal, dela não comerás; porque, no dia em que dela comeres, certamente morrerás.

17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות

18 E disse o S ENHOR Deus Não é bom que o homem esteja só; far-lhe-ei uma adjutora que esteja como diante dele.

ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עוזר כנגדו 18

19 Havendo, pois, o SENHOR Deus formado da terra todo animal do campo e toda ave dos céus, os trouxe e a Adão, para este ver como lhes chamaria; e tudo o que Adão chamou a toda a alma vivente, isso foi o seu nome.

ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם 19 לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו

20 E Adão pôs os no mes a todo o gado, e às aves dos céus, e a todo animal do campo; mas para o homem não se achava adjutora que estivesse como diante dele.

ייקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עוזר 20 כנגדו

21 Então, o SENHOR Deus fez cair um sono pesado sobre Adão, e este adormeceu; e tomou uma das suas costelas e cerrou a carne em seu lugar.

ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה 21

22 E da costela que o SENHOR Deus tomou do homem formou uma mulher; e trouxe-a a Adão.

ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם 22

23 E disse Adão Esta é agora osso dos meus ossos e carne da minha carne; esta será chamada varoa, porquanto do varão foi tomada.

יאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה 23 זאת

24 Portanto, deixará o varão o seu pai e a sua mãe e apegar-se-á à sua mulher, e serão ambos uma carne.

על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד 24

25 E ambos estavam nus, o homem e a sua mulher; e não se envergonhavam.

ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו 25

Bereshit - Gênesis 3

1 Ora, a serpente era mais astuta que todas as alimárias do campo que o SENHOR Deus tinha feito. E esta disse à mulher É assim que Deus disse Não comereis de toda árvore do jardim?

1 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן

2 E disse a mulher à serpente Do fruto das árvores do jardim comeremos,

2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל

3 mas, do fruto da árvore que está no meio do jardim, disse Deus Não comereis dele, nem nele tocareis, para que não morrais.

3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון

4 Então, a serpente disse à mulher Certamente não morrereis.

4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון

5 Porque Deus sabe que, no dia em que dele comerdes, se abrirão os vossos olhos, e sereis como Deus, sabendo o bem e o mal.

5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע

6 E, vendo a mulher que aquela árvore era boa para se comer, e agradável aos olhos, e árvore desejável para dar entendimento, tomou do seu fruto, e comeu, e deu também a seu marido, e ele comeu com ela.

6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל

7 Então, foram abertos os olhos de ambos, e conheceram que estavam nus; e coseram folhas de figueira, e fizeram para si aventais.

7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת

8 E ouviram a voz do SENHOR Deus, que passeava no jardim pela viração do dia; e escond eu-se Adão e sua mulher da presença do SENHOR Deus, entre as árvores do jardim.

וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה 8
אלהים בתוך עץ הגן

9 E chamou o SENHOR Deus a Adão e disse-lhe Onde estás?

9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה

10 E ele disse Ouvi a tua voz soar no jardim, e temi, porque estava nu, e escondi-me.

10 ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא

11 E Deus disse Quem te mostrou que estavas nu? Comeste tu da árvore de que te ordenei que não comesses?

11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתך לבלתי אכל ממנו אכלת

12 Então, disse Adão A mulher que me deste por companheira, ela me deu da árvore, e comi.

12 ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל

13 E disse o SENHOR Deus à mulher Por que fizeste isso? E disse a mulher A serpente me enganou, e eu comi.

13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל

14 Então, o SENHOR Deus disse à serpente Porquanto fizeste isso, maldita serás mais que toda besta e mais que todos os ani mais do campo; sobre o teu ventre andarás e pó comerás todos os dias da tua vida.

14 יאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה 14
על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך

15 E porei inimizade entre ti e a mulher e entre a tua semente e a sua semente; esta te ferirá a cabeça, e tu lhe ferirás o calcanhar.

15 איבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב

16 E à mulher disse Multiplicarei grandemente a tua dor e a tua conceição; com dor terás filhos; e o teu dese jo será para o teu marido, e ele te dominará.

16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך 16
והוא ימשל בך

17 E a Adão disse Porquanto deste ouvidos à voz de tua mulher e comeste da árvore de que te ordenei, dizendo Não comerás dela, m aldita é a terra por causa

de ti; com dor comerás dela todos os dias da tua vida.

לָאָדָם אָמַר כִּי שְׁמַעַת לְקוֹל אֲשֶׁתְּךָ וְתָאֵכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ 17
אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בְּעִבּוּרְךָ בְּעִצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ

18 Espinhos e cardos também te produzirá; e comerás a er va do campo.

וְקוֹץ וְדַרְדַּר תְּצַמִּיחַ לְךָ וְאֵכַלְתָּ אֹת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה 18

19 No suor do teu rosto, comerás o teu pão, até que te tornes à terra; porque dela foste tomado, porquanto és pó e em pó te tornarás.

בְּזַעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוֹבֵךְ אֶל הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקְחָתָהּ כִּי עֹפֶרֶת אֶתָּה וְאֶל עֹפֶרֶת תִּשׁוּב 19

20 E chamou Adão o nome de sua mulher Eva, porquanto ela era a mãe de todos os viventes.

וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא הִיְתָה אִם כָּל חַי 20

21 E fez o SENHOR Deus a Adão e a sua mulher túnicas de peles e os vestiu.

וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כִּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם 21

22 Então, disse o SENHOR Deus Eis que o homem é como um de nós, sabendo o bem e o mal; ora, pois, para que não estenda a sua mão, e tome também da árvore da vida, e coma, e viva eternamente,

יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרָע וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וְלָקַח 22
גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעֹלָם

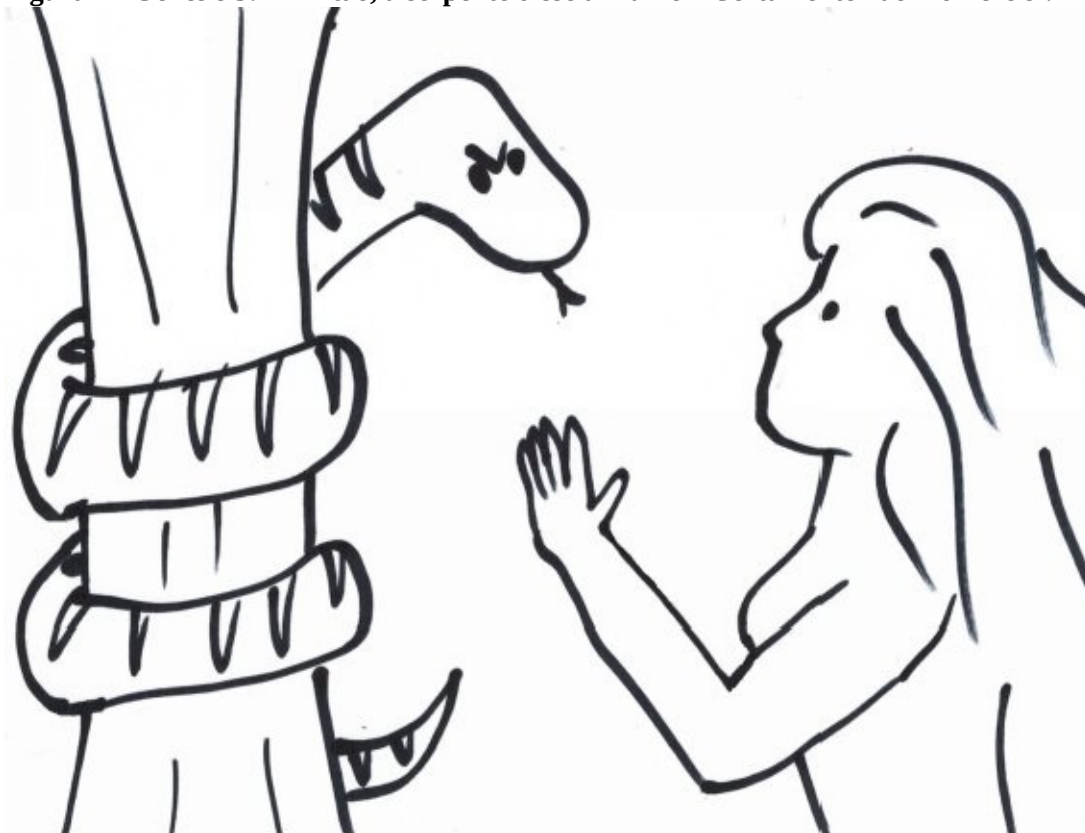
23 o SENHOR Deus, pois, o lançou fora do jardim do Éden, para lavrar a terra, de que fora tomado.

וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֵּן עֵדֶן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם 23

24 E, havendo lançado fora o homem, pôs querubins ao oriente do jardim do Éden e uma espada inflamada que andava ao redor, para guardar o caminho da árvore da vida.

יִגְרֹשׁ אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקְדָּם לִגְן עֵדֶן אֶת הַכְּרֻבִּים וְאֶת הַטַּהַר הַחֲרֹב הַמַּתְהַפֶּכֶת לִשְׁמֹר 24
אֶת דֶּרֶךְ עֵץ הַחַיִּים

Figura 1 - Gênesis 3:4 - Então, a serpente disse à mulher 'Certamente não morrereis'.

Bereshit - Gênesis 4

1 E conheceu Adão a Eva, sua mulher, e ela concebeu, e teve a Caim, e disse Alcancei do SENHOR um varão.

והאדם ידע את חוה אשתו ויתהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה 1

2 E teve mais a seu irmão Abel; e Abel foi pastor de ovelhas, e Caim foi lavrador da terra.

ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה 2

3 E aconteceu, ao cabo de dias, que Caim trouxe do fruto da terra uma oferta ao SENHOR.

ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה 3

4 E Abel também trouxe dos primogênitos das suas ovelhas e da sua gordura; e atentou o SENHOR para Abel e para a sua oferta.

והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו 4

5 Mas para Caim e para a sua oferta não atentou. E irou-se Caim fortemente, e descaiu-lhe o seu semblante.

ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו 5

6 E o SENHOR disse a Caim Por que te iraste? E por que descaiu o teu semblante?

ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך 6

7 Se bem fizeres, não haverá aceitação para ti? E, se não fizeres bem, o pecado jaz à porta, e para ti será o seu desejo, e sobre ele dominarás.

הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל בו 7

8 E falou Caim com o seu irmão Abel; e sucedeu que, estando eles no campo, se levantou Caim contra o seu irmão Abel e o matou.

ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו 8

9 E disse o SENHOR a Caim Onde está Abel, teu irmão? E ele disse Não sei; sou eu guardador do meu irmão ?

9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי

10 E disse Deus Que fizeste? A voz do sangue do teu irmão clama a mim desde a terra.

10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה

11 E agora maldito és tu desde a terra, que abriu a sua boca para receber da tua mão o sangue do teu irmão.

11 ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך

12 Quando lavrares a terra, não te dará mais a sua força; fugitivo e errante serás na terra.

12 כי תעבד את האדמה לא תספך תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ

13 Então, disse Caim ao SENHOR É maior a minha maldade que a que possa ser perdoada.

13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשא

14 Eis que hoje me lanças da face da terra, e da tua face me esconderei; e serei fugitivo e errante na terra, e será que todo aquel e que me achar me matará.

14 זן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני

15 O SENHOR, porém, disse-lhe Portanto, qualquer que matar a Caim sete vezes será castigado. E pôs o SENHOR um sinal em Caim, para que não o ferisse qualquer que o achasse.

15 יאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו

16 E saiu Caim de diante da face do SENHOR e habitou na terra de Node, da banda do oriente do Éden.

16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן

17 E conheceu Caim a sua mulher, e ela concebeu e teve a Enoque; e ele edificou uma cidade e chamou o nome da cidade pelo nome de seu filho Enoque.

17 ידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך

18 E a Enoque nasceu Irade, e Irade gerou a Meujael, e Meujael gerou a Metusael, e Metusael gerou a Lameque.

וילד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחייאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד 18
את למך

19 E tomou Lameque para si duas mulheres; o nome de uma era Ada, e o nome da outra, Zilá.

ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה 19

20 E Ada teve a Jabal; este foi o pai dos que habitam em tendas e têm gado.

ותלד עדה את יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה 20

21 E o nome do seu irmão era Jubal; este foi o pai de todos os que tocam harpa e órgão.

ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תפש כנור ועוגב 21

22 E Zilá também teve a Tubalcaim, mestre de toda obra de cobre e de ferro; e a irmã de Tubalcaim foi Naamá.

וצלה גם היא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה 22

23 E disse Lameque a su as mulheres Ada e Zilá, ouvi a minha voz; vós, mulheres de Lameque, escutai o meu dito porque eu matei um varão, por me ferir, e um jovem, por me pisar.

יאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי 23
וילד לחברתי

24 Porque sete vezes Caim será vingado; mas Lameque, setenta vezes sete.

כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה 24

25 E tornou Adão a conhecer a sua mulher; e ela teve um filho e chamou o seu nome Sete; porque, disse ela, Deus me deu outra semente em lugar de Abel; porquant o Caim o matou.

וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר 25
תחת הבל כי הרגו קין

26 E a Sete mesmo também nasceu um filho; e chamou o seu nome Enos; então, se começou a invocar o nome do SENHOR.

ולשת גם היא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה 26

Bereshit - Gênesis 5

1 Este é o livro das gerações de Adão. No dia em que Deus criou o homem, à semelhança de Deus o fez.

1 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו

2 Macho e fêmea os criou, e os abençoou, e chamou o seu nome Adão, no dia em que foram criados.

2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם

3 E Adão viveu cento e trinta anos, e gerou um filho à sua semelhança, conforme a sua imagem, e chamou o seu nome Sete.

3 ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת

4 E foram os dias de Adão, depois que gerou a Sete, oitocentos anos, e gerou filhos e filhas.

4 ויהיו ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאת שנה ויולד בנים ובנות

5 E foram todos os dias que Adão viveu novecentos e trinta anos; e morreu.

5 ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת

6 E viveu Sete cento e cinco anos e gerou a Enos.

6 ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש

7 E viveu Sete, depois que gerou a Enos, oitocentos e sete anos e gerou filhos e filhas.

7 ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות

8 E foram todos os dias de Sete novecentos e doze anos; e morreu.

8 ויהיו כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת

9 E viveu Enos noventa anos; e gerou a Cainã.

9 ויחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן

10 E viveu Enos, depois que gerou a Cainã, oitocentos e quinze anos e gerou filhos e filhas.

וַיְחִי אֲנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת קִינֵן חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת 10

11 E foram todos os dias de Enos novecentos e cinco anos; e morreu.

וַיְהִי כָל יְמֵי אֲנוֹשׁ חָמֵשׁ שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת 11

12 E viveu Cainã setenta anos e gerou a Maalalel.

וַיְחִי קִינֵן שִׁבְעִים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת מַהֲלֵלָאֵל 12

13 E viveu Cainã, depois que gerou a Maalalel, oitocentos e quarenta anos e gerou filhos e filhas.

וַיְחִי קִינֵן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מַהֲלֵלָאֵל אַרְבַּעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת 13

14 E foram todos os dias de Cainã novecentos e dez anos; e morreu.

וַיְהִי כָל יְמֵי קִינֵן עֶשֶׂר שָׁנִים וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת 14

15 E viveu Maalalel sessenta e cinco anos e gerou a Jared.

וַיְחִי מַהֲלֵלָאֵל חָמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת יָרֵד 15

16 E viveu Maalalel, depois que gerou a Jared, oitocentos e trinta anos e gerou filhos e filhas.

וַיְחִי מַהֲלֵלָאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת יָרֵד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת 16

17 E foram todos os dias de Maalalel oitocentos e noventa e cinco anos; e morreu.

וַיְהִי כָל יְמֵי מַהֲלֵלָאֵל חָמֵשׁ וּתְשַׁעִּים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת 17

18 E viveu Jared cento e sessenta e dois anos e gerou a Enoque.

וַיְחִי יָרֵד שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאָתָּה שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת חֲנוֹךְ 18

19 E viveu Jared, depois que gerou a Enoque, oitocentos anos e gerou filhos e filhas.

וַיְחִי יָרֵד אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֶד בָּנִים וּבָנוֹת 19

20 E foram todos os dias de Jared novecentos e sessenta e dois anos; e morreu.

וַיְהִי כָל יְמֵי יָרֵד שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּתְשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת 20

21 E viveu Enoque sessenta e cinco anos e gerou a Metusalém.

וַיְחִי חֲנוֹךְ חָמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֶד אֶת מֶתוּשָׁלַח 21

22 E andou Enoque com Deus, depois que gerou a Metusalém, trezentos anos e

gerou filhos e filhas.

ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים
ובנות

23 E foram todos os dias de Enoque trezentos e sessenta e cinco anos.

ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה

24 E andou Enoque com Deus; e não se viu mais, porquanto Deus para si o tomou.

ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים

25 E viveu Metusalém cento e oitenta e sete anos e gerou a Lameque.

ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך

26 E viveu Metusalém, depois que gerou a Lameque, setecentos e oitenta e dois anos e gerou filhos e filhas.

ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שנים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים
ובנות

27 E foram todos os dias de Metusalém novecentos e sessenta e nove anos; e morreu.

ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת

28 E viveu Lameque cento e oitenta e dois anos e gerou um filho.

ויחי למך שנים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן

29 E chamou o seu nome Noé, dizendo Este nos consolará acerca de nossas obras e do trabalho de nossas mãos, por causa da terra que o SENHOR amaldiçoou.

ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה
יהוה

30 E vi veu Lameque, depois que gerou a Noé, quinhentos e noventa e cinco anos e gerou filhos e filhas.

ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות

31 E foram todos os dias de Lameque setecentos e setenta e sete anos; e morreu.

ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת

32 E era Noé da idade de quinhentos anos e gerou Noé a Sem, Cam e Jafé.

ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת 3 2

Bereshit - Gênesis 6

1 E aconteceu que, como os homens começaram a multiplicar-se sobre a face da terra, e lhes nasceram filhas,

1 ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם

2 viram os filhos de Deus que as filhas dos homens eram formosas; e tomaram para si mulheres de todas as que escolheram.

2 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו

3 Então, disse o SENHOR Não contenderei o meu Espírito para sempre com o homem, porque ele também é carne; porém os seus dias serão cento e vinte anos.

3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה

4 Havia, naqueles dias, gigantes na terra; e também depois, quando os filhos de Deus entraram às filhas dos homens e delas geraram filhos; estes eram os valentes que houve na antiguidade, os varões de fama.

4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם

5 E viu o SENHOR que a maldade do homem se multiplicara sobre a terra e que toda imaginação dos pensamentos de seu coração era só má continuamente.

5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום

6 Então, arrependeu-se o SENHOR de haver feito o homem sobre a terra, e pesou-lhe em seu coração.

6 וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו

7 E disse o SENHOR Destruirei, de sobre a face da terra, o homem que criei, desde o homem até ao animal, até ao réptil e até à ave dos céus; porque me arrependo de os haver feito.

7 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם

8 Noé, porém, achou graça aos olhos do SENHOR.

8 ונח מצא חן בעיני יהוה

9 Estas são as gerações de Noé Noé era varão justo e reto em suas gerações; Noé andava com Deus.

9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח

10 E gerou Noé três filhos Sem, Cam e Jafé.

10 ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת

11 A terra, porém, estava corrompida diante da face de Deus; e encheu-se a terra de violência.

11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס

12 E viu Deus a terra, e eis que estava corrompida; porque toda carne havia corrompido o seu caminho sobre a terra.

12 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ

13 Então, disse Deus a Noé O fim de toda carne é vindo perante a minha face; porque a terra está cheia de violência; e eis que os desfarei com a terra.

13 יאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ

14 Faze para ti uma arca da madeira de gofer; farás compartimentos na arca e a betumarás por dentro e por fora com betume.

14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר

15 E desta maneira farás de trezentos côvados o comprimento da arca, e de cinquenta côvados a sua largura, e de trinta côvados a sua altura.

15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה

16 Farás na arca uma janela e de um côvado a acabarás em cima; e a porta da arca porás ao seu lado; far-lhe-ás andares baixos, segundos e terceiros.

16 וזה תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה

17 Porque eis que eu trago um dilúvio de águas sobre a terra, para desfazer toda carne em q ue há espírito de vida debaixo dos céus tudo o que há na terra expirará.

ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת 17
השמים כל אשר בארץ יגוע

18 Mas contigo estabelecerei o meu pacto; e entrarás na arca, tu e os teus filhos,
e a tua mulher, e as mulheres de teus filhos contigo.

והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך 18

19 E de tudo o que vive, de toda carne, dois de cada espécie meterás na arca,
para os conservares vivos contigo; macho e fêmea serão.

ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו 19

20 Das aves conforme a sua espécie, dos animais conforme a sua espécie, de
todo réptil da terra conforme a sua espécie, dois de cada espécie virão a ti, para
os conservares em vida.

מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך 20
להחיות

21 E tu toma para ti de toda comida que se come e ajunta-a para ti; e te será para
mantimento, para ti e para eles.

ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה 21

22 Assim fez Noé; conforme tudo o que Deus lhe mandou, assim o fez.

ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה 22

Bereshit - Gênesis 7

1 Depois, disse o SENHOR a Noé Entra tu e toda a tua casa na arca, porque te hei visto justo diante de mim nesta geração.

1 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה

2 De todo animal limpo tomarás para ti sete e sete o macho e sua fêmea; mas dos animais que não são limpos, dois o macho e sua fêmea.

2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו

3 Também das aves dos céus sete e sete macho e fêmea, para se conservar em vida a semente sobre a face de toda a terra.

3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ

4 Porque, passados ainda sete dias, farei chover sobre a terra quarenta dias e quarenta noites; e desfarei de sobre a face da terra toda substância que fiz.

4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה

5 E fez Noé conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenara.

5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה

6 E era Noé da idade de seiscentos anos, quando o dilúvio das águas veio sobre a terra.

6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ

7 E entrou Noé, e seus filhos, e sua mulher, e as mulheres de seus filhos com ele na arca, por causa das águas do dilúvio.

7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול

8 Dos animais limpos, e dos animais que não são limpos, e das aves, e de todo o réptil sobre a terra,

8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה

9 entraram de dois em dois para Noé na arca, macho e fêmea, como Deus ordenara a Noé.

9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח

10 E aconteceu que, passados sete dias, vieram sobre a terra as águas do dilúvio.

10 ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ

11 No ano seiscentos da vida de Noé, no mês segundo, aos dezessete dias do mês, naquele mesmo dia, se romperam todas as fontes do grande abismo, e as janelas dos céus se abriram,

11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת תהום רבה וארבת השמים נפתחו

12 e houve chuva sobre a terra quarenta dias e quarenta noites.

12 ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה

13 E, no mesmo dia, entrou Noé, e Sem, e Cam, e Jafé, os filhos de Noé, como também a mulher de Noé, e as três mulheres de seus filhos, com ele na arca;

13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחס ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה

14 eles, e todo animal conforme a sua espécie, e todo gado conforme a sua espécie, e todo réptil que se roja sobre a terra conforme a sua espécie, e toda ave conforme a sua espécie, todo pássaro de toda qualidade.

14 המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף

15 E de toda carne, em que havia espírito de vida, entraram de dois em dois para Noé na arca.

15 ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים

16 E os que entraram, macho e fêmea de toda carne entraram, como Deus lhe tinha ordenado; e o SENHOR a fechou por fora.

16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו

17 E esteve o dilúvio quarenta dias sobre a terra; e cresceram as águas e levantaram a arca, e ela se elevou sobre a terra.

17 ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ

18 E prevaleceram as águas e cre sceram grandemente sobre a terra; e a arca andava sobre as águas.

ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים 18

19 E as águas prevaleceram excessivamente sobre a terra; e todos os altos montes que havia debaixo de todo o céu foram cobertos.

והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים 19

20 Quinze côvados acima prevaleceram as águas; e os montes foram cobertos.

חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים 20

21 E expirou toda carne que se movia sobre a terra, tanto de ave como de gado, e de feras, e de todo o réptil que se roja sobre a terra, e de todo homem.

יגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם 21

22 Tudo o que tinha fôlego de espírito de vida em seus narizes, tudo o que havia no seco, morreu .

כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו 22

23 Assim, foi desfeita toda substância que havia sobre a face da terra, desde o homem até ao animal, até ao réptil e até à ave dos céus; e foram extintos da terra; e ficou somente Noé e os que com ele estav am na arca.

וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים 23
וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה

24 E prevaleceram as águas sobre a terra cento e cinquenta dias.

ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום 24

Figura 2 - Gênesis 7:18 - E prevaleceram as águas e cresceram grandemente sobre a terra; e a arca andava sobre as águas.

Bereshit - Gênesis 8

1 E lembrou-se Deus de Noé, e de todo animal, e de toda rês que com ele estava na arca; e Deus fez passar um vento sobre a terra, e aquietaram-se as águas.

1 ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים

2 Cerraram-se também as fontes do abismo e as janelas dos céus, e a chuva dos céus deteve-se.

2 ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים

3 E as águas tornar am de sobre a terra continuamente e, ao cabo de cento e cinquenta dias, as águas minguaram.

3 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום

4 E a arca repousou, no sétimo mês, no dia dezessete do mês, sobre os montes de Ararate.

4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט

5 E foram as águas indo e minguando até ao décimo mês; no décimo mês, no primeiro dia do mês, apareceram os cumes dos montes.

5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים

6 E aconteceu q ue, ao cabo de quarenta dias, abriu Noé a janela da arca que tinha feito.

6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה

7 E soltou um corvo, que saiu, indo e voltando, até que as águas se secaram de sobre a terra.

7 וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ

8 Depois, soltou uma pomba, a ver se as águas tinham minguado de sobre a face da terra.

8 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה

9 A pomba, porém, não achou repouso para a planta de seu pé e voltou a ele para a arca; porque as águas estavam sobre a face de toda a terra; e ele estendeu a sua mão, e tomou-a, e meteu-a consigo na arca.

9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה

10 E esperou ainda outros sete dias e tornou a enviar a pomba fora da arca.

10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה

11 E a pomba voltou a ele sobre a tarde; e eis, arrancada, uma folha de oliveira no seu bico; e conheceu Noé que as águas tinham minguado sobre a terra.

11 תבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ

12 Então, esperou ainda outros sete dias e enviou fora a pomba; mas não tornou mais a ele.

12 וייחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד

13 E aconteceu que, no ano seiscentos e um, no mês primeiro, no primeiro dia do mês, as águas se secaram de sobre a terra. Então, Noé tirou a cobertura da arca e olhou, e eis que a face da terra estava enxuta.

13 יהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה

14 E, no segundo mês, aos vinte e sete dias do mês, a terra estava seca.

14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ

15 Então, falou Deus a Noé, dizendo

15 וידבר אלהים אל נח לאמר

16 Sai da arca tu, e tua mulher, e teus filhos, e as mulheres de teus filhos contigo.

16 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך

17 Todo animal que está contigo, de toda carne, de ave, e de gado, e de todo réptil que se roja sobre a terra, traze fora contigo; e povoem abundantemente a terra, e frutifi quem, e se multipliquem sobre a terra.

17 כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ

18 Então, saiu Noé, e seus filhos, e sua mulher, e as mulheres de seus filhos com

ele;

ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו 18

19 todo animal, todo réptil, toda ave, tudo o que se move sobre a terra, conforme as suas famílias, saiu para fora da arca.

כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה 19

20 E edificou Noé um altar ao SENHOR; e tomou de todo anim al limpo e de toda ave limpa e ofereceu holocaustos sobre o altar.

ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהר ויעל עלת במזבח 20

21 E o SENHOR cheirou o suave cheiro e disse o SENHOR em seu coração Não tornarei mais a amaldiçoar a terra por cau sa do homem, porque a imaginação do coração do homem é má desde a sua meninice; nem tornarei mais a ferir todo vivente, como fiz.

וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור 21
האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי

22 Enquanto a terra durar, sementeira e sega, e frio e calor, e verão e inverno, e dia e noite não cessarão.

עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו 22

Bereshit - Gênesis 9

1 E abençoou Deus a Noé e a seus filhos e disse-lhes frutificai, e multiplicai-vos, e enchei a terra.

1 ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ

2 E será o vosso temor e o vosso pavor sobre todo animal da terra e sobre toda ave dos céus; tudo o que se move sobre a terra e todos os peixes do mar na vossa mão são entregues.

2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו

3 Tudo quanto se move, que é vivente, será para vosso mantimento; tudo vos tenho dado, como a erva verde.

3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל

4 A carne, porém, com sua vida, isto é, com seu sangue, não comereis.

4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו

5 E certamente requererei o vosso sangue, o sangue da vossa vida; da mão de todo animal o requererei, com o também da mão do homem e da mão do irmão de cada um requererei a vida do homem.

5 ואך את דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם

6 Quem derramar o sangue do homem, pelo homem o seu sangue será derramado; porque Deus fez o homem conforme a sua imagem.

6 שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם

7 Mas vós, frutificai e multiplicai-vos; povoai abundantemente a terra e multiplicai-vos nela.

7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה

8 E falou Deus a Noé e a seus filhos com ele, dizendo

8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר

9 E eu, eis que estabeleço o meu concerto convosco, e com a vossa semente depois de vós,

9 ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם

10 e com toda alma vivente, que convosco está, de aves, de reses, e de todo animal da terra convosco; desde todos que saíram da arca, até todo animal da terra.

10 את כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה
לכל חית הארץ

11 E eu convosco estabeleço o meu concerto, que não será mais destruída toda carne pelas águas do dilúvio e que não haverá mais dilúvio para destruir a terra.

11 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול
לשחת הארץ

12 E disse Deus Este é o sinal do concerto que ponho entre mim e vós e entre toda alma vivente, que está convosco, por gerações eternas.

12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר
אתכם לדרת עולם

13 O meu arco tenho posto na nuvem; este será por sinal do concerto entre mim e a terra.

13 את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ

14 E acontecerá que, quando eu trazer nuvens sobre a terra, aparecerá o arco nas nuvens.

14 והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן

15 Então, me lembrarei do meu concerto, que está entre mim e vós e ainda toda alma vivente de toda carne ; e as águas não se tornarão mais em dilúvio, para destruir toda carne.

15 וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים
למבול לשחת כל בשר

16 E estará o arco nas nuvens, e eu o verei, para me lembrar do concerto eterno entre Deus e toda alma vivente de toda carne, que está sobre a terra.

16 והיתה הקשת בענן וראיתייה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר
אשר על הארץ

17 E disse Deus a Noé Este é o sinal do concerto que tenho estabelecido entre mim e toda a carne que está sobre a terra.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֵל נָח זֹאת אוֹת הַבְּרִית אֲשֶׁר הִקְמַתִּי בֵּינִי וּבֵין כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ 17

18 E os filhos de Noé, que da arca saíram, foram Sem, e Cam, e Jafé; e Cam é o pai de Canaã.

וַיְהִיו בְּנֵי נָח הַיִּצְאָיִם מִן הַתְּבֵה שֵׁם וַחַם וַיִּפֶּת וַחַם הוּא אֲבִי כְנַעַן 18

19 Estes três foram os filhos de Noé; e destes se povoou toda a terra.

שְׁלֹשָׁה אֱלֹהֵי בְנֵי נָח וּמֵאלֶּה נִפְצָה כָּל הָאָרֶץ 19

20 E começou Noé a ser lavrador da terra e plantou uma vinha.

וַיַּחֲלֵ נָח אִישׁ הָאֲדָמָה וַיִּטַּע כֶּרֶם 20

21 E bebeu do vinho e embebedou-se; e descobriu-se no meio de sua tenda.

וַיֵּשֶׁת מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְּגַל בַּתּוֹךְ אֹהֶלָה 21

22 E viu Cam, o pai de Canaã, a nudez de seu pai e fê-lo saber a ambos seus irmãos, fora.

וַיֵּרָא חָם אֲבִי כְנַעַן אֶת עֲרוֹת אָבִיו וַיַּגֵּד לְשְׁנֵי אֶחָיו בַּחוּץ 22

23 Então, tomaram Sem e Jafé uma capa, puseram-na sobre ambos os seus ombros e, indo virados para trás, cobriram a nudez do seu pai; e os seus rostos eram virados, de maneira que não viram a nudez do seu pai.

וַיִּקַּח שֵׁם וַיִּפֹּת אֶת הַשְּׂמֹלֶה וַיְשִׁימוּ עַל שִׁכְמָם שְׁנֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָנִית וַיִּכְסּוּ אֶת עֲרוֹת אֲבִיהֶם וּפְנֵיהֶם אַחֲרָנִית וְעֲרוֹת אֲבִיהֶם לֹא רָאוּ 23

24 E descobriu Noé do seu vinho e soube o que seu filho menor lhe fizera.

וַיִּיקֶץ נָח מִיֵּינוֹ וַיֵּדַע אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן 24

25 E disse Maldito seja Canaã; servo dos servos seja aos seus irmãos.

וַיֹּאמֶר אֲרוּר כְּנַעַן עֶבֶד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאַחִיו 25

26 E disse Bendito seja o SENHOR, Deus de Sem; e seja-lhe Canaã por servo.

וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי שֵׁם וַיְהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ 26

27 Alargue Deus a Jafé, e habite nas tendas de Sem; e seja-lhe Canaã por servo.

יִפֹּת אֱלֹהִים לִיִּפֹּת וַיִּשְׁכֵּן בְּאַהֲלֵי שֵׁם וַיְהִי כְנַעַן עֶבֶד לָמוֹ 27

28 E viveu Noé, depois do dilúvio, tre zentos e cinquenta anos.

ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה 28

29 E foram todos os dias de Noé novecentos e cinquenta anos, e morreu.

ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת 29

Bereshit - Gênesis 10

1 Estas, pois, são as gerações dos filhos de Noé Sem, Cam e Jafé; e nasceram-lhes filhos depois do dilúvio.

1 ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול

2 Os filhos de Jafé são Gomer, e Magogue, e Madai, e Javã, e Tubal, e Meseque, e Tiras.

2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס

3 E os filhos de Gomer são Asquenaz, e Rifate, e Togarma.

3 ובני גמר אשכנז ורפאת ותגרמה

4 E os filhos de Javã são Elisá, e Társis, e Quitim, e Dodanim.

4 ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים

5 Por estes, foram repartidas as ilhas das nações nas suas terras, cada qual segundo a sua língua, segundo as suas famílias, entre as suas nações.

5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם

6 E os filhos de Cam são Cuxe, e Mizraim, e Pute, e Canaã.

6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען

7 E os filhos de Cuxe são Seb á, e Havilá, e Sabtá, e Raamá, e Sabtecá; e os filhos de Raamá são Sabá e Dedã.

7 ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן

8 E Cuxe gerou a Ninrode; este começou a ser poderoso na terra.

8 וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ

9 E este foi poderoso caçador diante da face do SENHOR; pelo que se diz Como Ninrode, poderoso caçador diante do SENHOR.

9 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה

10 E o princípio do seu reino foi Babel, e Ereque, e Acade, e Calné, na terra de Sinar.

- 10 וְתָהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בְּבֶל וְאֶרֶץ וַאֲכַד וְכַלְנֵה בְּאֶרֶץ שֹׁנַעַר
- 11 Desta mesma terra saiu ele à Assíria e edificou a Nínive, e Reobote-Ir, e Calá,
11 מִן הָאָרֶץ הַהוּא יֵצֵא אֲשׁוּר וַיְבִן אֶת נִינוּה וְאֶת רַחֲבַת עִיר וְאֶת כַּלַּח
- 12 e Resém, entre Nínive e Calá (esta é a grande cidade).
12 וְאֶת רֶסֶן בֵּין נִינוּה וּבֵין כַּלַּח הוּא הָעִיר הַגְּדֹלָה
- 13 E Mizraim gerou a Ludim, e a Anamim, e a Leabim, e a Naftuim,
13 וּמִצְרַיִם יָלַד אֶת לוּדִים וְאֶת עֲנַמִּים וְאֶת לֵאבִים וְאֶת נַפְתָּחִים
- 14 e a Patrusim, e a Casluim (donde saíram os filisteus), e a Caftorim.
14 וְאֶת פְּתֶרְסִים וְאֶת כַּסְלָחִים אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִשָּׁם פְּלִשְׁתִּים וְאֶת כַּפְתָּרִים
- 15 E Canaã gerou a Sidom, seu primogênito, e a Hete,
15 וְכַנְעַן יָלַד אֶת צִידֹן בְּכֹר וְאֶת חֵת
- 16 e ao jebuseu, e ao amorreu, e ao girgaseu,
16 וְאֶת הַיְבוּסִי וְאֶת הָאֲמֹרְרִי וְאֶת הַגִּרְגָּשִׁי
- 17 e ao heveu, e ao arqueu, e ao sineu,
17 וְאֶת הַחִוִּי וְאֶת הָעֶרְקִי וְאֶת הַסִּינִי
- 18 e ao arvadeu, e ao zemareu, e ao hamateu, e depois se espalharam as famílias dos cananeus.
18 וְאֶת הָאֲרֹדִי וְאֶת הַצְּמֹרִי וְאֶת הַחֲמָתִי וְאַחֲרַיִם נִפְצְּוּ מִשְׁפְּחוֹת הַכְּנַעֲנִי
- 19 E foi o termo dos cananeus desde Sidom, indo para Gerar, até Gaza; indo para So doma, e Gomorra, e Admá, e Zeboim, até Lasa.
19 וַיְהִי גְבוּל הַכְּנַעֲנִי מִצִּידֹן בְּאֶכָה גִּרְרָה עַד עֵזָה בְּאֶכָה סְדֹמָה וְעֵמֶרָה וְאֲדָמָה וְצִבְיִם עַד לְשַׁע
- 20 Estes são os filhos de Cam, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.
20 אֵלֶּה בְּנֵי חָם לְמִשְׁפַּחְתָּם לְלִשְׁנָתָם בְּאַרְצָתָם בְּגוֹיָהֶם
- 21 E a Sem nasceram filhos, e ele é o pai de todos os filhos de Éber e o irmão mais velho de Jafé.
21 וְלִשָּׁם יָלַד גַּם הוּא אֲבִי כָל בְּנֵי עֵבֶר אַחִי יִפְתַּח הַגְּדוֹל

22 Os filhos de Sem são Elão, e Assur, e Arfaxade, e Lude, e Arã.

2 2 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם

23 E os filhos de Arã são Uz, e Hul, e Geter, e Más.

2 3 ובני ארם עוז וחול וגתר ומש

24 E Arfaxade gerou a Salá; e Salá gerou a Éber.

2 4 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר

25 E a Éber nasceram dois filhos o nome de um foi Pelegue, porquan to em seus dias se repartiu a terra; e o nome do seu irmão foi Joctã.

2 5 ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן

26 E Joctã gerou a Almodá, e a Selefe, e a Hazar-Mavé, e a Jerá,

2 6 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח

27 e a Hadorão, e a Uzal, e a Dicla,

2 7 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה

28 e a Obal, e a Abimael, e a Sabá,

2 8 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא

29 e a Ofir, e a Havilá, e a Jobabe; todos estes foram filhos de Joctã.

2 9 ואת אופר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן

30 E foi a sua habitação desde Messa, indo para Sefar, montanha do Oriente.

3 0 ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם

31 Estes são os filhos de Sem, segundo as suas famílias, segundo as suas línguas, em suas terras, em suas nações.

3 1 אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם

32 Estas são as famílias dos filhos de Noé, segundo as suas gerações, em suas nações; e destes foram divididas as nações na terra, depois do dilúvio.

3 2 אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול

Bereshit - Gênesis 11

1 E era toda a terra de uma mesma língua e de uma mesma fala.

1 ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים

2 E aconteceu que, partindo eles do Oriente, acharam um vale na terra de Sinar; e habitaram ali.

2 ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם

3 E disseram uns aos outros Eia, façamos tijolos e queimemo-los bem. E foi-lhes o tijolo por pedra, e o betume, por cal.

3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר

4 E disseram Eia, edifiquemos nós uma cidade e uma torre cu jo cume toque nos céus e façamo-nos um nome, para que não sejamos espalhados sobre a face de toda a terra.

4 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוז על פני כל הארץ

5 Então, desceu o SENHOR para ver a cidade e a torre que os filhos do s homens edificavam;

5 וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם

6 e o SENHOR disse Eis que o povo é um, e todos têm uma mesma língua; e isto é o que começam a fazer; e, agora, não haverá restrição para tudo o que eles intentarem fazer.

6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות

7 Eia, desçamos e confundamos ali a sua língua, para que não entenda um a língua do outro.

7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו

8 Assim, o SENHOR os espalhou dali sob re a face de toda a terra; e cessaram de

edificar a cidade.

8 ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות העיר

9 Por isso, se chamou o seu nome Babel, porquanto ali confundiu o SENHOR a língua de toda a terra e dali os espalhou o SENHOR sobre a face de toda a terra.

9 על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ

10 Estas são as gerações de Sem Sem era da idade de cem anos e gerou a Arfaxade, dois anos depois do dilúvio.

10 אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול

11 E viveu Sem, depois que gerou a Arfaxade, quinhentos anos; e gerou filhos e filhas.

11 ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות

12 E viveu Arfaxade trinta e cinco anos e gerou a Salá.

12 וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח

13 E viveu Arfaxade, depois que gerou a Salá, quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

13 ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

14 E viveu Salá trinta anos e gerou a Éber.

14 ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר

15 E viveu Salá, depois que gerou a Éber, quatrocentos e três anos; e gerou filhos e filhas.

15 ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

16 E viveu Éber trinta e quatro anos e gerou a Pelegue.

16 ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג

17 E viveu Éber, depois que gerou a Pelegue, quatrocentos e trinta anos; e gerou filhos e filhas.

17 ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

18 E viveu Pelegue trinta anos e gerou a Reú.

18 ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו

19 E viveu Pelegue, depois que gerou a Reú, duzentos e nove anos; e gerou filhos e filhas.

19 ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות

20 E viveu Reú trinta e dois anos e gerou a Serugue.

20 ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג

21 E viveu Reú, depois que gerou a Serugue, duzentos e sete anos; e gerou filhos e filhas.

21 ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות

22 E viveu Serugue trinta anos e gerou a Naor.

22 ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור

23 E viveu Serugue, depois que gerou a Naor, duzentos anos; e gerou filhos e filhas.

23 ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתיים שנה ויולד בנים ובנות

24 E viveu Naor vinte e nove anos e gerou a Tera.

24 ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח

25 E viveu Naor, depois que gerou a Tera, cento e dezenove anos; e gerou filhos e filhas.

25 ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות

26 E viveu Tera setenta anos e gerou a Abrão, a Naor e a Harã.

26 ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן

27 E estas são as gerações de Tera Tera gerou a Abrão, a Naor e a Harã; e Harã gerou a Ló.

27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט

28 E morreu Harã, estando seu pai Tera ainda vivo, na terra do seu nascimento, em Ur dos caldeus.

28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים

29 E tomaram Abrão e Naor mulheres para si; o nome da mulher de Abrão era Sarai, e o nome da mulher de Naor era Milca, filha de Harã, pai de Milca e pai de Iscá.

יקח אברם ונחזור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחזור מלכה בת הרן אבי 29
מלכה ואבי יסכה

30 E Sarai foi estéril e não tinha filhos.

30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד

31 E tomou Tera a Abrão, seu filho, e a Ló, filho de Harã, filho de seu filho, e a Sarai, sua nora, mulher de seu filho Abrão, e saiu com eles de Ur dos caldeus, para ir à terra de Canaã; e vieram até Harã e habitaram ali.

31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו 31
אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם

32 E foram os dias de Tera duzentos e cinco anos; e morreu Tera em Harã.

32 ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן 32

Bereshit - Gênesis 12

1 Ora, o Senhor disse a Abrão Sai-te da tua terra, da tua parentela, e da casa de teu pai, para a terra que eu te mostrarei.

1 ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך

2 E far-te-ei uma grande nação, e abençoar-te-ei, e engrandecerei o teu nome, e tu serás uma benção.

2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה

3 E abençoarei os que te abençoarem e amaldiçoarei os que te amaldiçoarem; e em ti serão benditas todas as famílias da terra.

3 ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה

4 Assim, partiu Abrão, como o SENHOR lhe tinha dito, e foi Ló com ele; e era Abrão da idade de setenta e cinco anos, quando saiu de Harã.

4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן

5 E tomou Abrão a Sarai, sua mulher, e a Ló, filho de seu irmão, e toda a sua fazenda, que haviam adquirido, e as almas que lhe acresceram em Harã; e saíram para irem à terra de Canaã; e vieram à terra de Canaã.

5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען

6 E passou Abrão por aquela terra até ao lugar de Siquém, até ao carvalho de Moré; e estavam, então, os cananeus na terra.

6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ

7 E apareceu o SENHOR a Abrão e disse à tua semente darei esta terra. E edificou ali um altar ao SENHOR, que lhe aparecera.

7 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו

8 E moveu-se dali para a montanha banda do oriente de Betel e armou a sua

tenda, tendo Betel ao ocidente e Ai ao oriente; e edificou ali um altar ao SENHOR e invocou o nome do SENHOR.

8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה

9 Depois, caminhou Abrão dali, seguindo ainda para a banda do Sul.

9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה

10 E havia fome naquela terra; e desceu Abrão ao Egito, para peregrinar ali, porquanto a fome era grande na terra.

10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ

11 E aconteceu que, chegando ele para entrar no Egito, disse a Sarai, sua mulher Ora, bem sei que és mulher formosa à vista;

11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את

12 e será que, quando os egípcios te virem, dirão Esta é a sua mulher. E matar-me-ão a mim e a ti te guardarão em vida.

12 והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו

13 Dize, peço-te, que és minha irmã, para que me vá bem por tua causa, e que viva a minha alma por amor de ti.

13 אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך

14 E aconteceu que, entrando Abrão no Egito, viram os egípcios a mulher, que era mui formosa.

14 ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד

15 E viram-na os príncipes de Faraó e gabaram-na diante de Faraó; e foi a mulher tomada para a casa de Faraó.

15 ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה

16 E fez bem a Abrão por amor dela; e ele teve ovelhas, e vacas, e jumentos, e servos, e ser vas, e jumentas, e camelos.

16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים

17 Feriu, porém, o SENHOR a Faraó com grandes pragas e a sua casa, por causa de Sarai, mulher de Abrão.

וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם 17

18 Então, chamou Faraó a Abrão e disse Que é isto que me fizeste? Por que não me disseste que ela era tua mulher?

ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא 18

19 Por que disseste é minha irmã? De maneira que a houvera tom ado por minha mulher; agora, pois, eis aqui tua mulher; toma-a e vai-te.

למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך 19

20 E Faraó deu ordens aos seus varões a seu respeito, e acompanharam-no a ele, e a sua mulher, e a tudo o que tinha.

ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו 20

Bereshit - Gênesis 13

1 Subiu, pois, Abrão do Egito para a banda do Sul, ele, e sua mulher, e tudo o que tinha, e com ele Ló.

1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה

2 E ia Abrão muito rico em gado, em prata e em ouro.

2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב

3 E fez as suas jornadas do Sul até Betel, até ao lugar onde, ao princípio, estivera a sua tenda, entre Betel e Ai;

3 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי

4 até ao lugar do altar que, dantes, ali tinha feito; e Abrão invocou ali o nome do SENHOR.

4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה

5 E também Ló, que ia com Abrão, tinha rebanhos, e vacas, e tendas.

5 וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים

6 E não tinha capacidade a terra para poderem habitar juntos, porque a sua fazenda era muita; de maneira que não podiam habitar juntos.

6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו

7 E houve contenda entre os pastores do ga do de Abrão e os pastores do gado de Ló; e os cananeus e os ferezeus habitavam, então, na terra.

7 ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ

8 E disse Abrão a Ló Ora, não haja contenda entre mim e ti e entre os meus pastores e os teus pastores, porque irmãos somos.

8 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו

9 Não está toda a terra diante de ti? Eia, pois, aparta-te de mim; se escolheres a

esquerda, irei para a direita; e, se a direita escolheres, eu irei para a esquerda.

9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאלה

10 E levantou Ló os seus olhos e viu toda a campina do Jordão, que era toda bem regada, antes de o SENHOR ter destruído Sodoma e Gomorra, e era como o jardim do SENHOR, como a terra do Egito, quando se entra em Zoar.

10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צער

11 Então, Ló escolheu para si toda a campina do Jordão e partiu Ló para o Oriente; e apartaram-se um do outro.

11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו

12 Habitou Abrão na terra de Canaã, e Ló habitou nas cidades da campina e armou as suas tendas até Sodoma.

12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם

13 Ora, eram maus os varões de Sodoma e grandes pecadores contra o SENHOR.

13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד

14 E disse o SENHOR a Abrão, depois que Ló se apartou dele Levanta, agora, os teus olhos e olha desde o lugar onde estás, para a banda do norte, e do sul, e do oriente, e do ocidente;

14 יהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה

15 porque toda esta terra que vês te hei de dar a ti e à tua semente, para sempre.

15 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם

16 E farei a tua semente como o pó da terra; de maneira que, se alguém puder contar o pó da terra, também a tua semente será contada.

16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה

17 Levanta-te, percorre a terra, no seu comprimento e na sua largura; porque a ti a darei.

17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה

18 E Abrão armou as suas tendas, e veio, e habitou nos carvalhais de Manre, que estão junto a Hebrom; e edificou ali um altar ao SENHOR.

וַיֵּאָהֵל אַבְרָם וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּאֵלְנֵי מַמְרָא אֲשֶׁר בְּחִבְרוֹן וַיְבִן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה 18

Bereshit - Gênesis 14

1 E aconteceu, nos dias de Anrafel, rei de Sinar, Arioque, rei de Elasar, Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim,

1 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים

2 que estes fizeram guerra a Bera, rei de Sodoma, a Birsá, rei de Gomorra, a Sinabe, rei de Admá, e a Semeber, rei de Zeboim, e ao rei de Bela (esta é Zoar).

2 עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צער

3 Todos estes se ajuntaram no vale de Sidim (que é o mar de Sal).

3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח

4 Doze anos haviam servido a Quedorlaomer, mas, ao décimo-terceiro ano, rebelaram-se.

4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדו

5 E, ao décimo-quarto ano, veio Quedorlaomer e os reis que estavam com ele e feriram aos refains em Asterote-Carnaim, e aos zuzins em Hã, e aos emins em Savé-Quiriataim,

5 בארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים

6 e aos horeus no seu monte Seir, até à campina de Parã, que está junto ao deserto.

6 ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על המדבר

7 Depois, tornaram, e vieram a En-Mispate (que é Cades), e feriram toda a terra dos amalequit as e também os amorreus, que habitavam em Hazazom-Tamar.

7 וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמר

8 Então, saiu o rei de Sodoma, e o rei de Gomorra, e o rei de Admá, e o rei de Zeboim, e o rei de Bela (esta é Zoar) e ordenaram batalha contra eles no vale de

Sidim,

וּיצֵא מֶלֶךְ סֹדֶם וּמֶלֶךְ עֵמֶרָה וּמֶלֶךְ אֲדָמָה וּמֶלֶךְ צַבִּיִּים וּמֶלֶךְ בִּלְעַם הוּא צֶעֶר וַיַּעֲרֹכוּ אֹתָם 8
מִלְחָמָה בְּעֵמֶק הַשְּׂדִים

9 contra Quedorlaomer, rei de Elão, e Tidal, rei de Goim, e Anrafel, rei de Sinar, e Arioque, rei de Elasar; quat ro reis contra cinco.

אֶת כְּדֹרְלַעֲמֵר מֶלֶךְ עֵילָם וְתִדְעַל מֶלֶךְ גּוֹיִם וְאַמְרַפֵּל מֶלֶךְ שְׁנַעַר וְאַרְיוֹךְ מֶלֶךְ אֶלְסָר 9
אַרְבַּעַה מַלְכִּים אֶת הַחֲמִשָּׁה

10 E o vale de Sidim estava cheio de poços de betume; e fugiram os reis de Sodoma e de Gomorra e caíram ali; e os restantes fugiram para um mont e.

וַעֲמַק הַשְּׂדִים בְּאֶרֶת בְּאֶרֶת חֲמֵר וַיִּנְסוּ מֶלֶךְ סֹדֶם וְעֵמֶרָה וַיִּפְּלוּ שָׁמָּה וְהַנִּשְׂאָרִים הָרָה 10
נָסוּ

11 E tomaram toda a fazenda de Sodoma e de Gomorra e todo o seu mantimento e foram-se.

וַיִּקְחוּ אֶת כָּל רֶכֶשׁ סֹדֶם וְעֵמֶרָה וְאֶת כָּל אֲכָלָם וַיִּלְכוּ 11

12 Também tomaram a Ló, que habitava em Sodo ma, filho do irmão de Abrão, e a sua fazenda e foram-se.

וַיִּקְחוּ אֶת לוֹט וְאֶת רֶכְשׁוֹ בֶּן אַחֵי אַבְרָם וַיִּלְכוּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּסֹדֶם 12

13 Então, veio um que escapara e o contou a Abrão, o hebreu; ele habitava junto dos carvalhais de Manre, o amorreu, irmão de Escol e irmão de Aner; eles eram confederados de Abrão.

וַיָּבֹא הַפְּלִיט וַיְגֵד לְאַבְרָם הָעִבְרִי וְהוּא שָׁכֵן בְּאַלְנֵי מִמְרָא הָאֲמָרִי אַחֵי אִשְׁכֵּל וְאַחֵי עֵנֶר 13
וְהֵם בְּעַלֵּי בְרִית אַבְרָם

14 Ouvindo, pois, Abrão que o seu irmão estava preso, armou os seus criados, nascidos em sua casa, trezentos e dezoito, e o s perseguiu até Dã.

וַיִּשְׁמַע אַבְרָם כִּי נִשְׁבָּה אַחִיו וַיִּרְקֵם אֶת חֲנִיכָיו יְלִידֵי בֵיתוֹ שְׁמֹנֶה עָשָׂר וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיִּרְדֹּף 14
עַד דָּן

15 E dividiu-se contra eles de noite, ele e os seus criados, e os feriu, e os perseguiu até Hobá, que fica à esquerda de Damasco.

וַיַּחֲלֹק עֲלֵיהֶם לַיְלָה הוּא וְעַבְדָּיו וַיַּכֵּם וַיִּרְדֹּפֵם עַד חֻבָּה אֲשֶׁר מִשְׁמָאל לְדַמְשֶׁק 15

16 E tornou a trazer toda a fazenda e tornou a trazer também a Ló, seu irmão, e a sua fazenda, e também as mulheres, e o povo.

וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם 16

17 E o rei de Sodoma saiu-lhes ao encontro (depois que voltou de ferir a Quedorlaomer e aos reis que estavam com ele) no vale de Savé, que é o vale do Rei.

יצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדר לעמר ואת המלכים אשר אתו אל 17
עמק שוה הוא עמק המלך

18 E Melquisedeque, rei de Salém, trouxe pão e vinho; e este era sacerdote do Deus Altíssimo.

ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון 18

19 E abençoou-o e disse Bendito seja Abrão do Deus Altíssimo, o Possuidor dos céus e da terra;

ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ 19

20 e bendito seja o Deus Altíssimo, que entregou os teus inimigos nas tuas mãos. E deu-lhe o dízimo de tudo.

וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל 20

21 E o rei de Sodoma disse a Abrão Dá-me a mim as almas e a fazenda toma para ti.

ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך 21

22 Abrão, porém, disse ao rei de Sodoma Levantei minha mão ao SENHOR, o Deus Altíssimo, o Possuidor dos céus e da terra,

ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ 22

23 e juro que, desde um fio até à correia dum sapato, não tomarei coisa alguma de tudo o que é teu; para que não digas Eu enriqueci a Abrão;

אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם 23

24 salvo tão-somente o que os jovens comeram e a parte que tocou aos varões que comigo foram, Aner, Escol e Manre; estes que tomem a sua parte.

בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם 24
יקחו חלקם

Bereshit - Gênesis 15

1 Depois destas coisas veio a palavra do SENHOR a Abrão em visão, dizendo Não temas, Abrão, eu sou o teu escudo, o teu grandíssimo galardão.

1 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד

2 Então, disse Abrão Senhor JEOVÁ, que me hás de dar? Pois ando sem filhos, e o mordomo da minha casa é o damasceno Eliézer.

2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר

3 Disse mais Abrão Eis que me não tens dado semente, e eis que um nascido na minha casa será o meu herdeiro.

3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי

4 E eis que veio a palavra do SENHOR a ele, dizendo Este não será o teu herdeiro; mas aquele que de ti será gerado, esse será o teu herdeiro.

4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך

5 Então, o levou fora e disse Olha, agora, para os céus e conta as estrelas, se as podes contar. E disse-lhe Assim será a tua semente.

5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך

6 E creu ele no SENHOR, e foi-lhe imputado isto por justiça.

6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה

7 Disse-lhe mais Eu sou o SENHOR, que te tirei de Ur dos caldeus, para dar-te a ti esta terra, para a herdares.

7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה

8 E disse ele Senhor JEOVÁ, como saberei que hei de herdá-la?

8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה

9 E disse-lhe Toma-me uma bezerra de três anos, e uma cabra de três anos, e um

carneiro de três anos, e uma rola, e um pombinho.

9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגו' 9

10 E tro uxe-lhe todos estes, e partiu-os pelo meio, e pôs cada parte deles em frente da outra; mas as aves não partiu.

10 ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתר 10

11 E as aves desciam sobre os cadáveres; Abrão, porém, as enxotava.

11 וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם 11

12 E, pondo-se o sol, um profundo sono caiu sobre Abrão; e eis que grande espanto e grande escuridão caíram sobre ele.

12 ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו 12

13 Então, disse a Abrão Saibas, decerto, que peregrina será a tua semente em terra que não é sua; e servi-los -á e afligi-la-ão quatrocentos anos.

13 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע 13 מאות שנה

14 Mas também eu julgarei a gente à qual servirão, e depois sairão com grande fazenda.

14 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול 14

15 E tu irás a teus pais em paz; em boa velhice serás sepultado.

15 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה 15

16 E a quarta geração tornará para cá; porque a medida da injus tiça dos amorreus não está ainda cheia.

16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה 16

17 E sucedeu que, posto o sol, houve escuridão; e eis um forno de fumaça e uma tocha de fogo que passou por aquelas metades.

17 ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה 17

18 Naquele mesmo dia, fez o SENHOR um concerto com Abrão, dizendo À tua semente tenho dado esta terra, desde o rio do Egito até ao grande rio Eufrates,

18 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר 18 מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת

19 e o queneu, e o quenezeu, e o cadmoneu,

את הקיני ואת הקניזי ואת הקדמני 19

20 e o heteu, e o ferezeu, e os refains,

ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים 20

21 e o amorreu, e o cananeu, e o girgaseu, e o jebuseu.

ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי 21

Bereshit - Gênesis 16

1 Ora, Sarai, mulher de Abrão, não lhe gerava filhos, e ele tinha uma serva egípcia, cujo nome era Agar.

1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר

2 E disse Sarai a Abrão Eis que o SENHOR me tem impedido de gerar; entra, pois, à minha serva; porventura, terei filhos dela. E ouviu Abrão a voz de Sarai.

2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי

3 Assim, tomou Sarai, mulher de Abrão, a Agar, egípcia, sua serva, e deu-a por mulher a Abrão, seu marido, ao fim de dez anos que Abrão habitara na terra de Canaã.

3 ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה

4 E ele entrou a Agar, e ela concebeu; e, vendo ela que concebera, foi sua senhora: desprezada aos seus olhos.

4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה

5 Então, disse Sarai a Abrão Meu agravo seja sobre ti. Minha serva pus eu em teu regaço; vendo ela, agora, que concebeu, sou menosprezada aos seus olhos. O SENHOR julgue entre mim e ti.

5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך

6 E disse Abrão a Sarai Eis que tua serva está na tua mão; faze-lhe o que bom é aos teus olhos. E afligiu-a Sarai, e e la fugiu de sua face.

6 ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה

7 E o Anjo do SENHOR a achou junto a uma fonte de água no deserto, junto à fonte no caminho de Sur.

7 וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור

8 E disse Agar, serva de Sarai, de onde vens e para onde vais? E ela disse Venho fugida da face de Sarai, minha senhora.

8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת

9 Então, lhe disse o Anjo do SENHOR Torna-te para tua senhora e hu milha-te debaixo de suas mãos.

9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה

10 Disse-lhe mais o Anjo do SENHOR Multiplicarei sobremaneira a tua semente, que não será contada, por numerosa que será.

10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב

11 Disse-lhe também o Anjo do SENHOR Eis que concebeste, e terás um filho, e chamarás o seu nome Ismael, porquanto o SENHOR ouviu a tua aflição.

11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך

12 E ele será homem bravo; e a sua mão será contra todos, e a mão de todos, contra ele; e habitará diante da face de todos os seus irmãos.

12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן

13 E ela chamou o nome do SENHOR, que com ela falava Tu és Deus da vista, porque disse Não olhei eu também para aquele que me vê?

13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי

14 Por isso, se chama aquele poço de Laai-Roi; eis que está entre Cades e Berede.

14 על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד

15 E Agar deu u m filho a Abrão; e Abrão chamou o nome do seu filho que tivera Agar, Ismael.

15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל

16 E era Abrão da idade de oitenta e seis anos, quando Agar deu Ismael a Abrão.

16 ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם

Bereshit - Gênesis 17

1 Sendo, pois, Abrão da idade de noventa e nove anos, apareceu o SENHOR a Abrão e disse-lhe Eu sou o Deus Todo-poderoso; anda em minha presença e sê perfeito.

1 ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי
התהלך לפני והיה תמים

2 E porei o meu concerto entre mim e ti e te multiplicarei grandissimamente.

2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד

3 Então, caiu Abrão sobre o seu rosto, e falou Deus com ele, dizendo

3 ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר

4 Quanto a mim, eis o meu concerto contigo é, e serás o pai de uma multidão de nações.

4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים

5 E não se chamará mais o teu nome Abrão, mas Abraão será o teu nome; porque por pai da multidão de nações te te nho posto.

5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך

6 E te farei frutificar grandissimamente e de ti farei nações, e reis sairão de ti.

6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו

7 E estabelecerei o meu concerto entre mim e t i e a tua semente depois de ti em suas gerações, por concerto perpétuo, para te ser a ti por Deus e à tua semente depois de ti.

7 והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריו לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו

8 E te darei a ti e à tua semente dep ois de ti a terra de tuas peregrinações, toda a terra de Canaã em perpétua possessão, e ser-lhes-ei o seu Deus.

8 ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים

9 Disse mais Deus a Abraão Tu, porém, guardarás o meu concerto, tu e a tua semente depois de ti, nas suas gerações.

9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריו לדורתם

10 Este é o meu concerto, que guardareis entre mim e vós e a tua semente depois de ti Que todo macho será circuncidado.

10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריו המול לכם כל זכר

11 E circuncidareis a carne do vosso prepúcio; e isto será por sinal do concerto entre mim e vós.

11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם

12 O filho de oito dias, pois, será circuncidado; todo macho nas vossas gerações, o nascido na casa e o comprado por dinheiro a qualquer estrangeiro, que não for da tua semente.

12 בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתים יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא

13 Com efeito, será circuncidado o nascido em tua casa e o comprado por teu dinheiro; e estará o meu concerto na vossa carne por concerto perpétuo.

13 המול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם

14 E o macho com prepúcio, cuja carne do prepúcio não estiver circuncidada, aquela alma será extirpada dos seus povos; quebrantou o meu concerto.

14 וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר

15 Disse Deus mais a Abraão a Sarai, tua mulher, não chamarás mais pelo nome de Sarai, mas Sara será o seu nome.

15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה

16 Porque eu a hei de abençoar e te hei de dar a ti dela um filho; e a abençoarei, e será mãe das nações; reis de povos sairão dela.

16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו

17 Então, caiu Abraão sobre o seu rosto, e riu-se, e disse no seu coração A um homem de cem anos há de nascer um filho? E conceberá Sara na idade de noventa anos?

17 ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלא בן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים

שנה תלד

18 E disse Abraão a Deus Tomara que viva Ismael diante de teu rosto!

ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך 18

19 E disse Deus Na verdade, Sara, tua mulher, te dará um filho, e chamarás o seu nome Isaque; e com ele estabelecerei o meu concerto, por concerto perpé tuo para a sua semente depois dele.

ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי 19
אתו לברית עולם לזרעו אחריו

20 E, quanto a Ismael, também te tenho ouvido eis aqui o tenho abençoado, e fá-lo-ei frutificar, e fá-lo-ei multiplicar grandissimamente; doze príncipes gerará, e dele farei uma grande nação.

ולישמעאל שמעתך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים 20
עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול

21 O meu concerto, porém, estabelecerei com Isaque, o qual Sara te dará neste tempo determinado, no ano seguinte.

ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת 21

22 E acabou de falar com ele e subiu Deus de Abraão.

ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם 22

23 Então, tomou Abraão a seu filho Ismael, e a todos os nascidos na sua casa, e a todos os comprados por seu dinheiro, todo macho entre os homens da casa de Abraão; e circuncidou a carne do seu prepúcio, naquele mesmo dia, como Deus falara com ele.

ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי 23
בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים

24 E era Abraão da idade de noventa e nove anos, quando lhe foi circuncidada a carne do seu prepúcio.

ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו 24

25 E Ismael, seu filho, era da idade de treze anos, quando lhe foi circuncidada a carne do seu prepúcio.

וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו 25

26 Neste mesmo dia, foi circuncidado Abraão e Ismael, seu filho.

26 בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו

27 E todos os homens da sua casa, o nascido em casa e o comprado por dinheiro do estrangeiro, foram circuncidados com ele.

27 וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו

Bereshit - Gênesis 18

1 Depois, apareceu-lhe o SENHOR nos carvalhais de Manre, estando ele assentado à porta da tenda, quando tinha aquecido o dia.

וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום 1

2 E levantou os olhos e olhou, e eis três varões estavam em pé junto a ele. E, vendo-os, correu da porta da tenda ao seu encontro, e inclinou-se à terra,

וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל 2
וישתחו ארצה

3 e disse Meu Senhor, se agora tenho achado graça aos teus olhos, rogo-te que não passes de teu servo.

ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך 3

4 Traga-se, agora, um pouco d e água; e lavai os vossos pés e recostai-vos debaixo desta árvore;

יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ 4

5 e trarei um bocado de pão, para que esforceis o vosso coração; depois, passareis adiante, porquanto por isso chegastes até vosso servo. E diss eram Assim, faze como tens dito.

ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן 5
תעשה כאשר דברת

6 E Abraão apressou-se em ir ter com Sara à tenda e disse-lhe Amassa depressa três medidas de flor de farinha e faze bolos.

וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לועשי ועשי עגות 6

7 E correu Abraão às vacas, e tomou uma vitela tenra e boa, e deu-a ao moço, que se apressou em prepará-la.

ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו 7

8 E tomou manteiga e le ite e a vitela que tinha preparado e pôs tudo diante deles; e ele estava em pé junto a eles debaixo da árvore; e comeram.

ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ 8
ויאכלו

9 E disseram-lhe Onde está Sara, tua mulher? E ele disse E i-la, aí está na tenda.

9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל

10 E disse Certamente tornarei a ti por este tempo da vida; e eis que Sara, tua mulher, terá um filho. E ouviu-o Sara à porta da tenda, que estava atrás dele.

10 ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל
והוא אחריו

11 E eram Abraão e Sara já velhos e adiantados em idade; já a Sara havia cessado o costume das mulheres.

11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים

12 Assim, pois, riu-se Sara consigo, dizendo T erei ainda deleite depois de haver envelhecido, sendo também o meu senhor já velho?

12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן

13 E disse o SENHOR a Abraão Por que se riu Sara, dizendo Na verdade, gerarei eu ainda, havendo já envelhecido?

13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי

14 Haveria coisa alguma difícil ao SENHOR? Ao tempo determinado, tornarei a ti por este tempo da vida, e Sara terá um filho.

14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן

15 E Sara nego u, dizendo Não me ri, porquanto temeu. E ele disse Não digas isso, porque te riste.

15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת

16 E levantaram-se aqueles varões dali e olharam para a banda de Sodoma; e Abraão ia com eles, acompanhando-os.

16 ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם

17 E disse o SENHOR Ocultarei eu a Abraão o que faço,

17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה

18 visto que Abraão certamente virá a ser uma grande e poderosa nação, e nele serão benditas todas as nações da terra?

ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ 18

19 Porque eu o tenho conhecido, que ele há de ordenar a seus filhos e a sua casa depois dele, para que guardem o caminho do SENHOR, para agirem com justiça e juízo; para que o SENHOR faça vir sobre Abraão o que acerca dele tem falado.

כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה 19 ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו

20 Disse mais o SENHOR Porquanto o clamor de Sodoma e Gomorra se tem multiplicado, e porquanto o seu pecado se tem agravado muito,

ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד 20

21 descerei agora e verei se, com efeito, têm praticado segundo este clamor que é vindo até mim; e, se não, sabê-lo-ei.

ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה 21

22 Então, viraram aqueles varões o rosto dali e foram-se para Sodoma; mas Abraão ficou ainda em pé diante da face do SENHOR.

ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה 22

23 E chegou-se Abraão, dizendo Destruirás também o justo com o ímpio?

ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע 23

24 Se, porventura, houver cinquenta justos na cidade, destruí-los-ás também e não pouparás o lugar por causa dos cinquenta justos que estão dentro dela?

אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים 24 הצדיקים אשר בקרבה

25 Longe de ti que faças tal coisa, que mates o justo com o ímpio; que o justo seja como o ímpio, longe de ti seja. Não faria justiça o Juiz de toda a terra?

חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך 25 השפט כל הארץ לא יעשה משפט

26 Então, disse o SENHOR Se eu em Sodoma achar cinquenta justos dentro da cidade, pouparei todo o lugar por amor deles.

יאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם 26

27 E respondeu Abraão, dizendo E is que, agora, me atrevi a falar ao Senhor, ainda que sou pó e cinza.

ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר 2 7

28 Se, porventura, faltarem de cinquenta justos cinco, destruirás por aqueles cinco toda a cidade? E disse Não a destruirei, se eu achar ali quarenta e cinco.

אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא 2 8
אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה

29 E continuou ainda a falar-lhe e disse Se, porventura, acharem ali quarenta? E disse Não o farei, por amor dos quarenta.

ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור 29
הארבעים

30 Disse mais Ora, não se ire o Senhor, se eu ainda falar se, porventura, se acharem ali trinta? E disse Não o farei se achar ali trinta.

ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם 3 0
אמצא שם שלשים

31 E disse Eis que, agora, me atrevi a falar ao Senhor se, porventura, se acharem ali vinte? E disse Não a destruirei, por amor dos vinte.

ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית 3 1
בעבור העשרים

32 Disse mais Ora, não se ire o Senhor que ainda só mais esta vez falo se, porventura, se acharem ali dez? E disse Não a destruirei, por amor dos dez.

אמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית 3 2
בעבור העשרה

33 E foi -se o SENHOR, quando acabou de falar a Abraão; e Abraão tornou ao seu lugar.

וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו 3 3

Bereshit - Gênesis 19

1 E vieram os dois anjos a Sodoma à tarde, e estava Ló assentado à porta de Sodoma; e, vendo-os Ló, levantou-se ao seu encontro e inclinou-se com o rosto à terra.

1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם
וישתחו אפים ארצה

2 E disse Eis agora, meus senhores, entrai, peço-vos, em casa de vosso servo, e passai nela a noite, e lavai os vossos pés; e de madrugada vos levantareis e ireis vosso caminho. E eles disseram Não! Antes, na rua passaremos a noite.

2 ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם
לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין

3 E porfiou com eles muito, e vieram com ele e entraram em sua casa; e fez-lhes banquete e cozeu bolos sem levedura, e comeram.

3 ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו

4 E, antes que se deitassem, cercaram a casa os varões daquela cidade, os varões de Sodoma, desde o moço até ao velho; todo o povo de todos os bairros.

4 טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה

5 E chamaram Ló e disseram-lhe Onde estão os varões que a ti vieram nesta noite? Traz-os fora a nós, para que os conheçamos.

5 ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה
אתם

6 Então, saiu Ló a eles à porta, e fechou a porta atrás de si,

6 ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו

7 e disse Meus irmãos, rogo-vos que não façais mal.

7 ויאמר אל נא אחי תרעו

8 Eis aqui, duas filhas tenho, que ainda não conheceram varão; fora vo-las trarei, e fareis delas como bom for nos vossos olhos; somente nada façais a estes

varões, porque por isso vieram à sombra do meu telhado.

8 הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב
בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי

9 Eles, porém, disseram Sai daí. Disseram mais Como estrangeiro, este indivíduo veio aqui habitar e quereria ser juiz em tudo? Agora, te faremos mais mal a ti do que a eles. E arremessaram-se sobre o varão, sobre Ló, e aproximaram-se para arrombar a porta.

9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש
בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת

10 Aqueles varões, porém, estenderam a sua mão, e fizeram e entrar a Ló consigo na casa, e fecharam a porta;

10 וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו

11 e feriram de cegueira os varões que estavam à porta da casa, desde o menor até ao maior, de maneira que se cansaram para achar a porta.

11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח

12 Então, disseram aqueles varões a Ló Tens alguém mais aqui? Teu genro, e teus filhos, e tuas filhas, e todos quantos tens nesta cidade, tira-os fora deste lugar;

12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן
המקום

13 pois nós vamos destruir este lugar, porque o seu clamor tem engrossado diante da face do SENHOR, e o SENHOR nos enviou a destruí-lo.

13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה
לשחתה

14 Então, saiu Ló, e falou a seus genros, aos que haviam de tomar as suas filhas, e disse Levantai-vos; saí deste lugar, porque o SENHOR há de destruir a cidade. Foi tido, porém, por zombador aos olhos de seus genros.

14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה
את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו

15 E, ao amanhecer, os anjos apertaram com Ló, dizendo Levanta-te, toma tua mulher e tuas duas filhas que aqui estão, para que não pereças na injustiça desta cidade.

וכמו השחר עלה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך 15
הנמצאת פן תספה בעון העיר

16 Ele, porém, demorava-se, e aqueles varões lhe pegaram pela mão, e pela mão de sua mulher, e pela mão de suas duas filhas, sendo-lhe o Senhor misericordioso, e tiraram-no, e puseram-no fora da cidade.

ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו 16
וינחהו מחוץ לעיר

17 E aconteceu que, tirando-os fora, disse Escapa-te por tua vida; não olhes para trás de ti e não pares em toda esta campi na; escapa lá para o monte, para que não pereças.

ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריך ואל תעמד בכל 17
הכבר ההרה המלט פן תספה

18 E Ló disse-lhe Assim, não, Senhor!

ויאמר לוט אלהם אל נא אדני 18

19 Eis que, agora, o teu servo tem achado graça aos teus olhos, e engrandeceste a tua misericórdia que a mim me fizeste, para guardar a minha alma em vida; mas não posso escapar no monte, pois que tenho medo que me apanhe este mal, e eu morra.

הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי 19
לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומתי

20 Eis, agora, aquela cidade está perto, para fugir para lá, e é pequena; ora, para ali me escaparei (não é pequena?), para que minha alma viva.

הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא 20
ותחי נפשי

21 E disse-lhe Eis aqui, tenho-te aceitado também neste negócio, para não derribar esta cidade de que falaste.

ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת 21

22 Apressa-te, escapa-te para ali; porque nada posso fazer, enquanto não tiveres ali chegado. Por isso, se chamou o nome da cidade Zoar.

מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער 22

23 Saiu o sol sobre a terra, quando Ló entrou em Zoar.

השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה 2 3

24 Então o, o SENHOR fez chover enxofre e fogo, do SENHOR desde os céus, sobre Sodoma e Gomorra.

ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים 2 4

25 E derribou aquelas cidades, e toda aquela campina, e todos os moradores daquelas cidades, e o que nascia d a terra.

ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל ישרי הערים וצמח האדמה 2 5

26 E a mulher de Ló olhou para trás e ficou convertida numa estátua de sal.

ותבט אשתו מאחריה ויהי נציב מלח 2 6

27 E Abraão levantou-se aquela mesma manhã de madrugada e foi para aquele lugar onde estivera diante da face do SENHOR.

וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה 2 7

28 E olhou para Sodoma e Gomorra e para toda a terra da campina; e viu, e eis que a fumaça da terra subia, como a fumaça duma fornalha.

וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן 2 8

29 E aconteceu que, destruindo Deus as cidades da campina, Deus se lembrou de Abraão e tirou Ló do meio da destruição, derribando aquelas cidades em que Ló habitara.

ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך 2 9
ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט

30 E subiu Ló de Zoar e habitou no monte, e as suas duas filhas com ele, porque temia habitar em Zoar; e habitou numa caverna, ele e as suas duas filhas.

ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא 3 0
ושתי בנתיו

31 Então, a primogênita disse à menor Nosso pai é já velho, e não há varão na terra que entre a nós, segundo o costume de toda a terra.

ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ 3 1

32 Vem, demos a beber vinho a nosso pai e deitemo-nos com ele, para que em vida conservemos semente de nosso pai.

לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע 3 2

33 E deram a beber vinho a seu pai naquela noite; e veio a primogênita e deitou-se com seu pai, e não sentiu ele quando ela se deitou, nem quando se levantou.

ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה 3 3
ובקומה

34 E sucedeu, no outro dia, que a primogênita disse à menor Vês aqui, eu já ontem à noite me deitei com meu pai; demos-lhe a beber vinho também esta noite, e então entra tu, deita-te com ele, para que em vida conservemos semente de nosso pai.

ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם 3 4
הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע

35 E deram a beber vinho a seu pai, também naquela noite; e levantou-se a menor e deitou-se com ele; e não sentiu ele quando ela se deitou, nem quando se levantou.

ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה 3 5
ובקמה

36 E conceb eram as duas filhas de Ló de seu pai.

ותהרין שתי בנות לוט מאביהן 3 6

37 E teve a primogênita um filho e chamou o seu nome Moabe; este é o pai dos moabitas, até ao dia de hoje.

ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום 3 7

38 E a menor também teve um filho e chamou o seu nome Ben-Ami; este é o pai dos filhos de Amom, até o dia de hoje.

והצעירה גם הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום 3 8

Bereshit - Gênesis 20

1 E partiu Abraão dali para a terra do Sul e habitou entre Cades e Sur; e peregrinou em Gerar.

1 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר

2 E, havendo Abraão dito de Sara, sua mulher É minha irmã, enviou Abimeleque, rei de Gerar, e tomou a Sara.

2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה

3 Deus, porém, veio a Abimeleque em sonhos de noite e disse-lhe Eis que morto és por causa da mulher que tomaste; porque ela está casada com marido.

3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל

4 Mas Abimeleque ainda não se tinha chegado a ela; por isso, disse Senhor, matarás também uma nação justa?

4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג

5 Não me disse ele mesmo É minha irmã? E ela também disse É meu irmão. Em sinceridade do coração e em pureza das minhas m ãos, tenho feito isto.

5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת

6 E disse-lhe Deus em sonhos Bem sei eu que na sinceridade do teu coração fizeste isto; e também eu te tenho impedido de pecar contra mim; por isso, te não permiti tocá-la.

6 ויאמר אליו האלהים בחלם גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה

7 Agora, pois, restitui a mulher ao seu marido, porque profeta é e rogará por ti, para que vivas; porém, se não lha restitu íres, sabe que certamente morrerás, tu e tudo o que é teu.

7 ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך

8 E levantou-se Abimeleque pela manhã, de madrugada, chamou todos os seus servos e falou todas estas palavras em seus ouvidos; e temeram muito aqueles varões.

8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד

9 Então, chamou Abimeleque a Abraão e disse-lhe Que nos fizeste? E em que pequei contra ti, para trazeres sobre mim e meu reino tamanho pecado? Tu me fizeste aquilo que não deverias ter feito.

9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי

10 Disse mais Abimeleque a Abraão Que tens visto, para fazeres tal coisa?

10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה

11 E disse Abraão Porque eu dizia comigo Certamente não há temor de Deus neste lugar, e eles me matarão por amor da minha mulher.

11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי

12 E, na verdade, é ela também minha irmã, filha de meu pai, mas não filha da minha mãe; e veio a ser minha mulher.

12 וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה

13 E aconteceu que, fazendo-me Deus sair errante da casa de meu pai, eu lhe disse Seja esta a graça que me farás em todo o lugar aonde viermos dize de mim É meu irmão.

13 ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא

14 Então, tomou Abimeleque ovelhas, e vacas, e servos, e servas e os deu a Abraão; e restituiu-lhe Sara, sua mulher.

14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו

15 E disse Abimeleque Eis que a minha terra está diante da tua face; habita onde bom for aos teus olhos.

15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב

16 E a Sara disse Vês que tenho dado ao teu irmão mil moedas de prata; eis que elas te sejam por véu dos olhos para com todos os que contigo estão e até para

com todos os outros; e estás advertida.

לשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחייך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת

17 E orou Abraão a Deus, e sarou Deus a Abimeleque, e a sua mulher, e as suas servas, de maneira que tiveram filhos;

ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו

18 porque o SENH OR havia fechado totalmente todas as madres da casa de Abimeleque, por causa de Sara, mulher de Abraão.

כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם

Bereshit - Gênesis 21

1 E o SENHOR visitou a Sara, como tinha dito; e fez o SENHOR a Sara como tinha falado.

1 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר

2 E concebeu Sara e deu a Abraão um filho na sua velhice, ao tempo determinado, que Deus lhe tinha dito.

2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים

3 E chamou Abraão o o nome de seu filho que lhe nascera, que Sara lhe dera, Isaque.

3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק

4 E Abraão circuncidou o seu filho Isaque, quando era da idade de oito dias, como Deus lhe tinha ordenado.

4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים

5 E era Abraão da idade de cem anos, quando lhe nasceu Isaque, seu filho.

5 ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו

6 E disse Sara Deus me tem feito riso; e todo aquele que o ouvir se rirá comigo.

6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי

7 Disse mais Quem diria a Abraão que Sara daria de mamar a filhos, porque lhe dei um filho na sua velhice?

7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו

8 E cresceu o menino e foi desmamado; então, Abraão fez um grande banquete no dia em que Isaque foi desmamado.

8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק

9 E viu Sara que o filho de Agar, a egípcia, que esta tinha dado a Abraão, zombava.

9 ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק

10 E disse a Abraão Deita fora es ta serva e o seu filho; porque o filho desta serva não herdará com meu filho, com Isaque.

10 וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גֵּרְשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת וְאֶת בְּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן הָאִמָּה הַזֹּאת עִם בְּנֵי עַם יִצְחָק

11 E pareceu esta palavra mui má aos olhos de Abraão, por causa de seu filho.

11 וַיֵּרַע הַדְּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי אַבְרָהָם עַל אוֹדֶת בְּנוֹ

12 Porém Deus disse a Abraão Não te pareça mal aos teus olhos acerca do moço e acerca da tua serva; em tudo o que Sara te diz, ouve a sua voz; porque em Isaque será chamada a tua semente.

12 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אַבְרָהָם אֵל יִרַע בְּעֵינֶיךָ עַל הַנֶּעֱר וְעַל אִמָּתְךָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ 12 שֶׁרָה שָׁמַע בְּקִלָּהּ כִּי בִיצְחָק יִקְרָא לָךְ זֶרַע

13 Mas também do filho desta serva farei uma nação, porquanto é tua semente.

13 וְגַם אֶת בֶּן הָאִמָּה לְגוֹי אֲשִׁימֶנּוּ כִּי זֶרַעךָ הוּא

14 Então, se levantou Abraão pela manhã, de madrugada, e tomou pão e um odre de água, e os deu a Agar, pondo-os sobre o seu ombro; também lhe deu o menino e despediu-a; e ela foi-se, andando errante no deserto de Berseba.

14 וַיֵּשְׁכֶם אַבְרָהָם בְּבִקְרָא וַיִּקַּח לֶחֶם וְחֲמַת מַיִם וַיִּתֵּן אֶל הַגֵּר שָׁם עַל שֹׁכְמָה וְאֶת הַיֶּלֶד 14 וַיִּשְׁלַחָהּ וְתֵלֶךְ וְתִתֵּן בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ שְׁבַע

15 E, consumida a água do odre, lançou o menino debaixo de uma das árvores.

15 וַיִּכְלוּ הַמַּיִם מִן הַחֲמַת וְתִשְׁלַךְ אֶת הַיֶּלֶד תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִם

16 E foi-se e assentou-se em frente, afastando-se a distância de um tiro de arco; porque dizia Que não veja eu morrer o menino. E as sentou-se em frente, e levantou a sua voz, e chorou.

16 וְתֵלֶךְ וְתִשָּׁב לָהּ מִנְּגַד הָרֶחֶק כַּמֶּטַח וַיִּקְשֶׁת כִּי אֲמַרְהָ אֶל אֲרָאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד וְתִשָּׁב מִנְּגַד 16 וְתִשָּׂא אֶת קִלָּהּ וְתִבְךְ

17 E ouviu Deus a voz do menino, e bradou o Anjo de Deus a Agar desde os céus e disse-lhe Que tens, Agar? Não tem as, porque Deus ouviu a voz do rapaz desde o lugar onde está.

17 וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת קוֹל הַנֶּעֱר וַיִּקְרָא מִלֵּאךְ אֱלֹהִים אֶל הַגֵּר מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר לָהּ מָה 17 לָךְ הַגֵּר אֵל תִּירָאִי כִּי שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל קוֹל הַנֶּעֱר בְּאֲשֶׁר הוּא שָׁם

18 Ergue-te, levanta o moço e pega-lhe pela mão, porque dele farei um a grande

nação.

קומי שאי את הנער והחזיקי את ירך בו כי לגוי גדול אשימנו 18

19 E abriu-lhe Deus os olhos; e viu um poço de água, e foi-se, e encheu o odre de água, e deu de beber ao moço.

יפקח אלהים את עיניה ותרד באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער 19

20 E era Deus com o moço, que cresceu, e habitou no deserto, e foi flecheiro.

ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת 20

21 E habitou no deserto de Parã; e sua mãe tomou-lhe mulher da terra do Egito.

וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים 21

22 E aconteceu, naquele mesmo tempo, que Abimeleque, com Ficol, príncipe do seu exército, falou com Abraão, dizendo Deus é contigo em tudo o que fazes;

ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל 22
אשר אתה עשה

23 agora, pois, ju ra-me aqui por Deus que me não mentirás a mim, nem a meu filho, nem a meu neto; segundo a beneficência que te fiz, me farás a mim e à terra onde peregrinaste.

ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך 23
תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה

24 E disse Abraão Eu jurarei.

ויאמר אברהם אנכי אשבע 24

25 Abraão, porém, repreendeu a Abimeleque por causa de um poço de água que os servos de Abimeleque haviam tomado por força.

והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך 25

26 Então , disse Abimeleque Eu não sei quem fez isto; e também tu mo não fizeste saber, nem eu o ouvi senão hoje.

ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא 26
שמעתי בלתי היום

27 E tomou Abraão ovelhas e vacas e deu-as a Abimeleque; e f izeram ambos concerto.

ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית 27

28 Pôs Abraão, porém, à parte sete cordeiras do rebanho.

וַיִּצַב אַבְרָהָם אֶת שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הַצֹּאן לְבִדְהָן 28

29 E Abimeleque disse a Abraão Para que estão aqui estas sete cordeiras, que puseste à parte?

וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל אַבְרָהָם מַה הִנֵּה שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ לְבִדְנָה 29

30 E disse Tomará estas sete cordeiras de minha mão, para que sejam em testemunho que eu cavei este poço.

וַיֹּאמֶר כִּי אֶת שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת תִּקַּח מִיָּדִי בְּעִבּוּר תִּהְיֶה לִּי לְעֵדָה כִּי חִפְרָתִי אֶת הַבְּאֵר הַזֹּאת 30

31 Por isso, se chamou aquele lugar Berseba, porquanto ambos juraram ali.

עַל כֵּן קִרְאָה לַמָּקוֹם הַהוּא בְּאֵר שִׁבְעַת כִּי שָׁם נִשְׁבַּעוּ שְׁנֵיהֶם 31

32 Assim, fizeram concerto em Berseba. Depois, se levantou Abimeleque e Ficol, príncipe do seu exército, e tornaram para a terra dos filisteus.

וַיִּכְרְתוּ בְרִית בְּבֵּאֵר שִׁבְעַת וַיָּקִם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכָל שָׂר צְבָאוֹ וַיָּשׁוּבוּ אֶל אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים 32

33 E plantou um bosque em Berseba e invocou lá o nome do SENHOR, Deus eterno.

וַיִּטַּע אֶשֶׁל בְּבֵּאֵר שִׁבְעַת וַיִּקְרָא שֵׁם יְהוָה אֵל עוֹלָם 33

34 E peregrinou Abraão na terra dos filisteus muitos dias.

וַיֵּגֶר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים 34

Bereshit - Gênesis 22

1 E aconteceu, depois destas coisas, que tentou Deus a Abraão e disse-lhe Abraão! E ele disse Eis-me aqui.

1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני

2 E diss e Toma agora o teu filho, o teu único filho, Isaque, a quem amas, e vai-te à terra de Moriá; e oferece-o ali em holocausto sobre uma das montanhas, que eu te direi.

2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך

3 Então, se levantou Abraão pela manhã, de madrugada, e albardou o seu jumento, e tomou consigo dois de seus moços e Isaque, seu filho; e fendeu lenha para o holocausto, e levantou-se, e foi ao lugar que Deus lhe dissera.

3 יישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים

4 Ao terceiro dia, levantou Abraão os seus olhos e viu o lugar de longe.

4 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק

5 E disse Abraão a seus moço s Ficai-vos aqui com o jumento, e eu e o moço iremos até ali; e, havendo adorado, tornaremos a vós.

5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם

6 E tomou Abraão a lenha do holocausto e pô-la sobre Isaque, seu filho ; e ele tomou o fogo e o cutelo na sua mão. E foram ambos juntos.

6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו

7 Então, falou Isaque a Abraão, seu pai, e disse Meu pai! E ele disse Eis-me aqui, meu filho! E ele disse Eis aqui o fogo e a lenha, mas onde está o cordeiro para o holocausto?

7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה

השה לעלה

8 E disse Abraão Deus proverá para si o cordeiro para o holocausto, meu filho. Assim, caminhará m ambos juntos.

8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו

9 E vieram ao lugar que Deus lhes dissera, e edificou Abraão ali um altar, e pôs em ordem a lenha, e amarrou a Isaque, seu filho, e deitou-o sobre o altar em cima da lenha.

9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים

10 E estendeu Abraão a sua mão e tomou o cutelo para imolar o seu filho.

10 וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו

11 Mas o Anjo do SENHOR lhe bradou desde os céus e disse Abraão, Abraão! E ele disse Eis-me aqui.

11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני

12 Então, disse Não estendas a tua mão sobre o moço e não lhe faças nada; porquanto agora sei que temes a Deus e não me negaste o teu filho, o teu único.

12 ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני

13 Então, levantou Abraão os seus olhos e olhou, e eis um carneiro detrás dele, travado pelas suas pontas num mato; e foi Abraão, e tomou o carneiro, e ofereceu-o em holocausto, em lugar de seu filho.

13 וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו

14 E chamou Abraão o nome daquele lugar o SENHOR proverá; donde se diz até ao dia de hoje No monte do SENHOR se proverá.

14 ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה

15 Então, o Anjo do SENHOR bradou a Abraão pela segunda vez desde os céus

15 ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים

16 e disse Por mim mesmo, jurei, diz o SENHOR, porquanto fizeste esta ação e não me negaste o teu filho, o teu único,

יאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את 16 יחידך

17 que deveras te abençoarei e grandissimamente multiplicarei a tua semente como as estrelas dos céus e como a areia que está na praia do mar; e a tua semente possuirá a porta dos seus inimigos.

י' ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש 17 זרעך את שער איביו

18 E em tua semente serão benditas todas as n ações da terra, porquanto obedeceste à minha voz.

18 והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי 8

19 Então, Abraão tornou aos seus moços, e levantaram-se e foram juntos para Berseba; e Abraão habitou em Berseba.

וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע 19

20 E sucedeu, depois destas coisas, que anunciaram a Abraão, dizendo Eis que também Milca deu filhos a Naor, teu irmão

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור 20 אחיך

21 Uz, o seu primogênito, e Buz , seu irmão, e Quemuel, pai de Arã,

את עוז בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם 21

22 e Quésede, e Hazo, e Pildas, e Jidlafe, e Betuel.

ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל 22

23 E Betuel gerou Rebeca. Estes oito deu Milca a Naor, irmão de Abraão.

ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם 23

24 E a sua concubina, cujo nome era Reumá, lhe deu também Teba, e Gaã, e Taás, e Maaca.

ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה 24

Bereshit - Gênesis 23

1 E foi a vida de Sara cento e vinte e sete anos; estes foram os anos da vida de Sara.

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה 1

2 E morreu Sara em Quiriate-Arba, que é Hebrom, na terra de Canaã; e veio Abraão lamentar a Sara e chorar por ela.

ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה 2

3 Depois, se levantou Abraão de diante do seu morto e falou aos filhos de Hete, dizendo

ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר 3

4 Estrangeiro e peregrino sou entre vós; dai-me possessão de sepultura convosco, para que eu sepulte o meu morto de diante da minha face.

גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני 4

5 E responderam os filhos de Hete a Abraão, dizendo-lhe

ויענו בני חת את אברהם לאמר לו 5

6 Ouve-nos, meu senhor príncipe de Deus és no meio de nós; enterra o teu morto na mais escolhida de nossas sepulturas; nenhum de nós te vedará a sua sepultura, para enterraes o teu morto.

שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את 6
קברו לא יכלה ממך מקבר מתך

7 Então, se levantou Abraão e inclinou-se diante do povo da terra, diante dos filhos de Hete.

ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת 7

8 E falou com eles, dizendo Se é de vossa vontade que eu sepulte o meu morto de diante de minha face, ouvi-me e falai por mim a Efrom, filho de Zoar.

וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן 8
צחר

9 Que ele me dê a cova de Macpela, que tem no fim do seu campo; que ma dê pelo devido preço em posse de sepulcro no meio de vós.

9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתונה לי בתוכם
לאחוזת קבר

10 Ora, Efrom estava no meio dos filhos de Hete; e respondeu Efrom, heteu, a Abraão, aos ouvidos dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade, dizendo

10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער
עירו לאמר

11 Não, meu senhor; ouve-me o campo te dou, também te dou a cova que nele está; diante dos olhos dos filhos do meu povo ta dou; sepulta o teu morto.

11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך
קבר מתך

12 Então, Abraão se inclinou diante da face do povo da terra

12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ

13 e falou a Efrom, aos ouvidos do povo da terra, dizendo Mas, se tu estás por isto, ouve-me, peço-te o preço do campo o darei; toma- o de mim, e sepultarei ali o meu morto.

13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח
ממני ואקברה את מתי שמה

14 E respondeu Efrom a Abraão, dizendo-lhe

14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו

15 Meu senhor, ouve-me a terra é de quatrocent os siclos de prata; que é isto entre mim e ti? Sepulta o teu morto.

15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר

16 E Abraão deu ouvidos a Efrom e Abraão pesou a Efrom a prata de que tinha falado aos ouvidos dos filhos de Hete, quatrocentos siclos de prata, correntes entre mercadores.

16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת
ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר

17 Assim, o campo de Efrom, que estava em Macpela, em frente de Manre, o

campo e a cova que nele estava, e todo o arvoredado que no campo havia, que estava em todo o seu contorno ao redor,

וַיָּקָם שָׂדֵה עֶפְרוֹן אֲשֶׁר בַּמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר לִפְנֵי מִמְרָא הַשְּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ וְכָל הָעֵץ 17
אֲשֶׁר בַּשְּׂדֵה אֲשֶׁר בְּכָל גְּבֻלוֹ סָבִיב

18 se confirmaram a Abraão em posseção diante dos olhos dos filhos de Hete, de todos os que entravam pela porta da sua cidade.

לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה לְעֵינֵי בְנֵי חֵת בְּכָל בְּאֵי שַׁעַר עִירוֹ 18

19 E, depois, sepultou Abraão a Sara, sua mulher, na cova do campo de Macpela, em frente de Manre, que é Hebrom, na terra de Canaã.

וְאַחֲרֵי כֵן קָבַר אַבְרָהָם אֶת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ אֶל מְעַרַת שָׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה עַל פְּנֵי מִמְרָא הוּא 19
חֶבְרוֹן בְּאַרְץ כְּנָעַן

20 Assim, o campo e a cova que nele estava se confirmaram a Abraão, em posseção de sepultura pelos filhos de Hete.

וַיָּקָם הַשְּׂדֵה וְהַמְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לְאַבְרָהָם לְאַחֲזֹת קָבַר מֵאֵת בְּנֵי חֵת 20

Bereshit - Gênesis 24

1 E era Abraão já velho e adiantado em idade, e o SENHOR havia abençoado a Abraão em tudo.

1 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל 1

2 E disse Abraão ao seu servo, o mais velho da casa, que tinha o governo sobre tudo o que possuía Põe agora a tua mão debaixo da minha coxa,

2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ירך תחת ירכי 2

3 para que eu te faça jurar pelo SENHOR, Deus dos céus e Deus da terra, que não tomarás para meu filho mulher das filhas dos cananeus, no meio dos quais eu habito,

3 ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני 3
אשר אנכי יושב בקרבו

4 mas que irás à minha terra e à minha parentela e daí tomarás mulher para meu filho Isaque.

4 כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק 4

5 E disse-lhe o servo Porventura não quererá seguir-me a mulher a esta terra. Farei, pois, tornar o teu filho à terra de onde saíste?

5 יאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את 5
בנך אל הארץ אשר יצאת משם

6 E Abraão lhe disse Guarda-te, que não faças lá tornar o meu filho.

6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה 6

7 O SENHOR, Deus dos céus, que me tomou da casa de meu pai e da terra da minha parentela, e que me falou, e que me jurou, dizendo À tua semente darei esta terra, ele enviará o seu Anjo adiante da tua face, para que tomes mulher de lá para meu filho.

7 יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי 7
לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם

8 Se a mulher, porém, não quiser seguir-te, serás livre de ste meu juramento; somente não faças lá tornar a meu filho.

8 ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה

9 Então, pôs o servo a sua mão debaixo da coxa de Abraão, seu senhor, e jurou-lhe sobre este negócio.

9 וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה

10 E o servo tomou dez camelos, dos camelos do seu senhor, e partiu, pois que toda a fazenda de seu senhor estava em sua mão; e levantou-se e partiu para a Mesopotâmia, para a cidade de Naor.

10 ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור

11 E fez ajoelhar os camelos fora da cidade, junto a um poço de água, pela tarde, ao tempo em que as moças saíam a tirar água.

11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב צאת השאבת

12 E disse Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, dá-me, hoje, bom encontro e faze beneficência ao meu senhor Abraão!

12 ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם

13 Eis que eu estou em pé junto à fonte de água, e as filhas dos varões d esta cidade saem para tirar água;

13 הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים

14 Seja, pois, que a donzela a quem eu disser abaixa agora o teu cântaro para que eu beba; e ela disser Bebe, e também darei de beber aos teus camelos, esta seja a quem designaste ao teu servo Isaque; e que eu conheça nisso que fizeste beneficência a meu senhor.

14 יהיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני

15 E sucedeu que, antes que ele acabasse de falar, eis que Rebeca, que havia nascido a Betuel, filho de Milca, mulher de Naor, irmão de Abraão, saía com o seu cântaro sobre o seu ombro.

15 ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה

16 E a donzela era mui formosa à vista, virgem, a quem varão não havia conhecido; e desceu à fonte, e encheu o seu cântaro, e subiu.

והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל 16

17 Então, o servo correu-lhe ao encontro e disse Ora, deixa-me beber u m pouco de água do teu cântaro.

וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמלאיני נא מעט מים מכרך 17

18 E ela disse Bebe, meu senhor. E apressou-se, e abaixou o seu cântaro sobre a sua mão, e deu-lhe de beber.

ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו 18

19 E, acabando el a de lhe dar de beber, disse Tirarei também água para os teus camelos, até que acabem de beber.

ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת 19

20 E apressou-se, e vazou o seu cântaro na pia, e correu outra vez ao poço para tirar água, e tirou para todo s os seus camelos.

ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו 20

21 E o varão estava admirado de vê-la, calando-se, para saber se o SENHOR havia prosperado a sua jornada ou não.

והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא 21

22 E aco nteceu que, acabando os camelos de beber, tomou o varão um pendente de ouro de meio siclo de peso e duas pulseiras para as suas mãos, do peso de dez siclos de ouro,

הי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה 22
עשרה זהב משקלם

23 e disse De quem és filha? Faze-mo saber, peço-te; há também em casa de teu pai lugar para nós pousarmos?

ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין 23

24 E ela disse Eu sou filha de Betuel, filho de Milca, o qual ela deu a Naor.

ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור 24

25 Disse-lhe mais Também temos palha, e muito pasto, e lugar para passar a noite.

ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון 2 5

26 Então, inclinou-se aquele varão, e adorou ao SENHOR,

ויקד האיש וישתחו ליהוה 2 6

2 7 e disse Bendito seja o SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, que não retirou a sua beneficência e a sua verdade de meu senhor; quanto a mim, o SENHOR me guiou no caminho à casa dos irmãos de meu senhor.

ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך 2 7
נחני יהוה בית אחי אדני

28 E a donzela correu e fez saber estas coisas na casa de sua mãe.

ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה 2 8

29 E Rebeca tinha um irmão cujo nome era Labão; e Labão correu ao encontro daquele varão à fonte.

ולרבקה אח ושמך לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין 2 9

30 E aconteceu que, quando ele viu o pendente e as pulseiras sobre as mãos de sua irmã e quando ouviu as palavras de sua irmã Rebeca, que dizia Assim me falou aquele varão, veio ao varão, e eis que estava em pé junto aos camelos, junto à fonte.

ויהי כראת את הנזם ואת הצמדים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר 3 0
כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין

31 E disse Entra, bendito do SENHOR, por que estarás fora? Pois eu já preparei a casa e o lugar para os camelos.

ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים 3 1

32 Então, veio aquele varão à casa, e desataram os camelos e deram palha e pasto aos camelos e água para lavar os pés dele e os pés dos varões que estavam com ele.

ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי 3 2
האנשים אשר אתו

33 Depois, puseram de comer diante dele. Ele, porém, disse Não comerei, até que tenha dito as minhas palavras. E ele disse Fala.

ויישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר 3 3

34 Então, disse Eu sou o servo de Abraão.

3 4 ויאמר עבד אברהם אנכי

35 O SENHOR abençoou muito o meu senhor, de maneira que foi engrandecido; e deu-lhe ovelhas e vacas, e prata e ouro, e servos e servas, e camelos e jumentos.

3 5 ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחרמים

36 E Sara, a mulher do meu senhor, gerou um filho a meu senhor depois da sua velhice; e ele deu-lhe tudo quanto tem.

3 6 ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו

37 E meu senhor me fez jurar, dizendo Não tomarás mulher para meu filho das filhas dos cananeus, em cuja terra habito;

3 7 וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו

38 irás, porém, à casa de meu pai e à minha família e tomarás mulher para meu filho.

3 8 אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני

39 Então, disse eu ao meu senhor Porventura não me seguirá a mulher.

3 9 ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי

40 E ele me disse O SENHOR, em cuja presença tenho andado, enviará o seu Anjo contigo e prosperará o teu caminho, para que tomes mulher para meu filho da minha família e da casa de meu pai.

4 0 ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי

41 Então, serás livre do meu juramento, quando fores à minha família; e, se não ta derem, livre serás do meu juramento.

4 1 אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי

42 E hoje cheguei à fonte e disse Ó SENHOR, Deus de meu senhor Abraão, se tu, agora, prosperas o meu caminho, no qual eu ando,

4 2 ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה

43 eis que estou junto à fonte de água; seja, pois, que a donzela que sair para tirar água e à qual eu disser Ora, dá-me um pouco de água do teu cântaro,

4 3 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא
מעט מים מכדך

44 e ela me disser Bebe tu também e também tirarei água para os teus camelos, esta seja a mulher que o SENHOR designou ao filho de meu senhor.

4 4 ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני

45 E, antes que eu acabasse de falar no meu coração, eis que Rebeca saía com seu cântaro sobre o seu ombro, e desceu à fonte, e tirou água; e eu lhe disse Ora, dá-me de beber.

4 5 אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב
ואמר אליה השקיני נא

46 E ela se apressou, e abaixou o seu cântaro de sobre si, e disse Bebe, e também darei de beber aos teus camelos; e bebi, e ela deu também de beber aos camelos.

4 6 תמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה

47 Então, lhe perguntei e disse De quem és filha? E ela disse Filha de Betuel, filho de Naor, que lhe gerou Milca. Então, eu pus o pendente no seu rosto e as pulseiras sobre as suas mãos.

4 7 ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם
הנזם על אפה והצמידים על ידיה

48 E, inclinando-me, adorei ao SENHOR e bendisse ao SENHOR, Deus do meu senhor Abraão, que me havia encaminhado pelo caminho da verdade, para tomar a filha do irmão de meu senhor para seu filho.

4 8 ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת
לקחת את בת אחי אדני לבנו

49 Agora, pois, se vós haveis de mostrar beneficência e verdade a meu senhor, fazei-mo saber; e, se não, também mo fazei saber, para que eu olhe à mão direita ou à esquerda.

4 9 ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין
או על שמאל

50 Então, responderam Labão e Betuel e disseram Do SENHOR procedeu este negócio; não podemos falar-te mal ou bem.

ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב 5 0

51 Eis que Rebeca está diante da tua face; toma-a e vai-te; seja a mulher do filho de teu senhor, como tem dito o SENHOR.

הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה 5 1

52 E aconteceu que o servo de Abraão, ouvindo as suas pa lavras, inclinou-se à terra diante do SENHOR;

ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה 5 2

53 e tirou o servo vasos de prata, e vasos de ouro, e vestes e deu-os a Rebeca; também deu coisas preciosas a seu irmão e a sua mãe.

ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה 5 3

54 Então, comeram, e beberam, ele e os varões que com ele estavam, e passaram a noite. E levantaram-se pela manhã, e disse Deixai-me ir a meu senhor.

ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני 5 4

55 Então, disseram seu irmão e sua mãe Fique a donzela conosco alguns dias ou pelo menos dez dias; e depois irá.

ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך 5 5

56 Ele, porém, lhes disse Não me detenhais, pois o SENHOR tem prosperado o meu caminho; deixai-me partir, para que eu volte a meu senhor.

ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני 5 6

57 E disseram Chamemos a donzela e perguntemos-lho.

ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה 5 7

58 E chamaram Rebeca e disseram-lhe Irás tu com este varão? Ela respondeu Irei.

ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך 5 8

59 Então, despediram Rebeca, sua irmã, e a sua ama, e o servo de Abraão, e os seus varões.

וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו 5 9

60 E abençoar am Rebeca e disseram-lhe Ó nossa irmã, sejam tu em milhares de milhares, e que a tua semente possua a porta de seus aborrecedores!

ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו 60

61 E Rebeca se levantou com as suas moças, e subi ram sobre os camelos e seguiram o varão; e tomou aquele servo a Rebeca e partiu.

תקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך 61

62 Ora, Isaque vinha do caminho do poço de Laai-Roi, porque habitava na terra do Sul.

ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב 62

63 E Isaque saíra a orar no campo, sobre a tarde; e levantou os olhos, e olhou e eis que os camelos vinham.

ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים 63

64 Rebeca também levantou os olhos, e viu a Isaque, e lançou-se do camelo,

ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל 64

65 e disse ao servo Quem é aquele varão que vem pelo campo ao nosso encontro? E o servo disse Este é meu senhor. Então, tomou ela o véu e cobriu-se.

ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס 65

66 E o servo contou a Isaque todas as coisas que fizera.

ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה 66

67 E Isaque trouxe-a para a tenda de sua mãe, Sara, e tomou a Rebeca, e foi-lhe por mulher, e amou-a . Assim, Isaque foi consolado depois da morte de sua mãe.

ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו 67

Bereshit - Gênesis 25

1 E Abraão tomou outra mulher; o seu nome era Quetura.

1 ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה

2 E gerou-lhe Zinrã, e Jocsã, e Medã, e Midiã, e Isbaque, e Suá.

2 ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מרן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח

3 E Jocsã gerou a Seba e a Dedã; e os filhos de Dedã foram Assurim, e Letusim, e Leumim.

3 ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושים ולאמים

4 E os filhos de Midiã foram Efá, e Efer, e Enoque, e Abida, e Elda; estes todos foram filhos de Quetura.

4 ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה

5 Porém Abraão deu tudo o que tinha a Isaque.

5 ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק

6 Mas, aos filhos das concubinas que Abraão tinha, deu Abraão presentes e, vivendo ele ainda, despediu-os do seu filho Isaque, ao Oriente, para a terra oriental.

6 ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנות וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם

7 E stes, pois, são os dias dos anos da vida de Abraão, que viveu cento e setenta e cinco anos.

7 ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים

8 E Abraão expirou e morreu em boa velhice, velho e farto de dias; e foi congregado ao seu povo.

8 ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו

9 E sepultaram-no Isaque e Ismael, seus filhos, na cova de Macpela, no campo de Efrom, filho de Zoar, heteu, que estava em frente de Manre,

ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר
על פני ממרא

10 o campo que Abraão comprara aos filhos de Hete. Ali está sepultado Abraão
e Sara, sua mulher.

השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו 10

11 E aconteceu, depois da morte de Abraão, que Deus abençoou a Isaque, seu
filho; e h abitava Isaque junto ao poço Laai-Roi.

ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי 11

12 Estas, porém, são as gerações de Ismael, filho de Abraão, que a serva de Sara,
Agar, egípcia, deu a Abraão.

ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם 12

13 E estes são os nomes dos filhos de Ismael pelos seus nomes, segundo as suas
gerações o primogênito de Ismael era Nebaiote, depois Qedar, e Abdeel, e
Mibsão,

אלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם 13

14 e Misma, e Dumá, e Massá,

ומשמע ודומה ומשא 14

15 e Hadade, e Tema, e Jetur, e Nafis, e Quedemá.

חדד ותימא יטור נפיש וקדמה 15

16 Estes são os filhos de Ismael, e estes são os seus nomes pelas suas vilas e
pelos seus castelos doze príncipes segund o as suas famílias.

אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם 16

17 E estes são os anos da vida de Ismael, que viveu cento e trinta e sete anos; e
ele expirou, e morreu, e foi congregado ao seu povo.

ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל
עמיו 17

18 E habitaram desde Havilá até Sur, que está em frente do Egito, indo para
Assur; e Ismael fez o seu assento diante da face de todos os seus irmãos.

וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל 18

19 E estas são as gerações de Isaque, filho de Abraão Abraão gerou a Isaque;

ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק 19

20 e era Isaque da idade de quarenta anos, quando tomou a Rebeca, filha de Betuel, arameu de Padã-Arã, irmã de Labão, aram eu, por sua mulher.

ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן 20
הארמי לו לאשה

21 E Isaque orou instantemente ao SENHOR por sua mulher, porquanto era estéril; e o SENHOR ouviu as suas orações, e Rebeca, sua mulher, concebeu.

ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו 21

22 E os filhos lutavam dentro dela; então, disse Se assim é, por que sou eu assim? E foi-se a perguntar ao SENHOR.

ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה 22

23 E o SENHOR lhe disse Duas nações há no teu ventre, e dois povos se dividirão das tuas entranhas um povo será mais forte do que o outro povo, e o maior servirá ao menor.

ויאמר יהוה לה שני גיים בבטןך ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב 23
יעבד צעיר

24 E, c umprindo-se os seus dias para dar à luz, eis gêmeos no seu ventre.

וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה 24

25 E saiu o primeiro, ruivo e todo como uma veste cabeluda; por isso, chamaram o seu nome Esaú.

ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו 25

26 E, depois, saiu o seu irmão, agarrada sua mão ao calcanhar de Esaú; por isso, se chamou o seu nome Jacó. E era Isaque da idade de sessenta anos quando os gerou.

אחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת 26
אתם

27 E cresceram o s meninos. E Esaú foi varão perito na caça, varão do campo; mas Jacó era varão simples, habitando em tendas.

ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים 27

28 E amava Isaque a Esaú, porque a caça era de seu gosto; mas Rebeca amava a

J acó.

2 8 ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב

29 E Jacó cozera um guisado; e veio Esaú do campo e estava ele cansado.

2 9 ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף

30 E disse Esaú a Jacó Deixa-me, peço-te, comer desse guisado vermelho, porque esto u cansado. Por isso, se chamou o seu nome Edom.

3 0 ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום

31 Então, disse Jacó Vende-me, hoje, a tua primogenitura.

3 1 ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי

32 E disse Esaú Eis que estou a po nto de morrer, e para que me servirá logo a primogenitura?

3 2 ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה

33 Então, disse Jacó Jura-me hoje. E jurou-lhe e vendeu a sua primogenitura a Jacó.

3 3 ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב

34 E Ja có deu pão a Esaú e o guisado das lentilhas; e ele comeu, e bebeu, e levantou-se, e foi-se. Assim, desprezou Esaú a sua primogenitura.

3 4 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה

Bereshit - Gênesis 26

1 E havia fome na terra, além da primeira fome, que foi nos dias de Abraão; por isso, foi-se Isaque a Abimeleque, rei dos filisteus, em Gerar.

1 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גרר

2 E apareceu-lhe o SENHOR e disse Não desças ao Egito. Habita na terra que eu te disser;

2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך

3 peregrina nesta terra, e serei contigo e te abençoarei; porque a ti e à tua semente darei todas estas terras e confirmarei o juramento que tenho jurado a Abraão, teu pai.

3 גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך

4 E multiplicarei a tua semente como as estrelas dos céus e darei à tua semente todas estas terras. E em tua semente serão benditas todas as nações da terra,

4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ

5 porquanto Abraão obedeceu à minha voz e guardou o meu mandado, os meus preceitos, os meus estatutos e as minhas leis.

5 עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרת מצותי חקותי ותורתי

6 Assim, habitou Isaque em Gerar.

6 וישב יצחק בגרר

7 E, perguntando-lhe os varões daquele lugar acerca de sua mulher, disse É minha irmã; porque temia dizer É minha mulher; para que porventura (dizia ele) me não matem os v arões daquele lugar por amor de Rebeca; porque era formosa à vista.

7 וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא

8 E aconteceu que, como ele esteve ali muito tempo, Abimeleque, rei dos filisteus, o lhou por uma janela e viu, e eis que Isaque estava brincando com Rebeca, sua mulher.

8 ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו

9 Então, chamou Abimeleque a Isaque e disse Eis que, na verdade, é tua mulher ; como, pois, disseste É minha irmã? E disse-lhe Isaque Porque eu dizia Para que eu porventura não morra por causa dela.

9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה

10 E disse Abimeleque Que é isto qu e nos fizeste? Facilmente se teria deitado alguém deste povo com a tua mulher, e tu terias trazido sobre nós um delito.

10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם

11 E mandou Abimeleque a todo o povo, dizendo Qualquer que toca r neste varão ou em sua mulher certamente morrerá.

11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת

12 E semeou Isaque naquela mesma terra e colheu, naquele mesmo ano, cem medidas, porque o SENHOR o abençoava.

12 ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה

13 E engrandeceu-se o varão e ia-se engrandecendo, até que se tornou mui grande;

13 ויגדל האיש וילך הלוך וגדל עד כי גדל מאד

14 e tinha possessão de ovelhas, e possessão de vacas, e muita gente de serviço, de maneira que os filis teus o invejavam.

14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים

15 E todos os poços que os servos de seu pai tinham cavado nos dias de Abraão, seu pai, os filisteus entulharam e encheram de terra.

15 וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר

16 Disse também Abimeleque a Isaque Aparta-te de nós, porque muito mais poderoso te tens feito do que nós.

וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי עֲצַמְתָּ מִמָּנוּ מֵאֵד 16

17 Então, Isaque foi-se dali, e fez o seu assento no vale de Gerar, e hab itou lá.

וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיַּחֲנוּ בְּנַחַל גֶּרָר וַיֵּשֶׁב שָׁם 17

18 E tornou Isaque, e cavou os poços de água que cavaram nos dias de Abraão, seu pai, e que os filisteus taparam depois da morte de Abraão, e chamou-os pelos nomes que os chamara seu pai.

וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֵת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אֲבִיו וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים 18
אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת כְּשֵׁמַת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אֲבִיו

19 Cavaram, pois, os servos de Isaque naquele vale e acharam ali um poço de águas vivas.

וַיַּחְפְּרוּ עֲבָדֵי יִצְחָק בְּנַחַל וַיִּמְצְאוּ שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים 19

20 E os pastore s de Gerar porfiaram com os pastores de Isaque, dizendo Esta água é nossa. Por isso, chamou o nome daquele poço Eseque, porque contenderam com ele.

וַיִּרְיֻכוּ רְעֵי גֶרָר עִם רְעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שָׁם הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ 20

21 Então, cavaram outro poço e t ambém porfiaram sobre ele. Por isso, chamou o seu nome Sitna.

וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיִּרְיֻכוּ גַם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׁטְנָה 21

22 E partiu dali e cavou outro poço; e não porfiaram sobre ele. Por isso, chamou o seu nome Reobote e disse Porque agora nos alargou o SENHOR, e crescemos nesta terra.

וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא רַבּוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחוֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה 22
הִרְחִיב יְהוָה לָנוּ וּפְרִינוּ בָאָרֶץ

23 Depois, subiu dali a Berseba,

וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שֶׁבַע 23

24 e apareceu-lhe o SENHOR naquela mesma noite e disse Eu sou o Deus de Abraão, teu pai. Não temas, porque eu sou contigo, e abençoar-te-ei, e multiplicarei a tua semente por amor de Abraão, meu servo.

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּלִילָה הַהִוא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֲבִיךָ אֵל תִּירָא כִּי אֲתָךְ אֲנֹכִי 24
וּבְרַכְתִּיךָ וְהִרְבִּיתִי אֶת זֶרְעֶךָ בְּעֶבְרוֹת אַבְרָהָם עֲבָדֵי

25 Então, edificou ali um altar, e invocou o nome do SENHOR, e armou ali a sua tenda; e os servos de Isaque cavaram ali um poço.

ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהל ויכרו שם עבדי יצחק באר 25

26 E Abimeleque veio a ele de Gerar, com Ausate, seu amigo, e Ficol, príncipe do seu exército.

ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו 26

27 E disse-lhe Isaque Por que viestes a mim, pois que vós me aborreceis e me enviastes de vós?

ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם 27

28 E eles disseram Havemos visto, na verdade, que o SENHOR é contigo; pelo que dissemos Haja, agora, juramento entre nós, entre nós e ti; e façamos concerto contigo.

ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך 28

29 Que nos não faças mal, como nós te não temos tocado, e como te fizemos somente bem, e te deixamos ir em paz. Agora, tu és o bendito do SENHOR.

אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום 29
אתה עתה ברוך יהוה

30 Então, lhes fez um banquete, e comeram e beberam.

ויעש להם משתה ויאכלו וישתו 30

31 E levantaram-se de madrugada e juraram um ao outro; depois, os despediu Isaque, e despediram-se dele, em paz.

וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום 31

32 E aconteceu, naquele mesmo dia, que vieram os servos de Isaque, e anunciaram-lhe acerca do negócio do poço, que tinham cavado, e disseram-lhe Temos achado água.

ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים 32

33 E chamou-o Seba. Por isso, é o nome daquela cidade Bers eba até o dia de hoje.

ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה 3 3

34 Ora, sendo Esaú da idade de quarenta anos, tomou por mulher a Judite, filha de Beerí, heteu, e a Basemate, filha de Elom, heteu.

ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי 3 4

35 E estas foram para Isaque e Rebeca uma amargura de espírito.

ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה 3 5

Bereshit - Gênesis 27

1 E aconteceu que, como Isaque envelheceu, e os seus olhos se escureceram, de maneira que não podia ver, chamou a Esaú, seu filho mais velho, e disse-lhe Meu filho! E ele lhe disse Eis-me aqui!

1 ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני

2 E ele disse Eis que já agora estou velho e não sei o dia da minha morte.

2 ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי

3 Agora, pois, toma as tuas armas, a tua aljava e o teu arco, e sai ao campo, e apanha para mim alguma caça,

3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה

4 e faze-me um guisado saboroso, como eu gosto, e traze-mo , para que eu coma, e para que minha alma te abençoe, antes que morra.

4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות

5 E Rebeca escutou quando Isaque falava ao seu filho Esaú; e foi-se Esaú ao campo, para apanhar caça que havia de trazer.

5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא

6 Então, falou Rebeca a Jacó, seu filho, dizendo Eis que tenho ouvido o teu pai que falava com Esaú, teu irmão, dizendo

6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמר

7 Traze-me caça e faze-me um guisado saboroso, para que eu coma e te abençoe diante da face do SENHOR, antes da minha morte.

7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי

8 Agora, pois, filho meu, ouve a minha voz naquilo que eu te m ando.

8 ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך

9 Vai, agora, ao rebanho e traze-me de lá dois bons cabritos; e eu farei deles um

guisado saboroso para teu pai, como ele gosta;

לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר
אהב

10 e levá-lo-ás a teu pai, para que o coma e para que te abençoe antes da sua morte.

והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו 10

11 Então, disse Jacó a Rebeca, sua mãe Eis que Esaú, meu irmão, é varão cabeludo, e eu, varão liso.

ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק 11

12 Porventura, me apalpará o meu pai, e serei, a seus olhos, enganador; assim, trarei eu sobre mim maldição e não bênção.

אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה 12

13 E disse-lhe sua mãe Meu filho, sobre mim seja a tua maldição; somente obedece à minha voz, e vai, e traze-mos.

ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי 13

14 E foi, e tomou-os, e trouxe-os à sua mãe; e sua mãe fez um guisado saboroso, como seu pai gostava.

וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו 14

15 Depois, tomou Rebeca as vestes de gala de Esaú, seu filho mais velho, que tinha consigo em casa, e vestiu a Jacó, seu filho menor.

ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה
הקטן 15

16 E, com as peles dos cabritos, cobriu as suas mãos e a lisura do seu pescoço

ואת ערת גדיי העזים הלבשה על ידיו ועל חלקת צואריו 16

17 e deu o guisado saboroso e o pão que tinha preparado na mão de Jacó, seu filho.

ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה 17

18 E veio ele a seu pai e disse Meu pai! E ele disse Eis-me aqui. Quem és tu, meu filho?

ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני 18

19 E Jacó disse a seu pai Eu sou Esaú, teu primogênito. Tenho feito como me disseste. Levanta-te agora, assenta-te e come da minha caça, para que a tua alma me abençoe.

ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה
מצידי בעבור תברכני נפשך

20 Então, disse Isaque a seu filho Como é isto, que tão cedo a achaste, filho meu? E ele disse Porque o SENHOR, teu Deus, a mandou ao meu encontro.

ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני

21 E disse Isaque a Jacó Chega-te agora, para que te apalpe, meu filho, se és meu filho Esaú mesmo ou não.

ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא

22 Então, se chegou Jacó a Isaque, seu pai, que o apalpou e disse A voz é a voz de Jacó, porém as mãos são as mãos de Esaú.

ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו

23 E não o conheceu, porquanto as suas mãos estavam cabeludas, como as mãos de Esaú, seu irmão. E abençoou-o.

ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו

24 E disse És tu meu filho Esaú mesmo? E ele disse Eu sou.

ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני

25 Então, disse Faze chegar isso perto de mim, para que coma da caça de meu filho; para que a minha alma te abençoe. E chegou-lhe, e comeu; trouxe-lhe também vinho, e bebeu.

ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת

26 E disse-lhe Isaque, seu pai Ora, chega-te e beija-me, filho meu.

ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני

27 E chegou-se e beijou-o. Então, cheirou o cheiro das suas vestes, e abençoou-o, e disse Eis que o cheiro do meu filho é como o cheiro do campo, que o SENHOR abençoou.

ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו
יהוה

28 Assim, pois, te dê Deus do orvalho dos céus, e das gorduras da terra, e abundância de trigo e de mosto.

ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש 28

29 Sirvam-te povos, e nações se encurvem a ti; sê senhor de teus irmãos, e os filhos da tua mãe se encurvem a ti; malditos sejam os que te amaldiçoarem, e benditos sejam os que te abençoarem.

יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחריך וישתחו לך בני אמך ארריך ארור 29
ומברכך ברוך

30 E aconteceu que, acab ando Isaque de abençoar a Jacó, apenas Jacó acabava de sair da face de Isaque, seu pai, veio Esaú, seu irmão, da sua caça.

ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו 30
ועשו אחיו בא מצידו

31 E fez também ele um guisado saboroso, e trouxe-o a seu pai, e disse a seu pai Levanta-te, meu pai, e come da caça de teu filho, para que me abençoe a tua alma.

ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור 31
תברכני נפשך

32 E disse-lhe Isaque, seu pai Quem és tu? E el e disse Eu sou teu filho, o teu primogênito, Esaú.

ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו 32

33 Então, estremeceu Isaque de um estremecimento muito grande e disse Quem, pois, é aquele que apanhou a caça e ma trouxe? Eu comi de tudo, antes que tu viesses, e abençoei -o; também será bendito.

ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל 33
בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה

34 Esaú, ouvindo as palavras de seu pai, bradou com grande e mui amargo brado e disse a seu pai Abençoa-me também a mim, meu pai.

כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם 34
אני אבי

35 E ele disse Veio o teu irmão com sutileza e tomou a tua bênção.

ויאמר בא אחריך במרמה ויקח ברכתך 35

36 Então, disse ele Não foi o seu nome justamente chamado Jacó? Por isso, que já duas vezes me enganou a minha primogenitura me tomou e eis que agora me tomou a minha bênção. E disse mais Não reservaste, pois, para mim bênção alguma?

ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי 36
ויאמר הלא אצלת לי ברכה

37 Então, respondeu Isaque e disse a Esaú Eis que o tenho posto por senhor sobre ti, e todos os seus irmãos lhe tenho dado por servos; e de trigo e de mosto o tenho fortalecido; que te farei, pois, agora a ti, meu filho?

ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש 37
סמכתיו ולכה אפוא מה אעשה בני

38 E disse Esaú a seu pai Tens uma só bênção, meu pai? Abençoa-me também a mim, meu pai. E levantou Esaú a sua voz e chorou.

ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך 38

39 Então, respondeu Isaque, seu pai, e disse-lhe Eis que a tua habitação será longe das gorduras da terra e sem orvalho dos céus.

ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל 39

40 E pela tua espada viverás e ao teu irmão servirás. Acontecerá, porém, que, quando te libertares, então, sacudirás o seu jugo do teu pescoço.

ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך 40

41 E aborreceu Esaú a Jacó por causa daquela bênção, com que seu pai o tinha abençoado; e Esaú disse no seu coração Chegar-se-ão os dias de luto de meu pai; então, matarei a Jacó, meu irmão.

ישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי 41
ואהרגה את יעקב אחי

42 E foram denunciadas a Rebeca estas palavras de Esaú, seu filho mais velho; e ela enviou, e chamou a Jacó, seu filho menor, e disse-lhe Eis que Esaú, teu irmão, se consola a teu respeito, propondo-se matar-te.

ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו 42
הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך

43 Agora, pois, meu filho, ouve a minha voz levanta-te e acolhe-te a Labão, meu irmão, em Harã;

ועתה בני שמע בקלי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה 4 3

44 e mora com ele alguns dias, até que passe o furor de teu irmão,

וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אחיך 4 4

45 até que se desvie de ti a ira de teu irmão, e se esqueça do que lhe fizeste.

Então, enviarei e te farei vir de lá. Por que seria eu desfilhada também de vós ambos num mesmo dia?

עד שוב אף אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשכל 4 5
גם שניכם יום אחד

46 E disse Rebeca a Isaque Enfadada estou da minha vida, por causa das filhas de Hete; se Jacó tomar mulher das filhas de Hete, como estas são das filhas desta terra, para que me será a vida?

ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת 4 6
כאלה מבנות הארץ למה לי חיים

Bereshit - Gênesis 28

1 E Isaque chamou a Jacó, e abençoou-o, e ordenou-lhe, e disse-lhe Não tomes mulher de entre as filhas de Canaã.

1 ויקרא יצחק אל יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען

2 Levanta-te, vai a Padã-Arã, à casa de Betuel, pai de tua mãe, e toma de lá uma mulher das filhas de Labão, irmão de tua mãe.

2 קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך

3 E Deus Todo-poderoso te abençoe, e te faça frutificar, e te multiplique, para que sejas uma multidão de povos;

3 ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים

4 e te dê a bênção de Abraão, a ti e à tua semente contigo, para que em herança possuas a terra de tuas peregrinações, que Deus deu a Abraão.

4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם

5 Assim, enviou Isaque a Jacó, o qual se foi a Padã-Arã, a Labão, filho de Betuel, arameu, irmão de Rebeca, mãe de Jacó e de Esaú.

5 וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו

6 Vendo, pois, Esaú que Isaque abençoara a Jacó, e o enviara a Padã-Arã, para tomar mulher para si dali, e que, abençoando-o, lhe ordenara, dizendo Não tomes mulher das filhas de Canaã;

6 וירא עשו כי ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות כנען

7 e que Jacó obedecera a seu pai e a sua mãe e se fora a Padã-Arã;

7 וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם

8 vendo também Esaú que as filhas de Canaã eram más aos olhos de Isaque, seu pai,

וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו 8

9 foi-se Esaú a Ismael e tomou para si por mulher, além das suas mulheres, a Maalate, filha de Ismael, filho de Abraão, e irmã de Nebaiote.

וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו 9
לאשה

10 Partiu, pois, Jacó de Berseba, e foi-se a Harã.

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה 10

11 E chegou a um lugar onde passou a noite, porque já o sol era posto; e tomou uma das pedras daquele lugar, e a pôs por sua cabeceira, e deitou-se naquele lugar.

פגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום 11
ההוא

12 E sonhou e eis era posta na terra uma escada cujo topo tocava nos céus; e eis que os anjos de Deus subiam e desciam por ela.

ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים 12
בו

13 E eis que o SENHOR estava em cima dela e disse Eu sou o SENHOR, o Deus de Abraão, teu pai, e o Deus de Isaque. Esta terra em que estás deitado ta darei a ti e à tua semente.

זנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה 13
שכב עליה לך אתננה ולזרעך

14 E a tua semente será como o pó da terra; e estender-se -á ao ocidente, e ao oriente, e ao norte, e ao sul; e em ti e na tua semente serão benditas todas as famílias da terra.

והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת 14
האדמה ובזרעך

15 E eis que estou contigo, e te guardarei por onde quer que fores, e te farei tornar a esta terra, porque te não deixarei, até que te haja feito o que te tenho dito.

והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך 15
עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך

16 Acordado, pois, Jacó do seu sono, disse Na verdade o SENHOR está neste lugar, e eu não o sabia.

וַיִּיקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנִכִּי לֹא יָדַעְתִּי 16

17 E temeu e disse Quão terrível é este lugar! Este não é outro lugar senão a Casa de Deus; e esta é a porta dos céus.

וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מֶה נִוְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם 17

18 Então, levantou-se Jacó pela manhã, de madrugada, e tomou a pedra que tinha posto por sua cabeceira, e a pôs por coluna, e derramou azeite em cima dela.

וַיִּשְׁכֶּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת הָאֶבֶן אֲשֶׁר שָׁם מִרְאֲשֹׁתָיו וַיִּשֶׁם אֹתָהּ מִצְבֵּה וַיִּצַּק שָׁמֶן עָלֶיהָ 18
רָאשָׁה

19 E chamou o nome daquele lugar Betel; o nome, porém, daquela cidade, dantes, era Luz.

וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית אֵל וְאוֹלָם לֹחַ שֵׁם הָעִיר לִרְאשֻׁנָּה 19

20 E Jacó fez um voto, dizendo Se Deus for comigo, e me guardar nesta viagem que faço, e me der pão para comer e vestes para vestir,

וַיִּדַּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וְשָׁמְרָנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי הוֹלֵךְ וְנָתַן 20
לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבִגְד לִלְבֹּשׁ

21 e eu em paz tornar à casa de meu pai, o SENHOR será o meu Deus;

וּשְׁבַתִּי בְּשָׁלוֹם אֵל בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים 21

22 e esta pedra, que tenho posto por coluna, será Casa de Deus; e, de tudo quanto me deres, certamente te darei o dízimo.

וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצְבֵּה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עָשָׂר אֲעֲשֶׂרֶנּוּ לָךְ 22

Bereshit - Gênesis 29

1 Então, pôs-se Jacó a pé e foi-se à terra dos filhos do Oriente.

1 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם

2 E olhou, e eis um poço no campo, e eis três rebanhos de ovelhas que estavam deitados junto a ele; porque daquele poço davam de beber aos rebanhos; e havia uma grande pedra sobre a boca do poço.

2 וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על פי הבאר

3 E ajuntavam ali todos os rebanhos, e removiam a pedra de sobre a boca do poço, e davam de beber às ovelhas, e tornavam a pôr a pedra sobre a boca do poço, no seu lugar.

3 ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה

4 E disse-lhes Jacó Meus irmãos, donde sois? E disseram Somos de Harã.

4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו

5 E ele lhes disse Conheceis a Labão, filho de Naor? E disseram Conhecemos.

5 ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו

6 Disse-lhes mais Está ele bem? E disseram Está bem, e eis aqui Raquel, sua filha, que vem com as ovelhas.

6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן

7 E ele disse Eis que ainda é muito dia, não é tempo de ajuntar o gado; dai de beber às ovelhas, e ide, e apascentai-as.

7 ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו

8 E disseram Não podemos, até que todos os rebanhos se ajuntem, e removam a pedra de sobre a boca do poço, para que demos de beber às ovelhas.

8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן

9 Estando ele ainda falando com eles, veio Raquel com as ovelhas de seu pai; porque ela era pastora.

9 עֹודְנוּ מְדַבֵּר עִמָּם וְרָחֵל בָּאָה עִם הַצֹּאֵן אֲשֶׁר לְאִבִּיהָ כִּי רֹעָה הִוא

10 E aconteceu que, vendo Jacó a Raquel, filha de Labão, irmão de sua mãe, e as ovelhas de Labão, irmão de sua mãe, chegou Jacó, e revolveu a pedra de sobre a boca do poço, e deu de beber às ovelhas de Labão, irmão de sua mãe.

יְהִי כַאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת רָחֵל בַּת לֵבָן אַחִי אִמּוֹ וְאֵת צֹאֵן לֵבָן אַחִי אִמּוֹ וַיִּגֶשׁ יַעֲקֹב וַיִּגֹּל
אֶת הָאֶבֶן מֵעַל פִּי הַבְּאֵר וַיִּשָּׂק אֶת צֹאֵן לֵבָן אַחִי אִמּוֹ

11 E Jacó beijou a Raquel, e levantou a sua voz, e chorou.

וַיִּשָּׂק יַעֲקֹב לְרָחֵל וַיֵּשֶׂא אֶת קְלוֹ וַיִּבְךְ

12 E Jacó anunciou a Raquel que era irmão de seu pai e que era filho de Rebeca. Então, ela correu e o anunciou a seu pai.

וַיִּגַּד יַעֲקֹב לְרָחֵל כִּי אַחִי אִבִּיהָ הִוא וְכִי בֶן רִבְקָה הִוא וְתָרַץ וַתֵּגַד לְאִבִּיהָ

13 E aconteceu que, ouvindo Labão as novas de Jacó, filho de sua irmã, correu-lhe ao encontro, e abraçou-o, e beijou-o, e levou-o à sua casa. E contou ele a Labão todas estas coisas.

וַיְהִי כַשְּׁמַע לֵבָן אֶת שְׁמַע יַעֲקֹב בֶּן אֲחִיתּוֹ וַיֵּרֶץ לְקִרְאָתוֹ וַיַּחֲבֹק לוֹ וַיִּנָּשֶׂק לוֹ וַיְבִיֵּאוּהוּ אֶל
בֵּיתוֹ וַיְסַפֵּר לִלְבָן אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

14 Então, Labão disse-lhe Verdadeiramente és tu o meu osso e a minha carne. E ficou com ele um mês inteiro.

וַיֹּאמֶר לוֹ לֵבָן אַךְ עֲצָמִי וּבָשָׂרִי אַתָּה וַיֵּשֶׁב עִמּוֹ חֹדֶשׁ יָמִים

15 Depois, disse Labão a Jacó Porque tu és meu irmão, hás de servir-me de graça? Declara-me qual será o teu salário.

וַיֹּאמֶר לֵבָן לִיעֲקֹב הֲכִי אַחִי אַתָּה וְעַבַדְתָּנִי חֲנָם הַגִּידָה לִּי מָה מְשַׁכְּרֶתְךָ

16 E Labão tinha duas filhas; o nome da mais velha era Léia, e o nome da menor, Raquel.

וּלְלֵבָן שְׁתֵּי בָנוֹת שֵׁם הַגְּדֹלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּטָנָה רָחֵל

17 Léia, porém, tinha olhos tenros, mas Raquel era de formoso semblante e formosa à vista.

וַעֲיִנֵּי לֵאָה רַכּוֹת וְרָחֵל הִיתָה יֹפִת תֹּאֵר וַיִּפְתַּח מַרְאֶה

18 E Jacó amava a Raquel e disse Sete anos te servirei por Raquel, tua filha menor.

ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה 18

19 Então, disse Labão Melhor é que eu ta dê do que a dê a outro varão; fica comigo.

ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי 19

20 Assim, serviu Jacó sete anos por Raquel; e foram aos seus olhos como poucos dias, pelo muito que a amava.

ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה 20

21 E disse Jacó a Labão Dá-me minha mulher, porque meus dias são cumpridos, para que eu entre a e la.

ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה 21

22 Então, ajuntou Labão todos os varões daquele lugar e fez um banquete.

ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה 22

23 E aconteceu, à tarde, que tomou Léia, sua filha, e trouxe-lha. E entrou a ela.

ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה 23

24 E Labão deu sua serva Zilpa por serva a Léia, sua filha.

ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה 24

25 E aconteceu pela manhã ver que era Léia; pelo que disse a Labão Por que me fizeste isso? Não te tenho servido por Raquel? Por que, pois, me enganaste?

ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך 25 ולמה רמיתני

26 E disse Labão Não se faz assim no nosso lugar, que a menor se dê antes da primogênita.

ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה 26

27 Cumpre a semana desta; então te daremos também a outra, pelo serviço que ainda outros sete anos servires comigo.

מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים 27 אחרות

28 E Jacó fez assim e cumpriu a semana desta; então, lhe deu por mulher Raquel, sua filha.

ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה 28

29 E Labão deu sua serva Bila por serva a Raquel, sua filha.

ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה 29

30 E entrou também a Raquel e amou também a Raquel mais do que a Léia; e serviu com ele ainda outros sete anos.

ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות 30

31 Vendo, pois, o SENHOR que Léia era aborrecida, abriu a sua madre; porém Raquel era estéril.

וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה 31

32 E concebeu Léia, e teve um filho, e chamou o seu nome Rúben, dizendo Porque o SENHOR atendeu à minha aflição. Por isso, agora me amará o meu marido.

ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי 32

33 E concebeu outra vez e teve um filho, dizendo Porquanto o SENHOR ouviu que eu era aborrecida, me deu também este; e chamou o seu nome Simeão.

ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון 33

34 E concebeu outra vez e teve um filho, dizendo Agora, esta vez se ajuntará meu marido comigo, porque três filhos lhe tenho dado; por isso, chamou o seu nome Levi.

ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן 34 קרא שמו לוי

35 E concebeu outra vez e teve um filho, dizendo Esta vez louvarei ao SENHOR. Por isso, chamou o seu nome Judá; e cessou de ter filhos.

ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת 35

Bereshit - Gênesis 30

1 Vendo, pois, Raquel que não dava filhos a Jacó, teve Raquel inveja de sua irmã e disse a Jacó Dá-me filhos, senão morro.

1 ותרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי

2 Então, se acendeu a ira de Jacó contra Raquel e disse Estou eu no lugar de Deus, que te impediu o fruto de teu ventre?

2 ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן

3 E ela disse Eis aqui minha serva Bila; entra a ela, para que tenha filhos sobre os meus joelhos, e eu assim receba filhos por ela.

3 ותאמר הנה אמת בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה

4 Assim, lhe deu a Bila, sua serva, por mulher; e Jacó entrou a ela.

4 ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב

5 E concebeu Bila e deu a Jacó um filho.

5 ותהר בלהה ותלד ליעקב בן

6 Então, disse Raquel Julgou-me Deus, e também ouviu a minha voz, e me deu um filho; por isso, chamou o seu nome Dã.

6 ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן

7 E Bila, serva de Raquel, concebeu outra vez e deu a Jacó o segundo filho.

7 ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב

8 Então, disse Raquel Com lutas de Deus, tenho lutado com minha irmã e também venci; e chamou o seu nome Naftali.

8 ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי

9 Vendo, pois, Léia que cessava de gerar, tomou também a Zilpa, sua serva, e deu-a a Jacó por mulher.

9 ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה

10 E deu Zilpa, serva de Léia, um filho a Jacó.

1 0 ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן

11 Então, disse Léia Vem uma turba; e chamou o seu nome de Gade.

1 1 ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד

12 Depois, deu Zilpa, serva de Léia, um segundo filho a Jacó.

1 2 ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב

13 Então, disse Léia Para minha ventura, porque as filhas me terão por bem-aventurada; e chamou o seu nome Aser.

1 3 ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר

14 E foi Rúben, nos dias da sega do trigo, e achou mandrágoras no campo. E trouxe-as a Léia, sua mãe. Então, disse Raquel a Léia Ora, dá-me das mandrágoras do teu filho.

1 4 וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני נא לי מדודאי בנך

15 E ela lhe disse É já pouco que hajas tomado o meu marido? Tomarás também as mandrágoras do meu filho? Então, disse Raquel Por isso, se deitará contigo esta noite pelas mandrágoras de teu filho.

1 5 ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך

16 Vindo, pois, Jacó, à tarde, do campo, saiu-lhe Léia ao encontro e disse A mim entrarás, porque certamente te aluguei com as mandrágoras do meu filho. E deitou-se com ela aquela no ite.

1 6 ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה הוא

17 E ouviu Deus a Léia, e concebeu e teve um quinto filho.

1 7 וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי

18 Então, disse Léia Deus me tem dado o meu galardão, pois tenho dado minha serva ao meu marido. E chamou o seu nome Issacar.

1 8 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר

19 E Léia concebeu outra vez e deu a Jacó um sexto filho.

ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב 19

20 E disse Léia Deus me deu a mim uma boa dádiva; desta vez morará o meu marido comigo, porque lhe tenho dado seis filhos. E chamou o seu nome Zebulom.

ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים 20 ותקרא את שמו זבלון

21 E, depois, teve uma filha e chamou o seu nome Diná.

ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה 21

22 E lembrou-se Deus de Raquel, e Deus a ouviu, e abriu a sua madre.

ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה 22

23 E ela concebeu, e teve um filho, e disse Tirou-me Deus a minha vergonha.

ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי 23

24 E chamou o seu nome José, dizendo O SENHOR me acrescenta outro filho.

ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר 24

25 E aconteceu que, quando Raquel teve a José, disse Jacó a Labão Deixa-me ir; que me vá ao meu lugar e à minha terra.

ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכּה אל מקומי ולארצי 25

26 Dá-me os meus filhos e as minhas mulheres, pelas quais te tenho servido, e ir-me-ei; pois tu sabes o meu serviço, que te tenho feito.

תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכּה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך 26

27 Então, lhe disse Labão Se, agora, tenho achado graça a teus olhos, fica comigo. Tenho experimentado que o SENHOR me abençoou por amor de ti.

ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך 27

28 E disse mais Determina-me o teu salário, que to darei.

ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה 28

29 Então, lhe disse Tu sabes como te tenho servido e como passou o teu gado comigo.

ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי 29

30 Porque o pouco que tinhas antes de mim é aumentado até uma multidão; e o SENHOR te tem abençoado por meu trabalho. Agora, pois, quando hei de trabalhar também por minha casa?

30 כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי

31 E disse ele Que te darei? Então, disse Jacó Nada me darás; tornarei a apascentar e a guardar o teu rebanho, se me fizeres isto

31 ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר

32 passarei hoje por todo o teu rebanho, se parando dele todos os salpicados e malhados, e todos os morenos entre os cordeiros, e o que é malhado e salpicado entre as cabras; e isto será o meu salário.

32 אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה שכרי

33 Assim, testificará por mim a minha justiça no dia de amanhã, quando vieres e o meu salário estiver diante de tua face; tudo o que não for salpicado e malhado entre as cabras e moreno entre os cordeiros ser-me-á por furto.

33 וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בכשבים גנוב הוא אתי

34 Então, disse Labão Tomara que seja conforme a tua palavra.

34 ויאמר לבן הן לו יהי כדברך

35 E separou, naquele mesmo dia, os bodes listrados e malhados e todas as cabras salpicadas e malhadas, tudo em que havia brancura e todo o moreno entre os cordeiros; e deu-os nas mãos dos seus filhos.

35 ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר לבן בו וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו

36 E pôs três dias de caminho entre si e Jacó; e Jacó apascentava o resto dos rebanhos de Labão.

36 וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת

37 Então, tomou Jacó varas verdes de álamo, e de aveleira, e de castanheiro e descascou nelas riscas brancas, descobrindo a brancura que nas varas havia,

37 יקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות

38 e pôs estas varas, que tinha descascado, em frente do rebanho, nos canos e nas pias de água, aonde o rebanho vinha a beber, e conceberam vindo a beber.

38 ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות

39 E concebia o rebanho diante das varas, e as ovelhas davam crias listradas, salpicadas e malhadas.

39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים

40 Então, separou Jacó os cordeiros e pôs as faces do rebanho para os listrados e todo moreno entre o rebanho de Labão; e pôs o seu rebanho à parte e não o pôs com o rebanho de Labão.

40 והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על צאן לבן

41 E sucedia que, cada vez que concebiam as ovelhas fortes, punha Jacó as varas diante dos olhos do rebanho nos canos, para que concebessem diante das varas.

41 והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות

42 Mas, quando enfraqueceu o rebanho, não as pôs. Assim, as fracas eram de Labão, e as fortes, de Jacó.

42 ובהעטיף הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב

43 E cresceu o varão em grande maneira; e teve muitos rebanhos, e servas, e servos, e camelos, e jumentos.

43 ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים

Bereshit - Gênesis 31

1 Então, ouvia as palavras dos filhos de Labão, que diziam Jacó tem tomado tudo o que era de nosso pai e do que era de nosso pai fez ele toda esta glória.

1 וישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה

2 Viu também Jacó o rosto de Labão, e eis que não era para com ele como dantes.

2 וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום

3 E disse o SENHOR a Jacó Torna à terra dos teus pais e à tua parentela, e eu serei contigo.

3 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך

4 Então, enviou Jacó e chamou a Raquel e a Léia ao campo, ao seu rebanho.

4 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו

5 E disse-lhes Vejo q ue o rosto de vosso pai para comigo não é como anteriormente; porém o Deus de meu pai esteve comigo.

5 ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי

6 E vós mesmas sabeis que, com todo o meu poder, tenho servido a vosso pai;

6 ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן

7 mas vosso pai me enganou e mudou o salário dez vezes; porém Deus não lhe permitiu que me fizesse mal.

7 ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי

8 Quando ele dizia assim Os salpicados serão o t eu salário, então, todos os rebanhos davam salpicados. E, quando ele dizia assim Os listrados serão o teu salário, então, todos os rebanhos davam listrados.

8 אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים

9 Assim, Deus tirou o gado de vosso pai e mo deu a mim.

9 ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי

10 E sucedeu que, ao tempo em que o rebanho concebia, eu levantei os meus olhos e vi em sonhos que os bodes que cobriam as ovelhas eram listrados, salpicados e malhados.

10 ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים

11 E disse-me o Anjo de Deus, em sonhos Jacó! E eu disse Eis-me aqui.

11 ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני

12 E disse ele Levanta, agora, os teus olhos e vê que todos os bodes que cobrem o rebanho são listrados, salpicados e malhados; porque tenho visto tudo o que Labão te fez.

12 ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כי 12 ראיתי את כל אשר לבן עשה לך

13 Eu sou o Deus de Betel, onde tens ungido uma coluna, onde me tens feito o voto; levanta-te agora, sai-te desta terra e torna-te à terra da tua parentela.

13 אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן 13 הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך

14 Então, responderam Raquel e Léia e disseram-lhe Há ainda para nós parte ou herança na casa de nosso pai?

14 ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו 14

15 Não nos considera ele como estranhas? Pois vendeu-nos e comeu todo o nosso dinheiro.

15 הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו 15

16 Porque toda a riqueza que Deus tirou de nosso pai é nossa e de nossos filhos; agora, pois, faze tudo o que Deus te tem dito.

16 כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים 16 אליך עשה

17 Então, se levantou Jacó , pondo os seus filhos e as suas mulheres sobre os camelos,

ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים 17

18 e levou todo o seu gado e toda a sua fazenda que havia adquirido, o gado que possuía, que alcançara em Padã-Arã, para ir a Isaque, seu pai, à terra de Canaã.

וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא 18
אל יצחק אביו ארצה כנען

19 E, havendo Labão ido a tosquiar as suas ovelhas, furtou Raquel os ídolos que seu pai tinha.

ולבן הלך לגזוז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה 19

20 E esquivou-se Jacó de Labão, o arameu, porque não lhe fez saber que fugia.

ויגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא 20

21 E fugiu ele com tudo o que tinha; e levantou-se, e passou o rio, e pôs o seu rosto para a montanha de Gileade.

ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד 21

22 E, no terceiro dia, foi anunciado a Labão que Jacó tinha fugido.

ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב 22

23 Então, tomou consigo os seus irmãos e atrás dele seguiu o seu caminho por sete dias; e alcançou -o na montanha de Gileade.

ויקח את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בהר הגלעד 23

24 Veio, porém, Deus a Labão, o arameu, em sonhos, de noite, e disse-lhe Guarda-te, que não fales a Jacó nem bem nem mal.

בא אלהים אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב 24
עד רע

25 Alcançou, pois, Labão a Jacó. E armara Jacó a sua tenda naquela montanha; armou também Labão com os seus irmãos a sua na montanha de Gileade.

וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד 25

26 Então, disse Labão a Jacó Que fizeste, que te esquivaste de mim e levaste as minhas filhas como cativas pela espada?

ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשביות חרב 26

27 Por que fugiste ocultamente, e te esquivaste de mim, e não me fizeste saber, para que eu te enviasse com alegria, e com cânticos, e com tamboril, e com

harpa?

למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתך ובכנור 27

28 Também não me permitiste beijar os meus filhos e as minhas filhas.

Loucamente, pois, agora andaste, fazendo assim.

ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו 28

29 Poder havia em minha mão para vos fazer mal, mas o Deus de vosso pai me falou ontem à noite, dizendo Guarda-te, que não fales a Jacó nem bem nem mal.

יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר 29
עם יעקב משוב עד רע

30 E agora, se te querias ir embora, porquanto tinhas saudades de voltar à casa de teu pai, por que furtaste os meus deuses?

ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי 30

31 Então, respondeu Jacó e disse a Labão Porque temia; pois que dizia comigo se porventura me não arrebatarias as tuas filhas.

ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי 31

32 Com quem achares os teus deuses, esse não viva; reconhece diante de nós os irmãos o que é teu do que está comigo e toma-o para ti. Pois Jacó não sabia que Raquel os tinha furtado.

עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע 32
יעקב כי רחל גנבתם

33 Então, entrou Labão na tenda de Jacó, e na tenda de Léia, e na tenda de ambas as servas e não os achou; e, saindo da tenda de Léia, entrou na tenda de Raquel.

33 ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה
ויבא באהל רחל

34 Mas tinha tomado Raquel os ídolos, e os tinha posto na albarda de um camelo, e assentara-se sobre eles; e apalpou Labão toda a tenda e não os achou.

34 ורחל לקחה את התרפים ותשמן בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל
ולא מצא

35 E ela disse a seu pai Não se acenda a ira nos olhos de meu senhor, que não posso levantar-me diante da tua face; porquanto tenho o costume das mulheres.

E ele procurou, mas não achou os ídolos.

3 5 ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים

36 Então, irou-se Jacó e contendeu com Labão. E responde u Jacó e disse a Labão Qual é a minha transgressão? Qual é o meu pecado, que tão furiosamente me tens perseguido?

3 6 ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי

37 Havendo apalpado todos os meus móveis, que achaste de todos os m óveis da tua casa? Põe-no aqui diante dos meus irmãos e teus irmãos; e que julguem entre nós ambos.

3 7 כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחיר ויוכיחו בין שנינו

38 Estes vinte anos eu estive contigo, as tuas ovelhas e as tuas cabras nun ca abortaram, e não comi os carneiros do teu rebanho.

3 8 זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועוזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי

39 Não te trouxe eu o despedaçado; eu o pagava; o furtado de dia e o furtado de noite da minha mão o requerias.

3 9 טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה

40 Estava eu de sorte que de dia me consumia o calor, e, de noite, a geada; e o meu sono foi-se dos meus olhos.

4 0 הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני

41 Tenho estado agora vinte anos na tua casa; cator ze te servi por tuas duas filhas e seis anos por teu rebanho; mas o meu salário tens mudado dez vezes.

4 1 זה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים

42 Se o Deus de meu pai, o Deus de Abraão e o Temor de Isaque, não fora comigo, por certo me enviarias agora vazio. Deus atendeu à minha aflição e ao trabalho das minhas mãos e repreendeu-te ontem à noite.

4 2 לולי אלהי אבי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש

43 Então, respondeu Labão e disse a Jacó Estas filhas são minhas filhas, e estes

filhos são meus filhos, e este rebanho é o meu rebanho, e tudo o que vês meu é; e que farei, hoje, a estas minhas filhas ou aos filhos que tiveram?

ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי 4 3
הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו

44 Agora, pois, vem, e façamos concerto, eu e tu, que seja por testemunho entre mim e ti.

ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך 4 4

45 Então, tomou Jacó uma pedra e erigiu-a por coluna.

ויקח יעקב אבן וירימה מצבה 4 5

46 E disse Jacó a seus irmãos Ajuntai pedras. E tomaram pedras, e fizeram um montão, e comeram ali sobre aquele montão.

ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל 4 6

47 E chamou-lhe Labão Jegar-Saaduta; porém Jacó chamou-lhe Galeede.

ויקרא לו לבן יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד 4 7

48 Então, disse Labão Este montão seja, hoje, por testemunha entre mim e ti; por isso, se chamou o seu nome Galeede

ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד 4 8

49 e Mispa, porquanto disse Atente o SENHOR entre mim e ti, quando nós estivermos apartados um do outro.

והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתד איש מרעהו 4 9

50 Se afligires as minhas filhas e se tomares mulheres além das minhas filhas, mesmo que ninguém esteja conosco, atenta que Deus é testemunha entre mim e ti.

אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך 5 0

51 Disse mais Labão a Jacó Eis aqui este mesmo montão, e eis aqui esta coluna que levantei entre mim e ti.

ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך 5 1

52 Este montão seja testemunha, e esta coluna seja testemunha de que eu não passarei este montão para lá e que tu não passarás este montão e esta coluna para cá, para mal.

עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה

53 O Deus de Abraão e o Deus de Naor, o Deus de seu pai, julguem entre nós. E jurou Jacó pelo Temor de Isaque, seu pai.

אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק

54 E sacrificou Jacó um sacrifício na montanha e convidou seus irmãos para comerem pão; e comeram pão e passaram a noite na montanha.

ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר

55 E levantou-se Labão pela manhã, de madrugada, e beijou seus filhos e suas filhas, e abençoou-os; e partiu e voltou Labão ao seu lugar.

וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקמו

Bereshit - Gênesis 32

1 E foi também Jacó o seu caminho, e encontraram-no os anjos de Deus.

1 ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים

2 E Jacó disse, quando os viu Este é o exército de Deus. E chamou o nome daquele lugar Maanaim.

2 ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים

3 E enviou Jacó mensageiros diante da sua face a Esaú, seu irmão, à terra de Seir, território de Edom.

3 וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום

4 E ordenou-lhes, dizendo Assim direis a meu senhor Esaú Assim diz Jacó, teu servo Como peregrino morei com Labã o e me detive lá até agora.

4 ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה

5 E tenho bois, e jumentos, e ovelhas, e servos, e servas; e enviei para o anunciar a meu senhor, para que ache graça a teus olhos.

5 ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך

6 E os mensageiros tornaram a Jacó, dizendo Fomos a teu irmão Esaú; e também ele vem a encontrar-te, e quatrocentos varões com ele.

6 וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו

7 Então, Jacó temeu muito e angustiou-se; e repartiu em dois bandos o povo que com ele estava, e as ovelhas, e as vacas, e os camelos.

7 וירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות

8 Porque dizia Se Esaú vier a um bando e o ferir, o outro bando escapará.

8 ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה

9 Disse mais Jacó Deus de meu pai Abraão e Deus de meu pai Isaque, ó SENHOR, que me disseste Torna à tua terra e à tua parentela, e far-te-ei bem;

וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבִי אֲבִרְהָם וְאֱלֹהֵי אֲבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֵמֶר אֵלַי שׁוּב לָאָרֶץ וּלְמוֹלַדְתְּךָ 9
וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ

10 menor sou eu que todas as beneficências e que toda a fidelidade que tiveste com teu servo; porque com meu cajado passei este Jordão e, agora, me tornei em dois bando s.

קִטְנִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ כִּי בִמְקִלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן 10
הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת

11 Livra-me, peço-te, da mão de meu irmão, da mão de Esaú, porque o temo, para que porventura não venha e me fira e a mãe com os filhos.

הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂוֹ כִּי יֵרָא אֲנֹכִי אֹתוֹ פֶּן יָבֹא וְהַכְנִי אִם עַל בָּנִים 11

12 E tu o disseste Certamente te farei bem e farei a tua semente como a areia do mar, que, pela multidão, não se pode contar.

וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשָׂמַתִּי אֶת זֶרַעְךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסְפָּר מֵרֶב 12

13 E passou ali aquela noite; e tomou, do que lhe veio à sua mão, um presente para seu irmão Esaú

וַיֵּלֶן שֵׁם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה לַעֲשׂוֹ אָחִיו 13

14 duzentas cabras e vinte bodes; duzentas ovelhas e vinte carneiros;

עֲזִים מֵאֲתִים וַתִּישִׁים עֲשָׂרִים רְחָלִים מֵאֲתִים וְאֵילִים עֲשָׂרִים 14

15 trinta camelas de leite com suas crias, quarenta vacas e dez novilhos; vinte jumentas e dez jumentinhos.

גְּמָלִים מִיִּנְיָקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרִים עֲשָׂרָה אֶתְנַת עֲשָׂרִים וְעִירִם 15
עֲשָׂרָה

16 E deu-o na mão dos seus servos, cada rebanho à parte, e disse a seus servos Passai adiante da minha face e ponde espaço entre rebanho e rebanho.

וַיִּתֵּן בְּיַד עַבְדָּיו עֵדֶר עֵדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדָּיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין 16
עֵדֶר

17 E ordenou ao primeiro, dizendo Quando Esaú, meu irmão, te encontrar e te perguntar, dize ndo De quem és, para onde vais, de quem são estes diante da tua face?

ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי 17
אלה לפניך

18 Então, dirás São de teu servo Jacó, presente que envia a meu senhor, a Esaú; e eis que ele mesmo vem também atrás de nós.

18 ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו

19 E ordenou também ao segundo, e ao terceiro, e a todos os que vinham atrás dos rebanhos, dizendo Conforme esta mesma palavra, falareis a Esaú, quando o achardes.

19 ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה 19
תדברון אל עשו במצאכם אתו

20 E direis também Eis que o teu servo Jacó vem atrás de nós. Porque dizia Eu o aplacarei com o presente que vai diante de mim e, depois, verei a sua face; porventura aceitará a minha face.

20 ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי 20
כן אראה פניו אולי ישא פני

21 Assim, passou o presente diante da sua face; ele, porém, passou aquela noite no arraial.

21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה

22 E levantou-se aquela mesma noite, e tomou as suas duas mulheres, e as suas duas servas, e os seus onze filhos, e passou o vau de Jaboque.

22 יקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את 22
מעבר יבק

23 E tomou-os e fê-los passar o ribeiro; e fez passar tudo o que tinha.

23 ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו

24 Jacó, porém, ficou só; e lutou com ele um varão, até que a alva subia.

24 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר

25 E, vendo que não prevalecia contra e le, tocou a juntura de sua coxa; e se deslocou a juntura da coxa de Jacó, lutando com ele.

25 וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו

26 E disse Deixa-me ir, porque já a alva subiu. Porém ele disse Não te deixarei

ir, se me não abençoar es.

ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני 26

27 E disse-lhe Qual é o teu nome? E ele disse Jacó.

ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב 27

28 Então, disse Não se chamará mais o teu nome Jacó, mas Israel, pois, como príncipe, lutaste com Deus e com os homens e prevaleceste.

ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל 28

29 E Jacó lhe perguntou e disse Dá-me, peço-te, a saber o teu nome. E disse Porque perguntas pelo meu nome? E abençoou-o ali.

וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם 29

30 E chamou Jacó o nome daquele lugar Peniel, porque dizia Tenho visto a Deus face a face, e a minha alma foi salva.

ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי 30

31 E saiu-lhe o sol, quando passou a Peniel; e manquejava da sua coxa.

ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו 31

32 Por isso, os filhos de Israel não comem o nervo encolhido, que está sobre a junta da coxa, até o dia de hoje, porquanto ele tocara a junta da coxa de Jacó no nervo encolhido.

על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף 32
ירך יעקב בגיד הנשה

Bereshit - Gênesis 33

1 E levantou Jacó os olhos e olhou, e eis que vinha Esaú, e quatrocentos homens com ele. Então, repartiu os filhos entre Léia, e Raquel, e as duas servas.

1 וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות

2 E pôs as servas e seus filhos na frente e a Léia e a seus filhos, atrás; porém a Raquel e José, os derradeiros.

2 וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף אחרנים

3 E ele mesmo passou adiante deles e inclinou-se à terra sete vezes, até que chegou a seu irmão.

3 והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו

4 Então, Esaú correu-lhe ao encontro e abraçou-o; e lançou-se sobre o seu pescoço e beijou-o; e choraram.

4 וירץ עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו

5 Depois, levantou os seus olhos, e viu as mulheres e os meninos, e disse Quem são estes contigo? E ele disse Os filhos que Deus graciosamente tem dado a teu servo.

5 וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך

6 Então, chegaram as servas, elas e os seus filhos, e inclinaram-se.

6 ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוו

7 E chegou também Léia com seus filhos, e inclinaram-se; e, depois, chegaram José e Raquel e inclinaram-se.

7 ותגש גם לאה וילדיה וישתחוו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחוו

8 E disse Esaú De que te serve todo este bando que tenho encontrado? E ele disse Para achar graça aos olhos de meu senhor.

8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני

9 Mas Esaú disse Eu tenho bastante, meu irmão; seja para ti o que tens.

9 ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך

10 Então, disse Jacó Não! Se, agora, tenho achado graça a teus olhos, peço-te que tomes o meu presente da minha mão, porquanto tenho visto o teu rosto, como se tivesse visto o rosto de Deus; e tomaste contentamento em mim.

10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך
כראת פני אלהים ותרצני

11 To ma, peço-te, a minha bênção, que te foi trazida; porque Deus graciosamente ma tem dado, e porque tenho de tudo. E instou com ele, até que a tomou.

11 קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח

12 E disse Caminhemos, e andemos; e eu partirei adiante de ti.

12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך

13 Porém ele lhe disse Meu senhor sabe que estes filhos são tenros e que tenho comigo ovelhas e vacas de leite; se as afadigarem somente um dia, todo o rebanho morrerá.

13 ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו
כל הצאן

14 Ora, passe o meu senhor diante da face de seu servo; e eu irei como guia pouco a pouco, conforme o passo do gado que está diante da minha face e conforme o passo dos meninos, até que chegue a meu senhor, em Seir.

14 יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים
עד אשר אבא אל אדני שעירה

15 E Esaú disse Deixarei logo contigo desta gente que está comigo. E ele disse Para que é isso? Basta que eu ache graça aos olhos de meu senhor.

15 ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני

16 Assim, tornou Esaú aquele dia pelo seu caminho a Seir.

16 וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה

17 Jacó, porém, partiu para Sucote, e edificou para si uma casa, e fez cabanas

para o seu gado; por isso, chamou o nome daquele lugar Sucote.

ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות 17

18 E chegou Jacó salvo à cidade de Siquém, que está na terra de Canaã, quando vinha de Padã-Arã; e fez o seu assento diante da cidade.

ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר 18

19 E comprou uma parte do campo, em que estendera a sua tenda, da mão dos filhos de Hamor, pai de Siquém, por cem peças de dinheiro.

ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה 19

20 E levantou ali um altar e chamou-lhe Deus, o Deus de Israel.

ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל 20

Bereshit - Gênesis 34

1 E saiu Diná, filha de Léia, que esta dera a Jacó, a ver as filhas da terra.

1 ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בبنות הארץ

2 E Siquém, filho de Hamor, heveu, príncipe daquela terra, viu-a, e tomou-a, e deitou-se com ela, e humilhou-a.

2 וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה

3 E apegou-se a sua alma com Diná, filha de Jacó, e a mou a moça, e falou afetuosamente à moça.

3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער

4 Falou também Siquém a Hamor, seu pai, dizendo Toma-me esta por mulher.

4 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה

5 Quando Jacó ouviu que fora contaminada Diná, sua filha, estavam os seus filhos no campo com o gado; e calou-se Jacó até que viessem.

5 ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם

6 E saiu Hamor, pai de Siquém, a Jacó, para falar com ele.

6 ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו

7 E vieram os filhos de Jacó do campo; e, ouvindo isso, entristeceram-se os varões e iraram-se muito, pois aquele fizera doidice em Israel, deitando-se com a filha de Jacó, o que não se devia fazer assim.

7 ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה

8 Então, falou Hamor com eles, dizendo A alma de Siquém, meu filho, está namorada da vossa filha; dai-lha, peço-vos, por mulher.

8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה

9 Aparentai-vos conosco, dai-nos as vossas filhas e tomai as nossas filhas para vós;

9 והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם

10 e habitareis conosco; e a terra estará diante da vossa face; habitai, e negociai nela, e tomai posseção nela.

10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרוה והאחזו בה

11 E disse Siquém ao pai dela e aos irmãos dela Ache eu graça a vossos olhos e darei o que me disserdes.

11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן

12 Aumentai muito sobre mim o dote e a dádiva, e darei o que me disserdes; dai-me somente a moça por mulher.

12 הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה

13 Então, responderam os filhos de Jacó a Siquém e a Hamor, seu pai, enganosamente, e falaram, porquanto ha via contaminado a Diná, sua irmã.

13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם

14 E disseram-lhes Não podemos fazer isso, que déssemos a nossa irmã a um varão não-circuncidado; porque isso seria uma vergonha para nós.

14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו

15 Nisso, porém, consentiremos a vós se fordes como nós, que se circuncide todo macho entre vós;

15 אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר

16 então, dar-vos-emos as nossas filhas, e tomaremos nós as vossas filhas, e habitaremos convosco, e seremos um só povo.

16 ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד

17 Mas, se não nos ouvirdes e não vos circuncidardes, tomaremos a nossa filha e ir-nos-emos.

17 ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו

18 E suas palavras foram boas aos olhos de Hamor e aos olhos de Siquém, filho de Hamor.

18 וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור

19 E não tardou o jovem em fazer isto; porque a filha de Jacó lhe agradava, e e le

era o mais honrado de toda a casa de seu pai.

19 ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו

20 Vieram, pois, Hamor e Siquém, seu filho, à porta da sua cidade e falaram aos varões da sua cidade, dizendo

20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר

21 Estes varões são pacíficos conosco; portanto, habitarão nesta terra e negociarão nela; eis que a terra é larga de espaço diante da sua face; tomaremos nós as suas filhas por mulheres e lhes daremos as nossas filhas.

21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים
לפניהם את בנתם נקה לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם

22 Mas somente consentirão aqueles varões habitar conosco, para que sejamos um só povo, se todo macho entre nós se circuncidar, como eles são circuncidados.

22 אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים

23 O seu gado, e as suas possessões, e todos os seus animais não serão nossos? Consintamos somente com eles, e habitarão conosco.

23 מקניהם וקנינים וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו

24 E deram ouvidos a Hamor e a Siquém, seu filho, todos os que saíam da porta da cidade; e foi circuncidado todo macho, de todos os que saíam pela porta da sua cidade.

24 וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו

25 E aconteceu que, ao terceiro dia, quando estavam com a mais violenta dor, dois filhos de Jacó, Simeão e Levi, irmãos de Diná, tomaram cada um a sua espada, e entraram afoitamente na cidade, e mataram todo macho.

25 יהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו
ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר

26 Mataram também a fio de espada a Hamor, e a seu filho Siquém; e tomaram Diná da casa de Siquém e saíram.

26 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו

27 Vieram os filhos de Jacó aos mortos e saquearam a cidade, porquanto haviam

contaminado a sua irmã.

בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם 2 7

28 As suas ovelhas, e as suas vacas, e os seus jumentos, e o que na cidade e o que no campo ha via tomaram;

את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו 2 8

29 e toda a sua fazenda, e todos os seus meninos, e as suas mulheres levaram presos e despojaram-nos de tudo o que havia em casa.

ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית 2 9

30 Então, disse Jacó a Simeão e a Levi Tendes-me turbado, fazendo-me cheirar mal entre os moradores desta terra, entre os cananeus e ferezeus; sendo eu pouco povo em número, ajuntar-se-ão, e ficarei destruído, eu e minha casa.

ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי 3 0
ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי

31 E eles disseram Faria, pois, ele a nossa irmã, como a uma prostituta?

ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו 3 1

Bereshit - Gênesis 35

1 Depois, disse Deus a Jacó Levanta-te, sobe a Betel e habita ali; faz ali um altar ao Deus que te apareceu quando fugiste diante da face de Esaú, teu irmão.

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך
בברחך מפני עשו אחיך

2 Então, disse Jacó à sua família e a todos os que com ele estavam Tirai os deuses estranhos que há no meio de vós, e purificai-vos, e mudai as vossas vestes.

2 ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתככם והטהרו
והחליפו שמלתיכם

3 E levantemo-nos e subamos a Betel ; e ali farei um altar ao Deus que me respondeu no dia da minha angústia e que foi comigo no caminho que tenho andado.

3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך
אשר הלכתי

4 Então, deram a Jacó todos os deuses estranhos que tinham em suas mãos e as arrecadas que estavam em suas orelhas; e Jacó os escondeu debaixo do carvalho que está junto a Siquém.

4 ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם
יעקב תחת האלה אשר עם שכם

5 E partiram; e o terror de Deus foi sobre as cidades que estavam ao redor deles, e não seguiram após os filhos de Jacó.

5 ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב

6 Assim, chegou Jacó a Luz, que está na terra de Canaã (esta é Betel), ele e todo o povo que com ele havia.

6 ויבא יעקב לזוה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו

7 E edificou ali um altar e chamou aquele lugar El-Betel, porquanto Deus ali se lhe tinha manifestado quando fugia diante da face de seu irmão.

7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו

8 E morreu Débora, a ama de Rebeca, e foi sepultada ao pé de Betel, debaixo do carvalho cujo nome chamou Alom-Bacute.

8 ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות

9 E apareceu Deus outra vez a Jacó, vindo de Padã-Arã, e abençoou-o.

9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו

10 E disse-lhe Deus O teu nome é Jacó; não se chamará mais o teu nome Jacó, mas Israel será o teu nome. E chamou o seu nome Israel.

10 ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא 10 את שמו ישראל

11 Disse-lhe mais Deus Eu sou o Deus Todo-poderoso; frutifica e multiplica-te; uma nação e multidão de nações sairão de ti, e reis procederão de ti.

11 יאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצך יצאו 11

12 E te darei a ti a terra que tenho dado a Abraão e a Isaque e à tua semente depois de ti darei a terra.

12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולורעך אחרוך אתן את הארץ 12

13 E Deus subiu dele, do lugar onde falara com ele.

13 ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו 13

14 E Jacó pôs uma coluna no lugar onde falara com ele, uma coluna de pedra; e derramou sobre ela uma libação e deitou sobre ela azeite.

14 ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן 14

15 E chamou Jacó o nome daquele lugar, onde Deus falara com ele, Betel.

15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל 15

16 Partiram de Betel, e, havendo ainda um pequeno espaço de terra para chegar a Efrata, teve um filho Raquel e teve trabalho em seu parto.

16 ויסעו מבית אל והי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה 16

17 E aconteceu que, tendo ela trabalho em seu parto, lhe disse a parteira Não temas, porque também este filho terás.

17 ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן 17

18 E aconteceu que, saindo-se-lhe a alma (porque morreu), chamou o seu nome

Benoni; mas seu pai o chamou Benjamim.

ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין 18

19 Assim, morreu Raquel e foi sepultada no caminho de Efrata; esta é Belém.

ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם 19

20 E Jacó pôs uma coluna sobre a sua sepultura; esta é a coluna da sepultura de Raquel até o dia de hoje.

ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום 20

21 Então, partiu Israel e estendeu a sua tenda além de Migdal-Éder.

ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר 21

22 E aconteceu que, habitando Israel naquela terra, foi Rúben e deitou-se com Bila, concubina de seu pai; e Israel soube-o. E eram doze os filhos de Jacó

יהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל 22
ויהיו בני יעקב שנים עשר

23 os filhos de Léia Rúben, o primogênito de Jacó, depois Simeão e Levi, Judá, Issacar e Zebulom;

בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולון 23

24 os filhos de Raquel José e Benjamim;

בני רחל יוסף ובנימן 24

25 os filhos de Bila, serva de Raquel Dã e Naftali;

ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי 25

26 os filhos de Zilpa, serva de Léia Gade e Aser. Estes são os filhos de Jacó, que lhe nasceram em Padã-Arã.

ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם 26

27 E Jacó veio a Isaque, seu pai, a Manre, a Quiriate-Arba (que é Hebrom), onde peregrinaram Abraão e Isaque.

ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבעה הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק 27

28 E foram os dias de Isaque cento e oitenta anos.

ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה 28

29 E Isaque expirou, e morreu, e foi recolhido aos seus povos, velho e farto de dias; e Esaú e Jacó, seus filhos, o sepultaram.

ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו 29

Bereshit - Gênesis 36

1 E estas são as gerações de Esaú (que é Edom).

1 ואלה תלדות עשו הוא אדום

2 Esaú tomou suas mulheres das filhas de Canaã Ada, filha de Elom, heteu; Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, heveu;

2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי

3 e Basemate, filha de Ismael, irmã de Nebaiote.

3 ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות

4 E Ada teve de Esaú a Elifaz; e Basemate teve a Reuel;

4 ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל

5 e Oolibama teve a Jeús, e Jalão, e Corá; estes são os filhos de Esaú, que lhe nasceram na terra de Canaã.

5 ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען

6 E Esaú tomou suas mulheres, e seus filhos, e suas filhas, e todas as almas de sua casa, e seu gado, e todos os seus animais, e toda a sua fazenda, que havia adquirido na terra de Canaã; e foi-se a outra terra de diante da face de Jacó, seu irmão.

6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו

7 Porque a fazenda deles era muita para habitarem juntos; e a terra de suas peregrinações não os podia sustentar por causa de seu gado.

7 כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם

8 Portanto, Esaú habitou na montanha de Seir; Esaú é Edom.

8 וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום

9 Estas, pois, são as gerações de Esaú, pai dos edomitas, na montanha de Seir.

9 ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר

10 Estes são os nomes dos filhos de Esaú Elifaz, filho de Ada, mulher de Esaú; Reuel, filho de Basemate, mulher de Esaú.

10 אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו

11 E os filhos de Elifaz foram Temã, Omar, Zefô, Gaetã e Quenaz.

11 ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנו

12 E Timna era concubina de Elifaz, filho de Esaú, e teve de Elifaz a Amaleque; estes são os filhos de Ada, mulher de Esaú.

12 ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו

13 E estes foram os filhos de Reuel Naate, Zerá, Samá e Mizá; estes foram os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

13 ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו

14 E estes foram os filhos de Oolibama, filha de Aná, filho de Zibeão, mulher de Esaú; e deu a Esaú Jeús, Jalão e Corá.

14 ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח

15 Estes são os príncipes dos filhos de Esaú; os filhos de Elifaz, o primogênito de Esaú, foram o príncipe Temã, o príncipe Omar, o príncipe Zefô, o príncipe Quenaz,

15 אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלופ תימן אלופ אומר אלופ צפו אלופ קנו

16 o príncipe Corá, o príncipe Gaetã, o príncipe Amaleque; estes são os príncipes de Elifaz, na terra de Edom; estes são os filhos de Ada.

16 אלופ קרח אלופ געתם אלופ עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה

17 E estes são os filhos de Reuel, filho de Esaú o príncipe Naate, o príncipe Zerá, o príncipe Samá, o príncipe Mizá; estes são os príncipes de Reuel, na terra de Edom; estes são os filhos de Basemate, mulher de Esaú.

17 אלה בני רעואל בן עשו אלופ נחת אלופ זרח אלופ שמה אלופ מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו

18 E estes são os filhos de Oolibama, mulher de Esaú o príncipe Jeús, o príncipe Jalão, o príncipe Corá; estes são os príncipes de Oolibama, filha de Aná e mulher

de Esaú.

ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי 8
אהליבמה בת ענה אשת עשו

19 Estes são os filhos de Esaú, e estes são seus príncipes; ele é Edom.

אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום 9

20 Estes são os filhos de Seir, horeu, moradores daquela terra Lotã, Sobal, Zibeão, Aná,

אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה 0

21 Disom, Eser e Disã; estes são os príncipes dos horeus, filhos de Seir, na terra de Edom.

ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום 1

22 E os filhos de Lotã foram Hori e Homã; e a irmã de Lotã era Timna.

ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע 2

23 Estes são os filhos de Sobal Alvã, Manaate, Ebal, Sefô e Onã.

ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם 3

24 E estes são os filhos de Zibeão Aiá e Aná; este é o Aná que achou as caldas no deserto, quando apascentava os jumentos de Zibeão, seu pai.

ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים 4
לצבעון אביו

25 E estes são os filhos de Aná Disom e Oolibama, a filha de Aná.

ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה 5

26 E estes são os filhos de Disom Hendã, Esbã, Itrã e Querã.

ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן 6

27 Estes são os filhos de Eser Bilã, Zaavã e Acã.

אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן 7

28 Estes são os filhos de Disã Uz e Arã.

אלה בני דישן עוז וארן 8

29 Estes são os príncipes dos horeus o príncipe Lotã, o príncipe Sobal, o príncipe

Zibeão, o príncipe Aná,

אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה 2 9

30 o príncipe Disom, o príncipe Eser, o príncipe Disã; estes são os príncipes dos horeus, segundo seus príncipes, na terra de Seir.

אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר 3 0

31 E estes são os reis que reinaram na terra de Edom, antes que reinasse rei algum sobre os filhos de Israel.

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל 3 1

32 Reinou, pois, em Edom Belá, filho de Beor, e o nome da sua cidade foi Dinabá.

וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה 3 2

33 E morreu Belá; e Jobabe, filho de Zerá, de Bozra, reinou em seu lugar.

וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה 3 3

34 E morreu Jobabe; e Husão, da terra dos temanitas, reinou em seu lugar.

וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני 3 4

35 E morreu Husão, e em seu lugar reinou Hadade, filho de Bedade, o que feriu a Midiã no campo de Moabe; e o nome da sua cidade foi Avite.

וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית 3 5

36 E morreu Hadade; e Samlá, de Masreca, reinou em seu lugar.

וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה 3 6

37 E morreu Samlá; e Saul, de Reobote do rio, reinou em seu lugar.

וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר 3 7

38 E morreu Saul; e Baal-Hanã, filho de Acbor, reinou em seu lugar.

וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור 3 8

39 E morreu Baal-Hanã, filho de Acbor; e Hadar reinou em seu lugar; o nome da sua cidade foi Paú; e o nome de sua mulher foi Meetabel, filha de Matrede, filha de Me-Zaabe.

וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת 3 9
מטרד בת מי זהב

40 E estes são os nomes dos príncipes de Esaú, segundo as suas gerações, segundo os seus lugares, pelos seus nomes o príncipe Timna, o príncipe Alva, o príncipe Jetete,

ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף 0 4 יתת

41 o príncipe Oolibama, o príncipe Elá, o príncipe Pinom,

אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן 1 4

42 o príncipe Quenaz, o príncipe Temã, o príncipe Mibzar,

אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר 2 4

43 o príncipe Magdiel, o príncipe Irã; estes são os príncipes de Edom, segundo as suas habitações, na terra da sua possessão; este é Esaú, pai de Edom.

אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי 3 4 אדום

Bereshit - Gênesis 37

1 E Jacó habitou na terra das peregrinações de seu pai, na terra de Canaã.

1 וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען

2 Estas são as gerações de Jacó Sendo José de dezessete anos, apascentava as ovelhas com seus irmãos; e estava este jovem com os filhos de Bila e com os filhos de Zilpa, mu lheres de seu pai; e José trazia uma má fama deles a seu pai.

2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם

3 E Israel amava a José mais do que a todos os seus filhos, porque era filho da sua velhice; e fez-lhe uma túnica de várias cores.

3 וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים

4 Vendo, pois, seus irmãos que seu pai o amava mais do que a todos os seus irmãos, aborreceram-no e não podiam falar com ele pacificamente.

4 ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם

5 Sonhou também José um sonho, que contou a seus irmãos; por isso, o aborreciam ainda mais.

5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו

6 E disse-lhes Ouvi, peço- vos, este sonho, que tenho sonhado

6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי

7 Eis que estávamos atando molhos no meio do campo, e eis que o meu molho se levantava e também ficava em pé; e eis que os vossos molhos o rodeavam e se inclinavam ao meu molho.

7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי

8 Então, lhe disseram seus irmãos Tu, pois, deveras reinarás sobre nós? Tu deveras terás domínio sobre nós? Por isso, tanto mais o aborreciam por seus sonhos e por suas palavras.

ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על 8
חלמתיו ועל דבריו

9 E sonhou ainda outro sonho, e o contou a seus irmãos, e disse Eis que ainda sonhei um sonho; e eis que o sol, e a lua, e onze estrelas se inclinava m a mim.

ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש 9
והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי

10 E, contando-o a seu pai e a seus irmãos, repreendeu-o seu pai e disse-lhe Que sonho é este que sonhaste? Porventura viremos eu, e tua mãe, e teus irmãos a inclinar-nos perante ti em terra?

ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא 10
נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה

11 Seus irmãos, pois, o invejavam; seu pai, porém, guardava este negócio no seu coração.

ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר 11

12 E seus irmãos foram apascentar o rebanho de seu pai, junto de Siquém.

וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם 12

13 Disse, pois, Israel a José Não apascentam os teus irmãos junto de Siquém? Vem, e enviar-te-ei a eles. E ele lhe disse Eis-me aqui.

ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני 13

14 E ele lhe disse Ora, vai, e vê como estão teus irmãos e como está o rebanho, e traze-me resposta. Assim, o enviou do vale de Hebron, e José veio a Siquém.

ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחו מעמק 14
חברון ויבא שכמה

15 E achou-o um varão, porque ele andava errado pelo campo, e perguntou-lhe o varão, dizendo Que procuras?

וימצאו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש 15

16 E ele disse Procuo meus irmãos; dize-me, peço-te, onde eles apascentam.

ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים 16

17 E disse aquele varão Foram-se daqui, porque ouvi-lhes dizer Vamos a Dotã. José, pois, seguiu seus irmãos e achou-os em Dotã.

וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נִסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֲמָרִים נֹלְכָה דַּתִּינָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף אַחֵר אַחִיו וַיִּמְצְאוּם 17
בְּדַתָּן

18 E viram-no de longe e, antes que chegasse a eles, conspiraram contra ele, para o matarem.

וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרֶחֶק וּבִטְרֵם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ 18

19 E disseram uns aos outros Eis lá vem o sonhador-mor!

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אַחִיו הִנֵּה בָעַל הַחֲלָמוֹת הַלֹּזָה בָּא 19

20 Vinde, pois, agora, e matemo-lo, e lancemo-lo numa destas covas, e diremos Uma besta-fera o comeu; e veremos que será dos seus sonhos.

וַעֲתָה לָכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאַחַד הַבְּרוֹת וְאֲמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלְתָּהוּ וְנִרְאָה מֶה יִהְיֶה 20
חֲלָמָתוֹ

21 E, ouvindo-o Rúben, livrou-o das suas mãos e disse Não lhe tiremos a vida.

וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיִּצְלָהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכְנוּ נֶפֶשׁ 21

22 Também lhes disse Rúben Não derrameis sangue; lançai-o nesta cova que está no deserto e não lanceis mãos nele; para livrá-lo das suas mãos e para torná-lo a seu pai.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵם רְאוּבֵן אֵל תִּשְׁפְּכוּ דָם הַשְּׁלִיכוּ אֹתוֹ אֶל הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר בַּמִּדְבָּר וַיֵּד אֵל 22
תִּשְׁלַחוּ בּוֹ לִמְעַן הִצִּיל אֹתוֹ מִיָּדָם לְהַשִּׁיבּוֹ אֶל אָבִיו

23 E aconteceu que, chegando José a seus irmãos, tiraram a José a sua túnica, a túnica de várias cores que trazia.

וְהִי כַאֲשֶׁר בָּא יוֹסֵף אֶל אַחִיו וַיִּפְשִׁיטוּ אֶת יוֹסֵף אֶת כְּתָנָתוֹ אֶת כְּתָנֵת הַפָּסִים אֲשֶׁר עָלָיו 23

24 E tomaram-no e lançaram-no na cova; porém a cova estava vazia, não havia água nela.

וַיִּקְחֻהוּ וַיִּשְׁלְכוּ אֹתוֹ הַבְּרָה וְהַבּוֹר רֶק אֵין בּוֹ מַיִם 24

25 Depois, assentaram-se a comer pão, e levantaram os olhos, e olharam, e eis que uma companhia de ismaelitas vinha de Gileade; e seus camelos traziam especiarias, e bálsamo, e mirra; e iam levar isso ao Egito.

וַיָּשְׁבוּ לֵאכֹל לֶחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אֲרֻחַת יִשְׁמַעֲאֵלִים בָּאָה מִגִּלְעָד וּגְמָלֵיהֶם 25
נִשְׂאִים נִכְאֹת וְצָרִי וְלֹט הַוֹּלָכִים לְהוֹרִיד מִצְרִימָה

26 Então, Judá disse aos seus irmãos Que proveito haverá em que matemos a

nosso irmão e escondamos a sua morte?

2 6 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו

27 Vinde, e vendamo-lo a estes ismaelitas; e não seja nossa mão sobre ele, porque ele é nosso irmão, nossa carne. E seus irmãos obedeceram.

2 7 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו

28 Passando, pois, os mercadores midianitas, tiraram, e alçaram a José da cova, e venderam José por vinte moedas de prata aos ismaelitas, os quais levaram José ao Egito.

2 8 ויעברו אנשים מדינים סחרים ומשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה

29 Tornando, pois, Rúben à cova, eis que José não estava na cova; então, rasgou as suas vestes,

2 9 וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו

30 e tornou a seus irmãos, e disse O moço não aparece; e, eu, aonde irei?

3 0 וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא

31 Então, tomaram a túnica de José, e mataram um cabrito, e tingiram a túnica no sangue.

3 1 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם

32 E enviaram a túnica de várias cores, e fizeram levá-la a seu pai, e disseram Temos achado esta túnica; conhece agora se est a será ou não a túnica de teu filho.

3 2 וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא

33 E conheceu-a e disse É a túnica de meu filho; uma besta-fera o comeu, certamente foi despedaçado José.

3 3 ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף

34 Então, Jacó rasgou as suas vestes, e pôs pano de saco sobre os seus lombos, e lamentou a seu filho muitos dias.

3 4 ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים

35 E levantaram-se todos os seus filhos e todas as suas f ilhas, para o consolarem;

recusou, porém, ser consolado e disse Na verdade, com choro hei de descer ao meu filho até à sepultura. Assim, o chorou seu pai.

ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך 35
אתו אביו

36 E os midi anitas venderam-no no Egito a Potifar, eunuco de Faraó, capitão da guarda.

והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים 36

Figura 3 - Gênesis 37:24 - E tomaram-no e lançaram-no na cova; porém a cova estava vazia, não havia água nela.

1 E aconteceu, no mesmo tempo, que Judá desceu de entre seus irmãos e entrou na casa de um varão de Adulão, cujo nome era Hira.

ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה 1

2 E viu Judá ali a filha de um varão cananeu, cujo nome era Sua; e tomou-a e entrou a ela.

וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה 2

3 E ela concebeu e teve um filho; e chamou o seu nome Er.

ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער 3

4 E tornou a conceber, e teve um filho, e chamou o seu nome Onã.

ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן 4

5 E continuou ainda, e teve um filho, e chamou o seu nome Selá; e ele estava em Quezibe quando ela o teve.

ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו 5

6 Judá, pois, tomou uma mulher para Er, o seu primogênito; e o seu nome era Tamar.

ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר 6

7 Er, porém, o primogênito de Judá, era mau aos olhos do SENHOR, pelo que o SENHOR o matou.

ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה 7

8 Então, disse Judá a Onã Entra à mulher do teu irmão, e casa-te com ela, e suscita semente a teu irmão.

ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך 8

9 Onã, porém, soube que essa semente não havia de ser para ele; e aconteceu que, quando entrava à mulher de seu irmão, derramava-a na terra, para não dar semente a seu irmão.

וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע 9
לאחיו

10 E o que fazia era mau aos olhos do SENHOR, pelo que também o matou.

וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו 10

11 Então, diss e Judá a Tamar, sua nora Fica-te viúva na casa de teu pai, até que Selá, meu filho, seja grande. Porquanto disse Para que, porventura, não morra também este, como seus irmãos. Assim, foi-se Tamar e ficou-se na casa de seu pai.

ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם 11
הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה

12 Passando-se, pois, muitos dias, morreu a filha de Sua, mulher de Judá; e, depois, se consolou Judá e subiu aos tosquiadores das suas ovelhas, em Timna, ele e Hira, seu ami go, o adulamita.

וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גוזי צאנו הוא וחירה 12
רעהו העדלמי תמנתה

13 E deram aviso a Tamar, dizendo Eis que teu sogro sobe a Timna, a tosquiar as suas ovelhas.

ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגו צאנו 13

14 E ntão, ela tirou de sobre si as vestes da sua viuvez, e cobriu-se com o véu, e disfarçou-se, e assentou-se à entrada das duas fontes que estão no caminho de Timna; porque via que Selá já era grande, e ela lhe não fora dada por mulher.

ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך 14
תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה

15 E, vendo-a Judá, teve-a por uma prostituta; porque ela havia coberto o seu rosto.

ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה 15

16 E dirigiu-se para ela no caminh o e disse Vem, peço-te, deixa-me entrar a ti. Porquanto não sabia que era sua nora; e ela disse Que darás, para que entres a mim?

ש אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן 16
לי כי תבוא אלי

17 E ele disse Eu te enviarei um cabrito do rebanho. E ela disse Dás-me penhor até que o envies?

וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֶשְׁלַח גְּדֵי עֲזִים מִן הַצֹּאן וְתֹאמַר אִם תִּתֵּן עֲרֹבֹן עַד שְׁלַחְךָ 17

18 Então, ele disse Que penhor é que te darei? E ela disse O teu selo, e o teu lenço, e o cajado que está em tua mão. O que ele lhe deu, e entrou a ela; e ela concebeu dele.

וַיֹּאמֶר מַה הָעֲרֹבֹן אֲשֶׁר אֶתֵּן לְךָ וְתֹאמַר חֲתָמְךָ וּפְתִילְךָ וּמִטָּךְ אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וִיתֵן לָהּ וַיָּבֵא 18
אֵלֶיהָ וְתָהֵר לָו

19 E ela levantou-se, e foi-se, e tirou de sobre si o seu véu, e vestiu as vestes da sua viuvez.

וְתָקַם וְתָלַךְ וְתָסַר צַעֲיָפָה מֵעֲלֶיהָ וְתִלְבַּשׁ בְּגָדֵי אֲלֻמְנוּתָהּ 19

20 E Judá enviou o cabrito por mão do seu amigo, o adulamita, para tomar o penhor da mão da mulher; porém não a achou.

וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת גְּדֵי הָעֲזִים בְּיַד רַעְיָהּ הָעַדְלָמִי לִקְחַת הָעֲרֹבֹן מִיַּד הָאִשָּׁה וְלֹא מָצָאָהּ 20

21 E perguntou aos homens daquele lugar, dizendo Onde está a prostituta que estava no caminho junto às duas fontes? E disseram Aqui não esteve prostituta alguma.

וַיִּשְׁאַל אֶת אֲנָשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר אֵיךְ הַקְדָּשָׁה הוּא בְּעִינֵינוּ עַל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא הִיתָהּ 21
בֹּזֵה קֹדֶשׁ

22 E voltou a Judá e disse Não a achei; e também disseram os homens daquele lugar Aqui não esteve prostituta.

וַיֵּשֶׁב אֶל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מָצָאתִיהָ וְגַם אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם אָמְרוּ לֹא הִיתָהּ בֹּזֵה קֹדֶשׁ 22

23 Então, disse Judá Tome -o ela, para que porventura não venhamos a cair em desprezo; eis que tenho enviado este cabrito, mas tu não a achaste.

וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח לָהּ פֶּן נִהְיָ לְבוֹז הִנֵּה שְׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאֵתָהּ לֹא מָצָאתָהּ 23

24 E aconteceu que, quase três meses depois, deram aviso a Judá, dizendo Tamar, tua nora, adulterou e eis que está pejada do adultério. Então, disse Judá Tirai-a fora para que seja queimada.

יְהִי כַמִּשְׁלָשׁ חֳדָשִׁים וַיִּגַּד לִיהוּדָה לֵאמֹר זָנְתָה תִּמְרָךְ כָּלְתָךְ וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזִנּוּנִים וַיֹּאמֶר 24
יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ וְתִשְׂרָף

25 E, tirando-a fora, ela mandou dizer a seu sogro Do varão de quem são estas coisas eu concebi. E ela disse mais Conhece, peço-te, de quem é este selo, e estes lenços, e este cajado.

הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר 25
נא למי החתמת והפתילים והמטה האלה

26 E conheceu-os Judá e disse Mais justa é ela do que eu, porquanto não a tenho
dado a Selá, meu filho. E nun ca mais a conheceu.

ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה 26

27 E aconteceu, ao tempo de dar à luz, que havia gêmeos em seu ventre.

ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה 27

28 E aconteceu, dando à luz, que um pôs fora a mão, e a parteira tomou-a e atou
em sua mão um fio roxo, dizendo Este saiu primeiro.

ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה 28

29 Mas aconteceu que, tornando ele a recolher a sua mão, eis que saiu o seu
irmão; e ela disse Como tens tu ro mpido? Sobre ti é a rotura. E chamaram o seu
nome Perez.

ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ 29

30 E depois saiu o seu irmão, em cuja mão estava o fio roxo; e chamaram o seu
nome Zerá.

ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח 30

Bereshit - Gênesis 39

1 E José foi levado ao Egito, e Potifar, eunuco de Faraó, capitão da guarda, varão egípcio, comprou-o da mão dos ismaelitas que o tinham levado lá.

1 ויוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד
הישמעאלים אשר הורדהו שמה

2 E o SENHOR estava com José, e foi varão próspero; e estava na casa de seu senhor egípcio.

2 ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי

3 Vendo, pois, o seu senhor que o SENHOR estava com ele e que tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava em sua mão,

3 וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו

4 José achou graça a seus olhos e servia-o; e ele o pôs sobre a sua casa e entregou na sua mão tudo o que tinha.

4 וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו

5 E aconteceu que, desde que o pusera sobre a sua casa e sobre tudo o que tinha, o SENHOR abençoou a casa do egípcio por amor de José; e a bênção do SENHOR foi sobre tudo o que tinha, na casa e no campo.

5 ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף
ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה

6 E deixou tudo o que tinha na mão de José, de maneira que de nada sabia do que estava com ele, a não ser do pão que comia. E José era formoso de aparência e formoso à vista.

6 ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף
יפה תאר ויפה מראה

7 E aconteceu, depois destas coisas, que a mulher de seu senhor pôs os olhos em José e disse Deita-te comigo.

7 ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי

8 Porém ele recusou e disse à mulher do seu senhor Eis que o meu senhor não sabe do que há em casa comigo e entregou em minha mão tudo o que tem.

8 וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בידי

9 Ninguém há maior do que eu nesta casa, e nenhuma coisa me vedou, senão a ti, porquanto tu és sua mulher; como, pois, faria eu este tamanho mal e pecaria contra Deus?

9 איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים

10 E aconteceu que, falando ela cada dia a José, e não lhe dando ele ouvidos para deitar-se com ela e estar com ela,

10 ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה

11 sucedeu, num certo dia, que veio à casa para fazer o seu serviço; e ne nhum dos da casa estava ali.

11 ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית

12 E ela lhe pegou pela sua veste, dizendo Deita-te comigo. E ele deixou a sua veste na mão dela, e fugiu, e saiu para fora.

12 ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה

13 E aconteceu que, vendo ela que deixara a sua veste em sua mão e fugira para fora,

13 ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה

14 chamou os homens de sua casa e falou-lhes, dizendo Vede, trouxe-nos o varão hebreu para escarnecer de nós; entrou até mim para deitar-se comigo, e eu gritei com grande voz.

14 ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול

15 E aconteceu que, ouvindo ele que eu levantava a minha voz e gritava, deixou a sua veste comigo, e fugiu, e saiu para fora.

15 ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב אצלי וינס ויצא החוצה

16 E ela pôs a sua veste perto de si, até que o seu senhor veio à sua casa.

16 ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו

17 Então, falou-lhe conform e as mesmas palavras, dizendo Veio a mim o servo hebreu, que nos trouxeste para escarnecer de mim.

וּתְדַבֵּר אֵלַי כְּדִבְרֵי הָאֱלֹהִים לֵאמֹר בֹּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי אֲשֶׁר הִבֵּאתָ לָנוּ לְצַחֵק בִּי 17

18 E aconteceu que, levantando eu a minha voz e gritando, ele deixou a sua veste comigo e fugiu para fora.

וַיְהִי כִּהְרִימִי קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיֵּנָס הַחוּצָה 18

19 E aconteceu que, ouvindo o seu senhor as palavras de sua mulher, que lhe falava, dizendo Conforme estas mesmas palavras me fez teu servo, a sua ira se acendeu.

וַיְהִי כִשְׁמַע אֲדֹנָיו אֶת דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר כְּדִבְרֵי הָאֱלֹהִים עָשָׂה לִי 19
עֶבֶדְךָ וַיַּחֲר אָפּוֹ

20 E o senhor de José o tomou e o entregou na casa do cárcere, no lugar onde os presos do rei estavam presos; assim, esteve ali na casa do cárcere.

וַיִּקַּח אֲדֹנִי יוֹסֵף אֹתוֹ וַיִּתְּנֵהוּ אֶל בֵּית הַסֵּהָר מִקוֹם אֲשֶׁר אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים וַיְהִי שָׁם 20
בְּבֵית הַסֵּהָר

21 O SENHOR, porém, estava com José, e estendeu sobre ele a sua benignidade, e deu-lhe graça aos olhos do carcereiro-mor.

וַיְהִי יְהוָה אִתּוֹ יוֹסֵף וַיִּטּ אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חֲנוּן בְּעֵינֵי שָׂר בֵּית הַסֵּהָר 21

22 E o carcereiro-mor entregou na mão de José todos os presos que estavam na casa do cárcere; e ele fazia tudo o que se fazia ali.

וַיִּתֵּן שָׂר בֵּית הַסֵּהָר בְּיַד יוֹסֵף אֶת כָּל הָאֲסִירִם אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֵּהָר וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עֹשִׂים 22
שָׁם הוּא הֵיךְ עֹשֶׂה

23 E o carcereiro-mor não teve cuidado de nenhuma coisa que estava na mão dele, porquanto o SENHOR estava com ele; e tudo o que ele fazia o SENHOR prosperava.

אֵין שָׂר בֵּית הַסֵּהָר רֹאה אֶת כָּל מְאוּמָה בְּיָדוֹ בְּאֲשֶׁר יְהוָה אֹתוֹ וְאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה יְהוָה 23
מְצַלִּיחַ

Bereshit - Gênesis 40

1 E aconteceu, depois destas coisas, que pecaram o copeiro do rei do Egito e o padeiro contra o seu senhor, o rei do Egito.

1 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים

2 E indignou-se Faraó muito contra os seus dois eunucos, contra o copeiro-mor e contra o padeiro-mor.

2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים

3 E entregou-os à prisão, na casa do capitão da guarda, na casa do cárcere, no lugar onde José estava preso.

3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם

4 E o capitão da guarda pô-los a cargo de José, para que os servisse; e estiveram muitos dias na prisão.

4 ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר

5 E ambos sonharam um sonho, cada um seu sonho na mesma noite; cada um conforme a interpretação do seu sonho, o copeiro e o padeiro do rei do Egito, que estavam presos na casa do cárcere.

5 ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסהר

6 E veio José a eles pela manhã e olhou para eles, e eis que estavam turbados.

6 ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים

7 Então, perguntou aos eunucos de Faraó, que com ele estavam no cárcere da casa de seu senhor, dizendo Por que estão, hoje, tristes os vossos semblantes?

7 וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום

8 E eles lhe disseram Temos sonhado um sonho, e ninguém há que o interprete. E José disse-lhes Não são de Deus as interpretações? Contai-mo, peço-vos.

8 ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי

9 Então, contou o copeiro-mor o seu sonho a José e disse-lhe Eis que em meu sonho havia uma vide diante da minha face.

ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני 9

10 E, na vide, três sarmentos, e ela estava como que brotando; a sua flor saía, e os seus cachos amadureciam em uvas.

ובגפן שלשה שריגם והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים 10

11 E o copo de Faraó estava na minha mão; e eu tomava as uvas, e as espremia no copo de Faraó, e dava o copo na mão de Faraó.

כוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף 11
פרעה

12 Então, disse-lhe José Esta é a sua interpretação os três sarmentos são três dias;

ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם 12

13 dentro ainda de três dias, Faraó levantará a tua cabeça e te restaurará ao teu estado, e darás o copo de Faraó na sua mão, conforme o costume antigo, quando eras seu copeiro.

בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו 13
כמשפט הראשון אשר היית משקהו

14 Porém lembra-te de mim, quando te for bem; e rogo-te que uses comigo de compaixão, e que faças menção de mim a Faraó, e faze-me sair desta casa;

כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה 14
והוצאתני מן הבית הזה

15 porque, de fato, fui roubado da terra dos hebreus; e tampouco aqui nada tenho feito, para que me pusess em nesta cova.

כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבור 15

16 Vendo, então, o padeiro-mor que tinha interpretado bem, disse a José Eu também sonhava, e eis que três cestos brancos estavam sobre a minha cabeça;

וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על 16
ראשי

17 e, no cesto mais alto, havia de todos os manjares de Faraó, obra de padeiro; e as aves os comiam do cesto de sobre a minha cabeça.

ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי 17

18 Então, respondeu José e disse Esta é a sua interpretação os três cestos são três dias;

ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם 18

19 dentro ainda de três dias, Faraó levantará a tua cabeça sobre ti e te pendurará num madeiro, e as aves come rão a tua carne de sobre ti.

בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את 19
בשרך מעליך

20 E aconteceu, ao terceiro dia, o dia do nascimento de Faraó, que fez um banquete a todos os seus servos; e levantou a cabeça do copeiro-mor e a cabeça do padeiro-mor, no meio dos seus servos.

ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר 20
המשקים ואת ראש שר האפים בתוך עבדיו

21 E fez tornar o copeiro-mor ao seu ofício de copeiro, e este deu o copo na mão de Faraó.

וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה 21

22 Mas ao padeiro-mor enforcou, como José havia interpretado.

ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף 22

23 O copeiro-mor, porém, não se lembrou de José; antes, se esqueceu dele.

ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו 23

Bereshit - Gênesis 41

1 E aconteceu que, ao fim de dois anos inteiros, Faraó sonhou e eis que estava em pé junto ao rio.

1 ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר

2 E eis que subiam do rio sete vacas, formosas à vista e gordas de carne, e pastavam no prado.

2 והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו

3 E eis que subiam do rio após elas outras sete vacas, feias à vista e magras de carne, e paravam junto às outras vacas na praia do rio.

3 והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר

4 E as vacas feias à vista e magras de carne comiam as sete vacas formosas à vista e gordas. Então, acordou Faraó.

4 ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה

5 Depois, dormiu e sonhou outra vez, e eis que brotavam de um mesmo pé sete espigas cheias e boas.

5 ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות

6 E eis que sete espigas miúdas e queimadas do vento oriental brotavam após elas.

6 והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן

7 E as espigas miúdas devoravam as sete espigas grandes e cheias. Então, acordou Faraó, e eis que era um sonho.

7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום

8 E aconteceu que, pela manhã, o seu espírito perturbou-se, e enviou e chamou todos os adivinhadores do Egito e todos os seus sábios; e Faraó contou-lhes os

seus sonhos, mas ninguém havia que os interpretasse a Faraó.

8 ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר
פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה

9 Então, falou o copeiro-mor a Faraó, dizendo Dos meus pecados me lembro hoje.

9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום

10 Estando Faraó mui indignado contra os seus servos e pondo-me sob prisão na casa da guarda, a mim e ao padeiro-mor,

10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים

11 então, sonhamos um sonho na mesma noite, eu e ele, cada um conforme a interpretação do seu sonho sonhamos.

11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו

12 E esta va ali conosco um jovem hebreu, servo do capitão da guarda, e contamos-lhos, e interpretou-nos os nossos sonhos, a cada um interpretou conforme o seu sonho.

12 ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו
פתר

13 E como ele nos i nterpretou, assim mesmo foi feito a mim me fez tornar ao meu estado, e a ele fez enforcar.

13 ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה

14 Então, enviou Faraó e chamou a José, e o fizeram sair logo da cova; e barbeou-se, e mudou as suas vestes, e v eio a Faraó.

14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה

15 E Faraó disse a José Eu sonhei um sonho, e ninguém há que o interprete; mas de ti ouvi dizer que, quando ouves um sonho, o interpretas.

15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע
חלום לפתר אתו

16 E respondeu José a Faraó, dizendo Isso não está em mim; Deus dará resposta de paz a Faraó.

16 ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה

17 Então, disse Faraó a José Eis que em meu sonho o estava eu em pé na praia do rio.

וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר 17

18 E eis que subiam do rio sete vacas gordas de carne e formosas à vista e pastavam no prado.

והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו 18

19 E eis que out ras sete vacas subiam após estas, muito feias à vista e magras de carne; não tenho visto outras tais, quanto à fealdade, em toda a terra do Egito.

והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי 19
כהנה בכל ארץ מצרים לרע

20 E as vacas magras e feias comiam as primeiras sete vacas gordas;

ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאת 20

21 e entravam em suas entranhas, mas não se conhecia que houvessem entrado em suas entranhas, porque o seu aspecto era feio como no princípio. Então, acordei.

ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ 21

22 Depois, vi em meu sonho, e eis que de um mesmo pé subiam sete espigas cheias e boas.

וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות 22

23 E eis que sete espigas secas, miúdas e queimadas do vento oriental brotavam após elas.

והנה שבע שבלים צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם 23

24 E as sete espigas miúdas devoravam as sete espigas boas. E eu disse-o aos magos, mas ninguém houve que mo interpretasse.

ותבלען השבלים הדקת את שבע השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי 24

25 Então, disse José a Faraó O sonho de Faraó é um só; o que Deus há de fazer, notificou-o a Faraó.

ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה 25

26 As sete vacas formosas são sete anos; as sete espigas formosas também são sete anos; o sonho é um só.

שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד 2 6
הוא

27 E as sete vacas magras e feias à vista, que subiam depois delas, são sete anos, como as sete espigas miúdas e queimadas do vento oriental; serão sete anos de fome.

2 7 ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקות 2 7
שדפות הקדים יהיו שבע שני רעב

28 Esta é a palavra que tenho dito a Faraó; o que Deus há de fazer, mostrou-o a Faraó.

2 8 הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה

29 E eis que vêm sete anos, e haverá grande fartura em toda a terra do Egito.

2 9 הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים

30 E, depois deles, levantar-se-ão sete anos de fome, e toda aquela fartura será esquecida na terra do Egito, e a fome consumirá a terra;

3 0 וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ

31 e não será conhecida a abundância na terra, por causa daquela fome que haverá depois, porquanto será gravíssima.

3 1 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד

32 E o sonho foi duplicado duas vezes a Faraó é porque esta coisa é determinada de Deus, e Deus se apressa a fazê-la.

3 2 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשותו

33 Portanto, Faraó se pro veja agora de um varão inteligente e sábio e o ponha sobre a terra do Egito.

3 3 ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתו על ארץ מצרים

34 Faça isso Faraó, e ponha governadores sobre a terra, e tome a quinta parte da terra do Egito nos sete anos de fartura.

3 4 יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע

35 E ajuntem toda a comida destes bons anos, que vêm, e amontoem trigo debaixo da mão de Faraó, para mantimento nas cidades, e o guardem.

ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים 3 5
ושמרו

36 Assim, será o mantimento para provimento da terra, para os sete anos de fome que haverá na terra do Egito; para que a terra não pereça de fome.

והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת 3 6
הארץ ברעב

37 E esta palavra foi boa aos olhos de Faraó e aos olhos de todos os seus servos.

וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו 3 7

38 E disse Faraó a seus servos Acharíamos um varão como este, em quem haja o Espírito de Deus?

ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו 3 8

39 Depois, disse Faraó a José Pois que Deus te fez saber tudo isto, ninguém há tão inteligente e sábio como tu.

ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך 3 9

40 Tu estarás sobre a minha casa, e por tua boca se governará to do o meu povo; somente no trono eu serei maior que tu.

אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אנגדל ממך 4 0

41 Disse mais Faraó a José Vês aqui te tenho posto sobre toda a terra do Egito.

ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים 4 1

42 E tirou Far aó o anel da sua mão, e o pôs na mão de José, e o fez vestir de vestes de linho fino, e pôs um colar de ouro no seu pescoço.

ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד 4 2
הזהב על צוארו

43 E o fez subir no segundo carro que ti nha, e clamavam diante dele Ajoelhai. Assim, o pôs sobre toda a terra do Egito.

ירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים 4 3

44 E disse Faraó a José Eu sou Faraó; porém sem ti ninguém levantará a sua mão ou o seu pé em toda a terra do Egito.

ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ידים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ 4 4
מצרים

45 E chamou Faraó o nome de José Zafenate-Panéia e deu-lhe por mulher a Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om; e saiu José por toda a terra do Egito.

4 5 יקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים

46 E José era da idade de trinta anos quando esteve diante da face de Faraó, rei do Egito. E saiu José da face de Faraó e passou por toda a terra do Egito.

4 6 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים

47 E a terra produziu nos sete anos de fartura a mãos-cheias.

4 7 ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים

48 E ajuntou todo o mantimento dos sete anos que houve na terra do Egito; e guardou o mantimento nas cidades, pondo nas cidades o mantimento do campo que estava ao redor de cada cidade.

4 8 קבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה

49 Assim, ajuntou José muitíssimo trigo, como a areia do mar, até que cessou de contar, porquanto não havia numeração.

4 9 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר

50 E nasceram a José dois filhos (antes que viesse o ano de fome), que lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

5 0 וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און

51 E chamou José o nome do primogênito Manassés, porque disse Deus me fez esquecer de todo o meu trabalho e de toda a casa de meu pai.

5 1 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי

52 E o nome do segundo chamou Efraim, porque disse Deus me fez crescer na terra da minha aflição.

5 2 ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי

53 Então, acabaram-se os sete anos de fartura que havia na terra do Egito,

5 3 ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים

54 e começaram a vir os sete anos de fome, como José tinha dito; e havia fome em todas as terras, mas em toda a terra do Egito havia pão.

5 4 ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם

55 E, tendo toda a terra do Egito fome, clamou o povo a Faraó por pão; e Faraó disse a todos os egípcios Ide a José; o que ele vos disser fazei.

5 5 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו

56 Havendo, pois, fome sobre toda a terra, abriu José tudo em que havia mantimento e vendeu aos egípcios; porque a fome prevaleceu na terra do Egito.

5 6 והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים

57 E todas as terras vinham ao Egito, para comprar de José, porquanto a fome prevaleceu em todas as terras.

5 7 וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ

Bereshit - Gênesis 42

1 Vendo, então, Jacó que havia mantimento no Egito, disse Jacó a seus filhos Por que estais olhando uns para os outros?

1 וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו

2 Disse mais Eis que tenho ouvido que há mantimento no Egito; descei até lá e comprei-nos trigo, para que vivamos e não morramos.

2 ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים רדו שמה ושברו לנו משם ונחיה ולא נמות

3 Então, desceram os dez irmãos de José, para comprarem trigo no Egito.

3 וירדו אחי יוסף עשרה לשבר בר מצרים

4 A Benjamim, porém, irmão de José, não enviou Jacó com os seus irmãos, porque dizia Para que lhe não suceda, porventura, algum desastre.

4 ואת בנימין אחי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראנו אסון

5 Assim, vieram os filhos de Israel para comprar, entre os que vinham lá; porque havia fome na terra de Canaã.

5 ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען

6 José, pois, era o governador daquela terra; ele vendia a todo o povo da terra; e os irmãos de José vieram e inclinaram-se ante ele com a face na terra.

6 ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה

7 E José, vendo os seus irmãos, conheceu-os; porém mostrou-se estranho para com eles, e falou com eles asperamente, e disse-lhes Onde vindes? E eles disseram Da terra de Canaã, para comprarmos mantimento.

7 וירא יוסף את אחיו ויכרם ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אליהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל

8 José, pois, conheceu os seus irmãos; mas eles não o conheceram.

8 ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירו

9 Então, José lembrou-se dos sonhos que havia sonhado deles e disse-lhes Vós sois espias e viestes para ver a nudez da terra.

9 ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם

10 E eles lhe disseram Não, senhor meu; mas teus servos vieram a comprar mantimento.

10 ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל

11 Todos nós somos filhos de um varão; somos homens de retidão; os teus servos não são espias.

11 כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים

12 E ele lhes disse Não; antes, viestes para ver a nudez da terra.

12 ויאמר אלהם לא כי ערות הארץ באתם לראות

13 E eles disseram Nós, teus servos, somos doze irmãos, filhos de um varão da terra de Canaã; e eis que o mais novo está com nosso pai, hoje; mas um já não existe.

13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו

14 Então, lhes disse José Isso é o que vos tenho dito, dizendo que sois espias.

14 ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם

15 Nisto sereis provados pela vida de Faraó, não saireis daqui senão quando vosso irmão mais novo vier aqui.

15 בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה

16 Enviai um dentre vós, que traga vosso irmão; mas vós ficareis presos, e vossas palavras serão provadas, se há verdade convosco; e, se não, pela vida de Faraó, vós sois espias.

16 שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי מרגלים אתם

17 E pô-los juntos em guarda três dias.

17 ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים

18 E, ao terceiro dia, disse-lhes José Fazei isso e vivereis, porque eu temo a

Deus.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עָשׂוּ וַחֲזוּ אֶת הָאֱלֹהִים אֲנִי יֹדָא 18

19 Se sois home ns de retidão, que fique um de vossos irmãos preso na casa de vossa prisão; e, vós, ide, levai trigo para a fome de vossa casa.

וְגַם כְּנִיִּים אַתֶּם אַחֵיכֶם אֶחָד יֹאסֵר בְּבֵית מִשְׁמַרְכֶּם וְאַתֶּם לְכוּ הִבִּיאוּ שֶׁבֶר רַעְבּוֹן בְּתִיכֶם 19

20 E trouxe-me o vosso irmão mais novo, e serão verific adas vossas palavras, e não morrereis. E eles assim fizeram.

וְאַתֶּם אַחֵיכֶם הַקָּטָן תִּבְיִאוּ אֵלַי וַיֹּאמְנוּ דְּבָרֵיכֶם וְלֹא תָמוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן 20

21 Então, disseram uns aos outros Na verdade, somos culpados acerca de nosso irmão, pois vimos a angústia de sua alma, quando nos roga va; nós, porém, não ouvimos; por isso, vem sobre nós esta angústia.

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אַחִיו אֲבָל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אַחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ צָרָת נַפְשׁוֹ בַּהֲתַחֲנוּנוֹ 21
אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל כֵּן בָּאָה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת

22 E Rúben respondeu-lhes, dizendo Não vo-lo dizia eu, dizendo Não peque is contra o moço? Mas não ouvistes; e, vedes aqui, o seu sangue também é requerido.

וַיַּעַן רָאוּבֵן אֶתֶם לֹאמֵר הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם לֹאמֵר אֶל תַּחַטְּאוּ בִּילֵד וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם 22
דָּמוֹ הִנֵּה נֹדֵדִשׁ

23 E eles não sabiam que José os entendia, porque havia intérprete entre eles.

וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הִמְלִיץ בֵּינֵתָם 23

24 E retirou-se deles e chorou. Depois, tornou a eles, falou-lhes, tomou a Simeão dentre eles e amarrou-o perante os seus olhos.

וַיִּסַּב מֵעֲלֵיהֶם וַיִּבֶךְ וַיֵּשֶׁב אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים וַיִּקַּח מֵאַתֶּם אֶת שְׁמַעוֹן וַיֹּאסֵר אֹתוֹ 24
לְעֵינֵיהֶם

25 E ordenou J osé que enchessem os seus sacos de trigo, e que lhes restituíssem o seu dinheiro, a cada um no seu saco, e lhes dessem comida para o caminho; e fizeram-lhes assim.

וַיִּצְוּ יוֹסֵף וַיִּמְלְאוּ אֶת כְּלֵיהֶם בָּר וּלְהַשִּׁיב כֶּסֶף הֵם אִישׁ אֶל שְׁקוֹ וּלְתַתּ לָהֶם צֹדֶה לְדֶרֶךְ 25
וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן

26 E carregaram o seu trigo sobre os seus jumentos e partiram dali.

וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם 26

27 E, abrindo um deles o seu saco, para dar pasto ao seu jumento na venda, viu o seu dinheiro; porque eis que estava na boca do seu saco.

ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפיו 27
אמתחתו

28 E disse a seus irmãos Devolveram o meu dinheiro, e ei-lo mesmo aqui no meu saco. Então, lhes desfaleceu o coração, e pasmavam, dizendo um ao outro Que é isto que Deus nos tem feito?

ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לכם ויחרדו איש אל אחיו לאמר 28
מה זאת עשה אלהים לנו

29 E vieram para Jacó, seu pai, na terra de Canaã; e contaram-lhe tudo o que lhes aconteceu, dizendo

ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר 29

30 O varão, o senhor da terra, falou conosco asperamente e tratou-nos como espias da terra.

דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ 30

31 Mas dissemos-lhe Somos homens de retidão; não somos espias;

ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים 31

32 somos dez irmãos, filhos de nosso pai; um não é mais, e o mais novo está hoje com nosso pai na terra de Canaã.

שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען 32

33 E aquele varão, o senhor da terra, nos disse Nisto conhecerei que vós sois homens de retidão deixai comigo um de vossos irmãos, e tomai para a fome de vossas casas, e parti;

ויאמר אלינו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי 33
ואת רעבון בתיכם קחו ולכו

34 e trouxe-me vosso irmão mais novo; assim, saberei que não sois espias, mas homens de retidão; então, vos darei o vosso irmão, e negociareis na terra.

והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם 34
אתן לכם ואת הארץ תסחרו

35 E aconteceu que, despejando eles os seus sacos, eis que cada um tinha a trouxinha com seu dinheiro no seu saco; e viram as trouxinhas com seu dinheiro, eles e seu pai, e temeram.

ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צררות כספיהם המה 3 5 ואביהם ויראו

36 Então, Jacó, seu pai, disse-lhes Tendes-me desfilh ado José já não existe, e Simeão não está aqui, e, agora, levareis a Benjamim! Todas estas coisas vieram sobre mim.

יאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימן תקחו עלי 3 6 היו כלנה

37 Mas Rúben falou a seu pai, dizendo Mata os meus do is filhos, se to não torna a trazer; dá-mo em minha mão, e to tornarei a trazer.

ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו על ידי 3 7 ואני אשיבנו אליך

38 Ele, porém, disse Não descera meu filho convosco, porquanto o seu irmão é mor to, e só ele ficou. Se lhe sucede algum desastre no caminho por onde fordes, fareis descer minhas câs com tristeza à sepultura.

ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו 3 8 בה והורדתם את שיבתי ביגון שאולה

Bereshit - Gênesis 43

1 E a fome era gravíssima na terra.

1 והרעב כבד בארץ

2 E aconteceu que, como acabaram de comer o mantimento que trouxeram do Egito, disse-lhes seu pai Tornai, comprei-nos um pouco de alimento.

2 ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל

3 Mas Judá respondeu-lhe, dizendo Fortemente nos protestou aquele varão, dizendo Não vereis a minha face, se o vosso irmão não vier convosco.

3 ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם

4 Se enviare s conosco o nosso irmão, desceremos e te compraremos alimento;

4 אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל

5 mas, se não o enviare, não desceremos, porquanto aquele varão nos disse Não vereis a minha face, se o vosso irmão não vier convosco.

5 ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם

6 E disse Israel Por que me fizestes tal mal, fazendo saber àquele varão que tínheis ainda outro irmão?

6 ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח

7 E eles disseram Aquele varão particularmente nos perguntou por nós e pela nossa parentela, dizendo Vive ainda vosso pai? Tendes mais um irmão? E respondemos-lhe conforme as mesmas palavras. Podíamos nós saber que diria Trazei vosso irmão?

7 יאמרו שאל שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם

8 Então, disse Judá a Israel, seu pai Envia o jovem comigo, e levantar-nos-emos e iremos, para que vivamos e não morramos, nem nós, nem tu, nem os nossos filhos.

8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו

9 Eu serei fiador por ele, da minha mão o requererás; se eu não to trouxer e não o puser perante a tua face, serei réu de crime para contigo para sempre.

9 אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים

10 E, se nós não nos tivéssemos detido, certamente já estaríamos segunda vez de volta.

10 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים

11 Então, disse-lhes Israel, seu pai Pois que assim é, fazei isso; tomai do mais precioso desta terra em vossos sacos e levai ao varão um presente um pouco de bálsamo, um pouco de mel, especiarias, mirra, terebinto e amêndoas.

11 ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים

12 E tomai em vossas mãos dinheiro dobrado; e o dinheiro que tornou na boca dos vossos sacos tornai a levar em vossas mãos; bem pode ser que fosse erro.

12 כסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתכם תשיבו בידכם אולי משגה הוא

13 Tomai também a vosso irmão, e levantai-vos, e voltai àquele varão.

13 ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש

14 E Deus Todo-poderoso vos dê misericórdia diante do varão, para que deixe vir convosco vosso outro irmão, e Benjamim; e eu, se for desfilhado, desfilhado ficarei.

14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי

15 E os varões tomaram aquele presente e tomaram dinheiro dobrado em suas mãos e a Benjamim; e levantaram-se, e desceram ao Egito, e apresentaram-se diante da face de José.

15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף

16 Vendo, pois, José a Benjamim com eles, disse ao que estava sobre a sua casa Leva estes varões à casa, e mata reses, e prepara tudo; porque estes varões

comerão comigo ao meio-dia.

16 ירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים

17 E o varão fez como José dissera e o varão levou aqueles varões à casa de José.

17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף

18 Então, temeram aqueles varões, porquanto foram levados à casa de José e diziam Por causa do dinheiro que da outra vez voltou nos nossos sacos, fomos trazidos aqui, para nos criminar e cair sobre nós, para que nos tome por servos e a nossos jumentos.

18 ויראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרנו

19 Por isso, chegaram-se ao varão que estava sobre a casa de José, e falaram com ele à porta da casa.

19 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית

20 E disseram Ai! Senhor meu, certamente descemos, dantes, a comprar mantimento;

20 ויאמרו בי אדני ירדנו בתחלה לשבר אכל

21 e aconteceu que, chegando nós à venda e abrindo os nossos sacos, eis que o dinheiro de cada varão estava na boca do seu saco, nosso dinheiro por seu peso; e tornamos a trazê-lo em nossas mãos.

21 ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו

22 Também trouxemos outro dinheiro e m nossas mãos, para comprar mantimento; não sabemos quem tenha posto o nosso dinheiro nos nossos sacos.

22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו

23 E ele disse Paz seja convosco, não temais; o vosso Deus, e o Deus de vosso pai, vos tem dado um tesouro nos vossos sacos; o vosso dinheiro me chegou a mim. E trouxe-lhes fora a Simeão.

23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון

24 Depois, levou o varão aqueles varões à casa de Jo sé e deu-lhes água, e lavaram os seus pés; também deu pasto aos seus jumentos.

וַיָּבֹא הָאִישׁ אֶת הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וִיתֵן מִים וִירְחֲצוּ רַגְלֵיהֶם וִיתֵן מִסְפּוֹא לַחֲמֹרֵיהֶם 24

25 E prepararam o presente, para quando José viesse ao meio-dia; porque tinham ouvido que ali haviam de comer pão.

וַיַּכְיֵנוּ אֶת הַמִּנְחָה עַד בּוֹא יוֹסֵף בְּצֹהָרִים כִּי שָׁמְעוּ כִּי שֵׁם יֹאכְלוּ לֶחֶם 25

26 Vindo, pois, José à casa, trouxeram-lhe ali o presente que estava na sua mão; e inclinaram-se a ele até à terra.

וַיָּבֹא יוֹסֵף הַבֵּיתָה וַיְבִיאוּ לוֹ אֶת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר בִּידֵם הַבֵּיתָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אֶרְצָה 26

27 E ele lhes perguntou como estavam e disse Vosso pai, o velho de quem falastes, está bem? Ainda vive?

וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזֶּקֶן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם הָעוֹדֵנוּ חַי 27

28 E eles disseram Bem está o teu servo, nosso pai vive ainda. E abaixaram a cabeça e inclinaram-se.

וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לַעֲבֹדְךָ לֹאֲבִינוּ עוֹדֵנוּ חַי וְיִקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ 28

29 E ele levantou os olhos, e viu a Benjamim, seu irmão, filho de sua mãe, e disse Este é o vosso irmão mais novo, de quem me falastes? Depois, ele disse Deus te abençoe, meu filho.

וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת בְּנִימִין אַחִיו בֶּן אָמּוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אַחֲיֶכֶם הַקָּטָן אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם אֵלַי 29
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יַחֲנֹךְ בְּנִי

30 E José apressou-se, porque o seu íntimo moveu-se para o seu irmão; e procurou onde chorar, e entrou na câmara, e chorou ali.

וַיַּמְהֵר יוֹסֵף כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו אֶל אַחִיו וַיִּבְקֹשׁ לִבְכוֹת וַיָּבֹא הַחֲדָרָה וַיִּבֶךְ שָׁמָּה 30

31 Depois, lavou o rosto e saiu; e conteve-se e disse Ponde pão.

וַיִּרְחֹץ פָּנָיו וַיֵּצֵא וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁימוּ לֶחֶם 31

32 E puseram-lhe a ele à parte, e a eles à parte, e aos egípcios que comiam com ele à parte; porque os egípcios não podem comer pão com os hebreus, porquanto é abominação para os egípcios.

וַיִּשְׁימוּ לוֹ לִבְדּוֹ וּלְהֵם לִבְדָּם וּלְמִצְרַיִם הָאֹכְלִים אֹתוֹ לִבְדָּם כִּי לֹא יוֹכְלוֹן הַמִּצְרַיִם לֹאכֹל 32
אֶת הָעִבְרִים לֶחֶם כִּי תוֹעֵבָה הוּא לְמִצְרַיִם

33 E assentaram-se diante dele, o primogênito segundo a sua primogenitura e o menor segundo a sua menoridade; do que os varões se maravilhavam entre si.

וַיָּשְׁבוּ לִפְנֵי הַבָּכֹר כַּבְּכָרְתּוֹ וְהַצְעִיר כַּצְעָרְתּוֹ וַיִּתְמָהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ 33

34 E apresentou-lhe as porções que estavam diante dele; porém a porção de Benjamim era cinco vezes maior do que a de qualquer deles. E eles beberam e se regalaram com ele.

וַיֵּשֶׂא מִשְׁאֵת מֵאֵת פָּנָיו אֱלֹהִים וַתִּרְבַּ מִשְׁאֵת בְּנִימִן מִמִּשְׁאֵת כָּל־חֵמֶשׁ יְדוֹת וַיִּשְׁתּוּ 34
וַיִּשְׂכְּרוּ עִמּוֹ

Bereshit - Gênesis 44

1 E deu ordem ao que estava sobre a sua casa, dizendo Enche de mantimento os sacos destes varões, quanto puderem levar, e põe o dinheiro de cada varão na boca do seu saco.

ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי אמתחתו

2 E o meu copo, o copo de prata, porás na boca do saco do mais novo, com o dinheiro do seu trigo. E fez conforme a palavra de José, que tinha dito.

ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר

3 Vinda a luz da manhã, despediram-se estes varões, eles com os seus jumentos.

הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם

4 Saindo eles da cidade e não se havendo ainda distanciado, disse José ao que estava sobre a sua casa Levanta-te e persegue aqueles varões; e, alcançando-os, lhes dirás Por que pagastes mal por bem?

הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת אליהם למה שלמתם רעה תחת טובה

5 Não é este o copo por que bebe meu senhor? E em que ele bem adivinha? Fizestes mal no que fizestes.

הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם

6 E alcançou-os e falou-lhes as mesmas palavras.

וישגם וידבר אליהם את הדברים האלה

7 E eles disseram-lhe Por que diz meu senhor tais palavras? Longe estejam teus servos de fazerem semelhante coisa.

ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה

8 Eis que o dinheiro que te mos achado na boca dos nossos sacos te tornamos a trazer desde a terra de Canaã; como, pois, furtaríamos da casa do teu senhor

prata ou ouro?

8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך
כסף או זהב

9 Aquele dos teus servos, com quem for achado, morra; e ainda nós seremos
escravos do meu senhor.

9 אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים

10 E ele disse Ora, seja também assim conforme as vossas palavras; aquele com
quem se achar será meu escravo, porém vós sereis desculpados.

10 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים

11 E eles apressaram-se, e cada um pôs em terra o seu saco, e cada um abriu o
seu saco.

11 וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו

12 E buscou, começando no maior e acabando no mais novo; e achou-se o copo
no saco de Benjamim.

12 ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן

13 Então, rasgaram as suas vestes, e carregou cada um o seu jumento, e tornaram
à cidade.

13 ויקרעו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה

14 E veio Judá com os seus irmãos à casa de José, porque ele ainda estava ali; e
prostraram-se diante dele em terra.

14 ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה

15 E disse-lhes José Que é isto que fizestes? Não sabeis vós que tal homem
como eu bem adivinha?

15 אמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר
כמני

16 Então, disse Judá Que diremos a meu senhor? Que falaremos? E como nos
justificaremos? Achou Deus a iniquidade de teus servos; eis que somos escravos
de meu senhor , tanto nós como aquele em cuja mão foi achado o copo.

16 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו
עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו

17 Mas ele disse Longe de mim que eu tal faça; o varão em cuja mão o copo foi achado, aquele será meu servo; porém vós subi em paz para vosso pai.

וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִּי מַעֲשׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגִּבִּיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם 17
עָלוּ לְשָׁלוֹם אֶל אֲבִיכֶם

18 Então, Judá se chegou a ele e disse Ai! Senhor meu, deixa, peço-te, o teu servo dizer uma pala vra aos ouvidos de meu senhor, e não se acenda a tua ira contra o teu servo; porque tu és como Faraó.

יָגַשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי יִדְבַר נָא עִבְדְּךָ דְּבַר בְּאֲזְנֵי אֲדֹנָי וְאֵל יַחַר אַפְךָ בְּעִבְדְּךָ כִּי 18
כַּמּוֹךְ כִּפְרָעָה

19 Meu senhor perguntou a seus servos, dizendo Tendes vós pai ou irmão?

אֲדֹנָי שָׁאַל אֶת עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ לָכֶם אָב אוֹ אִם 19

20 E dissemos a meu senhor Temos um velho pai e um moço da sua velhice, o mais novo, cujo irmão é morto; e só ele ficou de sua mãe, e seu pai o ama.

וַנֹּאמֶר אֶל אֲדֹנָי יֵשׁ לָנוּ אָב זָקֵן וְיֶלֶד זָקֵנִים קָטָן וְאַחִיו מֵת וְיֹתֵר הוּא לְבָדוֹ לְאִמּוֹ וְאִבּוֹ 20
אֶהְיֶה

21 Então, tu disseste a teus servos Trazei-mo a mim, e porei os meus olhos sobre ele.

וְתֹאמַר אֶל עֲבָדֶיךָ הוֹרְדֵהוּ אֵלָי וְאֲשִׁימָה עֵינַי עָלָיו 21

22 E nós dissemos a meu senhor Aquele moço não poderá deixar a seu pai; se deixar a seu pai , este morrerá.

וַנֹּאמֶר אֶל אֲדֹנָי לֹא יוּכַל הַנֶּעַר לַעְזֹב אֶת אֲבִיו וְעֹזֵב אֶת אֲבִיו וּמֵת 22

23 Então, tu disseste a teus servos Se vosso irmão mais novo não descer convosco, nunca mais vereis a minha face.

וְתֹאמַר אֶל עֲבָדֶיךָ אִם לֹא יֵרֵד אַחֲיָכֶם הַקָּטָן אִתְּכֶם לֹא תִסְפּוּן לִרְאוֹת פָּנַי 23

24 E aconteceu que, subindo nós a teu servo, meu pai, e contando-lhe as palavras de meu senhor,

וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל עֲבָדְךָ אֲבִי וְנָגַד לוֹ אֶת דְּבָרֵי אֲדֹנָי 24

25 disse nosso pai Tornai, comprai-nos um pouco de mantimento.

וַיֹּאמֶר אֲבִינוּ שָׁבוּ שָׁבוּ לָנוּ מֵעֵט אֲכָל 25

26 E nós disse mos Não poderemos descer; mas, se nosso irmão menor for

conosco, desceremos; pois não poderemos ver a face do varão, se este nosso irmão menor não estiver conosco.

26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש
ואחיו הקטן איננו אתנו

27 Então, disse-nos teu servo, meu pai Vós sabeis que minha mulher me deu dois filhos;

27 ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי

28 um ausentou-se de mim, e eu disse Certamente foi despedaçado, e não o tenho visto até agora;

28 ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה

29 se agora também tirardes a este da minha face, e lhe acontecer algum desastre, fareis descer as minhas cãs com dor à sepultura.

29 ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה

30 Agora, pois, in do eu a teu servo, meu pai, e o moço não indo conosco, como a sua alma está atada com a alma dele,

30 ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו

31 acontecerá que, vendo ele que o moço ali não está, morrerá; e teus servos farão descer as cãs de teu servo, nosso pai, com tristeza à sepultura.

31 והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה

32 Porque teu servo se deu por fiador por este moço para com meu pai, dizendo Se não to tornar, eu serei culpado a meu pai todos o s dias.

32 י עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים

33 Agora, pois, fique teu servo em lugar deste moço por escravo de meu senhor, e que suba o moço com os seus irmãos.

33 ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו

34 Porque como subirei eu a meu pai, se o moço não for comigo? Para que não veja eu o mal que sobrevirá a meu pai.

34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי

Bereshit - Gênesis 45

1 Então, José não se podia conter diante de todos os que estavam com ele; e clamou Fazei sair daqui a todo varão; e ninguém ficou com ele quando José se deu a conhecer a seus irmãos.

1 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו

2 E levantou a sua voz com choro, de maneira que os egípcios o ouviam, e a casa de Faraó o ouviu.

2 ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה

3 E disse José a seus irmãos Eu sou José; vive ainda meu pai? E seus irmãos não lhe puderam responder, porque estavam pasmados diante da sua face.

3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו

4 E disse José a seus irmãos Peço-vos, chegai-vos a mim. E chegaram-se. Então, disse ele Eu sou José, vosso irmão, a quem vendestes para o Egito.

4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה

5 Agora, pois, não vos entristeçais, nem vos pese aos vossos olhos por me haverdes vendido para cá; porque, para conservação da vida, Deus me enviou diante da vossa face.

5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם

6 Porque já houve dois anos de fome no meio da terra, e ainda restam cinco anos em que não haverá lavoura nem sega.

6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר

7 Pelo que Deus me enviou diante da vossa face, para conservar vossa sucessão na terra e para guardar-vos em vida por um grande livramento.

7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה

8 Assim, não fostes vós que me enviastes para cá, senão Deus, que me tem posto por pai de Faraó, e por senhor de toda a sua casa, e como regente em toda a terra do Egito.

ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו 8 ומשל בכל ארץ מצרים

9 Apressai-vos, e subi a meu pai, e dizei-lhe Assim tem dito o teu filho José Deus me tem posto por senhor em toda a terra do Egito; desce a mim e não te demores.

מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים 9 רדה אלי אל תעמד

10 E habitarás na terra de Gósen e estarás perto de mim, tu e os teus filhos, e os filhos dos teus filhos, e as tuas ovelhas, e as tuas vacas, e tudo o que tens.

וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך 10

11 E ali te sustentarei, porque ainda haverá cinco anos de fome, para que não pereças de pobreza, tu, e tua casa, e tudo o que tens.

וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך 11

12 E eis que vossos olhos vêem, e os olhos de meu irmão Benjamim, que é minha boca que vos fala.

והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם 12

13 E fazei saber a meu pai toda a minha glória no Egito e tudo o que tendes visto; e apressai-vos a fazer descer meu pai para cá.

והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי 13 הנה

14 E lançou-se ao pescoço de Benjamim, seu irmão, e chorou; e Benjamim chorou também ao seu pescoço.

ויפל על צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו 14

15 E beijou todos os seus irmãos e chorou sobre eles; e, depois, seus irmãos falaram com ele.

וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו 15

16 E a nova ouviu-se na casa de Faraó, dizendo Os irmãos de José são vindos; e pareceu bem aos olhos de Faraó e aos olhos de seus servos.

והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו 16

17 E disse Faraó a José Dize a teus irmãos Fazei isto carregai os vossos animais, e parti, e tornai à terra de Canaã,

יאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען 17

18 e tornai a vosso pai e a vossas famílias, e vinde a mim; e eu vos darei o melhor da terra do Egito , e comereis a fartura da terra.

וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ 18

19 A ti, pois, é ordenado; fazei isto tomai vós da terra do Egito carros para vossos meninos, para vossas mulheres e para vosso pai e vinde.

ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם 19

20 E não vos pese coisa alguma das vossas alfaias; porque o melhor de toda a terra do Egito será vosso.

ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא 20

21 E os filhos d e Israel fizeram assim. E José deu-lhes carros, conforme o mandado de Faraó; também lhes deu comida para o caminho.

ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך 21

22 A todos lhes deu, a cada um, mudas de vestes; mas a Benjamim deu t rezentas peças de prata e cinco mudas de vestes.

לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת 22

23 E a seu pai enviou semelhantemente dez jumentos carregados do melhor do Egito, e dez jumentos carregados de trigo, e pão, e comida para seu pai, para o caminho.

ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים משוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם 23 ומזון לאביו לדרך

24 E despediu os seus irmãos, e partiram; e disse-lhes Não contendais pelo caminho.

וישלח את אחיו וילכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך 24

25 E subiram do Egito e vieram à terra de Canaã, a Jacó, seu pai.

ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם 2 5

26 Então, lhe anunciaram, dizendo José ainda vive e ele também é regente em toda a terra do Egito. E o seu coração desmaiou, porque não os acreditava.

ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם 2 6

27 Porém, havendo-lhe eles contado todas as palavras de José que ele lhes falara, e vendo ele os carros que José enviara para levá-lo, reviveu o espírito de Jacó, seu pai.

וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם 2 7

28 E disse Israel Basta; ainda vive meu filho José; eu irei e o verei antes que eu morra.

ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות 2 8

Bereshit - Gênesis 46

1 E partiu Israel com tudo quanto tinha, e veio a Berseba, e ofereceu sacrifícios ao Deus de Isaque, seu pai.

1 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק

2 E falou Deus a Israel em visões, de noite, e disse Jacó! Jacó! E ele disse Eis-me aqui.

2 ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני

3 E disse Eu sou Deus, o Deus de teu pai; não temas descer ao Egito, porque eu te farei ali uma grande nação.

3 ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם

4 E descerei contigo ao Egito e certamente te farei tornar a subir; e José porá a sua mão sobre os teus olhos.

4 אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך

5 Então, levantou-se Jacó de Berseba; e os filhos de Israel levaram Jacó, seu pai, e seus meninos, e as suas mulheres, nos carros que Faraó enviara para o levar.

5 ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו

6 E tomaram o seu gado e a sua fazenda que tinham adquirido na terra de Canaã e vieram ao Egito, Jacó e toda a sua semente com ele.

6 ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו

7 Os seus filhos, e os filhos de seus filhos com ele, as suas filhas, e as filhas de seus filhos, e toda a sua semente levou consigo ao Egito.

7 בני ובני בניו אתו בנתיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה

8 E estes são os nomes dos filhos de Israel, que vieram ao Egito, Jacó e seus filhos Rúben, o primogênito de Jacó,

8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן

9 e os filhos de Rúben Enoque, e Palu, e Hezrom, e Carmi.

ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי 9

10 E os filhos de Simeão Jemuel, e Jamim, e Oade, e Jaquim, e Zoar, e Saul, filho de uma mulher cananéia.

ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית 10

11 E os filhos de Levi Gérson, Coate e Merari.

ובני לוי גרשון קהת ומררי 11

12 E os filhos de Judá Er, e Onã, e Selá, e Perez, e Zerá. Er e Onã, porém, morreram na terra de Canaã; e os filhos de Perez foram Esrom e Hamul.

ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון 12 וחמול

13 E os filhos de Issacar Tola, e Puva, e Jó, e Sinrom.

ובני יששכר תולע ופוא ויוב ושמרון 13

14 E os filhos de Zebulom Serede, e Elom, e Jaleel.

ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל 14

15 Estes são os filhos de Léia, que deu a Jacó em Padã-Arã, com Diná, sua filha; todas as almas de seus filhos e de suas filhas foram trinta e três.

אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים 15 ושלוש

16 E os filhos de Gade Zifiom, e Hagi, e Suni, e Esbom, e Eri, e Arodi, e Areli.

ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי 16

17 E os filhos de Aser Imna, e Isvá, e Isvi, e Berias, e Será, a irmã deles; e os filhos de Berias Héber e Malquiel.

ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל 17

18 Estes são os filhos de Zilpa, a qual Labão deu à sua filha Léia e que deu a Jacó estas dezesseis almas.

אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש 18

19 Os filhos de Raquel, mulher de Jacó José e Benjamim.

בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן 19

20 E nasceram a José na terra do Egito Manassés e Efraim, que lhe deu Asenate, filha de Potífera, sacerdote de Om.

וילד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים

21 E os filhos de Benjamim Belá, e Bequer, e Asbel, e Gera, e Naamã, e Eí, e Rô, e Mupim, e Hupim, e Arde.

ובני בנימן בלע ובכר ואשבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד

22 Estes são os filhos de Raquel, que nasceram a Jacó, ao todo catorze almas.

אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר

23 E o filho de Dã Husim.

ובני דן חשים

24 E os filhos de Naftali Jazeel, e Guni, e Jezer, e Silém.

ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם

25 Estes são os filhos de Bila, a qual Labão deu à sua filha Raquel e que deu estes a Jacó; todas as almas foram sete .

אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה

26 Todas as almas que vieram com Jacó ao Egito, que descenderam dele, fora as mulheres dos filhos de Jacó, todas foram sessenta e seis almas.

כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש

27 E os filhos de José, que lhe nasceram no Egito, eram duas almas. Todas as almas da casa de Jacó, que vieram ao Egito, foram setenta.

ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים

28 E Jacó enviou Judá diante da sua face a José, para o encaminhar a Gósen; e chegaram à terra de Gósen.

ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן

29 Então, José aprontou o seu carro e subiu ao encontro de Israel, seu pai, a Gósen. E, mostrando-se-lhe , lançou-se ao seu pescoço e chorou sobre o seu pescoço, longo tempo.

אסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על

צואריו עוד

30 E Israel disse a José Morra eu agora, pois já tenho visto o teu rosto, que ainda vives.

ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי 30

31 Depois, disse José a seus irmãos e à casa de seu pai Eu subirei, e anunciarei a Faraó, e lhe direi Meus irmãos e a casa de meu pai, que estavam na terra de Canaã, vieram a mim.

ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי 31
אשר בארץ כנען באו אלי

32 E os varões são pastores de ovelhas, porque são homens de gado, e trouxeram consigo as suas ovelhas, e as suas vacas, e tudo o que têm.

והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרים וכל אשר להם הביאו 32

33 Quando, pois, acontecer que Faraó vos chamar e disser Qual é o vosso negócio?

והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם 33

34 Então, direis Teus servos foram homens de gado desde a nossa mocidade até agora, tanto nós como os nossos pais; para que habiteis na terra de Gósen, porque todo o pastor de ovelhas é abominação para os egípcios.

ויאמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו 34
בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן

Bereshit - Gênesis 47

1 Então, veio José, e anunciou a Faraó, e disse Meu pai, e os meus irmãos, e as suas ovelhas, e as suas vacas, com tudo o que têm, chegaram da terra de Canaã, e eis que estão na terra de Gósen.

1 ויבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקדם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן

2 E tomou uma parte de seus irmãos, a saber, cinco varões, e os pôs diante de Faraó.

2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה

3 Então, disse Faraó a seus irmãos Qual é o vosso negócio? E eles disseram a Faraó Teus servos são pastores de ovelhas, tanto nós como nossos pais.

3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו

4 Disseram mais a Faraó Viemos para peregrinar nesta terra; porque não há pasto para as ovelhas de teus servos, porquanto a fome é grave na terra de Canaã; agora, pois, rogamos-te que teus servos habitem na terra de Gósen.

4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען ועתה ישובו נא עבדיך בארץ גשן

5 Então, falou Faraó a José, dizendo Teu pai e teus irmãos os vieram a ti.

5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחריך באו אליך

6 A terra do Egito está diante da tua face; no melhor da terra faz habitar teu pai e teus irmãos; habitem na terra de Gósen; e, se sabes que entre eles há homens valentes, os porás por maiores do gado, sobre o que eu tenho.

6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחריך ישובו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמחת שרי מקנה על אשר לי

7 E trouxe José a Jacó, seu pai, e o pôs diante de Faraó; e Jacó abençoou a Faraó.

7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה

8 E Faraó disse a Jacó Quantos são os dias dos anos de tua vida?

8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך

9 E Jacó disse a Faraó Os dias dos anos das minhas peregrinações são cento e trinta anos; poucos e maus foram os dias dos anos da minha vida e não chegaram aos dias dos anos da vida de meus pais, nos dias das suas peregrinações.

9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם

10 E Jacó abençoou a Faraó e saiu de diante da face de Faraó.

10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה

11 E José fez habitar a seu pai e seus irmãos e deu-lhes possessão na terra do Egito, no melhor da terra, na terra de Ramessés, como Faraó ordenara.

11 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה

12 E José sustentou de pão a seu pai, e a seus irmãos, e a toda a casa de seu pai, segundo as suas famílias.

12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף

13 E não havia pão em toda a terra, porque a fome era mui grave; de maneira que a terra do Egito e a terra de Canaã desfaleciam por causa da fome.

13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב

14 Então, José recolheu todo o dinheiro que se achou na terra do Egito e na terra de Canaã, pelo trigo que compravam; e José trouxe o dinheiro à casa de Faraó.

14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה

15 Acabando-se, pois, o dinheiro na terra do Egito e na terra de Canaã, vieram todos os egípcios a José, dizendo Dá-nos pão; por que morreremos em tua presença? Porquanto o dinheiro nos falta.

15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף

16 E José disse Dai o vosso gado, e eu vo-lo darei por vosso gado, se falta o dinheiro.

ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף 16

17 Então, trouxeram o seu gado a José; e José deu-lhes pão em troca de cavalos, e das ovelhas, e das vacas, e dos jumentos; e os sust entou de pão aquele ano por todo o seu gado.

ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר 17
ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא

18 E, acabado aquele ano, vieram a ele no segundo ano e disseram-lhe Não ocultaremos ao meu se nhor que o dinheiro é acabado, e meu senhor possui os animais; nenhuma outra coisa nos ficou diante da face de meu senhor, senão o nosso corpo e a nossa terra.

ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם 18
הכסף ומקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויחנו ואדמתנו

19 Por que morreremos diante dos teus olhos, tanto nós como a nossa terra? Compra-nos a nós e à nossa terra por pão, e nós e a nossa terra seremos servos de Faraó; dá semente para que vivamos e não morramos, e a t erra não se desole.

למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו 19
ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם

20 Assim, José comprou toda a terra do Egito para Faraó, porque os egípcios venderam cada um o seu campo , porquanto a fome era extrema sobre eles; e a terra ficou sendo de Faraó.

ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם 20
הרעב ותהי הארץ לפרעה

21 E, quanto ao povo, fê-lo passar às cidades, desde uma extremidade da terra do Egito at é à outra extremidade.

ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו 21

22 Somente a terra dos sacerdotes não a comprou, porquanto os sacerdotes tinham porção de Faraó e eles comiam a sua porção que Faraó lhes tinha dado; por isso, não venderam a sua te rra.

רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם 22
פרעה על כן לא מכרו את אדמתם

23 Então, disse José ao povo Eis que hoje vos tenho comprado a vós e a vossa terra para Faraó; eis aí tendes semente para vós, para que semeeis a terra .

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל הָעָם הֵן קִנִּיתִי אֶתְכֶם הַיּוֹם וְאֵת אֲדָמְתְּכֶם לַפְּרֹעָה הֲאֵל לָכֶם זֶרַע 23
וּזְרַעְתֶּם אֶת הָאֲדָמָה

24 Há de ser, porém, que das colheitas dareis o quinto a Faraó, e as quatro partes serão vossas, para semente do campo, e para o vosso mantimento, e dos que estão nas vossas casas, e para que comam vossos meninos.

וְהָיָה בַּתְּבוּאָה וּנְתַתֶּם חֲמִישִׁית לַפְּרֹעָה וְאַרְבַּע הִידֹת יִהְיֶה לָכֶם לְזֶרַע הַשָּׂדֶה וְלֹאכְלֶכֶם 24
וְלֹאֲשֶׁר בְּבֵתֵיכֶם וְלֹאכֹל לְטַפְּכֶם

25 E disseram A vida nos tens dado; achemos graça aos olhos de meu senhor e seremos servos de Faraó.

וַיֹּאמְרוּ הַחִיתָנוּ נִמְצָא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנֵי וְהִיָּינוּ עֲבָדִים לַפְּרֹעָה 25

26 José, pois, pôs isto por estatuto, até ao dia de hoje, sobre a terra do Egito que Faraó tirasse o quinto; só a terra dos sacerdotes não ficou sendo de Faraó.

וַיִּשֶׂם אֶת־הָיֹסֵף לְחָק עַד הַיּוֹם הַזֶּה עַל אֲדָמַת מִצְרַיִם לַפְּרֹעָה לְחֶמֶשׁ רֶק אֲדָמַת 26
הַכֹּהֲנִים לְבָדָם לֹא הִיְתָה לַפְּרֹעָה

27 Assim, habitou Israel na terra do Egito, na terra de Gósen, e nela tomaram posse, e frutificaram, e multiplicaram-se muito.

וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן וַיֵּאָחֲזוּ בָהּ וַיַּפְּרוּ וַיִּרְבוּ מְאֹד 27

28 E Jacó viveu na terra do Egito dezessete anos; de sorte que os dias de Jacó, os anos da sua vida, foram cento e quarenta e sete anos.

יְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁבְעַת עָשָׂרָה שָׁנָה וַיְהִי יָמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיִּי שִׁבְעָה שָׁנִים וְאַרְבַּעִים 28
וּמֵאֵת שָׁנָה

29 Chegando-se, pois, o tempo da morte de Israel, chamou a José, seu filho, e disse-lhe Se agora tenho achado graça aos teus olhos, rogo-te que ponhas a tua mão debaixo da minha coxa, e usa comigo de beneficência e verdade; rogo-te que me não enterres no Egito,

וַיִּקְרְבוּ יָמֵי יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לְבָנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים נָא 29
יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאֵמֶת אֵל נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם

30 mas que eu jaza com os meus pais; por isso, me levarás do Egito e me sepultarás na sepultura deles. E ele disse Farei conforme a tua palavra.

וּשְׁכַבְתִּי עִם אֲבֹתִי וְנִשְׁאַתָּנִי מִמִּצְרַיִם וְקִבַּרְתָּנִי בְּקִבְרֹתָם וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אַעֲשֶׂה כַּדְּבָרֶךָ 30

31 E disse ele Jura-me. E ele jurou-lhe; e Israel inclinou-se sobre a cabeceira da

cama.

ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה 3 1

Bereshit - Gênesis 48

1 E aconteceu, depois destas coisas, que disseram a José Eis que teu pai está enfermo. Então, tomou consigo os seus dois filhos, Manassés e Efraim.

1 יהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים

2 E um deu parte a Jacó e disse Eis que José, teu filho, vem a ti. E esf orçou-se Israel e assentou-se sobre a cama.

2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה

3 E Jacó disse a José O Deus Todo-poderoso me apareceu em Luz, na terra de Canaã, e me abençoou,

3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוח בארץ כנען ויברך אתי

4 e me disse Eis que te farei frutificar e multiplicar, e te porei por multidão de povos, e darei esta terra à tua semente depois de ti, em possessão perpétua.

4 ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם

5 Agora, pois, os teus dois filhos, que te nasceram na terra do Egito, antes que eu viesse a ti no Egito, são meus; Efraim e Manassés serão meus, como Rúben e Simeão.

5 ועתה שני בנך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי

6 Mas a tua geração, que gerarás depois deles, será tua; segundo o nome de seus irmãos serão chamados na sua herança.

6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם

7 Vindo, pois, eu de Padã, me morreu Raquel na terra de Canaã, no caminho, quando ainda ficava um pequeno espaço de terra para vir a Efrata; e eu a sepultei ali, no caminho de Efrata, que é Belém.

7 אני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם

8 E Israel viu os filhos de José e disse Quem são estes?

8 וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה

9 E José disse a seu pai Eles são meus filhos, que Deus me tem dado aqui. E ele disse Peço-te, traze-mos aqui, para que os abençoe.

9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם

10 Os olhos, porém, de Israel eram carregados de velhice, já não podia ver bem; e fê-los chegar a ele, e beijou-os e abraçou-os.

10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם

11 E Israel disse a José Eu não cui dara ver o teu rosto; e eis que Deus me fez ver a tua semente também.

11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך

12 Então, José os tirou de seus joelhos e inclinou-se à terra diante da sua face.

12 ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה

13 E tomou José a ambos, a Efraim na sua mão direita, à esquerda de Israel, e a Manassés na sua mão esquerda, à direita de Israel, e fê-los chegar a ele.

13 ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו

14 Mas Israel estendeu a sua mão direita e a pôs sobre a cabeça de Efraim, ainda que era o menor, e a sua esquerda sobre a cabeça de Manassés, dirigindo as suas mãos avisadamente, ainda que Manassés era o primogênito.

14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור

15 E abençoou a José e disse O Deus, em cuja presença andaram os meus pais Abraão e Isaque, o Deus que me sustentou, desde que eu nasci até este dia,

15 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה

16 o Anjo que me livrou de todo o mal, abençoe estes rapazes; e seja chamado neles o meu nome e o nome de meus pais Abraão e Isaque; e multipliquem-se, como peixes em multidão, no meio da terra.

16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם

ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ

17 Vendo, pois, José que seu pai punha a sua mão direita sobre a cabeça de Efraim, foi mau aos seus olhos; e tomou a mão de seu pai, para a transpor de sobre a cabeça de Efraim à cabeça de Manassés.

וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר
אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה

18 E José disse a seu pai Não assim, meu pai, porque este é o primogênito; põe a tua mão direita sobre a sua cabeça a.

ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו

19 Mas seu pai o recusou e disse Eu o sei, filho meu, eu o sei; também ele será um povo e também ele será grande; contudo, o seu irmão menor será maior que ele, e a sua semente será uma multidão de nações.

וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן
יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים

20 Assim, os abençoou naquele dia, dizendo Em ti Israel abençoará, dizendo Deus te ponha como a Efraim e como a Manassés. E pôs a Efraim diante de Manassés.

ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה
וישם את אפרים לפני מנשה

21 Depois, disse Israel a José Eis que eu morro, mas Deus será convosco e vos fará tornar à terra de vossos pais.

ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ
אבתיכם

22 E eu te tenho dado a ti um pedaço de terra mais que a teus irmãos, o qual tomei com a minha espada e com o meu arco da mão dos amorreus.

ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי

Bereshit - Gênesis 49

1 Depois, chamou Jacó a seus filhos e disse Ajuntai-vos, e anunciar-vos-ei o que vos há de acontecer nos derradeiros dias;

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים

2 ajuntai-vos e ouvi, filhos d e Jacó; e ouvi a Israel, vosso pai

2 הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם

3 Rúben, tu és meu primogênito, minha força e o princípio de meu vigor, o mais excelente em alteza e o mais excelente em poder.

3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז

4 Inconstante como a água, não serás o mais excelente, porquanto subiste ao leite de teu pai. Então, o contaminaste; subiste à minha cama.

4 פחזו כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה

5 Simeão e Levi são irmãos; as suas espadas são instrumentos de violência.

5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם

6 No seu secreto conselho, não entre minha alma; com a sua congregação, minha glória não se ajunte; porque, no seu furor, mataram varões e, na sua teima, arrebataram bois.

6 בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור

7 Maldito seja o seu furor, pois era forte, e a sua ira, pois era dura; eu os dividirei em Jacó e os espalharei em Israel.

7 אדור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל

8 Judá, a ti te louvarão os teus irmãos; a tua mão será sobre o pescoço de seus inimigos; os filhos de teu pai a ti se inclinarão.

8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ישתחוו לך בני אביך

9 Judá é um leãozinho; da presa subiste, filho meu. Encurva-se e deita-se como um leão e como um leão velho; quem o despertará?

גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו 9

10 O cetro não se arredará de Judá, nem o legislador dentre seus pés, até que venha Siló; e a ele se congregarão os povos.

לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים 10

11 Ele amarrará o seu jumentinho à vide e o filho da sua jumenta, à cepa mais excelente; ele lavará a sua veste no vinho e a sua capa, em sangue de uvas.

אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה 11

12 Os olhos serão verm elhos de vinho, e os dentes, brancos de leite.

חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב 12

13 Zebulom habitará no porto dos mares e será como porto dos navios; e o seu termo será em Sidom.

זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן 13

14 Issacar é jumento de fortes ossos, deitado entre dois fardos.

יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתיים 14

15 E viu ele que o descanso era bom e que a terra era deliciosa, e abaixou o seu ombro para acarretar, e serviu debaixo de tributo.

וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד 15

16 Dã julgará o seu povo, como uma das tribos de Israel.

דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל 16

17 Dã será serpente junto ao caminho, uma víbora junto à vereda, que morde os calcanhares do cavalo e faz cair o seu cavaleiro por detrás.

יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור 17

18 A tua salvação espero, ó SENHOR!

לשועתך קויתי יהוה 18

19 Quanto a Gade, uma tropa o acometerá; mas ele a acometerá por fim.

גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב 19

20 De Aser, o seu pão será abundante e ele dará delícias reais.

מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך 20

21 Naftali é uma cerva solta; ele dá palavras formosas.

נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר 2 1

22 José é um ramo frutífero, ramo frutífero junto à fonte; seus ramos correm sobre o muro.

בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור 2 2

23 Os flecheiros lhe deram amargura, e o flecharam, e o aborreceram.

וימרדו ורבו וישטמהו בעלי חצים 2 3

24 O seu arco, porém, susteve-se no forte, e os braços de suas mãos foram fortalecidos pelas mãos do Valente de Jacó (donde é o Pastor e a Pedra de Israel),

ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל 2 4

25 pelo Deus de teu pai, o qual te ajudará, e pelo Todo-poderoso, o qual te abençoará com bênçãos dos céus de cima, com bênçãos do abismo que está debaixo , com bênçãos dos peitos e da madre.

מאל אביך ויעזורך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם 2 5

26 As bênçãos de teu pai excederão as bênçãos de meus pais, até à extremidade dos outeiros eternos; elas estarão sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi separado de seus irmãos.

ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו 2 6

27 Benjamim é lobo que despedaça; pela manhã, comerá a presa e, à tarde, repartirá o despojo.

בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל 2 7

28 Todas estas são as doze tribos de Israel; e isto é o que lhes falou seu pai quando os abençoou; a cada um deles abençoou segundo a sua bênção.

כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך אתם 2 8

29 Depois, ordenou-lhes e disse-lhes Eu me congrego ao meu povo; sepultai-me, com meus pais, na cova que está no campo de Efrom, o heteu,

ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר 2 9

בשדה עפרון החתי

30 na cova que está no campo de Macpela, que está em frente de Manre, na terra de Canaã, a qual Abraão comprou com aquele campo de Efrom, o heteu, por herança de sepultura.

במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את
השדה מאת עפרן החתי לאחוזת קבר

31 Ali, sepultaram Abraão e Sara, sua mulher; ali, sepultaram Isaque e Rebeca, sua mulher; e, ali, eu sepultei Léia.

שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה
קברתי את לאה

32 O campo e a cova que está nele foram comprados aos filhos de Hete.

מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת

33 Acabando, pois, Jacó de dar mandamentos a seus filhos, encolheu os seus pés na cama, e expirou, e foi congregado ao seu povo.

ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו

Bereshit - Gênesis 50

1 Então, José se lançou sobre o rosto de seu pai, e chorou sobre ele, e o beijou.

ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו 1

2 E José ordenou aos seus servos, os médicos, que embalsamassem o seu pai; e os médicos embalsamaram Israel.

ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל 2

3 E cumpriram-se-lhe quarenta dias, porque assim se cumprem os dias daqueles que se embalsamam; e os egípcios o choraram setenta dias.

וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום 3

4 Passados os dias de seu choro, falou José à casa de Faraó, dizendo Se agora tenho achado graça aos vossos olhos, rogo-vos que faleis aos ouvidos de Faraó, dizendo

ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר 4

5 Meu pai me fez jurar, dizendo Eis que eu morro; em meu sepulcro, que cavei para mim na terra de Canaã, ali me sepultarás. Agora, pois, te peço, que eu suba, para que sepulte o meu pai; então, voltarei.

אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה 5
אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה

6 E Faraó disse Sobe e sepulta o teu pai, como ele te fez jurar.

ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך 6

7 E José subiu para sepultar o seu pai; e subiram com ele todos os servos de Faraó, os anciãos d a sua casa e todos os anciãos da terra do Egito,

ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים 7

8 como também toda a casa de José, e seus irmãos, e a casa de seu pai; somente deixaram na terra de Gósen os seus meninos, e as suas ovelhas, e as suas vacas.

וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקדם עזבו בארץ גשן 8

9 E subiram também com ele tanto carros como gente a cavalo; e o concurso foi grandíssimo.

9 ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבד מאד

10 Chegando eles, pois, à eira do espinhal, que está além do Jordão, fizeram um grande e gravíssimo pranto; e fez a seu pai um grande pranto por sete dias.

10 ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים

11 E, vendo os moradores da terra, os cananeus, o luto na eira do espinhal, disseram É este o pranto grande dos egípcios. Por isso, chamou-se o seu nome Abel-Mizraim, que está além do Jordão.

11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן

12 E fizeram-lhe os seus filhos assim como ele lhes ordenara,

12 ויעשו בניו לו כן כאשר צום

13 pois os seus filhos o levaram à terra de Canaã e o sepultaram na cova do campo de Macpela, que Abraão tinha comprado com o campo, por herança de sepultura, a Efrom, o heteu, em frente de Manre.

13 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחוזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא

14 Depois, tornou José para o Egito, ele, e seus irmãos, e todos os que com ele subiram a sepultar o seu pai, depois de haver sepultado o seu pai.

14 וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו

15 Vendo, então, os irmãos de José que o seu pai já estava morto, disseram Porventura, nos aborrecerá José e nos pagará certamente todo o mal que lhe fizemos.

15 ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו

16 Portanto, enviaram a José, dizendo Teu pai mandou, antes da sua morte, dizendo

16 ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר

17 Assim direis a José Perdoa, rogo-te, a transgressão de teus irmãos e o seu

pecado, porque te fizeram mal; agora, pois, rogamos-te que perdoes a transgressão dos servos do Deus de teu pai. E José chorou quando eles lhe falavam.

ה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע 17
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו

18 Depois, vieram também seus irmãos, e prostraram-se diante dele, e disseram Eis-nos aqui por teus servos.

וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים 18

19 E José lhes disse Não tema is; porque, porventura, estou eu em lugar de Deus?

ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני 19

20 Vós bem intentastes mal contra mim, porém Deus o tornou em bem, para fazer como se vê neste dia, para conservar em vida a um povo grande.

ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם רב 20

21 Agora, pois, não temais; eu vos sustentarei a vós e a vossos meninos. Assim, os consolou e falou segundo o coração deles.

ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם 21

22 José, pois, habitou no Egito, ele e a casa de seu pai; e viveu José cento e dez anos.

וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים 22

23 E viu José os filhos de Efraim, da terceira geração; também os filhos de Maquir, filho de Manassés, nasceram sobre os filhos de José.

וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף 23

24 E disse José a seus irmãos Eu morro, mas Deus certamente vos visitará e vos fará subir desta terra para a terra que jurou a Abraão, a Isaque e a Jacó.

ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ 24
הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב

25 E José fez jurar os filhos de Israel, dizendo Certamente, vos visitará Deus, e fareis transportar os meus ossos daqui.

וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה 25

26 E morreu José da idade de cento e dez anos; e o embalsamaram e o puseram

num caixão no Egito.

וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישים בארון במצרים 26

שמות

Shemot

**Os nomes
(Êxodo)**

Shemot (Êxodo) é a segunda parte da Torá. Conta a história do chamado que o profeta Moisés recebeu para liderar o povo hebreu, bem como a missão de libertar este povo da escravidão do Egito.

É, portanto, o relato da saída deste povo do Egito e sua travessia pelo deserto em busca da terra prometida. Neste texto também vemos o estabelecimento do sacerdócio e do tabernáculo.

A saga começa descrevendo o modo de vida dos filhos de Jacó na terra do Egito para onde haviam migrado devido à uma grande seca que se abateu em todo Oriente Médio.

Tendo passado muitos anos, um novo faraó temia o aumento populacional do povo de Israel. Por esta razão, submeteu-o à uma cruel escravidão e instituiu leis que ordenavam a morte de todo recém-nascido do sexo masculino.

Ora, um destes recém-nascidos era Moisés (em hebraico, Moshê). Sua vida fora poupada por um artifício criado por sua mãe que o lançou no rio Nilo dentro de um cesto. Moisés fora resgatado pela filha de faraó, Batia, que tomou-o como filho adotivo.

Após crescer, Moisés é testemunha de um ato de agressão de um egípcio contra um israelita. Embora tenha sido criado como um príncipe egípcio, suas raízes falam mais alto naquele momento e Moisés acaba matando aquele egípcio agressor. Temendo ser punido, Moisés foge para a região de Midian onde conhece Jetro e sua filha Zípora, a quem toma como esposa.

Neste exílio, Deus aparece para Moisés numa sarça ardente e lhe confere a tarefa de libertar os israelitas do cativeiro no Egito.

A partir deste evento Moisés ganha a capacidade de realizar eventos miraculosos, e retorna para o Egito para cumprir sua missão. Aqui temos o conhecido episódio das dez pragas.

Com isto, o povo de Israel é liberto da escravidão egípcia e guiada por Moisés em direção à terra prometida. Porém, mesmo tendo sofrido com as dez pragas, Faraó segue no encalço do povo. Intercendendo a Deus, Moisés consegue realizar a abertura e passagem de todo seu povo pelo Mar Vermelho. Porém, Faraó e seu exército não tem a mesma sorte e perece afogado nas águas.

O livro do Êxodo também conta que a pesar de sempre estarem testemunhando a mão de Deus agindo em seu meio (a exemplo do milagre da retirada da água de uma pedra e o maná que caía do céu para alimentá-los), o povo passou cada vez mais a murmurar contra Moises devido as dificuldades e provas encontradas ao longo da travessia do deserto.

Este povo precisava aprender a viver os preceitos de Deus e confiar em sua providência. Por esta razão, um dos eventos mais importantes do livro do Êxodo é subida de Moisés ao Monte Sinai para receber os dez mandamentos.

Shemot - Êxodo 1

1 Estes, pois, são os nomes dos filhos de Israel, que entraram no Egito com Jacó; cada um entrou com sua casa

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו

2 Rúben, Simeão, Levi e Judá;

2 ראובן שמעון לוי ויהודה

3 Issacar, Zebulom e Benjamim;

3 יששכר זבולן ובנימן

4 Dã, Naftali, Gade e Aser.

4 דן ונפתלי גד ואשר

5 Todas as almas, pois, que descenderam de Jacó foram setenta almas; José, porém, estava no Egito.

5 ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים

6 Sendo , pois, José falecido, e todos os seus irmãos, e toda aquela geração,

6 וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא

7 os filhos de Israel frutificaram, e aumentaram muito, e multiplicaram-se, e foram fortalecidos grandemente; de maneira que a terra se encheu deles.

7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם

8 Depois, levantou-se um novo rei sobre o Egito, que não conhecera a José,

8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף

9 o qual disse ao seu povo Eis que o povo dos filhos de Israel é muito e mais poderoso do que nós.

9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו

10 Eia, usemos sabiamente para com ele, para que não se multiplique, e aconteça que, vindo guerra, ele também se ajunte com os nossos inimigos, e peleje contra

nós, e suba da terra.

הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם
בנו ועלה מן הארץ

11 E os egípcios puseram sobre eles maiores de tributos, para os afligirem com suas cargas. E edificaram a Faraó cidades de tesouros, Pitom e Ramessés.

וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת
רעמסס

12 Mas, quanto mais os afligiam, tanto mais se multiplicavam e tanto mais cresciam; de maneira que se enfadavam por causa dos filhos de Israel.

וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל

13 E os egípcios faziam servir os filhos de Israel com dureza;

ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך

14 assim, lhes fizeram amargar a vida com dura servidão, em barro e em tijolos, e com todo o trabalho no campo, com todo o seu serviço, em que os serviam com dureza.

וימררו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם
אשר עבדו בהם בפרך

15 E o rei do Egito falou às parteiras das hebréias (das quais o nome de uma era Sifrá, e o nome da outra, Puá)

ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה

16 e disse Quando ajudardes no parto as hebréias e as virdes sobre os assentos, se for filho, matai-o; mas, se for filha, então, viva.

ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת היא
וחיה

17 As parteiras, por ém, temeram a Deus e não fizeram como o rei do Egito lhes dissera; antes, conservavam os meninos com vida.

ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחיין את
הילדים

18 Então, o rei do Egito chamou as parteiras e disse-lhes Por que fizest es isto, que guardastes os meninos com vida?

ויקרא מלך מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחיינ את הילדים 18

19 E as parteiras disseram a Faraó É que as mulheres hebréias não são como as egípcias; porque são vivas e já têm dado à luz os filhos antes que a parteira venha a elas.

ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם תבוא 19
אלהן המילדת וילדו

20 Portanto, Deus fez bem às parteiras. E o povo se aumentou e se fortaleceu muito.

וַיֵּטֶב אֱלֹהִים לַמִּילֵדֹת וַיִּרְבּוּ הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד 20

21 E aconteceu que, como as parteiras temeram a Deus, estabeleceu-lhes casas.

וַיְהִי כִּי יֵרְאוּ הַמִּילֵדֹת אֶת הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בָּתִּים 21

22 Então, ordenou Faraó a todo o seu povo, dizendo A todos os filhos que nascerem lançareis no rio, mas a todas as filhas guardareis com vida.

וַיִּצְוּ פַרְעֹה לְכָל עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל הַבֵּן הַיְּלֹוד הַיָּאֵרָה תִּשְׁלִיכֻהוּ וְכָל הַבַּת תַּחְיֶין 22

Shemot - Êxodo 2

1 E foi-se um varão da casa de Levi e casou com uma filha de Levi.

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי 1

2 E a mulher concebeu, e teve um filho, e, vendo que ele era fo rmoso, escondeu-o três meses.

ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כי טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים 2

3 Não podendo, porém, mais escondê-lo, tomou uma arca de juncos e a betumou com betume e pez; e, pondo nela o menino, a pôs nos juncos à borda do rio.

ולא יכלה עוד הצפינו ותקח לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את הילד 3
ותשם בסוף על שפת היאר

4 E a irmã do menino postou-se de longe, para saber o que lhe havia de acontecer.

ותתצב אחתו מרחק לדעה מה יעשה לו 4

5 E a filha de Faraó desceu a lavar-se no rio, e as suas donz elas passeavam pela borda do rio; e ela viu a arca no meio dos juncos, e enviou a sua criada, e a tomou.

ותרד בת פרעה לרחץ על היאר ונערתיה הלכת על יד היאר ותרא את התבה בתוך 5
הסוף ותשלח את אמתה ותקחה

6 E, abrindo-a, viu o menino, e eis que o menino chorava ; e moveu-se de compaixão dele e disse Dos meninos dos hebreus é este.

ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה 6

7 Então, disse sua irmã à filha de Faraó Irei eu a chamar uma ama das hebréias, que crie este menino para ti?

ותאמר אחתו אל בת פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את 7
הילד

8 E a filha de Faraó disse-lhe Vai. E foi-se a moça e chamou a mãe do menino.

8 ותאמר לה בת פרעה לך ותלך העלמה ותקרא את אם הילד

9 Então, lhe disse a filha de Faraó Leva este menino e cria-o; eu te darei teu salário. E a mulher tomou o menino e criou-o.

9 ותאמר לה בת פרעה היליכי את הילד הזה והינקהו לי ואני אתן את שכרך ותקח האשה הילד ותניקהו

10 E, sendo o menino já grande, ela o trouxe à filha de Faraó, a qual o adotou; e chamou o seu nome Moisés e disse Porque das águas o tenho tirado.

10 ויגדל הילד ותבאהו לבת פרעה ויהי לה לכן ותקרא שמו משה ותאמר כי מן המים משייתהו

11 E aconteceu naqueles dias que, sendo Moisés já grande, saiu a seus irmãos e atentou nas suas cargas; e viu que um varão egípcio feria a um varão hebreu, de seus irmãos.

11 ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש עברי מאחיו

12 E olhou a uma e a outra banda, e, vendo que ninguém ali havia, feriu ao egípcio, e escondeu-o na areia.

12 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בחול

13 E tornou a sair no dia seguinte, e eis que dois varões hebreus contendiam; e disse ao injusto Por que feres o teu próximo?

13 ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך

14 O qual disse Quem te tem posto a ti por maioral e juiz sobre nós? Pensas matar-me, como mataste o egípcio? Então, temeu Moisés e disse Certamente este negócio foi descoberto.

14 ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר

15 Ouvindo, pois, Faraó este caso, procurou matar a Moisés; mas Moisés fugiu de diante da face de Faraó, e habitou na terra de Midiã, e assentou-se junto a um poço.

15 וישמע פרעה את הדבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ מדין על הבאר

16 E o sacerdote de Midiã tinha sete filhas, as quais vieram a tirar água, e

encheram as pias para dar de beber ao rebanho de seu pai.

16 ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את הרהטים להשקות צאן אביהן

17 Então, vieram os pastores e lançaram-nas dali; Moisés, porém, levantou-se, e defendeu-as, e abeberou-lhes o rebanho.

17 ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושען וישק את צאנם

18 E, vindo elas a Reuel, seu pai, ele disse Por que tornastes hoje tão depressa?

18 ותבאנה אל רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום

19 E elas disseram Um homem egípcio nos livrou da mão dos pastores; e também nos tirou água em abundância e abeberou o rebanho.

19 ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם דלה דלה לנו וישק את הצאן

20 E disse a suas filhas E onde está ele? Por que deixastes o homem? Chamai-o para que coma pão.

20 ויאמר אל בנתיו ואיו למה זה עזבתן את האיש קראן לו ויאכל לחם

21 E Moisés consentiu em morar com aquele homem; e ele deu a Moisés sua filha Zípora,

21 ויואל משה לשבת את האיש ויתן את צפרה בתו למשה

22 a qual teve um filho, e ele chamou o seu nome Gérson, porque disse Peregrino fui em terra estranha.

22 ותלד בן ויקרא את שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה

23 E aconteceu, depois de muitos destes dias, morrendo o rei do Egito, que os filhos de Israel suspiraram por causa da servi dão e clamaram; e o seu clamor subiu a Deus por causa de sua servidão.

23 ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה

24 E ouviu Deus o seu gemido e lembrou-se Deus do seu concerto com Abraão, com Isaac e com Jacó;

24 וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב

25 e atentou Deus para os filhos de Israel e conheceu-os Deus.

25 וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים

Shemot - Êxodo 3

1 E apascentava Moisés o rebanho de Jetro, seu sogro, sacerdote em Midiã; e levou o rebanho atrás do deserto e veio ao monte de Deus, a Horebe.

1 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האלהים חרבה

2 E apareceu-lhe o Anjo do SENHOR em uma chama de fogo, no meio de uma sarça; e olhou, e eis que a sarça ardia no fogo, e a sarça não se consumia.

2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל

3 E Moisés disse Agora me virarei para lá e verei esta grande visão, porque a sarça se não queima.

3 ויאמר משה אסרה נא ואראה את המראה הגדל הזה מדוע לא יבער הסנה

4 E, vendo o SENHOR que se virava para lá a ver, bradou Deus a ele do meio da sarça e disse Moisés! Moisés! E ele disse Eis-me aqui.

4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני

5 E disse Não te chegues para cá; tira os teus sapatos de teus pés; porque o lugar em que tu estás é terra santa.

5 ויאמר אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא

6 Disse mais Eu sou o Deus de teu pai, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó. E Moisés encobriu o seu rosto, porque temeu olhar para Deus.

6 ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים

7 E disse o SENHOR Tenho visto atentamente a aflição do meu povo, que está no Egito, e tenho ouvido o seu clamor por causa dos seus exatores, porque conheci as suas dores.

7 ויאמר יהוה ראה ראיתי את עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי

ידעתי את מכאבי

8 Portanto, desci para livrá-lo da mão dos egípcios e para fazê-lo subir daquela terra a uma terra boa e larga, a uma terra que mana leite e mel; ao lugar do cananeu, e do heteu, e do amorreu, e do ferezeu, e do heveu, e do jebuseu.

8 וארד להצילו מיד מצרים ולהעלתו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחבה אל ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי

9 E agora, eis que o clamor dos filhos de Israel chegou a mim, e também tenho visto a opressão com que os egípcios os oprimem.

9 ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אתם

10 V em agora, pois, e eu te enviarei a Faraó, para que tires o meu povo, os filhos de Israel, do Egito.

10 ועתה לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים

11 Então, Moisés disse a Deus Quem sou eu, que vá a Faraó e tire do Egito os filhos de Israel?

11 ואמר משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא את בני ישראל ממצרים

12 E Deus disse Certamente eu serei contigo; e isto te será por sinal de que eu te enviei quando houveres tirado este povo do Egito, servireis a Deus neste monte.

12 ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה

13 Então, disse Moisés a Deus Eis que quando vier aos filhos de Israel e lhes disser O Deus de vossos pais me enviou a vós; e eles me disserem Qual é o seu nome? Que lhes direi?

13 ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אלהים

14 E disse Deus a Moisés EU SOU O QUE SOU. Disse mais Assim dirás aos filhos de Israel EU SOU me enviou a vós.

14 ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם

15 E Deus disse mais a Moisés Assim dirás aos filhos de Israel O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó, me enviou a vós; este é meu nome eternamente, e este é meu memorial de geração

em geração.

וַיֹּאמֶר עוֹד אֱלֹהִים אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי 15
אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכוּרִי לְדֹר דֹּר

16 Vai, e ajunta os anciãos de Israel, e dize-lhes O SENHOR, o Deus de vossos pais, o Deus de Abraão, de Isaque e de Jacó, me apareceu, dizendo Certamente vos tenho visitado e visto o que vos é feito no Egito.

לָךְ וְאֶסְפַּת אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נִרְאָה אֵלַי אֱלֹהֵי 16
אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב לֵאמֹר פֶּקֶד פְּקִדְתִּי אִתְּכֶם וְאֵת הָעֲשׂוּי לָכֶם בְּמִצְרַיִם

17 Portanto, eu disse Far-vos-ei subir da aflição do Egito à terra do cananeu, e do heteu, e do amorreu, e do ferezeu, e do heveu, e do jebuseu, a uma terra que mana leite e mel.

אָמַר אַעֲלֶה אִתְּכֶם מִצְרַיִם אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי 17
אֶל אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדִבְשׁ

18 E ouvirão a tua voz; e irás, tu e os anciãos de Israel, ao rei do Egito, e dir-lhe-eis O SENHOR, o Deus dos hebreus, nos encontrou; agora, pois, deixa-nos ir caminho de três dias para o deserto, para que sacrifiquemos ao SENHOR, nosso Deus.

וְשָׁמְעוּ לְקֹלְךָ וּבֹאת אִתָּה וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתֶּם אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵי 18
הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ וְעַתָּה נִלְכָּה נָא בְּדֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְנִזְבַּחָה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ

19 Eu sei, porém, que o rei do Egito não vos deixará ir, nem ainda por uma mão forte.

וְאֲנִי יָדַעְתִּי כִּי לֹא יִתֵּן אִתְּכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְהֵלֶךְ וְלֹא בִיד חֲזָקָה 19

20 Porque eu estenderei a minha mão e ferirei ao Egito com todas as minhas maravilhas que farei no meio dele; depois, vos deixará ir.

וְשִׁלַּחְתִּי אֶת יָדִי וְהִכִּיתִי אֶת מִצְרַיִם בְּכָל נִפְלְאוֹתַי אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה בְּקִרְבּוֹ וְאַחֲרָיו כֵּן יִשְׁלַח 20
אִתְּכֶם

21 E eu darei graça a esse povo aos olhos dos egípcios; e acontecerá que, quando sairdes, não saireis vazios,

וְנִתַּתִּי אֶת חֵן הָעָם הַזֶּה בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וְהָיָה כִּי תִלְכּוּן לֹא תִלְכוּ רִיקִם 21

22 porque cada mulher pedirá à sua vizinha e à sua hóspeda vasos de prata, e vasos de ouro, e vestes, os quais poreis sobre vossos filhos e sobre vossas filhas; e despojareis ao Egito.

ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמלת על בניכם ועל 2 2
בנתיכם ונצלתם את מצרים

Shemot - Êxodo 4

1 Então, respondeu Moisés e disse Mas eis que me não crerão, nem ouvirão a minha voz, porque dirão O SENHOR não te apareceu.

1 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה

2 E o SENHOR disse-lhe Que é isso na tua mão? E ele disse Uma vara.

2 ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר מטה

3 E ele disse Lança-a na terra. Ele a lançou na terra, e tornou-se em cobra; e Moisés fugia dela.

3 ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו

4 Então, disse o SENHOR a Moisés Estende a mão e pega-lhe pela cauda (E estendeu a mão e pegou-lhe pela cauda, e tornou-se em vara na sua mão.);

4 ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו

5 para que creiam que te apareceu o SENHOR, o Deus de seus pais, o Deus de Abraão, o Deus de Isaque e o Deus de Jacó.

5 למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב

6 E disse-lhe mais o SENHOR Mete agora a mão no peito. E, tirando -a, eis que sua mão estava leprosa, branca como a neve.

6 ויאמר יהוה לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשלג

7 E disse Torna a meter a mão no peito. E tornou a meter a mão no peito; depois, tirou-a do peito, e eis que se tornara como a sua outra carne.

7 ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו

8 E acontecerá que, se eles te não crerem, nem ouvi rem a voz do primeiro sinal, crerão a voz do derradeiro sinal;

8 והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון

9 e, se acontecer que ainda não creiam a estes dois sinais, nem ouçam a tua voz,

tomarás das águas do rio e as derramarás na terra seca; e as águas que tomarás do rio tornar-se-ão em sangue sobre a terra seca.

והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר 9
ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן היאר והיו לדם ביבשת

10 Então, disse Moisés ao SENHOR Ah! Senhor ! Eu não sou homem eloquente, nem de ontem, nem de anteontem, nem ainda desde que tens falado ao teu servo; porque sou pesado de boca e pesado de língua.

ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז 10
דברך אל עבדך כי כבד פה וכבד לשון אנכי

11 E disse-lhe o SENHOR Quem fez a boca do homem? Ou quem fez o mudo, ou o surdo, ou o que vê, ou o cego? Não sou eu, o SENHOR?

ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי ישום אדם או חרש או פקח או עור הלא 11
אנכי יהוה

12 Vai, pois, agora, e eu serei com a tua boca e te ensinarei o que hás de falar.

ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והוריתיך אשר תדבר 12

13 Ele, porém, disse Ah! Senhor! Envia por mão daquele a quem tu hás de enviar.

ויאמר בי אדני שלח נא ביד תשלח 13

14 Então, se acendeu a ira do SENHOR contra Moisés, e disse Não é Arão, o levita, teu irmão? Eu sei que ele falará muito bem; e eis que ele também sai ao teu encontro; e, vendo-te, se alegrará em seu coração.

ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה 14
הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו

15 E tu lhe falarás e porás as palavras na sua boca; e eu serei com a tua boca e com a sua boca, ensinando-vos o que haveis de fazer.

ידברת אליו ושמעת את הדברים בפיו ואנכי אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי אתכם את 15
אשר תעשון

16 E ele falará por ti ao p ovo; e acontecerá que ele te será por boca, e tu lhe serás por Deus.

ודבר הוא לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים 16

17 Toma, pois, esta vara na tua mão, com que farás os sinais.

וְאֵת הַמָּטָה הַזֹּאת תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאֵתָת 17

18 Então, foi-se Moisés, e voltou para Jetro, seu sogro, e disse-lhe Eu irei agora e tornarei a meus irmãos que estão no Egito, para ver se ainda vivem. Disse, pois, Jetro a Moisés Vai em paz.

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל יֵתֵר חֹתֵנוּ וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלְכָה נָא וְאֶשׁוּבָה אֶל אֶחָי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם 18
וְאֶרְאֶה הָעוֹדֵם חַיִּים וַיֹּאמֶר יֵתֵרוֹ לְמֹשֶׁה לֵךְ לְשָׁלוֹם

19 Disse também o SENHOR a Moisés em Midiã Vai, volta para o Egito; porque todos os que buscavam a tua alma morreram.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְיָן לֵךְ שָׁב מִצְרַיִם כִּי מָתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמִּבְקָשִׁים אֶת נַפְשְׁךָ 19

20 Tomou, pois, Moisés sua mulher e seus filhos, e os levou sobre um jumento, e tornou à terra do Egito; e Moisés tomou a vara de Deus na sua mão.

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת אִשְׁתּוֹ וְאֶת בָּנָיו וַיֵּרֶכְבּוּ עַל הַחֲמֹר וַיֵּשֶׁב אֶרֶצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת 20
מָטָה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ

21 E disse o SENHOR a Moisés Quando voltares ao Egito, atenta que faças diante de Faraó todas as maravilhas que tenho posto na tua mão; mas eu endurecerei o seu coração, para que não deixe ir o povo.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּלִכְתְּךָ לָשׁוּב מִצְרַיִמָּה רְאֵה כָּל הַמִּפְתִּים אֲשֶׁר שָׂמַתִּי בְיָדְךָ 21
וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פַרְעֹה וְאֲנִי אֲחֻזֵּק אֶת לְבָבוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת הָעָם

22 Então, dirás a Faraó Assim diz o SENHOR Israel é meu filho, meu primogênito.

וְאָמַרְתָּ אֶל פַּרְעֹה כֹּה אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל 22

23 E eu te tenho dito Deixa ir o meu filho, para que me sirva; mas tu recusaste deixá-lo ir; eis que eu matarei a teu filho, o teu primogênito.

וְאָמַר אֵלֶיךָ שְׁלַח אֶת בְּנִי וַיַּעֲבֹדֵנִי וְתִמְאַן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי הָרַג אֶת בִּנְךָ בְּכֹרְךָ 23

24 E aconteceu no caminho, numa estalagem, que o SENHOR o encontrou e o quis matar.

וַיְהִי בַדֶּרֶךְ בַּמִּלּוֹן וַיִּפְגְּשֻׁהוּ יְהוָה וַיִּבְקֹשׁ הַמִּיתוֹ 24

25 Então, Zípora tomou uma pedra aguda, e circuncidou o prepúcio de seu filho, e o lançou a seus pés, e disse Certamente me és um esposo sanguinário.

וַתִּקַּח צִפּוֹרָה צֹר וְתִכְרַת אֶת עֶרְלַת בְּנֶהּ וַתַּגַּע לְרֹגְלָיו וַתֹּאמֶר כִּי חֲתָן דְּמִים אַתָּה לִּי 25

26 E desviou-se dele. Então, ela disse Esposo sanguinário, por causa da circuncisão.

וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת 2 6

27 Disse também o SENHOR a Arão Vai ao encontro de Moisés, ao deserto. E ele foi, encontrou-o no monte de Deus e o beijou.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לֵךְ לִקְרֹאת מֹשֶׁה הַמְדַּבֵּר וּלְךָ וּפְגַשְׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים וַיֵּשֶׁק לוֹ 2 7

28 E anunciou Moisés a Arão todas as palavras do SENHOR, que o enviara, e todos os sinais que lhe mandara.

וַיַּגֵּד מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן אֵת כָּל דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר שָׁלַח וְאֵת כָּל הָאֵתָת אֲשֶׁר צִוָּהוּ 2 8

29 Então, foram Moisés e Arão e ajuntaram todos os anciãos dos filhos de Israel.

וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאסְפוּ אֵת כָּל זִקְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל 2 9

30 E Arão falou todas as palavras que o SENHOR falara a Moisés e fez os sinais perante os olhos do povo.

וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֵתָת לְעֵינֵי הָעָם 3 0

31 E o povo creu; e ouviram que o SENHOR visitava aos filhos de Israel e que via a sua aflição; e inclinaram-se e adoraram.

וַיֵּאמְנוּ הָעָם וַיִּשְׁמְעוּ כִּי פֶקֶד יְהוָה אֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֵת עֲנִיָּם וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲווּ 3 1

Shemot - Êxodo 5

1 E, depois, foram Moisés e Arão e disseram a Faraó Assim diz o SENHOR, Deus de Israel Deixa ir o meu povo, para que me celebre uma festa no deserto.

1 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר

2 Mas Faraó disse Quem é o SENHOR, cuja voz eu ouvirei, para deixar ir Israel? Não conheço o SENHOR, nem tampouco deixarei ir Israel.

2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח

3 E eles disseram O Deus dos hebreus nos encontrou; portanto, deixa-nos agora ir caminho de três dias ao deserto, para que ofereçamos sacrifícios ao SENHOR e ele não venha sobre nós com pestilência ou com espada.

3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב

4 Então, disse-lhes o rei do Egito Moisés e Arão, por que fazeis cessar o povo das suas obras? Ide a vossas cargas.

4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשיו לכו לסבלתכם

5 E disse também Faraó Eis que o povo da terra já é muito, e vós os fazeis abandonar as suas cargas.

5 ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם

6 Portanto, deu ordem Faraó naquele mesmo dia aos exatores do povo e aos seus oficiais, dizendo

6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר

7 Daqui em diante não torneis a dar palha ao povo, para fazer tijolos, como fizestes ontem e anteontem; vão eles mesmos e colham palha para si.

7 לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן

8 E lhes imporeis a conta dos tijolos que fizeram ontem e anteontem; nada diminuireis dela, porque eles estão ociosos; por isso, clamam, dizendo Vamos, sac rifuquemos ao nosso Deus.

8 ואת מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי 8 נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו

9 Agrave-se o serviço sobre estes homens, para que se ocupem nele e não confiêm em palavras de mentira.

9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר

10 Então, saíram os exatores do povo, e seus oficiais, e falaram ao povo, dizendo Assim diz Faraó Eu não vos darei palha;

10 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נתן לכם תבן 10

11 ide vós mesmos , e tomai vós palha de onde a achardes; porque nada se diminuirá de vosso serviço.

11 אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר 11

12 Então, o povo se espalhou por toda a terra do Egito, a colher restolho em lugar de palha.

12 ויפיץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן 12

13 E os exatores os apertavam, dizendo Acabai vossa obra, a tarefa de cada dia, como quando havia palha.

13 והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן 13

14 E foram açoitados os oficiais dos filhos de Israel, que os exatores d e Faraó tinham posto sobre eles, dizendo estes Por que não acabastes vossa tarefa ontem e hoje, fazendo tijolos como antes?

14 ויכו שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם 14 ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום

15 Pelo que se foram os oficia is dos filhos de Israel e clamaram a Faraó, dizendo Por que fazes assim a teus servos?

15 ויבאו שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך 15

16 Palha não se dá a teus servos, e nos dizem Fazei tijolos; e eis que teus servos são açoitados; porém o teu povo tem a culpa.

תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדיך מכים וחטאת עמך 16

17 Mas ele disse Vós sois ociosos; vós sois ociosos; por isso, dizeis Vamos, sacrifiquemos ao SENHOR.

ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה 17

18 Id e, pois, agora, trabalhai; palha, porém, não se vos dará; contudo, dareis a conta dos tijolos.

ועתה לכו עבדו ותבן לא ינתן לכם ותכן לבנים תתנו 18

19 Então, os oficiais dos filhos de Israel viram-se em aflição, porquanto se dizia Nada diminuireis de vossos tijolos, da tarefa do dia no seu dia.

ויראו שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו מלבניכם דבר יום ביומו 19

20 E encontraram a Moisés e a Arão, que estavam defronte deles, quando saíram de Faraó.

ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה 20

21 E disseram-lhes O SENHOR atente sobre vós e julgue isso, porquanto fizestes o nosso cheiro repelente diante de Faraó e diante de seus servos, dando-lhes a espada nas mãos, para nos matar.

ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם להרגנו 21

22 Então, tornou Moisés ao SENHOR e disse Senhor! Por que fizeste mal a este povo? Por que me enviaste?

וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני 22

23 Porque, desde que entrei a Faraó para falar em teu nome, ele maltratou a este povo; e, de nenhuma maneira, livraste o teu povo.

ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמך 23

Shemot - Êxodo 6

1 Então, disse o SENHOR a Moisés Agora verás o que hei de fazer a Faraó; porque, por mão poderosa, os deixará ir; sim, por mão poderosa, os lançará de sua terra.

1 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו

2 Falou mais Deus a Moisés e disse Eu sou o SENHOR.

2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה

3 E eu apareci a Abraão , e a Isaque, e a Jacó, como o Deus Todo-poderoso; mas pelo meu nome, o SENHOR, não lhes fui perfeitamente conhecido.

3 וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם

4 E também estabeleci o meu concerto com eles, para dar-lhes a terra de Canaã, a terra de suas peregrinações, na qual foram peregrinos.

4 וגם הקמתי את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה

5 E também tenho ouvido o gemido dos filhos de Israel, aos quais os egípcios escravizam, e me lembrei do meu concerto.

5 וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את בריתי

6 Portanto, diz aos filhos de Israel Eu sou o SENHOR, e vos tirarei de debaixo das cargas dos egípcios, vos livrarei da sua servidão e vos resgatarei com braço estendido e com juízos grandes.

6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים

7 E eu vos tomarei por meu povo, e serei vosso Deus; e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tiro de debaixo das cargas dos egípcios;

7 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים

8 e eu vos levarei à terra, acerca da qual levantei a mão, que a daria a Abraão, e a Isaque, e a Jacó, e vo-la darei por herança, eu, o SENHOR.

8 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב
ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה

9 Deste modo falou Moisés aos filhos de Israel, mas eles não ouviram a Moisés, por causa da ânsia do espírito e da dura servidão.

9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה

10 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

10 וידבר יהוה אל משה לאמר

11 Entra e fala a Faraó, rei do Egito, que deixe sair os filhos de Israel da sua terra.

11 בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארצו

12 Moisés, porém, falou perante o SENHOR, dizendo Eis que os filhos de Israel me não têm ouvido; como, pois, me ouvirá Faraó? Também eu sou incircunciso de lábios.

12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני
ערל שפתים

13 Todavia, o SENHOR falou a Moisés e a Arão e deu-lhes mandamento para os filhos de Israel e para Faraó, rei do Egito, para que tirassem os filhos de Israel da terra do Egito.

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל מארץ מצרים

14 Estas são as cabeças das casas de seus pais Os filhos de Rúben, o primogênito de Israel Enoque e Palu, Hezrom e Carmi; estas são as famílias de Rúben.

14 אלה ראשי בית אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחת
ראובן

15 E os filhos de Simeão Jemuel, e Jamim, e Oade, e Jaquim, e Zoar, e Saul, filhos de uma cananéia; estas são as famílias de Simeão.

15 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושואל בן הכנענית אלה משפחת שמעון

16 E estes são os nomes dos filhos de Levi, segundo as suas gerações Gérson, e Coate, e Merari; e os anos da vida de Levi foram cento e trinta e sete anos.

אלה שמות בני לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה 16

17 Os filhos de Gérson Libni e Simei, segundo as suas famílias;

בני גרשון לבני ושבעי למשפחתם 17

18 e os filhos de Coate Anrão, e Isar, e Hebrom, e Uziel; e os anos da vida de Coate foram cento e trinta e três anos.

ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה 18

19 E os filhos de Merari Mali e Musi; estas são as famílias de Levi, segun do as suas gerações.

ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם 19

20 E Anrão tomou por mulher a Joquebede, sua tia, e ela gerou-lhe a Arão e a Moisés; e os anos da vida de Anrão foram cento e trinta e sete anos.

ויקח עמרם את יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את אהרן ואת משה ושני חיי עמרם 20
שבע ושלשים ומאת שנה

21 E os filhos de Isar Corá, e Nefegue, e Zicri.

ובני יצהר קרח ונפג וזכרי 21

22 E os filhos de Uziel Misael, e Elzafã, e Sitri.

ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסחרי 22

23 E Arão tomou por mulher a Eliseba, filha d e Aminadabe, irmã de Naassom; e ela gerou-lhe a Nadabe, e Abiú, e Eleazar, e Itamar.

ויקח אהרן את אלישבע בת עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את נדב ואת 23
אביהוא את אלעזר ואת איתמר

24 E os filhos de Corá Assir, e Elcana, e Abiasafe; estas são as famílias dos coraítas.

ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרחי 24

25 E Eleazar, filho de Arão, tomou para si por mulher uma das filhas de Putiel, e ela gerou-lhe a Finéias; estas são as cabeças dos pais dos levitas, segundo as suas famílias.

אלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות 25
הלויים למשפחתם

26 Estes são Arão e Moisés, aos quais o SENHOR disse Tirai os filhos de Israel

da terra do Egito, segundo os seus exércitos.

2 6 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם

27 Estes são os que falaram a Faraó, rei do Egito, para que tirassem do Egito os filhos de Israel; estes são Moisés e Arão.

2 7 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצרים הוא משה ואהרן

28 E aconteceu que, naquele dia, quando o S ENHOR falou a Moisés na terra do Egito,

2 8 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים

29 falou o SENHOR a Moisés, dizendo Eu sou o SENHOR; dize a Faraó, rei do Egito, tudo quanto eu te digo a ti.

2 9 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך

30 Então, disse Moisés perante o SENHOR Eis que eu sou incircunciso de lábios; como, pois, me ouvirá Faraó?

3 0 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה

Shemot - Êxodo 7

1 Então, disse o SENHOR a Moisés Eis que te tenho posto por Deus sobre Faraó; e Arão, teu irmão, será o teu profeta.

1 ויאמר יהוה אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך

2 Tu falarás tudo o que eu te mandar; e Arão, teu irmão, falará a Faraó que deixe ir os filhos de Israel da sua terra.

2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו

3 Eu, porém, endurecerei o coração de Faraó, e multiplicarei na terra do Egito os meus sinais e as minhas maravilhas.

3 ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי ואת מופתי בארץ מצרים

4 Faraó, poré m, não vos ouvirá; e eu porei a mão sobre o Egito e tirarei os meus exércitos, o meu povo, os filhos de Israel, da terra do Egito com grandes juízos.

4 ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את ידי במצרים והוצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים

5 Então , os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando estender a mão sobre o Egito e tirar os filhos de Israel do meio deles.

5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם

6 Então, fez assim Moisés e Arão; como o SENHOR lhes ordena ra, assim fizeram.

6 ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו

7 E Moisés era da idade de oitenta anos, e Arão, da idade de oitenta e três anos, quando falaram a Faraó.

7 ומשה בן שמונים שנה ואהרן בן שלש ושמנים שנה בדברם אל פרעה

8 E o SENHOR falou a Moisés e a Arão, dizendo

8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

9 Quando Faraó vos falar, dizendo Fazei por vós algum milagre; dirás a Arão Toma a tua vara e lança-a diante de Faraó; e se tornará em serpente.

9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין

10 Então, Moisés e Arão entraram a Faraó e fizeram assim como o SENHOR ordenara; e lançou Arão a sua vara diante de Faraó, e diante dos seus servos, e tornou-se em serpente.

10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין

11 E Faraó também chamou os sábios e encantadores; e os magos do Egito fizeram também o mesmo com os seus encantamentos.

11 ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן

12 Porque cada um lançou sua vara, e tornaram-se em serpentes; mas a vara de Arão trouxe as varas deles.

12 וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינים ויבלע מטה אהרן את מטתם

13 Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

13 ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה

14 Então, disse o SENHOR a Moisés O coração de Faraó está obstinado; recusa deixar ir o povo.

14 ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם

15 Vai pela manhã a Faraó; eis que ele sairá às águas; põe-te em frente dele na praia do rio e tomarás em tua mão a vara que se tornou em cobra.

15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך

16 E lhe dirás O SENHOR, o Deus dos hebreus, me tem enviado a ti, dizendo Deixa ir o meu povo, para que me sirva no deserto; poré m eis que até agora não tens ouvido.

16 ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה

17 Assim diz o SENHOR Nisto saberás que eu sou o SENHOR Eis que eu com

esta vara, que tenho em minha mão, ferirei as águas que estão no rio, e tornar-se-ão em sangue.

17 בַּה אָמַר יְהוָה בְּזֹאת תִּדְעֶה כִּי אֲנִי יְהוָה הִנֵּה אֲנֹכִי מַכֶּה בַּמַּטֵּה אֲשֶׁר בְּיָדִי עַל הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר וְנִהְפְּכוּ לְדָם

18 E os peixes que estão no rio morrerão, e o rio cheirá mal; e os egípcios nausear-se-ão, bebendo a água do rio.

18 וְהִדְגָּה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר תִּמּוֹת וּבֹאֵשׁ הַיָּאֵר וְנִלְאוּ מִצָּרִים לִשְׁתּוֹת מִיָּם מִן הַיָּאֵר

19 Disse mais o SENHOR a Moisés Dize a Arão Toma tua vara e estende a mão sobre as águas do Egito, sobre as suas correntes, sobre os seus rios, sobre os seus tanques e sobre todo o ajuntamento das suas águas, para que se tornem em sangue; e haja sangue em toda a terra do Egito, assim nos vasos de madeira como nos de pedra.

19 אָמַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֱמַר אֶל אַהֲרֹן קַח מַטֵּךְ וְנִטְהַר עַל מִימֵי מִצְרַיִם עַל נִהְרֵתָם עַל יַרְדֵּיהֶם וְעַל אֲגַמֵּיהֶם וְעַל כָּל מְקוֹה מִימֵיהֶם וַיְהִי דָם וְהָיָה דָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבַעֲצִים וּבִאֲבָנִים

20 E Moisés e Arão fizeram assim como o SENHOR tinha mandado; e levantou a vara e feriu as águas que estavam no rio, diante dos olhos de Faraó e diante dos olhos de seus servos; e todas as águas do rio se tornaram em sangue.

20 וַיַּעֲשׂוּ בֶן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיִּרָם בַּמַּטֵּה וַיַּךְ אֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לַעֲיִנִּי פֶּרַעַה וְלַעֲיִנִּי עֲבָדָיו וַיִּהְפְּכוּ כָּל הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיָּאֵר לְדָם

21 E os peixes que estavam no rio morreram, e o rio fedeu, e os egípcios não podiam beber a água do rio; e houve sangue por toda a terra do Egito.

21 וְהִדְגָּה אֲשֶׁר בַּיָּאֵר מֵתָה וַיִּבֹּאֵשׁ הַיָּאֵר וְלֹא יָכְלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מִיָּם מִן הַיָּאֵר וַיְהִי הָדָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם

22 Porém os magos do Egito também fizeram o mesmo com os seus encantamentos; de maneira que o coração de Faraó se endureceu, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

22 וַיַּעֲשׂוּ בֶן חֲרַטְמֵי מִצְרַיִם בַּלְטִיָּהֶם וַיַּחֲזִק לֵב פֶּרַעַה וְלֹא שָׁמַע אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה

23 E virou-se Faraó e foi para sua casa; nem ainda nisto pôs seu coração.

23 וַיִּפֶּן פֶּרַעַה וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוֹ וְלֹא שָׁת לְבֹו גַם לְזֹאת

24 E todos os egípcios cavaram poços junto ao rio, para beberem água; porquanto não podiam beber das águas do rio.

ויחפרו כל מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר 2 4

25 Assim, se cumpriram sete dias, depois que o SENHOR ferira o rio.

וימלא שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר 2 5

Shemot - Êxodo 8

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés Entra a Faraó e dize-lhe Assim diz o SENHOR Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני

2 E, se recusares deixá-lo ir, eis que ferirei com rãs todos os teus termos.

2 ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים

3 E o rio criará rãs, que subirão e virão à tua casa, e ao teu dormitório, e sobre a tua cama, e às casas dos teus servos, e sobre o teu povo, e aos teus fornos, e às tuas amassadeiras.

3 ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך ובבית עבדיך ובעמך ובתנורריך ובמשארותיך

4 E as rãs subirão sobre ti, e sobre o teu povo, e sobre todos os teus servos.

4 ובכה ובעמך ובכל עבדיך יעלו הצפרדעים

5 Disse mais o SENHOR a Moisés Dize a Arão Estende a tua mão com tua vara sobre as correntes, e sobre os rios, e sobre os tanques, e faze subir rãs sobre a terra do Egito.

5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את ירך במטך על הנהרת על היארים ועל האגמים והעל את הצפרדעים על ארץ מצרים

6 E Arão estendeu a mão sobre as águas do Egito, e subiram rãs e cobriram a terra do Egito.

6 ויש אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים

7 Então, os magos fizeram o mesmo com os seus encantamentos; e fizeram subir rãs sobre a terra do Egito.

7 ויעשו כן החרטמים בלטיהם ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים

8 E Faraó chamou a Moisés e a Arão e disse Rogai ao SENHOR que tire as rãs de mim e do meu povo; depois, deixarei ir o povo, para que sacrifiquem ao

SENHOR.

8 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי 8 ואשלחה את העם ויזבחו ליהוה

9 E Moisés disse a Faraó Tu tenhas glórias sobre mim. Quando orarei por ti, e pelos teus servos, e por teu povo, para tirar as rãs de ti e das suas casas, de sorte que somente fiquem no rio?

9 ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי אעתיר לך ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים 9 ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה

10 E ele disse Amanhã. E Moisés disse Seja conforme a tua palavra, para que saibas que ninguém há como o SENHOR, nosso Deus.

10 ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו 10

11 E as rãs a partar-se-ão de ti, e das tuas casas, e dos teus servos, e do teu povo; somente ficarão no rio.

11 וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה 11

12 Então, saiu Moisés e Arão de Faraó; e Moisés clamou ao SENHOR por causa das rãs que tinha posto sobre Faraó.

12 ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים אשר שם 12 לפרעה

13 E o SENHOR fez conforme a palavra de Moisés; e as rãs morreram nas casas, nos pátios e nos campos.

13 ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן הבתים מן החצרות ומן השדות 13

14 E ajuntaram-nas em montões, e a terra cheirou mal.

14 ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ 14

15 Vendo, pois, Faraó que havia descanso, agravou o seu coração e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito.

15 וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה 15

16 Disse mais o SENHOR a Moisés Dize a Arão Estende a tua vara e fere o pó da terra, para que se torne em piolhos por toda a terra do Egito.

16 אמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכןם בכל 16 ארץ מצרים

17 E fizeram assim; porque Arão estendeu a mão com a sua vara e feriu o pó da terra, e havia muitos piolhos nos homens e no gado; todo o pó da terra se tornou em piolhos em toda a terra do Egito.

ויעשו כן ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל 7 1
עפר הארץ היה כנים בכל ארץ מצרים

18 E os magos fizeram também assim com os seus encantamentos para produzirem piolhos, mas não puderam; e havia piolhos nos homens e no gado.

ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה 8 1

19 Então, disseram os magos a Faraó Isto é o dedo de Deus. Porém o coração de Faraó se endureceu, e não os ouvia, como o SENHOR tinha dito.

ויאמרו החרטמים אל פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם 9 1
כאשר דבר יהוה

20 Disse mais o SENHOR a Moisés Levanta-te pela manhã cedo, e põe-te diante de Faraó; eis que ele sairá às águas, e dize-lhe Assim diz o SENHOR Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו 0 2
כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני

21 Porque, se não deixares ir o meu povo, eis que enviarei enxames de moscas sobre ti, e sobre os teus servos, e sobre o teu povo, e às tuas casas; e as casas dos egípcios se encherão destes enxames, e também a terra em que eles estiverem.

כי אם אינך משלח את עמי הנני משליח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו 1 2
בתי מצרים את הערב וגם האדמה אשר הם עליה

22 E, naquele dia, eu separarei a terra de Gósen, em que meu povo habita, a fim de que nela não haja enxames de moscas, para que saibas que eu sou o SENHOR no meio desta terra.

והפליתי ביום ההוא את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען 2 2
תדע כי אני יהוה בקרב הארץ

23 E porei separação entre o meu povo e o teu povo; amanhã será este sinal.

ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה 3 2

24 E o SENHOR fez assim; e vieram grandes enxames de moscas à casa de Faraó, e às casas dos seus servos, e sobre toda a terra do Egito; a terra foi corrompida destes enxames.

ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ 2 4
מפני הערב

25 Então, chamou Faraó a Moisés e a Arão e disse Ide e sacrificai ao vosso Deus nesta terra.

ויקרא פרעה אל משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ 2 5

26 E Moisés disse Não convém que façamos assim, porque sacrificaríamos ao SENHOR, nosso Deus, a abominação dos egípcios; eis que, se sacrificássemos a abominação dos egípcios perante os seus olhos, não nos apedrejariam eles?

ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים זבוח ליהוה אלהינו הן זבוח את 2 6
תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו

27 Deixa-nos ir caminho de três dias ao deserto, para que sacrifiquemos a o SENHOR, nosso Deus, como ele nos dirá.

דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו 2 7

28 Então, disse Faraó Deixar-vos-ei ir, para que sacrifiqueis ao SENHOR, vosso Deus, no deserto; somente que indo, não vades longe; orai também por mim.

ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא 2 8
תרחיקו ללכת העתירו בעדי

29 E Moisés disse Eis que saio de ti e orarei ao SENHOR, que estes enxames de moscas se retirem amanhã de Faraó, dos seus servos e do seu povo; somente que Faraó não mais me engane, não deixando ir a este povo para sacrificar ao SENHOR.

ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו 2 9
ומעמו מחר רק אל יסף פרעה התל לבלתי שלח את העם לזבוח ליהוה

30 Então, saiu Moisés de Faraó e orou ao SENHOR.

ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל יהוה 3 0

31 E fez o SENHOR conforme a palavra de Moisés, e os enxames de moscas se retiraram de Faraó, dos seus servos e do seu povo; não ficou uma só.

ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד 3 1

32 Mas endureceu Faraó ainda esta vez seu coração e não deixou ir o povo.

ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את העם 3 2

Shemot - Êxodo 9

1 Depois, o SENHOR disse a Moisés Entra a Faraó e dize-lhe Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני

2 Porque, se recusares deixá-los ir e ainda por força os detiveres,

2 כי אם מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם

3 eis que a mão do SENHOR será sobre teu gado, que está no campo, sobre os cavalos, sobre os jumentos, sobre os camelos, sobre os bois e sobre as ovelhas, com pestilência gravíssima.

3 הנה יד יהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד

4 E o SENHOR fará separação entre o gado dos israelitas e o gado dos egípcios, para que nada morra de tudo o que for dos filhos de Israel.

4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר

5 E o SENHOR assinalou certo tempo, dizendo Amanhã fará o SENHOR esta coisa na terra.

5 וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ

6 E o SENHOR fez esta coisa no dia seguinte, e todo o gado dos egípcios morreu; porém, do gado dos filhos de Israel, não morreu nenhum.

6 ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל לא מת אחד

7 E Faraó e nviou a ver, e eis que, do gado de Israel, não morrera nenhum; porém o coração de Faraó se endureceu, e não deixou ir o povo.

7 וישלח פרעה והנה לא מת ממקנה ישראל עד אחד וכבד לב פרעה ולא שלח את העם

8 Então, disse o SENHOR a Moisés e a Arão Tomai os punhos cheios da cinza do

forno, e Moisés a espalhe para o céu diante dos olhos de Faraó;

8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשן וזרקו משה השמימה
לעיני פרעה

9 e tornar-se -á em pó miúdo sobre toda a terra do Egito, e se tornará em sarna, que arr ebente em úlceras nos homens e no gado, por toda a terra do Egito.

9 והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל
ארץ מצרים

10 E eles tomaram a cinza do forno e puseram-se diante de Faraó, e Moisés a espalhou para o céu; e tornou-s e em sarna, que arrebetava em úlceras nos homens e no gado;

10 ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה ויזרקו אתו משה השמימה ויהי שחין
אבעבעת פרח באדם ובבהמה

11 de maneira que os magos não podiam parar diante de Moisés, por causa da sarna; porque havia sarna n os magos e em todos os egípcios.

11 ולא יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל
מצרים

12 Porém o SENHOR endureceu o coração de Faraó, e não os ouviu, como o SENHOR tinha dito a Moisés.

12 ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה

13 Então, disse o SENHOR a Moisés Levanta-te pela manhã cedo, e põe-te diante de Faraó, e dize-lhe Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

13 ויאמר יהוה אל משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה
אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני

14 Porque esta vez enviarei todas as minhas pragas sobre o teu coração, e sobre os teus servos, e sobre o teu povo, para que saibas que não há outro como eu em toda a terra.

14 כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין
כמוני בכל הארץ

15 Porque agora tenho estendido a mão, para te ferir a ti e ao teu povo com pestilência e para que sejas destruído da terra;

15 כי עתה שלחתי את ידי ואך אותך ואת עמך בדבר ותכחד מן הארץ

16 mas deveras para isto te mandei, para mostrar o meu poder em ti e para que o meu nome seja anunciado em toda a terra.

16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי ולמען ספר שמי בכל הארץ

17 Tu ainda te levantas contra o meu povo, para não os deixar ir?

17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם

18 Eis que amanhã, por este tempo, farei chover saraiva mui grave, qual nunca houve no Egito, desde o dia em que foi fundado até agora.

18 הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים למן היום הוסדה ועד עתה

19 Agora, pois, envia, recolhe o teu gado e tudo o que tens no campo; todo homem e animal que for achado no campo e não for recolhido à casa, a saraiva cairá sobre eles, e morrerão.

19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד עליהם הברד ומתו

20 Que m, dos servos de Faraó, temia a palavra do SENHOR fez fugir os seus servos e o seu gado para as casas;

20 הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הנס את עבדיו ואת מקנהו אל הבתים

21 mas aquele que não tinha aplicado a palavra do SENHOR ao seu coração deixou os seus servos e o seu gado no campo.

21 ואשר לא שמ לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה

22 Então, disse o SENHOR a Moisés Estende a mão para o céu, e haverá saraiva em toda a terra do Egito, sobre os homens, e sobre o gado, e sobre toda a erva do campo na terra do Egito.

22 ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים

23 E Moisés estendeu a sua vara para o céu, e o SENHOR deu trovões e saraiva, e fogo corria pela terra; e o SENHOR fez chover saraiva sobre a terra do Egito.

23 ויט משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלת וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים

24 E havia saraiva e fogo misturado entre a saraiva, mui grave, qual nunca houve em toda a terra do Egito, desde que veio a ser uma nação.

ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה כמהו בכל ארץ מצרים
מאז היתה לגוי

25 E a saraiva feriu, em toda a terra do Egito, tudo quanto havia no campo, desde os homens até aos animais; também a saraiva feriu toda a erva do campo e quebrou todas as árvores do campo.

וַיִּךְ הַבָּרָד בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶת כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וְאֶת כָּל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה שָׁבַר
הַכָּה הַבָּרָד וְאֶת כָּל עֵץ הַשָּׂדֶה שָׁבַר

26 Somente na terra de Gósen, onde estavam os filhos de Israel, não havia saraiva.

רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד

27 Então, Far aó mandou chamar a Moisés e a Arão e disse-lhes Esta vez pequei; o SENHOR é justo, mas eu e o meu povo, ímpios.

יִשְׁלַח פְּרֹעָה וִיקְרָא לַמֶּשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים חַטָּאתִי הִפַּעַם יִהְיֶה הַצַּדִּיק וְאֲנִי וְעַמִּי הָרָשָׁעִים

28 Oraí ao SENHOR (pois que basta) para que não haja mais trovões de Deus nem saraiva; e eu vos deixarei ir, e não ficareis mais aqui.

הַעֲתִירוּ אֶל יְהוָה וְרַב מֵהֵיטָק לֵאלֹהִים וּבָרָד וְאַשְׁלָחָה אֶתְכֶם וְלֹא תִסְפּוּן לַעֲמֹד

29 Então, lhe disse Moisés Em saindo da cidade, estenderei as mãos ao SENHOR; os trovões cessarão, e não haverá mais saraiva; para que saibas que a terra é do SENHOR.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֹשֶׁה כִּצְאָתִי אֶת הָעִיר אֶפְרַשׁ אֶת כָּפִי אֶל יְהוָה הַקְּלוּת יִחְדָּלוֹן וְהַבָּרָד לֹא יִהְיֶה עוֹד לְמַעַן תִּדַּע כִּי לַיהוָה הָאָרֶץ

30 Todavia, quanto a ti e aos teus servos, eu sei que ainda não temereis diante do SENHOR Deus.

וְאַתָּה וְעַבְדֶּיךָ יָדַעְתִּי כִּי טָרֵם תִּירְאוּן מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים

31 E o linho e a cevada foram feridos, porque a cevada já estava na espiga, e o linho, na cana;

וְהַפֶּשֶׁתָּה וְהַשְּׁעֵרָה נִכְתָּה כִּי הַשְּׁעֵרָה אֲבִיב וְהַפֶּשֶׁתָּה גִבְעָל

32 mas o trigo e o centeio não foram feridos, porque estavam cobertos.

והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה 3 2

33 Saiu, pois, Moisés de Faraó, da cidade, e estendeu as mãos ao SENHOR; e cessaram os trovões e a saraiva, e a chuva não caiu mais sobre a terra.

ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפיו אל יהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא 3 3
נתך ארצה

34 Vendo Faraó que cessou a chuva, e a saraiva, e os trovões, continuou a pecar; e agravou o seu coração, ele e os seus servos.

וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת ויסף לחטא וכבד לבו הוא ועבדיו 3 4

35 Assim, o coração de Faraó se endurece u, e não deixou ir os filhos de Israel, como o SENHOR tinha dito por Moisés.

ויחזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה 3 5

Shemot - Êxodo 10

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés Entra a Faraó, porque tenho agravado o seu coração e o coração de seus servos, para fazer estes meus sinais no meio deles,

1 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרב

2 e para que contes aos ouvidos de teus filhos e dos filhos de teus filhos as coisas que fiz no Egito e os meus sinais que tenho feito entre eles; para que saibais que eu sou o SENHOR.

2 ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בהם וידעתם כי אני יהוה

3 Assim, foram Moisés e Arão a Faraó e disseram-lhe Assim diz o SENHOR, o Deus dos hebreus Até quando recusas humilhar-te diante de mim? Deixa ir o meu povo, para que me sirva.

3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדני

4 Porque, se ainda recusares deixar ir o meu povo, eis que trarei amanhã gafanhotos aos teus termos,

4 כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך

5 e cobrirão a face da terra, que a terra não se poderá ver; e eles comerão o resto do que escapou, o que ficou da saraiva; também comerão toda árvore que vos cresce no campo;

5 וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה

6 e encherão as tuas casas, e as casas de todos os teus servos, e as casas de todos os egípcios, como nunca viram teus pais, nem os pais de teus pais, desde o dia em que eles foram sobre a terra até o dia de hoje. E virou-se e saiu da presença de Faraó.

ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום 6
היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה

7 E os servos de Faraó disseram-lhe Até quando este nos dá de ser por laço?
Deixa ir os homens, para que sirvam ao SENHOR, seu Deus; ainda não sabes
que o Egito está destruído?

7 ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה 7
אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים

8 Então, Moisés e Arão foram levados outra vez a Faraó, e ele disse-lhes Ide,
servi ao SENHOR, vosso Deus. Quais são os que hão de ir?

8 ויושב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי 8
ההלכים

9 E Moisés disse Havemos de ir com nossos meninos e com os nossos velhos;
com os nossos filhos, e com as nossas filhas, e com as nossas ovelhas, e com os
nossos bois havemos de ir; porque festa do SENHOR temos.

9 ויאמר משה בנעריו ובזקניו נלך בבנינו ובכנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו 9

10 Então, ele lhes disse Seja o SENHOR assim convosco, como eu vos deixarei
ir a vós e a vossos filhos; olhai que há mal diante da vossa face.

10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד 10
פניכם

11 Não será assim; andai ag ora vós, varões, e servi ao SENHOR; pois isso é o
que pedistes. E os lançaram da face de Faraó.

11 לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני 11
פרעה

12 Então, disse o SENHOR a Moisés Estende a tua mão sobre a terra do Egito,
para q ue os gafanhotos venham sobre a terra do Egito e comam toda a erva da
terra, tudo o que deixou a saraiva.

12 ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את 12
כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד

13 Então, estendeu Moisés sua vara sobre a terra do Egito, e o SENHOR trouxe
sobre a terra um vento oriental todo aquele dia e toda aquela noite; e aconteceu
que pela manhã o vento oriental trouxe os gafanhotos.

13 ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל 13

הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה

14 E vieram os gafanhotos sobre toda a terra do Egito e assentaram-se sobre todos os ermos do Egito; mui gravosos foram; antes destes nunca houve tais gafanhotos, nem depois deles virão outros tais.

ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן 1 4
ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן

15 Porque cobriram a face de toda a terra, de modo que a terra se escureceu; e comeram toda a erva da terra e todo o fruto das árvores, que deixara a saraiva; e não ficou verdura alguma nas árvores, nem erva do campo, em toda a terra do Egito.

כס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר 1 5
הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים

16 Então, Faraó se apressou a chamar a Moisés e a Arão e disse Pequ ei contra o SENHOR, vosso Deus, e contra vós.

וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם 1 6

17 Agora, pois, peço-vos que perdoeis o meu pecado somente desta vez e que oreis ao SENHOR, vosso Deus, que tire de mim somente esta morte.

עתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה 1 7

18 E saiu da presença de Faraó e orou ao SENHOR.

ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה 1 8

19 Então, o SENHOR trouxe um vento ocidental fortíssimo, o qual levantou os gafanhotos e os lançou no mar Verme lho; nem ainda um gafanhoto ficou em todos os termos do Egito.

ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעהו ימה סוף לא נשאר ארבה 1 9
אחד בכל גבול מצרים

20 O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não deixou ir os filhos de Israel.

ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל 2 0

21 Então, disse o SENHOR a Moisés Estende a tua mão para o céu, e virão trevas sobre a terra do Egito, trevas que se apalpem.

ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך 2 1

22 E Moisés estendeu a sua mão para o céu, e houve trevas espessas em toda a terra do Egito por três dias.

וַיִּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ אֲפֹלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים 2 2

23 Não viu um ao outro, e ninguém se levantou do seu lugar por três dias; mas todos os filhos de Israel tinham luz em suas habitações.

לֹא רָאוּ אִישׁ אֶת אַחִיו וְלֹא קָמוּ אִישׁ מִתַּחַת יוֹשְׁבָתוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר 2 3
בְּמוֹשְׁבָתָם

24 Então, Faraó chamou a Moisés e disse Ide, servi ao SENHOR; somente fiquem vossas ovelhas e vossas vacas; vão também convosco as vossas crianças.

וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָכוּ עֲבַדוּ אֶת יְהוָה רַק צֹאנְכֶם וּבְקָרְכֶם יֵצֵג גַּם טַפְכֶּם יֶלֶךְ 2 4
עִמָּכֶם

25 Moisés, porém, disse Tu também darás em nossas mãos sacrifícios e holocaustos, que ofereçamos ao SENHOR, nosso Deus.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַם אֶתָּה תִּתֶּן בִּידֵנוּ זִבְחִים וְעֹלֹת וְעֲשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ 2 5

26 E também o nosso gado há de ir conosco, nem uma unha ficará; porque daquele havemos de tomar para servir ao SENHOR, nosso Deus; porque não sabemos com que havemos de servir ao SENHOR, até que cheguemos lá.

וְגַם מִקְנֵנוּ יֶלֶךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׂא רַסְסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לְעַבֵּד אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ לֹא 2 6
נָדָע מָה נַעֲבֹד אֶת יְהוָה עַד בֹּאוּ שְׁמָה

27 O SENHOR, porém, endureceu o coração de Faraó, e este não os quis deixar ir.

וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת לֵב פַרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלַּח 2 7

28 E disse-lhe Faraó Vai-te de mim e guarda-te que não mais vejas o meu rosto; porque, no dia em que vires o meu rosto, morrerás.

וַיֹּאמֶר לוֹ פַרְעֹה לֶךְ מֵעַלִי הַשֹּׁמֵר לְךָ אֶל תִּסֶּף רְאוֹת פָּנַי כִּי בַיּוֹם רִאֲתֶךָ פָּנַי תָּמוּת 2 8

29 E disse Moisés Bem disseste; eu nunca mais verei o teu rosto.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דְּבַרְתָּ לֹא אֶסֶף עוֹד רְאוֹת פָּנֶיךָ 2 9

Shemot - Êxo do 11

1 E o SENHOR disse a Moisés Ainda uma praga trarei sobre Faraó e sobre o Egito; depois, vos deixará ir daqui; e, quando vos deixar ir totalmente, a toda a pressa vos lançará daqui.

1 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה

2 Fala agora aos ouvidos do povo, que cada varão peça ao seu vizinho, e cada mulher à sua vizinha, vasos de prata e vasos de ouro.

2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב

3 E o SENHOR deu graça ao povo aos olhos dos egípcios; também o varão Moisés era mui grande na terra do Egito, aos olhos dos servos de Faraó e aos olhos do povo.

3 ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם

4 Disse mais Moisés Assim o SENHOR tem dito À meia-noite eu sairei pelo meio do Egito;

4 ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים

5 e todo primogênito na terra do Egito morrerá, desde o primogênito de Faraó, que se assenta com ele sobre o seu trono, até ao primo gênito da serva que está detrás da mó, e todo primogênito dos animais.

5 ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה

6 E haverá grande clamor em toda a terra do Egito, qual nunca houve semelhante e nunca haverá;

6 והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף

7 mas contra todos os filhos de Israel nem ainda um cão moverá a sua língua, desde os homens até aos animais, para que saibais que o SENHOR fez diferença

entre os egípcios e os israelitas.

לכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל

8 Então, todos estes teus servos descerão a mim e se inclinarão diante de mim, dizendo Sai tu e todo o povo que te segue as pisadas; e, depois, eu sairei. E saiu de Faraó em ardor de ira.

8 וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף

9 O SENHOR dissera a Moisés Faraó vos não ouvirá, para que as minhas maravilhas se multipliquem na terra do Egito.

9 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים

10 E Moisés e Arão fizeram todas estas maravilhas diante de Faraó; mas o SENHOR endureceu o coração de Faraó, que não deixou ir os filhos de Israel da sua terra.

10 ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו

Shemot - Êxodo 12

1 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão na terra do Egito, dizendo

1 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר

2 Este mesmo mês vos será o princípio dos meses; este vos será o primeir o dos meses do ano.

2 החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה

3 Falai a toda a congregação de Israel, dizendo Aos dez deste mês, tome cada um para si um cordeiro, segundo as casas dos pais, um cordeiro para cada casa.

3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית

4 Mas, se a família for pequena para um cordeiro, então, tome um só com seu vizinho perto de sua casa, conforme o número das almas; conforme o comer de cada um, fareis a conta para o cordeiro.

4 ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי 4 אכלו תכסו על השה

5 O cordeiro, ou cabrito, será sem mácula, um macho de um ano, o qual tomareis das ovelhas ou das cabras

5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו

6 e o guardareis até ao décimo quarto dia deste mês, e todo o ajuntamento da congregação de Israel o sacrificará à tarde.

6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים

7 E tomarão do sangue e pô-lo-ão em ambas as ombreiras e na verga da porta, nas casas em que o comerem.

7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם

8 E naquela noite comerão a carne assada no fogo, com pães asmos; com ervas

amargosas a comerão.

8 ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מדרים יאכלהו

9 Não comereis dele nada cru, nem cozido em água, senão assado ao fogo; a cabeça com os pés e com a fressura.

9 אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו

10 E nada dele deixareis até pela manhã; mas o que dele ficar até pela manhã, queimareis no fogo.

10 ולא תותירו ממנו עד בקר והנתר ממנו עד בקר באש תשרפו

11 Assim, pois, o comereis os vossos lombos cingidos, os vossos sapatos nos pés, e o vosso cajado na mão; e o comereis apressadamente; esta é a Páscoa do SENHOR.

11 וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה

12 E eu passarei pela terra do Egito esta noite e ferirei todo primogênito na terra do Egito, desde os homens até aos animais; e sobre todos os deuses do Egito farei juízos. Eu sou o SENHOR.

12 ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה

13 E aquele sangue vos será por sinal nas casas em que estiverdes; vendo eu sangue, passarei por cima de vós, e não haverá entre vós praga de mortandade, quando eu ferir a terra do Egito.

13 והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים

14 E este dia vos será por memória, e celebrá-lo-eis por festa ao SENHOR; nas vossas gerações o celebrareis por estatuto perpétuo.

14 והיה היום הזה לכם לזכרון וחגגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגגו

15 Sete dias comereis pães asmos; ao primeiro dia, tirareis o fermento das vossas casas; porque qualquer que comer pão levedado, desde o primeiro até ao sétimo dia, aquela alma será cortada de Israel.

15 שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי

16 E, ao primeiro dia, haverá santa convocação; também, ao sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra se fará neles, senão o que cada alma houver de comer; isso somente aprontareis para vós.

וביום הראשון מקרא קדש וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה 16
בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם

17 Guardai, pois, a Festa dos Pães Asmos, porque naquele mesmo dia tirei vossos exércitos da terra do Egito; pelo que guardareis este dia nas vossas gerações por estatuto perpétuo.

ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים 17
ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם

18 No primei ro mês, aos catorze dias do mês, à tarde, comereis pães asmos até vinte e um do mês à tarde.

בראשן בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש 18
בערב

19 Por sete dias não se ache nenhum fermento nas vossas casas; porque qualquer que comer p ão levedado, aquela alma será cortada da congregação de Israel, assim o estrangeiro como o natural da terra.

שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת 19
ישראל בגר ובאזרח הארץ

20 Nenhuma coisa levedada comereis; em todas as vossas habitações comereis pães asmos.

כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות 20

21 Chamou, pois, Moisés a todos os anciãos de Israel e disse-lhes Escolhei, e tomai vós cordeiros para vossas famílias, e sacrificai a Páscoa.

ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו 21
הפסח

22 Então, tomai um molho de hissopo, e molhai-o no sangue que estiver na bacia, e lançai na verga da porta, e em ambas as ombreiras, do sangue que estiver na bacia; porém nenhum de vós saia da porta da sua casa até à manhã.

ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזות 22
מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר

23 Porque o SENHOR passará para ferir aos egípcios, porém, quando vir o

sangue na verga da porta e em ambas as ombreiras, o SENHOR passará aquela porta e não deixará ao destruidor entrar em vossas casas para vos ferir.

ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה 2 3
על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף

24 Portanto, guardai isto por estatuto para vós e para vossos filhos, para sempre.

ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם 2 4

25 E acontecerá que, quando entrardes na terra que o SENHOR vos dará, como tem dito, guardareis este culto.

והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת 2 5

26 E acontecerá que, quando vossos filhos vos disserem Que culto é este vosso?

והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם 2 6

27 Então, direis Este é o sacrifício da Páscoa ao SENHOR, que passou as casas dos filhos de Israel no Egito, quando feriu aos egípcios e livrou as nossas casas. Então, o povo inclinou-se e adorou.

ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את 2 7
מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו

28 E foram os filhos de Israel e fizeram isso; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו 2 8

29 E aconteceu, à meia-noite, que o SENHOR feriu todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito de Faraó, que se sentava em seu trono, até ao primogênito do caivo que estava no cárcere, e todos os primogênitos dos animais.

ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד 2 9
בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה

30 E Faraó levantou-se de noite, ele, e todos os seus servos, e todos os egípcios; e havia grande clamor no Egito, porque não havia casa em que não houvesse um morto.

ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית 3 0
אשר אין שם מת

31 Então, chamou a Moisés e a Arão de noite e disse Levantai-vos, saí do meio d

o meu povo, tanto vós como os filhos de Israel; e ide, servi ao SENHOR, como tendes dito.

31 ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו
עבדו את יהוה כדברכם

32 Levai também convosco vossas ovelhas e vossas vacas, como tendes dito; e ide e abençoai-me também a mim.

33 גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי

34 E os egípcios apertavam ao povo, apressando-se para lançá-los da terra; porque diziam Todos seremos mortos.

35 ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים

36 E o povo tomou a sua massa, antes que levedasse, e as suas amassadeiras atadas em suas vestes, sobre seus ombros.

37 וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צדרת בשמלתם על שכמם

38 Fizeram, pois, os filhos de Israel conforme a palavra de Moisés e pediram aos egípcios vasos de prata, e vasos de ouro, e vestes.

39 ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת

40 E o SENHOR deu graça ao povo em os olhos dos egípcios, e estes emprestavam-lhes, e eles despojavam os egípcios.

41 ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים

42 Assim, partiram os filhos de Israel de Ramessés para Sucote, coisa de seiscentos mil de pé, somente de varões, sem contar os meninos.

43 ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף

44 E subiu também com eles uma mistura de gente, e ovelhas, e vacas, uma grande multidão de gado.

45 וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד

46 E cozeram bolos asmos da massa que levaram do Egito, porque não se tinha levedado, porquanto foram lançados do Egito; e não se puderam deter, nem prepararam comida.

47 ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא
יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם

40 O tempo que os filhos de Israel habitaram no Egito foi de quatrocentos e trinta anos.

ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה 40

41 E aconteceu que, passados os quatrocentos e trinta anos, naquele mesmo dia, todos os exércitos do SENHOR saíram da terra do Egito.

ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה 41
מארץ מצרים

42 Esta noite se guardará ao SENHOR, porque nela os tirou da terra do Egito; esta é a noite do SENHOR, que devem guardar todos os filhos de Israel nas suas gerações.

ל' שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני 42
ישראל לדרתם

43 Disse mais o SENHOR a Moisés e a Arão Esta é a ordenança da Páscoa; nenhum filho de estrangeiro comerá dela.

ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו 43

44 Porém todo servo de qualquer, comprado por dinheiro, depois que o houveres circuncidado, então, comerá dela.

וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו 44

45 O estrangeiro e o assalariado não comerão dela.

תושב ושכיר לא יאכל בו 45

46 Numa casa se comerá; não levarás daquela carne fora da casa, nem dela quebrareis osso.

בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו 46

47 Toda a congregação de Israel o fará.

כל עדת ישראל יעשו אתו 47

48 Porém, se algum estrangeiro se hospedar contigo e quiser celebrar a Páscoa ao SENHOR, seja-lhe circuncidado todo macho, e, então, chegará a celebrá-la, e será como o natural da terra; mas nenhum incircunciso comerá dela.

וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח 48
הארץ וכל ערל לא יאכל בו

49 Uma mesma lei haja para o natural e para o estrangeiro que peregrinar entre vós.

תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם 4 9

50 E todos os filhos de Israel o fizeram; como o SENHOR ordenara a Moisés e a Arão, assim fizeram.

ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו 5 0

51 E aconteceu, naquele mesmo dia, que o SENHOR tirou os filhos de Israel da terra do Egito, segundo os seus exércitos.

ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם 5 1

Shemot - Êxodo 13

1 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Santifica-me todo primogênito, o que abrir toda madre entre os filhos de Israel, de homens e de animais; porque meu é.

2 קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא

3 E Moisés disse ao povo Lembrai-vos deste mesmo dia, em que saístes do Egito, da casa da servidão; pois, com mão forte, o SENHOR vos tirou daqui; portanto, não comereis pão levedado.

3 ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ

4 Hoje, no mês de abibe, vós saís.

4 היום אתם יצאים בחדש האביב

5 E acontec erá que, quando o SENHOR te houver metido na terra dos cananeus, e dos heteus, e dos amorreus, e dos heveus, e dos jebuseus, a qual jurou a teus pais que ta daria, terra que mana leite e mel, guardarás este culto neste mês.

5 והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבوسی אשר נשבע לאבתך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה

6 Sete dias comerás pães asmos; e ao sétimo dia haverá festa ao SENHOR.

6 שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה

7 Sete dias se comerão pães asmos, e o lev edado não se verá contigo, nem ainda fermento será visto em todos os teus termos.

7 מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך

8 E, naquele mesmo dia, farás saber a teu filho, dizendo Isto é pelo que o SENHOR me tem feito, quando eu s aí do Egito.

8 והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים

9 E te será por sinal sobre tua mão e por lembrança entre teus olhos; para que a lei do SENHOR esteja em tua boca; porquanto, com mão forte, o SENHOR te tirou do Egito.

והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים

10 Portanto, tu guardarás este estatuto a seu tempo, de ano em ano.

ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה 0

11 Também acontecerá que, quando o SENHOR te houver metido na terra dos cananeus, como jurou a ti e a teus pais, quando te houver dado,

והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך 1

12 apartarás para o SENHOR tudo o que abrir a madre e tudo o que abrir a madre do fruto dos animais que tiveres; os machos serão do SENHOR.

והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה 2

13 Porém tudo o que abrir a madre da jumenta resgatarás com cordeiro; e, se o não resgatares, cortar-lhe-ás a cabeça; mas todo primogênito do homem entre teus filhos resgatarás.

וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה 3

14 Se acontecer que teu filho no tempo futuro te pergunte, dizendo Que é isto? Dir-lhe-ás O SENHOR nos tirou com mão forte do Egito, da casa da servidão.

והיה כי ישאלך בנך לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים 4

15 Porque sucedeu que, endurecendo-se Faraó, para não nos deixar ir, o SENHOR matou todos os primogênitos na terra do Egito, desde o primogênito do homem até ao primogênito dos animais; por isso, eu sacrifico ao SENHOR os machos de tudo o que abre a madre; porém, a todo primogênito de meus filhos, eu resgato.

ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה 5

16 E será por sinal sobre tua mão e por frontais entre os teus olhos; porque o SENHOR nos tirou do Egito com mão forte.

והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים 6

17 E aconteceu que, quando Faraó deixou ir o povo, Deus não os levou pelo caminho da terra dos filisteus, que estava mais perto; porque Deus disse Para que, porventura, o povo não se arrependa, vendo a guerra, e tornem ao Egito.

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר 17
אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה

18 Mas Deus fez rodear o povo pelo caminho do deserto perto do mar Vermelho; e subiram os filhos de Israel da terra do Egito armados.

ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים 18

19 E tomou Moisés os ossos de José consigo, porquanto havia este estreitamente ajuramentado aos filhos de Israel, dizendo Certamente Deus vos visitará; fazei, pois, subir daqui os meus ossos convosco.

ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד 19
אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם

20 Assim, partiram de Sucote e acamparam em Etã, à entrada do deserto.

ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר 20

21 E o SENHOR ia adiante deles, de dia numa coluna de nuvem, para os guiar pelo caminho, e de noite numa coluna de fogo, para os alumiar, para que caminhassem de dia e de noite.

יהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת 21
יומם ולילה

22 Nunca tirou de diante da face do povo a coluna de nuvem, de dia, nem a coluna de fogo, de noite.

לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם 22

Shemot - Êxodo 14

1 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel que voltem e que acampem diante de Pi-Hairote, entre Migdol e o mar, diante de Baal-Zefom; em frente dele as sentareis o campo junto ao mar.

2 דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים

3 Então, Faraó dirá dos filhos de Israel Estão embarcados na terra, o deserto os encerrou.

3 ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר

4 E eu endurecerei o coração de Faraó, para que os persiga, e serei glorificado em Faraó e em todo o seu exército; e saberão os egípcios que eu sou o SENHOR. E eles fizeram assim.

4 וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן

5 Sendo, pois, anunciado ao rei do Egito que o povo fugia, mudou-se o coração de Faraó e dos seus servos contra o povo, e disseram Por que fizemos isso, havendo deixado ir a Israel, para que nos não sirva?

5 יגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו

6 E aprontou o seu carro e tomou consigo o seu povo;

6 ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו

7 e tomou seiscentos carros escolhidos, e todos os carros do Egito, e os capitães sobre eles todos.

7 ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על כלו

8 Porque o SENHOR endureceu o coração de Faraó, rei do Egito, para que perseguisse os filhos de Israel; porém os filhos de Israel saíram com alta mão.

8 ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה

9 E os egípcios perseguiram-nos, todos os cavalos e carros de Faraó, e os seus cavaleiros, e o seu exército e alcançaram-nos acampados junto ao mar, perto de Pi-Hairote, diante de Baal-Zefom.

9 וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן

10 E, chegando Faraó, os filhos de Israel levantaram seus olhos, e eis que os egípcios vinham atrás deles, e temeram muito; então, os filhos de Israel clamaram ao SENHOR.

10 ופרעה הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה

11 E disseram a Moisés Não havia sepulcros no Egito, para nos tirares de lá, para que morramos neste deserto? Por que nos fizeste isto, que nos tens tirado do Egito?

11 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים

12 Não é esta a palavra que te temos falado no Egito, dizendo Deixa-nos, que sirvamos aos egípcios? Pois que melhor nos fora servir aos egípcios do que morrermos no deserto .

12 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר

13 Moisés, porém, disse ao povo Não temais; estai quietos e vede o livramento do SENHOR, que hoje vos fará; porque aos egípcios, que hoje vistes, nunca mais vereis para sempre.

13 ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם

14 O SENHOR pelejará por vós, e vos calareis.

14 יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון

15 Então, disse o SENHOR a Moisés Por que clamas a mim? Dize aos filhos de

Israel que marchem.

ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו 15

16 E tu, levanta a tua vara, e estende a tua mão sobre o mar, e fende -o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em se co.

אתה הרם את מטך ונטה את ירך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה 16

17 E eis que endurecerei o coração dos egípcios para que entrem nele atrás deles; e eu serei glorificado em Faraó, e em todo o seu exército, e nos seus carros, e nos cavaleiros ,

ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו 17
ובפרשיו

18 e os egípcios saberão que eu sou o SENHOR, quando for glorificado em Faraó, e nos seus carros, e nos seus cavaleiros.

וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו 18

19 E o Anjo de Deus, que ia adiante do exército de Israel, se retirou e ia atrás deles; também a coluna de nuvem se retirou de diante deles e se pôs atrás deles.

ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן 19
מפניהם ויעמד מאחריהם

20 E ia entre o campo dos egípcios e o campo de Israel; e a nuvem era escuridade para aqueles e para estes esclarecia a noite; de maneira que em toda a noite não chegou um ao outro.

ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב 20
זה אל זה כל הלילה

21 Então, Moisés estendeu a sua mão sobre o mar, e o SENHOR fez retirar o mar por um forte vento oriental toda aquela noite; e o mar tornou-se em seco, e as águas foram partidas.

יט משה את ידו על הים ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים 21
לחרבה ויבקעו המים

22 E os filhos de Israel entraram pelo meio do mar em seco; e as águas lhes foram como muro à sua direita e à sua esquerda.

ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חמה מימינם ומשמאלם 22

23 E os egípcios seguiram-nos, e entraram atrás deles todos os cavalos de Faraó,

os seus carros e os seus cavaleiros, até ao meio do mar.

וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים 2 3

24 E aconteceu que, na vigília daquela manhã, o SENHOR, na coluna de fogo e de nuvem, viu o campo dos egípcios; e alvoreçou o campo dos egípcios,

ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה 2 4
מצרים

25 e tirou-lhes as rodas dos seus carros, e fê-los andar dificultosamente. Então, disseram os egípcios Fugamos da face de Israel, porque o SENHOR por eles peleja contra os egípcios.

ויסר את אפן מרכבתיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה 2 5
נלחם להם במצרים

26 E disse o SENHOR a Moisés Estende a tua mão sobre o mar, para que as águas tornem sobre os egípcios , sobre os seus carros e sobre os seus cavaleiros.

יאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו 2 6

27 Então, Moisés estendeu a sua mão sobre o mar, e o mar retomou a sua força ao amanhecer, e os egípcios fugiram ao seu encontro ; e o SENHOR derribou os egípcios no meio do mar,

ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער 2 7
יהוה את מצרים בתוך הים

28 porque as águas, tornando, cobriram os carros e os cavaleiros de todo o exército de Faraó, que os haviam seguido no mar; nem ainda um deles ficou.

וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא 2 8
נשאר בהם עד אחד

29 Mas os filhos de Israel foram pelo meio do mar em seco e as águas foram-lhes como muro à sua mão direita e à sua esquerda.

ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה מימינם ומשמאלם 2 9

30 Assim, o SENHOR salvou Israel naquele dia da mão dos egípcios; e Israel viu os egípcios mortos na praia do mar.

ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת 3 0
הים

31 E viu Israel a grande mão que o SENHOR mostrara aos egípcios; e temeu o

povo ao SENHOR e creu no SENHOR e em Moisés, seu servo.

וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו 3 1
ביהוה ובמשה עבדו

Figura 4 - Êxodo 14: 16 - E tu, levanta a tua vara, e estende a tua mão sobre o mar, e fende -o, para que os filhos de Israel passem pelo meio do mar em seco.

Shemot - Êxodo 15

1 Então, cantou Moisés e os filhos de Israel este cântico ao SENHOR; e falaram, dizendo Cantarei ao SENHOR, porque sumamente se exaltou; lançou no mar o cavalo e o seu cavaleiro.

1 אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים

2 O SENHOR é a minha força e o meu cântico; ele me foi por salvação; este é o meu Deus; portanto, lhe farei uma habitação; ele é o Deus de meu pai; por isso, o exaltarei.

2 עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו

3 O SENHOR é varão de guerra; SENHOR é o seu nome.

3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו

4 Lançou no mar os carros de Faraó e o seu exército; e os seus escolhidos príncipes afogaram-se no mar Ver melhor.

4 מרכבת פרעה וחילו ידה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף

5 Os abismos os cobriram; desceram às profundezas como pedra.

5 תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן

6 A tua destra, ó SENHOR, se tem glorificado em potência; a tua destra, ó SENHOR, tem despedaçado o i inimigo;

6 ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב

7 e, com a grandeza da tua excelência, derribaste os que se levantaram contra ti; enviaste o teu furor, que os consumiu como restolho.

7 וברב גאוןך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש

8 E, com o sopro dos teus narizes, amontoaram-se as águas; as correntes pararam como montão; os abismos coalharam-se no coração do mar.

8 וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו גד נזלים קפאו תהמת בלב ים

9 O inimigo dizia Perseguirei, alcançarei, repartirei os despojos; faltar-se -á a minha alma deles, arrancarei a minha espada, a minha mão os destruirá.

9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי

10 Sopraste com o teu vento, o mar os cobriu; afundaram-se como chumbo em veementes águas.

10 נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים

11 Ó SENHOR, quem é como tu entre os deuses? Quem é como tu, glorificado em santidade, terrível em louvores, operando maravilhas?

11 מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא

12 Estendeste a tua mão direita; a terra os tragou.

12 נטית ימינך תבלעמו ארץ

13 Tu, com a tua beneficência, guiaste este povo, que salvaste; com a tua força o levaste à habitação da tua santidade.

13 נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעוז אל נוה קדשך

14 Os povos o ouvirão, eles estremecerão; apoderar-se -á uma dor dos habitantes da Filístia.

14 שמעו עמים ירגזון חיל אחזו ישבי פלשת

15 Então, os príncipes de Edom se pasmarão, dos poderosos dos moabitas apoderar-se -á um tremor, derreter-se-ão todos os habitantes de Canaã.

15 אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען

16 Espanto e pavor cairá sobre eles; pela grandeza do teu braço emudecerão como pedra; até que o teu povo haja passado, ó SENHOR, até que passe este povo que adquiriste.

16 תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית

17 Tu os introduzirás e os plantarás no monte da tua herança, no lugar que tu, ó SENHOR, aparelhaste para a tua habitação; no santuário, ó Senhor, que as tuas mãos estabeleceram.

17 תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידך

18 O SENHOR reinará eterna e perpetuamente.

יהוה ימלך לעלם ועד 18

19 Porque os cavalos de Faraó, com os seus carros e com os seus cavaleiros, entraram no mar, e o SENHOR fez tornar as águas do mar sobre eles; mas os filhos de Israel passaram em seco pelo meio do mar.

כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו 19
ביבשה בתוך הים

20 Então, Miriã, a profetisa, a irmã de Arão, tomou o tamboril na sua mão, e todas as mulheres saíram atrás dela com tamboris e com danças.

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים 20
ובמחלת

21 E Miriã lhes respondia Cantai ao SENHOR, porque sumamente se exaltou e lançou no mar o cavalo com o seu cavaleiro.

ותענן להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים 21

22 Depois, fez Moisés partir os israelitas do mar Vermelho, e saíram ao deserto de Sur; e andaram três dias no deserto e não acharam água.

ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא 22
מצאו מים

23 Então, chegaram a Mara; mas não puderam beber as águas de Mara, porque eram amargas; por isso, chamou-se o seu nome Mara.

ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה 23

24 E o povo murmurou contra Moisés, dizendo Que havemos de beber?

וילנו העם על משה לאמר מה נשתה 24

25 E ele clamou ao SENHOR, e o SENHOR mostrou-lhe um lenho que lançou nas águas, e as águas se tornaram doces; ali lhes deu estatutos e uma ordenação e ali os provou.

ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט 25
ושם נסהו

26 E disse Se ouvires atent o a voz do SENHOR, teu Deus, e fizeres o que é reto diante de seus olhos, e inclinares os teus ouvidos aos seus mandamentos, e guardares todos os seus estatutos, nenhuma das enfermidades porei sobre ti, que pus sobre o Egito; porque eu sou o SENHOR, que te sara.

ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו 26
ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמת בי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך

27 Então, vieram a Elim, e havia ali doze fontes de água e setenta palmeiras; e ali se acamparam junto das águas.

ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים 27

Shemot - Êxodo 16

1 E, partidos de Elim, toda a congregação dos filhos de Israel veio ao deserto de Sim, que está entre Elim e Sinai, aos quinze dias do mês segundo, depois que saíram da terra do Egito.

1 ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים

2 E toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão no deserto.

2 וילינו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר

3 E os filhos de Israel disseram-lhes Quem dera que nós morrêssemos por mão do SENHOR na terra do Egito, quando estávamos sentados junto às panelas de carne, quando comíamos pão até fartar! Porque nos tendes tirado para este deserto, para mata rdes de fome a toda esta multidão.

3 ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב

4 Então, disse o SENHOR a Moisés Eis que vos farei chover pão dos céus, e o povo sairá e colherá cada dia a porção para cada dia, para que eu veja se anda em minha lei ou não.

4 ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא

5 E acontecerá, ao sexto dia, que prepararão o qu e colherem; e será o dobro do que colhem cada dia.

5 והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום

6 Então, disse Moisés e Arão a todos os filhos de Israel À tarde sabereis que o SENHOR vos tirou da terra do Egito,

6 ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים

7 e amanhã vereis a glória do SENHOR, porquanto ouviu as vossas

murmurações contra o SENHOR; porque quem somos nós para que murmureis contra nós?

7 ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמעו את תלנתיכם על יהוה ונחנו מה כי תלנו עליו

8 Disse mais Moisés Isso será quando o SENHOR, à tarde, vos der carne para comer e, pela manhã, pão a fartar, porquanto o SENHOR ouviu as vossas murmurações, com que murmurais contra ele (porque quem somos nós?). As vossas murmurações não são contra nós, mas sim contra o SENHOR.

8 ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עליו תלנתיכם כי על יהוה

9 Depois, disse Moisés a Arão Dize a toda a congregação dos filhos de Israel Cheg ai-vos para diante do SENHOR, porque ouviu as vossas murmurações.

9 ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם

10 E aconteceu que, quando falou Arão a toda a congregação dos filhos de Israel, e eles se viraram para o deserto, eis que a glória do SENHOR apareceu na nuvem.

10 ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן

11 E o SENHOR falou a Moisés, dizendo

11 וידבר יהוה אל משה לאמר

12 Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel; fala-lhes, dizendo Entre as duas tardes, comereis carne, e, pela manhã, vos fartareis de pão, e sabereis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

12 שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם

13 E aconteceu que, à tarde, subiram codornizes e cobriram o arraial; e, pela manhã, jazia o orvalho ao redor do arraial.

13 ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה

14 E, alçando-se o orvalho caído, eis que sobre a face do deserto estava uma coisa miúda, redonda, miúda como a geada sobre a terra.

14 ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ

15 E, vendo-a os filhos de Israel, disseram uns aos outros Que é isto? Porque não

sabiam o que era. Disse-lhes, pois, Moisés Este é o pão que o SENHOR vos deu para comer.

ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם 15
הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה

16 Esta é a palavra que o SENHOR tem mandado Colhei dele cada um conforme o que pode comer, um gômer por cabeça, segundo o número das vossas almas; cada um tomará para os que se acharem na sua tenda.

ה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש 16
לאשר באהלו תקחו

17 E os filhos de Israel fizeram assim; e colheram, uns, mais, e outros, menos.

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט 17

18 Porém, medindo-o com o gômer, não sobejava ao que colhera muito, nem faltava ao que colhera pouco; cada um colheu tanto quanto podia comer.

וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו 18

19 E disse-lhes Moisés Ninguém deixe dele para amanhã.

ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר 19

20 Eles, porém, não deram ouvidos a Moisés; antes, alguns deles deixaram dele para o dia seguinte; e aquele criou bichos e cheirava mal; por isso, indignou-se Moisés contra eles.

ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם 20
משה

21 Eles, pois, o colhiam cada manhã; cada um, conforme ao que podia comer; porque, aquecendo o sol, derretia-se.

וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס 21

22 E aconteceu que, ao sexto dia, colheram pão em dobro, dois gômeres para cada um; e todos os príncipes da congregação vieram e contaram-no a Moisés.

ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו 22
למשה

23 E ele disse-lhes Isto é o que o SENHOR tem dito Amanhã é repouso, o santo sábado do SENHOR; o que quiserdes cozer no forno, cozei-o; e o que quiserdes cozer em água, cozei-o em água; e tudo o que sobejar ponde em guarda para vós

até amanhã.

2 3 ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר

24 E guardaram-no até pela manhã, como Moisés tinha ordenado; e não cheirou mal, nem nele houve algum bicho.

2 4 ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו

25 Então, disse Moisés Comei-o hoje, porquanto hoje é o sábado do SENHOR; hoje não o achareis no campo.

2 5 ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה

26 Seis dias o colhereis, mas o sétimo dia é o sábado; nele não haverá.

2 6 ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו

27 E aconteceu, ao sétimo dia, que alguns do povo saíram para colher, mas não o acharam.

2 7 ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו

28 Então, disse o SENHOR a Moisés Até quando recusareis guardar os meus mandamentos e as minhas leis?

2 8 ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי

29 Vede, visto que o SENHOR vos deu o sábado, por isso ele, no sexto dia, vos dá pão para dois dias; cada um fique no seu lugar, que ninguém saia do seu lugar no sétimo dia.

2 9 ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי

30 Assim, repousou o povo no sétimo dia.

3 0 וישבתו העם ביום השבעי

31 E chamou a casa de Israel o seu nome Maná; e era como semente de coentro; era branco, e o seu sabor, como bolos de mel.

3 1 ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת בדבש

32 E disse Moisés Esta é a palavra que o SENHOR tem mandado Encherás um gômer dele e o guardarás para as vossas gerações, para que vejam o pão que vos tenho dado a comer neste deserto, quando eu vos tirei da terra do Egito.

יאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו 3 2
את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים

33 Disse também Moisés a Arão Toma um vaso, e mete nele um gômer cheio de maná, e põe-o diante do SENHOR, em guarda para as vossas gerações.

ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יהוה 3 3
למשמרת לדרתיכם

34 Como o SENHOR tinha ordenado a Moisés, assim Arão o pôs diante do Testemunho em guarda.

כאשר צוה יהוה אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת 3 4

35 E comeram os filhos de Israel maná quarenta anos, até que entraram em terra habitada; comeram maná até que chegaram aos termos da terra de Canaã.

ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד 3 5
באם אל קצה ארץ כנען

36 E um gômer é a décima parte do efa.

והעמר עשרית האיפה הוא 3 6

Shemot - Êxodo 17

1 Depois, toda a congregação dos filhos de Israel partiu do deserto de Sim pelas suas jornadas, segundo o mandamento do SENHOR, e acamparam em Refidim; e não havia ali água para o povo beber.

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים
לשתת העם

2 Então, contendeu o povo com Moisés e disse Dá-nos água para beber. E Moisés lhes disse Por que contendeis comigo? Por que tentais a o SENHOR?

וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה
תנסון את יהוה

3 Tendo, pois, ali o povo sede de água, o povo murmurou contra Moisés e disse Por que nos fizeste subir do Egito para nos matares de sede, a nós, e aos nossos filhos, e ao nosso gado?

ויצמא שם העם למים וילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי
ואת בני ואת מקני בצמא

4 E clamou Moisés ao SENHOR, dizendo Que farei a este povo? Daqui a pouco me apedrejarão.

ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני

5 Então, disse o SENHOR a Moisés Passa diante do povo e toma contigo alguns dos anciãos de Israel; e toma na tua mão a tua vara, com que feriste o rio, e vai.

ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את
היאר קח בידך והלכת

6 Eis que eu estarei ali diante de ti sobre a rocha, em Horebe, e tu ferirás a rocha, e dela sairão águas, e o povo beberá. E Moisés assim o fez, diante dos olhos dos anciãos de Israel.

הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן
משה לעיני זקני ישראל

7 E chamou o nome daquele lugar Massá e Meribá, por causa da contenda dos filhos de Israel, e porque tentaram ao SENHOR, dizendo Está o SENHOR no meio de nós, ou não?

7 יקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין

8 Então, veio Amaleque e pelejou contra Israel em Refidim.

8 ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידם

9 Pelo que disse Moisés a Josué Escolhe-nos homens, e sai, e peleja contra Amaleque; amanhã, eu estarei no cume do outeiro, e a vara de Deus estará na minha mão.

9 ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי

10 E fez Josué como Moisés lhe dissera, pelejando contra Amaleque; mas Moisés, Arão e Hur subiram ao cume do outeiro.

10 ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה ואהרן וחור עלו ראש הגבעה

11 E acontecia que, quando Moisés levantava a sua mão, Israel prevalecia; mas, quando ele abaixava a sua mão, Amaleque prevalecia.

11 והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק

12 Porém as mãos de Moisés eram pesadas; por isso, tomaram uma pedra e a puseram debaixo dele, para assentar-se sobre ela; e Arão e Hur sustentaram as suas mãos, um de um lado, e o outro, do outro; assim ficaram as suas mãos firmes até que o sol se pôs.

12 ידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידי מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש

13 E, assim, Josué desfez a Amaleque e a seu povo a fio de espada.

13 ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב

14 Então disse o SENHOR a Moisés Escr eve isto para memória num livro e relata-o aos ouvidos de Josué que eu totalmente hei de riscar a memória de Amaleque de debaixo dos céus.

14 ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושם באזני יהושע כי מחה אמה את זכר עמלק מתחת השמים

15 E Moisés edificou um altar e chamou o seu nome O SENHOR é minha bandeira.

ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי 1 5

16 E disse Porquanto jurou o SENHOR, haverá guerra do SENHOR contra Amaleque de geração em geração.

ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר 1 6

Shemot - Êxodo 18

1 Ora, Jetro, sacerdote de Midiã, sogro de Moisés, ouviu todas as coisas que Deus tinha feito a Moisés e a Israel seu povo; como o SENHOR tinha tirado a Israel do Egito.

1 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים

2 E Jetro, sogro de Moisés, tomou a Zípora, a mulher de Moisés, depois que ele lha enviara,

2 ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה

3 com seus dois filhos, dos quais um se chamava Gérson, porque disse Eu fui peregrino em terra estranh a;

3 ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה

4 e o outro se chamava Eliézer, porque disse O Deus de meu pai foi minha ajuda e me livrou da espada de Faraó.

4 ושם האחד אליעזר כי אלהי אבי בעוזי ויצלני מחרב פרעה

5 Vindo, pois, Jetro, o sogro de Moisés, com seus filhos e com sua mulher a Moisés no deserto, ao monte de Deus, onde se tinha acampado,

5 ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים

6 disse a Moisés Eu, teu sogro Jetro, venho a ti, com tua mulher e seus dois filhos com ela.

6 ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה

7 Então, saiu Moisés ao encontro de seu sogro, e inclinou-se, e beijou-o, e perguntaram um ao outro como estavam, e entraram na tenda.

7 ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה

8 E Moisés contou a seu sogro todas as coisas que o SENHOR tinha feito a Faraó e aos egípcios por amor de Israel, e todo o trabalho que passaram no

caminho, e como o SENHOR os livrara.

8 ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה

9 E alegrou-se Jetro de todo o bem que o SENHOR tinha feito a Israel, livrando-o da mão dos egípcios.

9 ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים

10 E Jetro disse Bendito seja o SENHOR, que vos livrou das mãos dos egípcios e da mão de Faraó; que livrou a este povo de debaixo da mão dos egípcios.

10 ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים

11 Agora sei que o SENHOR é maior que todos os de uses; porque na coisa em que se ensoberbeceram, os sobrepujou.

11 עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם

12 Então, tomou Jetro, o sogro de Moisés, holocausto e sacrifícios para Deus; e veio Arão, e todos os anciãos de Israel, para comerem pão com o sogro de Moisés diante de Deus.

12 ויקח יתרו חתן משה עלה זבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים

13 E aconteceu que, ao outro dia, Moisés assentou-se para julgar o povo; e o povo estava em pé diante de Moisés desde a manhã até à tarde.

13 ויהי ממחרת וישב משה לשפוט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב

14 Vendo, pois, o sogro de Moisés tudo o que ele fazia ao povo, disse Que é isto que tu fazes ao povo? Por que te assentas só, e todo o povo está em pé diante de ti, desde a manhã até à tarde?

14 וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב

15 Então, disse Moisés a seu sogro É porque este povo vem a mim para consultar a Deus.

15 ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים

16 Quando tem algum negócio, vem a mim, para que eu julgue entre um e outro e lhes declare os estatutos de Deus e as suas leis.

כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתיו את חקי האלהים ואת תורתיו

17 O sogro de Moisés , porém, lhe disse Não é bom o que fazes.

וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא טוֹב הַדְּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה

18 Totalmente desfalecerás, assim tu como este povo que está contigo; porque este negócio é mui difícil para ti; tu só não o podes fazer.

נָבֵל תִּבֶּל גַּם אַתָּה גַּם הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי כָבֵד מִמֶּךָ הַדְּבָר לֹא תוּכַל עֲשׂוֹהוּ לְבַדְךָ

19 Ouve agora a minha voz; eu te aconselharei, e Deus será contigo. Sê tu pelo povo diante de Deus e leva tu as coisas a Deus;

עֲתָה שְׁמַע בְּקִלִּי אֵינְעִצְךָ וַיְהִי אֱלֹהִים עִמָּךְ הִיא אַתָּה לְעַם מֹלֵךְ הָאֱלֹהִים וְהִבֵּאתָ אֶתָּה אֶת הַדְּבָרִים אֶל הָאֱלֹהִים

20 e declara-lhes os estatutos e as leis e faze-lhes saber o caminho em que devem andar e a obra que devem fazer.

וְהִזְהַרְתָּ אֹתָהֶם אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרָה וְהִוָּדַעַתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן

21 E tu, dentre todo o povo, procura homens capazes, tementes a Deus, homens de verdade, que aborreçam a avareza; e põe-nos sobre eles por maiores de mil, maiores de cem, maiores de cinquenta e maiores de dez;

וְאַתָּה תַּחֲזֹה מִכָּל הָעָם אֲנָשִׁי חָיִל יֵרָאִי אֱלֹהִים אֲנָשִׁי אִמְתּוֹ שְׂנֹאֵי בָצַע וְשֹׂמְתֵי עֲלֵהֶם שְׂרֵי אֲלָפִים שְׂרֵי מֵאוֹת שְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת

22 para que julguem este povo em todo o tempo, e seja que todo negócio grave tragam a ti, mas todo negócio pequeno eles o julguem; assim, a ti mesmo te aliviarás da carga, e eles a levarão contigo.

וְשִׁפְטוּ אֶת הָעָם בְּכָל עֵת וְהָיָה כָּל הַדְּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּ אֵלֶיךָ וְכָל הַדְּבָר הַקָּטָן יִשְׁפְּטוּהֶם וְהָקַל מֵעֲלֶיךָ וּנְשָׂאוּ אֹתָךְ

23 Se isto fizeres, e Deus to mandar, poderás, então, subsistir; assim também todo este povo em paz virá ao seu lugar.

אִם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וּיְכַלֶּת עִמָּךְ וְגַם כָּל הָעָם הַזֶּה עַל מִקְּמוֹ יָבֹאוּ בְּשָׁלוֹם

24 E Moisés de u ouvidos à voz de seu sogro e fez tudo quanto tinha dito;

וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ וַיַּעַשׂ כָּל אֲשֶׁר אָמַר

25 e escolheu Moisés homens capazes, de todo o Israel, e os pôs por cabeças sobre o povo maiores de mil e maiores de cem, maiores de cinquenta e maiores de dez.

ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות 25 שרי חמשים ושרי עשרת

26 E eles julgaram o povo em todo tempo; o negócio árduo traziam a Moisés, e todo negócio pequeno julgavam eles.

ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו 26 הם

27 Então, despediu Moisés o seu sogro, o qual se foi à sua terra.

וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו 27

Shemot - Êxodo 19

1 Ao terceiro mês da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no mesmo dia, vieram ao deserto do Sinai.

1 בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני

2 Tendo partido de Refidim, vieram ao deserto do Sinai e acamparam-se no deserto; Israel, pois, ali acampou-se defronte do monte.

2 ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר

3 E subiu Moisés a Deus, e o SENHOR o chamou do monte, dizendo Assim falarás à casa de Jacó e anunciarás aos filhos de Israel

3 ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל

4 Vós tendes visto o que fiz aos egípcios, como vos levei sobre asas de águias, e vos trouxe a mim;

4 אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי

5 agora, pois, se diligentemente ouvirdes a minha voz e guardardes o meu concerto, então, sereis a minha propriedade peculiar dentre todos os povos; porque toda a terra é minha.

5 ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ

6 E vós me sereis reino sacerdotal e povo santo. Estas são as palavras que falarás aos filhos de Israel.

6 ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל

7 E veio Moisés, e chamou os anciãos do povo, e expôs diante deles todas estas palavras que o SENHOR lhe tinha ordenado.

7 ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה

8 Então, todo o povo respondeu a uma voz e disse Tudo o que o SENHOR tem

falado faremos. E relatou Moisés ao SENHOR as palavras do povo.

8 ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה

9 E disse o SENHOR a Moisés Eis que eu virei a ti num a nuvem espessa, para que o povo ouça, falando eu contigo, e para que também te creiam eternamente. Porque Moisés tinha anunciado as palavras do seu povo ao SENHOR.

9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם
בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה

10 Disse também o SENHOR a Moisés Vai ao povo e santifica-os hoje e amanhã, e lavem eles as suas vestes

10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם

11 e estejam prontos para o terceiro dia; porquanto, no terceiro dia, o SENHOR descera diante dos olhos de todo o povo sobre o monte Sinai.

11 והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני

12 E marcarás limites ao povo em redor, dizendo Guardai-vos, que não subais o monte nem toqueis o seu termo; todo aquele que tocar o monte certamente morrerá.

12 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת

13 Nenhuma mão tocará nele; porque certamente será apedrejado ou aseteado; quer seja animal, quer seja homem, não viverá; soando a buzina longamente, então, subirão o monte.

13 לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה ירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היבל
המה יעלו בהר

14 Então, Moisés desceu do monte ao povo e santificou o povo; e lavaram as suas vestes.

14 וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם

15 E disse ao povo Estai prontos ao terceiro dia; e não chegueis a mulher.

15 ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה

16 E aconteceu ao terceiro dia, ao amanhecer, que houve trovões e relâmpagos sobre o monte, e uma espessa nuvem, e um somido de buzina mui forte, de maneira que estremeceu todo o povo que estava no arraial.

יְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְהִיט הַבָּקָר וַיְהִי קֶלֶת וּבִרְקִים וַעֲנַן כָּבֵד עַל הַהָר וְקֹל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד 16
וַיַּחֲדֵד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה

17 E Moisés levou o povo fora do arraial ao encontro de Deus; e puseram-se ao pé do monte.

וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה וַיִּתְּצוּ בַתַּחֲתִית הַהָר 17

18 E todo o monte Sinai fumegava, porque o SENHOR descera sobre ele em fogo; e a sua fumaça subia como fumaça de um forno, e todo o monte tremia grandemente.

וְהָרַר סִינַי עָשָׁן כָּלּוּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עָשָׁן הַכִּבְשָׁן וַיַּחֲדֵד כָּל הָהָר מְאֹד 18

19 E o sonido da buzina ia crescendo em grande maneira; Moisés falava, e Deus lhe respondia em voz alta.

וַיְהִי קוֹל הַשּׁוֹפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד מֹשֶׁה יֹדֵבֵר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל 19

20 E, descendo o SENHOR sobre o monte Sinai, sobre o cume do monte, chamou o SENHOR a Moisés ao cume do monte; e Moisés subiu.

וַיֵּרֶד יְהוָה עַל הָרַר סִינַי אֶל רֹאשׁ הַהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ הַהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה 20

21 E disse o SENHOR a Moisés Desce, protesta ao povo que não tras passe o termo para ver o SENHOR, a fim de muitos deles não perecerem.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בְּעַם כִּי יִהְרָסוּ אֶל יְהוָה לִרְאוֹת וּנְפֹל מִמֶּנּוּ רַב 21

22 E também os sacerdotes, que se chegam ao SENHOR, se hão de santificar, para que o SENHOR não se lance sobre eles.

וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגְשִׁים אֶל יְהוָה יִתְקַדְּשׁוּ כִּי יִפְרֹץ בָּהֶם יְהוָה 22

23 Então, disse Moisés ao SENHOR O povo não poderá subir o monte Sinai, porque tu nos tens protestado, dizendo Marca termos ao monte e santifica-o.

אָמַר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל הָרַר סִינַי כִּי אַתָּה הִעַדְתָּ בָנוּ לֵאמֹר הַגְּבַל 23
אֶת הַהָר וְקִדְּשָׁתוּ

24 E disse-lhe o SENHOR Vai, desce; depois, subirás tu, e Arão contigo; os sacerdotes, porém, e o povo não traspassem o termo para subir ao SENHOR, para que não se lance sobre eles.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה לֶךְ רֵד וְעֲלִית אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אֶל יִהְרָסוּ לַעֲלֹת אֶל 24
יְהוָה כִּי יִפְרֹץ בָּם

25 Então, Moisés desceu ao povo e disse-lhes isto.

וידד משה אל העם ויאמר אליהם 25

Shemot - Êxodo 20

1 Então, falou Deus todas estas palavras, dizendo

1 וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר

2 Eu sou o SEN HOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

2 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים

3 Não terás outros deuses diante de mim.

3 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני

4 Não farás para ti imagem de escultura, nem alguma semelhança do que há em cima nos céus, nem em baixo na terra, nem nas águas debaixo da terra.

4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ

5 Não te encurvarás a elas nem as servirás; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a maldade dos pais nos filhos até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem

5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי

6 e faço misericórdia em milhares aos que me amam e guardam os meus mandamentos.

6 ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי

7 Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão; porque o SENHOR não terá por inocente o que tomar o seu nome em vão.

7 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא

8 Lembra-te d o dia do sábado, para o santificar.

8 זכור את יום השבת לקדשו

9 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra,

ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך 9

10 mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhuma obra, nem tu, nem o teu filho, nem a tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu animal, nem o teu estrangeiro que está dentro das tuas portas.

ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך 10
ובהמתך וגרך אשר בשעריך

11 Porque em seis dias fez o SENHOR os céus e a terra, o mar e tudo que neles há e ao sétimo dia descansou; portanto, abençoou o SENHOR o dia do sábado e o santificou.

כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום 11
השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו

12 Honra a teu pai e a tua mãe, para que se prolonguem os teus dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá.

כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך 12

13 Não matarás.

לא תרצח 13

14 Não adulterarás.

לא תנאף 14

15 Não furtarás.

לא תגנב 15

16 Não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

לא תענה ברעך עד שקר 16

17 Não cobiçarás a casa do teu próximo; não cobiçarás a mulher do teu próximo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך 17

18 E todo o povo viu os trovões, e os relâmpagos, e o somido da buzina, e o monte fumegando; e o povo, vendo isso, retirou-se e pôs-se de longe.

וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם 18

וינעו ויעמדו מרחק

19 E disseram a Moisés Fala tu conosco, e ouviremos; e não fale Deus conosco, para que não morramos.

ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות 19

20 E disse Moisés ao povo Não temais, que Deus veio par a provar-vos e para que o seu temor esteja diante de vós, para que não pequeis.

ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה 20
יראתו על פניכם לבלתי תחטאו

21 E o povo estava em pé de longe; Moisés, porém, se chegou à escuridade, onde Deus estava.

ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים 21

22 Então, disse o SENHOR a Moisés Assim dirás aos filhos de Israel Vós tendes visto que eu falei convosco desde os céus.

ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי 22
עמכם

23 Não fareis outros deuses comigo; deuses de prata ou deuses de ouro não fareis para vós.

לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם 23

24 Um altar de terra me farás e sobre ele sacrificarás os teus holocaustos, e as tuas ofertas pacíficas, e as tuas ovelhas, e as tuas vacas; em todo lugar onde eu fizer celebrar a memória do meu nome, virei a ti e te abençoarei.

מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל 24
המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך

25 E, se me fizeres um altar de pedras, não o farás de pedras lavradas; se sobre ele levatares o teu buril, profaná-lo-ás.

ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה 25

26 Não subirás também por degraus ao meu altar, para que a tua nudez não seja descoberta di ante deles.

ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו 26

Shemot - Êxodo 21

1 Estes são os estatutos que lhes proporás

1 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם

2 Se comprares um servo hebreu, seis anos servirá; mas, ao sétimo, sairá forro, de graça.

2 כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם

3 Se entrou só com o seu corpo, só com o seu corpo sairá; se ele era homem casado, sairá sua mulher com ele.

3 אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו

4 Se seu senhor lhe houver dado uma mulher, e el a lhe houver dado filhos ou filhas, a mulher e seus filhos serão de seu senhor, e ele sairá só com seu corpo.

4 אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו

5 Mas, se aquele servo expressamente disser Eu amo a meu senhor, e a minha mulher, e a meus filhos, não quero sair forro,

5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי

6 então, seu senhor o levará aos juízes, e o fará chegar à porta, ou ao postigo, e seu senhor lhe furará a orelha com uma sodela; e o se rvirá para sempre.

6 והגישו אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם

7 E, se algum vender sua filha por serva, não sairá como saem os servos.

7 וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים

8 Se desagradar aos olhos de seu senhor, e não se desposar com ela, fará que se resgate; não poderá vendê-la a um povo estranho, usando deslealmente com ela.

8 אם רעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בכגדו בה

9 Mas, se a desposar com seu filho, fará com ela conform e o direito das filhas.

9 ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה

10 Se lhe tomar outra, não diminuirá o mantimento desta, nem a sua veste, nem a sua obrigação marital.

10 אם אחרת יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע

11 E, se lhe não fizer estas três coisas, sairá de graça, sem dar dinheiro.

11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף

12 Quem ferir alguém, que morra, ele também certamente morrerá;

12 מכה איש ומת מות יומת

13 porém, se lhe não armou ciladas, mas Deus o fez encontrar nas suas mãos, ordenar-te-ei um lugar para onde ele fugirá.

13 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה

14 Mas, se alguém se ensoberbecer contra o seu próximo, matando -o com engano, tirá-lo-ás do meu altar para que morra.

14 וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות

15 O que ferir a seu pai ou a sua mãe certamente morrerá.

15 ומכה אביו ואמו מות יומת

16 E quem furtar algum homem e o vender, ou for achado na sua mão, certamente morrerá.

16 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת

17 E quem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe certamente morrerá.

17 ומקלל אביו ואמו מות יומת

18 E, se alguns homens pelejarem, ferindo um ao outro com pedra ou com o punho, e este não morrer, mas cair na cama;

18 וכי יריבן אנשים והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב

19 se ele tornar a levantar-se e andar fora sobre o seu bordão, então, aquele que o feriu será absolvido; somente lhe pagará o tempo que perdera e o fará curar totalmente.

19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא

20 Se alguém ferir a seu servo ou a sua serva com vara, e morrerem debaixo da sua mão, certamente será castigado;

וְכִי יִכּוּ אִישׁ אֶת עַבְדּוֹ אוֹ אֶת אִמָּתוֹ בַּשֹּׁבֵט וּמָת תַּחַת יָדוֹ נָקָם יִנָּקֶם 20

21 porém, se ficarem vivos por um ou dois dias, não será castigado, porque é seu dinheiro.

אֲךָ אִם יוֹם אוֹ יוֹמִים יַעֲמֵד לֹא יִקָּם כִּי כֶסֶף הוּא 21

22 Se alguns homens pelejarem, e ferirem uma mulher grávida, e forem causa de que aborte, porém se não houver morte, certamente aquele que feriu será multado conforme o que lhe impuser o marido da mulher e pagará diante dos juízes.

וְכִי יִנְצוּ אֲנָשִׁים וּנְגַפּוּ אִשָּׁה הָרָה וַיֵּצְאוּ יִלְדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אֶסּוֹן עָנוּשׁ יַעֲנוּשׁ כְּאִשֶּׁר יִשִּׁית 22
עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בַּפְּלִלִים

23 Mas, se houver morte, então, darás vida por vida,

וְאִם אֶסּוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נֶפֶשׁ 23

24 olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé,

עֵינַי תַּחַת עֵינַי שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל 24

25 queimadura por queimadura, ferida por ferida, golpe por golpe.

כּוֹיָה תַּחַת כּוֹיָה פֶּצַע תַּחַת פֶּצַע חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה 25

26 E, quando alguém ferir o olho do seu servo ou o olho da sua serva e o danificar, o deixará ir forro pelo seu olho.

וְכִי יִכּוּ אִישׁ אֶת עֵינַי עַבְדּוֹ אוֹ אֶת עֵינַי אִמָּתוֹ וְשַׁחַתָּה לַחֲפָשִׁי יִשְׁלַחְנוּ תַּחַת עֵינָיו 26

27 E, se tirar o dente do seu servo ou o dente da sua serva, o deixará ir forro pelo seu dente.

וְאִם שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אִמָּתוֹ יִפִּיל לַחֲפָשִׁי יִשְׁלַחְנוּ תַּחַת שָׁנָיו 27

28 E, se algum boi escornar hom em ou mulher, que morra, o boi será apedrejado certamente, e a sua carne se não comerá; mas o dono do boi será absolvido.

וְכִי יִגַּח שׁוֹר אֶת אִישׁ אוֹ אֶת אִשָּׁה וּמָת סָקוֹל יִסְקַל הַשׁוֹר וְלֹא יֵאָכַל אֶת בִּשְׂרוֹ וּבַעַל הַשׁוֹר נָקִי 28

29 Mas, se o boi dantes era escornador, e o seu dono foi conhecedor disso e não o guardou, matando homem ou mulher, o boi será apedrejado, e também o seu

dono morrerá.

29 אם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת

30 Se lhe for imposto resgate, então, dará co mo resgate da sua vida tudo quanto lhe for imposto,

30 אם כפר יושת עליו ונתן פדין נפשו ככל אשר יושת עליו

31 quer tenha escornado um filho, quer tenha escornado uma filha; conforme a este estatuto lhe será feito.

31 או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו

32 Se o boi escornar um servo, ou uma serva, dar-se-ão trinta siclos de prata ao seu senhor, e o boi será apedrejado.

32 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל

33 Se alguém abrir uma cova ou se alguém cavar uma cova e não a cobrir, e nel a cair um boi ou jumento,

33 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר ולא יכסנו ונפל שמה שור או חמור

34 o dono da cova o pagará, ao seu dono o dinheiro restituirá; mas o morto será seu.

34 בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו

35 Se o boi de alguém ferir de morte o boi do seu próximo, então, se venderá o boi vivo, e o dinheiro dele se repartirá igualmente, e também o morto se repartirá igualmente.

35 כי יגף שור איש את שור רעהו ומתו ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון

36 Mas, se foi notório que aq uele boi dantes era escornador, e seu dono não o guardou, certamente pagará boi por boi; porém o morto será seu.

36 או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו

Shemot - Êxodo 22

1 Se alguém furtar boi ou ovelha e o degolar ou vender, por um boi pagará cinco bois; e pela ovelha, quatro ovelhas.

1 כי יגנב איש שור או שה וטבח או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת
השה

2 Se o ladrão for achado a minar, e for ferido, e morrer, o que o feriu não será culpado do sangue.

2 אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים

3 Se o sol houver saído sobre ele, será culpado do sangue. O ladrão fará restituição total; e se não tiver com que pagar, será vendido por seu furto.

3 אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגובתו

4 Se o furto for achado vivo na sua mão, seja boi, ou jumento, ou ovelha, pagará o dobro.

4 אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם

5 Se alguém fizer pastar o seu animal num campo ou numa vinha e o largar para comer no campo de outr o, o melhor do seu próprio campo e o melhor da sua própria vinha restituirá.

5 כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו
ישלם

6 Se rebentar um fogo, e pegar aos espinhos, e abrasar a meda de trigo, ou a seara, ou o campo, aquele que acendeu o fogo pagará totalmente o queimado.

6 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את
הבערה

7 Se alguém der prata ou objetos ao seu próximo a guardar, e isso for furtado da casa daquele homem, se o ladrão se achar, pagará o dobro.

7 כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים

8 Se o ladrão não se achar, então, o dono da casa será levado diante dos juízes, a ver se não meteu a sua mão na fazenda do seu próximo.

8 אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו

9 Sobre todo negócio de injustiça, sobre boi, sobre jumento, sobre gado miúdo, sobre veste, sobre toda coisa perdida, de que alguém disser que é sua, a causa de ambos virá perante os juízes; aquele a quem condenarem os juízes o pagará em dobro ao seu próximo.

9 על כל דבר פשע על שור על חמור על שם על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו

10 Se alguém der a seu próximo a guardar um jumento, ou boi, ou ovelha, ou algum animal, e morrer, ou for dilacerado, ou afugentado, ninguém o vendo,

10 כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שם וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה

11 então, haverá juramento do SENHOR entre ambos, de que não meteu a sua mão na fazenda do seu próximo; e seu dono o aceitará, e o outro não o restituirá.

11 שבעת יהיה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם

12 Mas, se lhe for furtado, o pagará ao seu dono.

12 ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו

13 Porém, se lhe for dilacerado, trá-lo -á em testemu nho disso e não pagará o dilacerado.

13 אם טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם

14 E, se alguém a seu próximo pedir alguma coisa, e for danificada ou morta, não estando presente o seu dono, certamente a restituirá.

14 וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם

15 Se o seu dono esteve presente, não a restituirá; se foi alugada, será pelo seu aluguel.

15 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו

16 Se alguém enganar alguma virgem, que não for desposada, e se deitar com ela, certamente a dotará por su a mulher.

16 וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה

17 Se seu pai inteiramente recusar dar-lha, dará dinheiro conforme ao dote das virgens.

1 7 אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת

18 A feiticeira não deixará viver.

1 8 מכשפה לא תחיה

19 Todo aquele que se deitar com animal certamente morrerá.

1 9 כל שכב עם בהמה מות יומת

20 O que sacrificar aos deuses e não só ao SENHOR será morto.

2 0 זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו

21 O estrangeiro não afligirás, nem o oprimirás; pois estrangeiros fostes na terra do Egito.

2 1 וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים

22 A nenhuma viúva nem órfão afligireis.

2 2 כל אלמנה ויתום לא תענון

23 Se de alguma maneira os afligirdes, e eles clamarem a mim, eu certamente ouvirei o seu clamor,

2 3 אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו

24 e a minha ira se acenderá, e vos matarei à espada; e vossas mulheres ficarão viúvas, e vossos filhos, órfãos.

2 4 וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים

25 Se emprestares dinheiro ao meu povo, ao pobre que está contigo, não te haverás com ele como um usurário; não lhe imporás usura.

2 5 אם כסף תלווה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך

26 Se tomares em penhor a veste do teu próximo, lho restituirás antes do pôr-do-sol,

2 6 אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו

27 porque aquela é a sua cobertura e a veste da sua pele; em que se deitaria? Será, pois, que, quando clamar a mim, eu o ouvirei, porque sou misericordioso.

2 7 כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון

אני

28 Os juízes não amaldiçoarás e o príncipe dentre o teu povo não maldirás.

2 8 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר

29 As tuas primícias e os teus licores não retardarás; o primogênito de teus filhos me darás.

2 9 מלאתך ודמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי

30 Assim farás dos teus bois e das tuas ovelhas; sete dias estarão com sua mãe, e ao oitavo dia mos darás.

3 0 כן תעשה לשרך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי

31 E ser-me-eis homens santos; portanto, não comereis carne despedaçada no campo; a os cães a lançareis.

3 1 ואנשי קדש תהיו לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו

Shemot - Êxodo 23

1 Não admitirás falso rumor e não porás a tua mão com o ímpio, para seres testemunha falsa.

1 לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס

2 Não segui rás a multidão para fazeres o mal; nem numa demanda falarás, tomando parte com o maior número para torcer o direito.

2 לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת

3 Nem ao pobre favorecerás na sua demanda.

3 ודל לא תהדר בריבו

4 Se encontrares o boi do teu inimigo ou o seu jumento, desgarrado, sem falta lho reconduzirás.

4 כי תפגע שור איבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו

5 Se vires o jumento daquele que te aborrece deitado debaixo da sua carga, deixarás, pois, de ajudá-lo? Certamente o ajudarás junta mente com ele.

5 כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו

6 Não perverterás o direito do teu pobre na sua demanda.

6 לא תטה משפט אבינך בריבו

7 De palavras de falsidade te afastarás e não matarás o inocente e o justo; porque não justificare i o ímpio.

7 מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע

8 Também presente não tomarás; porque o presente cega os que têm vista e perverte as palavras dos justos.

8 ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים

9 Também não oprimirás o estrangeiro; porque vós conheceis o coração do estrangeiro, pois fostes estrangeiros na terra do Egito.

9 וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים

10 Também seis anos semearás tua terra e recolherás os seus frutos;

10 ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה

11 mas, ao sétimo, a soltarás e deixarás descansar, para que possam comer os pobres do teu povo, e do sobejo comam os animais do campo. Assim farás com a tua vinha e com o teu olival.

11 והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה
לכרמך לזיתך

12 Seis dias farás os teus negócios; mas, ao sétimo dia, descansarás; para que descanse o teu boi e o teu jumento; e para que tome alento o filho da tua escrava e o estrangeiro.

12 ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמריך וינפש בן
אמתך והגר

13 E, em tudo que vos tenho dito, guardai-vos; e do nome de outros deuses nem vos lembreis, nem se ouça da vossa boca.

13 ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך

14 Três vezes no ano me celebrareis festa.

14 שלש רגלים תחג לי בשנה

15 A Festa dos Pães Asmos guardarás; sete dias comerás pães asmos, como te tenho ordenado, ao tempo apontado no mês de abibe; porque nele saíste do Egito; ninguém apareça vazio perante mim;

15 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי
בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם

16 e a Festa da Sega dos primeiros frutos do teu trabalho, que houveres semeado no campo, e a Festa da Colheita à saída do ano, quando tiveres colhido do campo o teu trabalho.

16 וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את
מעשיך מן השדה

17 Três vezes no ano todos os teus varões aparecerão diante do SENHOR.

17 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדן יהוה

18 Não oferecerás o sangue do meu sacrifício com pão levedado; nem ficará a gordura da minha festa de noite até de manhã.

לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר 18

19 As primícias, os primeiros frutos da tua terra, trarás à casa do SENHOR, teu Deus; não cozerás o cabrito no leite de sua mãe.

ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו 19

20 Eis que eu envio um Anjo diante de ti, para que te guarde neste caminho e te leve ao lugar que te tenho aparelhado.

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי 20

21 Guarda-te diante dele, e ouve a sua voz, e não o provoques à ira; porque não perdoará a vossa rebelião; porque o meu nome está nele.

השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו 21

22 Mas, se diligentemente ouvires a sua voz e fizeres tudo o que eu disser, então, serei inimigo do s teus inimigos e adversário dos teus adversários.

כי אם שמע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך וצרתי את צרריך 22

23 Porque o meu Anjo irá diante de ti e te levará aos amorreus, e aos heteus, e aos ferezeus, e aos cananeus, e aos heveus, e aos jeb useus; e eu os destruirei.

כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבوسی והכחדתיו 23

24 Não te inclinarás diante dos seus deuses, nem os servirás, nem farás conforme as suas obras; antes, os destruirás totalmente e quebrarás de todo as suas estátuas.

לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיים 24

25 E servireis ao SENHOR, vosso Deus, e ele abençoará o vosso pão e a vossa água; e eu tirarei do meio de ti as enfermidades.

ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך ואת מימך והסרתי מחלה מקרבך 25

26 Não haverá alguma que aborte, nem estéril na tua terra; o número dos teus dias cumprirei.

לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימך אמלא 26

27 Enviarei o meu terror diante de ti, desconcertando a todo o povo aonde entrares, e farei que todos os teus inimigos te virem as costas.

את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל איביך
אליך ערף

28 Também enviarei vespões diante de ti, que lancem fora os heveus, os cananeus e os heteus de diante de ti.

ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך

29 Num só ano os não lançarei fora diante de ti, para que a terra se não torne em deserto, e as feras do campo se não multipliquem contra ti.

לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה

30 Pouco a pouco os lançarei de diante de ti, até que sejas multiplicado e possuas a terra por herança.

מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ

31 E porei os teus termos desde o mar Vermelho até ao mar dos filisteus, e desde o deserto até ao rio; porque darei nas tuas mãos os moradores da terra, para que os lances fora de diante de ti.

ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישבי
הארץ וגרשתמו מפניך

32 Não farás concerto algum com eles ou com os seus deuses.

לא תכרת להם ולאלהיהם ברית

33 Na tua terra não habitarão, para que não te façam pecar contra mim; se servires aos seus deuses, certamente será um laço para ti.

לא ישבו בארצך פן יחטאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש

Shemot - Êxodo 24

1 Depois, disse a Moisés Sobe ao SENHOR, tu e Arão, Nadabe e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel; e inclinai-vos de longe.

1 ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק

2 E só Moisés se chegará ao SENHOR; mas eles não se cheguem, nem o povo suba com ele.

2 ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו

3 Vindo, pois, Moisés e contando ao povo todas as palavras do SENHOR e todos os estatutos, então, o povo respondeu a uma voz. E disseram Todas as palavras que o SENHOR tem falado faremos.

3 ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה

4 E Moisés escreveu todas as palavras do SENHOR, e levantou-se pela manhã de madrugada, e edificou um altar ao pé do monte e doze monumentos, segundo as doze tribos de Israel;

4 ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל

5 e enviou certos jovens dos filhos de Israel, os quais ofereceram holocaustos e sacrificaram ao SENHOR sacrifícios pacíficos de bezerros.

5 וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים

6 E Moisés tomou a metade do sangue e a pôs em bacias; e a outra metade do sangue espargiu sobre o altar.

6 ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח

7 E tomou o livro do concerto e o leu aos ouvidos do povo, e eles disseram Tudo o que o SENHOR tem falado faremos e obedeceremos.

7 ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע

8 Então, tomou Moisés aquele sangue, e o espargiu sobre o povo, e disse Eis aqui o sangue do concerto que o SENHOR tem feito convosco sobre todas estas palavras.

8 ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה

9 E subiram Moisés e Arão, Nadabe e Abiú, e setenta dos anciãos de Israel,

9 ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל

10 e viram o Deus de Israel, e debaixo de seus pés havia como uma obra de pedra de safira e como o parecer do céu na sua claridade.

10 ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר

11 Porém ele não es tendeu a sua mão sobre os escolhidos dos filhos de Israel; mas viram a Deus, e comeram, e beberam.

11 ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו

12 Então, disse o SENHOR a Moisés Sobe a mim, ao monte, e fica lá; e dar-te-ei tábuas de pedra , e a lei, e os mandamentos que tenho escrito, para os ensinares.

12 ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם

13 E levantou-se Moisés com Josué, seu servidor; e subiu Moisés o monte de Deus.

13 ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים

14 E disse aos anciãos Esperai-nos aqui, até que tornemos a vós; e eis que Arão e Hur ficam convosco; quem tiver algum negócio se chegará a eles.

14 ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם

15 E, subindo Moisés o monte, a nuvem cobriu o monte.

15 ויעל משה אל ההר וכס הענן את ההר

16 E habitava a glória do SENHOR sobre o monte Sinai, e a nuvem o cobriu por seis dias; e, ao sétimo dia, chamou o SENHOR a Moisés do meio da nuvem.

16 וישכן כבוד יהוה על הר סיני וכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן

17 E o aspecto da glória do SENHOR era como um fogo consumidor no cume do monte aos olhos dos filhos de Israel.

ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל 17

18 E Moisés entrou no meio da nuvem, depois que subiu o monte; e Moisés esteve no monte quarenta dias e quarenta noites.

ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה 18

Shemot - Êxodo 25

1 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel que me tragam uma oferta alçada; de todo homem cujo coração se mover voluntariamente, dele tomareis a minha oferta alçada.

2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי

3 E esta é a oferta alçada que tomareis deles ouro, e prata, e cobre,

3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת

4 e pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabras,

4 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים

5 e peles de carneiros tintas de vermelho, e peles de texugos, e madeira de cetim,

5 וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים

6 e azeite para a luz, e especiarias para o óleo da unção, e especiarias para o incenso,

6 שמן למאד בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים

7 e pedras sardônicas, e pedras de engaste para o éfode e para o peitoral.

7 אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן

8 E me farão um santuário, e habitarei no meio deles.

8 ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

9 Conforme tudo o que eu te mostrar para modelo do tabernáculo e para modelo de todos os seus móveis, assim mesmo o farei s.

9 ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו

10 Também farão uma arca de madeira de cetim; o seu comprimento será de dois côvados e meio, e a sua largura, de um côvado e meio, e de um côvado e meio, a sua altura.

ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו 10

11 E cobri-la-ás de ouro puro; por dentro e por fora a cobrirás; e farás sobre ela uma coroa de ouro ao redor;

וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב 11

12 e fundirás para ela quatro argolas de ouro e as porás nos quatro cantos dela duas argolas num lado dela e duas argolas no outro lado dela.

ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתי טבעת על צלעו האחת 12 ושתי טבעת על צלעו השנית

13 E farás varas de madeira de cetim, e as cobrirás com ouro,

ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב 13

14 e meterás as varas nas argolas, aos lados da arca, para se levar com elas a arca.

והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם 14

15 As varas estarão nas argolas da arca, e não se tirarão dela.

בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו 15

16 Depois, porás na arca o Testemunho, que eu te darei.

ונתת אל הארן את העדת אשר אתן אליך 16

17 Também farás um propiciatório de ouro puro; o seu comprimento será de dois côvados e meio, e a sua largura, de um côvado e meio.

ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה 17

18 Farás também dois querubins de ouro; de ouro batido os farás, nas duas extremidades do propiciatório.

ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת 18

19 Farás um querubim na extremidade de uma parte e o outro querubim na extremidade da outra parte; de uma só peça com o propiciatório fareis os querubins nas duas extremidades dele.

ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על 19 שני קצותיו

20 Os querubins estenderão as suas asas por cima, cobrindo com as suas asas o propiciatório; as faces deles, uma defronte da outra; as faces dos querubins

estarão voltadas para o propiciatório.

והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו 20
אל הכפרת יהיו פני הכרבים

21 E porás o propiciatório em cima da arca, depois que houveres posto na arca o Testemunho, que eu te darei.

ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את העדת אשר אתן אליך 21

22 E ali virei a ti e falarei contigo de cima do propiciatório, do meio dos dois querubins (que estão sobre a arca do Testemunho), tudo o que eu te ordenar para os filhos de Israel.

ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארן העדת את 22
כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל

23 Também farás uma mesa de madeira de cetim; o seu comprimento será de dois côvados, e a sua largura, de um côvado, e a sua altura, de um côvado e meio,

ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו 23

24 e cobri-la-ás com ouro puro; também lhe farás uma coroa de ouro ao redor.

וצפית אותו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב 24

25 Também lhe farás uma moldura ao redor, da largura de uma mão, e lhe farás uma coroa de ouro ao redor da moldura.

ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב 25

26 Também lhe farás quatro argolas de ouro; e porás as argolas nos quatro cantos, que estão nos seus quatro pés.

ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו 26

27 Defronte da moldura estarão as argolas, como lugares para os varais, para se levar a mesa.

לעמדת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן 27

28 Farás, pois, estes varais de madeira de cetim e cobri-los-ás com ouro; e levar-se-á com eles a mesa.

ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בם את השלחן 28

29 Também farás os seus pratos, e as suas colheres, e as suas cobertas, e as suas tigelas com que se hão de cobrir; de ouro puro os farás.

ועשית קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם 29

30 E sobre a mesa porás o pão da proposição perante a minha face continuamente.

ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד 30

31 Também fa rás um castiçal de ouro puro; de ouro batido se fará este castiçal; o seu pé, as suas canas, as suas copas, as suas maçãs e as suas flores serão do mesmo.

ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה 31 ממנה יהיו

32 E dos seus lados sairão seis canas três canas do castiçal de um lado dele e três canas do castiçal do outro lado dele.

וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני 32

33 Numa cana haverá três copos a modo de amêndoas, uma maçã e uma flor; e três copos a modo de amêndoas na outra cana, uma maçã e uma flor; assim serão as seis canas que saem do castiçal.

שלשה גבעים משקדים בקנה האחד ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד 33 כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה

34 Mas no castiçal mesmo haverá quatro copos a modo de amêndoas, com suas maçãs e com suas flores;

ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה 34

35 e uma maçã debaixo de duas canas que saem dele; e ainda uma maçã debaixo de duas outras canas que saem dele; e ainda mais uma maçã debaixo de duas outras canas que saem dele assim se fará com as seis canas que saem do castiçal.

וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים 35 ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה

36 As suas maçãs e as suas canas serão do mesmo; tudo será de uma só peça, obra batida de ouro puro.

כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור 36

37 Também lhe farás sete lâmpadas, as quais se acenderão para alumiar defronte dele.

ועשית את נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה 37

38 Os seus espevitadores e os seus ap agadores serão de ouro puro.

ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור 38

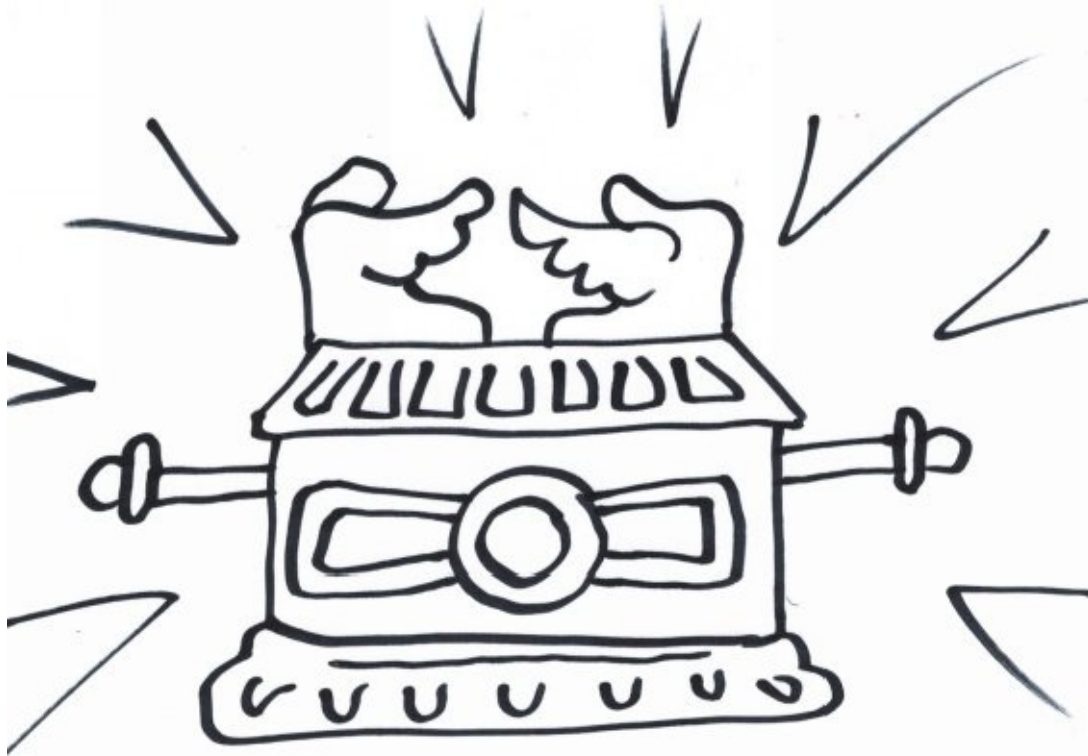
39 De um talento de ouro puro os farás, com todos estes utensílios.

כבר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה 39

40 Atenta, pois, que o faças conforme o seu modelo, que te foi mostrado no monte.

וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר 40

Figura 5 - Êxodo 25: 20 - Os querubins estenderão as suas asas por cima, cobrindo com as suas asas o propiciatório.

Shemot - Êxodo 26

1 E o tabernáculo farás de dez cortinas de linho fino torcido, e pano azul, e púrpura, e carmesim; com querubins as farás de obra esmerada.

1 ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם

2 O comprimento de uma cortina será de vinte e oito côvados, e a largura de uma cortina, de quatro côvados; todas estas cortinas serão de uma medida.

2 ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת

3 Cinco cortinas se enlaçarão uma à outra; e as outras cinco cortinas se enlaçarão uma com a outra.

3 חמש היריעת תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה

4 E farás laçadas de pano azul na ponta de uma cortina, na extremidade, na juntura; assim também farás na ponta da extremidade da outra cortina, na segunda juntura.

4 ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית

5 Cinquenta laçadas farás numa cortina e outras cinquenta laçadas farás na extremidade da cortina que está na segunda juntura; as laçadas estarão travadas uma com a outra

5 חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה

6 Farás também cinquenta colchetes de ouro e ajuntarás com estes colchetes as cortinas, uma com a outra, e será um tabernáculo.

6 ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד

7 Farás também cortinas de pêlos de cabras por tenda sobre o tabernáculo; de

onze cortinas a farás.

7 ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם

8 O comprimento de uma cortina será de trinta côvados, e a largura da mesma cortina, de quatro côvados; estas onze cortinas serão de uma medida.

8 ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת

9 E ajuntarás cinco destas cortinas por si e as outras seis cortinas também por si e dobrarás a sexta cortina diante da tenda.

9 וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל

10 E farás cinquenta laçadas na borda de uma cortina, na extremidade, na juntura, e outras cinquenta laçadas na borda da outra cortina, na segunda juntura.

10 ועשית חמשים ללאות על שפת היריעה האחת הקיצנה בחברת וחמשים ללאות על שפת היריעה החברת השנית

11 Farás também cinquenta colchetes de cobre e meterás os colchetes nas laçadas; e, assim, ajuntarás a tenda para que seja uma.

11 ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאות וחברת את האהל והיה אחד

12 E o resto que sobejar das cortinas da tenda, a metade da cortina que sobejar, penderá sobre as costas do tabernáculo.

12 וסרח העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן

13 E um côvado de um lado e outro côvado de outro, que sobejará no comprimento das cortinas da tenda, penderá de sobejo aos lados do tabernáculo de um e de outro lado, para cobri-lo.

13 והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו

14 Farás também à tenda uma coberta de peles de carneiro tintas de vermelho e outra coberta de peles de texugo em cima.

14 ועשית מכסה לאהל ערת אילים מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה

15 Farás também as tábuas para o tabernáculo de madeira de cetim, que estarão levantadas.

ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים 15

16 O comprimento de uma tábuas será de dez côvados, e a largura de cada tábuas será de um côvado e meio.

עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד 16

17 Duas coiceiras terá cada tábuas, travadas uma com a outra; assim farás com todas as tábuas d o tabernáculo.

שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן 17

18 E farás as tábuas para o tabernáculo assim vinte tábuas para a banda do meio-dia, ao sul.

ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה 18

19 Farás também quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas; duas bases debaixo de uma tábuas para as suas duas coiceiras e duas bases debaixo de outra tábuas para as suas duas coiceiras.

וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי 19
ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו

20 Também haverá vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo, para a banda do norte,

ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש 20

21 com as suas quarenta bases de prata; duas bases debaixo de uma tábuas e duas bases debaixo de outra tábuas.

וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד 21

22 E ao lado do tabernáculo para o ocidente farás seis tábuas.

ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים 22

23 Farás também duas tábuas para os cantos do tabernáculo, de ambos os lados;

ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתיים 23

24 e por baixo se ajuntarão e também em cima dele se ajuntarão numa argola. Assim se fará com as duas tábuas ambas serão por tábuas para os dois cantos.

ויהיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם 24
לשני המקצעת יהיו

25 Assim serão as oito tábuas com as suas bases de prata, dezesseis bases duas

bases debaixo de uma tábuas e duas bases debaixo de outra tábuas.

והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד 2 5
ושני אדנים תחת הקרש האחד

26 Farás também cinco barras de madeira de cetim para as tábuas de um lado do tabernáculo

ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד 2 6

27 e cinco barras para as tábuas do outro lado do tabernáculo; como também cinco barras para as tábuas do outro lado do tabernáculo, de ambas as bandas, para o ocidente.

וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן 2 7
לירכתים ימה

28 E a barra do meio estará no meio das tábuas, passando de uma extremidade até à outra.

והבריה התיכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה 2 8

29 E cobrirás de ouro as tábuas e farás de ouro as suas argolas, para meter por elas as barras; também as barras cobrirás de ouro.

ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את 2 9
הבריחם זהב

30 Então, levantarás o tabernáculo conforme o modelo que te foi mostrado no monte.

והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר 3 0

31 Depois, farás um véu de pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino torcido; com querubins de obra prima se fará.

ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבים 3 1

32 E o porás sobre quatro colunas de madeira de cetim cobertas de ouro, sobre quatro bases de prata; seus colchetes serão de ouro.

ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף 3 2

33 Pendurarás o véu debaixo dos colchetes e meterás a arca do Testemunho ali dentro do véu; e este véu vos fará separação entre o santuário e o lugar santíssimo.

ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות 3 3
והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים

34 E porás a coberta do propiciatório sobre a arca do Testemunho no lugar santíssimo,

ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים 3 4

35 e a mesa porás fora do véu, e o castiçal, defronte da mesa, ao lado do tabernáculo, para o sul; e a mesa porás à banda do norte.

ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה 3 5
והשלחן תתן על צלע צפון

36 Farás também para a porta da tenda uma coberta de pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino torcido, de obra de bordador,

ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם 3 6

37 e farás para esta coberta cinco colunas de madeira de cetim, e as cobrirás de ouro; seus colchetes serão de ouro, e far-lhe-ás de fundição cinco bases de cobre.

ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני 3 7
נחשת

Shemot - Êxodo 27

1 Farás também o altar de madeira de cetim; cinco côvados será o comprimento, e cinco côvados, a largura (será quadrado o altar), e três côvados, a sua altura.

1 ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו

2 E farás as suas pontas nos seus quatro cantos; as suas pontas serão uma só peça com o mesmo, e o cobrirás de cobre.

2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת

3 Far-lhe-ás também as suas caldeirinhas, para recolher a sua cinza, e as suas pias, e as suas bacias, e os seus garfos, e os seus braseiros; todos os seus utensílios farás de cobre.

3 ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת

4 Far-lhe-ás também um crivo de cobre em forma de rede, e farás a esta rede quatro argolas de metal aos seus quatro cantos,

4 ועשית לו מכבד מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו

5 e as porás dentro do cerco do altar para baixo, de maneira que a rede chegue até ao meio do altar.

5 ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח

6 Farás também varais para o altar, varais de madeira de cetim, e os cobrirás de cobre.

6 ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת

7 E os varais se meterão nas argolas, de maneira que os varais estejam de ambos os lados do altar quando for levado.

7 והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו

8 Oco, de tábuas, o farás; como se te mostrou no monte, assim o farão.

8 נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו

9 Farás também o pátio do tabernáculo; ao lado do meio-dia, para o sul, o pátio terá cortinas de linho fino torcido; o comprimento de cada lado será de cem côvados.

9 ועשית את חצר המשכן לפאת נגב תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת

10 Também as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de cobre; os colchetes das colunas e as suas faixas serão de prata.

10 ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף

11 Assim também do lado do norte as cortinas na longura serão de cem côvados de comprimento; e as suas vinte colunas e as suas vinte bases serão de cobre; os colchetes das colunas e as suas faixas serão de prata.

11 וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף

12 E na largura do pátio do lado do ocidente haverá cortinas de cinquenta côvados; as suas colunas, dez, e as suas bases, dez.

12 ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה

13 Semelhantemente, a largura do pátio do lado oriental, para o levante, será de cinquenta côvados,

13 ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה

14 de maneira que haja quinze côvados de cortinas de um lado; suas colunas, três, e as suas bases, três;

14 וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה

15 e quinze côvados de cortinas do outro lado; as suas colunas, três, e as suas bases, três.

15 ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה

16 E à porta do pátio haverá uma cobertura de vinte côvados, de pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino torcido, de obra de bordador; as suas colunas, quatro, e as suas bases, quatro.

16 ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה

17 Todas as colunas do pátio ao redor serão cingidas de faixas de prata; os seus colchetes serão de prata, mas as suas bases, de cobre.

כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת 17

18 O comprimento do pátio será de cem côvados, e a largura de cada banda, de cinquenta, e a altura, de cinco côvados, de linho fino torcido; mas as suas bases serão de cobre.

זרך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם 18
נחשת

19 No tocante a todos os utensílios do tabernáculo em todo o seu serviço, até todos os seus pregos e todos os pregos do pátio, serão de cobre.

לכל כלי המשכן בכל עבודתו וכל יתדתיו וכל יתדת החצר נחשת 19

20 Tu, pois, ordenarás aos filhos de Israel que te tragam azeite puro de oliveiras, batido, para o candeeiro, para fazer arder as lâmpadas continuamente.

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד 20

21 Na tenda da congregação fora do véu, que está diante do Testemunho, Arão e seus filhos as porão em ordem, desde a tarde até pela manhã, perante o SENHOR; um estatuto perpétuo será este, pelas suas gerações, aos filhos de Israel.

באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני 21
יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל

Shemot - Êxodo 28

1 Depois, tu farás chegar a ti teu irmão Arão e seus filhos com ele, do meio dos filhos de Israel, para me administrarem o ofício sacerdotal, a saber Arão e seus filhos Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

1 ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן

2 E farás vestes santas a Arão, teu irmão, para glória e ornamento.

2 ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת

3 Falarás também a todos os que são sábios de coração, a quem eu tenha enchido do espírito de sabedoria, que façam vestes a Arão para santificá-lo, para que me administre o ofício sacerdotal.

3 ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתי רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי

4 Estas, pois, são as vestes que farão um peitoral, e um éfode, e um manto, e uma túnica bordada, e uma mitra, e um cinto; farão, pois, vestes santas a Arão, teu irmão, e a seus filhos, para me administrarem o ofício sacerdotal.

4 ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי

5 E to marão o ouro, e o pano azul, e a púrpura, e o carmesim, e o linho fino

5 והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש

6 e farão o éfode de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido, de obra esmerada.

6 ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב

7 Terá duas ombreiras que se unam às suas duas pontas, e assim se unirá.

7 שתי כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו וחבר

8 E o cinto de obra esmerada do éfode, que estará sobre ele, será da sua mesma obra, da mesma obra de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de

linho fino torcido.

8 וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר

9 E tomarás duas pedras sardônicas e lavrarás nelas os nomes dos filhos de Israel,

9 ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל

10 seis dos seus nomes numa pedra e os outros seis nomes na outra pedra, segundo as suas gerações.

10 ששה משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם

11 Conforme a obra do lapidário, como o lavo r de selos, lavrarás estas duas pedras, com os nomes dos filhos de Israel; engastadas ao redor em ouro as farás.

11 מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל מסבתם משבצות זהב תעשה אתם

12 E porás as duas pedras nas ombreiras do éfode, por pe dras de memória para os filhos de Israel; e Arão levará os seus nomes sobre ambos os seus ombros, para memória diante do SENHOR.

12 ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרן

13 Farás também engaste s de ouro

13 ועשית משבצת זהב

14 e duas cadeiazinhas de ouro puro; de igual medida, de obra de fieira as farás; e as cadeiazinhas de fieira porás nos engastes.

14 ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את שרשרת העבת על המשבצת

15 Farás também o p eitoral do juízo de obra esmerada, conforme a obra do éfode o farás; de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido o farás.

15 ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו

16 Quadrado e dobrado, será de um palmo o seu comprimento, e de um palmo, a sua largura;

16 רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו

17 e o encherás de pedras de engaste, com quatro ordens de pedras a ordem de um sárdio, de um topázio e de um carbúnculo; esta será a primeira ordem;

17 ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד

18 e a segunda ordem será de uma esmeralda, de uma safira e de um diamante;

18 והטור השני נפך ספיר ויהלם

19 e a terceira ordem será de um jacinto, de uma ágata e de uma ametista;

19 והטור השלישי לשם שבו ואחלמה

20 e a quarta ordem será de uma turquesa, de uma sardônica e de um jaspe; engastadas em ouro serão nos seus engastes.

20 והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם

21 E serão aquelas pedras segundo os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; serão esculpidas como selos, cada uma com o seu nome, para as doze tribos.

21 והאבנים תהיין על שמת בני ישראל שתים עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט

22 Também farás para o peitoral cadeiazinhas de igual medida da obra de trança de ouro puro.

22 ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור

23 Também farás para o peitoral dois anéis de ouro e porás os dois anéis nas extremidades do peitoral.

23 ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונתת את שתי הטבעות על שני קצות החשן

24 Então, meterás as duas cadeiazinhas de fieira de ouro nos dois anéis, nas extremidades do peitoral;

24 ונתתה את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן

25 e as duas pontas das duas cadeiazinhas de fieira meterás nos dois engastes e as porás nas omb reiras do éfode, na frente dele.

25 את שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי המשבצות ונתתה על כתפות האפד אל מול פניו

26 Farás também dois anéis de ouro e os porás nas duas extremidades do

peitoral, na sua borda que estiver junto ao éfode por dentro.

ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר 26
האפד ביתה

27 Farás também dois anéis de ouro, que porás nas duas ombreiras do éfode, abaixo, na frente dele, perto da sua juntura, sobre o cinto de obra esmerada do éfode.

עשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמית 27
מחברתו ממעל לחשב האפוד

28 E ligarão o peitoral com os seus anéis aos anéis do éfode por cima com um cordão de pano azul, para que esteja sobre o cinto de obra esmerada do éfode; e nunca se separará o peitoral do éfode.

וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא 28
יזח החשן מעל האפוד

29 Assim, Arão levará os nomes dos filhos de Israel no peitoral do juízo sobre o seu coração, quando entrar no santuário, para memória diante do SENHOR continuamente.

ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרן לפני 29
יהוה תמיד

30 Também porás no peitoral do juízo Urim e Tumim, para que estejam sobre o coração de Arão, quando entrar diante do SENHOR; assim, Arão levará o juízo dos filhos de Israel sobre o seu coração diante do SENHOR continuamente.

ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה 30
ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד

31 Também farás o manto do éfode todo de pano azul.

ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת 31

32 E o colar da cabeça estará no meio dele; este colar terá uma borda de obra tecida ao redor; como colar de cota de malha será nele, para que se não rompa.

והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע 32

33 E nas suas bordas farás romãs de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, ao redor das suas bordas; e campainhas de ouro no meio delas ao redor.

ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם 33

סביב

34 Uma campainha de ouro e uma romã, ou tra campainha de ouro e outra romã haverá nas bordas do manto ao redor,

פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב 3 4

35 e estará sobre Arão quando ministrar, para que se ouça o seu sonido, quando entrar no santuário diante do SENHOR e quando sair, para que não morra.

והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות 3 5

36 Também farás uma lâmina de ouro puro e nela gravarás à maneira de gravuras de selos Santidade ao SENHOR.

ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חתם קדש ליהוה 3 6

37 E atá-la-ás com um cordão de fio azul, de maneira que esteja na mitra; sobre a frente da mitra estará.

ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה 3 7

38 E estará sobre a testa de Arão, para que Arão leve a iniquidade das coisas santas, que os filhos de Israel santifiquem em todas as ofertas de suas coisas santas; e estará continuamente na sua testa, para que tenham aceitação perante o SENHOR.

והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת 3 8 קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יהוה

39 Também farás a túnica de linho fino e também uma mitra de linho fino; mas o cinto farás de obra de bordador.

ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם 3 9

40 Também farás túnicas aos filhos de Arão e far-lhes-ás cintos; também lhes farás tiaras, para glória e ornamento.

ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת 4 0

41 E vestirás com eles a Arão, teu irmão, e também a seus filhos; e os ungirás, e os consagrarás, e os santificarás, para que me administrem o sacerdócio.

והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת 4 1 אתם וכהנו לי

42 Faze-lhes também calções de linho, para cobrirem a carne nua; serão dos

lombos até às coxas.

ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה ממתנים ועד ירכים יהיו 4 2

43 E e starão sobre Arão e sobre seus filhos, quando entrarem na tenda da congregação, ou quando chegarem ao altar para ministrar no santuário, para que não levem iniquidade e morram; isto será estatuto perpétuo para ele e para a sua semente depois dele.

והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא 4 3
ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחרי

Shemot - Êxodo 29

1 Isto é o que lhes háis de fazer, para os santificar, para que me administrem o sacerdócio Toma um novilho, e dois carneiros sem mácula,

1 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לקח פר אחד בן בקר ואילים שנים תמימים

2 e pão asmo, e bolos asmos amassados com azeite, e coscorões asmos untados com azeite; com flor de farinha de trigo os farás.

2 ולחם מצות וחלת מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשה אתם

3 E os porás num cesto e os trarás no cesto, com o novilho e os dois carneiros.

3 ונתת אותם על סל אחד והקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילים

4 Então, farás chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água;

4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים

5 depois, tomarás as vestes e vestirás a Arão da túnica, e do manto do éfode, e do éfode mesmo, e do peitoral; e o cingirás com o cinto de obra de artífice do éfode.

5 ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן ואפדת לו בחשב האפד

6 E a mitra porás sobre a sua cabeça; a coroa da santidade porás sobre a mitra;

6 ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת

7 e tomarás o azeite da unção e o derramarás sobre a sua cabeça; assim, o ungirás.

7 ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו

8 Depois, farás chegar seus filhos, e lhes farás vestir túnicas,

8 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת

9 e os cingirás com o cinto, a Arão e a seus filhos, e lhes atarás as tiaras, para que tenham o sacerdócio por estatuto perpétuo, e sagrarás a Arão e a seus filhos.

9 וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו וחבשת להם מגבעת והיתה להם כהנה לחקת עולם
ומלאת יד אהרן ויד בניו

10 E farás chegar o novilho diante da tenda da congregação, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça do novilho;

10 והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש הפר

11 e degolarás o novilho perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

11 ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד

12 Depois, tomarás do sangue do novilho, e o p orás com o teu dedo sobre as pontas do altar, e todo o sangue restante derramarás à base do altar.

12 ולקחת מדם הפר ונתתה על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח

13 Também tomarás toda a gordura que cobre as entranhas, e o redenho de sobre o fíg ado, e ambos os rins, e a gordura que houver neles e queimá-los-ás sobre o altar;

13 ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה

14 mas a carne do novilho, e a sua pele, e o seu esterco queimarás com fogo fora do arraial; sacrifício por pecado é.

14 ואת בשר הפר ואת ערו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא

15 Depois, tomarás um carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça do carneiro,

15 ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל

16 e degolarás o carneiro, e tomarás o seu sangue, e o espalharás sobre o altar ao redor;

16 ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב

17 e partirás o carneiro em suas partes, e lavarás as suas entranhas e as suas pernas, e as porás sobre as suas pa rtes e sobre a sua cabeça.

17 ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו

18 Assim, queimarás todo o carneiro sobre o altar; é um holocausto para o SENHOR, cheiro suave, uma oferta queimada ao SENHOR.

והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחוח אשה ליהוה הוא 18

19 Depois, tomarás o outro carneiro, e Arão e seus filhos porão as mãos sobre a cabeça do carneiro;

ולקחת את האיל השני וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל 19

20 e degolarás o carneiro, e tomarás do seu sangue, e o porás sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre a ponta da orelha direita de seus filhos, como também sobre o dedo polegar da sua mão direita, e sobre o dedo polegar do seu pé direito; e o resto do sangue espalharás sobre o altar ao redor.

ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתתה על תנוך און אהרן ועל תנוך און בניו הימנית 20 ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב

21 Então, tomarás do sangue que estará sobre o altar e do azeite da unção e os espargirás sobre Arão e sobre as suas vestes, e sobre se us filhos, e sobre as vestes de seus filhos com ele; para que ele seja santificado, e as suas vestes, e também seus filhos, e as vestes de seus filhos com ele.

ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו 21 ועל בגדי בניו אתו וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו

22 Depois, tomarás do carneiro a gordura, e a cauda, e a gordura que cobre as entranhas, e o redenho do fígado, e ambos os rins com a gordura que houver neles, e o ombro direito, porque é carneiro das consagrações;

ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת 22 שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא

23 e uma fogaça de pão, e um bolo de pão azeitado, e um coscorão do cesto dos pães asmos que estiverem diante do SENHOR.

וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה 23

24 E tudo porás nas mãos de Arão e nas mãos de seus filhos; e com movimento o moverás perante o SENHOR.

ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה 24

25 Depois, o tomarás das suas mãos e o queimarás no altar sobre o holocausto por cheiro suave perante o SENHOR; oferta queimada ao SENHOR é.

ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשה הוא 2 5 ליהוה

26 E tomarás o peito do carneiro das consagrações, que é de Arão, e com movimento o moverás perante o SENHOR; e isto será a tua porção.

ולקחת את החזה מאיל המלאים אשר לאהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך 2 6 למנה

27 E santificarás o peito do movimento e o ombro da oferta alçada, que foram movidos e alçados do carneiro das consagrações que for de Arão e de seus filhos,

וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים 2 7 מאשר לאהרן ומאשר לבניו

28 e será para Arão e para seus filhos por estatuto perpétuo dos filhos de Israel, porque é oferta alçada; e a oferta alçada será dos filhos de Israel; dos sacrifícios pacíficos, a sua oferta alçada será para o SENHOR.

והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני 2 8 ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה

29 E as vestes santas, que são de Arão, serão de seus filhos depois dele, para serem ungidos neles e sagrados neles.

ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בם את ידם 2 9

30 Sete dias os vestirá aquele que de seus filhos for sacerdote em seu lugar, quando entrar na tenda da congregação para ministrarem no santuário.

שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש 3 0

31 E tomarás o carneiro das consagrações e cozerás a sua carne no lugar santo;

ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקם קדש 3 1

32 e Arão e seus filhos comerão a carne deste carneiro e o pão que está no cesto à porta da tenda da congregação

ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד 3 2

33 e comerão as coisas com que for feita expiação, para consagrá-los e para santificá-los; mas um estranho não as comerá, porque santas são.

ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש אתם וזר לא יאכל כי קדש הם 3 3

34 E se sobejar alguma coisa da carne das consagrações ou do pão até à manhã, o que sobejar queimarás com fogo; não se comerá, porque santo é.

וְאִם יוֹתֵר מִבֶּשֶׂר הַמִּלֵּאִים וּמִן הַלֶּחֶם עַד הַבֶּקֶר וְשִׂרְפֹת אֶת הַנוֹתֵר בָּאֵשׁ לֹא יֵאָכֵל כִּי קֹדֶשׁ הוּא

35 Assim, pois, farás a Arão e a seus filhos, conforme tudo o que eu tenho ordenado; por sete dias os sagrarás.

וַעֲשִׂיתָ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כַּכָּה כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתָךְ שִׁבְעַת יָמִים תִּמְלֵא יָדָם

36 Também cada dia prepararás u m novilho por sacrifício pelo pecado para as expiações e purificarás o altar, fazendo expiação sobre ele; e o ungirás para santificá-lo.

וּפֶר חַטָּאת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם עַל הַכֹּפְרִים וְחַטָּאת עַל הַמִּזְבֵּחַ בַּכֹּפֶר עָלָיו וּמִשַּׁחֲת אֹתוֹ לְקֹדֶשׁוֹ

37 Sete dias farás expiação pelo altar e o sa ntificarás, e o altar será santíssimo; tudo o que tocar o altar será santo.

שִׁבְעַת יָמִים תִּכְפֹּר עַל הַמִּזְבֵּחַ וּקְדַשְׁתָּ אֹתוֹ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים כָּל הַנִּגַּע בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁ

38 Isto, pois, é o que oferecereis sobre o altar dois cordeiros de um ano cada dia continuamente.

זֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל הַמִּזְבֵּחַ כַּבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם תָּמִיד

39 Um cordeiro oferecerás pela manhã e o outro cordeiro oferecerás à tardinha.

אֶת הַכֹּבֶשֶׁת הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֶּקֶר וְאֶת הַכֹּבֶשֶׁת הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים

40 Com um cordeiro, a décima parte de um efa de flor de farinha, mistura da com a quarta parte de um him de azeite batido, e, para libação, a quarta parte de um him de vinho,

וַעֲשֵׂרֶן סֵלֶת בְּלוֹל בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רַבַּע הָהֵין וְנוֹסֵךְ רַבְעִית הָהֵין יֵין לַכֹּבֶשֶׁת הָאֶחָד

41 e o outro cordeiro oferecerás à tardinha e com ele farás como com a oferta da manhã e conforme a sua libação, por cheiro suave; oferta queimada é ao SENHOR.

וְאֶת הַכֹּבֶשֶׁת הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר וְכִנְסַכָּה תַּעֲשֶׂה לָּהּ לְרִיחַ נִיחָח אֲשֶׁה לַיהוָה

42 Este será o holocausto contínuo por vossas gerações, à porta da tenda da

congregação, perante o SENHOR, onde vos encontrarei para falar contigo ali.

42 לַת תַּמִּיד לְדִרְתִּיכֶם פֶּתַח אֶהְיֶה מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר אוֹמֵר לָכֶם שְׁמָה לְדַבֵּר אֵלַיְךְ שָׁם

43 E ali virei aos filhos de Israel para que por minha glória sejam santificados.

43 וְנִעַדְתִּי שְׁמָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי

44 E santificarei a tenda da congregação e o altar; também santificarei a Arão e seus filhos, para que me administrem o sacerdócio.

44 וְקִדַּשְׁתִּי אֶת אֶהְיֶה מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת אֶהְרֶן וְאֶת בְּנָיו אֶקְדַּשׁ לִכְהֵן לִי

45 E habitarei no meio dos filhos de Israel e lhes serei por Deus,

45 וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים

46 e saberão que eu sou o SENHOR, seu Deus, que os tenho tirado da terra do Egito, para habitar no meio deles; eu, o SENHOR, seu Deus.

46 וַיֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִשְׁכֹּנִי בְּתוֹכְכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם

Sh emot - Êxodo 30

1 E farás um altar para queimar o incenso; de madeira de cetim o farás.

1 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו

2 O seu comprimento será de um côvado, e a sua largura, de um côvado; será quadrado, e de dois côvados, a sua altura; e as suas s pontas farão uma só peça com ele.

2 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו

3 E com ouro puro o forrarás, o seu teto e as suas paredes ao redor, e as suas pontas; e lhe farás uma coroa de ouro ao redor.

3 וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתי סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב

4 Também lhe farás duas argolas de ouro debaixo da sua coroa; aos dois lados as farás, de ambas as bandas; e serão para lugares dos varais, com que será levado.

4 ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתי תעשה על שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה

5 E os varais farás de madeira de cetim e os forrarás com ouro.

5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב

6 E o porás diante do véu que está diante da arca do Testemunho, diante do propiciatório que está sobre o Testemu nho, onde me ajuntarei contigo.

6 ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארן העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה

7 E Arão sobre ele queimarás o incenso das especiarias; cada manhã, quando põe em ordem as lâmpadas, o queimarás.

7 והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה

8 E, acendendo Arão as lâmpadas à tarde, o queimarás; este será incenso contínuo perante o SENHOR pelas vossas gerações.

8 ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם

9 Não oferecereis sobre ele incenso es tranho, nem holocausto, nem oferta; nem tampouco derramareis sobre ele libações.

9 לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו

10 E uma vez no ano Arão fará expiação sobre as pontas do altar com o sangue do sacrifício das expiações; uma vez no ano f ará expiação sobre ele pelas vossas gerações; santíssimo é ao SENHOR.

10 וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו
לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה

11 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

11 וידבר יהוה אל משה לאמר

12 Quando tomares a soma dos filhos de Israel, conforme a sua conta, cada um deles dará ao SENHOR o resgate da sua alma, quando os contares; para que não haja entre eles praga alguma, quando os contares.

12 כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא
יהיה בהם נגף בפקד אתם

13 Isto dará todo aquele que passar ao arrolamento a metade de um siclo, segundo o siclo do santuário (este siclo é de vinte geras); a metade de um siclo é a oferta ao SENHOR.

13 זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית
השקל תרומה ליהוה

14 Qualquer que entrar no arrolamento, de vinte anos para cima, dará a oferta ao SENHOR.

14 כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה

15 O rico não aumentará, e o pobre não diminuirá da metade do siclo, quando derem a oferta ao SENHOR, para fazer expiação por vossas almas.

15 העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על
נפשתיכם

16 E tomarás o dinheiro das expiações dos filhos de Israel e o darás ao serviço da tenda da congregação; e será para memóri a aos filhos de Israel diante do SENHOR, para fazer expiação por vossas almas.

16 ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני

ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם

17 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 17

18 Farás também uma pia de cobre com a sua base de cobre, para lavar; e a porás entre a tenda da congregação e o altar e deitarás água nela.

ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים 18

19 E Arão e seus filhos nela lavarão o as suas mãos e os seus pés.

ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם 19

20 Quando entrarem na tenda da congregação, lavar-se-ão com água, para que não morram, ou quando se chegarem ao altar para ministrar, para acender a oferta queimada ao SENHOR.

באם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה 20 ליהוה

21 Lavarão, pois, as mãos e os pés, para que não morram; e isto lhes será por estatuto perpétuo, a ele e à sua semente nas suas gerações.

ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם 21

22 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 22

23 Tu, pois, toma para ti das principais especiarias da mais pura mirra, quinhentos siclos; e de canela aromática, a metade, a saber, duzentos e cinquenta siclos; e de cálamو aromático, duzentos e cinquenta siclos;

אתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים ומאתים 23 וקנה בשם חמשים ומאתים

24 e de cássia, quinhentos siclos, segundo o siclo do santuário; e de azeite de oliveiras, um him.

וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין 24

25 E disto farás o azeite da santa unção, o perfume composto segundo a obra do perfumista; este será o azeite da santa unção.

ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה 25

26 E com ele ungirás a tenda da congregação , e a arca do Testemunho,

ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת 2 6

27 e a mesa com todos os seus utensílios, e o castiçal com os seus utensílios, e o altar do incenso,

ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת 2 7

28 e o altar do holocausto com todos os seus utensílios, e a pia com a sua base.

ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו 2 8

29 Assim, santificarás estas coisas, para que sejam santíssimas; tudo o que tocar nelas será santo.

וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש 2 9

30 Também ungirá s a Arão e a seus filhos e os santificarás para me administrarem o sacerdócio.

ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי 3 0

31 E falarás aos filhos de Israel, dizendo Este me será o azeite da santa unção nas vossas gerações.

ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתיכם 3 1

32 Não se ungirá com ele a carne do homem, nem fareis outro semelhante conforme a sua composição; santo é e será santo para vós.

על בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם 3 2

33 O homem que compuser tal perfume como este, ou que dele puser sobre um estranho, será extirpado dos seus povos.

איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו 3 3

34 Disse mais o SENHOR a Moisés Toma especiarias aromáticas, estoraque, e ônica, e gálbano; estas especiarias aromáticas e incenso puro de igual peso;

יאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה 3 4

35 e disto farás incenso, um perfume segundo a arte do perfumista, temperado, puro e santo;

ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש 3 5

36 e dele, moendo, o pisarás, e dele porás diante do Testemunho, na tenda da

congregação, onde eu virei a ti; coisa santíssima vos será.

ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש 3 6
קדשים תהיה לכם

37 Porém o incenso que farás conforme a composição o deste, não o fareis para vós mesmos; santo será para o SENHOR.

והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה 3 7

38 O homem que fizer tal como este para cheirar será extirpado do seu povo.

איש אשר יעשה כמוה להריח בה ונכרת מעמיו 3 8

Shemot - Êxo do 31

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Eis que eu tenho chamado por nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá,

2 ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה

3 e o enchi do Espírito de Deus, de sabedoria, e de entendimento, e de ciência em todo artifício,

3 ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה

4 para inventar invenções, e trabalhar em ouro, e em prata, e em cobre,

4 לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת

5 e em lavramento de pedras para engastar, e em artifício de madeira, para trabalhar em todo labor.

5 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה

6 E eis que eu tenho posto com ele a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, e tenho dado sabedoria ao coração de todo aquele que é sábio de coração, para que façam tudo o que te tenho ordenado,

6 ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך

7 a saber, a tenda da congregação, e a arca do Testemunho, e o propiciatório que estará sobre ela, e todos os móveis da tenda;

7 את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כלי האהל

8 e a mesa com os seus utensílios, e o castiçal puro com todos os seus utensílios, e o altar do incenso;

8 ואת השלחן ואת כליו ואת המנרה הטהרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת

9 e o altar do holocausto com todos os seus utensílios e a pia com a sua base;

9 ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת בנו 9

10 e as vestes do ministério, e as vestes santas de Arão, o sacerdote, e as vestes de seus filhos, para administrarem o sacerdócio;

10 ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן 10

11 e o azeite da unção e o incenso aromático para o santuário; farão conforme tudo que te tenho mandado.

11 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתך יעשו 11

12 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo o

12 ויאמר יהוה אל משה לאמר 12

13 Tu, pois, fala aos filhos de Israel, dizendo Certamente guardareis meus sábados, porquanto isso é um sinal entre mim e vós nas vossas gerações; para que saibais que eu sou o SENHOR, que vos santifica.

13 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם 13
לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם

14 Portanto, guardareis o sábado, porque santo é para vós; aquele que o profanar certamente morrerá; porque qualquer que nele fizer alguma obra, aquela alma será extirpada do meio do seu povo.

14 ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה 14
ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה

15 Seis dias se fará obra, porém o sétimo dia é o sábado do descanso, santo ao SENHOR; qualquer que no dia do sábado fizer obra, certamente morrerá.

15 ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה 15
ביום השבת מות יומת

16 Guardarão, pois, o sábado os filhos de Israel, celebrando o sábado nas suas gerações por concerto perpétuo.

16 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם 16

17 Entre mim e os filhos de Israel será um sinal para sempre; porque em seis dias fez o SENHOR os céus e a terra, e, ao sétimo dia, descansou, e restaurou-se.

17 ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ 17

וביום השביעי שבת וינפש

18 E deu a Moisés (quando acabou de falar com ele no monte Sinai) as duas tábuas do Testemunho, tábuas de pedra, escritas pelo dedo de Deus.

ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לוחת העדות לוחת אבן כתבים באצבע 18
אלהים

Shemot - Êxodo 32

1 Mas, vendo o povo que Moisés tardava em descer do monte, ajuntou-se o povo a Arão e disseram-lhe Levanta-te, faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque quanto a este Moisés, a este homem que nos tirou da terra do Egito, não sabemos o que lhe sucedeu.

וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו

2 E Arão lhes disse Arrancai os pendentes de ouro que estão nas orelhas de vossas mulheres, e de vossos filhos, e de vossas filhas e trazei-mos.

ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי

3 Então, todo o povo arrancou os pendentes de ouro que estavam nas suas orelhas, e os trouxeram a Arão,

ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם וביאו אל אהרן

4 e ele os tomou das suas mãos, e formou o ouro com um buril, e fez dele um bezerro de fundição. Então, disseram Estes são teus deuses, ó Israel, que te tiraram da terra do Egito.

ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים

5 E Arão, vendo isto, edificou um altar diante dele; e Arão apregoou e disse Amanhã será festa ao SENHOR.

וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר

6 E, no dia seguinte, madrugaram, e ofereceram holocaustos, e trouxeram ofertas pacíficas; e o povo assentou-se a comer e a beber; depois, levantaram-se a folgar.

וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק

7 Então, disse o SENHOR a Moisés Vai, desce; porque o teu povo, que fizeste subir do Egito, se tem corrompido,

7 וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים

8 e depressa se tem desviado do caminho que eu lhes tinha ordenado; fizeram para si um bezerro de fundição, e perante ele se inclinaram, e sacrificaram-lhe, e disseram Estes são os teus deuses, ó Israel, que te tiraram da terra do Egito.

8 סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה
אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים

9 Disse mais o SENHOR a Moisés Tenho visto a este povo, e eis que é povo obstinado.

9 ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא

10 Agora, pois, deixa-me, que o meu furor se acenda contra eles, e os consuma; e eu farei de ti uma grande nação.

10 ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול

11 Porém Moisés suplicou ao SENHOR, seu Deus, e disse Ó SENHOR, por que se acende o teu furor contra o teu povo, que tu tiraste da terra do Egito com grande força e com forte mão?

11 ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ
מצרים בכח גדול וביד חזקה

12 Por que hão de falar os egípcios, dizendo Para mal os tirou, para matá-los nos montes e para destruí-los da face da terra? Torna-te da ira do teu furor e arrepende-te deste mal contra o teu povo.

12 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה
שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך

13 Lembra-te de Abraão, de Isaque e de Israel, teus servos, aos quais por ti mesmo tens jurado e lhes disseste Multiplicarei a vossa semente como as estrelas dos céus e darei à vossa semente toda esta terra, de que tenho dito, para que a possuam por herança eternamente.

13 זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את
זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם

14 Então, o SENHOR arrependeu-se do mal que dissera que havia de fazer ao seu povo.

14 וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו

15 E voltou Moisés, e desceu do monte com as duas tábuas do Testemunho na sua mão, tábuas escritas de ambas as bandas; de uma e de outra banda escritas estavam.

15 פן וירד משה מן ההר ושני לוחות העדות בידו לוחות כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים

16 E aquelas tábuas eram obra de Deus; também a escritura era a mesma escritura de Deus, esculpida nas tábuas.

16 והלוחות מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלוחות

17 E, ouvindo Josué a voz do povo que jubilava, disse a Moisés Alarido de guerra há no arraial.

17 וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה

18 Porém ele disse Não é alarido dos vitoriosos, nem alarido dos vencidos, mas o alarido dos que cantam eu ouço.

18 ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע

19 E aconteceu que, chegando ele ao arraial e vendo o bezerro e as danças, acendeu-se o furor de Moisés, e arremessou as tábuas das suas mãos, e quebrou-as ao pé do monte,

19 ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלוחות וישבר אתם תחת ההר

20 e tomou o bezerro que tinham feito, e queimou-o no fogo, moendo-o até que se tornou em pó; e o espargiu sobre as águas e deu-o a beber aos filhos de Israel.

20 ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל

21 E Moisés disse a Arão Que te tem feito este povo, que sobre ele trouxeste tamanho pecado?

21 ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה

22 Então, disse Arão Não se acenda a ira do meu senhor; tu sa bes que este povo é inclinado ao mal;

22 ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא

23 e eles me disseram Faze-nos deuses que vão adiante de nós; porque não sabemos que sucedeu a este Moisés, a este homem que nos tirou da terra do

Egito.

2 3 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו

24 Então, eu lhes disse Quem tem ouro, arranque-o; e deram-mo, e lancei-o no fogo, e saiu este bezerro.

2 4 ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה

25 E, vendo Moisés que o povo estava despido, porque Arão o havia despido para vergonha entre os seus inimigos,

2 5 וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם

26 pôs-se em pé Moisés na porta do arraial e disse Quem é do SENHOR, venha a mim. Então, se ajuntaram a ele todos os filhos de Levi.

2 6 ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי

27 E disse-lhes Assim diz o SENHOR, o Deus de Israel Cada um ponha a sua espada sobre a sua coxa; e passai e tornai pelo arraial de porta em porta, e mate cada um a seu irmão, e cada um a seu amigo, e cada um a seu próximo.

2 7 ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו

28 E os filhos de Levi fizeram conforme a palavra de Moisés; e caíram do povo, aquele dia, uns três mil homens.

2 8 ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש

29 Porquanto Moisés tinha dito Consagrai hoje as vossas mãos ao SENHOR; porquanto cada um será contra o seu filho e contra o seu irmão; e isto para ele vos dar hoje bênção.

2 9 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה

30 E aconteceu que, no dia seguinte, Moisés disse ao povo Vós pecastes grande pecado; agora, porém, subirei ao SENHOR; porventura, farei propiciação por vosso pecado.

3 0 ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם

31 Assim, tornou Moisés ao SENHOR e disse Ora, este povo pecou pecado grande, fazendo para si deuses de ouro.

וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי חַטָּא הָעָם הַזֶּה חַטָּאָה גְּדוֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִי זֶהֱבָ 3 1

32 Agora, pois, perdoa o seu pecado; se não, risca-me, peço-te, do teu livro, que tens escrito.

וַעֲתָה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם אֵין מַחְנִי נָא מִסֵּפֶרְךָ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ 3 2

33 Então, disse o SENHOR a Moisés Aquele que pecar contra mim, a este riscarei eu do meu livro.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה מִי אֲשֶׁר חַטָּא לִי אִמְחֶנּוּ מִסֵּפֶרִי 3 3

34 Vai, pois, agora, conduze este povo para onde te tenho dito; eis que o meu Anjo irá adiante de ti; porém, no dia da minha visitaçāo, visitarei, neles, o seu pecado.

וַעֲתָה לֶךְ נַחֵה אֶת הָעָם אֶל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לֶךְ הִנֵּה מֵלָאכִי יֵלֶךְ לִפְנֶיךָ וּבְיוֹם פְּקֻדֵי וּפְקַדְתִּי 3 4
עֲלֵיהֶם חַטָּאתָם

35 Assim, feriu o SENHOR o povo, porquanto fizeram o bezerro que Arão tinha feito.

וַיִּגַּף יְהוָה אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן 3 5

Shemot - Êxodo 33

1 Disse mais o SENHOR a Moisés Vai, sobe daqui, tu e o povo que fizeste subir da terra do Egito, à terra que jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, dizendo À tua semente a darei.

1 וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ
אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה

2 E enviarei um Anjo adiante de ti (e lançarei fora os cananeus, e os amorreus, e os heteus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus),

2 ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבوسی

3 a uma terra que mana leite e mel; porque eu não subirei no meio de ti, porquanto és povo obstinado, para que te não consuma eu no caminho.

3 אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך

4 E, ouvindo o povo esta má notícia, entristeceram-se, e nenhum deles pôs sobre si os seus atavios.

4 וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו

5 Porquanto o SENHOR tinha dito a Moisés Dize aos filhos de Israel Povo obstinado és; se um momento eu subir no meio de ti, te consumirei; porém agora tira de ti os teus atavios, para que eu saiba o que te hei de fazer.

5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך
וכליתוך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך

6 Então, os filhos de Israel se despojaram dos seus atavios, ao pé do monte Horebe.

6 ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב

7 E tomou Moisés a tenda, e a estendeu para si fora do arraial, desviada longe do arraial, e chamou-lhe a tenda da congregação; e aconteceu que todo aquele que buscava o SENHOR saía à tenda da congregação, que estava fora do arraial .

7 ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה

כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה

8 E aconteceu que, saindo Moisés à tenda, todo o povo se levantava, e cada um ficava em pé à porta da sua tenda; e olhavam para Moisés pelas costas, até ele entrar na tenda.

8 היה כצאת משה אל האהל יקומו כל העם ונצבו איש פתח אהליו והביטו אחרי משה עד באו האהלה

9 E aconteceu que, entrando Moisés na tenda, descia a coluna de nuvem, e punha-se à porta da tenda; e o SENHOR falava com Moisés.

9 והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה

10 E, vendo todo o povo a coluna de nuvem que estava à porta da tenda, todo o povo se levantava, e inclinavam-se cada um à porta da sua tenda.

10 וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהליו

11 E falava o SENHOR a Moisés face a face, como qualquer fala com o seu amigo; depois, tornava ao arraial; mas o moço Josué, filho de Num, seu servidor, nunca se apartava do meio da tenda.

11 ובר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יוֹסֵף בן נון נער לא ימיש מתוך האהל

12 E Moisés disse ao SENHOR Eis que tu me dizes Faze subir a este povo, porém não me fazes saber a quem hás de enviar comigo; e tu disseste Conheço-te por teu nome; também achaste graça aos meus olhos.

12 ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתוך בשם וגם מצאת חן בעיני

13 Agora, pois, se tenho achado graça aos teus olhos, rogo-te que agora me faças saber o teu caminho, e conhecer-te-ei, para que ache graça aos teus olhos; e atenta que esta nação é o teu povo.

13 ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה

14 Disse, pois Irá a minha presença contigo para te fazer descansar.

14 ויאמר פני ילכו והנחתני לך

15 Então, disse-lhe Se a tua presença não for conosco, não nos faças subir daqui.

ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה 15

16 Como, pois, se saberá agora que tenho achado graça aos teus olhos, eu e o teu povo? Acaso, não é por andares tu conosco, e separados seremos, eu e o teu povo, de todo o povo que há sobre a face da terra?

ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך 16
מכל העם אשר על פני האדמה

17 Então, disse o SENHOR a Moisés Farei também isto, que tens dito; porquanto achaste graça aos meus olhos; e te conheço por nome.

ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך 17
בשם

18 Então, ele disse Rogo-te que me mostres a tua glória.

ויאמר הראני נא את כבודך 18

19 Porém ele disse Eu farei passar toda a minha bondade por diante de ti e apregoarei o nome do SENHOR diante de ti; e terei misericórdia de quem eu tiver misericórdia e me compadecerei de quem me compadecer.

ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן 19
ורחמתי את אשר ארחם

20 E disse mais Não poderás ver a minha face, porquanto homem nenhum verá a minha face e viverá.

ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי 20

21 Disse mais o SENHOR Eis aqui um lugar junto a mim; ali te porás sobre a penha.

ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור 21

22 E acontecerá que, quando a minha glória passar, te porei numa fenda da penha e te cobrirei com a minha mão, até que eu haja passado.

והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי 22

23 E, havendo eu tirado a minha mão, me verás pelas costas; mas a minha face não se verá.

והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו 23

Shemot - Êxodo 34

1 Então, disse o SENHOR a Moisés Lavra-te duas tábuas de pedra, como as primeiras; e eu escreverei nas tábuas as mesmas palavras que estavam nas primeiras tábuas, que tu quebraste.

1 יאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת

2 E prepara-te para amanhã, para que subas pela manhã ao monte Sinai, e ali põe-te diante de mim no cume d o monte.

2 והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר

3 E ninguém suba contigo e também ninguém apareça em todo o monte; nem ovelhas nem bois se apascentem defronte do monte.

3 ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא

4 Então, ele lavrou duas tábuas de pedra, como as primeiras; e levantou-se Moisés pela manhã de madrugada e subiu ao monte Sinai, como o SENHOR lhe tinha ordenado; e tomou as duas tábuas de pedra na sua mão.

4 ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים

5 E o SENHOR desceu numa nuvem e se pôs ali junto a ele; e ele apregooou o nome do SENHOR.

5 וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה

6 Passando, pois, o SENHOR perante a sua face, cl amou JEOVÁ, o SENHOR, Deus misericordioso e piedoso, tardio em iras e grande em beneficência e verdade;

6 יעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת

7 que guarda a beneficência em milhares; que perdoa a iniquidade, e a transgressão, e o pecado; que ao culpado não tem por inocente; que visita a iniquidade

dos pais sobre os filhos e sobre os filhos dos filhos até à terceira e quarta geração.

נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים

8 E Moisés apressou-se, e inclinou a cabeça à terra, e encurvou-se,

וימהר משה ויקד ארצה וישתחו

9 e disse Senhor, se agora tenho achado graça aos teus olhos, vá agora o Senhor no meio de nós; porque este é povo obstinado; porém perdoa a nossa iniquidade e o nosso pecado e toma-nos pela tua herança.

ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו

10 Então, disse Eis que eu faço um concerto; farei diante de todo o teu povo maravilhas que nunca foram feitas em toda a terra, nem entre gente alguma; de maneira que todo este povo, em cujo meio tu estás, veja a obra do SENHOR; porque coisa terrível é o que faço contigo.

ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבם את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך

11 Guarda o que eu te ordeno hoje; eis que eu lançarei de diante de ti os amorreus, e os cananeus, e os heteus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus.

שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבوسی

12 Guarda-te que não faças concerto com os moradores da terra aonde hás de entrar; para que não seja por laço no meio de ti.

השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך

13 Mas os seus altares transtornareis, e as suas estátuas quebrareis, e os seus bosques cortareis.

כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון

14 Porque te não inclinarás diante de outro deus; pois o nome do SENHOR é Zeloso; Deus zeloso é ele;

כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא

15 para que não faças concerto com os moradores da terra, e não se prostituam após os seus deuses, nem sacrifiquem aos seus deuses, e tu, convidado deles, comas dos seus sacrifícios,

1 5 פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו

16 e tomes mulheres das suas filhas para os teus filhos, e suas filhas, prostituindo-se após os seus deuses, façam que também teus filhos se prostituam após os seus deuses.

1 6 ולקחת מבנותיו לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן

17 Não farás para ti deuses de fundição.

1 7 אלהי מסכה לא תעשה לך

18 A Festa dos Pães Asmos guardarás; sete dias comerás pães asmos, como te tenho ordenado, ao tempo apontado do mês de abibe; porque no mês de abibe saíste do Egito.

1 8 את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים

19 Tudo o que abre a madre meu é; até todo o teu gado, que seja macho, abrindo a madre de vacas e de ovelhas;

1 9 כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה

20 o burro, porém, que abrir a madre, resgatarás com um cordeiro; mas, se o não resgatares, cortar-lhe-ás a cabeça; todo primogênito de teus filhos resgatarás. E ninguém aparecerá vazio diante de mim.

2 0 ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם

21 Seis dias trabalharás, mas, ao sétimo dia, descansarás; na aradura e na sega descansarás.

2 1 ששת ימים תעבד וביום השביעי תשב בתחריש ובקציר תשבת

22 Também guardarás a Festa das Semanas, que é a Festa das Primícias da sega do trigo, e a Festa da Colheita no fim do ano.

2 2 וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה

23 Três vezes no ano, todo macho entre ti aparecerá perante o Senhor JEová,

Deus de Israel;

23 שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל

24 porque eu lançarei as nações de diante de ti e alargarei o teu termo; ninguém cobiçará a tua terra, quando subires para aparecer três vezes no ano diante do SENHOR, teu Deus.

24 י: אוריש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה

25 Não sacrificarás o sangue do meu sacrifício com pão levedado, nem o sacrifício da Festa da Páscoa ficará da noite para a manhã.

25 לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח

26 As primícias dos primeiros frutos da tua terra trarás à casa do SENHOR, teu Deus; não cozerás o cabrito no leite de sua mãe.

26 ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

27 Disse mais o SENHOR a Moisés Escreve estas palavras; porque, conforme o teor destas palavras, tenho feito concert o contigo e com Israel.

27 ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל

28 E esteve Moisés ali com o SENHOR quarenta dias e quarenta noites; não comeu pão, nem bebeu água, e escreveu nas tábuas as palavras do concerto, os dez mandamentos.

28 ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים

29 E aconteceu que, descendo Moisés do monte Sinai (e Moisés trazia as duas tábuas do Testemunho em sua mão, quando desceu do monte), Moisés não sabia que a pele do seu rosto resplandecia, depois que o SENHOR falara com ele.

29 יהי ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו

30 Olhando, pois, Arão e todos os filhos de Israel para Moisés, eis que a pele do seu rosto resplandecia; pelo que temeram de chegar-se a ele.

30 וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו

31 Então, Moisés os chamou, e Arão e todos os príncipes da congregação

tornaram a ele; e Moisés lhes falou.

וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל הַנְּשֹׂאִים בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם 31

32 Depois, chegaram também todos os filhos de Israel; e ele lhes ordenou tudo o que o SENHOR falara com ele no monte Sinai.

וְאַחֲרַי כֵּן נִגְשׂוּ כָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצִוֵם אֶת כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֹתוֹ בְּהַר סִינַי 32

33 Assim, acabou Moisés de falar com eles e tinha posto um véu sobre o seu rosto.

וַיִּכַּל מֹשֶׁה מִדְּבַר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מִסּוּהָ 33

34 Porém, entrando Moisés perante o SENHOR, para falar com ele, tirava o véu até que saía; e, saindo, falava com os filhos de Israel o que lhe era ordenado.

וּבָא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יִסִּיר אֶת הַמִּסּוּהָ עַד צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וְדִבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 34
אֶת אֲשֶׁר יְצִוָה

35 Assim, pois, viam os filhos de Israel o rosto de Moisés e que resplandecia a pele do rosto de Moisés; e tornava Moisés a pôr o véu sobre o seu rosto, até que entrava para falar com ele.

וַרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמִּסּוּהָ עַל פָּנָיו 35
עַד בָּאוּ לְדַבֵּר אִתּוֹ

Shemot - Êxodo 35

1 Então, fez Moisés ajuntar toda a congregação dos filhos de Israel e disse-lhes Estas são as palavras que o SENHOR ordenou que se cumprissem.

1 ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם

2 Seis dias se trabalhará, mas o sétimo dia vos será santo, o sábado do repouso ao SENHOR; todo aquele que fizer obra nele morrerá.

2 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת

3 Não acendereis fogo em nenhuma das vossas moradas no dia de sábado.

3 לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת

4 Falou mais Moisés a toda a congregação dos filhos de Israel, di zendo Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo

4 ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר

5 Tomai, do que vós tendes, uma oferta para o SENHOR; cada um, cujo coração é voluntariamente disposto, a trará por oferta alçada ao SENHOR; ouro, e prata, e cobre,

5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת

6 como também pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabras,

6 ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים

7 e peles de carneiros tintas de vermelho, e peles de texugos, e madeira de cetim,

7 וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים

8 e azeite para a luminária, e especiarias para o azeite da unção e para o incenso aromático,

8 ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים

9 e pedras sardônicas, e pedras de engaste para o éfode e para o peitoral.

9 ואבני שהם ואבני מלאים לאפוד ולחשן

10 E todos os sábios de coração entre vós virão e farão tudo o que o SENHOR tem mandado

10 וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה

11 O tabernáculo, e a sua tenda, e a sua cobertura, e os seus colchetes, e as suas tábuas, e as suas barras, e as suas colunas, e as suas bases;

11 את המשכן את אהלו ואת מכסהו ואת קרסיו ואת קרשיו ואת בריחו ואת עמדיו ואת אדניו

12 a arca e os seus varais, e o propiciatório, e o véu da cobertura;

12 את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך

13 a mesa, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e os pães da proposição,

13 את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים

14 e o castiçal da luminária, e os seus utensílios, e as suas lâmpadas, e o azeite para a luminária;

14 ואת מגרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור

15 e o altar do incenso, e os seus varais, e o azeite da unção, e o incenso aromático, e a cobertura da porta à entrada do tabernáculo;

15 ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן

16 o altar do holocausto, e o crivo de cobre que terá seus varais, e todos os seus utensílios, e a pia, e a sua base;

16 את מזבח העולה ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת בדיו ואת כל כליו ואת הכיר ואת בנו

17 as cortinas do pátio, e as suas colunas, e as suas bases, e a cobertura da porta do pátio;

17 את קלעי החצר ואת עמדיו ואת אדניה ואת מסך שער החצר

18 as estacas do tabernáculo, e as estacas do pátio, e as suas cordas;

18 את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם

19 as vestes do ministério para ministrar no santuário, e as vestes santas de Arão,

o sacerdote, e as vestes de seus filhos, para administrarem o sacerdócio.

19 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן

20 Então, toda a congregação dos filhos de Israel saiu de diante de Moisés,

20 ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה

21 e veio todo homem, a quem o seu coração moveu, e todo aquele cujo espírito voluntariamente o impeliu, e trouxeram a oferta alçada ao SENHOR para a obra da tenda da congregação, e para todo o seu serviço, e para as vestes santas.

21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש

22 E, assim, vieram homens e mulheres, todos dispostos de coração; trouxeram fivelas, e pendentes, e anéis, e braceletes, e todo vaso de ouro; e todo homem oferecia oferta de ouro ao SENHOR;

22 ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה

23 e todo homem que se achou com pano azul, e púrpura, e carmesim, e linho fino, e pêlos de cabras, e peles de carneiro tintas de vermelho, e peles de texugos, os trazia;

23 וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים הביאו

24 todo aquele que oferecia oferta alçada de prata ou de metal, a trazia por oferta alçada a o SENHOR; e todo aquele que se achava com madeira de cetim, a trazia para toda a obra do serviço.

24 כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבודה הביאו

25 E todas as mulheres sábias de coração fiavam com as mãos e traziam o fiado, o pano azul, a púrpura, o carmesim e o linho fino.

25 כל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש

26 E todas as mulheres cujo coração as moveu em sabedoria fiavam os pêlos das cabras.

26 וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים

27 E os príncipes traziam pedras sardônicas, e pedras de engaste para o éfode e para o peitoral,

והנשאים הביאו את אבני השהם ואת אבני המלאים לאפוד ולחשן 2 7

28 e especiarias, e azeite para a luminária, e para o óleo da unção, e para o incenso aromático.

ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים 2 8

29 Todo homem e mulher, cujo coração voluntariamente se moveu a trazer alguma coisa para toda a obra que o SENHOR ordenara se fizesse pela mão de Moisés, aquilo trouxeram os filhos de Israel por oferta voluntária ao SENHOR.

כל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד 2 9
משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה

30 Depois, disse Moisés aos filhos de Israel Eis que o SENHOR tem chamado por nome a Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá.

ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה 3 0

31 E o Espírito de Deus o encheu de sabedoria, entendimento e ciência em todo artifício,

וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה 3 1

32 e para inventar invenções, para trabalhar em ouro, e em prata, e em cobre,

ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת 3 2

33 e em artifício de pedras para engastar, e em artifício de madeira, para trabalhar em toda obra esmerada.

ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת 3 3

34 Também lhe tem disposto o coração para ensinar a outros, a ele e a Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã.

ולהורת נתן בלבם הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן 3 4

35 Encheu-os de sabedoria do coração, para fazer toda obra de mestre, e a mais en genhosa, e a do bordador, em pano azul, e em púrpura, e em carmesim, e em linho fino, e a do tecelão, fazendo toda obra e inventando invenções.

מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת 3 5
השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת

Sh emot - Êxodo 36

1 Assim, trabalharam Bezalel, e Aoliabe, e todo homem sábio de coração a quem o SENHOR dera sabedoria e inteligência, para saberem como haviam de fazer toda obra para o serviço do santuário, conforme tudo o que o SENHOR tinha ordenado.

1 ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה

2 Porque Moisés chamara a Bezalel, e a Aoliabe, e a todo homem sábio de coração em cujo coração o SENHOR tinha dado sabedoria, isto é, a todo aquele a quem o seu coração movera que se chegasse à obra para fazê-la.

2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשות אתה

3 Tomaram, pois, de diante de Moisés toda oferta alçada que trouxeram os filhos de Israel para a obra do serviço do santuário, para fazê-la; e, ainda, eles lhe traziam cada manhã oferta voluntária.

3 ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשות אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר

4 E vieram todos os sábios que faziam toda a obra do santuário, cada um da obra que fazia,

4 ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים

5 e falaram a Moisés, dizendo O povo traz muito mais do que basta para o serviço da obra que o SENHOR ordenou se fizesse.

5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשות אתה

6 Então, mandou Moisés que fizessem passar uma voz pelo arraial, dizendo Nenhum homem nem mulher faça mais obra alguma para a oferta alçada do santuário. Assim, o povo foi proibido de trazer mais,

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֵה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֵל יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לְתִרְוַמַת הַקֹּדֶשׁ 6
וַיִּכְלֹא הָעָם מֵהֵבִיא

7 porque tinham material bastante para toda a obra que havia de fazer-se, e ainda sobejava.

וְהַמְּלָאכָה הִיתָה דִּים לְכָל הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר 7

8 As sim, todo sábio de coração, entre os que faziam a obra, fez o tabernáculo de dez cortinas, de linho fino torcido, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, com querubins; da obra mais esmerada, as fez.

וַיַּעֲשׂוּ כָל חָכָם לֵב בַּעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה אֶת הַמִּשְׁכָּן עֹשֶׂר יִרְעֵת שֵׁשׁ מִשְׁזֹר וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן 8
וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרִבִּים מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה אֹתָם

9 O comprimento de uma cortina era de vinte e oito côvados, e a largura de outra cortina, de quatro côvados; todas as cortinas tinham uma mesma medida.

9 אֹרֶךְ הַיִּרְעִיָּה הָאֶחָת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאֵמָה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאֵמָה הַיִּרְעִיָּה הָאֶחָת מֵדָה 9
אֶחָת לְכָל הַיִּרְעִיָּת

10 E ligou cinco cortinas, uma com a outra; e outras cinco cortinas ligou uma com a outra.

וַיַּחֲבֵר אֶת חֲמֵשׁ הַיִּרְעִיָּת אֶחָת אֶל אֶחָת וְחֲמֵשׁ יִרְעֵת חֵבֵר אֶחָת אֶל אֶחָת 10

11 Depois, fez laçadas de fio azul na borda da última cortina do primeiro a grupamento; assim também fez na borda da primeira cortina do segundo agrupamento.

וַיַּעַשׂ לְלֹאֵת תַּכְלֵת עַל שַׁפַּת הַיִּרְעִיָּה הָאֶחָת מִקְצֵה בְּמַחְבֶּרֶת כֵּן עָשָׂה בְּשַׁפַּת הַיִּרְעִיָּה 11
הַקִּיצוֹנָה בְּמַחְבֶּרֶת הַשְּׁנִיָּת

12 Cinquenta laçadas fez numa cortina e cinquenta laçadas fez na cortina da extremidade do segundo agrupamento; estas laçadas eram contrapostas uma com a outra.

חֲמִשִּׁים לְלֹאֵת עָשָׂה בִּירְעִיָּה הָאֶחָת וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת עָשָׂה בְּקֵצֵה הַיִּרְעִיָּה אֲשֶׁר 12
בְּמַחְבֶּרֶת הַשְּׁנִיָּת מִקְבִּילַת הַלֵּלֶאֱת אֶחָת אֶל אֶחָת

13 Também fez cinquenta colchetes de ouro e com estes colchetes uniu as cortinas uma com a outra; e foi feito, assim, um tabernáculo.

וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קָרְסִי זָהָב וַיַּחֲבֵר אֶת הַיִּרְעֵת אֶחָת אֶל אֶחָת בְּקָרְסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד 13

14 Fez também cortinas de pêlos de cabras para a tenda sobre o tabernáculo; de

onze cortinas a fez.

ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם 14

15 O comprimento de uma cortina era de trinta côvados, e a largura de uma cortina, de quatro côvados; estas onze cortinas tinham uma mesma medida.

אֶרֶץ הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלֹשִׁים בָּאֵמָה וָאַרְבַּע אַמּוֹת רָחֵב הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת 15
לַעֲשֹׂתִי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת

16 E ele uniu cinco cortinas à parte, e seis cortinas à parte,

וַיַּחֲבֵר אֶת חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבַד וְאֶת שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבַד 16

17 e fez cinquenta laçadas na borda da última cortina do agrupamento; também fez cinquenta laçadas na borda da cortina do outro agrupamento.

וַיַּעַשׂ לְלֹאֵת חֲמִשִּׁים עַל שַׁפַּת הַיְרִיעָה הַקִּיצָנָה בַּמַּחְבֶּרֶת וְחֲמִשִּׁים לְלֹאֵת עָשָׂה עַל 17
שַׁפַּת הַיְרִיעָה הַחֲבֵרֶת הַשֵּׁנִית

18 Fez também cinquenta colchetes de metal para ajuntar a tenda, para que fosse uma.

וַיַּעַשׂ קְרָסִי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים לַחֲבֵר אֶת הָאֵהָל לְהִיֵּת אֶחָד 18

19 Fez também para a tenda uma cobertura de pel es de carneiros tintas de vermelho; e, por cima, uma cobertura de peles de texugo.

וַיַּעַשׂ מַכְסֵּה לָאֵהָל עֹרֹת אֵלִים מְאֻדָּמִים וּמַכְסֵּה עֹרֹת תַּחְשִׁים מְלַמְעֵלָה 19

20 Também fez tábuas levantadas para o tabernáculo, de madeira de cetim.

וַיַּעַשׂ אֶת הַקְרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים 20

21 O comprimento de uma tábua era de dez côvados, e a largura de cada tábua era de um côvado e meio.

עָשָׂר אַמָּת אֶרֶץ הַקְרֶשׁ וְאֵמָה וְחֲצִי הָאֵמָה רָחֵב הַקְרֶשׁ הָאֶחָד 21

22 Cada tábua tinha duas coiceiras, pregadas uma com a outra; assim fez com todas as tábuas do tabernáculo.

שְׁתֵּי יָדָת לַקְרֶשׁ הָאֶחָד מִשְׁלַבֶּת אֶחָת אֶל אֶחָת כֵּן עָשָׂה לְכָל קְרָשֵׁי הַמִּשְׁכָּן 22

23 Assim, pois, fez as tábuas para o tabernáculo; vinte tábuas para a banda do sul;

וַיַּעַשׂ אֶת הַקְרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קְרָשִׁים לַפָּאֵת נֹגַב תִּימָנָה 23

24 e fez quarenta bases de prata debaixo das vinte tábuas; duas bases debaixo de uma tábua para as suas duas coiceiras e duas bases debaixo de outra tábua para as suas duas coiceiras.

24 ארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו

25 Também fez vinte tábuas ao outro lado do tabernáculo da banda do norte,

25 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים

26 com as suas quarenta bases de prata; duas bases debaixo de uma tábua e duas bases debaixo de outra tábua.

26 וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד

27 E ao lado do tabernáculo para o ocidente fez seis tábuas.

27 ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים

28 Fez também duas tábuas para os cantos do tabernáculo aos dois lados,

28 ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתיים

29 as quais estavam juntas debaixo e também se ajuntavam por cima com uma argola; assim fez com elas ambas nos dois cantos.

29 והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת

30 Assim, eram oito tábuas com as suas bases de prata, a saber, dezesseis bases; duas bases debaixo de cada tábua.

30 והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד

31 Fez também barras de madeira de cetim; cinco para as tábuas de um lado do tabernáculo,

31 ויעש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת

32 e cinco barras para as tábuas do outro lado do tabernáculo; e outras cinco barras para as tábuas do tabernáculo de ambas as bandas do ocidente.

32 וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי המשכן לירכתיים ימה

33 E fez que a barra do meio passasse pelo meio das tábuas de uma extremidade

até à outra.

ויעש את הבריאח התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה 3 3

34 E cobriu as tábuas de ouro, e as suas argolas (os lugares das barras) fez de ouro; as barras também cobriu de ouro.

ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לבריאחם ויצף את הבריאחם זהב 3 4

35 Depois, fez o véu de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido; de obra esmerada o fez, com querubins.

ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה 3 5
כרבים

36 E fez-l he quatro colunas de madeira de cetim e as cobriu de ouro; e seus colchetes fez de ouro e fundiu-lhe quatro bases de prata.

ויעש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף 3 6

37 Fez também para a porta da tenda o véu de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido, da obra de bordador,

ויעש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם 3 7

38 com as suas cinco colunas e os seus colchetes; e as suas cabeças e as suas molduras cobriu de ouro; e as suas cinco bases eram de cobre.

ואת עמודיו חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת 3 8

Shemot - Êxodo 37

1 Fez também Bezalel a arca de madeira de cetim; o seu comprimento era de dois côvados e meio; e a sua largura, de um côvado e meio; e a sua altura, de um côvado e meio.

ויעש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו

2 E cobriu-a de ouro puro por dentro e por fora; e fez-lhe uma coroa de ouro ao redor;

ויעפחו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב

3 e fundiu-lhe quatro argolas de ouro aos seus quatro cantos, num lado, duas, e no outro lado, duas argolas;

ויעק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתי ושת טבעת על צלעו האחת ושת טבעות על צלעו השנית

4 e fez varais de madeira de cetim e os cobriu de ouro;

ויעש כדי עצי שטים ויצף אתם זהב

5 e meteu os varais pelas argolas aos lados da arca, para levar a arca.

ויבא את הכדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן

6 Fez também de ouro puro o propiciatório; o seu comprimento era de dois côvados e meio, e a sua largura, de um côvado e meio.

ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה

7 Fez também dois querubins de ouro; de obra batida os fez, às duas extremidades do propiciatório;

ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת

8 um querubim a uma extremidade desta banda, e o outro querubim à outra extremidade da outra banda; do mesmo propiciatório fez sair os querubins às duas extremidades dele.

8 כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצוותו

9 E os querubins estendiam as asas por cima, cobrindo com as asas o propiciatório; e os seus rostos estavam defronte um do outro; o rosto dos querubins estava virado para o propiciatório.

9 ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים

10 Fez também a mesa de madeira de cetim; o seu comprimento era de dois côvados, e a sua largura, de um côvado, e a sua altura, de um côvado e meio.

10 ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו

11 E cobriu-a de ouro puro e fez-lhe uma coroa de ouro ao redor.

11 ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב

12 Fez-lhe também uma moldura da largura de uma mão ao redor; e fez uma coroa de ouro ao redor da sua moldura.

12 ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב

13 Fundiu-lhe também quatro argolas de ouro; e pôs as argolas aos quatro cantos que estavam aos seus quatro pés.

13 ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו

14 Defronte da moldura estavam as argolas para os lugares dos varais, para levar a mesa.

14 לעצמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן

15 Fez também os varais de madeira de cetim e os cobriu de ouro, para levar a mesa.

15 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן

16 E fez de ouro puro os utensílios que haviam de estar sobre a mesa, e os seus pratos, e as suas colheres, e as suas escudelas, e as suas cobertas, com que se haviam de cobrir.

16 ויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור

17 Fez também o castiçal de ouro puro; de obra batida fez este castiçal; o seu pé, e as suas canas, e os seus copos, e as suas maçãs, e as suas flores, na mesma peça

ויעש את המנרה זהב טהור מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה 17
ופרחיה ממנה היו

18 Seis canas saíam dos seus lados três canas do castiçal, de um lado dele, e três canas do castiçal, do outro lado.

וששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני 18

19 Numa cana, estavam três copos a modo de amêndoas, uma maçã e uma flor; e noutra cana, três copos a modo de amêndoas, uma maçã e uma flor; assim para as seis canas que saíam do castiçal.

שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד 19
כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה

20 Mas no mesmo castiçal havia quatro copos a modo de amêndoas com as suas maçãs e com as suas flores.

ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה 20

21 E era uma maçã debaixo de duas canas do mesmo; e outra maçã debaixo de outras duas canas; e mais uma maçã debaixo de outras duas canas; assim se fez para as seis canas que saíam dele.

וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים 21
ממנה לששת הקנים היצאים ממנה

22 As suas maçãs e as suas canas formavam a mesma peça; tudo era uma obra batida de ouro puro.

כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור 22

23 E fez-lhe sete lâmpadas; os seus espevitadores e os seus apagadores e ram de ouro puro.

ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור 23

24 De um talento de ouro puro o fez, e todos os seus utensílios.

ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה 24

25 E fez o altar do incenso de madeira de cetim; de um côvado era o seu comprimento, e de um côvado, a sua largura, quadrado; e de dois côvados, a sua altura; dele mesmo eram feitas as suas pontas.

ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו 25

היו קרנתיו

26 E cobriu-o de ouro puro, e a sua coberta, e as suas paredes ao redor, e as suas pontas; e fez-lhe uma coroa de ouro ao redor.

וַיַּצֵּף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת גִּגּוֹ וְאֶת קִירָתוֹ סָבִיב וְאֶת קֶרְנָתוֹ וַיַּעַשׂ לוֹ זָר זָהָב סָבִיב 26

27 Fez-lhe também duas argolas de ouro debaixo da sua coroa, nos seus dois cantos, de ambos os seus lados, para os lugares dos varais, para levá-lo com eles.

וַיַּעַשׂ שְׁתֵּי טַבְעוֹת זָהָב עָשָׂה לוֹ מִתַּחַת לְזָרוֹ עַל שְׁתֵּי צִלְעָתָיו עַל שְׁנֵי צַדֵּי לִבְתֵּימָם לְבָדִים 27
לְשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם

28 E os varais fez de madeira de cetim e os cobriu de ouro.

וַיַּעַשׂ אֶת הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיַּצֵּף אֹתָם זָהָב 28

29 Também fez o azeite santo da unção e o incenso aromático, puro, de obra de perfumista.

וַיַּעַשׂ אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה קֹדֶשׁ וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רֶקֶחַ 29

Shemot - Êxodo 38

1 Fez também o altar do holocausto de madeira de cetim; de cinco côvados era o seu comprimento, e de cinco côvados, a sua largura, quadrado; e de três côvados, a sua altura.

1 ויעש את מזבח העלה עצי שטים חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו רבוע ושלש אמות קמתו

2 E fez-lhe as suas pontas aos seus quatro cantos; as suas pontas formavam uma só peça com o altar; e cobriu-o de cobre.

2 ויעש קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו היו קרנתיו ויצף אתו נחשת

3 Fez também todos os utensílios do altar os caldeirões, e as pás, e as bacias, e os garfos, e os braseiros; todos os seus utensílios fez de cobre.

3 יעש את כל כלי המזבח את הסירת ואת היעים ואת המזרקת את המזלגת ואת המחתת כל כליו עשה נחשת

4 Fez também para o altar um crivo de cobre, de obra de rede, na sua cercadura debaixo, até ao meio dele.

4 ויעש למזבח מכבר מעשה רשת נחשת תחת כרכבו מלמטה עד חציו

5 E fundiu quatro argolas às quatro extremidades do crivo de cobre, para os lugares dos varais.

5 ויצק ארבע טבעת בארבע הקצות למכבר הנחשת בתים לבדים

6 E fez os varais de madeira de cetim e os cobriu de cobre.

6 ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם נחשת

7 E meteu os varais pelas argolas aos lados do altar, para levá-lo com eles; fê-lo oco e de tábuas.

7 ויבא את הבדים בטבעת על צלעת המזבח לשאת אתו בהם נבוב לחת עשה אתו

8 Fez também a pia de cobre com a sua base de cobre, dos espelhos das mulheres que se ajuntavam, ajuntando-se à porta da tenda da congregação.

ויעש את הכיור נחשת ואת כנו נחשת במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד 8

9 Fez também o pátio da banda do meio-dia ao sul; as cortinas do pátio eram de linho fino torcido, de cem côvados.

ויעש את החצר לפאת נגב תימנה קלעי החצר שש משור מאה באמה 9

10 As suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de cobre; os colchetes destas colunas e as suas molduras eram de prata;

עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף 10

11 e da banda do norte, cortinas de cem côvados; as suas vinte colunas e as suas vinte bases eram de cobre, e os colchetes das colunas e as suas molduras eram de prata.

ולפאת צפון מאה באמה עמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמודים 11
וחשקיהם כסף

12 E da banda do ocidente, cortinas de cinquenta côvados; as suas colunas, dez, e as suas bases, dez; os colchetes das colunas e as suas molduras eram de prata.

ולפאת ים קלעים חמשים באמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה ווי העמדים 12
וחשוקיהם כסף

13 E da banda oriental, ao oriente, cortinas de cinquenta côvados.

ולפאת קדמה מזרחה חמשים אמה 13

14 As cortinas desta banda da porta eram de quinze côvados; as suas colunas, três, e as suas bases, três.

קלעים חמש עשרה אמה אל הכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה 14

15 E da outra banda da porta do pátio, de ambos os lados, eram cortinas de quinze côvados; as suas colunas, três, e as suas bases, três.

ולכתף השנית מזה ומזה לשער החצר קלעים חמש עשרה אמה עמודיהם שלשה 15
ואדניהם שלשה

16 Todas as cortinas do pátio ao redor eram de linho fino torcido.

כל קלעי החצר סביב שש משור 16

17 E as bases das colunas eram de cobre; os colchetes das colunas e as suas molduras eram de prata; e a coberta das suas cabeças, de prata; e todas as colunas do pátio eram cingidas de prata.

והאדנים לעמדים נחשת ווי העמודים וחשוקיהם כסף וצפוי ראשיהם כסף והם 17
מחשקים כסף כל עמדי החצר

18 E a coberta da porta do pátio era de o bra de bordador, de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido; e o comprimento era de vinte côvados, e a altura, na largura, de cinco côvados, defronte das cortinas do pátio.

18 ומסך שער החצר מעשה רקם תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר ועשרים אמה
ארך וקומה ברחב חמש אמות לעמת קלעי החצר

19 E as suas quatro colunas e as suas quatro bases eram de cobre, os seus colchetes, de prata, e a coberta das suas cabeças e as suas molduras, de prata.

19 ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת וויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשקיהם כסף

20 E todas as estacas do tabernáculo e do pátio ao redor eram de cobre.

20 וכל היתדת למשכן ולחצר סביב נחשת

21 Esta é a enumeração das coisas contadas do tabernáculo do Testemunho, que por ordem de Moisés foram contadas para o ministério d os levitas por mão de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

21 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדת הלויים ביד איתמר בן
אהרן הכהן

22 Fez, pois, Bezalel, filho de Uri, filho de Hur, da tribo de Judá, tudo quanto o SENHOR tinha ordenado a Moisés.

22 ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה

23 E com ele Aoliabe, filho de Aisamaque, da tribo de Dã, um mestre de obra, e engenhoso artífice, e bordador em pano azul, e em púrpura, e em carmesim, e em linho fino.

23 אתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני
ובשש

24 Todo o ouro gasto na obra, em toda a obra do santuário, a saber, o ouro da oferta, foram vinte e nove talentos e setecentos e trinta siclos, conforme o siclo do santuário;

24 כל הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי זהב התנופה תשע ועשרים ככר
ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש

25 e a prata dos arrolados da congregação foram cem talentos e mil e setecentos

e setenta e cinco siclos, conforme o siclo do santuário

25 וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש

26 Um beca para cada cabeça, isto é, meio siclo, conforme o siclo do santuário, de qualquer que passava aos arrolados, da idade de vinte anos e acima, que foram seiscentos e três mil e quinhentos e cinquenta.

26 בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים

27 E houve cem talentos de prata para fundir as bases do santuário e as bases do véu; para cem bases eram cem talentos um talento para cada base.

27 ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן

28 Mas dos mil e setecentos e setenta e cinco siclos fez os colchetes das colunas, e cobriu as suas cabeças, e as cingiu de molduras.

28 ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם

29 E o cobre da oferta foi setenta talentos e dois mil e quatrocentos siclos.

29 ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל

30 E dele fez as bases da porta da tenda da congregação, e o altar de cobre, e o crivo de cobre para ele, e to dos os utensílios do altar,

30 ויעש בה את אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו ואת כל כלי המזבח

31 e as bases do pátio ao redor, e as bases da porta do pátio, e todas as estacas do tabernáculo, e todas as estacas do pátio ao redor.

31 ואת אדני החצר סביב ואת אדני שער החצר ואת כל יתדת המשכן ואת כל יתדת החצר סביב

Shemot - Êxodo 39

1 Fizeram também as vestes do ministério, para ministrar no santuário, de pano azul, e de púrpura, e de carmesim; também fizeram as vestes santas para Arão, como o SENHOR ordenara a Moisés.

1 ומן התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי שרד לשרת בקדש ויעשו את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה

2 Assim, fez o éfode de ouro, de pano azul, e de púrpura, e de carmesim e de linho fino torcido.

2 ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר

3 E estenderam as lâminas de ouro e as cortaram em fios, para entretecer entre o pano azul, e entre a púrpura, e entre o carmesim, e entre o linho fino da obra mais esmerada.

3 וירקעו את פחי הזהב וקצץ פתילים לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן ובתוך תולעת השני ובתוך השש מעשה חשב

4 Fizeram nele ombreiras que se juntassem; às suas duas pontas se ajuntavam.

4 כתפת עשו לו חברת על שני קצוותו חבר

5 E o cinto de artifício do éfode, que estava sobre ele, era conforme a sua obra, da mesma peça, de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido, como o SENHOR ordenara a Moisés.

5 וחשב אפדתו אשר עליו ממנו הוא כמעשהו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יהוה את משה

6 Também prepararam as pedras sardônicas, engastadas em ouro, lavradas com gravuras de selo, com os nomes dos filhos de Israel.

6 ויעשו את אבני השהם מסבת משבצת זהב מפתחת פתוחי חותם על שמות בני ישראל

7 E as pôs sobre as ombreiras do éfode por pedras de memória para os filhos de Israel, como o SENHOR ordenar a a Moisés.

7 וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יהוה את משה

8 Fez também o peitoral de obra de artífice, como a obra do éfode, de ouro, e de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, e de linho fino torcido.

ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור 8

9 Quadrado era; dobrado fizeram o peitoral; o seu comprimento era de um palmo, e a sua largura, de um palmo dobrado.

רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו זרת רחבו כפול 9

10 E engastaram nele quatro ordens de pedras uma ordem de um sárdio, um topázio e um carbúnculo; esta é a primeira ordem.

וימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד 10

11 E a segunda ordem, de uma esmeralda, uma safira e um diamante;

והטור השני נפך ספיר ויהלם 11

12 e a terceira ordem, de um j acinto, uma ágata e uma ametista;

והטור השלישי לשם שבו ואחלמה 12

13 e a quarta ordem, de uma turquesa, uma sardônica e um jaspe; e todas eram engastadas nos seus engastes de ouro.

והטור הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבצות זהב במלאתם 13

14 Estas pedras, pois, eram, segundo os nomes dos filhos de Israel, doze, segundo os seus nomes; de gravura de selo, cada uma com o seu nome, segundo as doze tribos.

האבנים על שמת בני ישראל הנה שתיים עשרה על שמתם פתוחי חתם איש על שמו 14
לשנים עשר שבט

15 Também fizeram para o peitoral cadeiazinhas de igual medida, obra de trança e de ouro puro.

ויעשו על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור 15

16 E fizeram dois engastes de ouro e duas argolas de ouro; e puseram as duas argolas nas duas extremidades do peitoral.

ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתנו את שתי הטבעת על שני קצות החשן 16

17 E puseram as duas cadeiazinhas de trança de ouro nas duas argolas, nas duas extremidades do peitoral.

ויתנו שתי העבתת הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן 17

18 E as outras duas pontas das duas cadeiazinhas de trança, puseram nos dois engastes; e as puseram sobre as ombreiras do éfode, defronte dele.

18 ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתנם על כתפת האפד אל מול פניו

19 Fizeram também duas argolas de ouro, que puseram nas outras duas extremidades do peitoral, na sua borda que estava junto ao éfode por dentro.

19 ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד ביתה

20 Fizeram mais duas argolas de ouro, que puseram nas duas ombreiras do éfode, debaixo, defronte dele, defronte da sua juntura, sobre o cinto de artifício do éfode.

20 יעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפד

21 E ligaram o peitoral com as suas argolas às argolas do éfode com um cordão azul, para que estivesse sobre o cinto de artifício do éfode, e o peitoral não se apartasse do éfode, como o SENHOR ordenara a Moisés.

21 וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יהוה את משה

22 E fez o manto do éfode de obra tecida, todo de pano azul.

22 ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת

23 E o colar do manto estava no meio dele, como colar de cota de malha; este colar tinha uma borda em volta, para que se não rompesse.

23 ופי המעיל בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע

24 E nas bordas do manto fizeram romãs de pano azul, e de púrpura, e de carmesim, a fio torcido.

24 ויעשו על שולי המעיל רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר

25 Fizeram também as campainhas de ouro puro, pondo as campainhas no meio das romãs nas bordas da capa, em roda, entre as romãs

25 ויעשו פעמני זהב טהור ויתנו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב בתוך הרמנים

26 Uma campainha e uma romã, outra campainha e outra romã, nas bordas do

manto à roda, para ministrar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

26 פִּעֲמָן וּרְמָן פִּעֲמָן וּרְמָן עַל שׁוּלֵי הַמַּעִיל סָבִיב לְשֵׁרֶת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

27 Fizeram também as túnicas de linho fino, de obra tecida, para Arão e para seus filhos,

27 וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַכֹּתֶנֶת שֶׁשׁ מַעֲשֵׂה אֶרֶג לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו

28 e a mitra de linho fino, e o ornato das tiaras de linho fino, e os calções de linho fino torcido,

28 וְאֶת הַמִּצְנֶפֶת שֶׁשׁ וְאֶת פְּאֵרֵי הַמִּגְבַּעַת שֶׁשׁ וְאֶת מִכְנְסֵי הַבֶּד שֶׁשׁ מִשְׁזָר

29 e o cinto de linho fino torcido, e de fio azul, e de púrpura, e de carmesim, de obra de bordador, como o SENHOR ordenara a Moisés.

29 וְאֶת הָאֲבֵנֶט שֶׁשׁ מִשְׁזָר וְתַכְלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה רֶקֶם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

30 Fizeram também a folha da coroa de santidade de ouro puro, e nela escreveram o escrito como de gravura de selo SANTIDADE AO SENHOR.

30 וַיַּעֲשׂוּ אֶת צִיץ נֹזֵר הַקֹּדֶשׁ זֶהָב טָהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי חוֹתֶם קֹדֶשׁ לַיהוָה

31 E ataram-na com um cordão de azul, para a atar à mitra em cima, como o SENHOR ordenara a Moisés.

31 וַיִּתְּנוּ עָלָיו פֶּתִיל תַּכְלֶת לַתֵּת עַל הַמִּצְנֶפֶת מִלְמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

32 Assim, se acabou toda a obra do tabernáculo da tenda da congregação; e os filhos de Israel fizeram conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés; assim o fizeram.

32 וְתַכְלֶת כָּל עֲבַדַּת מִשְׁכַּן אֵהָל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ

33 Depois, trouxeram a Moisés o tabernáculo, e a tenda, e todos os seus móveis; e os seus colchetes, e as suas tábuas, e os seus varais, e as suas colunas, e as suas bases;

33 וַיָּבִיאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן אֶל מֹשֶׁה אֶת הָאֵהָל וְאֶת כָּל כֵּלֵי קֶרְסִיו קֶרְשָׁיו בְּרִיחוֹ וְעַמֻּדָיו וְאֲדָנָיו

34 e a cobertura de peles de carneiro tintas de vermelho, e a cobertura de peles de texugos, e o véu da cobertura;

34 וְאֶת מַכְסֵּה עוֹרֵת הָאֵילָם הַמֵּאֲדָמִים וְאֶת מַכְסֵּה עֶרְת הַתַּחֲשִׁים וְאֶת פֶּרֶכֶת הַמִּסָּךְ

35 a arca do Testemunho, e os seus varais, e o propiciatório;

3 5 את ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרת

36 a mesa com todos os seus utensílios e os pães da proposição;

3 6 את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים

37 o castiçal puro com suas lâmpadas, as lâmpadas da ordenança, e todos os seus utensílios, e o azeite para a luminária;

3 7 את המנרה הטהרה את נרתיה נרת המערכה ואת כל כליה ואת שמן המאור

38 também o altar de ouro, e o azeite da unção, e o incenso aromático, e a coberta da porta da tenda;

3 8 ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל

39 o altar de cobre, e o seu crivo de cobre, e os seus varais, e todos os seus utensílios, e a pia, e a sua base;

3 9 את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר ואת כנו

40 as cortinas do pátio, e as suas colunas, e as suas bases, e a coberta da porta do pátio, e as suas cordas, e os seus pregos, e todos os utensílios do serviço do tabernáculo, para a tenda da congregação;

4 0 את קלעי החצר את עמדיה ואת אדניה ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדותיה ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד

41 as vestes do ministério para ministrar no santuário; as vestes santas de Arão, o sacerdote, e as vestes dos seus filhos, para administrarem o sacerdócio.

4 1 את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן

42 Conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel toda a obra.

4 2 ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה

43 Viu, pois, Moisés toda a obra, e eis que a tinham feito; como o SENHOR ordenara, assim a fizeram; então, Moisés os abençoou.

4 3 ירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם משה

Shemot - Êxodo 40

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 No primeiro mês, no primeiro dia do mês, levantarás o tabernáculo da tenda da congregação,

2 ביום החדש הראשון באחד לחדש תקים את משכן אהל מועד

3 e porás nele a arca do Testemunho, e cobrirás a arca com o véu.

3 ושמט שם את ארון העדות וסכת על הארן את הפרכת

4 Depois, meterás nele a mesa e porás em ordem o que se deve pôr em ordem nela; também meterás nele o castiçal e acenderás as suas lâmpadas.

4 והבאת את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנרה והעלית את נרתיה

5 E porás o altar de ouro para o incenso diante da arca do Testemunho; então, pendurarás a cobertura da porta do tabernáculo.

5 ונתתה את מזבח הזהב לקטרת לפני ארון העדת ושמט את מסך הפתח למשכן

6 Porás também o altar do holocausto diante da porta do tabernáculo da tenda da congregação.

6 ונתתה את מזבח העלה לפני פתח משכן אהל מועד

7 E porás a pia entre a tenda da congregação e o altar e nela porás água.

7 ונתת את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שם מים

8 Depois, porás o pátio ao redor e pendurarás a cobertura à porta do pátio.

8 ושמט את החצר סביב ונתת את מסך שער החצר

9 Então, tomarás o azeite da unção e un girás o tabernáculo e tudo o que há nele; e o santificarás com todos os seus móveis, e será santo.

9 ולקחת את שמן המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו ואת כל כליו והיה קדש

10 Ungirás também o altar do holocausto e a todos os seus utensílios e santi

ficarás o altar; e o altar será uma coisa santíssima.

10 ומשחת את מזבח העלה ואת כל כליו וקדשת את המזבח והיה המזבח קדש קדשים 10

11 Então, ungirás a pia e a sua base e a santificarás.

12 ומשחת את הכיר ואת כנו וקדשת אתו 11

12 Farás também chegar Arão e seus filhos à porta da tenda da congregação e os lavarás com água.

13 והקרבת את אהרן ואת בניו אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים 12

13 E vestirás a Arão as vestes santas, e o ungirás, e o santificarás, para que me administre o sacerdócio.

14 והלבשת את אהרן את בגדי הקדש ומשחת אתו וקדשת אתו וכהן לי 13

14 Também farás chegar seus filhos, e lhes vestirás as túnicas,

15 ואת בניו תקריב והלבשת אתם כתנת 14

15 e os ungirás como ungiste a seu pai, para que me administrem o sacerdócio; e a sua unção lhes será por sacerdócio perpétuo nas suas gerações.

16 ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכהנו לי והיתה להית להם משחתם לכהנת 15
עולם לדרתם

16 E fê-lo Moisés; conforme tudo o que o SENHOR lhe ordenou, assim o fez.

17 ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אתו כן עשה 16

17 E aconteceu no mês primeiro, no ano segundo, ao primeiro do mês, que o tabernáculo foi levantado;

18 ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן 17

18 porque Moisés levantou o tabernáculo, e pôs as suas bases, e armou as suas tábuas, e meteu nele os seus varais, e levantou as suas colunas;

19 ויקם משה את המשכן ויתן את אדניו וישם את קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו 18

19 e estendeu a tenda sobre o tabernáculo, e pôs a cobertura da tenda sobre ela, em cima, como o SENHOR ordenara a Moisés.

20 ויפרש את האהל על המשכן וישם את מכסה האהל עליו מלמעלה כאשר צוה יהוה את משה 19

20 E tomou o Testemunho, e pô-lo na arca, e meteu os varais à arca; e pôs o

propiciatório sobre a arca, em cima.

וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת הָעֵדֻת אֶל הָאָרֶן וַיִּשֶׂם אֶת הַבַּדִּים עַל הָאָרֶן וַיִּתֵּן אֶת הַכִּפֶּרֶת עַל הָאָרֶן 20
מלמעלה

21 E levou a arca ao tabernáculo, e pendurou o véu da cobertura, e cobriu a arca do Testemunho, como o SENHOR ordenara a Moisés.

וַיָּבֵא אֶת הָאָרֶן אֶל הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת פְּרֶכֶת הַמִּסָּךְ וַיִּסֹּךְ עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת כַּאֲשֶׁר צִוָּה 21
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

22 Pôs também a mesa na tenda da congregação, ao lado do tabernáculo para o norte, fora do véu.

וַיִּתֵּן אֶת הַשֻּׁלְחָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד עַל יָד הַמִּשְׁכָּן צִפְנָה מִחוּץ לַפְּרֶכֶת 22

23 E sobre ela pôs em ordem o pão perante o SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֵרֶךְ לֶחֶם לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה 23

24 Pôs também na tenda da congregação o castiçal defronte da mesa, ao lado do tabernáculo para o sul,

וַיִּשֶׂם אֶת הַמְּנֶרֶת בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשֻּׁלְחָן עַל יָד הַמִּשְׁכָּן נֹגֵבָה 24

25 e acendeu as lâmpadas perante o SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

וַיַּעַל הַנֶּרֶת לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה 25

26 E pôs o altar de ouro na tenda da congregação, diante do véu.

וַיִּשֶׂם אֶת מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפְּרֶכֶת 26

27 E acendeu sobre ele o incenso de especiarias aromáticas, como o SENHOR ordenara a Moisés.

וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קֹטֶרֶת סַמִּים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה 27

28 Pendurou também a cobertura da porta do tabernáculo,

וַיִּשֶׂם אֶת מִסַּךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן 28

29 e pôs o altar do holocausto à porta do tabernáculo da tenda da congregação, e ofereceu sobre ele holocausto e oferta de manjares, como o SENHOR ordenara a Moisés.

וְאֶת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה שָׂם פֶּתַח מִשְׁכָּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר 29

צוה יהוה את משה

30 Pôs também a pia entre a tenda da congregação e o altar e derramou água nela, para lavar.

וַיִּשֶׂם אֶת הַכִּיֹּר בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שָׁמָּה מִיָּם לְרַחֲצָהּ 30

31 E Moisés, e Arão, e seus filhos, lavaram nela as mãos e os pés.

וַיִּרְחֲצוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבְנֵי אֶת יְדֵיהֶם וְאֶת רַגְלֵיהֶם 31

32 Quando entravam na tenda da congregação e quando chegavam ao altar, lavavam-se, como o SENHOR ordenara a Moisés.

בְּבָאֵם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּבִקְרִבְתָּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ יִרְחֲצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה 32

33 Levantou também o pátio ao redor do tabernáculo e do altar e pendurou a cobertura da porta do pátio. Assim, Moisés acabou a obra.

וַיִּקֶּם אֶת הַחֲצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת מִסַּךְ שַׁעַר הַחֲצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת הַמְּלָאכָה 33

34 Então, a nuvem cobriu a tenda da congregação, e a glória do SENHOR encheu o tabernáculo,

וַיִּכַּס הָעֲנָן אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּכְבֹּד יְהוָה מֵלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן 34

35 de maneira que Moisés não podia entrar na tenda da congregação, porquanto a nuvem ficava sobre ela, e a glória do SENHOR enchia o tabernáculo.

וְלֹא יָכַל מֹשֶׁה לָּבוֹא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד כִּי שָׁכַן עָלָיו הָעֲנָן וַיִּכְבֹּד יְהוָה מֵלֵא אֶת הַמִּשְׁכָּן 35

36 Quando, pois, a nuvem se levantava de sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel caminhavam em todas as suas jornadas.

וּבִהְעֲלֹת הָעֲנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם 36

37 Se a nuvem, porém, não se levantava, não caminhavam até ao dia em que ela se levantava;

וְאִם לֹא יַעֲלֶה הָעֲנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד יוֹם הָעֲלָתוֹ 37

38 porquanto a nuvem do SENHOR estava de dia sobre o tabernáculo, e o fogo estava de noite sobre ele, perante os olhos de toda a casa de Israel, em todas as suas jornadas.

כִּי עֲנָן יְהוָה עַל הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם 38

ויקרא

Vaicrá

E chamou (Levítico)

O Vaicrá (conhecido no ocidente como Levítico) detalha os procedimentos sagrados, o modo como deve ser realizado todo cerimonial, bem como a prática das ofertas e sacrifícios no antigo culto mosaico. Além disso apresenta a lei moral de Deus e as instruções para aqueles que O seguem.

O texto do Vaicrá é comumente dividido em dez partes:

- 1) Vayikrá (ויקרא). Esta primeira parte trata sobre as oferendas queimadas no altar.
- 2) Tzav (צו). Trata em detalhes sobre os serviços prestados pelos sacerdotes.
- 3) Shemini (שמני). Explica sobre o serviço de consagração do Tabernáculo e a consagração dos sacerdotes.
- 4) Tazria (תזריע). Fala sobre as diversas impurezas, dentre elas as geradas pelo parto e por doenças de pele.
- 5) Metzora (מצורע). Trata sobre os processos de purificação destas impurezas e detalha outros tipos de impureza gerados por emissões humanas como a menstruação e a poluição.
- 6) Akharey (אחרי). Trata sobre os serviços sagrados a serem realizados no dia do perdão (Yom Kipur), uma das datas mais importantes para o judaísmo.
- 7) Qedoshim (קדושים). Apresenta os diversos mandamentos para santificar o povo de Deus, incluindo preceitos morais, sociais e familiares.
- 8) Emor (אמור). Fala sobre leis especiais para garantir a pureza dos sacerdotes.
- 9) Behar (בהר). Trata dos mandamentos relativos à terra, dentre eles o Ano

Sabático (conhecido também como Shemitá : שמיטָה , que significa "libertação'

10) Behuqotai (בחוקות). Esta última parte fala sobre as bênçãos e recompensa que o povo recebe ao seguir os preceitos e as maldições oriundas do abandono destas leis. Também trata sobre a santificação dos bens para o Tabernáculo e sobre o dízimo.

Vaicrá - Levítico 1

1 E chamou o SENHOR a Moisés e falou com ele da tenda da congregação, dizendo

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר 1

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando algum de vós oferecer oferta ao SENHOR, oferecereis as vossas ofertas de gado, de vacas e de ovelhas

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר 2
ומן הצאן תקריבו את קרבנכם

3 Se a sua oferta for holocausto de gado, oferecerá macho sem mancha; à porta da tenda da congregação a oferecerá, de sua própria vontade, perante o SENHOR.

אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה 3

4 E porá a sua mão sobre a cabeça do holocausto, para que seja aceito por ele, para a sua expiação.

וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו 4

5 Depois, degolará o bezerro perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, oferecerão o sangue e espargirão o sangue à roda sobre o altar que está diante da porta da tenda da congregação.

ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד 5

6 Então, esfolará o holocausto e o partirá nos seus pedaços.

והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה 6

7 E os filhos de Arão, os sacerdotes, porão fogo sobre o altar, pondo em ordem a lenha sobre o fogo.

ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש 7

8 Também os filhos de Arão, os sacerdotes, porão em ordem os pedaços, a cabeça e o redenho, sobre a lenha que está no fogo em cima do altar.

וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש
אשר על המזבח

9 Porém a sua fressura e as suas pernas lavar-se-ão com água; e o sacerdote tudo isto queimará sobre o altar; holocausto é, oferta queimada, de cheiro suave ao SENHOR

וקרבו וכרעיו ירחץ במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עלה אשה ריח ניחוח ליהוה

10 E, se a sua oferta for de gado miúdo, de ovelhas ou de cabras, para holocausto, oferecerá macho sem mancha,

ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו

11 e a degolará ao lado do altar, para a banda do norte, perante o SENHOR; e os filhos de Arão, os sacerdotes, espargirão o seu sangue à roda sobre o altar.

ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח
סביב

12 Depois, a partirá nos seus pedaços, como também a sua cabeça e o seu redenho; e o sacerdote os porá em ordem sobre a lenha que está no fogo sobre o altar.

ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש
אשר על המזבח

13 Porém a fressura e as pernas lavar-se-ão com água; e o sacerdote tudo isto oferecerá e o queimará sobre o altar; holocausto é, oferta queimada, de cheiro suave ao SENHOR.

והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה
ריח ניחוח ליהוה

14 E, se a sua oferta ao SENHOR for holocausto de aves, oferecerá a sua oferta de rolas ou de pombinhos.

ואם מן העוף עלה קרבנו ליהוה והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו

15 E o sacerdote a oferecerá sobre o altar, e lhe torcerá o pescoço com a sua unha, e a queimará sobre o altar; e o seu sangue será espremido na parede do altar;

והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח 15

16 e o seu papo com as suas penas tirará e o lançará junto ao altar, para a banda do oriente, no lugar da cinza;

והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן 16

17 e fendê-la -á com as suas asas, porém não a partirá; e o sacerdote a queimará em cima do altar sobre a lenha que está no fogo; ho locausto é, oferta queimada, de cheiro suave ao SENHOR.

ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש 17
עלה הוא אשה ריח ניחח ליהוה

Vaicrá - Levítico 2

1 E, quando alguma pessoa oferecer oferta de manjares ao SENHOR, a sua oferta será de flor de farinha; nela, deitará azeite e porá o incenso sobre ela.

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה 1

2 E a trará aos filhos de Arão, os sacerdotes, um dos quais tomará dela um punhado da flor de farinha e do seu azeite com todo o seu incenso; e o sacerdote queimará este memorial sobre o altar; oferta queimada é, de cheiro suave ao SENHOR.

והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה 2
והקטיר הכהן את אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה

3 E o que sobejar da oferta de manjares será de Arão e de seus filhos; coisa santíssima é, de ofertas queimadas ao SENHOR.

והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה 3

4 E, quando ofereceres oferta de manjares, cozida no forno, será de bolos asmos de flor de farinha, amassados com azeite, e coscorões asmos untados com azeite.

וכי תקרב קרבן מנחה מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים 4
בשמן

5 E, se a tua oferta for oferta de manjares, cozida na caçoula, será da flor de farinha sem fermento, amassada com azeite.

ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה 5

6 Em pedaços a partirás e sobre ela deitarás azeite; é oferta de manjares.

פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא 6

7 E, se a tua oferta for oferta de manjares da sertã, far-se-á da flor de farinha com azeite.

ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה 7

8 Então, trará a oferta de manjares, que se fará daquilo, ao SENHOR; e se

apresentará ao sacerdote, o qual a levará ao altar.

8 והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה אל הכהן והגישה אל המזבח

9 E o sacerdote tomará daquela oferta de manjares o seu memorial e a queimará sobre o altar; oferta queimada é, de cheiro suave ao SENHOR.

9 והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה

10 E o que sobejar da oferta de manjares será de Arã o e de seus filhos; coisa santíssima é, de ofertas queimadas ao SENHOR

10 והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהוה

11 Nenhuma oferta de manjares, que oferecerdes ao SENHOR, se fará com fermento; porque de nenhum fermento, nem de mel algum oferecer eis oferta queimada ao SENHOR.

11 ל: המנחה אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליהוה

12 Deles, oferecereis ao SENHOR por oferta das primícias; porém sobre o altar não subirão por cheiro suave.

12 קרבן ראשית תקריבו אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח

13 E toda a oferta dos teus manjares salgarás com sal; e não deixarás faltar à tua oferta de manjares o sal do concerto do teu Deus; em toda a tua oferta oferecerás sal.

13 וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח

14 E, se ofereceres ao SENHOR oferta de manjares das primícias, oferecerás a oferta de manjares das tuas primícias de espigas verdes, tostadas ao fogo, isto é, do grão trilhado de espigas verdes cheias.

14 ואם תקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכורך

15 E sobre ela deitarás azeite e porás sobre ela incenso; oferta é de manjares.

15 ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא

16 Assim, o sacerdote queimará o seu memorial do seu grão trilhado e do seu azeite, com todo o seu incenso; oferta queimada é ao SENHOR.

16 והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליהוה

Vaicrá - Levítico 3

1 E, se a sua oferta for sacrifício pacífico, se a oferecer de gado macho ou fêmea, a oferecerá sem mancha diante do SENHOR.

1 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה

2 E porá a sua mão sobre a cabeça da sua oferta e a degolará diante da porta da tenda da congregação; e os filhos de Arão, os sacerdotes, espargirão o sangue sobre o altar, em roda.

2 וסמך ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב

3 Depois, oferecerá do sacrifício pacífico a oferta queimada ao SENHOR a gordura que cobre a fressura e toda a gordura que está sobre a fressura.

3 והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב

4 Então, ambos os rins, e a gordura que está sobre eles e sobre as tripas, e o redenho que está sobre o fígado com os rins tirará.

4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה

5 E os filhos de Arão queimarão isso sobre o altar, em cima do holocausto, que estará sobre a lenha que está no fogo; oferta queimada é, de cheiro suave ao SENHOR

5 והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח ליהוה

6 E, se a sua oferta for de gado miúdo por sacrifício pacífico ao SENHOR, seja macho ou fêmea, sem mancha a oferecerá.

6 ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה זכר או נקבה תמים יקריבנו

7 Se oferecer um cordeiro por sua oferta, oferecê-lo -á perante o SEN HOR.

אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יהוה 7

8 E porá a sua mão sobre a cabeça da sua oferta e a degolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão espargirão o seu sangue sobre o altar, em redor.

וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על 8 המזבח סביב

9 Então, do sacrifício pacífico oferecerá ao SENHOR por oferta queimada a sua gordura, a cauda toda, a qual tirará do espinhaço, e a gordura que cobre a fressura, e toda a gordura que está sobre a fressura,

והקריב מזבח השלמים אשה ליהוה חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה ואת 9 החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב

10 como também tirará ambos os rins, e a gordura que está sobre eles e sobre as tripas, e o redenho que está sobre o fígado com os rins.

ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על 10 הכלית יסירנה

11 E o sacerdote queimará isso sobre o altar; manjar é da oferta queimada ao SENHOR.

והקטירו הכהן המזבחה לחם אשה ליהוה 11

12 Mas, se a sua oferta for uma cabra, perante o SENHOR a ofe recerá.

ואם עז קרבנו והקריבו לפני יהוה 12

13 E porá a sua mão sobre a sua cabeça e a degolará diante da tenda da congregação; e os filhos de Arão espargirão o seu sangue sobre o altar em redor.

וסמך את ידו על ראשו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח 13 סביב

14 Depois, oferecerá dela a sua oferta, por oferta queimada ao SENHOR a gordura que cobre a fressura e toda a gordura que está sobre a fressura,

והקריב ממנו קרבנו אשה ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על 14 הקרב

15 como também tirará ambos os rins, e a gordura que está sobre eles e sobre as tripas, e o redenho que está sobre o fígado com os rins.

ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עלהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על 15 הכלית יסירנה

16 E o sacerdote queimará isso sobre o altar; manj ar é da oferta queimada, de cheiro suave. Toda a gordura será do SENHOR.

והקטירים הכהן המזבחה לחם אשה לריח ניחח כל חלב ליהוה 16

17 Estatuto perpétuo será nas vossas gerações, em todas as vossas habitações nenhuma gordura, nem sangue algum comereis.

חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו 17

Vaicrá - Levítico 4

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel, dizendo Quando uma alma pecar por erro contra alguns dos mandamentos do SENHOR, acerca do qu e se não deve fazer, e fazer contra algum deles;

2 דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה

3 se o sacerdote ungido pecar para escândalo do povo, oferecerá pelo seu pecado, que pecou, um novilho sem mancha, ao SENH OR, por expiação do pecado.

3 אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטאת

4 E trará o novilho à porta da tenda da congregação, perante o SENHOR, e porá a sua mão sobre a cabeça do novilho, e degolará o novilho perante o SENHOR.

4 והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יהוה וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יהוה

5 Então, o sacerdote ungido tomará do sangue do novilho e o trará à tenda da congregação;

5 ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד

6 e o sacerdote molhará o seu dedo no sangue e daquele sangue espargirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu do santuário.

6 וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הקדש

7 Também porá o sacerdote daquele sangue sobre as pontas do altar do incenso aromático, perante o SENHOR, altar que está na tenda da congregação; e todo o resto do sangue do novilho derramará à base do altar do holocausto, que está à porta da tenda da congregação.

ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד

8 E toda a gordura do novilho da expiação tirará dele a gordura que cobre a fressura, e toda a gordura que está sobre a fressura,

8 ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב

9 e os dois rins, e a gordura que está sobre eles, que está sobre as tripas, e o redenção de sobre o fígado, com os rins, tirará,

9 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה

10 como se tira do boi do sacrifício pacífico; e o sacerdote a queimar sobre o altar do holocausto.

10 כאשר יורם משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה

11 Mas o couro do novilho, e toda a sua carne, com a sua cabeça e as suas pernas, e as suas entranhas, e o seu esterco,

11 ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו

12 isto é, todo aquele novilho, levará fora do arraial a um lugar limpo, onde se lança a cinza, e o queimar com fogo sobre a lenha; onde se lança a cinza se queimar.

12 והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף

13 Mas, se toda a congregação de Israel errar, e o negócio for oculto aos olhos da congregação, e se fizerem, contra algum dos mandamentos do SENHOR, aquilo que se não deve fazer, e forem culpados,

13 ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ואשמו

14 e o pecado em que pecarem for notório, então, a congregação oferecerá um novilho, por expiação do pecado, e o trará diante da tenda da congregação.

14 נודעה החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד

15 E os anciãos da congregação porão as suas mãos sobre a cabeça do novilho

perante o SENHOR; e degolar-se -á o novilho perante o SENHOR.

15 וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה

16 Então, o sacerdote ungido trará do sangue do novilho à tenda da congregação.

16 והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד

17 E o sacerdote molhará o seu dedo naquele sangue e o espargirá sete vezes perante o SENHOR, diante do véu.

17 וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת

18 E daquele sangue porá sobre as pontas do altar, que está perante a face do SENHOR, na tenda da congregação; e todo o resto do sangue derramará à base do altar do holocausto, que está diante da porta da tenda da congregação.

18 ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד

19 E tirará dele toda a sua gordura e queimá-la -á sobre o altar;

19 ואת כל חלבו ידים ממנו והקטיר המזבחה

20 e fará a este novilh o como fez ao novilho da expiação; assim lhe fará, e o sacerdote por eles fará propiciação, e lhes será perdoado o pecado.

20 ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם

21 Depois, levará o novilho fora do arraial e o queimará como quei mou o primeiro novilho; é expiação do pecado da congregação.

21 והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אותו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא

22 Quando um príncipe pecar, e por erro fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR, seu Deus, aquilo que se não deve fazer, e assim for culpado;

22 אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם

23 ou se o seu pecado, no qual pecou, lhe for notificado, então, trará por sua oferta um bode tirado de entre as cabras, macho sem mancha.

23 או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים

24 E porá a sua mão sobre a cabeça do bode e o degolará no lugar onde se degola o holocausto, perante a face do SENHOR; expiação do pecado é.

סִמֵךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וּשְׁחֹט אֹתוֹ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֹט אֶת הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חֲטָאת הָהוּא 2 4

25 Depois, o sacerdote com o seu dedo tomará do sangue da expiação e o porá sobre as pontas do altar do holocausto; então, o resto do seu sangue derramará à base do altar do holocausto.

וּלְקַח הַכֹּהֵן מִדָּמַם הַחֲטָאתָא בְּאַצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קֶרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֵת דָּמוֹ יִשְׁפֹךְ אֶל יִסּוֹד 2 5
מִזְבֵּחַ הָעֹלָה

26 Também queimará sobre o altar toda a sua gordura como a gordura do sacrifício pacífico; assim, o sacerdote por ele fará expiação do seu pecado, e este lhe será perdoado.

וְאֵת כָּל חֵלְבוֹ יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ כְּחֵלֶב זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ וְנִסְלַח לוֹ 2 6

27 E, se qualquer outra pessoa do povo da terra pecar por erro, fazendo contra algum dos mandamentos do SENHOR aquilo que se não deve fazer e assim for culpada;

וְאִם נֶפֶשׁ אַחַת תַּחֲטָא בְּשִׁגְגָה מֵעַם הָאָרֶץ בַּעֲשֻׁתָּהּ אַחַת מִמִּצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא 2 7
תַּעֲשִׂינָהּ וְאִשָּׁם

28 ou se o seu pecado, no qual pecou, lhe for notificado, então, trará por sua oferta uma cabra fêmea sem mancha, pelo seu pecado que pecou.

אוֹ הוֹדַע אֵלָיו חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ שְׁעִירַת עִזִּים תְּמִימָה נִקְבָּה עַל חֲטָאתוֹ 2 8
אֲשֶׁר חָטָא

29 E porá a sua mão sobre a cabeça da oferta pela expiação do pecado e a degolará no lugar do holocausto.

וּסִמֵךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחֲטָאתָא וּשְׁחֹט אֶת הַחֲטָאתָא בַּמָּקוֹם הָעֹלָה 2 9

30 Depois, o sacerdote com o seu dedo tomará do seu sangue e o porá sobre as pontas do altar do holocausto; e todo o resto do seu sangue derramará à base do altar.

וּלְקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאַצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל קֶרְנֵת מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֵת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹךְ אֶל יִסּוֹד 3 0
הַמִּזְבֵּחַ

31 E tirará toda a gordura, como se tira a gordura do sacrifício pacífico; e o sacerdote a queimará sobre o altar por cheiro suave ao SENHOR; e o sacerdote fará propiciação por ela, e lhe será perdoado o pecado.

וְאֵת כָּל חֵלְבָּהּ יִסִּיר כְּאֲשֶׁר הוֹסֵר חֵלֶב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לְרִיחַ 3 1

ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו

32 Mas, se pela sua oferta trazer uma cordeira para expiação do pecado, se m
mancha a trará.

ואם כבש יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה 3 2

33 E porá a sua mão sobre a cabeça da oferta pela expiação do pecado e a
degolará por expiação do pecado, no lugar onde se degola o holocausto.

וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העלה 3 3

34 Depois, o sacerdote com o seu dedo tomará do sangue da expiação do pecado
e o porá sobre as pontas do altar do holocausto; então, todo o resto do seu sangue
derramará na base do altar.

ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפך אל 3 4
יסוד המזבח

35 E tirará toda a sua gordura, como se tira a gordura do cordeiro do sacrifício
pacífico; e o sacerdote a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas
do SENHOR; assim, o sacerdote por ela fará expiação dos seus p ecados, que
pecou, e lhe será perdoado o pecado.

ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים והקטיר הכהן אתם 3 5
המזבחה על אשי יהוה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו

Vaicrá - Levítico 5

1 E, quando alguma pessoa pecar, ouvindo uma voz de blasfêmia, de que for testemunha, seja que o viu ou que o soube, se o não denunciar, então, levará a sua iniquidade;

1 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו

2 ou quando alguma pessoa tocar em alguma coisa imunda, seja corpo morto o de besta-fera imunda, seja corpo morto de animal imundo, seja corpo morto de réptil imundo, ainda que lhe fosse oculto, contudo, será ele imundo e culpado;

2 או נפש אשר תגע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם

3 ou quando tocar a imundícia dum homem, seja qual for a sua imundícia, com que se faça imundo, e lhe for oculto, e o souber depois, será culpado;

3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם

4 ou quando alguma pessoa jura r, pronunciando temerariamente com os seus lábios, para fazer mal ou para fazer bem, em tudo o que o homem pronuncia temerariamente com juramento, e lhe for oculto, e o souber depois, culpado será numa destas coisas.

4 או נפש כי תשבוע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה

5 Será, pois, que, culpado sendo numa destas coisas, confessará aquilo em que pecou.

5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה

6 E a sua expiação trará ao SENHOR, pelo seu pecado que pecou uma fêmea de gado miúdo, uma cordeira ou uma cabrinha pelo pecado; assim, o sacerdote por ela fará expiação do seu pecado

6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו

7 Mas, se a sua mão não alcançar o que bastar para gado miúdo, então, trará, em

expição da culpa que cometeu, ao SENHOR, duas rolas ou dois pombinhos; um para expiação do pecado, e o outro para holocausto.

וְאִם לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׁהָוָה בִּיאָה אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה לִיהוָה 7
אֶחָד לַחֲטָאתָ וְאֶחָד לְעֹלָה

8 E os trará ao sacerdote, o qual primeiro oferecerá aquele que é para expiação do pecado; e, com a sua unha, lhe fenderá a cabeça junto ao pescoço, mas não o partirá.

וְהִבִּיא אֹתָם אֶל הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת אֲשֶׁר לַחֲטָאתָ רֹאשׁוֹנָה וּמִלֵּק אֶת רֹאשׁוֹ מִמּוֹל עֶרְפוֹ 8
וְלֹא יַבְדִּיל

9 E do sangue da expiação do pecado espargirá sobre a parede do altar, porém o que sobejar daquele sangue espremer-se-á à base do altar; expiação do pecado é.

וְהִזָּה מַדָּם הַחֲטָאתָ עַל קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂאָר בְּדָם יִמְצָה אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חֲטָאתָ הוּא 9

10 E do outro fará holocausto conforme o costume; assim, o sacerdote por ela fará expiação do seu pecado que pecou, e lhe será perdoado.

וְאֵת הַשְּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפֵּט וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְנִסְלַח לוֹ 10

11 Porém, se a sua mão não alcançar duas rolas ou dois pombinhos, então, aquele que pecou trará pela sua oferta a décima parte de um efa de flor de farinha, para expiação do pecado; não deitará sobre ela azeite, nem lhe porá em cima o incenso, porquanto é expiação do pecado.

וְאִם לֹא תִשְׁגֵּי יָדוֹ לְשְׁתֵּי תָרִים אוֹ לְשְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה וְהִבִּיא אֶת קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירֶת 11
הָאֶפֶה סֹלֶת לַחֲטָאתָ לֹא יִשִּׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לִבְנָה כִּי חֲטָאתָ הִיא

12 E a trará ao sacerdote, e o sacerdote dela tomará o seu punho cheio por seu memorial e a queimará sobre o altar, em cima das ofertas queimadas do SENHOR; expiação de pecado é.

וְהִבִּיאָהּ אֶל הַכֹּהֵן וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ אֶת אִזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עַל 12
אֲשֵׁי יְהוָה חֲטָאתָ הוּא

13 Assim, o sacerdote por ela fará expiação do seu pecado, que pecou em alguma destas coisas, e lhe será perdoado; e o resto será do sacerdote, como a oferta de manjares.

וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא מֵאֶחָת מֵאלֵה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיתָה לְכֹהֵן כַּמִּנְחָה 13

14 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 14

15 Quando alguma pessoa cometer uma transgressão e pecar por ignorância nas coisas sagradas do SENHOR, então, trará ao SENHOR, por expiação, um carneiro sem mancha do rebanho, conforme a tua estimacão em siclos de prata, segundo o siclo do santuário, para expiação da culpa.

נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים מן 15
הצאן בערך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם

16 Assim, restituirá o que ele tirou das coisas sagradas, e ainda de mais acrescentará o seu quinto, e o dará ao sacerdote; assim, o sacerdote, com o carneiro da expiação, fará expiação por ela, e ser-lhe-á perdoado o pecado.

ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר 16
עליו באיל האשם ונסלח לו

17 E, se alguma pessoa pecar e fizer contra algum de todos os mandamentos do SENHOR o que se não deve fazer, ainda que o não soubesse, contudo, será ela culpada e levará a sua iniquidade.

ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם 17
ונשא עונו

18 E trará ao sacerdote um carneiro sem mancha do rebanho, conforme a tua estimacão, para expiação da culpa, e o sacerdote por ela fará expiação do seu erro em que errou sem saber; e lhe será perdoado.

והביא איל תמים מן הצאן בערך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר 18
שגג והוא לא ידע ונסלח לו

19 Expiação de culpa é; certamente se fez culpada ao SENHOR.

אשם הוא אשם אשם ליהוה 19

Vaicrá - Levítico 6

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Quando alguma pessoa pecar, e transgredir contra o SENHOR, e negar ao seu próximo o que se lhe deu em guarda, ou o que depôs na sua mão, ou o roubo, ou o que retém violentamente ao seu próximo;

2 נפש כי תחטא ומעלה מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו

3 ou que achou o perdido, e o negar com falso juramento, ou fizer alguma outra coisa de todas em que o homem costuma pecar,

3 או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהנה

4 será, pois, que, porquanto pecou e ficou culpada, restituirá o roubo que roubou, ou o retido que retém violentamente, ou o depósito que lhe foi dado em guarda, ou o perdido que achou,

4 והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקד אתו או את האבדה אשר מצא

5 ou tudo aquilo sobre que jurou falsamente; e o restituirá no seu cabedal e ainda sobre isso acrescentará o quinto; àquele de quem é o dará no dia de sua expiação.

5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו

6 E a sua expiação trará ao SENHOR um carneiro sem mancha do rebanho, conforme a tua estimação, para a expiação da culpa; trará ao sacerdote.

6 ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערך לאשם אל הכהן

7 E o sacerdote fará expiação por ela diante do SENHOR, e será perdoada de qualquer de todas as coisas que fez, sendo culpada nelas

7 וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה

8 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

8 וידבר יהוה אל משה לאמר

9 Dá ordem a Arão e a seus filhos, dizendo Esta é a lei do holocausto o holocausto será queimado sobre o altar toda a noite até pela manhã, e o fogo do altar arderá nele.

9 צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו

10 E o sacerdote vestirá a sua veste de linho, e vestirá as calças de linho sobre a sua carne, e levantará a cinza, quando o fogo houver consumido o holocausto sobre o altar, e a porá junto ao altar.

10 ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח

11 Depois, despirá as suas vestes, e vestirá outras vestes, e levará a cinza fora do arraial para um lugar limpo.

11 ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור

12 O fogo, pois, sobre o altar arderá nele, não se apagará; mas o sacerdote acenderá lenha nele cada manhã, e sobre ele porá em ordem o holocausto, e sobre ele queimará a gordura das ofertas pacíficas.

12 והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים

13 O fogo arderá continuamente sobre o altar; não se apagará.

13 אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה

14 E esta é a lei da oferta de manjares um dos filhos de Arão a oferecerá perante o SENHOR, diante do alt ar.

14 וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יהוה אל פני המזבח

15 E tomará o seu punho cheio da flor de farinha da oferta e do seu azeite e todo o incenso que estiver sobre a oferta de manjares; então, o queimará sobre o altar; cheiro suave é isso, por se r memorial ao SENHOR.

15 והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליהוה

16 E o restante dela comerão, Arão e seus filhos; asmo se comerá no lugar santo;

no pátio da tenda da congregação o comerão.

והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה 16

17 Levedado não se cozerá; sua porção é que lhes dei das minhas ofertas queimadas; coisa santíssima é, como a expiação do pecado e como a expiação da culpa.

לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם 17

18 Todo varão entre os filhos de Arão comerá da oferta de manjares; estatuto perpétuo será para as vossas gerações dentre as ofertas queimadas do SENHOR; tudo o que tocar nelas será santo.

כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש 18

19 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 19

20 Esta é a oferta de Arão e de seus filhos, que oferecerão ao SENHOR no dia em que aquele for ungido a décima parte de um efa de flor de farinha pela oferta de manjares contínua; a metade dela pela manhã e a outra metade dela à tarde.

זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשירת האפה סלת מנחה 20
תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב

21 Numa caçoula se fará com azeite; cozida a trarás; e os pedaços cozidos da oferta oferecerás em cheiro suave ao SENHOR.

על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח ליהוה 21

22 Também o sacerdote, que de entre seus filhos for ungido em seu lugar, fará o mesmo; por estatuto perpétuo seja; toda será queimada ao SENHOR.

והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר 22

23 Assim, toda a oferta do sacerdote totalmente será queimada; não se comerá.

וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל 23

24 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 24

25 Fala a Arão e a seus filhos, dizendo Esta é a lei da expiação do pecado no lugar onde se degola o holocausto, se degolará a oferta pela expiação do pecado, perante o SENHOR; coisa santíssima é.

25 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט
החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא

26 O sacerdote que a oferecer pelo pecado a comerá; no lugar santo se comerá,
no pátio da tenda da congregação.

26 הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד

27 Tudo o que tocar a sua carne será santo; se espargir algu ém do seu sangue
sobre a sua veste, lavarás aquilo sobre que caiu, no lugar santo.

27 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס במקום
קדש

28 E o vaso de barro em que for cozida será quebrado; porém, se for cozida num
vaso de cobre, esfregar-se-á e lavar-se-á na água.

28 וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק ושטף במים

29 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; coisa santíssima é.

29 כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא

30 Porém nenhuma oferta pela expiação de pecado, cujo sangue se traz à tenda
da congregação, para expiar no santuário, se comerá; no fogo será queimada.

30 וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף

Vaicrá - Levítico 7

1 E esta é a lei da expiação da culpa; coisa santíssima é.

1 וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא

2 No lugar onde degolam o holocausto, degolarão a oferta pela expiação da culpa, e o seu sangue se espargirá sobre o altar em redor.

2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב

3 E dela se oferecerá toda a sua gordura, a cauda e a gordura que cobre a fressura;

3 ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב

4 também ambos os rins e a gordura que neles há, que está sobre as tripas; e o redenção sobre o fígado, com os rins, se tirará.

4 ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה

5 E o sacerdote o queimará sobre o altar em oferta queimada ao SENHOR; expiação da culpa é.

5 והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא

6 Todo varão entre os sacerdotes a comerá; no lugar santo se comerá; coisa santíssima é.

6 כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש קדשים הוא

7 Como a oferta pela expiação do pecado, assim será a oferta pela expiação da culpa; uma mesma lei haverá para elas será do sacerdote que houver feito propiciação com ela.

7 כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה

8 Também o sacerdote que oferecer o holocausto de alguém, o mesmo sacerdote, terá o couro do holocausto que oferecer.

8 והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה

9 Como também toda oferta que se cozer no forno, com tudo que se preparar na sirtã e na caçoula, será do sacerdote que a oferece.

9 וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה

10 Também toda oferta amassada com azeite ou seca será de todos os filhos de Arão, as sim de um como de outro

10 וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו

11 E esta é a lei do sacrifício pacífico que se oferecerá ao SENHOR.

11 וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה

12 Se o oferecer por oferta de louvores, com o sacrifício de louvores, oferecerá bolos asmos amassados com azeite e coscorões asmos amassados com azeite; e os bolos amassados com azeite serão fritos, de flor de farinha.

12 אם על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרבכת חלת בלולת בשמן

13 Com os bolos oferecerá pão levedado como sua oferta, com o sacrifício de louvores da sua oferta pacífica.

13 על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו

14 E de toda oferta oferecerá um deles por oferta alçada ao SENHOR, que será do sacerdote que espargir o sangue da oferta pacífica.

14 והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה

15 Mas a carne do sacrifício de louvores da sua oferta pacífica se comerá no dia do seu oferecimento; nada se deixará dela até à manhã.

15 ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר

16 E, se o sacrifício da sua oferta for voto ou oferta voluntária, no dia em que oferecer o seu sacrifício se comerá; e o que dele ficar também se comerá no dia seguinte.

16 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל

17 E o que ainda ficar da carne do sacrifício ao terceiro dia será queimado no fogo.

17 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף

18 Porque, se da carne do seu sacrifício pacífico se comer ao terceiro dia, aquele que a ofereceu não será aceito, nem lhe será imputado; coisa abominável será, e a pessoa que comer dela levará a sua iniquidade.

ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו 18
פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא

19 E a carne que tocar alguma coisa imunda não se comerá; com fogo será queimada; mas da outra carne qualquer que estiver limpo comerá dela.

והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר 19

20 Porém, se alguma pessoa comer a carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, tendo ela sobre si a sua imundícia, aquela pessoa será extirpada dos seus povos.

והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש 20
ההוא מעמיה

21 E, se uma pessoa tocar alguma coisa imunda, como imundícia de homem, ou gado imundo, ou qualquer abominação imunda, e comer da carne do sacrifício pacífico, que é do SENHOR, aquela pessoa será extirpada dos seus povos.

ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל 21
מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

22 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 22

23 Fala aos filhos de Israel, dizendo Nenhuma gordura de boi, nem de carneiro, nem de cabra comereis.

דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו 23

24 Porém pode usar-se da gordura do corpo morto e da gordura do dilacerado, para toda obra, mas de nenhuma maneira a comereis;

וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו 24

25 porque qualquer que comer a gordura do animal, do qual se oferecer ao SENHOR oferta queimada, a pessoa que a comer será extirpada dos seus povos.

כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת 25
מעמיה

26 E nenhum sangue comereis em qualquer das vossas habitações, quer de aves

quer de gado.

26 וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה

27 Toda pessoa que comer algum sangue, aquela pessoa será extirpada dos seus povos.

27 כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

28 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

28 וידבר יהוה אל משה לאמר

29 Fala aos filhos de Israel, dizendo Quem oferecer ao SENHOR o seu sacrifício pacífico trará a sua oferta ao SENHOR; do seu sacrifício pacífico

29 דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו

30 as suas próprias mãos trarão as ofertas queimadas do SENHOR; a gordura do peito com o peito trará para movê-lo por oferta movida perante o SENHOR.

30 ידיו תביאינה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה

31 E o sacerdote queimará a gordura sobre o altar, porém o peito será de Arão e de seus filhos.

31 והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו

32 Também a espádua direita dareis ao sacerdote por oferta alçada dos vossos sacrifícios pacíficos.

32 ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם

33 Aquele dos filhos de Arão que oferecer o sangue do sacrifício pacífico e a gordura, esse terá a espádua direita por sua porção;

33 המקריב את דם השלמים ואת החלב מבני אהרן לו תהיה שוק הימין למנה

34 porque o peito movido e a espádua alçada tomei dos filhos de Israel, dos seus sacrifícios pacíficos, e os dei a Arão, o sacerdote, e a seus filhos, por estatuto perpétuo dos filhos de Israel.

34 כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתן אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל

35 Esta é a porção de Arão e a porção de seus filhos, das ofertas queimadas do

SENHOR, no dia em que os apresentou para administrar o sacerdócio ao SENHOR,

3 5 זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקריב אתם לכהן ליהוה

36 o que o SENHOR ordenou que se lhes desse dentre os filhos de Israel no dia em que os ungiu; estatuto perpétuo o é pelas suas gerações.

3 6 אשר צוה יהוה לתת להם ביום משחו אתם מאת בני ישראל חקת עולם לדרתם

37 Esta é a lei do holocausto, e da oferta de manjares, e da expiação do pecado, e da expiação da culpa, e da oferta das consagrações, e do sacrifício pacífico,

3 7 זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים

38 que o SENHOR ordenou a Moisés no monte Sinai, no dia em que ordenou aos filhos de Israel que oferecessem as suas ofertas ao SENHOR, no deserto do Sinai.

3 8 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני

Vaicrá - Levítico 8

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Toma a Arão, e a seus filhos com ele, e as vestes, e o azeite da unção, como também o novilho da expiação do pecado, e os dois carneiros, e o cesto dos pães asmos

2 קח את אהרן ואת בניו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות

3 e ajunta toda a congregação à porta da tenda da congregação.

3 ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד

4 Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara, e a congregação ajuntou-se à porta da tenda da congregação.

4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד

5 Então, disse Moisés à congregação Isto é o que o SENHOR ordenou que se fizesse.

5 ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות

6 E Moisés fez chegar a Arão e a seus filhos, e os lavou com água,

6 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים

7 e lhe vestiu a túnica, e cingiu -o com o cinto, e pôs sobre ele o manto; também pôs sobre ele o éfode, e cingiu-o com o cinto lavrado do éfode, e o apertou com ele.

7 ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו

8 Depois, pôs-lhe o peitoral, pondo no peitoral o Urim e o Tumim;

8 וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים

9 e pôs a mitra sobre a sua cabeça e na mitra, diante do seu rosto, pôs a lâmina de ouro, a coroa da santidade, como o SENHOR ordenara a Moisés.

9 וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש
כאשר צוה יהוה את משה

10 Então, Moisés tomou o azeite da unção, e ungiu o tabernáculo e tudo o que havia nele, e o santificou;

10 ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם

11 e dele espargiu sete vezes sobre o altar e ungiu o altar e todos os seus vasos, como também a pia e a sua base, para santificá-los.

11 ויז ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו
לקדשם

12 Depois, derramou do azeite da unção sobre a cabeça de Arão e ungiu-o, para santificá-lo.

12 ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו

13 Também Moisés fez chegar os filhos de Arão, e vestiu-lhes as túnicas, e cingiu-os com o cinto, e apertou-lhes as tiaras, como o SENHOR ordenara a Moisés.

13 יקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר
צוה יהוה את משה

14 Então, fez chegar o novilho da expiação do pecado; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do novilho da expiação do pecado;

14 ויגש את פר החטאת ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת

15 e o degolou; e Moisés tomou o sangue, e pôs dele com o seu de do sobre as pontas do altar em redor, e expiou o altar; depois, derramou o resto do sangue à base do altar e o santificou, para fazer expiação por ele.

15 וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח
ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו

16 Depois, tomou toda a gordura que está na fressura, e o redenho do fígado, e os dois rins, e sua gordura; e Moisés os queimou sobre o altar.

16 ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת חלבהן
ויקטר משה המזבחה

17 Mas o novilh o com o seu couro, e a sua carne, e o seu esterco queimou com fogo fora do arraial, como o SENHOR ordenara a Moisés.

אֶת הַפָּר וְאֶת עֲרוֹ וְאֶת בִּשְׂרוֹ וְאֶת פִּרְשׁוֹ שֶׁרָף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

18 Depois, fez chegar o carneiro do holocausto; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro;

וַיִּקְרַב אֶת אֵיל הָעֹלָה וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאֵיל

19 e o degolou; e Moisés espargiu o sangue sobre o altar, em redor.

וַיִּשְׁחַט וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב

20 Partiu também o carneiro nos seus pedaços; e Moisés queimou a cabeça, e os pedaços, e a gordura.

וְאֶת הָאֵיל נָתַח לִנְתַחָיו וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַנְּתַחִים וְאֶת הַפֶּדֶר

21 Porém a fressura e as pernas lavou com água; e Moisés queimou todo o carneiro sobre o altar; holocausto de cheiro suave, uma oferta queimada era ao SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

אֶת הַקֶּרֶב וְאֶת הַכֹּרְעִים רָחַץ בַּמַּיִם וַיִּקְטֹר מֹשֶׁה אֶת כָּל הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵה הוּא לְרִיחַ
נִיחַח אֲשֶׁה הוּא לַיהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה

22 Depois, fez chegar o outro carneiro, o carneiro da consagração; e Arão e seus filhos puseram as mãos sobre a cabeça do carneiro;

וַיִּקְרַב אֶת הָאֵיל הַשֵּׁנִי אֵיל הַמִּלֻּאִים וַיִּסְמְכוּ אֹהֶרֶן וּבְנָיו אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הָאֵיל

23 e o degolou; e Moisés tomou do seu sangue e o pôs sobre a ponta da orelha direita de Arão, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito.

וַיִּשְׁחַט וַיִּקַּח מֹשֶׁה מַדְמוֹ וַיִּתֵּן עַל תַּנוּךְ אָזֶן אֹהֶרֶן הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן רַגְלוֹ הַיְמָנִית

24 Também fez chegar os filhos de Arão; e Moisés pôs daquele sangue sobre a ponta da orelha direita deles, e sobre o polegar da sua mão direita, e sobre o polegar do seu pé direito; e Moisés espargiu o resto do sangue sobre o altar, em redor.

וַיִּקְרַב אֶת בְּנֵי אֹהֶרֶן וַיִּתֵּן מֹשֶׁה מִן הַדָּם עַל תַּנוּךְ אֹזְנָם הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן יָדָם הַיְמָנִית וְעַל בֶּהֶן רַגְלָם הַיְמָנִית וַיִּזְרַק מֹשֶׁה אֶת הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב

25 E tomou a gordura, e a cauda, e toda a gordura que está na fressura, e o redenho do fígado, e ambos os rins, e a sua gordura e a espádua direita.

ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי 25 הכלית ואת חלבהן ואת שוק הימין

26 Também do cesto dos pães asmos, que estava diante do SENHOR, tomou um bolo asmo, e um bolo de pão azeitado, e um coscorão e os pôs sobre a gordura e sobre a espádua direita.

ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיך אחד 26 וישם על החלבים ועל שוק הימין

27 E tudo isso pôs nas mãos de Arão e nas mãos de seus filhos e os moveu por oferta de movimento perante o SENHOR.

ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה 27

28 Depois, Moisés tomou-os das suas mãos e os queimou no altar sobre o holocausto; estas foram uma oferta da consagração, por cheiro suave, oferta queimada ao SENHOR.

ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה 28 הוא ליהוה

29 E tomou Moisés o peito e moveu -o por oferta de movimento perante o SENHOR; aquela foi a porção de Moisés, do carneiro da consagração, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר 29 צוה יהוה את משה

30 Tomou Moisés também do azeite da unção e do sangue que estava sobre o altar e o espargiu sobre Arão, e sobre as suas vestes, e sobre os seus filhos, e sobre as vestes de seus filhos com ele; e santificou a Arão, e as suas vestes, e seus filhos, e as vestes de seus filhos com ele.

ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח וז על אהרן על בגדיו ועל בניו 30 ועל בגדי בניו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו

31 E Moisés disse a Arão e a seus filhos Cozei a carne diante da porta da tenda da congregação e ali a comei com o pão que está no cesto da consagração, como tenho ordenado, dizendo Arão e seus filhos a comerão.

יאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אתו ואת 31

הלחם אשר בסל המלאים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו

32 Mas o que sobejar da carne e do pão queimareis com fogo.

3 2 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו

33 Também da porta da tenda da congregação não saireis por sete dias, até ao dia em que se cumprirem os dias da vossa consagração; porquanto por sete dias o Senhor vos consagrará.

3 3 ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם

34 Como se fez neste dia, assim o SENHOR ordenou se fizesse, para fazer expiação por vós.

3 4 כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשת לכפר עליכם

35 Ficareis, pois, à porta da tenda da congregação dia e noite, por sete dias, e fareis a guarda do SENHOR, para que não morrais; porque assim me foi ordenado.

3 5 ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי

36 E Arão e seus filhos fizeram todas as coisas que o SENHOR ordenara pela mão de Moisés.

3 6 ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה

Vaicrá - Levítico 9

1 E aconteceu, ao dia oitavo, que Moisés chamou a Arão, e a seus filhos, e aos anciãos de Israel

1 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל

2 e disse a Arão Toma um bezerro, para expiação do pe cado, e um carneiro, para holocausto, sem mancha, e traze-os perante o SENHOR.

2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה

3 Depois, falarás aos filhos de Israel, dizendo Tomai um bode, para expiação do pecado, e um bezerro e um cordeiro de um ano, sem mancha, para holocausto;

3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה

4 também um boi e um carneiro, por sacrifício pacífico, para sacrificar perante o SENHOR, e oferta de manjares, amassada com azeite; porquanto hoje o SENHOR vos aparecerá.

4 ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם

5 Então, trouxeram o que ordenara Moisés, diante da tenda da congregação, e chegou-se toda a congregação e se pôs perante o SENHOR.

5 ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה

6 E disse Moisés Esta coisa que o SENHOR ordenou fareis; e a glória do SENHOR vos aparecerá.

6 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה

7 E disse Moisés a Arão Chega-te ao altar e faze a tua expiação de pecado e o teu holocausto; e faze expiação por ti e pelo povo; depois, faze a oferta do povo e faze expiação por ele, como ordenou o SENHOR

7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה

8 Então, Arão se chegou ao altar e degolou o bezerro da expiação que era por si

mesmo.

8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו

9 E os filhos de Arão trouxeram-lhe o sangue; e molhou o dedo no sangue e o pôs sobre as pontas do altar; e o resto do sangue derramou à base do altar.

9 ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח

10 Mas a gordura, e os rins, e o redenho do fígado de expiação do pecado queimou sobre o altar, como o SENHOR ordenara a Moisés.

10 ואת החלב ואת הכלית ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה

11 Porém a carne e o couro queimou com fogo fora do arraial.

11 ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה

12 Depois, degolou o holocausto, e os filhos de Arã o lhe entregaram o sangue, e ele espargiu-o sobre o altar em redor.

12 וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח סביב

13 Também lhe entregaram o holocausto nos seus pedaços, com a cabeça; e queimou-o sobre o altar.

13 ואת העלה המציאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח

14 E lavou a fressura e as pernas e as queimou sobre o holocausto no altar.

14 וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה

15 Depois, fez chegar a oferta do povo, e tomou o bode da expiação do pecado, que era pelo povo, e o degolou, e o preparou por expiação do pecado, como o primeiro.

15 ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשון

16 Fez também chegar o holocausto e o preparou segundo o rito.

16 ויקרב את העלה ויעשה כמשפט

17 E fez chegar a oferta de manjares, e a sua mão encheu dela, e a queimou sobre o altar, além do holocausto da manhã.

17 ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר

18 Depois, degolou o boi e o carneiro em sacrifício pacífico, que era pelo povo; e os filhos de Arão ent regaram-lhe o sangue, que espargiu sobre o altar, em redor,

וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו 18
ויזרקו על המזבח סביב

19 como também a gordura do boi e do carneiro, e a cauda, e o que cobre a fressura, e os rins, e o redenho do fígado.

ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכלית ויתרת הכבד 19

20 E puseram a gordura sobre o peito, e ele queimou a gordura sobre o altar;

וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה 20

21 mas o peito e a espádua direita Arão moveu por oferta de movimento perante o SENHOR, como Moisés tinha ordenado.

ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה 21

22 Depois, Arão levantou as mãos ao povo e o abençoou; e desceu, havendo feito a expiação do pecado, e o holocausto, e a oferta pacífica.

וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים 22

23 Então, entraram Moisés e Arão na tenda da congregação; depois, saíram e abençoaram o povo; e a glória do SENHOR apareceu a todo o povo.

ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם 23

24 Porque o fogo saiu de diante do SENHOR e consumiu o holocausto e a gordura sobre o altar; o que vendo todo o povo, jubilou e caiu sobre as suas faces.

ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירגזו 24
ויפלו על פניהם

Vaicrá - Levítico 10

1 E os filhos de Arão, Nadabe e Abiú, tomaram cada um o seu incensário, e puseram neles fogo, e puseram incenso sobre ele, e trouxeram fogo estranho perante a face do SENHOR, o que lhes não ordenara.

ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקרבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם

2 Então, saiu fogo de diante do SENHOR e os consumiu; e morreram perante o SENHOR

ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה

3 E disse Moisés a Arão Isto é o que o SENHOR falou, dizendo Serei santificado naqueles que se cheguem a mim e serei glorificado diante de todo o povo. Porém Arão calou-se.

ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן

4 E Moisés chamou a Misael e a Elzafã, filhos de Uziel, tio de Arão, e disse-lhes Chegai, tirai vossos irmãos de diante do santuário, para fora do arraial.

ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה

5 Então, chegaram e levaram-nos nas suas túnicas para fora do arraial, como Moisés tinha dito.

ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה

6 E Moisés disse a Arão e a seus filhos Eleazar e Itamar Não descobrireis as vossas cabeças, nem rasgareis vossas vestes, para que não morrais, nem venha grande indignação sobre toda a congregação; mas vossos irmãos, toda a casa de Israel, lamentem este incêndio que o SENHOR acendeu.

ויאמר משה אל אהרן ולא לעזור ולאיתמר בניו ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה

7 Nem saíreis da porta da tenda da congregação, para que não morrais; porque está sobre vós o azeite da unção do SENHOR. E fizeram conforme a palavra de Moisés

ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה

8 E falou o SENHOR a Arão, dizendo

וידבר יהוה אל אהרן לאמר

9 Vinho ou bebida forte tu e teus filhos contigo não bebereis, quando entrardes na tenda da congregação, para que não morrais; estatuto perpétuo será isso entre as vossas gerações,

יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם לדרתיכם

10 para fazer diferença entre o santo e o profano e entre o imundo e o limpo,

ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהור

11 e para ensinar aos filhos de Israel todos os estatutos que o SENHOR lhes tem falado pela mão de Moisés

ולהורת את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אליהם ביד משה

12 E disse Moisés a Arão, e a Eleazar, e a Itamar, seus filhos que lhe ficaram Tomai a oferta de manjares, restante das ofertas queimadas ao SENHOR, e comei-a sem levedura junto ao altar, porquanto uma coisa santíssima é.

וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא

13 Portanto, o comereis no lugar santo; porque isto é a tua porção e a porção de teus filhos, das ofertas queimadas ao SENHOR; porque assim me foi ordenado.

ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי

14 Também o peito da oferta do movimento e a espádua da oferta alçada comereis em lugar limpo, tu, e teus filhos, e tuas filhas contigo; porque foram dados por tua porção e por porção de teus filhos, dos sacrifícios pacíficos dos filhos de Israel.

ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור ואתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל

15 A espádua da oferta alçada e o peito da oferta do movimento trarão com as

ofertas queimadas de gordura, para mover por oferta de movimento perante o SENHOR; o que será por estatuto perpétuo, para ti e para teus filhos contigo, como o SENHOR tem ordenado.

15 שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני יהוה והיה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה

16 E Moisés diligentemente buscou o bode da expiação, e eis que já era queimado; portanto, indignou-se grandemente contra Eleazar e contra Itamar, os filhos que de Arão ficaram, dizendo

16 את שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרם לאמר

17 Por que não comestes a oferta pela expiação do pecado no lugar santo? Pois uma coisa santíssima é e o SENHOR a deu a vós, para que levásseis a iniquidade da congregação, para fazer expiação por eles diante do SENHOR.

17 מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה

18 Eis que não se trouxe o seu sangue para dentro do santuário; certamente havíeis de comê-la no santuário, como eu tinha ordenado.

18 הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי

19 Então, disse Arão a Moisés Eis que hoje meus filhos ofereceram a sua oferta pela expiação de pecado e o seu holocausto perante o SENHOR, e tais coisas me sucederam; se eu hoje tivesse comido a oferta pela expiação do pecado, seria, pois, aceito aos olhos do SENHOR?

19 וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני יהוה

20 E Moisés, ouvindo isto, Arão foi aceito aos seus olhos.

20 וישמע משה וייטב בעיניו

Vaicrá - Levítico 11

1 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo-lhes

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם

2 Falai aos filhos de Israel, dizendo Estes são os animais que comereis de todos os animais que há sobre a terra

2 דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ

3 tudo o que tem unhas fendidas, e a fenda das unhas se divide em duas, e remói, entre os animais, aquilo comereis.

3 כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו

4 Destes, porém, não comereis dos que remoem ou dos que têm unhas fendidas o camelo, que remói, mas não tem unhas fendidas; este vos será imundo;

4 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם

5 o coelho, porque remói, mas não tem as unhas fendidas; este vos será imundo;

5 ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם

6 a lebre, porque remói, mas não tem as unhas fendidas; esta vos será imunda.

6 ואת הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמאה הוא לכם

7 Também o porco, porque tem unhas fendidas, e a fenda das unhas se divide em duas, mas não remói; este vos será imundo;

7 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא יגר טמא הוא לכם

8 da sua carne não comereis, nem tocareis no seu cadáver. Estes vos serão imundos.

8 מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם

9 Isto comereis de tudo o que há nas águas tudo o que tem barbatanas e escamas nas águas, nos mares e nos rios; aquilo comereis.

את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם
תאכלו

10 Mas tudo o que não tem barbatanas nem escamas, nos mares e nos rios, todo réptil das águas e toda alma vivente que há nas águas, estes serão para vós abominação.

וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה
אשר במים שקץ הם לכם

11 Ser-vos-ão, pois, por abominação; da sua carne não comereis e abominareis o seu cadáver.

ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו

12 Tudo o que não tem barbatanas ou escamas, nas águas, será para vós abominação.

כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם

13 E, das aves, estas abominareis; não se comerão, serão abominação a águia, e o quebrantosso, e o xofrango,

ואת אלה תשקצו מן העוף לא יאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה

14 e o milhano, e o abutre segundo a sua espécie,

ואת הדאה ואת האיה למינה

15 todo corvo segundo a sua espécie,

את כל ערב למינו

16 e o avestruz, e o mocho, e o cuco, e o gavião segundo a sua espécie,

ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו

17 e o bufo, e o corvo-marinho, e a coruja,

ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף

18 e a gralha, e o cisne, e o pelicano,

ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם

19 e a cegonha, e a garça segundo a sua espécie, e a poupa, e o morcego.

ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף

20 Todo réptil que voa, que anda sobre quatro pés, será para vós uma

abominação.

כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם 20

21 Mas isto comereis de todo o réptil que voa, que anda sobre quatro pés o que tiver pernas sobre os seus pés, para saltar com elas sobre a terra.

אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לא כרעים ממעל לרגליו 21
לנתר בהן על הארץ

22 Deles comereis estes a locusta segundo a sua espécie, e o gafanhoto devorador segundo a sua espécie, e o grilo segundo a sua espécie, e o gafanhoto segundo a sua espécie.

את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת 22
החגב למינהו

23 E todo réptil que voa, que tem quatro pés, será para vós uma abominação.

וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם 23

24 E por estes sereis imundos qualquer que tocar o seu cadáver imundo será até à tarde.

ולאלה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב 24

25 Qualquer que levar os seus cadáveres lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב 25

26 Todo animal que tem unhas fendidas, mas a fenda não se divide em duas e que não remói vos será por imundo; qualquer que tocar neles será imundo.

לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים 26
הם לכם כל הנגע בהם יטמא

27 E tudo o que anda sobre as suas patas, isto é, todo animal que anda a quatro pés, vos será por imundo; qualquer que tocar no seu cadáver será imundo até à tarde.

וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם 27
יטמא עד הערב

28 E o que levar o seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; eles vos serão por imundos.

והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם 28

29 Estes também vos serão por imundos entre os répteis que se arrastam sobre a terra a doninha, e o rato, e o cágado segundo a sua espécie,

וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למיניהו 29

30 e o ouriço cacheiro, e o lagarto, e a lagartixa, e a lesma, e a toupeira.

והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת 30

31 Estes vos serão por imundos entre todo o réptil; qualquer que os tocar, estando eles mortos, será imundo até à tarde.

אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב 31

32 E tudo aquilo sobre o que deles cair alguma coisa, estando eles mortos, será imundo; seja vaso de madeira, ou veste, ou pele, ou saco, ou qualquer instrumento com que se faz alguma obra, será metido na água e será imundo até à tarde; depois, será limpo.

וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר 32
יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר

33 E todo vaso de barro, em que cair alguma coisa deles, tudo o que houver nele será imundo; e o vaso quebrareis.

וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו 33

34 Todo manjar que se come, sobre o que vier tal água, será imundo; e toda bebida que se bebe, em todo vaso, será imunda.

מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי 34
יטמא

35 E aquilo sobre o que cair alguma coisa de seu corpo morto será imundo o forno e o vaso de barro serão quebrados; imundos são; portanto, vos serão por imundos.

וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם 35

36 Porém a fonte ou cisterna, em que se recolhem águas, será limpa, mas quem tocar no seu cadáver será imundo.

אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא 36

37 E, se do seu cadáver cair alguma coisa sobre alguma semente de semear, esta

será limpa;

וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא 3 7

38 mas, se for deitada água sobre a semente, e, se do cadáver cair alguma coisa sobre ela, vos será por imunda.

וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם 3 8

39 E, se morrer algum dos animais, que vos servem de mantimento, quem tocar no seu cadáver será imundo até à tarde;

וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב 3 9

40 quem comer do seu cadáver lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; e quem levar o seu corpo morto lavará as suas vestes e será imundo até à tarde.

והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב 4 0

41 Também todo réptil que se arrasta sobre a terra será abominação; não se comerá.

וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל 4 1

42 Tudo o que anda sobre o ventre, e tudo o que anda sobre quatro pés, ou que tem mais pés, entre todo o réptil que se arrasta sobre a terra, não comereis, porquanto são uma abominação.

כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ 4 2
לא תאכלום כי שקץ הם

43 Não façais a vossa alma abominável por nenhum réptil que se arrasta, nem neles vos contamineis, para não serdes imundos por eles.

אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם 4 3

44 Porque eu sou o SENHOR, vosso Deus; portanto, vós vos santificareis e sereis santos, porque eu sou santo; e não contaminareis a vossa alma por nenhum réptil que se arrasta sobre a terra.

כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את 4 4
נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ

45 Porque eu sou o SENHOR, que vos faço subir da terra do Egito, para que eu seja vosso Deus, e para que sejais santos; porque eu sou santo.

45 :אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדושים כי קדוש אני

46 Esta é a lei dos animais, e das aves, e de toda alma vivente que se move nas águas, e de toda alma que se arrasta sobre a terra,

46 זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ

47 para fazer diferença entre o imundo e o limpo, e entre os animais que se podem comer e os animais que não se podem comer.

47 להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל

Vaicrá - Levítico 12

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel, dizendo Se uma mulher conceber e tiver um varão, será imunda sete dias; assim como nos dias da separação da sua enfermidade, será imunda.

2 דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא

3 E, no dia oitavo, se circuncidará ao menino a carne do seu prepúcio.

3 וביום השמיני ימול בשר ערלתו

4 Depois, ficará ela trinta e três dias no sangue da sua purificação; nenhuma coisa santa tocará e não virá ao santuário até que se cumpram os dias da sua purificação.

4 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה

5 Mas, se tiver uma fêmea, será imunda duas semanas, como na sua separação; depois, ficará sessenta e seis dias no sangue da sua purificação

5 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה וששים יום וששת ימים תשב על דמי טהרה

6 E, quando forem cumpridos os dias da sua purificação por filho ou por filha, trará um cordeiro de um ano por holocausto e um pombinho ou uma rola para expiação do pecado, diante da porta da tenda da congregação, ao sacerdote;

6 ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנחתו לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן

7 o qual o oferecerá perante o SENHOR e por ela fará propiciação; e será limpa do fluxo do seu sangue; esta é a lei da que der à luz varão ou fêmea.

7 והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה ממקד דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה

8 Mas, se a sua mão não alcançar assaz para um cordeiro, então, tomará duas rolas ou dois pombinhos, um para o holocausto e outro para a expiação do pecado; assim, o sacerdote por ela fará propiciação, e será limpa.

וּאִם לֹא תִמְצָא יָדָהּ דֵּי שָׁה וּלְקַחָהּ שְׁתֵּי תְרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד לְחַטָּאת 8
וּכְפָר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְטָהְרָה

Vaicrá - Levítico 13

1 Falou mais o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 O homem, quando na pele da sua carne houver inchação, ou pústula, ou empola branca, que estiver na pele de sua carne como praga de lepra, então, será levado a Arão, o sacerdote, ou a um de seus filhos, os sacerdotes.

2 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והוא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים

3 E o sacerdote examinará a praga na pele da carne; se o pêlo na praga se tornou branco, e a praga parecer mais profunda do que a pele da sua carne, praga da lepra é; o sacerdote, vendo-o, o declarará imundo.

3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו

4 Mas, se a empola na pele de sua carne for branca, e não parecer mais profunda do que a pele, e o pêlo não se tornou branco, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga por sete dias.

4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים

5 E, ao sétimo dia, o sacerdote o examinará; e eis que, se a praga, ao seu parecer, parou, e a praga na pele se não estendeu, então, o sacerdote o encerrará por outros sete dias.

5 וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעינו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית

6 E o sacerdote, ao sétimo dia, o examinará outra vez; e eis que, se a praga se recolheu, e a praga na pele se não estendeu, então, o sacerdote o declarará limpo apostema é; e lavará as suas vestes e será limpo.

6 וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן

מספחת היא וכבס בגדיו וטהר

7 Mas, se o apostema na pele se estende grandemente, depois que foi mostrado ao sacerdote para a sua purificação, outra vez será mostrado ao sacerdote.

אם פשה תפשה המספחת בעור אחרי הראתו אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן 7

8 E o sacerdote o examinará, e eis que, se o apostema na pele se tem estendido, o sacerdote o declarará imundo lepra é.

וראה הכהן והנה פשתה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא 8

9 Quando, no homem, houver praga de lepra, será levado ao sacerdote.

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן 9

10 E o sacerdote o examinará, e eis que, se há inchação branca na pele, a qual tornou o pêlo branco, e houver alguma vivificação da carne viva na inchação,

וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור והיא הפכה שער לבן ומחית בשר חי בשאת 10

11 lepra envelhecida é na pele da sua carne; portanto, o sacerdote o declarará imundo; não o encerrará, porque imundo é.

צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא 11

12 E, se a lepra florescer de todo na pele e a lepra cobrir toda a pele do que tem a praga, desde a sua cabeça até aos seus pés, quanto podem ver os olhos do sacerdote,

ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו 12
לכל מראה עיני הכהן

13 então, o sacerdote o examinará, e eis que, se a lepra tem coberto toda a sua carne, então, declarará limpo o que tem a mancha todo se tornou branco; limpo está.

וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא 13

14 Mas, no dia em que aparecer nela carne viva, será imundo.

וביום הראות בו בשר חי יטמא 14

15 Vendo, pois, o sacerdote a carne viva, declará-lo -á imundo; a carne é imunda lepra é.

וראה הכהן את הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא 15

16 Ou, tornando a carne viva e mudando-se em branca, então, virá ao sacerdote,

או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל הכהן 16

17 e o sacerdote o examinará, e eis que, se a praga se tornou branca, então, o sacerdote declarará limpo o que tem a mancha; limpo está.

וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא 17

18 Se também a carne em cuja pele houver alguma úlcera se sarar,

ובשר כי יהיה בו בערו שחין ונרפא 18

19 e, em lugar do apostema, vier inchação branca ou empola branca, tirando a vermelho, mostrar-se -á, então, ao sacerdote.

והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן 19

20 E o sacerdote examinará, e eis que, se ela parece mais funda do que a pele, e o seu pêlo se tornou branco, o sacerdote o declarará imundo praga de lepra é; pelo apostema brotou.

וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפך לבן וטמאו הכהן נגע צרעת היא 20 בשחין פרוחה

21 E o sacerdote, vendo-a, e eis que nela não aparece pêlo branco, nem está mais funda do que a pele, mas encolhida, então, o sacerdote o encerrará por sete dias.

ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איננה מן העור והיא כהה והסגירו 21 הכהן שבעת ימים

22 Se, depois, grandemente se estender na pele, o sacerdote o declarará imundo praga é.

ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא 22

23 Mas, se a empola parar no seu lugar, não se estendendo, inflamação do apostema é; o sacerdote, pois, o declarará limpo.

ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן 23

24 Ou, quando na pele da carne houver queimadura de fogo, e no que é sarado da queimadura houver empola branca, tirando a vermelho ou branco,

או בשר כי יהיה בערו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה 24

25 e o sacerdote, vendo-a, e eis que o pêlo na empola se tornou branco, e ela parece mais funda do que a pele, lepra é, que floresceu pela queimadura; portanto, o sacerdote o declarará imundo praga de lepra é.

וראה אתה הכהן והנה נהפך שער לבן בבהרת ומראה עמק מן העור צרעת הוא 25
במכוה פרחו וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא

26 Mas, se o sacerdote, vendo-a, e eis que, na empola não aparecer pêlo branco, nem estiver mais funda do que a pele, mas recolhida, o sacerdote o encerrará por sete dias.

26 אם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה איננה מן העור והוא כהה והסגירו 26
הכהן שבעת ימים

27 Depois, o sacerdote o examinará ao sétimo dia; se grandemente se houver estendido na pele, o sacerdote o declarará imundo praga de lepra é.

27 וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא 27

28 Mas, se a empola parar no seu lugar e na pele não se estender, mas se recolher, inchação da queimadura é; portanto, o sacerdote o declarará limpo, porque sinal é da queimadura.

28 ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה שאת המכוה הוא וטהרו הכהן 28
כי צרבת המכוה הוא

29 E, quando homem ou mulher tiverem chaga na cabeça ou na barba,

29 ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן 29

30 e o sacerdote, examinando a chaga, e eis que, se ela parece mais funda do que a pele, e pêlo amarelo, fino nela há, o sacerdote o declarará imundo tinha é; lepra da cabeça ou da barba é.

30 וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אתו הכהן 30
נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא

31 Mas, se o sacerdote, havendo examinado a praga da tinha, e eis que, se ela não parece mais funda do que a pele, e se nela não houver pêlo preto, então, o sacerdote encerrará o que tem a praga da tinha por sete dias.

31 כי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר 31
הכהן את נגע הנתק שבעת ימים

32 E o sacerdote examinará a praga ao sétimo dia, e eis que, se a tinha não for estendida, e nela não houver pêlo amarelo, nem a tinha parecer mais funda do que a pele,

32 ראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב ומראה 32
הנתק אין עמק מן העור

33 então, se rapará; mas não rapará a tinha; e o sacerdote, segunda vez, encerrará o que tem a tinha por sete dias.

והתגלח ואת הנתק לא יגלח והסגיר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית 3 3

34 Depois, o sacerdote examinará a tinha ao sétimo dia; e eis que, se a tinha não se houver estendido na pele e ela não parecer mais funda do que a pele, o sacerdote o declarará limpo; e lavará as suas vestes e será limpo.

וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן 3 4 העור וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר

35 Mas, se a tinha, depois da sua purificação, se houver estendido grandemente na pele,

ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו 3 5

36 então, o sacerdote o examinará, e eis que, se a tinha se tem estendido na pele, o sacerdote não buscará pêlo amarelo; imundo está.

וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא 3 6

37 Mas, se a tinha, a seu ver, parou, e pêlo preto nela cresceu, a tinha está sã; limpo está; portanto, o sacerdote o declarará limpo.

ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן 3 7

38 E, quando homem ou mulher tiverem empolas brancas na pele da sua carne,

ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת לבנת 3 8

39 então, o sacerdote olhará, e eis que, se na pele da sua carne aparecem empolas recolhidas, brancas, bostela branca é, que floresceu na pele; limpo está.

וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא 3 9

40 E, quando se pelar a cabeça do homem, calvo é; limpo está.

ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא טהור הוא 4 0

41 E, se lhe pelar a frente da cabeça, meio-calvo é; limpo está.

ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא 4 1

42 Porém, se na calva ou na meia-calva houver praga branca avermelhada, lepra é, florescendo na sua calva ou na sua meia-calva.

וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא בקרחתו או בגבחתו 4 2

43 Havendo, pois, o sacerdote examinado, e eis que, se a inchação da praga na sua calva ou meia-calva está branca, tirando a vermelho, como parece a lepra na pele da carne,

4 3 וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת
עור בשר

44 leproso é aquele homem; imundo está; o sacerdote o declarará totalmente imundo; na sua cabeça tem a sua praga.

4 4 איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו

45 Também as vestes do leproso, em quem está a praga, serão rasgados, e a sua cabeça será descoberta; e cobrirá o lábio superior e clamará Imundo, imundo.

4 5 הצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא
יקרא

46 Todos os dias em que a praga estiver nele, será imundo; imundo está, habitará só; a sua habitação será fora do arraial.

4 6 כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו

47 Quando também em alguma veste houver praga de lepra, ou em veste de lã, ou em veste de linho,

4 7 והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים

48 ou no fio urdido, ou no fio tecido, seja de linho, seja de lã, ou em pele, ou em qualquer obra de peles,

4 8 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור

49 e a praga na veste, ou na pele, ou no fio urdido, ou no fio tecido, ou em qualquer coisa de peles aparecer verde ou vermelha, praga de lepra é; pelo que se mostrará ao sacerdote.

4 9 והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע
צרעת הוא והראה את הכהן

50 E o sacerdote examinará a praga e encerrará a coisa que tem a praga por sete dias.

5 0 וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים

51 Então, examinará a praga ao sétimo dia; se a praga se houver estendido na veste, ou no fio urdido, ou no fio tecido, ou na pele, para qualquer obra que for

feita da pele, lepra roedora é; imundo está.

5 1 וְרָאָה אֶת הַנִּגַּע בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי פֶשֶׁעַ הַנִּגַּע בְּבִגְד אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֶרְב אוֹ בְּעוֹר לְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמַלְאכָה צָרַעַת מִמֵּאֲרֶת הַנִּגַּע טָמֵא הוּא

52 Pelo que se queimará aquela veste, ou fio urdido, ou fio tecido de lã, ou de linho, ou de qualquer obra de peles, em que houver a praga, porque lepra roedora é; com fogo se queimará.

5 2 וְשָׂרַף אֶת הַבִּגְד אוֹ אֶת הַשֵּׁתִי אוֹ אֶת הָעֶרֶב בְּצִמְר אוֹ בְּפִשְׁתִּים אוֹ אֶת כָּל כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ הַנִּגַּע כִּי צָרַעַת מִמֵּאֲרֶת הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרָף

53 Mas, se, vendo-a o sacerdote, a praga se não estendeu na veste, ou no fio urdido, ou no tecido, ou em qualquer obra de peles,

5 3 וְאִם יִרְאֶה הַכֹּהֵן וְהָנָה לֹא פֶשֶׁעַ הַנִּגַּע בְּבִגְד אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל כְּלֵי עוֹר

54 então, o sacerdote ordenará que se lave aquilo em que havia a praga e o encerrará, segunda vez, por sete dias.

5 4 וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּכְבִּסּוּ אֶת אֲשֶׁר בּוֹ הַנִּגַּע וְהִסְגִּירוּ שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית

55 E o sacerdote, examinando a praga, depois que for lavada, e eis que, se a praga não mudou a sua aparência, nem a praga se estendeu, imundo está; com fogo o queimará; praga penetrante é, seja pelado em todo ou em parte.

5 5 וְרָאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵי הַכִּבְס אֶת הַנִּגַּע וְהָנָה לֹא הִפָּךְ הַנִּגַּע אֶת עֵינָיו וְהִנֵּג לֹא פֶשֶׁעַ טָמֵא הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפֵנוּ פָּחַתָּת הוּא בִּקְרַחְתּוֹ אוֹ בִּגְבַחְתּוֹ

56 Mas, se o sacerdote vir que a praga se tem recolhido, depois que for lavada, então, a rasgará da veste, ou da pele, ou do fio urdido, ou do tecido.

5 6 וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהָנָה כֹּהֵה הַנִּגַּע אַחֲרֵי הַכִּבְס אֶתוֹ וּקְרַע אֶתוֹ מִן הַבִּגְד אוֹ מִן הָעוֹר אוֹ מִן הַשֵּׁתִי אוֹ מִן הָעֶרֶב

57 E, se ainda aparecer na veste, ou no fio urdido, ou no tecido, ou em qualquer coisa de peles, lepra brotante é; com fogo queimará aquilo em que há a praga.

5 7 אִם תִּרְאֶה עוֹד בְּבִגְד אוֹ בְּשֵׁתִי אוֹ בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל כְּלֵי עוֹר פָּרַחְתָּת הוּא בָּאֵשׁ תִּשְׂרָפֵנוּ אֶת אֲשֶׁר בּוֹ הַנִּגַּע

58 Mas a veste, ou fio urdido ou tecido, ou qualquer coisa de peles, que lavares e de que a praga se retirar, se lavará segunda vez e será limpo.

5 8 וְהַבִּגְד אוֹ הַשֵּׁתִי אוֹ הָעֶרֶב אוֹ כָּל כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר תִּכְבֹּס וְסָר מֵהֶם הַנִּגַּע וּכְבִּס שְׁנִית וְטָהַר

59 Esta é a lei de praga da lepra da veste de lã, ou de linho, ou do fio urdido, ou de tecido, ou de qualquer coisa de peles, para declará-lo limpo ou para declará-lo imundo.

את תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו 59
או לטמאו

Vaicrá - Levítico 14

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Esta será a lei do leproso no dia da sua purificação será levado ao sacerdote;

2 זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן

3 e o sacerdote sairá fora do arraial e o sacerdote, examinando, eis que, se a praga da lepra do leproso for sarada,

3 ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע

4 então, o sacerdote ordenará que, por aquele que se houver de purificar, se tomem duas aves vivas e limpas, e pau de cedro, e carmesim, e hissopo.

4 וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב

5 Mandará também o sacerdote que se degole uma ave num vaso de barro sobre águas vivas.

5 וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים

6 E tomará a ave viva, e o pau de cedro, e o carmesim, e o hissopo e os molhará com a ave viva no sangue da ave que foi degolada sobre as águas vivas.

6 את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים

7 E sobre aquele que há de purificar-se da lepra espargirá sete vezes; então, o declarará limpo e soltará a ave viva sobre a face do campo.

7 והזה על המטהר מן הצרעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה על פני השדה

8 E aquele que tem de purificar-se lavará as suas vestes, e rapará todo o seu pêlo, e se lavará com água; assim, será limpo; e, depois, entrará no arraial, porém ficará fora da sua tenda por sete dias.

8 וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שעריו ורחץ במים וטהר ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים

9 E será que, ao sétimo dia, rapará todo o seu pêlo, e a cabeça, e a barba, e as sobrancelhas dos seus olhos; e rapará todo o outro pêlo, e lavará as suas vestes, e lavará a sua carne com água, e será limpo

והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל שערו 9
יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר

10 E, ao dia oitavo, tomará dois cordeiros sem mancha, e uma cordeira sem mancha, de um ano, e três dízimas de flor de farinha para oferta de manjares, amassada com azeite, e um logue de azeite.

וביום השמיני יקח שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלשה 10
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן

11 E o sacerdote que faz a purificação apresentará o homem que houver de purificar-se com aquelas coisas perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד 11

12 E o sacerdote tomará um dos cordeiros e o oferecerá por expiação da culpa e o logue de azeite; e os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה 12
לפני יהוה

13 Então, degolará o cordeiro no lugar em que se degola a oferta pela expiação do pecado e o holocausto, no lugar santo; porque assim a oferta pela expiação da culpa e a oferta pela expiação do pecado são para o sacerdote; coisas santíssimas são.

ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי 13
כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא

14 E o sacerdote tomará do sangue da oferta pela expiação da culpa e o sacerdote o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o dedo polegar da sua mão direita, e no dedo polegar do seu pé direito.

ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית 14
ועל בהן רגלו הימנית

15 Também o sacerdote tomará do logue de azeite e o derramará na palma da sua própria mão esquerda.

ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית 15

16 Então, o sacerdote molhará o seu dedo direito no azeite que está na sua mão esquerda e daquele azeite, com o seu dedo, espargirá sete vezes perante o SENHOR;

16 וטבל הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה

17 e o restante do azeite que está na sua mão o sacerdote porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o dedo polegar da sua mão direita, e sobre o dedo polegar do seu pé direito, em cima do sangue da oferta pela expiação da culpa;

17 ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם

18 e o restante do azeite que está na mão do sacerdote, o porá sobre a cabeça daquele que tem de purificar-se; assim, o sacerdote fará expiação por ele perante o SENHOR.

18 והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה

19 Também o sacerdote fará a oferta pela expiação do pecado e fará expiação por aquele que tem de purificar-se da sua imundícia; e depois degolará o holocausto;

19 ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה

20 e o sacerdote oferecerá o holocausto e a oferta de manjares sobre o altar; assim, o sacerdote fará expiação pelo homem, e este será limpo.

20 והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר

21 Porém, se for pobre, e a sua mão não alcançar tanto, tomará um cordeiro para expiação da culpa em oferta de movimento, para fazer expiação por ele, e a dízima de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares, e um logue de azeite,

21 ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולג שמן

22 e duas rolas ou dois pombinhos, conforme alcançar a sua mão, dos quais um será para expiação do pecado, e o outro, para holocausto.

22 ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה אחד חטאת והאחד עלה

23 E, ao oitavo dia da sua purificação, os trará ao sacerdote, à porta da tenda da

congregação, perante o SENHOR.

והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה 2 3

24 E o sacerdote tomará o cordeiro da expiação da culpa e o logue de azeite e o sacerdote os moverá por oferta movida perante o SENHOR.

ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה 2 4

25 Então, degolará o cordeiro da expiação da culpa, e o sacerdote tomará do sangue da oferta pela expiação da culpa, e o porá sobre a ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e sobre o dedo polegar da sua mão direita, e sobre o dedo polegar do seu pé direito.

שחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך און המטהר הימנית ועל 2 5
בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית

26 Também o sacerdote derramará do azeite na palma da sua própria mão esquerda;

ומן השמן יצק הכהן על כף הכהן השמאלית 2 6

27 depois, o sacerdote, com o seu dedo direito, espargirá do azeite que está na sua mão esquerda, sete vezes perante o SENHOR;

והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה 2 7

28 e o sacerdote porá do azeite que está na sua mão na ponta da orelha direita daquele que tem de purificar-se, e no dedo polegar da sua mão direita, e no dedo polegar do seu pé direito, no lugar do sangue da oferta pela expiação da culpa;

יתן הכהן מן השמן אשר על כפו על תנוך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל 2 8
בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם

29 e o que sobejar do azeite que está na mão do sacerdote porá sobre a cabeça do que tem de purificar-se, para fazer expiação por ele perante o SENHOR.

והנותר מן השמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה 2 9

30 Depois, oferecerá uma das rolas ou um dos pombinhos, conforme alcançar a sua mão.

ועשה את האחד מן התרים או מן בני היונה מאשר תשיג ידו 3 0

31 Do que alcançar a sua mão, será um para expiação do pecado, e o outro, para holocausto com a oferta de manjares; e, assim, o sacerdote fará expiação por aquele que tem de purificar-se perante o SENHOR.

את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על 3 1
המטהר לפני יהוה

32 Esta é a lei daquele em quem estiver a praga da lepra, cuja mão não pode alcançar o preciso para a sua purificação.

זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו 3 2

33 Falou mais o SENHOR a Moisés e Arão, dizendo

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 3 3

34 Quando tiverdes entrado na terra de Canaã, que vos hei de dar por possessão, e eu enviar a praga da lepra a alguma casa da terra da vossa possessão,

י: תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם 3 4

35 então, virá aquele de quem for a casa e o fará saber ao sacerdote, dizendo Parece-me que há como que praga em minha casa.

ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית 3 5

36 E o sacerdote ordenará que despejem a casa, antes que venha o sacerdote para examinar a praga, para que tudo o que está na casa não seja contaminado; e, depois, virá o sacerdote, para examinar a casa;

וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית 3 6
ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית

37 e, vendo a praga, e eis que, se a praga nas paredes da casa tem covinhas verdes ou vermelhas, e parecem mais fundas do que a parede,

וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן 3 7
שפל מן הקיר

38 então, o sacerdote sairá daquela casa para fora da porta da casa e cerrará a casa por sete dias.

ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים 3 8

39 Depois, tornará o sacerdote ao sétimo dia e examinará; e, se vir que a praga nas paredes da casa se tem estendido,

ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית 3 9

40 então, o sacerdote ordenará que arranquem as pedras em que estiver a praga e que as lancem fora da cidade num lugar imundo;

צוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא

41 e fará raspar a casa por dentro ao redor, e o pó que houverem raspado lançarão fora da cidade num lugar imundo.

ואת הבית יקצע מביט סביב ושפכו את העפר אשר הקצו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא

42 Depois, tomarão outras pedras e as porão no lugar das primeiras pedras; e outro barro se tomará, e a casa se rebocará.

ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית

43 Porém, se a praga tornar e brotar na casa, depois de se arrancarem as pedras, e depois de a casa ser raspada, e depois de ser rebocada,

ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח

44 então, o sacerdote entrará, e, examinando, eis que, se a praga na casa se tem estendido, lepra roedora há na casa; imunda está.

ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת ממארת הוא בבית טמא הוא

45 Portanto, se derribará a casa, as suas pedras e a sua madeira, como também todo o barro da casa; e se levará tudo para fora da cidade, a um lugar imundo.

ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא

46 E o que entrar naquela casa, em qualquer dia em que estiver fechada, será imundo até à tarde.

והבא אל הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב

47 Também o que se deitar a dormir em tal casa lavará as suas vestes; e o que comer em tal casa lavará as suas vestes.

והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו

48 Porém, tornando o sacerdote a entrar, e, examinando, eis que, se a praga na casa se não tem estendido, depois que a casa foi rebocada, o sacerdote declarará a casa limpa, porque a praga está curada.

ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע

49 Depois, tomará para expiar a casa duas aves, e pau de cedro, e carmesim, e hissopo;

ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב 4 9

50 e degolará uma ave num vaso de barro sobre águas vivas.

ושחט את הצפר האחת אל כלי חרש על מים חיים 5 0

51 Então, tomará pau de cedro, e o hissopo, e o carmesim, e a ave viva, e os molhará na ave degolada e nas águas vivas, e espargirá a casa sete vezes.

ולקח את עץ הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטבל אתם בדם 5 1
הצפר השחוטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים

52 Assim, expiará aquela casa com o sangue da avezinha, e com as águas vivas, e com a avezinha viva, e com o pau de cedro, e com o hissopo, e com o carmesim.

וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובעץ הארז ובאזב ובשני 5 2
התולעת

53 Então, soltará a ave viva para fora da cidade, sobre a face do campo; assim, fará expiação pela casa, e será limpa.

ושלח את הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר 5 3

54 Esta é a lei de toda a praga da lepra e da tinha,

זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק 5 4

55 e da lepra das vestes, e das casas,

ולצרעת הבגד ולבית 5 5

56 e da inchação, e do apostema, e das empolas;

ולשאת ולספחת ולבהרת 5 6

57 para ensinar em que dia alguma coisa será imunda e em que dia será limpa. Esta é a lei da lepra.

להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת 5 7

Vaicrá - Levítico 15

1 Falou mais o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 Falai aos filhos de Israel e dizei-lhes Qualquer homem que tiver fluxo de sua carne será imundo por causa do seu fluxo.

2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא

3 Esta, pois, será a sua imundícia por causa do seu fluxo se a sua carne vaza o seu fluxo ou se a sua carne estanca o seu fluxo, esta é a sua imundícia.

3 וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו הוא

4 Toda cama em que se deitar o que tiver fluxo será imunda; e toda coisa sobre o que se assentar será imunda.

4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא

5 E qualquer que tocar a sua cama lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

5 ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

6 E aquele que se assentar sobre aquilo em que se assentou o que tem o fluxo lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

6 והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

7 E aquele que tocar a carne do que tem o fluxo lavará as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

7 והנגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

8 Quando também o que tem o fluxo cuspir sobre um limpo, então, lavará este as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

8 וכי ירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

9 Também toda sela em que cavalgar o que tem o fluxo será imunda.

וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא 9

10 E qualquer que tocar em alguma coisa que estiver debaixo dele será imundo até à tarde; e aquele que a levar lavarás as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

כל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים 10
וטמא עד הערב

11 Também todo aquele em quem tocar o que tem o fluxo, sem haver lavado as suas mãos com água, lavarás as suas vestes, e se banhará em água, e será imundo até à tarde.

וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 11

12 E o vaso de barro em que tocar o que tem o fluxo será quebrado; porém todo vaso de madeira será lavado com água.

וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ישטף במים 12

13 Quando, pois, o que tem o fluxo estiver limpo do seu fluxo, contar-se-ão sete dias para a sua purificação; e lavarás as suas vestes, e banhará a sua carne em águas vivas, e será limpo.

וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים חיים 13
וטהר

14 E, ao dia oitavo, tomará duas rolas ou dois pombinhos, e virá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação, e os dará ao sacerdote.

וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד 14
ונתנם אל הכהן

15 E o sacerdote oferecerá um para expiação do pecado e o outro, para holocausto; e, assim, o sacerdote fará por ele expiação do seu fluxo perante o SENHOR.

ועשה אתם הכהן אחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו 15

16 Também o homem, quando sair dele a semente da cópula, toda a sua carne banhará com água e será imundo até à tarde.

ואיש כי תצא ממנו שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב 16

17 Também toda veste e toda pele em que houver semente da cópula se lavarão com água e serão imundas até à tarde.

וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב 17

18 E também a mulher com quem homem se deitar com semente da cópula, ambos se banharão com água e serão imundos até à tarde.

ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב 18

19 Mas a mulher, quando tiver fluxo, e o seu fluxo de sangue estiver na sua carne, estará sete dias na sua separação, e qualquer que a tocar será imundo até à tarde.

ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה 19
יטמא עד הערב

20 E tudo aquilo sobre o que ela se deitar durante a sua separação será imundo; e tudo sobre o que se assentar será imundo.

וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא 20

21 E qualquer que tocar a sua cama lavará as suas vestes, e se banhará com água, e será imundo até à tarde.

וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 21

22 E qualquer que tocar alguma coisa sobre o que ela se tiver assentado lavará as suas vestes, e se banhará com água, e será imundo até à tarde.

וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב 22

23 Se também alguma coisa estiver sobre a cama ou sobre aquilo em que ela se assentou, se alguém a tocar, será imundo até à tarde.

ואם על המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליו בנגעו בו יטמא עד הערב 23

24 E, se, com efeito, qualquer homem se deitar com ela, e a sua imundícia estiver sobre ele, imundo será por sete dias; também toda cama sobre que se deitar será imunda.

אם שכב ישכב איש אתה ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב 24
עליו יטמא

25 Também a mulher, quando manar o fluxo do seu sangue, por muitos dias fora do tempo da sua separação ou quando tiver fluxo de sangue por mais tempo do que a sua separação, todos os dias do fluxo da sua imundícia será imunda, como nos dias da sua separação.

ואשה כי יזוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדתה כל ימי זוב 25

טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה הוא

26 Toda cama sobre que se deitar todos os dias do seu fluxo ser-lhe -á como a cama da sua separação; e toda coisa sobre que se assentar será imunda, conforme a imundícia da sua separação.

כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה

27 E qualquer que as tocar será imundo; portanto, lavará as suas vestes, e se banhará com água, e será imundo até à tarde.

וכל הנוגע בהם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב

28 Porém, quando for limpa do seu fluxo, então, se contarão sete dias, e depois será limpa.

ואם טהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר

29 E, ao oitavo dia, tomará duas rolas ou dois pombinhos e os trará ao sacerdote, à porta da tenda da congregação.

וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד

30 Então, o sacerdote oferecerá um para expiação do pecado e o outro, para holocausto; e o sacerdote fará por ela expiação do fluxo da sua imundícia, perante o SENHOR.

ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה

31 Assim, separareis os filhos de Israel das suas imundícias, para que não morram nas suas imundícias, contaminando o meu tabernáculo, que está no meio deles.

והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם

32 Esta é a lei daquele que tem o fluxo e daquele de quem sai a semente da cópula e que fica por ela imundo;

זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה

33 como também da mulher enferma na sua separação, e daquele que padece do seu fluxo, seja varão ou fêmea, e do homem que se deita com mulher imunda.

והדוה בנדתה והזב את זוכר ולנקבה ולאיִש אשר ישכב עם טמאה 3 3

Vaicrá - Levítico 16

1 E falou o SENHOR a Moisés, depois que morreram os dois filhos de Arão, quando se chegaram diante do SENHOR e morreram.

1 וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבם לפני יהוה וימתו

2 Disse, pois, o SENHOR a Moisés Dize a Arão, teu irmão, que não entre no santuário em todo o tempo, para dentro do véu, diante do propiciatório que está sobre a arca, para que não morra; porque eu apareço na nuvem sobre o propiciatório.

2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארן ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת

3 Com isto Arão entrará no santuário com um novilho para expiação do pecado e um carneiro para holocausto.

3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה

4 Vestirá ele a túnica santa de linho, e terá ceroulas de linho sobre a sua carne, e cingir-se-á com um cinto de linho, e se cobrirá com uma mitra de linho estas são vestes santas; por isso, banhará a sua carne na água e as vestirá.

4 כחנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם

5 E da congregação dos filhos de Israel tomará dois bodes para expiação do pecado e um carneiro para holocausto.

5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה

6 Depois, Arão oferecerá o novilho da oferta pela expiação, que será para ele; e fará expiação por si e pela sua casa.

6 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו

7 Também tomará ambos os bodes e os porá perante o SENHOR, à porta da tenda da congregação.

7 ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד

8 E Arão lançará sortes sobre os dois bodes uma sorte pelo SENHOR e a outra sorte pelo bode emissário.

8 ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל

9 Então, Arão fará chegar o bode sobre o qual cair a sorte pelo SENHOR e o oferecerá para expiação do pecado.

9 והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת

10 Mas o bode sobre que cair a sorte para ser bode emissário apresentar-se -á vivo perante o SENHOR, para fazer expiação com ele, para enviá-lo ao deserto como bode emissário.

10 והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה

11 E Arão fará chegar o novilho da oferta pela expiação, que será para ele, e fará expiação por si e pela sua casa; e degolará o novilho da oferta pela expiação, que é para ele.

11 והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו

12 Tomará também o incensário cheio de brasas de fogo do altar, de diante do SENHOR, e os seus punhos cheios de incenso aromático moído e o meterá dentro do véu.

12 ולקח מלא המחטה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת

13 E porá o incenso sobre o fogo, perante o SENHOR, e a nuvem do incenso cobrirá o propiciatório, que está sobre o Testemunho, para que não morra.

13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות

14 E tomará do sangue do novilho e, com o seu dedo, espargirá sobre a face do propiciatório, para a banda do oriente; e perante o propiciatório espargirá sete vezes do sangue com o seu dedo.

14 לקח מדם הפר והזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו

15 Depois, degolará o bode da oferta pela expiação, que será para o povo, e trará o seu sangue para dentro do véu; e fará com o seu sangue como fez com o

sangue do novilho, e o espargirá sobre o propiciatório e perante a face do propiciatório.

15 ושחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו 15
כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת

16 Assim, fará expiação pelo santuário por causa das imundícias dos filhos de Israel e das suas transgressões, segundo todos os seus pecados; e, assim, fará para a tenda da congregação, que mora com eles no meio das suas imundícias.

16 וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד 16
השכן אתם בתוך טמאתם

17 E nenhum homem estará na tenda da congregação, quando ele entrar a fazer propiciação no santuário, até que ele saia; assim, fará expiação por si mesmo, e pela sua casa, e por toda a congregação de Israel.

17 כל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד 17
כל קהל ישראל

18 Então, sairá ao altar, que está perante o SENHOR, e fará expiação por ele; e tomará do sangue do novilho e do sangue do bode e o porá sobre as pontas do altar ao redor.

18 ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על 18
קרנות המזבח סביב

19 E daquele sangue espargirá sobre ele com o seu dedo sete vezes, e o purificará das imundícias dos filhos de Israel, e o santificará.

19 והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל 19

20 Havendo, pois, acabado de expiar o santuário, e a tenda da congregação, e o altar, então, fará chegar o bode vivo.

20 וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי 20

21 E Arão porá ambas as mãos sobre a cabeça do bode vivo e sobre ele confessará todas as iniquidades dos filhos de Israel e todas as suas transgressões, segundo todos os seus pecados; e os porá sobre a cabeça do bode e enviá-lo -á ao deserto, pela mão de um homem designado para isso.

21 וסמך אהרן את שתי ידו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונות בני ישראל 21
ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה

22 Assim, aquele bode levará sobre si todas as iniquidades deles à terra solitária;

e o homem enviará o bode ao deserto.

2 2 וְנָשָׂא הַשְּׁעִיר עֲלָיו אֶת כָּל עֲוֹנֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשָׁלַח אֶת הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר

23 Depois, Arão virá à tenda da congregação, e despirá as vestes de linho, que havia vestido quando entrara no santuário, e ali as deixará.

2 3 וּבָא אֶהָרֶן אֶל אֶהֱל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת בְּגָדֵי הַבֵּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבָאוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם

24 E banhará a sua carne em água no lugar santo e vestirá as suas vestes; então, sairá, e preparará o seu holocausto e o holocausto do povo, e fará expiação por si e pelo povo.

2 4 וּרְחַץ אֶת בָּשָׂרוֹ בַּמִּים בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ וּלְבַשׁ אֶת בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֵׂה אֶת עֲלָתוֹ וְאֶת עֲלַת הָעֵם וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד הָעָם

25 Também queimará a gordura da oferta pela expiação do pecado sobre o altar.

2 5 וְאֶת חֵלֶב הַחֲטָאֹת יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ

26 E aquele que tiver levado o bode (que era bode emissário) lavará as suas vestes e banhará a sua carne em água; e, depois, entrará no arraial.

2 6 וְהִמְשִׁיחַ אֶת הַשְּׁעִיר לְעֹזָאזֵל יָכַסּ בְּגָדָיו וּרְחַץ אֶת בָּשָׂרוֹ בַּמִּים וְאַחֲרָיִם כֵּן יָבוֹא אֶל הַמַּחֲנֶה

27 Mas o novilho e o bode da oferta pela expiação do pecado, cujo sangue foi trazido para fazer expiação no santuário, serão levados fora do arraial; porém as suas peles, a sua carne, e o seu esterco queimarão com fogo.

2 7 אֶת פֶּרֶךְ הַחֲטָאֹת וְאֶת שְׁעִיר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת דָּמָם לְכַפֹּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת עֲרֹתָם וְאֶת בָּשָׂרָם וְאֶת פֶּרֶשָׁם

28 E aquele que os queimar lavará as suas vestes e banhará a sua carne em água; e, depois, entrará no arraial.

2 8 וְהִשְׂרִף אֹתָם יָכַסּ בְּגָדָיו וּרְחַץ אֶת בָּשָׂרוֹ בַּמִּים וְאַחֲרָיִם כֵּן יָבוֹא אֶל הַמַּחֲנֶה

29 E isto vos será por estatuto perpétuo no sétimo mês, aos dez do mês, afligireis a vossa alma e nenhuma obra fareis, nem o natural nem o estrangeiro que peregrina entre vós.

2 9 וְהִיטָה לָכֶם לַחֲקֹת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנוּ אֶת נַפְשֵׁיכֶם וְכָל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֹרֶחַ וְהָגֵר הָגֵר בְּתוֹכְכֶם

30 Porque, naquele dia, se fará expiação por vós, para purificar-vos; e sereis purificados de todos os vossos pecados, perante o SENHOR.

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו 30

31 É um sábado de descanso para vós, e afligireis a vossa alma; isto é estatuto perpétuo.

שבת שבתון היא לכם וענייתם את נפשתיכם חקת עולם 31

32 E o sacerdote que for ungido e que for sagrado para administrar o sacerdócio no lugar de seu pai fará a expiação, havendo vestido as vestes de linho, as vestes santas.

וכפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד 32
בגדי הקדש

33 Assim, expiará o santo santuário; também expiará a tenda da congregação e o altar; semelhantemente fará expiação pelos sacerdotes e por todo o povo da congregação.

וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם 33
הקהל יכפר

34 E isto vos será por estatuto perpétuo, para fazer expiação pelos filhos de Israel, de todos os seus pecados, uma vez no ano. E fez Arão como o SENHOR ordenara a Moisés.

והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש 34
כאשר צוה יהוה את משה

Vaicrá - Levítico 17

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala a Arão, e aos seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes Esta é a palavra que o SENHOR ordenou, dizendo

2 דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר

3 Qualquer homem da casa de Israel que degolar boi, ou cordeiro, ou cabra, no arraial ou quem os degolar fora do arraial,

3 איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה

4 e os não trazer à porta da tenda da congregação, para oferecer oferta ao SENHOR diante do tabernáculo do SENHOR, a tal homem será imputado o sangue; derramou sangue; pelo que tal homem será extirpado do seu povo;

4 ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו

5 para que os filhos de Israel, trazendo os seus sacrifícios, que sacrificam sobre a face do campo, os tragam ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, ao sacerdote, e os ofereçam por sacrifícios pacíficos ao SENHOR.

5 למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אותם

6 E o sacerdote espargirá o sangue sobre o altar do SENHOR, à porta da tenda da congregação, e queimará a gordura por cheiro suave ao SENHOR.

6 וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה

7 E nunca mais sacrificarão os seus sacrifícios aos demônios, após os quais eles se prostituem isto ser-lhes -á por estatuto perpétuo nas suas gerações.

7 ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם

לדרתם

8 Dize-lhes, pois Qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que oferecer holocausto ou sacrifício

אלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או זבח

9 e não o trazer à porta da tenda da congregação, para oferecê-lo ao SENHOR, o tal homem será extirpado dos seus povos

ואל פתח אהל מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו

10 E qualquer homem da casa de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre vós que comer algum sangue, contra aquela alma que comer sangue eu porei a minha face e a extirparei do seu povo.

ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש
האכלת את הדם והכרתי אתה מקרב עמה

11 Porque a alma da carne está no sangue, pelo que vo-lo tenho dado sobre o altar, para fazer expiação pela vossa alma, porquanto é o sangue que fará expiação pela alma.

כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתתיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא
בנפש יכפר

12 Portanto, tenho dito aos filhos de Israel Nenhuma alma dentre vós comerá sangue, nem o estrangeiro que peregrine entre vós comerá sangue.

על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא יאכל דם

13 Também qualquer homem dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam entre eles que caçar caça de animal ou de ave que se come derramará o seu sangue e o cobrirá com pó.

ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל
ושפך את דמו וכסהו בעפר

14 Porquanto é a alma de toda a carne; o seu sangue é pela sua alma; por isso, tenho dito aos filhos de Israel Não comereis o sangue de nenhuma carne, porque a alma de toda a carne é o seu sangue; qualquer que o comer será extirpado.

כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל
בשר דמו הוא כל אכליו יכרת

15 E toda alma entre os naturais ou entre os estrangeiros que comer corpo morto

ou dilacerado lavará as suas vestes, e se banhará com água, e será imunda até à tarde; depois, será limpa.

כל נפש אשר תאכל נבלה וטרפה באזרח ובגר וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר 15

16 Mas, se os não lavar, nem banhar a sua carne, levará sobre si a sua iniquidade.

ואם לא יכבס ובשרו לא ירחץ ונשא עונו 16

Vaicrá - Levítico 18

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 1

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם 2

3 Não fareis segundo as obras da terra do Egito, em que habitastes, nem fareis segundo as obras da terra de Canaã, para a qual eu vos levo, nem andareis nos seus estatutos.

כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתיהם לא תלכו 3

4 Fareis conforme os meus juízos e os meus estatutos guardareis, para andardes neles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

את משפטי תעשו ואת חקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם 4

5 Portanto, os meus estatutos e os meus juízos guardareis; os quais, fazendo-os o homem, viverá por eles. Eu sou o SENHOR

ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם אני יהוה 5

6 Nenhum homem se chegará a qualquer parenta da sua carne para descobrir a sua nudez. Eu sou o SENHOR.

איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה 6

7 Não descobrirás a nudez de teu pai e de tua mãe; ela é tua mãe; não descobrirás a sua nudez.

ערוות אביך וערוות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערוותה 7

8 Não descobrirás a nudez da mulher de teu pai.

ערוות אשת אביך לא תגלה ערוות אביך הוא 8

9 A nudez de tua irmã, filha de teu pai ou filha de tua mãe, nascida em casa ou

fora da casa, a sua nudez não descobrirás.

9 ערות אחותך בת אביך או בת אמך מולדת בית או מולדת חוץ לא תגלה ערותך

10 A nudez da filha do teu filho ou da filha da tua filha, a sua nudez não descobrirás, porque é tua nudez.

10 ערות בת בןך או בת בתך לא תגלה ערותך כי ערותך הנה

11 A nudez da filha da mulher de teu pai, gerada de teu pai (ela é tua irmã), a sua nudez não descobrirás.

11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך הוא לא תגלה ערותה

12 A nudez da irmã de teu pai não descobrirás; ela é parenta de teu pai.

12 ערות אחות אביך לא תגלה שאר אביך הוא

13 A nudez da irmã de tua mãe não descobrirás, pois ela é parenta de tua mãe.

13 ערות אחות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא

14 A nudez do irmão de teu pai não descobrirás; não te chegarás à sua mulher; ela é tua tia.

14 ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך הוא

15 A nudez de tua nora não descobrirás; ela é mulher de teu filho; não descobrirás a sua nudez.

15 ערות כלתך לא תגלה אשת בןך הוא לא תגלה ערותה

16 A nudez da mulher de teu irmão não descobrirás; é a nudez de teu irmão.

16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא

17 A nudez de uma mulher e de sua filha não descobrirás; não tomarás a filha de seu filho, nem a filha de sua filha, para descobrir a sua nudez; parentas são maldade é.

17 ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקח לגלות ערותה שארה הנה זמה הוא

18 E não tomarás uma mulher com sua irmã, para afligi-la, descobrindo a sua nudez com ela na sua vida.

18 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגלות ערותה עליה בחייה

19 E não te chegarás à mulher durante a separação da sua imundícia, para

descobrir a sua nudez,

ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה 19

20 nem te deitarás com a mulher de teu próximo para cópula, para te contaminares com ela.

ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה 20

21 E da tua semente não darás para a fazer passar pelo fogo perante Moloque; e não profanarás o nome de teu Deus. Eu sou o SENHOR.

ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה 21

22 Com varão te não deitarás, como se fosse mulher abominação é;

ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא 22

23 nem te deitarás com um animal, para te contaminares com ele; nem a mulher se porá perante um animal, para ajuntar-se com ele confusão é.

ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל 23 הוא

24 Com nenhuma destas coisas vos contamineis, porque em todas estas coisas se contaminaram as gentes que eu lanço fora de diante da vossa face.

אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם 24

25 Pelo que a terra está contaminada; e eu visitarei sobre ela a sua iniquidade, e a terra vomitará os seus moradores.

ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה 25

26 Porém vós guardareis os meus estatutos e os meus juízos, e nenhuma dessas abominações fareis nem o natural, nem o estrangeiro que peregrina entre vós;

ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבת האלה האזרח והגר 26 הגר בתוכם

27 porque todas estas abominações fizeram os homens desta terra, que nela estavam antes de vós; e a terra foi contaminada.

כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ 27

28 Para que a terra vos não vomite, havendo-a vós contaminado, como vomitou a gente que nela estava antes de vós.

ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם 28

29 Porém qualquer que fizer alguma dessas abominações, as almas que as fizerem serão extirpadas do seu povo.

כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם 29

30 Portanto, guardareis o meu mandado, não fazendo nenhum dos estatutos abomináveis que se fizeram antes de vós, e não vos contamineis com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

שמרתם את משמרתִי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו 30
בהם אני יהוה אלהיכם

Vaicrá - Levítico 19

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala a toda a congregação dos filhos de Israel e dize-lhes Santos sereis, porque eu, o SENHOR, vosso Deus, sou santo.

2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם

3 Cada um temerá a sua mãe e a seu pai e guardará os meus sábados. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם

4 Não vos virareis para os ídolos, nem vos fareis deuses de fundição. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

4 אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם

5 E, quando sacrificardes sacrifício pacífico ao SENHOR, da vossa própria vontade o sacrificareis.

5 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם תזבחהו

6 No dia em que o sacrificardes e no dia seguinte, se comerá; mas o que sobejar, ao terceiro dia, será queimado com fogo.

6 ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף

7 E, se alguma coisa dele for comida ao terceiro dia, coisa abominável é não será aceita.

7 ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה

8 E qualquer que o comer levará a sua iniquidade, porquanto profanou a santidade do SENHOR; por isso, tal alma será extirpada do seu povo.

8 ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

9 Quando também segardes a sega da vossa terra, o canto do teu campo não

segarás totalmente, nem as espigas caídas colherás da tua sega.

9 ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט

10 Semelhantemente não rabiscarás a tua vinha, nem colherás os bagos caídos da tua vinha; deixá-los-ás ao pobre e ao estrangeiro. Eu sou o SENHOR, vosso Deus

10 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם

11 Não furtareis, nem mentireis, nem usareis de falsidade cada um com o seu próximo;

11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו

12 nem jurareis falso pelo meu nome, pois profanaríeis o nome do vosso Deus. Eu sou o SENHOR.

12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה

13 Não oprimirás o teu próximo, nem o roubarás; a paga do jornaleiro não ficará contigo até à manhã.

13 לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר

14 Não amaldiçoarás ao surdo, nem porás tropeço diante do cego; mas terás temor do teu Deus. Eu sou o SENHOR.

14 לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה

15 Não fareis injustiça no juízo; não aceitarás o pobre, nem respeitarás o grande; com justiça julgarás o teu próximo.

15 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך

16 Não andarás como mexeriqueiro entre o teu povo; não te porás contra o sangue do teu próximo. Eu sou o SENHOR.

16 לא תלך רכיל בעמך לא תעמד על דם רעך אני יהוה

17 Não aborrecerás a teu irmão no teu coração; não deixarás de repreender o teu próximo e nele não sofrerás pecado.

17 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא

18 Não te vingarás, nem guardarás ira contra os filhos do teu povo; mas amarás o teu próximo como a ti mesmo. Eu sou o SENHOR.

18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה

19 Guardareis os meus estatutos; não permitirás que se ajuntem misturadamente os teus animais de diferentes espécies; no teu campo, não semearás semente de mistura, e veste de diversos estofos misturados não vestireis.

את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים 19
שעטנו לא יעלה עליך

20 E, quando um homem se deitar com uma mulher que for serva desposada do homem e não for resgatada, nem se lhe houver dado liberdade, então, serão açoitados; não morrerão, pois não foi libertada.

ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או 20
חפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא חפשה

21 E, por oferta de expiação pela sua culpa, trará ao SENHOR, à porta da tenda da congregação, um carneiro.

והביא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם 21

22 E, com o carneiro da oferta pela expiação da culpa, o sacerdote fará propiciação por ele perante o SENHOR, pelo seu pecado que pecou; e o seu pecado, que pecou, lhe será perdoado.

וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו 22
אשר חטא

23 E, quando tiverdes entrado na terra e plantardes toda árvore de comer, ser-vos-á incircunciso o seu fruto; três anos vos será incircunciso; dele não se comerá.

וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה 23
לכם ערלים לא יאכל

24 Porém, no quarto ano, todo o seu fruto será santo, para dar louvores ao SENHOR.

ובשנה הרביעת יהיה כל פרי קדש הלולים ליהוה 24

25 E, no quinto ano, comereis o seu fruto, para que vos faça crescer a sua novidade. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

ובשנה החמישת תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם 25

26 Não comereis coisa alguma com sangue; não agourareis, nem adivinhareis.

לא תאכלו על הדם לא תנחשו ולא תעונו 26

27 Não cortareis o cabelo, arredondando os cantos da vossa cabeça, nem

danificarás a ponta da tua barba.

לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקנך 2 7

28 Pelos mortos não dareis golpes na vossa carne; nem fareis marca alguma sobre vós. Eu sou o SENHOR.

ושרט לנפש לא תתנו בשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בכם אני יהוה 2 8

29 Não contaminarás a tua filha, fazendo-a prostituir-se; para que a terra não se prostitua, nem se encha de maldade.

אל תחלל את בתך להזנותה ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה 2 9

30 Guardareis os meus sábados e o meu santuário reverenciareis. Eu sou o SENHOR.

את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה 3 0

31 Não vos virareis para os adivinhadores e encantadores; não os busqueis, contaminando-vos com eles. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם 3 1

32 Diante das câs te levantarás, e honrarás a face do velho, e terás temor do teu Deus. Eu sou o SENHOR.

מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה 3 2

33 E, quando o estrangeiro peregrinar convosco na vossa terra, não o oprimireis.

וכי יגור אתך גר בארצכם לא תונו אותו 3 3

34 Como o natural, entre vós será o estrangeiro que peregrina convosco; amá-lo-eis como a vós mesmos, pois estrangeiros fostes na terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

כאזרח מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים 3 4
אני יהוה אלהיכם

35 Não cometereis injustiça no juízo, nem na vara, nem no peso, nem na medida.

לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה 3 5

36 Balanças justas, pedras justas, efa justo e justo him tereis. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito.

מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי 3 6
אתכם מארץ מצרים

37 Pelo que guardareis todos os meus estatutos e todos os meus juízos e os cumprireis. Eu sou o SENHOR.

ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם אני יהוה 37

Vaicrá - Levítico 20

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Também dirás aos filhos de Israel Qualquer que, dos filhos de Israel ou dos estrangeiros que peregrinam em Israel, der da sua semente a Moloque, certamente morrerá; o povo da terra o apedrejará com pedras.

2 ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירגמהו באבן

3 E eu porei a minha face contra esse homem e o extirparei do meio do seu povo, porquanto deu da sua semente a Moloque, para contaminar o meu santuário e profanar o meu santo nome.

3 ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מזרעו נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי

4 E, se o povo da terra de alguma maneira esconder os olhos daquele homem que houver dado da sua semente a Moloque e o não matar,

4 ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם מן האיש ההוא בתתו מזרעו למלך לבלתי המית אתו

5 então, eu porei a minha face contra aquele homem e contra a sua família e o extirparei do meio do seu povo, com todos os que se prostituem após ele, prostituindo-se após Moloque.

5 ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו והכרתי אתו ואת כל הזנים אחריו לזנות אחרי המלך מקרב עמם

6 Quando uma alma se virar para os adivinhadores e encantadores, para se prostituir após eles, eu porei a minha face contra aquela alma e a extirparei do meio do seu povo.

6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני בנפש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו

7 Portanto, santificai-vos e sede santos, pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם

8 E guardai os meus estatutos e cumpri-os. Eu sou o SENHOR que vos santifica.

8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם

9 Quando um homem amaldiçoar a seu pai ou a sua mãe, certamente morrerá amaldiçoou a seu pai ou a sua mãe; o seu sangue é sobre ele

9 כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת אביו ואמו קלל דמיו בו

10 Também o homem que adulterar com a mulher de outro, havendo adulterado com a mulher do seu próximo, certamente morrerá o adúltero e a adúltera.

10 ואיש אשר ינאף את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאף והנאפת

11 E o homem que se deitar com a mulher de seu pai descobriu a nudez de seu pai; ambos, certamente, morrerão; o seu sangue é sobre eles.

11 ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות יומתו שניהם דמיהם במ

12 Semelhantemente, quando um homem se deitar com a sua nora, ambos, certamente, morrerão; fizeram confusão; o seu sangue é sobre eles.

12 ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל עשו דמיהם במ

13 Quando também um homem se deitar com outro homem como com mulher, ambos fizeram abominação; certamente morrerão; o seu sangue é sobre eles.

13 ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו דמיהם במ

14 E, quando um homem tomar uma mulher e a sua mãe, maldade é; a ele e a elas queimarão com fogo, para que não haja maldade no meio de vós.

14 ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוכם

15 Quando também um homem se deitar com um animal, certamente morrerá; e matareis o animal.

15 ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבהמה תהרגו

16 Também a mulher que se chegar a algum animal, para ter ajuntamento com ele, aquela mulher matará com o animal; certamente morrerão; o seu sangue é sobre eles.

16 ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות

יומתו דמיהם בם

17 E, quando um homem tomar a sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe, e ele vir a nudez dela, e ela vir a sua, torpeza é; portanto, serão extirpados aos olhos dos filhos do seu povo; descobriu a nudez de sua irmã; levarão sobre si a sua iniquidade.

ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או בת אמו וראה את ערותה והיא תראה את 7
ערוותו חסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם ערות אחתו גלה עונו ישא

18 E, quando um homem se deitar com uma mulher que tem a sua enfermidade e descobrir a sua nudez, descobrindo a sua fonte, e ela descobrir a fonte de seu sangue, ambos serão extirpados do meio do seu povo.

ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והיא גלתה את 8
מקור דמיה ונכרתו שניהם מקרב עמם

19 Também a nudez da irmã de tua mãe ou da irmã de teu pai não descobrirás; porquanto descobriu a sua parenta, sobre si levarão a sua iniquidade.

וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה כי את שארו הערה עונם ישאו 9

20 Quando também um homem se deitar com a sua tia, descobriu a nudez de seu tio; seu pecado sobre si levarão; sem filhos morrerão.

ואיש אשר ישכב את דדתו ערות דדו גלה חטאם ישאו ערירים ימתו 0

21 E, quando um homem tomar a mulher de seu irmão, imundícia é; a nudez de seu irmão descobriu; sem filhos ficarão.

ואיש אשר יקח את אשת אחיו נדה הוא ערות אחיו גלה ערירים יהיו 1

22 Guardai, pois, todos os meus estatutos e todos os meus juízos e cumpri-os, para que vos não vomite a terra, para a qual eu vos levo para habitar nela.

ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר 2
אני מביא אתכם שמה לשבת בה

23 E não andeis nos estatutos da gente que eu lanço fora de diante da vossa face, porque fizeram todas estas coisas; portanto, fui enfadado deles.

ולא תלכו בחקת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם 3

24 E a vós vos tenho dito Em herança possuireis a sua terra, e eu a darei a vós para possuí-la em herança, terra que mana leite e mel. Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos separei dos povos.

אמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש 2 4
אני יהוה אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים

25 Fareis, pois, diferença entre os animais limpos e imundos e entre as aves imundas e as limpas; e a vossa alma não fareis abominável por causa dos animais, ou das aves, ou de tudo o que se arrasta sobre a terra, as quais coisas apartei de vós, para tê-las por imundas.

והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את 2 5
נפשותיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא

26 E ser-me-eis santos, porque eu, o SENHOR, sou santo e separei-vos dos povos, para serdes meus.

והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן העמים להיות לי 2 6

27 Quando, pois, algum homem ou mulher em si tiver um espírito adivinho ou for encantador, certamente morrerão; com pedras se apedrejarão; o seu sangue é sobre eles.

ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם במ 2 7

Vaicrá - Levítico 21

1 Depois, disse o SENHOR a Moisés Fala aos sacerdotes, filhos de Arão, e dize-lhes O sacerdote não se contaminará por causa dum morto entre o seu povo,

1 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו

2 salvo por seu parente mais chegado por sua mãe, e por seu pai, e por seu filho, e por sua filha, e por seu irmão,

2 כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו

3 e por sua irmã virgem, chegada a ele, que ainda não teve marido; por ela se contaminará.

3 ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא

4 Não se contaminará por príncipe entre o seu povo, para se profanar.

4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו

5 Não farão calva na sua cabeça e não raparão os cantos da sua barba, nem darão golpes na sua carne.

5 לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת

6 Santos serão a seu Deus e não profanarão o nome do seu Deus, porque oferecem as ofertas queimadas do SENHOR, o pão do seu Deus; portanto, serão santos.

6 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש

7 Não tomarão mulher prostituta ou infame, nem tomarão mulher repudiada de seu marido, pois o sacerdote santo é a seu Deus.

7 אשה זנה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו

8 Portanto, o santificarás, porquanto oferece o pão do teu Deus; santo será para ti, pois eu, o SENHOR que vos santifica, sou santo.

8 וקדשתו כי את לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם

9 E, quando a filha de um sacerdote se prostituir, profana a seu pai; com fogo será queimada

9 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף

10 E o sumo sacerdote entre seus irmãos, sobre cuja cabeça foi derramado o azeite da unção e que for sagrado para vestir as vestes, não descobrirá a cabeça nem rasgará as suas vestes.

10 והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה ומלא את ידו ללבוש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם

11 E não se chegará a cadáver algum, nem por causa de seu pai, nem por sua mãe, se contaminará;

11 ועל כל נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא

12 nem sairá do santuário, para que não profane o santuário do seu Deus, pois a coroa do azeite da unção do seu Deus está sobre ele. Eu sou o SENHOR.

12 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה

13 E ele tomará uma mulher na sua virgindade.

13 והוא אישה בבתוליה יקח

14 Viúva, ou repudiada, ou desonrada, ou prostituta, estas não tomará, mas virgem dos seus povos tomará por mulher.

14 אלמנה וגרושה וחללה זנה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אישה

15 E não profanará a sua semente entre os seus povos; porque eu sou o SENHOR que os santifico.

15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו

16 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

16 וידבר יהוה אל משה לאמר

17 Fala a Arão, dizendo Ninguém da tua semente, nas suas gerações, em quem houver alguma falta, se chegará a oferecer o pão do seu Deus.

17 דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו

18 Pois nenhum homem em quem houver alguma deformidade se chegará como

homem cego, ou coxo, ou de nariz chato, ou de membros demasiadamente compridos,

כי כל איש אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע 18

19 ou homem que tiver o pé quebrado, ou quebrada a mão,

או איש אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד 19

20 ou corcovado, ou anão, ou que tiver belida no olho, ou sarna, ou impigens, ou que tiver testículo quebrado.

או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשר 20

21 Nenhum homem da semente de Arão, o sacerdote, em quem houver alguma deformidade, se chegará para oferecer as ofertas queimadas do SENHOR; falta nele há; não se chegará para oferecer o pão do seu Deus.

ל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי יהוה מום בו את לחם 21
אלהיו לא יגש להקריב

22 O pão do seu Deus, das santidades de santidades e das coisas santas, poderá comer.

לחם אלהיו מקדשי הקדשים ומן הקדשים יאכל 22

23 Porém até ao véu não entrará, nem se chegará ao altar, porquanto falta há nele, para que não profane os meus santuários; porque eu sou o SENHOR que os santifico.

אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי כי אני 23
יהוה מקדשם

24 E Moisés falou isso a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel.

וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל 24

Vaicrá - Levítico 22

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 1

2 Dize a Arão e a seus filhos que se apartem das coisas santas dos filhos de Israel, que a mim me santificam, para que não profanem o nome da minha santidade. Eu sou o SENHOR.

דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם קדשי אשר הם 2
מקדשים לי אני יהוה

3 Dize-lhes Todo homem, que entre as vossas gerações, de toda a vossa semente, se chegar às coisas santas que os filhos de Israel santificam ao SENHOR, tendo sobre si a sua imundícia, aquela alma será extirpada de diante da minha face. Eu sou o SENHOR.

אמר אליהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדישו בני 3
ישראל ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מלפני אני יהוה

4 Ninguém da semente de Arão que for leproso ou tiver fluxo comerá das coisas santas, até que seja limpo; como também o que tocar alguma coisa imunda de cadáver ou aquele de que sair a semente da cópula;

איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והנגע בכל 4
טמא נפש או איש אשר תצא ממנו שכבת זרע

5 ou qualquer que tocar a algum réptil, pelo que se fez imundo, ou a algum homem, pelo que se fez imundo, segundo toda a sua imundícia.

או איש אשר יגע בכל שרץ אשר יטמא לו או באדם אשר יטמא לו לכל טמאתו 5

6 O homem que o tocar será imundo até à tarde e não comerá das coisas santas, mas banhará a sua carne em água.

נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים 6

7 E, havendo-se o sol já posto, então, será limpo e depois comerá das coisas santas; porque este é o seu pão.

7 ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא

8 O corpo morto e o dilacerado não comerá, para nele se não contaminar. Eu sou o SENHOR.

8 נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה

9 Guardarão, pois, o meu mandamento, para que por isso não levem pecado e morram nele, havendo-o profanado. Eu sou o SENHOR que os santifico

9 ושמרו את משמרתִי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללהו אני יהוה מקדשם

10 Também nenhum estranho comerá das coisas santas; nem o hóspede do sacerdote, nem o jornaleiro comerão das coisas santas.

10 וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל קדש

11 Mas, quando o sacerdote comprar alguma alma com o seu dinheiro, aquela comerá delas e o nascido na sua casa; estes comerão do seu pão.

11 וכהן כי יקנה נפש קנין כספו הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו

12 E, quando a filha do sacerdote se casar com homem estranho, ela não comerá da oferta movida das coisas santas.

12 ובת כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל

13 Mas, quando a filha do sacerdote for viúva ou repudiada, e não tiver semente, e se houver tornado à casa de seu pai, como na sua mocidade, do pão de seu pai comerá; mas nenhum estranho comerá dele.

13 ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה ושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל זר לא יאכל בו

14 E, quando alguém, por erro, comer a coisa santa, sobre ela acrescentará seu quinto e o dará ao sacerdote com a coisa santa.

14 ואיש כי יאכל קדש בשגגה ויסף חמשיתו עליו ונתן לכהן את הקדש

15 Assim, não profanarão as coisas santas dos filhos de Israel, que oferecem ao SENHOR,

15 ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו ליהוה

16 nem os farão levar a iniquidade da culpa, comendo as suas coisas santas; pois eu sou o SENHOR que os santifico.

16 והשיאו אותם עון אשמה באכלם את קדשיהם כי אני יהוה מקדשם

17 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 17

18 Fala a Arão, e a seus filhos, e a todos os filhos de Israel e dize-lhes Qualquer que, da casa de Israel ou dos estrangeiros em Israel, oferecer a sua oferta, quer dos seus votos, quer das suas ofertas voluntárias, que oferecerem ao SENHOR em holocausto,

דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן הגר ביהואל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה 18

19 segundo a sua vontade, oferecerá macho sem mancha, das vacas, dos cordeiros ou das cabras.

לרצונכם תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים 19

20 Nenhuma coisa em que haja defeito oferecereis, porque não seria aceita a vosso favor.

כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם 20

21 E, quando alguém oferecer sacrifício pacífico ao SENHOR, separando das vacas ou das ovelhas um voto ou oferta voluntária, sem mancha será, para que seja aceito; nenhum defeito haverá nele.

ואיש כי יקריב זבח שלמים ליהוה לפלא נדר או לנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל מום לא יהיה בו 21

22 O cego, ou quebrado, ou aleijado, ou verrugoso, ou sarnoso, ou cheio de impigens, este não oferecereis ao SENHOR e deles não poreis oferta queimada ao SENHOR sobre o altar.

עורת או שבור או חרוץ או יבלת או גרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על המזבח ליהוה 22

23 Porém boi ou gado miúdo, comprido ou curto de membros, poderás oferecer por oferta voluntária, mas por voto não será aceito.

ושור ושה שרוע וקלוט נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה 23

24 O machucado, ou moído, ou despedaçado, ou cortado não oferecereis ao SENHOR; não fareis isto na vossa terra.

ומעוך וכתות ונתוק וכרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו 24

25 Também da mão do estrangeiro nenhum manjar oferecereis ao vosso Deus, de

todas estas coisas, pois a sua corrupção está nelas; falta nelas há; não serão aceitas a vosso favor.

מִיד בֶּן נָכַר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל אֱלֹהִים כִּי מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ 2 5
לָכֶם

26 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר 2 6

27 Quando nascer o boi, ou cordeiro, ou cabra, sete dias estará debaixo de sua mãe; depois, desde o dia oitavo em diante, será aceito por oferta queimada ao SENHOR.

שׁוֹר אֹו כֶּשֶׁב אֹו עֹז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה 2 7
לִקְרֹבֵן אִשָּׁה לִיהוָה

28 Também boi ou gado miúdo, a ele e a seu filho não degolareis num dia.

וְשׁוֹר אֹו שָׂה אֶתּוֹ וְאֶת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחַטּוּ בְּיוֹם אֶחָד 2 8

29 E, quando sacrificardes sacrifício de louvores ao SENHOR, o sacrificareis de vossa vontade.

וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח תּוֹדָה לִיהוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ 2 9

30 No mesmo dia se comerá; nada deixareis ficar até à manhã. Eu sou o SENHOR.

בְּיוֹם הַהוּא יֹאכַל לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֶּקֶר אֲנִי יְהוָה 3 0

31 Pelo que guardareis os meus mandamentos e os fareis. Eu sou o SENHOR.

וְשָׁמַרְתֶּם מִצְוֹתַי וְעָשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה 3 1

32 E não profanareis o meu santo nome, para que eu seja santificado no meio dos filhos de Israel. Eu sou o SENHOR que vos santifico,

וְלֹא תַחֲלִלּוּ אֶת שְׁם קֹדֶשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשְׁכֶם 3 2

33 que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה 3 3

Vaicrá - Levítico 23

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes As solenidades do SENHOR, que convocareis, serão santas convocações; estas são as minhas solenidades.

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי

3 Seis dias obra se fará, mas o sétimo dia será o sábado do descanso, santa convocação; nenhuma obra fareis; sábado do SENHOR é em todas as vossas habitações

3 ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם

4 Estas são as solenidades do SENHOR, as santas convocações, que convocareis no seu tempo determinado

4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם

5 no mês primeiro, aos catorze do mês, pela tarde, é a Páscoa do SENHOR;

5 בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה

6 e aos quinze dias deste mês é a Festa dos Asmos do SENHOR sete dias comereis asmos;

6 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו

7 no primeiro dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו

8 mas sete dias oferecereis oferta queimada ao SENHOR; ao sétimo dia haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

8 והקרבתם אשה ליהוה שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו

9 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

9 וידבר יהוה אל משה לאמר

10 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando houverdes entrado na terra, que vos hei de dar, e segardes a sua sega, então, trareis um molho das primícias da vossa sega ao sacerdote;

10 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הכהן

11 e ele moverá o molho perante o SENHOR, para que sejais aceitos; ao seguinte dia do sábado, o moverá o sacerdote.

11 והניף את העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן

12 E, no dia em que moverdes o molho, preparareis um cordeiro sem mancha, de um ano, em holocausto ao SENHOR.

12 ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה ליהוה

13 E sua oferta de manjares serão duas dízimas de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta queimada em cheiro suave ao SENHOR, e a sua libação de vinho, o quarto de um him.

13 ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכה יין רביעת ההין

14 E não comereis pão, nem trigo tostado, nem espigas verdes, até àquele mesmo dia em que trouxerdes a oferta do vosso Deus; estatuto perpétuo é por vossas gerações, em todas as vossas habitações.

14 ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם

15 Depois, para vós contareis desde o dia seguinte ao sábado, desde o dia em que trouxerdes o molho da oferta movida; sete semanas inteiras serão.

15 וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה

16 Até ao dia seguinte ao sétimo sábado, contareis cinquenta dias; então, oferecereis nova oferta de manjares ao SENHOR.

16 עד ממחרת השבת השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה

17 Das vossas habitações trareis dois pães de movimento; de duas dízimas de farinha serão, levedados se cozerão; primícias são ao SENHOR.

ממושבתכם תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה 17
בכורים ליהוה

18 Também com o pão oferecereis sete cordeiros sem mancha, de um ano, e um novilho, e dois carneiros; holocausto serão ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e as suas libações, por oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR.

והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילים שנים 18
יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחח ליהוה

19 Também oferecereis um bode para expiação do pecado e dois cordeiros de um ano por sacrifício pacífico.

ועשיתם שעיר עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים 19

20 Então, o sacerdote os moverá com o pão das primícias por oferta movida perante o SENHOR, com os dois cordeiros; santidade serão ao SENHOR para o sacerdote.

והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה 20
לכהן

21 E, naquele mesmo dia, apregoareis que tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis; estatuto perpétuo é em todas as vossas habitações pelas vossas gerações.

וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת 21
עולם בכל מושבתכם לדרתכם

22 E, quando segardes a sega da vossa terra, não acabaráis de segar os cantos do teu campo, nem colherás as espigas caídas da tua sega; para o pobre e para o estrangeiro as deixarás. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני 22
ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם

23 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 23

24 Fala aos filhos de Israel, dizendo No mês sétimo, ao primeiro do mês, tereis descanso, memória de jubilação, santa convocação.

דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה 24
מקרא קדש

25 Nenhuma obra servil fareis, mas oferecereis oferta queimada ao SENHOR.

2 5 כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה

26 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

2 6 וידבר יהוה אל משה לאמר

27 Mas, aos dez deste mês sétimo, será o Dia da Expição; tereis santa convocação, e afligireis a vossa alma, e oferecereis oferta queimada ao SENHOR.

2 7 אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם והקרבתם אשה ליהוה

28 E, naquele mesmo dia, nenhuma obra fareis, porque é o Dia da Expição, para fazer expiação por vós perante o SENHOR, vosso Deus.

2 8 וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם

29 Porque toda alma que, naquele mesmo dia, se não afligir será extirpada do seu povo.

2 9 כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה

30 Também toda alma que, naquele mesmo dia, fizer alguma obra, aquela alma eu destruirei do meio do seu povo.

3 0 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב עמה

31 Nenhuma obra fareis; estatuto perpétuo é pelas vossas gerações, em todas as vossas habitações.

3 1 כל מלאכה לא תעשו חקת עולם לדורתיכם בכל משבתיכם

32 Sábado de descanso vos será; então, afligireis a vossa alma; aos nove do mês, à tarde, duma tarde a outra tarde, celebrareis o vosso sábado.

3 2 שבת שבתון הוא לכם ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשבחו שבתכם

33 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

3 3 וידבר יהוה אל משה לאמר

34 Fala aos filhos de Israel, dizendo Aos quinze dias deste mês sétimo, será a

Festa dos Tabernáculos ao SENHOR, por sete dias.

דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה

35 Ao primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו

36 Sete dias oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; ao dia oitavo, tereis santa convocação e oferecereis ofertas queimadas ao SENHOR; dia solene é, e nenhuma obra servil fareis.

שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו

37 Estas são as solenidades do SENHOR, que apregoareis para santas convocações, para oferecer ao SENHOR oferta queimada, holocausto e oferta de manjares, sacrifício e libações, cada qual em seu dia próprio;

גלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו

38 além dos sábados do SENHOR, e além dos vossos dons, e além de todos os vossos votos, e além de todas as vossas ofertas voluntárias que dareis ao SENHOR.

מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם ומלבד כל נדבותיכם אשר תתנו ליהוה

39 Porém, aos quinze dias do mês sétimo, quando tiverdes recolhido a novidade da terra, celebrareis a festa do SENHOR, por sete dias; ao dia primeiro, haverá descanso, e, ao dia oitavo, haverá descanso.

אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון

40 E, ao primeiro dia, tomareis para vós ramos de formosas árvores, ramos de palmas, ramos de árvores espessas e salgueiros de ribeiras; e vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, por sete dias.

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרims וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים

41 E celebrareis esta festa ao SENHOR, por sete dias cada ano; estatuto perpétuo é pelas vossas gerações; no mês sétimo, a celebrareis.

וּחִגַּתְּם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תַחֲגּוּ 4 1
אֹתוֹ

42 Sete dias habitareis debaixo de tendas; todos os naturais em Israel habitarão em tendas;

בַּסֹּכֶת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַסֹּכֶת 4 2

43 para que saibam as vossas gerações que eu fiz habitar os filhos de Israel em tendas, quando os tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֹּכֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם 4 3
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

44 Assim, pronunciou Moisés as solenidades do SENHOR aos filhos de Israel.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מַעַדֵי יְהוָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 4 4

Vaicrá - Levítico 24

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Ordena aos filhos de Israel que te tragam azeite de oliveira, puro, batido, para a luminária, para acender as lâmpadas continuamente.

2 צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד

3 Arão as porá em ordem perante o SENHOR continuamente, desde a tarde até à manhã, fora do véu do Testemunho, na tenda da congregação; estatuto perpétuo é pelas vossas gerações.

3 מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם

4 Sobre o castiçal puro porá em ordem as lâmpadas perante o SENHOR continuamente.

4 על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד

5 Também tomarás da flor de farinha e dela cozerás doze bolos; cada bolo será de duas dízimas.

5 ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת

6 E os porás em duas fileiras, seis em cada fileira, sobre a mesa pura, perante o SENHOR.

6 ושמט אותם שתים מערכות שש המערכת על השלחן הטהר לפני יהוה

7 E sobre cada fileira porás incenso puro, que será, para o pão, por oferta memorial; oferta queimada é ao SENHOR.

7 ונתת על המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה

8 Em cada dia de sábado, isto se porá em ordem perante o SENHOR continuamente, pelos filhos de Israel, por concerto perpétuo.

8 ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם

9 E será de Arão e de seus filhos, os quais o comerão no lugar santo, porque uma coisa santíssima é para eles, das ofertas queimadas ao SENHOR, por estatuto perpétuo

9 והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם

10 E apareceu um filho de uma mulher israelita, o qual era filho de um egípcio, no meio dos filhos de Israel; e o filho da israelita e um homem israelita porfiaram no arraial.

10 ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן 10 הישראלית ואיש הישראלי

11 Então, o filho da mulher israelita blasfemou o nome do SENHOR e o amaldiçoou, pelo que o trouxeram a Moisés; e o nome de sua mãe era Selomite, filha de Dibri, da tribo de Dã.

11 ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אתו אל משה ושם אמו שלמית בת 11 דברי למטה דן

12 E o levaram à prisão, até que se lhes fizesse declaração pela boca do SENHOR.

12 ויניחם במשמר לפרש להם על פי יהוה 12

13 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

13 וידבר יהוה אל משה לאמר 13

14 Tira o que tem blasfemado para fora do arraial; e todos os que o ouvirem porão as suas mãos sobre a sua cabeça; então, toda a congregação o apedrejará.

14 ווצא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו 14 כל העדה

15 E aos filhos de Israel falarás, dizendo Qualquer que amaldiçoar o seu Deus levará sobre si o seu pecado.

15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו 15

16 E aquele que blasfemar o nome do SENHOR certamente morrerá; toda a congregação certamente o apedrejará; assim o estrangeiro como o natural, blasfemando o nome do SENHOR, será morto.

16 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כגר כאזרח בנקבו שם יומת 16

17 E quem matar a alguém certamente morrerá.

ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת 17

18 Mas quem matar um animal o restituirá vida por vida.

ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש 18

19 Quando também alguém desfigurar o seu próximo, como ele fez, assim lhe será feito

ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה כן יעשה לו 19

20 quebradura por quebradura, olho por olho, dente por dente; como ele tiver desfigurado a algum homem, assim se lhe fará.

שבר תחת שבר עין תחת עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם כן ינתן בו 20

21 Quem, pois, matar um animal restitui-lo -á; mas quem matar um homem será morto.

ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת 21

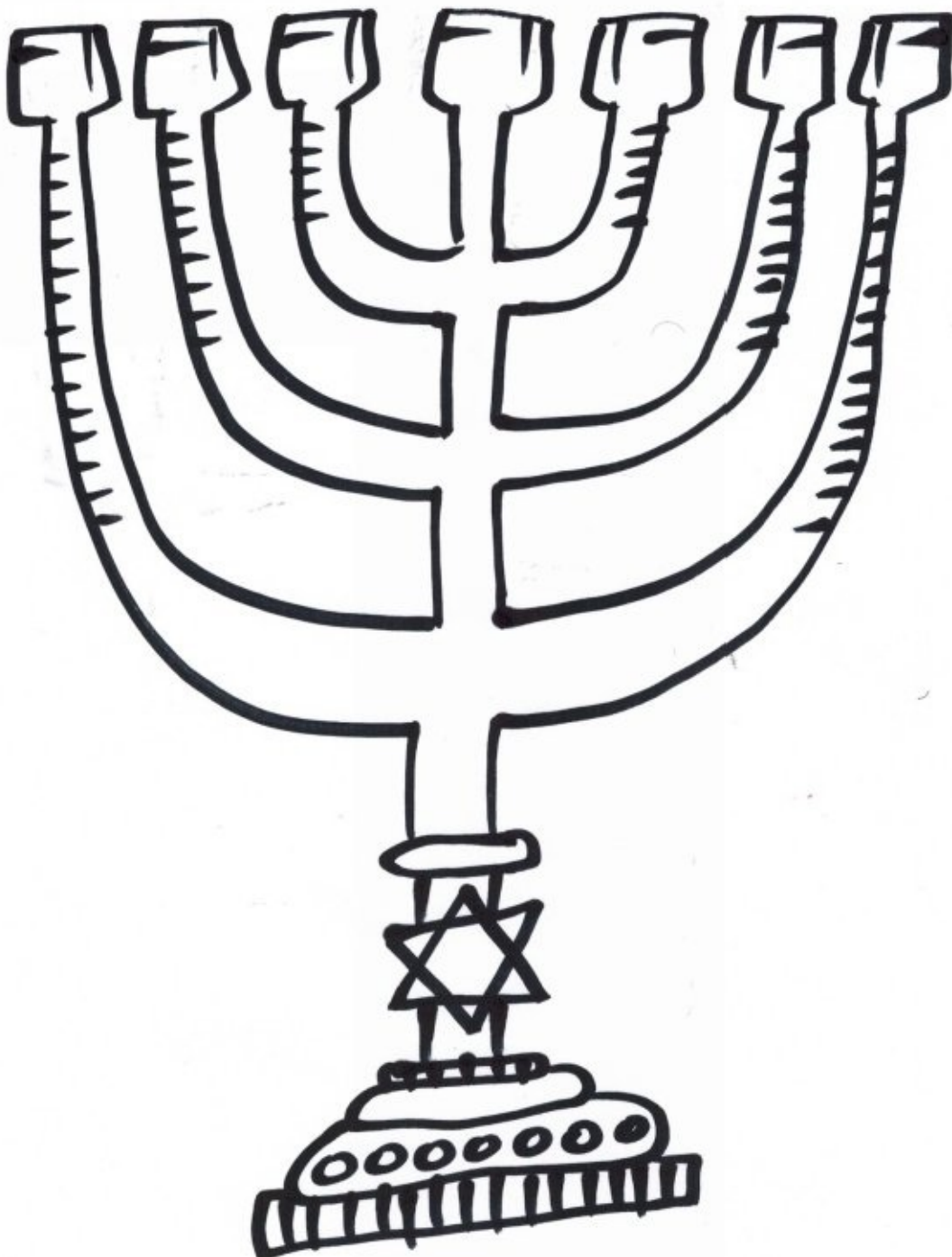
22 Uma mesma lei tereis assim será o estrangeiro como o natural; pois eu sou o SENHOR, vosso Deus.

משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם 22

23 E disse Moisés aos filhos de Israel que levassem o que tinha blasfemado para fora do arraial e o apedrejassem com pedras; e fizeram os filhos de Israel como o SENHOR ordenara a Moisés.

וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה

Figura 6 - Levítico 24: 4 Sobre o castiçal puro porá em ordem as lâmpadas perante o SENHOR continuamente.

Vaicrá - Levítico 25

1 Falou mais o SENHOR a Moisés no monte Sinai, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando tiverdes entrado na terra, que eu vos dou, então, a terra guardará um sábado ao SENHOR.

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה

3 Seis anos semearás a tua terra, e seis anos podarás a tua vinha, e colherás a sua novidade.

3 שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה

4 Porém, ao sétimo ano, haverá sábado de descanso para a terra, um sábado ao SENHOR; não semearás o teu campo, nem podarás a tua vinha.

4 ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר

5 O que nascer de si mesmo da tua sega não segará e as uvas da tua vide não tratada não vindimarás; ano de descanso será para a terra.

5 את ספיח קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצר שנת שבתון יהיה לארץ

6 Mas a novidade do sábado da terra vos será por alimento, a ti, e ao teu servo, e à tua serva, e ao teu jornaleiro, e ao estrangeiro que peregrina contigo;

6 והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך

7 e ao teu gado, e aos teus animais que estão na tua terra, toda a sua novidade será por mantimento

7 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל

8 Também contarás sete semanas de anos, sete vezes sete anos, de maneira que os dias das sete semanas de anos te serão quarenta e nove anos.

8 וספרת לך שבע שבתות שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות השנים תשע וארבעים שנה

9 Então, no mês sétimo, aos dez do mês, farás passar a trombeta do jubileu; no Dia da Expição, fareis passar a trombeta por toda a vossa terra.

והעברת שופר תרועה בחדש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם

10 E santificareis o ano quinquagésimo e apregoareis liberdade na terra a todos os seus moradores; Ano de Jubileu vos será, e tornareis, cada um à sua possessão, e tornareis, cada um à sua família.

וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרור בארץ לכל ישיביה יובל הוא תהיה לכם ושביתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשבו

11 O ano quinquagésimo vos será jubileu; não semeareis, nem segareis o que nele nascer de si mesmo, nem nele vindimareis as uvas das vides não tratadas.

יובל הוא שנת החמשים שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את גזריה

12 Porque jubileu é, santo será para vós; a novidade do campo comereis.

כי יובל הוא קדש תהיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה

13 Neste Ano de Jubileu, tornareis cada um à sua possessão.

בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזתו

14 E, quando venderdes alguma coisa ao vosso próximo ou a comprardes da mão do vosso próximo, ninguém oprima a seu irmão.

וכי תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו

15 Conforme o número dos anos desde o jubileu, comprarás ao teu próximo; e, conforme o número dos anos das novidades, ele venderá a ti.

במספר שנים אחר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני תבואת ימכר לך

16 Conforme a multidão dos anos, aumentarás o seu preço; e, conforme a diminuição dos anos, abaixarás o seu preço; porque, conforme o número das novidades, é que ele te vende.

לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך

17 Ninguém, pois, oprima ao seu próximo; mas terás temor do teu Deus; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם 17

18 E fazei os meus estatutos, e guardai os meus juízos, e fazei-os; assim, habitareis seguros na terra.

ועשיתם את חקתי ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ לבטח 18

19 E a terra dará o seu fruto, e comereis a fartar e nela habitareis seguros.

ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה 19

20 E se disserdes Que comeremos no ano sétimo, visto que não havemos de semear nem colher a nossa novidade?

וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו 20

21 Então, eu mandarei a minha bênção sobre vós no sexto ano, para que dê fruto por três anos.

וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלש השנים 21

22 E, no oitavo ano, semeareis e comereis da colheita velha até ao ano nono; até que venha a sua novidade, comereis a velha.

וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעת עד בוא 22
תבואתה תאכלו ישן

23 Também a terra não se venderá em perpetuidade, porque a terra é minha; pois vós sois estrangeiros e peregrinos comigo.

והארץ לא תמכר לצמיתת כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי 23

24 Portanto, em toda a terra da vossa possessão dareis resgate à terra.

ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ 24

25 Quando teu irmão empobrecer e vender alguma porção da sua possessão, então, virá o seu resgatador, seu parente, e resgatará o que vendeu seu irmão.

כי ימוך אחיך ומכר מאחזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו 25

26 E, se alguém não tiver resgatador, porém a sua mão alcançar e achar o que basta para o seu resgate,

ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו 26

27 então, contará os anos desde a sua venda, e o que ficar restituirá ao homem a quem o vendeu, e tornará à sua possessão.

וּחִשְׁבָה אֶת שְׁנֵי מִמְכְּרוֹ וְהָשִׁיב אֶת הָעֶדֶף לְאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ וְשָׁב לְאַחֲזָתוֹ 27

28 Mas, se a sua mão não alcançar o que basta para restituir-lha, então, a que for vendida ficará na mão do comprador até ao Ano do Jubileu; porém, no Ano do Jubileu, sairá, e ele tornará à sua possessão.

וְאִם לֹא מִצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכְּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיּוֹבֵל וַיֵּצֵא בִּיבֹל 28
וְשָׁב לְאַחֲזָתוֹ

29 E, quando alguém vender uma casa de moradia em cidade murada, então, a pode resgatar até que se cumpra o ano da sua venda; durante um ano inteiro, será lícito o seu resgate.

וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר בֵּית מוֹשָׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְתָה גְּאֻלָּתוֹ עַד תֵּם שְׁנַת מִמְכְּרוֹ יָמִים תְּהִיָּה 29
גְּאֻלָּתוֹ

30 Mas, se, passando-se-lhe um ano inteiro, ainda não for resgatada, então, a casa que estiver na cidade que tem muro, em perpetuidade, ficará ao que a comprou, pelas suas gerações; não sairá no jubileu.

וְאִם לֹא יִגָּאֵל עַד מְלֹאֵת לוֹ שָׁנָה תְּמִימָה וְקָם הַבֵּית אֲשֶׁר בְּעִיר אֲשֶׁר לֹא חֲמָה לְצִמִּיתָהּ 30
לְקֹנֶה אֹתוֹ לְדֹרְתָיו לֹא יֵצֵא בִּיבֹל

31 Mas as casas das aldeias que não têm muro em roda serão estimadas como o campo da terra; para elas haverá resgate, e sairão no jubileu.

וּבְתֵי הַחֲצָרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חֲמָה סָבִיב עַל שְׂדֵה הָאָרֶץ יִחְשַׁב גְּאֻלָּה תְּהִיָּה לוֹ וּבִיבֹל 31
יֵצֵא

32 Mas, no tocante às cidades dos levitas, às casas das cidades da sua possessão, direito perpétuo de resgate terão os levitas.

וְעִרֵי הַלְוִיִּם בְּתֵי עִרֵי אַחֲזָתָם גְּאֻלָּת עוֹלָם תְּהִיָּה לְלִוִּים 32

33 E, havendo feito resgate um dos levitas, então, a casa comprada e a cidade da sua possessão sairão no jubileu; porque as casas das cidades dos levitas são a sua possessão no meio dos filhos de Israel.

אֲשֶׁר יִגָּאֵל מִן הַלְוִיִּם וַיֵּצֵא מִמְכֹּר בֵּית וְעִיר אַחֲזָתוֹ בִּיבֹל כִּי בְתֵי עִרֵי הַלְוִיִּם הוּא אַחֲזָתָם 33
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

34 Mas o campo do arrabalde das suas cidades não se venderá, porque lhes é possessão perpétua.

וְשְׂדֵה מִגְרֵשׁ עִרְיָהֶם לֹא יִמְכֹּר כִּי אַחֲזָת עוֹלָם הוּא לָהֶם 34

35 E, quando teu irmão empobrecer, e as suas forças decaírem, então, sustentá-lo-ás como estrangeiro e peregrino, para que viva contigo.

וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך 3 5

36 Não tomarás dele usura nem ganho; mas do teu Deus terás temor, para que teu irmão viva contigo.

אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך 3 6

37 Não lhe darás teu dinheiro com usura, nem darás o teu manjar por interesse.

את כספך לא תתן לו בנשך ובמרבית לא תתן אכלך 3 7

38 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos dar a terra de Canaã, para ser vosso Deus.

אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים 3 8

39 Quando também teu irmão empobrecer, estando ele contigo, e se vender a ti, não o farás servir serviço de escravo.

וכי ימוך אחיך עמך ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד 3 9

40 Como jornaleiro, como peregrino estará contigo; até ao Ano do Jubileu te servirá.

כשכיר כתושב יהיה עמך עד שנת היבל יעבד עמך 4 0

41 Então, sairá do teu serviço, ele e seus filhos com ele, e tornará à sua família e à posseção de seus pais tornará.

ויצא מעמך הוא ובניו עמו ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב 4 1

42 Porque são meus servos, que tirei da terra do Egito; não serão vendidos como se vendem os escravos.

כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לא ימכרו ממכרת עבד 4 2

43 Não te assenhorearás dele com rigor, mas do teu Deus terás temor.

לא תרדה בו בפרך ויראת מאלהיך 4 3

44 E, quanto a teu escravo ou a tua escrava que tiveres, serão das gentes que estão ao redor de vós; deles comprareis escravos e escravas.

ועבדך ואמתך אשר יהיו לך מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה 4 4

45 Também os comprareis dos filhos dos forasteiros que peregrinam entre vós, deles e das suas gerações que estiverem convosco, que tiverem gerado na vossa terra; e vos serão por possessão.

וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו 4 5 בארצכם והיו לכם לאחזה

46 E possuí-los-eis por herança para vossos filhos depois de vós, para herdarem a possessão; perpetuamente os fareis servir, mas sobre vossos irmãos, os filhos de Israel, cada um sobre o seu irmão, não vos assenhoreareis dele com rigor.

והתנחלתם אתם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו ובאחיכם בני 4 6 ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך

47 E, quando a mão do estrangeiro e peregrino que está contigo alcançar riqueza, e teu irmão, que está com ele, empobrecer e se vender ao estrangeiro ou peregrino que está contigo, ou à raça da linhagem do estrangeiro,

כי תשיג יד גר ותושב עמך ומך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר 4 7

48 depois que se houver vendido, haverá resgate para ele; um de seus irmãos o resgatará

אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו 4 8

49 ou seu tio ou o filho de seu tio o resgatará; ou um dos seus parentes, da sua família, o resgatará; ou, se a sua mão alcançar riqueza, se resgatará a si mesmo.

או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל 4 9

50 E contará com aquele que o comprou, desde o ano que se vendeu a ele até ao Ano do Jubileu; e o dinheiro da sua venda será conforme o número dos anos, conforme os dias de um jornaleiro estará com ele.

וחשב עם קנהו משנת המכרו לו עד שנת היבל והיה כסף ממכרו במספר שנים כימי 5 0 שכיר יהיה עמו

51 Se ainda muitos anos faltarem, proporcionalmente a eles restituirá, do dinheiro pelo qual foi vendido, o seu resgate.

אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתו מכסף מקנתו 5 1

52 E, se ainda restarem poucos anos até ao Ano do Jubileu, então, fará contas com ele; segundo os seus anos, restituirá o seu resgate.

ואם מעט נשאר בשנים עד שנת היבל וחשב לו כפי שניו ישיב את גאלתו 5 2

53 Como jornaleiro, de ano em ano, estará com ele; não se assenhoreará sobre ele com rigor diante dos teus olhos.

כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא ירדנו בפרך לעיניך 5 3

54 E, se desta sorte se não resgatar, sairá no Ano do Jubileu, ele e seus filhos com ele.

ואם לא יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובניו עמו 5 4

55 Porque os filhos de Israel me são servos; meus servos são eles, que tirei da terra do Egito. Eu sou o SENHOR, vosso Deus.

י לי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם 5 5

Vaicrá - Levítico 26

1 Não fareis para vós ídolos, nem vos levantareis imagem de escultura nem estátua, nem poreis figura de pedra na vossa terra, para inclinar-vos a ela; porque eu sou o SENHOR, vosso Deus.

לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם
להשתחות עליה כי אני יהוה אלהיכם

2 Guardareis os meus sábados e reverenciareis o meu santuário. Eu sou o SENHOR.

את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה

3 Se andardes nos meus estatutos, e guardardes os meus mandamentos, e os fizerdes,

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם

4 então, eu vos darei as vossas chuvas a seu tempo; e a terra dará a sua novidade, e a árvore do campo dará o seu fruto.

ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פריו

5 E a debulha se vos chegará à vindima, e a vindima se chegará à sementeira; e comereis o vosso pão a fartar e habitareis seguros na vossa terra.

והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח
בארצכם

6 Também darei paz na terra; e dormireis seguros, e não haverá quem vos espante; e farei cessar os animais nocivos da terra, e pela vossa terra não passará espada.

ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד והשבתי חיה רעה מן הארץ וחרב לא תעבר
בארצכם

7 E perseguireis os vossos inimigos, e cairão à espada diante de vós.

ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב

8 Cinco de vós perseguirão um cento, e cem de vós perseguirão dez mil; e os vossos inimigos cairão à espada diante de vós.

8 ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו ונפלו איביכם לפניכם לחרב

9 E para vós olharei, e vos farei frutificar, e vos multiplicarei, e confirmarei o meu concerto convosco.

9 ופניתי אליכם והפרייתי אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתי אתכם

10 E comereis o depósito velho, depois de envelhecido; e tirareis fora o velho, por causa do novo.

10 ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו

11 E porei o meu tabernáculo no meio de vós, e a minha alma de vós não se enfadará.

11 ונתתי משכני בתוכם ולא תגעל נפשי אתכם

12 E andarei no meio de vós e eu vos serei por Deus, e vós me sereis por povo.

12 והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם

13 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra dos egípcios, para que não fôsseis seus escravos; e quebrei os timões do vosso jugo e vos fiz andar direitos.

13 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהית להם עבדים ואשבר מטת עלכם ואולך אתכם קוממיות

14 Mas, se me não ouvirdes, e não fizerdes todos estes mandamentos,

14 ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצות האלה

15 e se rejeitardes os meus estatutos, e a vossa alma se enfadar dos meus juízos, não cumprindo todos os meus mandamentos, para invalidar o meu concerto,

15 ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטי תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצותי להפרכם את בריתי

16 então, eu também vos farei isto porei sobre vós terror, a tísica e a febre ardente, que consumam os olhos e atormentem a alma; e semeareis debalde a vossa semente, e os vossos inimigos a comerão.

16 אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעתם לריק וזרעכם ואכלהו איביכם

17 E porei a minha face contra vós, e sereis feridos diante de vossos inimigos; e os que vos aborrecerem de vós se assenhorearão, e fugireis, sem ninguém vos perseguir.

ונתתי פני בכם ונגפתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם ואין רדף אתכם 17

18 E, se ainda com estas coisas não me ouvirdes, então, eu prosseguirei em castigar-vos sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

ואם עד אלה לא תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על חטאתיכם 18

19 Porque quebrantarei a soberba da vossa força; e farei que os vossos céus sejam como ferro e a vossa terra, como cobre.

ושברתי את גאון עוזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחשה 19

20 E debalde se gastará a vossa força; a vossa terra não dará a sua novidade, e as árvores da terra não darão o seu fruto.

ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יכולה ועץ הארץ לא יתן פריו 20

21 E, se andardes contrariamente para comigo e não me quiserdes ouvir, trazer-vos-ei praga sete vezes mais, conforme os vossos pecados.

ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם 21

22 Porque enviarei entre vós as feras do campo, as quais vos desfilharão, e desfarão o vosso gado, e vos apoucarão; e os vossos caminhos serão desertos.

זשלחתי בכם את חית השדה ושכלה אתכם והכריתה את בהמתכם והמעיטה אתכם 22
ונשמו דרכיכם

23 Se ainda com estas coisas não fordes restaurados por mim, mas ainda andardes contrariamente comigo,

ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי 23

24 eu também convosco andarei contrariamente e eu, mesmo eu, vos ferirei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

והלכתי אף אני עמכם בקרי והכיתי אתכם גם אני שבע על חטאתיכם 24

25 Porque trarei sobre vós a espada, que executará a vingança do concerto; e ajuntados estareis nas vossas cidades; então, enviarei a peste entre vós, e sereis entregues na mão do inimigo.

והבאתי עליכם חרב נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם ושלחתי דבר בתוכם 25

ונתתם ביד אויב

26 Quando eu vos quebrantar o sustento do pão, então, dez mulheres cozerão o vosso pão num forno e tornar-vos-ão o vosso pão por peso; e comereis, mas não vos fartareis.

בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל 2 6 ואכלתם ולא תשבעו

27 E, se com isto me não ouvirdes, mas ainda andardes contrariamente comigo,

ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרי 2 7

28 também eu convosco andarei contrariamente em furor; e vos castigarei sete vezes mais por causa dos vossos pecados.

והלכתי עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם 2 8

29 Porque comereis a carne de vossos filhos e a carne de vossas filhas comereis.

ואכלתם בשר בניכם ובשר בנותיכם תאכלו 2 9

30 E destruirei os vossos altos, e desfarei as vossas imagens do sol, e lançarei o vosso cadáver sobre o cadáver dos vossos deuses; a minha alma se enfadará de vós.

זשמדתי את במתיכם והכרתי את חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם וגעלה 3 0 נפשי אתכם

31 E porei as vossas cidades por deserto, e assolarei os vossos santuários, e não cheirarei o vosso cheiro suave.

ונתתי את עריכם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא אריח בריח ניהחכם 3 1

32 E assolarei a terra, e se espantarão disso os vossos inimigos que nela morarem.

והשמתי אני את הארץ ושממו עליה איביכם הישבים בה 3 2

33 E vos espalharei entre as nações e desembainharei a espada atrás de vós; e a vossa terra será assolada, e as vossas cidades serão desertas.

ואתכם אזרה בגוים והריקתי אחריכם חרב והיתה ארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה 3 3

34 Então, a terra folgará nos seus sábados, todos os dias da sua assolação, e vós estareis na terra dos vossos inimigos; então, a terra descansará e folgará nos seus sábados.

אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ איביכם אז תשבת הארץ 3 4
והרצת את שבתתיה

35 Todos os dias da assolação descansará, porque não descansou nos vossos sábados, quando habitáveis nela.

כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עליה 3 5

36 E, quanto aos que de vós ficarem, eu meterei tal pavor no seu coração, nas terras dos seus inimigos, que o sonido duma folha movida os perseguirá; e fugirão como quem foge da espada; e cairão sem ninguém os perseguir.

והנשירים בכם והבאתי מרח בלבבם בארצת איביהם ורדף אתם קול עלה נדף ונסו 3 6
מנסת חרב ונפלו ואין רדף

37 E cairão uns sobre os outros como diante da espada, sem ninguém os perseguir; e não podereis parar diante dos vossos inimigos.

וכשלו איש באחיו כמפני חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם 3 7

38 E perecereis entre as gentes, e a terra dos vossos inimigos vos consumirá.

ואבדתם בגוים ואכלה אתכם ארץ איביכם 3 8

39 E aqueles que entre vós ficarem se derreterão pela sua iniquidade nas terras dos vossos inimigos e pela iniquidade de seus pais com eles se derreterão.

והנשירים בכם ימקו בעונם בארצת איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו 3 9

40 Então, confessarão a sua iniquidade e a iniquidade de seus pais, com as suas transgressões, com que transgrediram contra mim; como também confessarão que, por terem andado contrariamente para comigo,

והתודו את עונם ואת אבתם במעלם אשר מעלו בי ואף אשר הלכו עמי בקרי 4 0

41 eu também andei com eles contrariamente e os fiz entrar na terra dos seus inimigos; se, então, o seu coração incircunciso se humilhar, e tomarem por bem o castigo da sua iniquidade,

אף אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או אז יכנע לבבם הערל ואז ירצו 4 1
את עונם

42 também eu me lembrarei do meu concerto com Jacó, e também do meu concerto com Isaque, e também do meu concerto com Abraão me lembrarei, e da terra me lembrarei.

וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ 4 2

אזכר

43 E a terra será desamparada por eles e folgará nos seus sábados, sendo assolada por causa deles; e tomarão por bem o castigo da sua iniquidade, em razão mesmo de que rejeitaram os meus juízos e a sua alma se enfastiou dos meus estatutos.

והארץ תעזוב מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את עונם יען וביען 4 3
במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם

44 E, demais disto também, estando eles na terra dos seus inimigos, não os rejeitarei, nem me enfadarei deles, para consumi-los e invalidar o meu concerto com eles, porque eu sou o SENHOR, seu Deus.

ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי 4 4
אתם כי אני יהוה אלהיהם

45 Antes, por amor deles, me lembrarei do concerto com os seus antepassados, que tirei da terra do Egito perante os olhos das nações, para lhes ser por Deus. Eu sou o SENHOR.

וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם 4 5
לאלהים אני יהוה

46 Estes são os estatutos, e os juízos, e as leis que deu o SENHOR entre si e os filhos de Israel, no monte Sinai, pela mão de Moisés.

אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד 4 6
משה

Vaicrá - Levítico 27

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando alguém fizer particular voto, segundo a tua avaliação serão as pessoas ao SENHOR.

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערכך נפשת ליהוה

3 Se for a tua avaliação dum varão, da idade de vinte anos até à idade de sessenta, será a tua avaliação de cinquenta siclos de prata, segundo o siclo do santuário.

3 והיה ערכך הזכר מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והיה ערכך חמשים שקל כסף בשקל הקדש

4 Porém, se for fêmea, a tua avaliação será de trinta siclos.

4 ואם נקבה הוא והיה ערכך שלשים שקל

5 E, se for de cinco anos até vinte, a tua avaliação dum varão será de vinte siclos, e a da fêmea, de dez siclos.

5 ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערכך הזכר עשרים שקלים ולנקבה עשרת שקלים

6 E, se for de um mês até cinco anos, a tua avaliação dum varão será de cinco siclos de prata, e a tua avaliação da fêmea será de três siclos de prata.

6 ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים והיה ערכך הזכר חמשה שקלים כסף ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף

7 E, se for de sessenta anos e acima, do varão a tua avaliação será de quinze siclos, e a da fêmea, de dez siclos.

7 ואם מבן ששים שנה ומעלה אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים

8 Mas, se for mais pobre do que a tua avaliação, então, apresentar-se -á diante do

sacerdote, para que o sacerdote o avalie; conforme o que alcançar a mão do que fez o voto, o avaliará o sacerdote.

ואם מך הוא מערכך והעמידו לפני הכהן והעריך אתו הכהן על פי אשר תשיג יד הנדר 8
יעריכנו הכהן

9 E, se for animal de que se oferece oferta ao SENHOR, tudo quanto der dele ao SENHOR será santo.

ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנו ליהוה יהיה קדש 9

10 Não o mudará, nem o trocará bom por mau ou mau por bom; se, porém, em alguma maneira trocar animal por animal, o tal e o trocado serão ambos santos.

לא יחליפנו ולא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בהמה בבהמה והיה 10
הוא ותמורתו יהיה קדש

11 E, se for algum animal imundo, dos que se não oferecem em oferta ao SENHOR, então, apresentará o animal diante do sacerdote.

ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הבהמה לפני 11
הכהן

12 E o sacerdote o avaliará, seja bom ou seja mau; segundo a avaliação do sacerdote, assim será.

והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערכך הכהן כן יהיה 12

13 Porém, se em alguma maneira o resgatar, então, acrescentará o seu quinto além da tua avaliação.

ואם גאל יגאלנה ויסף חמישתו על ערכך 13

14 E, quando algum santificar a sua casa para ser santa ao SENHOR, o sacerdote a avaliará, seja boa, seja má; como o sacerdote a avaliar, assim será.

ואיש כי יקדש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אתו 14
הכהן כן יקום

15 Mas, se o que santificou resgatar a sua casa, então, acrescentará o quinto a mais do dinheiro da tua avaliação, e será sua.

ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערכך עליו והיה לו 15

16 Se também alguém santificar ao SENHOR uma parte do campo da sua possessão, então, a tua avaliação será segundo a sua semente um gômer de semente de cevada será avaliado por cinquenta siclos de prata.

וּאִם מִשְׁדֵּה אַחֲזָתוֹ יִקְדִּישׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֲרֹכֶךָ לְפִי זֶרְעוֹ זֶרַע חֹמֶר שְׁעָרִים בְּחֻמְשֵׁים 16
שֶׁקֶל כֶּסֶף

17 Se santificar o seu campo desde o Ano do Jubileu, conforme a tua avaliação ficará.

אִם מִשְׁנֵת הַיָּבֵל יִקְדִּישׁ שְׂדֵהוּ כְּעֲרֹכֶךָ יָקוּם 17

18 Mas, se santificar o seu campo depois do Ano do Jubileu, então, o sacerdote lhe contará o dinheiro conforme os anos restantes até ao Ano do Jubileu, e isto se abaterá da tua avaliação.

וּאִם אַחֵר הַיָּבֵל יִקְדִּישׁ שְׂדֵהוּ וַחֲשַׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת הַכֶּסֶף עַל פִּי הַשָּׁנִים הַנּוֹתֶרֶת עַד שָׁנַת 18
הַיָּבֵל וְנִגְרַע מֵעֲרֹכֶךָ

19 E, se aquele que santificou o campo de alguma maneira o resgatar, então, acrescentará o quinto a mais do dinheiro da tua avaliação, e ficará seu.

וּאִם גָּאֵל יִגְאֹל אֶת הַשְּׂדֵה הַמִּקְדִּישׁ אֹתוֹ וִיסֹף חֲמִשִּׁית כֶּסֶף עֲרֹכֶךָ עָלָיו וְקָם לוֹ 19

20 E, se não resgatar o campo ou se vender o campo a outro homem, nunca mais se resgatará.

וּאִם לֹא יִגְאֹל אֶת הַשְּׂדֵה וְאִם מָכַר אֶת הַשְּׂדֵה לְאִישׁ אַחֵר לֹא יִגְאֹל עוֹד 20

21 Porém, havendo o campo saído no Ano do Jubileu, será santo ao SENHOR, como campo consagrado; a possessão dele será do sacerdote.

וְהָיָה הַשְּׂדֵה בְּצֵאתוֹ בִּיבֹל קֹדֶשׁ לַיהוָה כְּשְׂדֵה הַחֶרֶם לִכְהֵן תִּהְיֶה אַחֲזָתוֹ 21

22 E, se santificar ao SENHOR o campo que comprou, e não for do campo da sua possessão,

וְאִם אֶת שְׂדֵה מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשְׁדֵּה אַחֲזָתוֹ יִקְדִּישׁ לַיהוָה 22

23 então, o sacerdote lhe contará a soma da tua avaliação até ao Ano do Jubileu; e, no mesmo dia, dará a tua avaliação por santidade ao SENHOR.

וַחֲשַׁב לוֹ הַכֹּהֵן אֶת מַכְסַּת הָעֲרֹכֶךָ עַד שָׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן אֶת הָעֲרֹכֶךָ בְּיוֹם הַהוּא קֹדֶשׁ 23
לַיהוָה

24 No Ano do Jubileu, o campo tornará àquele de quem o comprou, àquele de quem era a possessão do campo.

בְּשָׁנַת הַיּוֹבֵל יָשׁוּב הַשְּׂדֵה לְאִשְׁרֵי קִנְהוֹ מֵאֲתוֹ לְאִשְׁרֵי לוֹ אַחֲזָת הָאָרֶץ 24

25 E toda a tua avaliação se fará conforme o siclo do santuário; o siclo será de

vinte geras.

2 5 וכל ערכך יהיה בשקל הקדש עשרים גרה יהיה השקל

26 Mas o primogênito de um animal, por já ser do SENHOR, ninguém o santificará; seja boi ou gado miúdo, do SENHOR é.

2 6 אך בכור אשר יבכר ליהוה בבהמה לא יקדיש איש אתו אם שור אם שה ליהוה הוא

27 Mas, se for de um animal imundo, o resgatará, segundo a tua estimação, e sobre ele acrescentará o seu quinto; e, se não se resgatar, vender-se -á segundo a tua estimação.

2 7 ואם בבהמה הטמאה ופדה בערכך ויסף חמשתו עליו ואם לא יגאל ונמכר בערכך

28 Todavia, nenhuma coisa consagrada que alguém consagrar ao SENHOR de tudo o que tem, de homem, ou de animal, ou do campo da sua possessão, se venderá nem resgatará; toda coisa consagrada será uma coisa santíssima ao SENHOR.

2 8 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם ובהמה ומשדה אחזתו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה

29 Toda coisa consagrada que for consagrada do homem não será resgatada; certamente morrerá.

2 9 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת

30 Também todas as dízimas do campo, da semente do campo, do fruto das árvores são do SENHOR; santas são ao SENHOR.

3 0 וכל מעשר הארץ מזרע הארץ מפרי העץ ליהוה הוא קדש ליהוה

31 Porém, se alguém das suas dízimas resgatar alguma coisa, acrescentará o seu quinto sobre ela.

3 1 ואם גאל יגאל איש ממעשרו חמשתו יסף עליו

32 No tocante a todas as dízimas de vacas e ovelhas, de tudo o que passar debaixo da vara, o dízimo será santo ao SENHOR.

3 2 וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה

33 Não esquadrinhará entre o bom e o mau, nem o trocará; mas, se em alguma maneira o trocar, o tal e o trocado serão santos; não serão resgatados.

3 3 לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא

יגאל

34 Estes são os mandamentos que o SENHOR ordenou a Moisés, para os filhos de Israel, no monte Sinai.

אלה המצות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני 3 4

במדבר

Bamidbar

No deserto (Números)

Bamidbar (Números) abrange um período de aproximadamente 38 anos (de 1.512 a 1.473 a.C.) e detalha dois censos que foram realizados entre as doze tribos de Israel. Também descreve eventos que ocorreram durante a travessia do povo pelo deserto em busca da terra prometida.

O texto registra detalhes dos locais onde os hebreus acampavam, seus oásis e acampamentos.

Devido à complexidade de detalhes e informações dispostas neste livro é difícil encontrar um agrupamento temático. Entretanto, é comum estudiosos subdividirem o texto em três grandes partes:

- 1) O período que ocorre na região do Monte Sinai (do início até o capítulo 10)
- 2) O período que ocorre no deserto de Cades-Barnéia (do capítulo 10 ao 22)
- 3) O período que ocorre nas planícies de Moabe (do capítulo 22 até o final)

E é neste contexto que Bamidbar aponta as falhas deste povo em obedecer os mandamentos de Deus.

Além disso temos muitas passagens que detalham eventos bem específicos, como por exemplo:

A ordem de marcha (capítulo 2).

Os sinais de trombeta para a assembléia e o acampamento (capítulo 10).

A lei sobre a quarentena. (Capítulo 5).

A separação das cidades para os levitas (Capítulo 35).

A ação contra a idolatria e os cananeus (Capítulo 33).

A escolha das cidades de refúgio com instruções sobre como lidar com

homicidas acidentais que viveriam nestas cidades (Capítulo 35).
Leis sobre heranças e o casamento. (Capítulos 27 e 36).

Bamidbar - Números 1

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, no deserto do Sinai, na tenda da congregação, no primeiro dia do segundo mês, no segundo ano da sua saída da terra do Egito, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר

2 Tomai a soma de toda a congregação dos filhos de Israel, segundo as suas gerações, segundo a casa de seus pais, conforme o número dos nomes de todo varão, cabeça por cabeça;

2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם

3 da idade de vinte anos para cima, todos os que saem à guerra em Israel, a estes contareis segundo os seus exércitos, tu e Arão.

3 מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן

4 Estará convosco de cada tribo um homem que seja cabeça da casa de seus pais.

4 ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא

5 Estes, pois, são os nomes dos homens que estarão convosco De Rúben, Elizur, filho de Sedeur;

5 ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אליצור בן שדיאור

6 de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai;

6 לשמעון שלמיאל בן צורישדי

7 de Judá, Naassom, filho de Aminadabe;

7 ליהודה נחשון בן עמינדב

8 de Issacar, Natanael, filho de Zuar;

8 לישכר נתנאל בן צוער

9 de Zebulom, Eliabe, filho de Helom;

9 לזבולן אליאב בן חלן

10 dos filhos de José de Efraim, Elisama, filho de Amiúde, e de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur;

1 0 לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור

11 de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni;

1 1 לבנימין אבידן בן גדעני

12 de Dã, Aiezer, filho de Amisadai;

1 2 לדן אחיעזר בן עמישדי

13 de Aser, Pagiel, filho de Ocrã;

1 3 לאשר פגעיאל בן עכרן

14 de Gade, Eliasafe, filho de Deuel;

1 4 לגד אליסף בן דעואל

15 de Naftali, Aira, filho de Enã.

1 5 לנפתלי אחירע בן עינן

16 Estes foram os chamados da congregação, os príncipes das tribos de seus pais, os cabeças dos milhares de Israel.

1 6 אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל הם

17 Então, tomaram Moisés e Arão a estes homens, que foram declarados pelos seus nomes,

1 7 ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות

18 e ajuntaram toda a congregação no primeiro dia do segundo mês, e declararam a sua descendência segundo as suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, cabeça por cabeça;

1 8 ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם

19 como o SENHOR ordenara a Moisés, assim os contou no deserto do Sinai.

1 9 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני

20 Foram, pois, os filhos de Rúben, o primogênito de Israel, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes, cabeça

por cabeça, todo varão de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

20 יהיו בני ראובן בכר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

21 foram contados deles, da tribo de Rúben, quarenta e seis mil e quinhentos.

21 פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות

22 Dos filhos de Simeão, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, os seus contados, pelo número dos nomes, cabeça por cabeça, todo varão de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

23 foram contados deles, da tribo de Simeão, cinquenta e nove mil e trezentos.

23 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלוש מאות

24 Dos filhos de Gade, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

24 לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

25 foram contados deles, da tribo de Gade, quarenta e cinco mil e seiscentos e cinquenta.

25 פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים

26 Dos filhos de Judá, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא

27 foram contados deles, da tribo de Judá, setenta e quatro mil e seiscentos.

27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות

28 Dos filhos de Issacar, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה 2 8
כל יצא צבא

29 foram contados deles, da tribo de Issacar, cinquenta e quatro mil e
quatrocentos.

פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות 2 9

30 Dos filhos de Zebulom, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa
de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que
podiam sair à guerra,

לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה כל 3 0
יצא צבא

31 foram contados deles, da tribo de Zebulom, cinquenta e sete mil e
quatrocentos.

פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות 3 1

32 Dos filhos de José, dos filhos de Efraim, as suas gerações, pelas suas famílias,
segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para
cima, todos os que podiam sair à guerra,

לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים 3 2
שנה ומעלה כל יצא צבא

33 foram contados deles, da tribo de Efraim, quarenta mil e quinhentos.

פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות 3 3

34 Dos filhos de Manassés, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa
de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que
podiam sair à guerra,

לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מכן עשרים שנה ומעלה 3 4
כל יצא צבא

35 foram contados deles, da tribo de Manassés, trinta e dois mil e duzentos.

פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים 3 5

36 Dos filhos de Benjamim, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a
casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os
que podiam sair à guerra,

לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מכן עשרים שנה ומעלה 3 6

כל יצא צבא

37 foram contados deles, da tribo de Benjamim, trinta e cinco mil e quatrocentos.

פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות 37

38 Dos filhos de Dã, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל 38 יצא צבא

39 foram contados deles, da tribo de Dã, sessenta e dois mil e setecentos.

פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות 39

40 Dos filhos de Aser, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

בני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל 40 יצא צבא

41 foram contados deles, da tribo de Aser, quarenta e um mil e quinhentos.

פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות 41

42 Dos filhos de Naftali, as suas gerações, pelas suas famílias, segundo a casa de seus pais, pelo número dos nomes dos de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra,

נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמת מבן עשרים שנה ומעלה כל 42 יצא צבא

43 foram contados deles, da tribo de Naftali, cinquenta e três mil e quatrocentos.

פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות 43

44 Estes foram os contados, que contaram Moisés e Arão e os príncipes de Israel, doze homens; cada um era pela casa de seus pais.

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש אחד לבית 44 אבתיו היו

45 Assim foram todos os contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus

pais, de vinte anos para cima, todos os que podiam sair à guerra em Israel;

ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל 4 5

46 todos os contados, pois, foram seiscentos e três mil e quinhentos e cinquenta.

ויהיו כל הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים 4 6

47 Mas os levitas, segundo a tribo de seus pais, não foram contados entre eles,

והלויים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם 4 7

48 porquanto o SENHOR tinha falado a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 4 8

49 Somente não contarás a tribo de Levi, nem tomarás a soma deles entre os filhos de Israel;

אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל 4 9

50 mas, tu, põe os levitas sobre o tabernáculo do Testemunho, e sobre todos os seus utensílios, e sobre tudo o que lhe pertence; eles levarão o tabernáculo e todos os seus utensílios; e eles o administrarão e assentarão o seu arraial ao redor do tabernáculo.

ואתה הפקד את הלויים על משכן העדת ועל כל כליו ועל כל אשר לו המה ישאו את 5 0
המשכן ואת כל כליו והם ישרתוהו וסביב למשכן יחנו

51 E, quando o tabernáculo partir, os levitas o desarmarão; e, quando o tabernáculo assentar no arraial, os levitas o armarão; e o estranho que se chegar morrerá.

ובנסע המשכן יורידו אתו הלויים ובחנת המשכן יקימו אתו הלויים והזר הקרב יומת 5 1

52 E os filhos de Israel assentarão as suas tendas, cada um no seu esquadrão e cada um junto à sua bandeira, segundo os seus exércitos.

וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם 5 2

53 Mas os levitas assentarão as suas tendas ao redor do tabernáculo do Testemunho, para que não haja indignação sobre a congregação dos filhos de Israel; pelo que os levitas terão o cuidado da guarda do tabernáculo do Testemunho.

והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את 5 3
משמרת משכן העדות

54 Assim fizeram os filhos de Israel; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim o fizeram.

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ 4 5

Bamidbar - Números 2

1 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 Os filhos de Israel assentarão as suas tendas, cada um debaixo da sua bandeira, segundo as insígnias da casa de seus pais; ao redor, defronte da tenda da congregação, assentarão as suas tendas

2 איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו

3 Os que assentarem as suas tendas da banda do oriente, para o nascente, serão os da bandeira do exército de Judá, segundo os seus esquadrões; e Naassom, filho de Aminadabe, será príncipe dos filhos de Judá.

3 והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב

4 E o seu exército e os que foram contados deles foram setenta e quatro mil e seiscentos.

4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות

5 E junto a ele assentará as suas tendas a tribo de Issacar; e Natanael, filho de Zuar, será príncipe dos filhos de Issacar.

5 והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער

6 E o seu exército e os que foram contados deles foram cinquenta e quatro mil e quatrocentos.

6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות

7 Depois, a tribo de Zebulom; e Eliabe, filho de Helom, será príncipe dos filhos de Zebulom.

7 מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלן

8 E o seu exército e os que foram contados deles foram cinquenta e sete mil e quatrocentos.

8 וצבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות

9 Todos os que foram contados no exército de Judá, cento e oitenta e seis mil e quatrocentos, segundo os seus esquadrões, estes marcharão primeiro.

כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף וששת אלפים וארבע מאות 9
לצבאתם ראשנה יסעו

10 A bandeira do exército de Rúben, segundo os seus esquadrões, estará para a banda do sul; e Elizur, filho de Sedeur, será príncipe dos filhos de Rúben.

דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור 10

11 E o seu exército e os que foram contados deles foram quarenta e seis mil e quinhentos.

וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות 11

12 E junto a ele assentará as suas tendas a tribo de Simeão; e Selumiel, filho de Zurisadai, será príncipe dos filhos de Simeão.

והחונם עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורי שדי 12

13 E o seu exército e os que foram contados deles foram cinquenta e nove mil e trezentos.

וצבאו ופקדיהם תשעה וחמשים אלף ושלש מאות 13

14 Depois, a tribo de Gade; e Eliasafe, filho de Deuel, será príncipe dos filhos de Gade.

ומטה גד ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל 14

15 E o seu exército e os que foram contados deles foram quarenta e cinco mil e seiscentos e cinquenta.

וצבאו ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים 15

16 Todos os que foram contados no exército de Rúben foram cento e cinquenta e um mil e quatrocentos e cinquenta, segundo os seus esquadrões; e estes marcharão em segundo lugar.

כל הפקדים למחנה ראובן מאת אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות וחמשים 16
לצבאתם ושנים יסעו

17 Então, partirá a tenda da congregação com o exército dos levitas no meio dos exércitos; como assentaram as suas tendas, assim marcharão, cada um no seu lugar, segundo as suas bandeiras.

ונסע אהל מועד מחנה הלוי בתוך המחנה כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם 17

18 A bandeira do exército de Efraim, segundo os seus esquadrões estará para a banda do ocidente; e Elisama, filho de Amiúde, será príncipe dos filhos de Efraim.

דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד 18

19 E o seu exército e os que foram contados deles foram quarenta mil e quinhentos.

וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות 19

20 E junto a ele, a tribo de Manassés; e Gamaliel, filho de Pedazur, será príncipe dos filhos de Manassés.

ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור 20

21 E o seu exército e os que foram contados deles foram trinta e dois mil e duzentos.

וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים 21

22 Depois, a tribo de Benjamim; e Abidã, filho de Gideoni, será príncipe dos filhos de Benjamim.

ומטה בנימן ונשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני 22

23 E o seu exército e os que foram contados deles foram trinta e cinco mil e quatrocentos.

וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים אלף וארבע מאות 23

24 Todos os que foram contados no exército de Efraim foram cento e oito mil e cem, segundo os seus esquadrões; e estes marcharão em terceiro lugar.

כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה לצבאתם ושלשים יסעו 24

25 A bandeira do exército de Dã estará para o norte, segundo os seus esquadrões; e Aiezer, filho de Amisadai, será príncipe dos filhos de Dã.

דגל מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי 25

26 E o seu exército e os que foram contados deles foram sessenta e dois mil e setecentos.

וצבאו ופקדיהם שנים ושלשים אלף ושבע מאות 26

27 E junto a ele assentará as suas tendas a tribo de Aser; e Pagiel, filho de Ocrã,

será príncipe dos filhos de Aser.

והחנים עליו מטה אשר ונשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן 27

28 E o seu exército e os que foram contados deles foram quarenta e um mil e quinhentos.

וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש מאות 28

29 Depois, a tribo de Naftali; e Aira, filho de Enã, será príncipe dos filhos de Naftali.

ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן 29

30 E o seu exército e os que foram contados deles foram cinquenta e três mil e quatrocentos.

וצבאו ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות 30

31 Todos os que foram contados no exército de Dã foram cento e cinquenta e sete mil e seiscentos; estes marcharão no último lugar; segundo as suas bandeiras.

כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחרנה יסעו 31 לדגליהם

32 Estes são os que foram contados dos filhos de Israel, segundo a casa de seus pais; todos os que foram contados dos exércitos pelos seus esquadrões foram seiscentos e três mil e quinhentos e cinquenta.

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף 32 ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים

33 Mas os levitas não foram contados entre os filhos de Israel, como o SENHOR ordenara a Moisés.

והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה 33

34 E os filhos de Israel fizeram conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés; assim, assentaram o arraial segundo as suas bandeiras; e assim marcharam, cada qual segundo as suas gerações, segundo a casa de seus pais.

ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן חנו לדגליהם וכן נסעו איש 34 למשפחתו על בית אבתו

Bamidbar - Números 3

1 E estas são as gerações de Arão e de Moisés, no dia em que o SENHOR falou com Moisés no monte Sinai.

1 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני

2 E estes são os nomes dos filhos de Arão o primogênito, Nadabe; depois, Abiú, Eleazar e Itamar.

2 ואלה שמות בני אהרן הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר

3 Estes são os nomes dos filhos de Arão, dos sacerdotes ungidos, cujas mãos foram sagradas para administrar o sacerdócio.

3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחים אשר מלא ידם לכהן

4 Mas Nadabe e Abiú morreram perante o SENHOR, quando ofereceram fogo estranho perante o SENHOR no deserto do Sinai, e não tiveram filhos; porém Eleazar e Itamar administraram o sacerdócio diante de Arão, seu pai.

4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקרבתם אש זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן אביהם

5 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

5 וידבר יהוה אל משה לאמר

6 Faze chegar a tribo de Levi e põe-na diante de Arão, o sacerdote, para que o sirvam,

6 הקרב את מטה לוי והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו

7 e tenham cuidado da sua guarda e da guarda de toda a congregação, diante da tenda da congregação, para administrar o ministério do tabernáculo,

7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן

8 e tenham cuidado de todos os utensílios da tenda da congregação e da guarda dos filhos de Israel, para administrar o ministério do tabernáculo.

8 ושמרו את כל כלי אהל מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבדת המשכן

9 Darás, pois, os levitas a Arão e a seus filhos; dentre os filhos de Israel lhes são dados em dádiva.

ונתתה את הלויים לאהרן ולבניו נתונים נתונים המה לו מאת בני ישראל 9

10 Mas a Arão e a seus filhos ordenarás que guardem o seu sacerdócio, e o estranho que se chegar morrerá.

ואת אהרן ואת בניו תפקד ושמרו את כהנתם והזר הקרב יומת 10

11 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 11

12 E eu, eis que tenho tomado os levitas do meio dos filhos de Israel, em lugar de todo o primogênito que abre a madre, entre os filhos de Israel; e os levitas serão meus.

ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל 12 והיו לי הלויים

13 Porque todo primogênito meu é; desde o dia em que feri a todo o primogênito na terra do Egito, santifiquei para mim todo o primogênito em Israel, desde o homem até ao animal; meus serão; eu sou o SENHOR.

כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם 13 עד בהמה לי יהיו אני יהוה

14 E falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, dizendo

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר 14

15 Conta os filhos de Levi, segundo a casa de seus pais, pelas suas gerações; contarás a todo varão da idade de um mês para cima.

פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם 15

16 E Moisés os contou conforme o mandado do SENHOR, como lhe foi ordenado.

ויפקד אתם משה על פי יהוה כאשר צוה 16

17 Estes, pois, foram os filhos de Levi pelos seus nomes Gérson, e Coate, e Merari.

ויהיו אלה בני לוי בשמתם גרשון וקהת ומררי 17

18 E estes são os nomes dos filhos de Gérson pelas suas gerações Libni e Simei.

ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמעי 18

19 E os filhos de Coate pelas suas gerações Anrão, e Izar, e Hebrom, e Uziel.

ובני קהת למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל 19

20 E os filhos de Merari pelas suas gerações Mali e Musi estas são as gerações dos levitas, segundo a casa de seus pais.

ובני מררי למשפחתם מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית אבתם 20

21 De Gérson é a geração dos libnitas e a geração dos simeítas; estas são as gerações dos gersonitas.

לגרשון משפחת הלבני ומשפחת השמעני אלה הם משפחת הגרשני 21

22 Os que deles foram contados pelo número de todo varão da idade de um mês para cima, os que deles foram contados foram sete mil e quinhentos.

פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות 22

23 As gerações dos gersonitas assentarão as suas tendas atrás do tabernáculo, ao ocidente.

משפחת הגרשני אחרי המשכן יחנו ימה 23

24 E o príncipe da casa paterna dos gersonitas será Eliasafe, filho de Lael.

ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל 24

25 E a guarda dos filhos de Gérson na tenda da congregação será o tabernáculo, e a tenda, e a sua coberta, e o véu da porta da tenda da congregação,

ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד 25

26 e as cortinas do pátio, e o pavilhão da porta do pátio, que estão junto ao tabernáculo e junto ao altar, em redor; como também as suas cordas para todo o seu serviço.

קלעי החצר ואת מסך פתח החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל 26
עבדתו

27 E de Coate é a geração dos anramitas, e a geração dos izaritas, e a geração dos hebronitas, e a geração dos uzielitas; estas são as gerações dos coatitas.

ולקחת משפחת העמרמי ומשפחת היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה 27
הם משפחת הקהתי

28 Pelo número contado de todo varão da idade de um mês para cima, foram oito

mil e seiscentos, que tinham cuidado da guarda do santuário.

2 8 במספר כל זכר מבן חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות שמרי משמרת הקדש

29 As gerações dos filhos de Coate assentarão as suas tendas ao lado do tabernáculo, da banda do sul.

2 9 משפחת בני קהת יחנו על ירך המשכן תימנה

30 E o príncipe da casa paterna das gerações dos coatitas será Elisafã, filho de Uziel.

3 0 ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל

31 E a sua guarda será a arca, e a mesa, e o castiçal, e os altares, e os utensílios do santuário com que ministram, e o véu com todo o seu serviço.

3 1 ומשמרתם הארן והשלחן והמנרה והמזבחת וכלי הקדש אשר ישרתו בהם והמסך וכל עבדתו

32 E o príncipe dos príncipes de Levi será Eleazar, filho de Arão, o sacerdote; terá a superintendência sobre os que têm cuidado da guarda do santuário.

3 2 ונשיא נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת הקדש

33 De Merari é a geração dos malitas e a geração dos musitas; estas são as gerações de Merari.

3 3 למררי משפחת המחלי ומשפחת המושי אלה הם משפחת מררי

34 E os que deles foram contados pelo número de todo varão de um mês para cima foram seis mil e duzentos.

3 4 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה ששת אלפים ומאתים

35 E o príncipe da casa paterna das gerações de Merari será Zuriel, filho de Abiail; assentarão as suas tendas ao lado do tabernáculo, da banda do norte.

3 5 ונשיא בית אב למשפחת מררי צוריאל בן אביחיל על ירך המשכן יחנו צפנה

36 E o cargo da guarda dos filhos de Merari serão as tábuas do tabernáculo, e os seus varais, e as suas colunas, e as suas bases, e todos os seus utensílios, com todo o seu serviço,

3 6 ופקדת משמרת בני מררי קרשי המשכן ובריחיו ועמדיו ואדניו וכל כליו וכל עבדתו

37 e as colunas do pátio em redor, e as suas bases, e as suas estacas e as suas cordas.

ועמדי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם 3 7

38 E os que assentarão as suas tendas diante do tabernáculo, ao oriente, diante da tenda da congregação, para a banda do nascente, serão Moisés e Arão, com seus filhos, tendo o cuidado da guarda do santuário, para guarda dos filhos de Israel; e o estranho que se chegar morrerá.

הַחֲנִיּוֹת לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן קִדְמָה לִפְנֵי אֶהֱל מוֹעֵד מִזְרַחָה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבְנֵי שְׁמֹרִים מִשְׁמֶרֶת 3 8
הַמִּקְדָּשׁ לְמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהֹזֵר הַקָּרֵב יוֹמָת

39 Todos os que foram contados dos levitas, que contou Moisés e Arão, por mandado do SENHOR, segundo as suas gerações, todo varão de um mês para cima foram vinte e dois mil.

כָּל פְּקוּדֵי הַלְוִיִּם אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה לְמִשְׁפַּחְתָּם כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ 3 9
וּמַעֲלָה שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף

40 E disse o SENHOR a Moisés Conta todo primogênito varão dos filhos de Israel da idade de um mês para cima e toma o número dos seus nomes.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה פָּקַד כָּל בֶּכֶר זָכָר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֶּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה וְשָׂא אֶת מִסְפָּר 4 0
שְׁמָתָם

41 E para mim tomarás os levitas (eu sou o SENHOR) em lugar de todo primogênito dos filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar de todo primogênito entre os animais dos filhos de Israel.

וּלְקַחְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִי אֲנִי יְהוָה תַּחַת כָּל בֶּכֶר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵת בְּהֵמַת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל 4 1
בְּכוֹר בְּבֵהֶמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

42 E contou Moisés, como o SENHOR lhe ordenara, todo primogênito entre os filhos de Israel.

וַיִּפְקַד מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת כָּל בֶּכֶר בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל 4 2

43 E todos os primogênitos dos varões, pelo número dos nomes dos da idade de um mês para cima, segundo os que foram contados deles, foram vinte e dois mil e duzentos e setenta e três.

הֵי כָל בְּכוֹר זָכָר בְּמִסְפָּר שְׁמוֹת מִבֶּן חֹדֶשׁ וּמַעֲלָה לְפִקְדֵיהֶם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף שְׁלֹשָׁה 4 3
וְשִׁבְעִים וּמֵאֹתַיִם

44 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר 4 4

45 Toma os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel e os animais dos levitas em lugar dos seus animais; porquanto os levitas serão meus. Eu sou o SENHOR.

4 5 קח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם והיו לי הלויים אני יהוה

46 Quanto aos duzentos e setenta e três, que se houverem de resgatar, que sobrepujam aos levitas dos primogênitos dos filhos de Israel,

4 6 ואת פדויי השלשה והשבעים והמאתים העדפים על הלויים מבכור בני ישראל

47 tomarás para cada cabeça cinco siclos; conforme o siclo do santuário os tomarás, a vinte geras o siclo.

4 7 ולקחת חמשת חמשת שקלים לגלגלת בשקל הקדש תקח עשרים גרה השקל

48 E a Arão e a seus filhos darás o dinheiro dos resgatados, dos que sobejam entre eles.

4 8 ונתתה הכסף לאהרן ולבניו פדויי העדפים בהם

49 Então, Moisés tomou o dinheiro do resgate dos que sobejaram sobre os resgatados pelos levitas.

4 9 ויקח משה את כסף הפדיון מאת העדפים על פדויי הלויים

50 Dos primogênitos dos filhos de Israel tomou o dinheiro, mil e trezentos e sessenta e cinco siclos, segundo o siclo do santuário.

5 0 מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה וששים ושלש מאות ואלף בשקל הקדש

51 E Moisés deu o dinheiro dos resgatados a Arão e a seus filhos, segundo o mandado do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

5 1 ויתן משה את כסף הפדים לאהרן ולבניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה

Bamidbar - Números 4

1 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 Toma a soma dos filhos de Coate, do meio dos filhos de Levi, pelas suas gerações, segundo a casa de seus pais;

2 נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם לבית אבתם

3 da idade de trinta anos para cima até aos cinquenta anos será todo aquele que entrar neste exército, para fazer obra na tenda da congregação.

3 מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאכה באהל מועד

4 Este será o ministério dos filhos de Coate na tenda da congregação, nas coisas santíssimas.

4 זאת עבדת בני קהת באהל מועד קדש הקדשים

5 Quando partir o arraial, Arão e seus filhos virão, e tirarão o véu da coberta, e com ele cobrirão a arca do Testemunho;

5 ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדו את פרכת המסך וכסו בה את ארון העדת

6 e por-lhe-ão por cima uma coberta de peles de texugos, e sobre ela estenderão um pano, todo azul, e lhe meterão os varais.

6 ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בגד כליל תכלת מלמעלה ושמו בדיו

7 Também sobre a mesa da proposição estenderão um pano azul; e, sobre ela, porão os pratos, e os seus incensários, e as taças, e as escudelas; também o pão contínuo estará sobre ela.

7 ועל שלחן הפנים יפרשו בגד תכלת ונתנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהיה

8 Depois, estenderão, em cima deles, um pano carmesim, e, com a coberta de peles de texugos, o cobrirão, e lhe porão os seus varais.

8 ופרשו עליהם בגד תולעת שני וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו

9 Então, tomarão um pano azul e cobrirão o castiçal da luminária, e as suas lâmpadas, e os seus espevitadores, e os seus apagadores, e todos os seus vasos de azeite com que o servem.

לקחו בגד תכלת וכסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקחיה ואת מחתתיה ואת כל 9 כלי שמנה אשר ישרתו לה בהם

10 E meterão, a ele e a todos os seus utensílios, na cobertura de peles de texugos e o porão sobre os varais.

ונתנו אתה ואת כל כליה אל מכסה עור תחש ונתנו על המוט 10

11 E, sobre o altar de ouro, estenderão um pano azul, e com a cobertura de peles de texugos o cobrirão, e lhe porão os seus varais.

ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת וכסו אתו במכסה עור תחש ושמו את בדיו 11

12 Também tomarão todos os utensílios do ministério, com que servem no santuário; e os porão num pano azul, e os cobrirão com uma cobertura de peles de texugos, e os porão sobre os varais.

ולקחו את כל כלי השרת אשר ישרתו בם בקדש ונתנו אל בגד תכלת וכסו אותם 12 במכסה עור תחש ונתנו על המוט

13 E tirarão as cinzas do altar e por cima dele estenderão um pano de púrpura.

ודשנו את המזבח ופרשו עליו בגד ארגמן 13

14 E sobre ele porão todos os seus instrumentos com que o servem os seus braseiros, e os garfos, e as pás, e as bacias, todos os utensílios do altar; e por cima dele estenderão uma cobertura de peles de texugos e lhe porão os seus varais.

ונתנו עליו את כל כליו אשר ישרתו עליו בהם את המחתת את המזלגת ואת היעים 14 ואת המזרקת כל כלי המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו

15 Havendo, pois, Arão e seus filhos, ao partir do arraial, acabado de cobrir o santuário e todos os instrumentos do santuário, então, os filhos de Coate virão para levá-lo; mas no santuário não tocarão para que não morram; este é o cargo dos filhos de Coate na tenda da congregação.

וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדש ואת כל כלי הקדש בנסע המחנה ואחרי כן יבאו בני 15 קהת לשאת ולא יגעו אל הקדש ומתו אלה משא בני קהת באהל מועד

16 Porém o cargo de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, será o azeite da luminária, e o incenso aromático, e a contínua oferta dos manjares, e o azeite da unção, o cargo de todo o tabernáculo e de tudo que nele há, o santuário e os seus

móveis.

16 ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו

17 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

17 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

18 Não deixareis extirpar a tribo das gerações dos coatitas do meio dos levitas.

18 אל תכריתו את שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים

19 Mas isto lhes fareis, para que vivam e não morram, quando chegarem à santidade das santidades Arão e seus filhos virão e a cada um porão no seu ministério e no seu cargo.

19 וזאת עשו להם וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו

20 Porém não entrarão a ver, quando cobrirem o santuário, para que não morram.

20 ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו

21 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

21 וידבר יהוה אל משה לאמר

22 Toma também a soma dos filhos de Gérson, segundo a casa de seus pais, segundo as suas gerações;

22 נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם

23 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, contarás a todo aquele que entrar a servir no seu serviço, para exercer o ministério na tenda da congregação.

23 מכן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהל מועד

24 Este será o ministério das gerações dos gersonitas, no serviço e na carga

24 זאת עבדת משפחת הגרשני לעבד ולמשא

25 levarão, pois, as cortinas do tabernáculo, e a tenda da congregação, e a sua coberta, e a coberta de peles de texugos que está em cima, sobre ele, e o véu da porta da tenda da congregação,

25 ונשאו את יריעת המשכן ואת אהל מועד מכסהו ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה

ואת מסך פתח אהל מועד

26 e as cortinas do pátio, e o véu da porta do pátio, que está junto ao tabernáculo e junto ao altar em redor, e as suas cordas, e todos os instrumentos do seu ministério, com tudo o que se adereçar para eles, para que ministrem.

ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת 2 6 מיתריהם ואת כל כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו

27 Todo o ministério dos filhos dos gersonitas, em todo o seu cargo e em todo o seu ministério, será segundo o mandado de Arão e de seus filhos; e lhes encomendareis em guarda todo o seu cargo.

על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשני לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם 2 7 עלהם במשמרת את כל משאם

28 Este é o ministério das gerações dos filhos dos gersonitas na tenda da congregação; e a sua guarda será debaixo da mão de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

ואת עבדת משפחת בני הגרשני באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן 2 8

29 Quanto aos filhos de Merari, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais os contarás;

בני מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם 2 9

30 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, contarás a todo aquele que entrar neste serviço, para exercer o ministério da tenda da congregação.

מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת 3 0 אהל מועד

31 Esta, pois, será a guarda do seu cargo, segundo todo o seu ministério, na tenda da congregação as tábuas do tabernáculo, e os seus varais, e as suas colunas, e as suas bases;

וזאת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמודיו ואדניו 3 1

32 como também as colunas do pátio em redor, e as suas bases, e as suas estacas, e as suas cordas, com todos os seus instrumentos, com todo o seu ministério; e contareis os utensílios da guarda do seu cargo, nome por nome.

ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשמת 3 2 תפקדו את כלי משמרת משאם

33 Este é o ministério das gerações dos filhos de Merari, segundo todo o seu ministério, na tenda da congregação, debaixo da mão de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

זאת עבדת משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן 3 3

34 Moisés, pois, e Arão e os príncipes da congregação contaram os filhos dos coatitas, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais;

ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה את בני הקהתי למשפחתם ולבית אבתם 3 4

35 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, todo aquele que entrou neste serviço, para o ministério da tenda da congregação.

מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד 3 5

36 Os que deles foram contados, pois, segundo as suas gerações, foram dois mil e setecentos e cinquenta.

ויהיו פקדיהם למשפחתם אלפים שבע מאות וחמשים 3 6

37 Estes são os que foram contados das gerações dos coatitas, de todo aquele que ministrava na tenda da congregação, os quais contaram Moisés e Arão, conforme o mandado do SENHOR pela mão de Moisés.

אלה פקודי משפחת הקהתי כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה 3 7
ביד משה

38 Semelhantemente os que foram contados dos filhos de Gérson, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais,

ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם 3 8

39 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, todo aquele que entrou neste serviço, para o ministério na tenda da congregação,

מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד 3 9

40 os que deles foram contados, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais, foram dois mil e seiscentos e trinta.

ויהיו פקדיהם למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים 4 0

41 Estes são os contados das gerações dos filhos de Gérson, de todo aquele que ministrava na tenda da congregação; os quais contaram Moisés e Arão, conforme o mandado do SENHOR.

אלה פקודי משפחת בני גרשון כל העבד באהל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה

42 E os que foram contados das gerações dos filhos de Merari, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais,

ופקודי משפחת בני מררי למשפחתם לבית אבתם

43 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, todo aquele que entrou neste serviço, para o ministério na tenda da congregação,

מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהל מועד

44 foram, pois, os que foram deles contados, segundo as suas gerações, três mil e duzentos.

ויהיו פקדיהם למשפחתם שלשת אלפים ומאתים

45 Estes são os contados das gerações dos filhos de Merari; os quais contaram Moisés e Arão, conforme o mandado do SENHOR, pela mão de Moisés.

אלה פקודי משפחת בני מררי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביד משה

46 Todos os que deles foram contados, que contaram Moisés e Arão, e os príncipes de Israel, dos levitas, segundo as suas gerações e segundo a casa de seus pais,

ל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם

47 da idade de trinta anos para cima, até aos cinquenta, todo aquele que entrava a executar o ministério da administração e o ministério da carga na tenda da congregação,

ובן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל הבא לעבד עבדת עבודה ועבדת משא באהל מועד

48 os que deles foram contados foram oito mil quinhentos e oitenta.

ויהיו פקדיהם שמנת אלפים וחמש מאות ושמנים

49 Conforme o mandado do SENHOR pela mão de Moisés, foram contados, cada qual segundo o seu ministério e segundo o seu cargo; e foram, os que deles foram contados, aqueles que o SENHOR ordenara a Moisés.

על פי יהוה פקד אותם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה

Bamidbar - Números 5

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Ordena aos filhos de Israel que lancem fora do arraial a todo leproso, e a todo o que padece fluxo, e a todos os imundos por causa de contato com algum morto.

2 צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש

3 Desde o homem até à mulher os lançareis; fora do arraial os lançareis, para que não contaminem os seus arraiais, no meio dos quais eu habito.

3 מזכר עד נקבה תשלחו אל מחוץ למחנה תשלחום ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שכן בתוכם

4 E os filhos de Israel fizeram assim, e os lançaram fora do arraial; como o SENHOR falara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל

5 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

5 וידבר יהוה אל משה לאמר

6 Dize aos filhos de Israel Quando homem ou mulher fizer algum de todos os pecados humanos, transgredindo contra o SENHOR, tal alma culpada é.

6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטאת האדם למעל מעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא

7 E confessará o pecado que fez; então, restituirá pela sua culpa segundo a soma total, e lhe acrescentará o seu quinto, e o dará àquele contra quem se fez culpado.

7 והתודו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו וחמישתו יסף עליו ונתן לאשר לו אשם לו

8 Mas, se aquele homem não tiver resgatador, a quem se restitua pela culpa, então, a culpa que se restituir ao SENHOR será do sacerdote, além do carneiro

da expiação com que por ele fizer expiação.

8 ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכפרים
אשר יכפר בו עליו

9 Semelhantemente, toda oferta de todas as coisas santificadas dos filhos de Israel, que trouxerem ao sacerdote, será sua.

9 וכל תרומה לכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה

10 E as coisas santificadas de cada um serão suas; o que alguém der ao sacerdote será seu

10 ואיש את קדשיו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה

11 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

11 וידבר יהוה אל משה לאמר

12 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando a mulher de alguém se desviar e prevaricar contra ele,

12 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש איש כי תשטה אשתו ומעלה בו מעל

13 de maneira que algum homem se houver deitado com ela, e for oculto aos olhos de seu marido, e ela o tiver ocultado, havendo-se ela contaminado, e contra ela não houver testemunha, e no feito não for apanhada,

13 שכב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישה ונסתרה והיא נטמאה ועד אין בה והוא
לא נתפשה

14 e o espírito de ciúmes vier sobre ele, e de sua mulher tiver ciúmes, por ela se haver contaminado, ou sobre ele vier o espírito de ciúmes, e de sua mulher tiver ciúmes, não se havendo ela contaminado,

14 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את
אשתו והיא לא נטמאה

15 então, aquele varão trará a sua mulher perante o sacerdote e juntamente trará a sua oferta por ela uma décima de efa de farinha de cevada, sobre a qual não deitará azeite, nem sobre ela porá incenso, porquanto é oferta de manjares de ciúmes, oferta memorativa, que traz a iniquidade em memória.

15 הביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים
לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון

16 E o sacerdote a fará chegar, e a porá perante a face do SENHOR.

והקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה 16

17 E o sacerdote tomará água santa num vaso de barro; também tomará o sacerdote do pó que houver no chão do tabernáculo e o deitará na água.

ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן 17 ונתן אל המים

18 Então, o sacerdote apresentará a mulher perante o SENHOR e descobrirá a cabeça da mulher; e a oferta memorativa de manjares, que é a oferta de manjares dos ciúmes, porá sobre as suas mãos, e a água amarga, que traz consigo a maldição, estará na mão do sacerdote.

והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על כפיה את מנחת 18 הזכרון מנחת קנאת הוא וביד הכהן יהיו מי המרים המאדרים

19 E o sacerdote a conjurará e dirá àquela mulher Se ninguém contigo se deitou e se não te apartaste de teu marido pela imundícia, destas águas amargas, amaldiçoantes, serás livre.

והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה 19 תחת אישך הנקי ממי המרים המאדרים האלה

20 Mas, se te apartaste de teu marido e te contaminaste, e algum homem, fora de teu marido, se deitou contigo;

ואת כי שטית תחת אישך וכי נטמאת ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך 20

21 então, o sacerdote conjurará a mulher com a conjuração da maldição; e o sacerdote dirá à mulher O SENHOR te ponha por maldição e por conjuração no meio do teu povo, fazendo-te o SENHOR descair a coxa e inchar o ventre,

והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותך לאלה 21 ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנך צבה

22 e esta água amaldiçoante entre nas tuas entranhas, para te fazer inchar o ventre e te fazer descair a coxa. Então, a mulher dirá Amém! Amém!

ובאו המים המאדרים האלה במעיך לצבות בטן ולנפל ירך ואמרה האשה אמן אמן 22

23 Depois, o sacerdote escreverá estas mesmas maldições num livro e com a água amarga as apagará.

וכתב את האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי המרים 23

24 E a água amarga, amaldiçoante, dará a beber à mulher, e a água amaldiçoante

entrará nela para amargurar.

2 4 והשקה את האשה את מי המרים המאדרים ובאו בה המים המאדרים למרים

25 E o sacerdote tomará a oferta de manjares dos ciúmes da mão da mulher e moverá a oferta de manjares perante o SENHOR; e a oferecerá sobre o altar.

2 5 ולקח הכהן מיד האשה את מנחת הקנאת והניף את המנחה לפני יהוה והקריב אתה אל המזבח

26 Também o sacerdote tomará um punhado da oferta de manjares, da oferta memorativa, e sobre o altar o queimará; e, depois, dará a beber a água à mulher.

2 6 וקמץ הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את האשה את המים

27 E, havendo-lhe dado a beber aquela água, será que, se ela se tiver contaminado e contra seu marido tiver prevaricado, a água amaldiçoante entrará nela para amargura, e o seu ventre se inchará, e a sua coxa descairá; e aquela mulher será por maldição no meio do seu povo.

2 7 והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המים המאדרים למרים וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה האשה לאלה בקרב עמה

28 E, se a mulher se não tiver contaminado, mas estiver limpa, então, será livre e conceberá semente.

2 8 ואם לא נטמאה האשה וטהרה הוא ונקתה ונורעה זרע

29 Esta é a lei dos ciúmes, quando a mulher, em poder de seu marido, se desviar e for contaminada;

2 9 זאת תורת הקנאת אשר תשטה אשה תחת אישה ונטמאה

30 ou quando sobre o homem vier o espírito de ciúmes, e tiver ciúmes de sua mulher, apresente a mulher perante o SENHOR, e o sacerdote nela execute toda esta lei.

3 0 או איש אשר תעבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת

31 E o homem será livre da iniquidade, porém a mulher levará a sua iniquidade.

3 1 ונקה האיש מעון והאשה ההוא תשא את עונה

Bamidbar - Números 6

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando um homem ou mulher se tiver separado, fazendo voto de nazireu, para se separar para o SENHOR,

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר ליהוה

3 de vinho e de bebida forte se apartará; vinagre de vinho ou vinagre de bebida forte não beberá; nem beberá alguma beberagem de uvas; nem uvas frescas nem secas comerá.

3 מִיַּין וּשְׂכָר יִזִּיר חֲמֵץ יֵין וְחֲמֵץ שֹׂכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וְעֲנָבִים לֶחִים 3 וִיבָשִׁים לֹא יֹאכֵל

4 Todos os dias do seu nazireado, não comerá de coisa alguma que se faz da vinha, desde os caroços até às cascas.

4 כָּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִגֶּפֶן הַיֵּין מִחֲרָצִים וְעַד זֶג לֹא יֹאכֵל

5 Todos os dias do voto do seu nazireado sobre a sua cabeça não passará navalha; até que se cumpram os dias, que se separou para o SENHOR, santo será, deixando crescer as guedelhas do cabelo da sua cabeça.

5 כָּל יְמֵי נִדְרֵי נִזְרוֹ תַעֲרֹל לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ עַד מִלֵּאת הַיָּמִם אֲשֶׁר יִזִּיר לַיהוָה קֹדֶשׁ יִהְיֶה 5 גִּדֵּל פֶּרַע שַׁעַר רֹאשׁוֹ

6 Todos os dias que se separar para o SENHOR, não se chegará a corpo de um morto.

6 כָּל יְמֵי הִזְיָרוֹ לַיהוָה עַל נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא

7 Por seu pai, ou por sua mãe, ou por seu irmão, ou por sua irmã, por eles se não contaminará, quando forem mortos; porquanto o nazireado do seu Deus está sobre a sua cabeça.

7 לֹאֲבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו וּלְאָחֹתוֹ לֹא יִטְמָא לָהֶם בְּמָתָם כִּי נִזִּיר אֱלֹהֵיו עַל רֹאשׁוֹ 7

8 Todos os dias do seu nazireado, santo será ao SENHOR.

8 כל ימי נזרו קדש הוא ליהוה

9 E se alguém vier a morrer junto a ele por acaso, subitamente, e contaminar a cabeça do seu nazireado, então, no dia da sua purificação, rapará a sua cabeça, e, ao sétimo dia, a rapará.

9 וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו

10 E, ao oitavo dia, trará duas rolas ou dois pombinhos, ao sacerdote, à porta da tenda da congregação;

10 וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד

11 e o sacerdote oferecerá um para expiação do pecado e o outro para holocausto; e fará propiciação por esse que pecou no corpo morto; assim, naquele mesmo dia, santificará a sua cabeça.

11 ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא

12 Então, separará os dias do seu nazireado ao SENHOR e, para expiação da culpa, trará um cordeiro de um ano; e os dias antecedentes serão perdidos, porquanto o seu nazireado foi contaminado.

12 והזיר ליהוה את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי טמא נזרו

13 E esta é a lei do nazireu; no dia em que se cumprirem os dias do seu nazireado, trá-lo-ão à porta da tenda da congregação;

13 וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד

14 e ele oferecerá a sua oferta ao SENHOR, um cordeiro sem mancha, de um ano, em holocausto, e uma cordeira sem mancha, de um ano, para expiação da culpa, e um carneiro sem mancha por oferta pacífica;

14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים

15 e um cesto de bolos asmos, bolos de flor de farinha com azeite, amassados, e coscorões asmos untados com azeite, como também a sua oferta de manjares e as suas libações.

15 וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם

16 E o sacerdote os trará perante o SENHOR e sacrificará a sua expiação do pecado e o seu holocausto;

16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו

17 também sacrificará o carneiro em sacrifício pacífico ao SENHOR, com o cesto dos bolos asmos; e o sacerdote oferecerá a sua oferta de manjares e a sua libação.

17 ואת האיל יעשה זבח שלמים ליהוה על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו

18 Então, o nazireu, à porta da tenda da congregação, rapará a cabeça do seu nazireado, e tomará o cabelo da cabeça do seu nazireado, e o porá sobre o fogo que está debaixo do sacrifício pacífico.

18 וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים

19 Depois, o sacerdote tomará a espádua cozida do carneiro, e um bolo asmo do cesto, e um coscorão asmo e os porá nas mãos do nazireu, depois de haver este rapado a cabeça do seu nazireado.

19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו

20 E o sacerdote os moverá, em oferta de movimento, perante o SENHOR; isto é santo para o sacerdote, juntamente com o peito da oferta de movimento e com a espádua da oferta alçada; e, depois, o nazireu pode beber vinho.

20 הניף אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין

21 Esta é a lei do nazireu que fizer voto da sua oferta ao SENHOR pelo seu nazireado, além do que alcançar a sua mão; segundo o seu voto, que fizer, assim fará conforme a lei do seu nazireado.

21 זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו

22 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

22 וידבר יהוה אל משה לאמר

23 Fala a Arão e a seus filhos, dizendo Assim abençoareis os filhos de Israel,

dizendo-lhes

2 3 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם

24 O SENHOR te abençoe e te guarde;

2 4 יברכך יהוה וישמרך

25 o SENHOR faça resplandecer o seu rosto sobre ti e tenha misericórdia de ti;

2 5 יאר יהוה פניו אליך ויחנך

26 o SENHOR sobre ti levante o seu rosto e te dê a paz.

2 6 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום

27 Assim, porão o meu nome sobre os filhos de Israel, e eu os abençoarei.

2 7 וישמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם

Bamidbar - Números 7

1 E aconteceu, no dia em que Moisés acabou de levantar o tabernáculo, e o ungiu, e o santificou, e todos os seus utensílios, e também o altar e todos os seus utensílios, e os ungiu, e os santificou,

1 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם

2 que os príncipes de Israel, os cabeças da casa de seus pais, os que foram príncipes das tribos, que estavam sobre os que foram contados, ofereceram,

2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטת הם העמדים על הפקדים

3 e trouxeram a sua oferta perante o SENHOR seis carros cobertos e doze bois; por dois príncipes, um carro; e para cada um, um boi; e os trouxeram diante do tabernáculo.

3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר בקר עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן

4 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

4 ויאמר יהוה אל משה לאמר

5 Toma os deles, e serão para servir no ministério da tenda da congregação; e os darás aos levitas, a cada qual segundo o seu ministério.

5 קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים איש כפי עבדתו

6 Assim, Moisés tomou os carros e os bois e os deu aos levitas.

6 ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אותם אל הלויים

7 Dois carros e quatro bois deu aos filhos de Gérson, segundo o seu ministério;

7 את שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם

8 e quatro carros e oito bois deu aos filhos de Merari, segundo o seu ministério, debaixo da mão de Itamar, filho de Arão, o sacerdote.

8 ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן

הכהן

9 Mas aos filhos de Coate nada deu, porquanto a seu cargo estava o santuário, e o levavam aos ombros.

9 ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו

10 E ofereceram os príncipes para a consagração do altar, no dia em que foi ungido; ofereceram, pois, os príncipes a sua oferta perante o altar.

10 ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשאים את קרבנם לפני המזבח

11 E disse o SENHOR a Moisés Cada príncipe oferecerá a sua oferta (cada qual em seu dia) para a consagração do altar.

11 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המזבח

12 O que, pois, no primeiro dia, ofereceu a sua oferta foi Naassom, filho de Aminadabe, pela tribo de Judá.

12 ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה

13 E a sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

13 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

14 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

14 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת

15 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

15 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה

16 um bode, para expiação do pecado;

16 שעיר עזים אחד לחטאת

17 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Naassom, filho de Aminadabe.

17 ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב

18 No segundo dia, fez a sua oferta Natanael, filho de Zuar, príncipe de Issacar.

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר 18

19 E pela sua oferta ofereceu um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para a oferta de manjares;

הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים 19
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

20 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 20

21 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 21

22 um bode, para expiação do pecado;

שעיר עזים אחד לחטאת 22

23 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Natanael, filho de Zuar.

ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתודים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה 23
קרבן נתנאל בן צוער

24 No terceiro dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן 24

25 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל 25
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

26 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 26

27 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 27

28 um bode, para expiação do pecado;

שעיר עזים אחד לחטאת 28

29 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Eliabe, filho de Helom.

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה 29
קרבת אליאב בן חלן

30 No quarto dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Rúben, Elizur, filho de Sedeur.

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור 30

31 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

קרבתו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל 31
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה

32 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 32

33 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 33

34 um bode, para expiação do pecado;

שעיר עזים אחד לחטאת 34

35 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Elizur, filho de Sedeur.

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה 35
קרבת אליצור בן שדיאור

36 No quinto dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיאל בן צורישדי 36

37 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל 37
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

38 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 38

39 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 39

40 um bode, para expiação do pecado;

שעיר עזים אחד לחטאת 40

41 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Selumiel, filho de Zurisadai.

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה 41
קרבן שלמיאל בן צורישדי

42 No sexto dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל 42

43 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל 43
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

44 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 44

45 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 45

46 um bode, para expiação do pecado;

שעיר עזים אחד לחטאת 46

47 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Eliasafe, filho de Deuel.

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה 47
קרבן אליסף בן דעואל

48 No sétimo dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Efraim, Elisama, filho de Amiúde.

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד 4 8

49 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל 4 9
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

50 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 5 0

51 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 5 1

52 um bode, para expiação do pecado;

שעיר עזים אחד לחטאת 5 2

53 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Elisama, filho de Amiúde.

ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה 5 3
קרבן אלישמע בן עמיהוד

54 No oitavo dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור 5 4

55 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל 5 5
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

56 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 5 6

57 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 5 7

58 um bode, para expiação do pecado;

שעיר עזים אחד לחטאת 5 8

59 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Gamaliel, filho de Pedazur.

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה 5 9
קרבת גמליאל בן פדהצור

60 No dia nono, ofereceu o príncipe dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעני 6 0

61 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

קרבתו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל 6 1
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה

62 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 6 2

63 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 6 3

64 um bode, para expiação do pecado;

שעיר עזים אחד לחטאת 6 4

65 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Abidã, filho de Gideoni.

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה 6 5
קרבת אבידן בן גדעני

66 No décimo dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Dã, Aiezer, filho de Amisadai.

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי 6 6

67 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל 6 7
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה

68 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 6 8

69 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 6 9

70 um bode, para expiação do pecado;

שעיר עזים אחד לחטאת 7 0

71 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Aiezer, filho de Amisadai.

ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה 7 1
קרבן אחיעזר בן עמישדי

72 No dia undécimo, ofereceu o príncipe dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן 7 2

73 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל 7 3
הקדש שניהם מלאים סלת כלולה בשמן למנחה

74 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 7 4

75 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 7 5

76 um bode, para expiação do pecado;

שעיר עזים אחד לחטאת 7 6

77 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Pagiel, filho de Ocrã.

ולזבח השלמים בקר שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה 7 7

קרבן פגעיאל בן עכרן

78 No duodécimo dia, ofereceu o príncipe dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן 7 8

79 A sua oferta foi um prato de prata, do peso de cento e trinta siclos, uma bacia de prata, do peso de setenta siclos, segundo o siclo do santuário; ambos cheios de flor de farinha, amassada com azeite, para oferta de manjares;

קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל 7 9
הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה

80 uma taça de dez siclos, de ouro, cheia de incenso;

כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת 8 0

81 um novilho, um carneiro, um cordeiro de um ano, para holocausto;

פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה 8 1

82 um bode, para expiação do pecado;

שעיר עזים אחד לחטאת 8 2

83 e, para sacrifício pacífico, dois bois, cinco carneiros, cinco bodes, cinco cordeiros de um ano; esta foi a oferta de Aira, filho de Enã.

ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה 8 3
קרבן אחירע בן עינן

84 Esta é a consagração do altar, feita pelos príncipes de Israel, no dia em que foi ungido doze pratos de prata, doze bacias de prata, doze taças de ouro;

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה 8 4
מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה

85 cada prato de prata, de cento e trinta siclos, e cada bacia, de setenta; toda a prata dos utensílios foi dois mil e quatrocentos siclos, segundo o siclo do santuário;

שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים 8 5
וארבע מאות בשקל הקדש

86 doze taças de ouro, cheias de incenso, cada taça de dez siclos, segundo o siclo do santuário; todo o ouro das taças foi de cento e vinte siclos;

זֶפֶת זֶהֱב שְׁתִּים עֶשְׂרֵה מִלֵּאת קִטְרֶת עֶשְׂרֵה עֶשְׂרֵה הֶכֶף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל זֶהֱב הַכֹּפֹת 8 6
עֶשְׂרִים וּמֵאָה

87 todos os bois para holocausto foram doze novilhos; carneiros, doze; doze cordeiros de um ano, com a sua oferta de manjares, e doze bodes, para expiação do pecado;

כָּל הַבָּקָר לַעֲלֹה שְׁנַיִם עֶשְׂרִי פְרִים אֵילִם שְׁנַיִם עֶשְׂרִי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם עֶשְׂרִי 8 7
וּמִנְחָתָם וְשַׁעֲרֵי עֲזִים שְׁנַיִם עֶשְׂרִי לַחֲטָאת

88 e todos os bois para sacrifício pacífico foram vinte e quatro novilhos; os carneiros, sessenta; os bodes, sessenta; os cordeiros de um ano, sessenta; esta é a consagração do altar, depois que foi ungido.

וְכָל בָּקָר זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וָאַרְבַּעַת פְּרִים אֵילִם שְׁשִׁים עֶתְדִים שְׁשִׁים כִּבְשִׁים בְּנֵי 8 8
שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשַּׁח אֹתוֹ

89 E, quando Moisés entrava na tenda da congregação para falar com o SENHOR, então, ouvia a voz que lhe falava de cima do propiciatório, que está sobre a arca do Testemunho entre os dois querubins; assim com ele falava.

וּבָא מֹשֶׁה אֶל אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מְדַבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר 8 9
עַל אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים וַיְדַבֵּר אֵלָיו

Bamidbar - Números 8

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala a Arão e dize-lhe Quando acenderes as lâmpadas, defronte do candeeiro alumiarão as sete lâmpadas.

2 דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות

3 E Arão fez assim; defronte da face do candeeiro acendeu as suas lâmpadas, como o SENHOR ordenara a Moisés.

3 ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה

4 E era esta obra do candeeiro de ouro batido; desde o seu pé até às suas flores era batido; conforme o modelo que o SENHOR mostrara a Moisés, assim ele fez o candeeiro.

4 זה מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה מקשה הוא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה

5 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

5 וידבר יהוה אל משה לאמר

6 Toma os levitas do meio dos filhos de Israel e purifica-os;

6 קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם

7 e assim lhes farás, para os purificar Esparge sobre eles a água da expiação; e sobre toda a sua carne farão passar a navalha, e lavarão as suas vestes, e se purificarão.

7 וכה תעשה להם לטהרם הזה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם וטהרו

8 Então, tomarão um novilho, com a sua oferta de manjares de flor de farinha amassada com azeite; e tomarás outro novilho, para expiação do pecado.

8 ולקחו פר בן בקר ומנחתו סלת כלולה בשמן ופר שני בן בקר תקח לחטאת

9 E farás chegar os levitas perante a tenda da congregação; e farás ajuntar toda a congregação dos filhos de Israel.

9 והקרבת את הלויים לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת בני ישראל

10 Farás, pois, chegar os levitas perante o SENHOR; e os filhos de Israel porão as suas mãos sobre os levitas.

10 והקרבת את הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלויים

11 E Arão moverá os levitas por oferta de movimento perante o SENHOR pelos filhos de Israel; e serão para servirem no ministério do SENHOR.

11 והניף אהרן את הלויים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה

12 E os levitas porão as suas mãos sobre a cabeça dos novilhos; então, sacrifica tu um para expiação do pecado e o outro, para holocausto ao SENHOR, para fazer expiação pelos levitas.

12 והלויים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטאת ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלויים

13 E porás os levitas perante Arão, e perante os seus filhos, e os moverás por oferta de movimento ao SENHOR.

13 והעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אתם תנופה ליהוה

14 E separarás os levitas do meio dos filhos de Israel, para que os levitas meus sejam.

14 והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים

15 E, depois, os levitas entrarão para fazerem o serviço da tenda da congregação; e tu os purificarás e, por oferta de movimento, os moverás.

15 ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהל מועד וטהרת אתם והנפת אתם תנופה

16 Porquanto eles, do meio dos filhos de Israel, me são dados; em lugar de todo aquele que abre a madre, do primogênito de cada um dos filhos de Israel, para mim os tenho tomado.

16 כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי

17 Porque meu é todo primogênito entre os filhos de Israel, entre os homens e entre os animais; no dia em que, na terra do Egito, feri a todo primogênito, os santifiquei para mim.

כי לי כל בכור בבני ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל בכור בארץ מצרים הקדשתי 17
אתם לי

18 E tomei os levitas em lugar de todo primogênito entre os filhos de Israel.

ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני ישראל 18

19 E os levitas, dados a Arão e a seus filhos, do meio dos filhos de Israel, tenho dado para exercerem o ministério dos filhos de Israel na tenda da congregação e para fazerem expiação pelos filhos de Israel, para que não haja praga entre os filhos de Israel, chegando-se os filhos de Israel ao santuário.

ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל 19
באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת בני ישראל אל הקדש

20 E assim fez Moisés, e Arão, e toda a congregação dos filhos de Israel com os levitas; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim os filhos de Israel lhes fizeram.

ויעש משה ואהרן וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה יהוה את משה ללויים כן 20
עשו להם בני ישראל

21 E os levitas se purificaram e lavaram as suas vestes, e Arão os moveu por oferta movida perante o SENHOR, e Arão fez expiação por eles, para purificá-los.

ויתחטאו הלויים ויכבסו בגדיהם וינף אהרן אתם תנופה לפני יהוה ויכפר עליהם אהרן 21
לטהרם

22 E, depois, vieram os levitas, para exercerem o seu ministério na tenda da congregação, perante Arão e perante os seus filhos; como o SENHOR ordenara a Moisés acerca dos levitas, assim lhes fizeram.

ואחרי כן באו הלויים לעבד את עבדתם באהל מועד לפני אהרן ולפני בניו כאשר צוה 22
יהוה את משה על הלויים כן עשו להם

23 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 23

24 Este é o ofício dos levitas Da idade de vinte e cinco anos para cima entrarão, para fazerem o serviço no ministério da tenda da congregação;

זאת אשר ללויים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבוא לצבא צבא בעבדת אהל מועד 24

25 mas, desde a idade de cinquenta anos, sairão da milícia deste ministério e

nunca mais servirão.

ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד 2 5

26 Porém com os seus irmãos servirão na tenda da congregação, para terem cuidado da guarda; mas o ministério não exercerão; assim farás com os levitas nas suas guardas.

ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד ככה תעשה ללויים 2 6
במשמרתם

Bamidbar - Números 9

1 E falou o SENHOR a Moisés no deserto do Sinai, no segundo ano da sua saída da terra do Egito, no primeiro mês, dizendo

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון
לאמר

2 Que os filhos de Israel celebrem a Páscoa a seu tempo determinado.

ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו

3 No dia catorze deste mês, pela tarde, a seu tempo determinado a celebrareis; segundo todos os seus estatutos e segundo todos os seus ritos, a celebrareis.

בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו
תעשו אתו

4 Disse, pois, Moisés aos filhos de Israel que celebrassem a Páscoa.

וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח

5 Então, celebraram a Páscoa no dia catorze do primeiro mês, pela tarde, no deserto do Sinai; conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram os filhos de Israel.

ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר
צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל

6 E houve alguns que estavam imundos pelo corpo de um homem morto; e no mesmo dia não podiam celebrar a Páscoa; pelo que se chegaram perante Moisés e perante Arão aquele mesmo dia.

ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני
משה ולפני אהרן ביום ההוא

7 E aqueles homens disseram-lhe Imundos estamos nós pelo corpo de um homem morto; por que seríamos privados de oferecer a oferta do SENHOR a seu tempo determinado no meio dos filhos de Israel?

ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקרב את

קרבן יהוה במעדו בתוך בני ישראל

8 E disse-lhes Moisés Esperai, e ouvirei o que o SENHOR vos ordenará.

8 ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה לכם

9 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

9 וידבר יהוה אל משה לאמר

10 Fala aos filhos de Israel, dizendo Quando alguém entre vós ou entre as vossas gerações for imundo por corpo morto ou se achar em jornada longe de vós, contudo, ainda celebrará a Páscoa ao SENHOR.

10 דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליהוה

11 No segundo mês, no dia catorze, de tarde, a celebração Com pães asmos e ervas amargas a comerão.

11 בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומררים יאכלהו

12 Dela nada deixarão até à manhã e dela não quebrarão osso algum; segundo todo o estatuto da Páscoa, a celebração.

12 לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו

13 Porém, quando um homem for limpo, e não estiver de caminho, e deixar de celebrar a Páscoa, tal alma do seu povo será extirpada; porquanto não ofereceu a oferta do SENHOR a seu tempo determinado; tal homem levará o seu pecado.

13 והאיש אשר הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב במעדו חטאו ישא האיש ההוא

14 E, quando um estrangeiro peregrinar entre vós e também celebrar a Páscoa ao SENHOR, segundo o estatuto da Páscoa e segundo o seu rito, assim a celebrará; um mesmo estatuto haverá para vós, assim para o estrangeiro como para o natural da terra.

14 וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליהוה כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ

15 E, no dia de levantar o tabernáculo, a nuvem cobriu o tabernáculo sobre a tenda do Testemunho; e, à tarde, estava sobre o tabernáculo como uma aparência de fogo até à manhã.

15 וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן

כמראה אש עד בקר

16 Assim era de contínuo a nuvem o cobria, e, de noite, havia aparência de fogo.

1 6 כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה

17 Mas, sempre que a nuvem se alçava sobre a tenda, os filhos de Israel após ela partiam; e, no lugar onde a nuvem parava, ali os filhos de Israel assentavam o seu arraial.

1 7 ולפי העלת הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל

18 Segundo o dito do SENHOR, os filhos de Israel partiam e segundo o dito do SENHOR assentavam o arraial; todos os dias em que a nuvem parava sobre o tabernáculo, assentavam o arraial.

1 8 על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו

19 E, quando a nuvem se detinha muitos dias sobre o tabernáculo, então, os filhos de Israel tinham cuidado da guarda do SENHOR e não partiam.

1 9 ובהאריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יהוה ולא יסעו

20 E era que, quando a nuvem poucos dias estava sobre o tabernáculo, segundo o dito do SENHOR, se alojavam e, segundo o dito do SENHOR, partiam.

2 0 ויש אשר יהיה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו

21 Porém era que, quando a nuvem desde a tarde até à manhã ficava ali e a nuvem se alçava pela manhã, então, partiam; quer de dia quer de noite, alçando-se a nuvem, partiam.

2 1 ש אשר יהיה הענן מערב עד בקר ונעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלה הענן ונסעו

22 Ou, quando a nuvem sobre o tabernáculo se detinha dois dias, ou um mês, ou um ano, ficando sobre ele, então, os filhos de Israel se alojavam e não partiam; e, alçando-se ela, partiam.

2 2 או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו

23 Segundo o dito do SENHOR, se alojavam e, segundo o dito do SENHOR, partiam; da guarda do SENHOR tinham cuidado, segundo o dito do SENHOR pela mão de Moisés.

על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרת יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה 2 3

Bamidbar - Números 10

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Faze duas trombetas de prata; de obra batida as farás; e te serão para a convocação da congregação e para a partida dos arraiais.

2 עשה לך שתי חצוצרת כסף מקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המחנות

3 E, quando as tocarem ambas, então, toda a congregação se congregará a ti à porta da tenda da congregação.

3 ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל מועד

4 Mas, quando tocar uma só, então, a ti se congregarão os príncipes, os cabeças dos milhares de Israel.

4 ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל

5 Quando, retinindo, as tocardes, então, partirão os arraiais que alojados estão da banda do oriente.

5 ותקעתם תרועה ונסעו המחנות החנים קדמה

6 Mas, quando a segunda vez, retinindo, as tocardes, então, partirão os arraiais que se alojam da banda do sul; retinindo, as tocarão para as suas partidas.

6 ותקעתם תרועה שנית ונסעו המחנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם

7 Porém, ajuntando a congregação, as tocareis, mas sem retinir.

7 ובהקהיל את הקהל תתקעו ולא תריעו

8 E os filhos de Arão, sacerdotes, tocarão as trombetas; e a vós serão por estatuto perpétuo nas vossas gerações.

8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם

9 E, quando na vossa terra sairdes a pelejar contra o inimigo, que vos aperta, também tocareis as trombetas retinindo, e perante o SENHOR, vosso Deus,

haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

9 וכי תבאו מלחמה בארצכם על הצר הצר אתכם והרעתם בחצרות ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם ונושעתם מאיביכם

10 Semelhantemente, no dia da vossa alegria, e nas vossas solenidades, e nos princípios dos vossos meses, também tocareis as trombetas sobre os vossos holocaustos, sobre os vossos sacrifícios pacíficos, e vos serão por lembrança perante vosso Deus. Eu sou o SENHOR, vosso Deus

10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם

11 E aconteceu, no segundo ano, no segundo mês, aos vinte do mês, que a nuvem se alçou de sobre o tabernáculo da congregação.

11 ויהי בשנה השנית בחדש השני בעשרים בחדש נעלה הענן מעל משכן העדת

12 E os filhos de Israel partiram, segundo as suas jornadas do deserto do Sinai; e a nuvem parou no deserto de Parã.

12 ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן

13 Assim, partiram pela primeira vez, segundo o dito do SENHOR, pela mão de Moisés.

13 ויסעו בראשנה על פי יהוה ביד משה

14 Porque, primeiramente, partiu a bandeira do arraial dos filhos de Judá, segundo os seus exércitos; e sobre o seu exército estava Naassom, filho de Aminadabe.

14 ויסע דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם ועל צבאו נחשון בן עמינדב

15 E sobre o exército da tribo dos filhos de Issacar, Natanael, filho de Zuar.

15 ועל צבא מטה בני יששכר נתנאל בן צוער

16 E sobre o exército da tribo dos filhos de Zebulom, Eliabe, filho de Helom.

16 ועל צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלון

17 Então, desarmaram o tabernáculo, e os filhos de Gérson e os filhos de Merari partiram, levando o tabernáculo.

17 והורד המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי המשכן

18 Depois, partiu a bandeira do arraial de Rúben, segundo os seus exércitos; e

sobre o seu exército estava Elizur, filho de Sedeur.

1 8 ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם ועל צבאו אליצור בן שדיאור

19 E sobre o exército da tribo dos filhos de Simeão, Selumiel, filho de Zurisadai.

1 9 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי

20 E sobre o exército da tribo dos filhos de Gade, Eliasafe, filho de Deuel.

2 0 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעואל

21 Então, partiram os coatitas, levando o santuário; e os outros levantaram o tabernáculo, enquanto estes vinham.

2 1 ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם

22 Depois, partiu a bandeira do arraial dos filhos de Efraim, segundo os seus exércitos; e sobre o seu exército estava Elisama, filho de Amiúde.

2 2 ונסע דגל מחנה בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע בן עמיהוד

23 E sobre o exército da tribo dos filhos de Manassés, Gamaliel, filho de Pedazur.

2 3 ועל צבא מטה בני מנשה גמליאל בן פדהצור

24 E sobre o exército da tribo dos filhos de Benjamim, Abidã, filho de Gideoni.

2 4 ועל צבא מטה בני בנימן אבידן בן גדעוני

25 Então, partiu a bandeira do arraial dos filhos de Dã, fechando todos os arraiais, segundo os seus exércitos; e sobre o seu exército estava Aiezer, filho de Amisadai.

2 5 ונסע דגל מחנה בני דן מאסף לכל המחנות לצבאתם ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי

26 E sobre o exército da tribo dos filhos de Aser, Pagiel, filho de Ocrã.

2 6 ועל צבא מטה בני אשר פגעיאל בן עכרן

27 E sobre o exército da tribo dos filhos de Naftali, Aira, filho de Enã.

2 7 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן

28 Estas eram as partidas dos filhos de Israel, segundo os seus exércitos, quando partiam.

2 8 אלה מסעי בני ישראל לצבאתם ויסעו

29 Disse, então, Moisés a Hobabe, filho de Reuel, o midianita, sogro de Moisés Nós caminhamos para aquele lugar de que o SENHOR disse Vo-lo darei; vai conosco, e te faremos bem; porque o SENHOR falou bem sobre Israel.

29 ויאמר משה לחבב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתו אתן לכם לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל

30 Porém ele lhe disse Não irei; antes, irei à minha terra e à minha parentela.

30 ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך

31 E ele disse Ora, não nos deixes; porque tu sabes que nós nos alojamos no deserto; de olhos nos servirás.

31 ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעינים

32 E será que, vindo tu conosco, e sucedendo o bem que o SENHOR nos fizer, também nós te faremos bem.

32 והיה כי תלך עמנו והיה הטוב ההוא אשר יטיב יהוה עמנו והטבנו לך

33 Assim, partiram do monte do SENHOR caminho de três dias; e a arca do concerto do SENHOR caminhou diante deles caminho de três dias, para lhes buscar lugar de descanso.

33 ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה

34 E a nuvem do SENHOR ia sobre eles de dia, quando partiam do arraial.

34 וענן יהוה עליהם יומם בנסעם מן המחנה

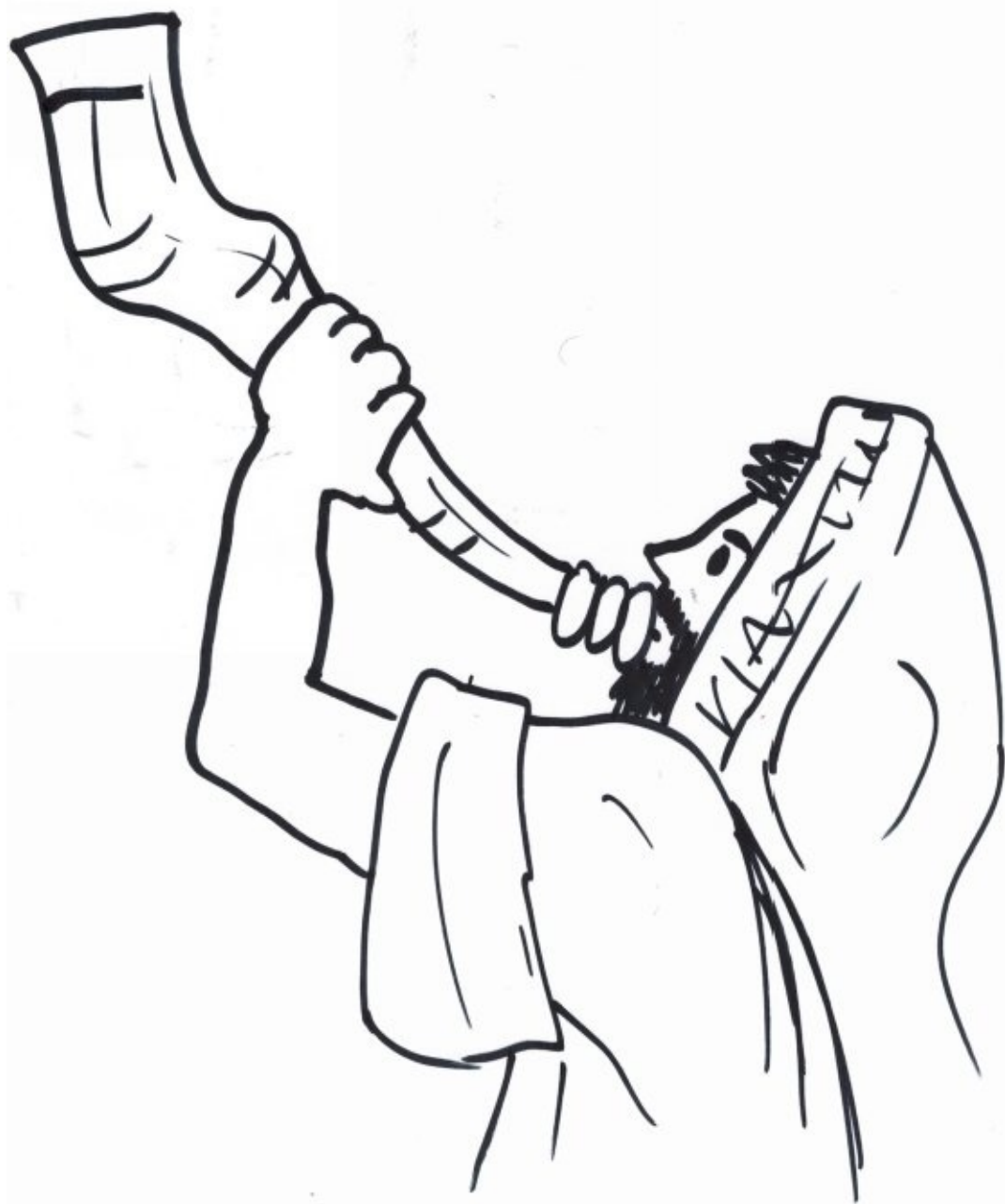
35 Era, pois, que, partindo a arca, Moisés dizia Levanta-te, SENHOR, e dissipados sejam os teus inimigos, e fujam diante de ti os aborrecedores.

35 ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך

36 E, pousando ela, dizia Volta, ó SENHOR, para os muitos milhares de Israel.

36 ובנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל

Figura 7 - Números 10:9 - E, quando na vossa terra sairdes a pelejar contra o inimigo, que vos aperta, também tocareis as trombetas retinindo, e perante o SENHOR, vosso Deus, haverá lembrança de vós, e sereis salvos de vossos inimigos.

Bamidbar - Números 11

1 E aconteceu que, queixando-se o povo, era mal aos ouvidos do SENHOR; porque o SENHOR ouviu-o, e a sua ira se acendeu, e o fogo do SENHOR ardeu entre eles e consumiu os que estavam na última parte do arraial.

1 ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר אפו ותבער במ אש יהוה ותאכל בקצה המחנה

2 Então, o povo clamou a Moisés, e Moisés orou ao SENHOR, e o fogo se apagou.

2 ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש

3 Pelo que chamou aquele lugar Taberá, porquanto o fogo do SENHOR se acendera entre eles

3 ויקרא שם המקום ההוא תבערה כי בערה במ אש יהוה

4 E o vulgo, que estava no meio deles, veio a ter grande desejo; pelo que os filhos de Israel tornaram a chorar e disseram Quem nos dará carne a comer?

4 והאספסף אשר בקרבו התאוו תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר

5 Lembramo-nos dos peixes que, no Egito, comíamos de graça; e dos pepinos, e dos melões, e dos porros, e das cebolas, e dos alhos.

5 זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים

6 Mas agora a nossa alma se seca; coisa nenhuma há senão este maná diante dos nossos olhos.

6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו

7 E era o maná como semente de coentro, e a sua cor como a cor de bdélio.

7 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח

8 Espalhava-se o povo, e o colhia, e em moinhos o moía, ou num gral o pisava, e em panelas o cozia, e dele fazia bolos; e o seu sabor era como o sabor de azeite

fresco.

8 שטו העם ולקטו וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו אתו עגות והיה טעמו 8
כטעם לשד השמן

9 E, quando o orvalho descia, de noite, sobre o arraial, o maná descia sobre ele.

9 וברדת הטל על המחנה לילה ירד המן עליו 9

10 Então, Moisés ouviu chorar o povo pelas suas famílias, cada qual à porta da sua tenda; e a ira do SENHOR grandemente se acendeu, e pareceu mal aos olhos de Moisés.

10 וישמע משה את העם בכה למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאד ובעיני 10
משה רע

11 E disse Moisés ao SENHOR Por que fizeste mal a teu servo, e por que não achei graça aos teus olhos, que pusesses sobre mim a carga de todo este povo?

11 אמר משה אל יהוה למה הרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את משא כל 11
העם הזה עלי

12 Concebi eu, porventura, todo este povo? Gerei-o eu para que me dissesses que o levasse ao colo, como o aio leva o que cria, à terra que juraste a seus pais?

12 האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כי תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר 12
ישא האמן את הינק על האדמה אשר נשבעת לאבותי

13 Donde teria eu carne para dar a todo este povo? Porquanto contra mim choram, dizendo Dá-nos carne a comer;

13 מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכלה 13

14 eu sozinho não posso levar a todo este povo, porque muito pesado é para mim.

14 לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני 14

15 E, se assim fazes comigo, mata-me, eu to peço, se tenho achado graça aos teus olhos; e não me deixes ver o meu mal.

15 ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי 15

16 E disse o SENHOR a Moisés Ajunta-me setenta homens dos anciãos de Israel, de quem sabes que são anciãos do povo e seus oficiais; e os trará perante a tenda da congregação, e ali se porão contigo.

יאמר יהוה אל משה אספה לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקני העם 16
ושטריו ולקחת אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמך

17 Então, eu descerei, e ali falarei contigo, e tirarei do Espírito que está sobre ti, e o porei sobre eles; e contigo levarão a carga do povo, para que tu sozinho o não leves.

וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך 17
במשא העם ולא תשא אתה לבדך

18 E dirás ao povo Santificai-vos para amanhã e comereis carne; porquanto chorastes aos ouvidos do SENHOR, dizendo Quem nos dará carne a comer, pois bem nos ia no Egito? Pelo que o SENHOR vos dará carne, e comereis;

אל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו 18
בשר כי טוב לנו במצרים ונתן יהוה לכם בשר ואכלתם

19 não comereis um dia, nem dois dias, nem cinco dias, nem dez dias, nem vinte dias;

לא יום אחד תאכלון ולא יומים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום 19

20 mas um mês inteiro, até vos sair pelos narizes, até que vos enfastieis dela, porquanto rejeitastes ao SENHOR, que está no meio de vós, e chorastes diante dele, dizendo Por que saímos do Egito?

עד חדש ימים עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא יען כי מאסתם את יהוה אשר 20
בקרבכם ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים

21 E disse Moisés Seiscentos mil homens de pé é este povo, no meio do qual estou; e tu tens dito Dar-lhes-ei carne, e comerão um mês inteiro.

ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנכי בקרבו ואתה אמרת בשר אתן להם 21
ואכלו חדש ימים

22 Degolar-se-ão para eles ovelhas e vacas que lhes bastem? Ou ajuntar-se-ão para eles todos os peixes do mar que lhes bastem?

הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דגי הים יאסף להם ומצא להם 22

23 Porém o SENHOR disse a Moisés Seria, pois, encurtada a mão do SENHOR? Agora verás se a minha palavra te acontecerá ou não.

ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתה תראה היקרך דברי אם לא 23

24 E saiu Moisés, e falou as palavras do SENHOR ao povo, e ajuntou setenta

homens dos anciãos do povo e os pôs em roda da tenda.

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶל הָעָם אֶת דְּבָרֵי יְהוָה וַיֹּאסֶף שִׁבְעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אִתָּם
סְבִיבַת הָאֹהֶל

25 Então, o SENHOR desceu na nuvem e lhe falou; e, tirando do Espírito que estava sobre ele, o pôs sobre aqueles setenta anciãos; e aconteceu que, quando o Espírito repousou sobre eles, profetizaram; mas, depois, nunca mais.

וַיֵּרֶד יְהוָה בַּעֲנַן וַיְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאצֵּל מִן הָרוּחַ אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתֵּן עַל שִׁבְעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי
כְּנוּחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְּנָבְאוּ וְלֹא יִסְפוּ

26 Porém no arraial ficaram dois homens; o nome de um era Eldade, e o nome do outro, Medade; e repousou sobre eles o Espírito (porquanto estavam entre os inscritos, ainda que não saíram à tenda), e profetizavam no arraial.

וַיֵּשָׂאוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֵלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִידָד וַתָּנוּחַ עֲלֵיהֶם הָרוּחַ
וְהֵמָּה בִּכְתָּבִים וְלֹא יָצְאוּ הָאֹהֶלָה וַיִּתְּנָבְאוּ בַּמַּחֲנֶה

27 Então, correu um moço, e o anunciou a Moisés, e disse Eldade e Medade profetizam no arraial.

וַיֵּרֶץ הַנֶּעֱר וַיִּגַּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלְדָּד וּמִידָד מִתְּנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה

28 E Josué, filho de Num, servidor de Moisés, um dos seus jovens escolhidos, respondeu e disse Senhor meu, Moisés, proíbe-lho.

וַיַּעַן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מֹשֶׁה כִּלְאָם

29 Porém Moisés lhe disse Tens tu ciúmes por mim? Tomara que todo o povo do SENHOR fosse profeta, que o SENHOR lhes desse o seu Espírito!

וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה הַמִּקְנָא אֶתָּה לִי וּמִי יִתֵּן כָּל עַם יְהוָה נְבִיאִים כִּי יִתֵּן יְהוָה אֶת רוּחוֹ
עֲלֵיהֶם

30 Depois, Moisés se recolheu ao arraial, ele e os anciãos de Israel.

וַיֹּאסֶף מֹשֶׁה אֶל הַמַּחֲנֶה הוּא וּזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל

31 Então, soprou um vento do SENHOR, e trouxe codornizes do mar, e as espalhou pelo arraial quase caminho de um dia de uma banda, e quase caminho de um dia da outra banda, à roda do arraial, e a quase dois côvados sobre a terra.

וְרוּחַ נֹסַע מֵאֵת יְהוָה וַיִּגַּז שְׁלֹוִים מִן הַיָּם וַיִּטֵּשׂ עַל הַמַּחֲנֶה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וּכְדֶרֶךְ יוֹם כֹּה
סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה וְכֹאֲמָתִים עַל פְּנֵי הָאָרֶץ

32 Então, o povo se levantou todo aquele dia, e toda aquela noite, e todo o dia

seguinte, e colheram as codornizes; o que menos tinha, colhera dez ômeres; e as estenderam para si ao redor do arraial.

3 2 יקם העם כל היום ההוא וכל הלילה וכל יום המחרת ויאספו את השלו הממעיט אסף
עשרה חמרים וישטחו להם שטוח סביבות המחנה

33 Quando a carne estava entre os seus dentes, antes que fosse mastigada, se acendeu a ira do SENHOR contra o povo, e feriu o SENHOR o povo com uma praga muito grande.

3 3 הבשר עודנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה חרה בעם ויך יהוה בעם מכה רבה מאד

34 Pelo que o nome daquele lugar se chamou Quibrote-Hataavá, porquanto ali enterraram o povo que teve o desejo.

3 4 ויקרא את שם המקום ההוא קברות התאוה כי שם קברו את העם המתאווים

35 De Quibrote-Hataavá caminhou o povo para Hazerote e parou em Hazerote.

3 5 מקברות התאוה נסעו העם חצרות ויהיו בחצרות

Bamidbar - Números 12

1 E falaram Miriã e Arão contra Moisés, por causa da mulher cuxita, que tomara; porquanto tinha tomado a mulher cuxita.

1 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות האשה הכשית אשר לקח כי אשה כשית לקח

2 E disseram Porventura, falou o SENHOR somente por Moisés? Não falou também por nós? E o SENHOR o ouviu.

2 ויאמרו הרק אך במשה דבר יהוה הלא גם בנו דבר וישמע יהוה

3 E era o varão Moisés mui manso, mais do que todos os homens que havia sobre a terra

3 והאיש משה ענו מאד מכל האדם אשר על פני האדמה

4 E logo o SENHOR disse a Moisés, e a Arão, e a Miriã Vós três saí à tenda da congregação. E saíram eles três.

4 ויאמר יהוה פתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם

5 Então, o SENHOR desceu na coluna de nuvem e se pôs à porta da tenda; depois, chamou a Arão e a Miriã, e eles saíram ambos.

5 וירד יהוה בעמוד ענן ויעמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם

6 E disse Ouvi agora as minhas palavras; se entre vós houver profeta, eu, o SENHOR, em visão a ele me farei conhecer ou em sonhos falarei com ele.

6 ויאמר שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע בחלום בדבר בו

7 Não é assim com o meu servo Moisés, que é fiel em toda a minha casa.

7 לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא

8 Boca a boca falo com ele, e de vista, e não por figuras; pois, ele vê a semelhança do SENHOR; por que, pois, não tivestes temor de falar contra o meu servo, contra Moisés?

8 זה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידת ותמנת יהוה יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי

במשה

9 Assim, a ira do SENHOR contra eles se acendeu; e foi-se

ויחר אף יהוה בם וילך 9

10 E a nuvem se desviou de sobre a tenda; e eis que Miriã era leprosa como a neve; e olhou Arão para Miriã, e eis que era leprosa.

והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשלג ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת 10

11 Pelo que Arão disse a Moisés Ah! Senhor meu! Ora, não ponhas sobre nós este pecado, que fizemos loucamente e com que havemos pecado!

ויאמר אהרן אל משה בי אדני אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו 11

12 Ora, não seja ela como um morto, que, saindo do ventre de sua mãe, tenha metade da sua carne já consumida.

אל נא תהי כמת אשר בצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו 12

13 Clamou, pois, Moisés ao SENHOR, dizendo Ó Deus, rogo-te que a cures.

ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא לה 13

14 E disse o SENHOR a Moisés Se seu pai cuspira em seu rosto, não seria envergonhada sete dias? Esteja fechada sete dias fora do arraial; e, depois, a recolham.

ויאמר יהוה אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף 14

15 Assim, Miriã esteve fechada fora do arraial sete dias, e o povo não partiu, até que recolheram a Miriã.

ותסגר מרים מחוץ למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים 15

16 Porém, depois, o povo partiu de Hazerote; e assentaram o arraial no deserto de Parã.

ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן 16

Bamidbar - Números 13

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Envia homens que espiem a terra de Canaã, que eu hei de dar aos filhos de Israel; de cada tribo de seus pais enviareis um homem, sendo cada qual maioral entre eles.

2 שלח לך אנשים ויתרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם

3 E enviou-os Moisés do deserto de Parã, segundo o dito do SENHOR; todos aqueles homens eram cabeças dos filhos de Israel.

3 וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה

4 E estes são os seus nomes Da tribo de Rúben, Samua, filho de Zacur;

4 ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן זכור

5 da tribo de Simeão, Safate, filho de Hori;

5 למטה שמעון שפט בן חורי

6 da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

6 למטה יהודה כלב בן יפנה

7 da tribo de Issacar, Jigeal, filho de José;

7 למטה יששכר יגאל בן יוסף

8 da tribo de Efraim, Oséias, filho de Num;

8 למטה אפרים הושע בן נון

9 da tribo de Benjamim, Palti, filho de Rafu;

9 למטה בנימין פלטי בן רפוא

10 da tribo de Zebulom, Gadiel, filho de Sodi;

למטה זבולן גדיאל בן סודי 10

11 da tribo de José, pela tribo de Manassés, Gadi, filho de Susi;

למטה יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי 11

12 da tribo de Dã, Amiel, filho de Gemali;

למטה דן עמיאל בן גמלי 12

13 da tribo de Aser, Setur, filho de Micael;

למטה אשר סתור בן מיכאל 13

14 da tribo de Naftali, Nabi, filho de Vofsi;

למטה נפתלי נחבי בן ופסי 14

15 da tribo de Gade, Geuel, filho de Maqui.

למטה גד גאואל בן מכי 15

16 Estes são os nomes dos homens que Moisés enviou a espiar aquela terra; e a Oséias, filho de Num, Moisés chamou Josué.

אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון 16
יהושע

17 Enviou-os, pois, Moisés a espiar a terra de Canaã e disse-lhes Subi por aqui para a banda do sul e subi à montanha;

וישלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אליהם עלו זה בנגב ועליתם את ההר 17

18 e vede que terra é, e o povo que nela habita; se é forte ou fraco; se pouco ou muito;

ואיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא הרפה המעט הוא אם רב 18

19 e qual é a terra em que habita, se boa ou má; e quais são as cidades em que habita, se em arraiais, se em fortalezas.

ומה הארץ אשר הוא ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה 19
הבמחנים אם במבצרים

20 Também qual é a terra, se grossa ou magra; se nela há árvores ou não; e esforçai-vos e tomai do fruto da terra. E eram aqueles dias os dias das primícias das uvas.

מה הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ 20

והימים ימי בכורי ענבים

21 Assim, subiram e espiaram a terra desde o deserto de Zim até Reobe, à entrada de Hamate.

ויעלו ויתרו את הארץ ממדבר צן עד רחב לבא חמת 2 1

22 E subiram para a banda do Sul e vieram até Hebrom; e estavam ali Aimã, Sesai, e Talmai, filhos de Anaque (Hebrom foi edificada sete anos antes de Zoã, no Egito).

ויעלו בנגב ויבא עד חברון ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק וחברון שבע שנים 2 2
נבנתה לפני צען מצרים

23 Depois, vieram até ao vale de Escol e dali cortaram um ramo de vide com um cacho de uvas, o qual trouxeram dois homens sobre uma verga, como também romãs e figos.

יבאו עד נחל אשכל ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהו במוט בשנים ומן 2 3
הרמנים ומן התאנים

24 Chamaram àquele lugar o vale de Escol, por causa do cacho que dali cortaram os filhos de Israel.

למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשר כרתו משם בני ישראל 2 4

25 Depois, voltaram de espiar a terra, ao fim de quarenta dias.

וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום 2 5

26 E caminharam, e vieram a Moisés, e a Arão, e a toda a congregação dos filhos de Israel no deserto de Parã, a Cades, e, tornando, deram-lhes conta a eles e a toda a congregação; e mostraram-lhes o fruto da terra.

וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישיבו 2 6
אותם דבר ואת כל העדה ויראום את פרי הארץ

27 E contaram-lhe e disseram Fomos à terra a que nos enviaste; e, verdadeiramente, mana leite e mel, e este é o fruto.

ויספרו לו ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פריה 2 7

28 O povo, porém, que habita nessa terra é poderoso, e as cidades, fortes e mui grandes; e também ali vimos os filhos de Anaque.

אפס כי עז העם הישב בארץ והערים בצרות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם 2 8

29 Os amalequitas habitam na terra do Sul; e os heteus, e os jebuseus, e os amorreus habitam na montanha; e os cananeus habitam ao pé do mar e pela ribeira do Jordão.

עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבوسی והאמרי יושב בהר והכנעני יושב על הים ועל יד הירדן

30 Então, Calebe fez calar o povo perante Moisés e disse Subamos animosamente e possuamo-la em herança; porque, certamente, prevaleceremos contra ela.

ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה

31 Porém os homens que com ele subiram disseram Não poderemos subir contra aquele povo, porque é mais forte do que nós.

והאנשים אשר עלו עמו אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו

32 E infamaram a terra, que tinham espiado, perante os filhos de Israel, dizendo A terra, pelo meio da qual passamos a espiar, é terra que consome os seus moradores; e todo o povo que vimos no meio dela são homens de grande estatura.

ויוציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות

33 Também vimos ali gigantes, filhos de Anaque, descendentes dos gigantes; e éramos aos nossos olhos como gafanhotos e assim também éramos aos seus olhos.

ושם ראינו את הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם

Bamidbar - Números 14

1 Então, levantou-se toda a congregação, e alçaram a sua voz; e o povo chorou naquela mesma noite.

1 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם כלילה ההוא

2 E todos os filhos de Israel murmuraram contra Moisés e contra Arão; e toda a congregação lhe disse Ah! Se morrêramos na terra do Egito! Ou, ah! Se morrêramos neste deserto!

2 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו אלהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה לו מתנו

3 E por que nos traz o SENHOR a esta terra, para cairmos à espada e para que nossas mulheres e nossas crianças sejam por presa? Não nos seria melhor voltarmos ao Egito?

3 ולמה יהוה מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלוא טוב לנו שוב מצרימה

4 E diziam uns aos outros Levantemos um capitão e voltemos ao Egito.

4 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה

5 Então, Moisés e Arão caíram sobre os seus rostos perante todo o ajuntamento dos filhos de Israel.

5 ויפל משה ואהרן על פניהם לפני כל קהל עדת בני ישראל

6 E Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, dos que espiaram a terra, rasgaram as suas vestes.

6 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם

7 E falaram a toda a congregação dos filhos de Israel, dizendo A terra pelo meio da qual passamos a espiar é terra muito boa.

7 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אתה טובה הארץ מאד מאד

8 Se o SENHOR se agradar de nós, então, nos porá nesta terra e no-la dará, terra que mana leite e mel.

8 אם חפץ בנו יהוה והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש

9 Tão-somente não sejais rebeldes contra o SENHOR e não temais o povo desta terra, porquanto são eles nosso pão; retirou-se deles o seu amparo, e o SENHOR é conosco; não os temais.

9 אך ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויהוה אתנו אל תיראם

10 Então, disse toda a congregação que os apedrejassem; porém a glória do SENHOR apareceu na tenda da congregação a todos os filhos de Israel

10 ואמרו כל העדה לרגום אתם באבנים וכבוד יהוה נראה באהל מועד אל כל בני ישראל

11 E disse o SENHOR a Moisés Até quando me provocará este povo? E até quando me não crerão por todos os sinais que fiz no meio deles?

11 ויאמר יהוה אל משה עד אנה ינאצני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבו

12 Com pestilência o ferirei, e o rejeitarei, e farei de ti povo maior e mais forte do que este.

12 אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אתך לגוי גדול ועצום ממנו

13 E disse Moisés ao SENHOR Assim, os egípcios o ouvirão; porquanto com a tua força fizeste subir este povo do meio deles.

13 ויאמר משה אל יהוה ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו

14 E o dirão aos moradores desta terra, que ouviram que tu, ó SENHOR, estás no meio deste povo, que face a face, ó SENHOR, lhes apareces, que tua nuvem está sobre eles e que vais adiante deles numa coluna de nuvem de dia e numa coluna de fogo de noite.

14 ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יהוה בקרב העם הזה אשר בעין נראה אתה יהוה וענך עמד עליהם ובעמד ענך אתה הלך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה

15 E, se matares este povo como a um só homem, as nações, pois, que ouviram a tua fama, falarão, dizendo

15 והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר

16 Porquanto o SENHOR não podia pôr este povo na terra que lhes tinha jurado;

por isso, os matou no deserto.

מבלתי יכולת יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר 16

17 Agora, pois, rogo-te que a força do meu Senhor se engrandeça, como tens falado, dizendo

ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר 17

18 O SENHOR é longânimo e grande em beneficência, que perdoa a iniquidade e a transgressão, que o culpado não tem por inocente e visita a iniquidade dos pais sobre os filhos até à terceira e quarta geração.

יהוה ארך אפים ורב חסד נשא עון ופשע ונקמה לא ינקם פקד עון אבות על בנים על 18 שלשים ועל רבעים

19 Perdoa, pois, a iniquidade deste povo, segundo a grandeza da tua benignidade e como também perdoaste a este povo desde a terra do Egito até aqui.

סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה 19

20 E disse o SENHOR Conforme a tua palavra, lhe perdoei.

ויאמר יהוה סלחתי כדברך 20

21 Porém, tão certamente como eu vivo e como a glória do SENHOR encherá toda a terra,

ואולם חי אני וימלא כבוד יהוה את כל הארץ 21

22 todos os homens que viram a minha glória e os meus sinais que fiz no Egito e no deserto, e me tentaram estas dez vezes, e não obedeceram à minha voz,

כי כל האנשים הראים את כבדי ואת אתתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי 22 זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי

23 não verão a terra de que a seus pais jurei, e até nenhum daqueles que me provocaram a verá.

אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם וכל מנאצי לא יראוה 23

24 Porém o meu servo Calebe, porquanto nele houve outro espírito e perseverou em seguir-me, eu o levarei à terra em que entrou, e a sua semente a possuirá em herança.

עבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה 24 וזרעו יורשנה

25 Ora, os amalequitas e os cananeus habitam no vale; tornai-vos, amanhã, e caminhai para o deserto pelo caminho do mar Vermelho.

והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרך ים סוף 2 5

26 Depois, falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 2 6

27 Até quando sofrerei esta má congregação, que murmura contra mim? Tenho ouvido as murmurações dos filhos de Israel, com que murmuram contra mim.

עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלנות בני ישראל אשר המה 2 7
מלינים עלי שמעתי

28 Dize-lhes Assim como eu vivo, diz o SENHOR, que, como falastes aos meus ouvidos, assim farei a vós outros.

אמר אלהם חי אני נאם יהוה אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם 2 8

29 Neste deserto cairá o vosso cadáver, como também todos os que de vós foram contados segundo toda a vossa conta, de vinte anos para cima, os que dentre vós contra mim murmurastes;

במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר 2 9
הלינתם עלי

30 não entrareis na terra, pela qual levantei a minha mão que vos faria habitar nela, salvo Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה 3 0
ויהושע בן נון

31 Mas os vossos filhos, de que dizeis Por presa serão, meterei nela; e eles saberão da terra que vós desprezastes.

וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה 3 1

32 Porém, quanto a vós, o vosso cadáver cairá neste deserto.

ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה 3 2

33 E vossos filhos pastorearão neste deserto quarenta anos e levarão sobre si as vossas infidelidades, até que o vosso cadáver se consuma neste deserto.

ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר 3 3

34 Segundo o número dos dias em que espiastes esta terra, quarenta dias, cada

dia representando um ano, levareis sobre vós as vossas iniquidades quarenta anos e conhecereis o meu afastamento.

3 4 במספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי

35 Eu, o SENHOR, falei. E assim farei a toda esta má congregação, que se levantou contra mim; neste deserto, se consumirão e aí falecerão.

3 5 גני יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו

36 E os homens que Moisés mandara a espiar a terra e que, voltando, fizeram murmurar toda a congregação contra ele, infamando a terra,

3 6 והאנשים אשר שלח משה לתור את הארץ וישבו וילוננו עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ

37 aqueles mesmos homens, que infamaram a terra, morreram de praga perante o SENHOR.

3 7 וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה לפני יהוה

38 Mas Josué, filho de Num, e Calebe, filho de Jefoné, que eram dos homens que foram espiar a terra, ficaram com vida.

3 8 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ

39 E falou Moisés estas palavras a todos os filhos de Israel; então, o povo se contristou muito.

3 9 וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד

40 E levantaram-se pela manhã de madrugada e subiram ao cume do monte, dizendo Eis-nos aqui e subiremos ao lugar que o SENHOR tem dito, porquanto havemos pecado.

4 0 וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הננו ועלינו אל המקום אשר אמר יהוה כי חטאנו

41 Mas Moisés disse Por que quebrantais o mandado do SENHOR? Pois isso não prosperará.

4 1 ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יהוה והוא לא תצלח

42 Não subais, pois o SENHOR não estará no meio de vós, para que não sejais feridos diante dos vossos inimigos.

אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם 4 2

43 Porque os amalequitas e os cananeus estão ali diante da vossa face, e caireis à espada; pois, porquanto vos desviastes do SENHOR, o SENHOR não será convosco.

4 3 י: העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה ולא יהיה
יהוה עמכם

44 Contudo, temerariamente, tentaram subir ao cume do monte; mas a arca do concerto do SENHOR e Moisés não se apartaram do meio do arraial.

ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יהוה ומשה לא משו מקרב המחנה 4 4

45 Então, desceram os amalequitas e os cananeus, que habitavam na montanha, e os feriram, derrotando-os até Horma.

וירד העמלקי והכנעני הישב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה 4 5

Bamidbar - Números 15

1 Depois, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando entrardes na terra das vossas habitações, que eu vos hei de dar,

2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל ארץ מושבתיכם אשר אני נתן לכם

3 e ao SENHOR fizerdes oferta queimada, holocausto, ou sacrifício para lhe cumprir um voto, ou em oferta voluntária, ou nas vossas solenidades, para ao SENHOR fazer um cheiro suave de ovelhas ou vacas,

3 ועשיתם אשה ליהוה עלה או זבח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן הבקר או מן הצאן

4 então, aquele que oferecer a sua oferta ao SENHOR, por oferta de manjares, oferecerá uma décima de flor de farinha misturada com a quarta parte de um him de azeite.

4 והקריב המקריב קרבנו ליהוה מנחה סלת עשרון כלול ברבעית ההין שמן

5 E de vinho para libação preparareis a quarta parte de um him, para holocausto ou para sacrifício por cordeiro;

5 ויין לנסך רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לכבש האחד

6 e para cada carneiro prepararás uma oferta de manjares de duas décimas de flor de farinha, misturada com a terça parte de um him de azeite.

6 או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרונים כלול בשמן שלשית ההין

7 E de vinho para a libação oferecerás a terça parte de um him ao SENHOR, em cheiro suave.

7 ויין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח ליהוה

8 E, quando preparares novilho para holocausto ou sacrifício para cumprir um voto ou um sacrifício pacífico ao SENHOR,

8 וכי תעשה בן בקר עלה או זבח לפלא נדר או שלמים ליהוה

9 com o novilho oferecerás uma oferta de manjares de três décimas de flor de farinha, misturada com a metade de um him de azeite,

9 והקריב על בן הבקר מנחה סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין

10 e de vinho para a libação oferecerás a metade de um him, oferta queimada em cheiro suave ao SENHOR.

10 ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחח ליהוה

11 Assim se fará com cada boi, ou com cada carneiro, ou com o gado miúdo dos cordeiros ou das cabras.

11 ככה יעשה לשור האחד או לאיל האחד או לשה בכבשים או בעזים

12 Segundo o número que oferecerdes, assim o fareis com cada um, segundo o número deles.

12 כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד כמספרם

13 Todo o natural assim fará estas coisas, oferecendo oferta queimada em cheiro suave ao SENHOR.

13 כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח ניחח ליהוה

14 Quando também peregrinar convosco algum estrangeiro ou que estiver no meio de vós nas vossas gerações, e ele oferecer uma oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR, como vós fizerdes, assim fará ele.

14 וכי יגור אתכם גר או אשר בתוכם לדרתיכם ועשה אשה ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה

15 Um mesmo estatuto haja para vós, ó congregação, e para o estrangeiro que entre vós peregrina, por estatuto perpétuo nas vossas gerações; como vós, assim será o peregrino perante o SENHOR.

15 הקהל חקה אחת לכם ולגר הגר חקת עולם לדרתיכם ככם כגר יהיה לפני יהוה

16 Uma mesma lei e um mesmo direito haverá para vós e para o estrangeiro que peregrina convosco.

16 תורה אחת ומשפט אחד יהיה לכם ולגר הגר אתכם

17 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

17 וידבר יהוה אל משה לאמר

18 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando entrardes na terra em que vos hei de meter,

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה 18

19 acontecerá que, quando comerdes do pão da terra, então, oferecereis ao SENHOR oferta alçada.

והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהוה 19

20 Das primícias da vossa massa oferecereis um bolo em oferta alçada; como a oferta da eira, assim o oferecereis.

ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה 20

21 Das primícias das vossas massas dareis ao SENHOR oferta alçada nas vossas gerações.

מראשית ערסתיכם תתנו ליהוה תרומה לדרתיכם 21

22 E, quando vierdes a errar e não fizerdes todos estes mandamentos, que o SENHOR falou a Moisés,

וכי תשגו ולא תעשו את כל המצות האלה אשר דבר יהוה אל משה 22

23 tudo quanto o SENHOR vos tem mandado por mão de Moisés, desde o dia que o SENHOR ordenou, e dali em diante, nas vossas gerações,

את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרתיכם 23

24 será que, quando se fizer alguma coisa por erro, e for encoberto aos olhos da congregação, toda a congregação oferecerá um novilho para holocausto em cheiro suave ao SENHOR, com a sua oferta de manjares e libação conforme o estatuto, e um bode, para expiação do pecado.

והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה ועשו כל העדה פר בן בקר אחד לעלה לריח 24
ניחח ליהוה ומנחתו ונסכו כמשפט ושעיר עזים אחד לחטת

25 E o sacerdote fará propiciação por toda a congregação dos filhos de Israel, e lhes será perdoado; porquanto foi erro, e trouxeram a sua oferta, oferta queimada ao SENHOR, e a sua expiação do pecado perante o SENHOR, por causa do seu erro.

וכפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם 25
אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שגגתם

26 Será, pois, perdoado a toda a congregação dos filhos de Israel, e mais ao

estrangeiro que peregrina no meio deles, porquanto por erro sobreveio a todo o povo.

2 6 ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה

27 E, se alguma alma pecar por erro, para expiação do pecado oferecerá uma cabra de um ano.

2 7 ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת

28 E o sacerdote fará expiação pela alma que pecar, quando pecar por erro, perante o SENHOR, fazendo expiação por ela, e lhe será perdoado.

2 8 וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יהוה לכפר עליו ונסלח לו

29 Para o natural dos filhos de Israel e para o estrangeiro que no meio deles peregrina, uma mesma lei vos será, para aquele que isso fizer por erro.

2 9 האזרח בבני ישראל ולגר הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה

30 Mas a alma que fizer alguma coisa à mão levantada, quer seja dos naturais quer dos estrangeiros, injúria ao SENHOR; e tal alma será extirpada do meio do seu povo,

3 0 והנפש אשר תעשה ביד רמה מן האזרח ומן הגר את יהוה הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה

31 pois desprezou a palavra do SENHOR e anulou o seu mandamento; totalmente será extirpada aquela alma, e a sua iniquidade será sobre ela.

3 1 כי דבר יהוה בזה ואת מצותו הפר הכרת תכרת הנפש ההוא עונה בה

32 Estando, pois, os filhos de Israel no deserto, acharam um homem apanhando lenha no dia de sábado.

3 2 ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת

33 E os que o acharam apanhando lenha o trouxeram a Moisés e a Arão, e a toda a congregação.

3 3 ויקריבו אתו המצאים אתו מקשש עצים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה

34 E o puseram em guarda; porquanto ainda não estava declarado o que se lhe devia fazer.

3 4 ויניחו אתו במשמר כי לא פרש מה יעשה לו

35 Disse, pois, o SENHOR a Moisés Certamente morrerá o tal homem; toda a

congregação com pedras o apedrejará fora do arraial.

3 5 ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אתו באבנים כל העדה מחוץ למחנה

36 Então, toda a congregação o tirou para fora do arraial, e com pedras o apedrejaram, e morreu, como o SENHOR ordenara a Moisés.

3 6 ויצאו אתו כל העדה אל מחוץ למחנה וירגמו אתו באבנים וימת כאשר צוה יהוה את משה

37 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

3 7 ויאמר יהוה אל משה לאמר

38 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes que nas bordas das suas vestes façam franjas, pelas suas gerações; e nas franjas das bordas porão um cordão azul.

3 8 דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת

39 E nas franjas vos estará, para que o vejais, e vos lembreis de todos os mandamentos do SENHOR, e os façais; e não seguireis após o vosso coração, nem após os vossos olhos, após os quais andais adulterando.

3 9 והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם

40 Para que vos lembreis de todos os meus mandamentos, e os façais, e santos sejais a vosso Deus.

4 0 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם

41 Eu sou o SENHOR, vosso Deus, que vos tirei da terra do Egito, para vos ser por Deus; eu sou o SENHOR, vosso Deus.

4 1 אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם

Bamidbar - Números 16

1 E Corá, filho de Izar, filho de Coate, filho de Levi, tomou consigo a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, e a Om, filho de Pelete, filhos de Rúben,

ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן 1

2 e levantaram-se perante Moisés com duzentos e cinquenta homens dos filhos de Israel, maiores da congregação, chamados ao ajuntamento, varões de nome.

ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי 2
שם

3 E se congregaram contra Moisés e contra Arão e lhes disseram Demais é já; pois que toda a congregação é santa, todos eles são santos, e o SENHOR está no meio deles; por que, pois, vos elevais sobre a congregação do SENHOR?

ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם 3
יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה

4 Como Moisés isto ouviu, caiu sobre o seu rosto

וישמע משה ויפל על פניו 4

5 e falou a Corá e a toda a sua congregação, dizendo Amanhã pela manhã o SENHOR fará saber quem é seu e quem o santo que ele fará chegar a si; e aquele a quem escolher fará chegar a si.

ידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו 5
ואת אשר יבחר בו יקריב אליו

6 Fazei isto Tomai vós incensários, Corá e toda a sua congregação;

זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו 6

7 e, pondo fogo neles amanhã, sobre eles deitai incenso perante o SENHOR; e será que o homem a quem o SENHOR escolher, este será o santo; baste-vos, filhos de Levi.

ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא 7
הקדוש רב לכם בני לוי

8 Disse mais Moisés a Corá Ouvi, agora, filhos de Levi

8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי

9 Porventura, pouco para vós é que o Deus de Israel vos separou da congregação de Israel para vos fazer chegar a si, a administrar o ministério do tabernáculo do SENHOR e estar perante a congregação para ministrar-lhe;

9 המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם

10 e te fez chegar e todos os teus irmãos, os filhos de Levi, contigo; ainda também procurais o sacerdócio?

10 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה

11 Pelo que tu e toda a tua congregação congregados estais contra o SENHOR; e Arão, que é ele, que murmurais contra ele?

11 לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלוננו עליו

12 E Moisés enviou a chamar a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe; porém eles disseram Não subiremos;

12 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה

13 porventura, pouco é que nos fizeste subir de uma terra que mana leite e mel, para nos matares neste deserto, senão que também totalmente te assenhoreias de nós?

13 המעט כי העליחנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתדר עלינו גם השתדר

14 Nem tampouco nos trouxeste a uma terra que mana leite e mel, nem nos deste campos e vinhas em herança; porventura, arrancarás os olhos a estes homens? Não subiremos.

14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה

15 Então, Moisés irou-se muito e disse ao SENHOR Não atentes para a sua oferta; nem um só jumento tomei deles nem a nenhum deles fiz mal.

15 ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם

16 Disse mais Moisés a Corá Tu e toda a tua congregação, ponde-vos perante o

SENHOR, tu, e eles, e Arão, amanhã.

ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר 16

17 E tomai cada um o seu incensário e neles ponde incenso; e trazei cada um o seu incensário perante o SENHOR, duzentos e cinquenta incensários; também tu e Arão, cada qual o seu incensário.

ויקחו איש מחתתו ונתתם עליהם קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים 17 ומאתים מחתת ואתה ואהרן איש מחתתו

18 Tomaram, pois, cada qual o seu incensário, e neles puseram fogo, e neles deitaram incenso, e se puseram perante a porta da tenda da congregação com Moisés e Arão.

ויקחו איש מחתתו ויתנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פתח אהל מועד 18 ומשה ואהרן

19 E Corá fez ajuntar contra eles toda a congregação à porta da tenda da congregação; então, a glória do SENHOR apareceu a toda a congregação.

ויקהל עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה 19

20 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר 20

21 Apartai-vos do meio desta congregação, e os consumirei como num momento.

הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם כרגע 21

22 Mas eles se prostraram sobre os seus rostos, e disseram Ó Deus, Deus dos espíritos de toda carne, pecará um só homem, e indignar-te-ás tu tanto contra toda esta congregação?

ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחת לכל בשר האיש אחד יחטא ועל כל העדה 22 תקצף

23 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 23

24 Fala a toda esta congregação, dizendo Levantai-vos do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão.

דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם 24

25 Então, Moisés levantou-se e foi a Datã e a Abirão; e após ele foram os anciãos de Israel.

ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו וקני ישראל 2 5

26 E falou à congregação, dizendo Desviai-vos, peço-vos, das tendas destes ímpios homens e não toqueis nada do que é seu, para que, porventura, não pereçais em todos os seus pecados.

וידבר אל העדה לאמר סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה ואל תגעו בכל 2 6
אשר להם פן תספו בכל חטאתם

27 Levantaram-se, pois, do redor da habitação de Corá, Datã e Abirão. E Datã e Abirão saíram e se puseram à porta das suas tendas, juntamente com as suas mulheres, e seus filhos, e suas crianças.

ויעלו מעל משכן קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם 2 7
ונשיהם ובניהם וטפם

28 Então, disse Moisés Nisto conhecereis que o SENHOR me enviou a fazer todos estes feitos, que de meu coração não procedem.

ויאמר משה בזאת תדעון כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי 2 8

29 Se estes morrerem como morrem todos os homens e se forem visitados como se visitam todos os homens, então, o SENHOR me não enviou.

אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני 2 9

30 Mas, se o SENHOR criar alguma coisa nova, e a terra abrir a sua boca e os tragar com tudo o que é seu, e vivos descerem ao sepulcro, então, conhecereis que estes homens irritaram ao SENHOR.

ואם בריאה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם וירדו 3 0
חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה

31 E aconteceu que, acabando ele de falar todas estas palavras, a terra que estava debaixo deles se fendeu.

ויהי ככלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבקע האדמה אשר תחתיהם 3 1

32 E a terra abriu a sua boca e os tragou com as suas casas, como também a todos os homens que pertenciam a Corá e a toda a sua fazenda.

ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל 3 2
הרכוש

33 E eles e tudo o que era seu desceram vivos ao sepulcro, e a terra os cobriu, e pereceram do meio da congregação.

וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל 3 3

34 E todo o Israel, que estava ao redor deles, fugiu do clamor deles; porque diziam Para que, porventura, também nos não trague a terra a nós.

וכל ישראל אשר סביבתיהם נסו לקלם כי אמרו פן תבלענו הארץ 3 4

35 Então, saiu fogo do SENHOR e consumiu os duzentos e cinquenta homens que ofereciam o incenso.

ואש יצאה מאת יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת 3 5

36 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 3 6

37 Dize a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, que tome os incensários do meio do incêndio e espalhe o fogo longe, porque santos são;

אמר אל אלעזר בן אהרן הכהן וירם את המחלת מבין השרפה ואת האש זרה הלאה 3 7
כי קדשו

38 quanto aos incensários daqueles que pecaram contra a sua alma, deles se façam folhas estendidas para cobertura do altar; porquanto os trouxeram perante o SENHOR; pelo que santos são e serão por sinal aos filhos de Israel.

את מחתות החטאים האלה בנפשתם ועשו אתם רקעי פחים צפוי למזבח כי הקריבם 3 8
לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל

39 E Eleazar, o sacerdote, tomou os incensários de metal, que trouxeram aqueles que foram queimados, e os estenderam para cobertura do altar,

ויקח אלעזר הכהן את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרפים וירקעום צפוי למזבח 3 9

40 por memorial para os filhos de Israel, para que nenhum estranho, que não for da semente de Arão, se chegue para acender incenso perante o SENHOR; para que não seja como Corá e a sua congregação, como o SENHOR lhe tinha dito pela boca de Moisés.

זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר 4 0
קטרת לפני יהוה ולא יהיה כקרח וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו

41 Mas, no dia seguinte, toda a congregação dos filhos de Israel murmurou contra Moisés e contra Arão, dizendo Vós matastes o povo do SENHOR.

יִלְנוּ כָּל עַדְתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּחֲרַת עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן לֵאמֹר אַתֶּם הַמֵּתִים אִתָּם עִם יְהוָה 4 1

42 E aconteceu que, ajuntando-se a congregação contra Moisés e Arão e virando-se para a tenda da congregação, eis que a nuvem a cobriu, e a glória do SENHOR apareceu.

יְהִי בַּהֲקָהֶל הָעֵדָה עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן וַיִּפְּנוּ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְהִנֵּה כִסְהוּ הָעֲנַן וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה 4 2

43 Vieram, pois, Moisés e Arão perante a tenda da congregação.

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד 4 3

44 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר 4 4

45 Levantai-vos do meio desta congregação, e a consumirei como num momento; então, se prostraram sobre o seu rosto,

הֲרִמּוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה אֹתָם כְּרֹגַע וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם 4 5

46 e disse Moisés a Arão Toma o teu incensário, e põe nele fogo do altar, e deita incenso sobre ele, e vai depressa à congregação, e faz expiação por eles; porque grande indignação saiu de diante do SENHOR; já começou a praga.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת הַמִּחְתָּה וְתֵן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים קֶטֶרֶת וְהוֹלֵךְ 4 6
מִהֲרָה אֶל הָעֵדָה וְכִפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי יֵצֵא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחֹל הַחֹל הַנֶּגֶף

47 E tomou-o Arão, como Moisés tinha falado, e correu ao meio da congregação; e eis que já a praga havia começado entre o povo; e deitou incenso nele e fez expiação pelo povo.

קַח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיֵּרֶץ אֶל תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִנֵּה הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת הַקֶּטֶרֶת 4 7
וַיִּכְפֹּר עַל הָעָם

48 E estava em pé entre os mortos e os vivos; e cessou a praga.

וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצֵר הַמִּגֶּפָה 4 8

49 E os que morreram daquela praga foram catorze mil e setecentos, fora os que morreram por causa de Corá.

וַיְהִיו הַמֵּתִים בַּמִּגֶּפָה אַרְבַּעַת עָשָׂר אֲלָף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלִּבְדַּי הַמֵּתִים עַל דִּבְרֵי קֶרֶחַ 4 9

50 E voltou Arão a Moisés à porta da tenda da congregação; e cessou a praga.

וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמִּגֶּפָה נִעְצְרָה 5 0

Bamidbar - Números 17

1 Então, falou o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 1

2 Fala aos filhos de Israel e toma deles uma vara para cada casa paterna de todos os seus príncipes, segundo as casas de seus pais, doze varas; e escreverás o nome de cada um sobre a sua vara.

דבר אל בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשיאיהם לבית אבתם 2
שנים עשר מטות איש את שמו תכתב על מטהו

3 Porém o nome de Arão escreverás sobre a vara de Levi; porque cada cabeça da casa de seus pais terá uma vara.

ואת שם אהרן תכתב על מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם 3

4 E as porás na tenda da congregação, perante o Testemunho, onde eu virei a vós.

והנחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה 4

5 E será que a vara do homem que eu tiver escolhido florescerá; assim, farei cessar as murmurações dos filhos de Israel contra mim, com que murmuram contra vós.

והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם 5
מלינם עליכם

6 Falou, pois, Moisés aos filhos de Israel; e todos os seus maiores deram-lhe, cada um, uma vara, para cada maior uma vara, segundo as casas de seus pais, doze varas; e a vara de Arão estava entre as suas varas.

וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא אחד מטה לנשיא אחד 6
לבית אבתם שנים עשר מטות ומטה אהרן בתוך מטותם

7 E Moisés pôs estas varas perante o SENHOR na tenda do Testemunho

וינח משה את המטות לפני יהוה באהל העדת 7

8 Sucedeu, pois, que no dia seguinte Moisés entrou na tenda do Testemunho, e eis que a vara de Arão, pela casa de Levi, florescia; porque produzira flores, e brotara renovos, e dera amêndoas.

ויהי ממחרת ויבא משה אל אהל העדות והנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים

9 Então, Moisés trouxe todas as varas de diante do SENHOR a todos os filhos de Israel; e eles o viram e tomaram cada um a sua vara.

ויצא משה את כל המטות מלפני יהוה אל כל בני ישראל וידאו ויקחו איש מטהו

10 Então, o SENHOR disse a Moisés Torna a pôr a vara de Arão perante o Testemunho, para que se guarde por sinal para os filhos rebeldes; assim, farás acabar as suas murmurações contra mim, e não morrerão.

יאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדות למשמרת לאות לבני מרי ותכל ימותם תלונתם מעלי ולא ימתו

11 E Moisés fez assim; como lhe ordenara o SENHOR, assim fez.

ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו כן עשה

12 Então, falaram os filhos de Israel a Moisés, dizendo Eis aqui, nós expiramos, perecemos, nós perecemos todos.

ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן גוענו אבדנו כלנו אבדנו

13 Todo aquele que se aproximar do tabernáculo do SENHOR, morrerá; seremos, pois, todos consumidos?

כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמנו לגוע

Bamidbar - Números 18

1 Então, disse o SENHOR a Arão Tu, e teus filhos, e a casa de teu pai contigo, levareis sobre vós a iniquidade do santuário; e tu e teus filhos contigo levareis sobre vós a iniquidade do vosso sacerdócio.

1 ויאמר יהוה אל אהרן ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש ואתה ובניך אתך תשאו את עון כהנתכם

2 E também farás chegar contigo a teus irmãos, a tribo de Levi, a tribo de teu pai, para que se ajuntem a ti e te sirvam; mas tu e teus filhos contigo estareis perante a tenda do Testemunho.

2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתך וילוו עליך וישרתוך ואתה ובניך אתך לפני אהל העדת

3 E eles farão a tua guarda, a guarda de toda a tenda; mas não se chegarão aos utensílios do santuário e ao altar, para que não morram, tanto eles como vós.

3 ושמרו משמרתך ומשמרת כל האהל אך אל כלי הקדש ואל המזבח לא יקربו ולא ימתו גם הם גם אתם

4 Mas se ajuntarão a ti e farão a guarda da tenda da congregação em todo o ministério da tenda; e o estranho não se chegará a vós.

4 ונלוו עליך ושמרו את משמרת אהל מועד לכל עבדת האהל וזר לא יקרב אליכם

5 Vós, pois, fareis a guarda do santuário e a guarda do altar, para que não haja outra vez furor sobre os filhos de Israel.

5 ושמרתם את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהיה עוד קצף על בני ישראל

6 E eu, eis que tenho tomado vossos irmãos, os levitas, do meio dos filhos de Israel; a vós são dados em dádiva pelo SENHOR, para administrar o ministério da tenda da congregação.

6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה נתנים ליהוה לעבד את עבדת אהל מועד

7 Mas tu e teus filhos contigo guardareis o vosso sacerdócio em todo o negócio

do altar, e no que estiver dentro do véu, isto administrareis; eu vos tenho dado o vosso sacerdócio em dádiva ministerial, e o estranho que se chegar morrerá

ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עבדת 7
מתנה אתן את כהנתכם והזר הקרב יומת

8 Disse mais o SENHOR a Arão E eu, eis que te tenho dado a guarda das minhas ofertas alçadas, com todas as coisas santas dos filhos de Israel; por causa da unção as tenho dado a ti e a teus filhos por estatuto perpétuo.

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומתי לכל קדשי בני ישראל לך 8
נתתים למשחה ולבניך לחק עולם

9 Isto terás das coisas santíssimas do fogo todas as suas ofertas, com todas as suas ofertas de manjares, e com todas as suas expiações do pecado, e com todas as suas expiações da culpa, que me restituírem; elas serão coisas santíssimas para ti e para teus filhos.

ה יהיה לך מקדש הקדשים מן האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשם 9
אשר ישיבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך

10 No lugar santíssimo o comerás; todo varão o comerá; santidade será para ti.

בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה לך 10

11 Também isto será teu a oferta alçada dos seus dons com todas as ofertas movidas dos filhos de Israel; a ti, a teus filhos, e a tuas filhas contigo, as tenho dado por estatuto perpétuo; todo o que estiver limpo na tua casa as comerá.

וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבנותיך אתך לחק 11
עולם כל טהור בביתך יאכל אתו

12 Todo o melhor do azeite e todo o melhor do mosto e do grão, as suas primícias que derem ao SENHOR, as tenho dado a ti.

כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה לך נתתים 12

13 Os primeiros frutos de tudo que houver na terra, que trouxerem ao SENHOR, serão teus; todo o que estiver limpo na tua casa os comerá.

בכורי כל אשר בארצם אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל טהור בביתך יאכלנו 13

14 Toda coisa consagrada em Israel será tua.

כל חרם בישראל לך יהיה 14

15 Tudo o que abrir a madre, de toda a carne que trouxerem ao SENHOR, tanto

de homens como de animais, será teu; porém os primogênitos dos homens resgatarás; também os primogênitos dos animais imundos resgatarás.

ל פטר רחם לכל בשר אשר יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך אך פדה תפדה את 15
בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה

16 Os que, pois, deles se houverem de resgatar resgatarás, da idade de um mês, segundo a tua avaliação, por cinco siclos de dinheiro, segundo o siclo do santuário, que é de vinte geras.

ופדויו מכן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים גרה הוא 16

17 Mas o primogênito de vaca, ou primogênito de ovelha, ou primogênito de cabra não resgatarás; santos são; o seu sangue espargirás sobre o altar, e a sua gordura queimarás em oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR.

אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח 17
ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח ליהוה

18 E a carne deles será tua, assim como será teu o peito do movimento e o ombro direito.

ובשרם יהיה לך כחזה התנופה וכשוק הימין לך יהיה 18

19 Todas as ofertas alçadas das santidades, que os filhos de Israel oferecerem ao SENHOR, tenho dado a ti, e a teus filhos, e a tuas filhas contigo, por estatuto perpétuo; concerto perpétuo de sal perante o SENHOR é, para ti e para a tua semente contigo.

כל תרומת הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבנתיך אתך לחק 19
עולם ברית מלח עולם הוא לפני יהוה לך ולזרעך אתך

20 Disse também o SENHOR a Arão Na sua terra possessão nenhuma terás, e no meio deles nenhuma parte terás; eu sou a tua parte e a tua herança no meio dos filhos de Israel.

ויאמר יהוה אל אהרן בארצם לא תנחל וחלק לא יהיה לך בתוכם אני חלקך ונחלתך 20
בתוך בני ישראל

21 E eis que aos filhos de Levi tenho dado todos os dízimos em Israel por herança, pelo seu ministério que exercem, o ministério da tenda da congregação.

ולבני לוי הנה נתתי כל מעשר בישראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם עבדים את 21
עבדת אהל מועד

22 E nunca mais os filhos de Israel se chegarão à tenda da congregação, para que

não levem sobre si o pecado e morram.

2 2 ולא יקרבו עוד בני ישראל אל אהל מועד לשאת חטא למות

23 Mas os levitas administrarão o ministério da tenda da congregação e eles levarão sobre si a sua iniquidade; pelas vossas gerações estatuto perpétuo será; e no meio dos filhos de Israel nenhuma herança herdarão.

2 3 ועבד הלוי הוא את עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה

24 Porque os dízimos dos filhos de Israel, que oferecerem ao SENHOR em oferta alçada, tenho dado por herança aos levitas; porquanto eu lhes disse No meio dos filhos de Israel nenhuma herança herdareis.

2 4 כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללויים לנחלה על כן אמרתי להם בתוך בני ישראל לא ינחלו נחלה

25 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

2 5 וידבר יהוה אל משה לאמר

26 Também falarás aos levitas e dir-lhes-ás Quando receberdes os dízimos dos filhos de Israel, que eu deles vos tenho dado em vossa herança, deles oferecereis uma oferta alçada ao SENHOR o dízimo dos dízimos.

2 6 ואל הלויים תדבר ואמרת אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת יהוה מעשר מן המעשר

27 E contar-se-vos -á a vossa oferta alçada como grão da eira e como plenitude do lagar.

2 7 ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב

28 Assim também oferecereis ao SENHOR uma oferta alçada de todos os vossos dízimos, que receberdes dos filhos de Israel, e deles dareis a oferta alçada do SENHOR a Arão, o sacerdote.

2 8 כן תרימו גם אתם תרומת יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת יהוה לאהרן הכהן

29 De todos os vossos dons oferecereis toda oferta alçada do SENHOR; do melhor deles, a sua santa parte.

2 9 מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומת יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנו

30 Dir-lhes-ás, pois Quando oferecerdes o melhor deles, como novidade da eira

e como novidade do lagar, se contará aos levitas.

30 ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללויים כתבואת גרן וכתבואת יקב

31 E o comereis em todo lugar, vós e a vossa casa, porque vosso galardão é pelo vosso ministério na tenda da congregação.

31 ואכלתם אתו בכל מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באהל מועד

32 Pelo que não levareis sobre vós o pecado, quando deles oferecerdes o melhor; e não profanareis as coisas santas dos filhos de Israel, para que não morrais.

32 ולא תשאון עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו ולא תמותו

Bamidbar - Números 19

1 Falou mais o SENHOR a Moisés e a Arão, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר

2 Este é o estatuto da lei, que o SENHOR ordenou, dizendo Dize aos filhos de Israel que te tragam uma bezerra ruiva sem defeito, que não tenha mancha, e sobre que não subiu jugo.

2 זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על

3 E a dareis a Eleazar, o sacerdote; e a tirará fora do arraial, e se degolará diante dele.

3 ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו

4 E Eleazar, o sacerdote, tomará do seu sangue com o dedo e dele espargirá para a frente da tenda da congregação sete vezes.

4 ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים

5 Então, queimará a bezerra perante os seus olhos; o seu couro, e a sua carne, e o seu sangue, com o seu esterco se queimará.

5 ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף

6 E o sacerdote tomará um pedaço de madeira de cedro, e hissopo, e carmesim, e os lançará no meio do incêndio da bezerra.

6 ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה

7 Então, o sacerdote lavará as suas vestes, e banhará a sua carne em água, e, depois, entrará no arraial, e o sacerdote será imundo até à tarde.

7 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבוא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב

8 Também o que a queimou lavará as suas vestes com água, e em água banhará a sua carne, e imundo será até à tarde.

8 והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב

9 E um homem limpo ajuntará a cinza da bezerra e a porá fora do arraial, num lugar limpo, e estará ela em guarda para a congregação dos filhos de Israel, para a água da separação; expiação é.

9 ואסף איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא

10 E o que apanhou a cinza da bezerra lavará as suas vestes e será imundo até à tarde; isto será por estatuto perpétuo aos filhos de Israel e ao estrangeiro que peregrina no meio deles

10 וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם

11 Aquele que tocar a algum morto, cadáver de algum homem, imundo será sete dias.

11 הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים

12 Ao terceiro dia, se purificará com a água e, ao sétimo dia, será limpo; mas, se ao terceiro dia se não purificar, não será limpo ao sétimo dia.

12 זוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר

13 Todo aquele que tocar a algum morto, cadáver de algum homem que estiver morto, e não se purificar, contamina o tabernáculo do SENHOR; e aquela alma será extirpada de Israel; porque a água da separação não foi espargida sobre ele, imundo será; está nele ainda a sua imundícia.

13 כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו

14 Esta é a lei, quando morrer algum homem em alguma tenda todo aquele que entrar naquela tenda e todo aquele que estiver naquela tenda será imundo sete dias.

14 את התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים

15 Também todo o vaso aberto, sobre que não houver pano atado, será imundo.

15 וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא

16 E todo aquele que sobre a face do campo tocar a algum que for morto pela espada, ou outro morto, ou aos ossos de algum homem, ou a uma sepultura, será imundo sete dias.

וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים 16

17 Para um imundo, pois, tomarão do pó da queima da expiação e sobre ele porão água viva num vaso.

ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי 17

18 E um homem limpo tomará hissopo, e o molhará naquela água, e a espargirá sobre aquela tenda, e sobre todo fato, e sobre as almas que ali estiverem, como também sobre aquele que tocar os ossos, ou a algum que foi morto, ou que faleceu, ou uma sepultura.

לקח אזור וטבל במים איש טהור והזה על האהל ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר 18

19 E o limpo, ao terceiro e sétimo dias, espargirá sobre o imundo; e, ao sétimo dia, o purificará; e lavará as suas vestes, e se banhará na água, e à tarde será limpo.

והזה הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו 19 ורחץ במים וטהר בערב

20 Porém o que for imundo e se não purificar, a tal alma do meio da congregação será extirpada; porquanto contaminou o santuário do SENHOR; a água da separação sobre ele não foi espargida; imundo é.

ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי את מקדש יהוה 20 טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא

21 Isto lhes será por estatuto perpétuo; e o que espargir a água da separação lavará as suas vestes; e o que tocar a água da separação será imundo até à tarde.

והיתה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכבס בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב 21

22 E tudo o que o imundo tocar também será imundo; e a alma que o tocar será imunda até à tarde.

וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב 22

Bamidbar - Números 20

1 Chegando os filhos de Israel, toda a congregação, ao deserto de Zim, no mês primeiro, o povo ficou em Cades; e Miriã morreu ali e ali foi sepultada.

1 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרים ותקבר שם

2 E não havia água para a congregação; então, se congregaram contra Moisés e contra Arão.

2 ולא היה מים לעדה ויקהלו על משה ועל אהרן

3 E o povo contendeu com Moisés, e falaram, dizendo Antes tivéssemos expirado quando expiraram nossos irmãos perante o SENHOR!

3 וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ולו גוענו בגוע אחינו לפני יהוה

4 E por que trouxestes a congregação do SENHOR a este deserto, para que morramos ali, nós e os nossos animais?

4 ולמה הבאתם את קהל יהוה אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו

5 E por que nos fizestes subir do Egito, para nos trazer a este lugar mau? Lugar não de semente, nem de figos, nem de vides, nem de romãs, nem de água para beber.

5 ולמה העליתנו ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון ומים אין לשתות

6 Então, Moisés e Arão se foram de diante da congregação, à porta da tenda da congregação e se lançaram sobre o seu rosto; e a glória do SENHOR lhes apareceu.

6 ויבא משה ואהרן מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד יהוה אליהם

7 E o SENHOR falou a Moisés, dizendo

7 וידבר יהוה אל משה לאמר

8 Toma a vara e ajunta a congregação, tu e Arão, teu irmão, e falai à rocha perante os seus olhos, e dará a sua água; assim, lhes tirará água da rocha e darás a beber à congregação e aos seus animais.

8 קח את המטה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל הסלע לעיניהם ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה ואת בעירם

9 Então, Moisés tomou a vara de diante do SENHOR, como lhe tinha ordenado.

9 ויקח משה את המטה מלפני יהוה כאשר צוהו

10 E Moisés e Arão reuniram a congregação diante da rocha, e Moisés disse-lhes Ouvi agora, rebeldes porventura, tiraremos água desta rocha para vós?

10 ויקהל משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן הסלע הוזה נוציא לכם מים

11 Então, Moisés levantou a sua mão e feriu a rocha duas vezes com a sua vara, e saíram muitas águas; e bebeu a congregação e os seus animais.

11 ירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים ויצאו מים רבים ותשת העדה ובעירם

12 E o SENHOR disse a Moisés e a Arão Porquanto não me crestes a mim, para me santificar diante dos filhos de Israel, por isso não metereis esta congregação na terra que lhes tenho dado.

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם

13 Estas são as águas de Meribá, porque os filhos de Israel contenderam com o SENHOR; e o SENHOR se santificou neles.

13 המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם

14 Depois, Moisés desde Cades mandou mensageiros ao rei de Edom, dizendo Assim diz teu irmão Israel Sabes todo o trabalho que nos sobreveio;

14 וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו

15 como nossos pais desceram ao Egito, e nós no Egito habitamos muitos dias; e como os egípcios nos maltrataram, a nós e a nossos pais;

15 וירדו אבותינו מצרימה ונשב במצרים ימים רבים וירעו לנו מצרים ולאבותינו

16 e clamamos ao SENHOR, e ele ouviu a nossa voz, e mandou um anjo, e nos tirou do Egito; e eis que estamos em Cades, cidade na extremidade dos teus

termos.

נִצְעַק אֶל יְהוָה וַיִּשְׁמַע קִלְנוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ וַיִּצְאֵנוּ מִמִּצְרַיִם וְהָנָה אֲנַחְנוּ בְּקֹדֶשׁ עִיר קָצָה 16
גְּבוּלְךָ

17 Deixa-nos, pois, passar pela tua terra; não passaremos pelo campo, nem pelas vinhas, nem beberemos a água dos poços; iremos pela estrada real; não nos desviaremos para a direita nem para a esquerda, até que passemos pelos teus termos.

נִעְבְּרָה נָא בָּאֶרֶץ לֹא נַעֲבֹר בְּשָׂדֵה וּבְכָרֶם וְלֹא נִשְׁתֶּה מִי בְּאֵר דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ נֶלֶךְ לֹא נָטָה 17
יְמִין וּשְׂמֹאל עַד אֲשֶׁר נַעֲבֹר גְּבוּלְךָ

18 Porém Edom lhe disse Não passarás por mim, para que, porventura, eu não saia à espada ao teu encontro.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹם לֹא תַעֲבֹר בִּי פֶן בַּחֲרֹב אֲצֵא לִקְרֹאתְךָ 18

19 Então, os filhos de Israel lhe disseram Subiremos pelo caminho igualado, e, se eu e o meu gado bebermos das tuas águas, darei o preço delas; sem fazer alguma outra coisa, deixa-me somente passar a pé.

אָמְרוּ אֵלָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַסְלָה נַעֲלֶה וְאִם מִיָּמִיךָ נִשְׁתֶּה אֲנִי וּמִקְנִי וְנִתְּתִי מִכְרָם רַק אֵין 19
דָּבָר בְּרִגְלִי אֶעֱבֹרָה

20 Porém ele disse Não passarás. E saiu-lhe Edom ao encontro com muita gente e com mão forte.

וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר וַיִּצֵּא אֲדֹם לִקְרֹאתוֹ בָּעַם כְּבֹד וּבִיד חֲזָקָה 20

21 Assim, recusou Edom deixar passar a Israel pelo seu termo; pelo que Israel se desviou dele.

וַיִּמָּאֵן אֲדֹם נָתַן אֶת יִשְׂרָאֵל עֹבֵר בְּגִבְלוֹ וַיֵּט יִשְׂרָאֵל מֵעֲלָיו 21

22 Então, partiram de Cades; e os filhos de Israel, toda a congregação, vieram ao monte Hor.

וַיִּסְעוּ מִקְדָּשׁ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הָעֵדָה הָרַר הָהָר 22

23 E falou o SENHOR a Moisés e a Arão no monte Hor, nos termos da terra de Edom, dizendo

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן בְּהָר הָהָר עַל גְּבוּל אֶרֶץ אֲדֹם לֵאמֹר 23

24 Arão recolhido será a seu povo, porque não entrará na terra que tenho dado aos filhos de Israel, porquanto rebeldes fostes à minha palavra, nas águas de

Meribá.

2 4 יִאסֹף אֶהָרֶן אֶל עַמּוּזִי כִּי לֹא יָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר מָרִיתֶם
אֶת פִּי לִמֵּי מִרִיבָה

25 Toma a Arão e a Eleazar, seu filho, e faze-os subir ao monte Hor.

2 5 קַח אֶת אֶהָרֶן וְאֶת אֱלֵעָזָר בְּנֹוֹ וְהַעֲלֵם אֹתָם הָרֹם הַהוּא

26 E despe a Arão as suas vestes e veste-as a Eleazar, seu filho, porque Arão será recolhido e morrerá ali.

2 6 וְהַפֹּשֶׁט אֶת אֶהָרֶן אֶת בְּגָדָיו וְהַלְבַּשְׁתָּם אֶת אֱלֵעָזָר בְּנֹוֹ וְאֶהָרֶן יִאסֹף וּמָת שָׁם

27 Fez, pois, Moisés como o SENHOR lhe ordenara; porque subiram ao monte Hor perante os olhos de toda a congregação.

2 7 וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וַיַּעֲלֵם אֶל הָרֹם הַהוּא לְעֵינֵי כָל הָעֵדָה

28 E Moisés despiu a Arão as vestes e as vestiu a Eleazar, seu filho; e morreu Arão ali sobre o cume do monte; e desceram Moisés e Eleazar do monte.

2 8 וַיִּפְשֹׁט מֹשֶׁה אֶת אֶהָרֶן אֶת בְּגָדָיו וַיַּלְבֵּשׁ אֹתָם אֶת אֱלֵעָזָר בְּנֹוֹ וַיָּמָת אֶהָרֶן שָׁם בְּרֹאשׁ
הָהָר וַיֵּרֶד מֹשֶׁה וְאֱלֵעָזָר מִן הָהָר

29 Vendo, pois, toda a congregação que Arão era morto, choraram a Arão trinta dias, isto é, toda a casa de Israel.

2 9 וַיֵּרְאוּ כָל הָעֵדָה כִּי גֹועַ אֶהָרֶן וַיַּבְכוּ אֶת אֶהָרֶן שְׁלֹשִׁים יוֹם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל

Bamidbar - Números 21

1 Ouvindo o cananeu, o rei de Arade, que habitava para a banda do sul, que Israel vinha pelo caminho dos espias, pelejou contra Israel e dele levou alguns deles por prisioneiros.

1 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי

2 Então, Israel fez um voto ao SENHOR, dizendo Se totalmente entregares este povo na minha mão, destruirei totalmente as suas cidades.

2 וידר ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את עריהם

3 O SENHOR, pois, ouviu a voz de Israel e entregou os cananeus, que foram destruídos totalmente, eles e as suas cidades; e o nome daquele lugar chamou Horma

3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום חרמה

4 Então, partiram do monte Hor, pelo caminho do mar Vermelho, a rodear a terra de Edom; porém a alma do povo angustiou-se neste caminho.

4 ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך

5 E o povo falou contra Deus e contra Moisés Por que nos fizestes subir do Egito, para que morrêssemos neste deserto? Pois, aqui, nem pão nem água há; e a nossa alma tem fastio deste pão tão vil.

5 וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל

6 Então, o SENHOR mandou entre o povo serpentes ardentes, que morderam o povo; e morreu muito povo de Israel.

6 וישלח יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל

7 Pelo que o povo veio a Moisés e disse Havemos pecado, porquanto temos falado contra o SENHOR e contra ti; ora ao SENHOR que tire de nós estas

serpentes. Então, Moisés orou pelo povo.

יבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו את 7
הנחש ויתפלל משה בעד העם

8 E disse o SENHOR a Moisés Faze uma serpente ardente e põe-na sobre uma haste; e será que viverá todo mordido que olhar para ela.

ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה כל הנשוח וראה אותו וחי 8

9 E Moisés fez uma serpente de metal e pô-la sobre uma haste; e era que, mordendo alguma serpente a alguém, olhava para a serpente de metal e ficava vivo

ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש 9
הנחשת וחי

10 Então, os filhos de Israel partiram e alojaram-se em Obote.

ויסעו בני ישראל ויחנו באבת 10

11 Depois, partiram de Obote e alojaram-se nos outeiros de Abarim, no deserto que está defronte de Moabe, ao nascente do sol.

ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש 11

12 Dali, partiram e alojaram-se junto ao ribeiro de Zerede.

משם נסעו ויחנו בנחל זרד 12

13 E, dali, partiram e alojaram-se desta banda de Arnom, que está no deserto e sai dos termos dos amorreus; porque Arnom é o termo de Moabe, entre Moabe e os amorreus.

משם נסעו ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין 13
מואב ובין האמרי

14 Pelo que se diz no livro das Guerras do SENHOR Contra Vaebe em Sufa, e contra os ribeiros de Arnom,

על כן יאמר בספר מלחמת יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון 14

15 e contra a corrente dos ribeiros que se volve para a situação de Ar e se encosta aos termos de Moabe.

ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב 15

16 E, dali, partiram para Beer; este é o poço do qual o SENHOR disse a Moisés

Ajunta o povo, e lhe darei água

16 ומשם בארה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים

17 (Então, Israel cantou este cântico Sobe, poço, e vós, cantai dele

17 אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה

18 Tu, poço, que cavaram os príncipes, que escavaram os nobres do povo e o legislador com os seus bordões.). E, do deserto, partiram para Matana;

18 באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשענתם וממדבר מתנה

19 e, de Matana, para Naaliel; e, de Naaliel, para Bamote.

19 וממתנה נחליאל ומנחליאל במות

20 E, de Bamote, partiram para o vale que está no campo de Moabe, no cume de Pisga, à vista do deserto.

20 ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן

21 Então, Israel mandou mensageiros a Seom, rei dos amorreus, dizendo

21 וישלח ישראל מלאכים אל סיחן מלך האמרי לאמר

22 Deixa-me passar pela tua terra; não nos desviaremos pelos campos nem pelas vinhas, e as águas dos poços não beberemos; iremos pela estrada real até que passemos os teus termos.

22 אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר גבלך

23 Porém Seom não deixou passar a Israel pelos seus termos; antes, Seom congregou todo o seu povo, e saiu ao encontro de Israel ao deserto, e veio a Jaza, e pelejou contra Israel.

23 ולא נתן סיחן את ישראל עבר בגבלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה וילחם בישראל

24 Mas Israel o feriu a fio de espada e tomou a sua terra em possessão, desde Arnom até Jaboque, até aos filhos de Amom; porquanto o termo dos filhos de Amom era firme.

24 ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון

25 Assim, Israel tomou todas estas cidades; e Israel habitou em todas as cidades dos amorreus, em Hesbom e em todas as suas aldeias.

ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנתיה 2 5

26 Porque Hesbom era cidade de Seom, rei dos amorreus, que tinha pelejado contra o precedente rei dos moabitas e tinha tomado da sua mão toda a sua terra até Arnom.

2 6 כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנן

27 Pelo que dizem os que falam em provérbios Vinde a Hesbom; edifique-se e fortifique-se a cidade de Seom.

2 7 על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחן

28 Porque fogo saiu de Hesbom, e uma chama, da cidade de Seom; e consumiu a Ar dos moabitas e aos senhores dos altos de Arnom.

2 8 כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחן אכלה ער מואב בעלי במות ארנן

29 Ai de ti, Moabe! Perdido és, povo de Quemus! Entregou seus filhos, que iam fugindo, e suas filhas, como cativas a Seom, rei dos amorreus.

2 9 אוי לך מואב אבדת עם כמוש נתן בניו פליטם ובנתיו בשבית למלך אמרי סיחן

30 E nós os derribamos; Hesbom perdida é até Dibom, e os assolamos até Nofa, que se estende até Medeba.

3 0 ונירם אבד חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מידבא

31 Assim, Israel habitou na terra dos amorreus.

3 1 וישב ישראל בארץ האמרי

32 Depois, mandou Moisés espiar a Jazer, e tomaram as suas aldeias e daquela possessão lançaram os amorreus que estavam ali.

3 2 וישלח משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את האמרי אשר שם

33 Então, viraram-se e subiram o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, saiu contra eles, e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

3 3 ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי

34 E disse o SENHOR a Moisés Não o temas, porque eu to tenho dado na tua mão, a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra, e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

3 4 ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית

לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון

35 E de tal maneira o feriram, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo, que nenhum deles escapou; e tomaram a sua terra em possessão.

ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו 3 5

Bamidbar - Números 22

1 Depois, partiram os filhos de Israel e acamparam-se nas campinas de Moabe, desta banda do Jordão, de Jericó.

1 ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן ירחו

2 Viu, pois, Balaque, filho de Zipor, tudo o que Israel fizera aos amorreus.

2 וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי

3 E Moabe temeu muito diante deste povo, porque era muito; e Moabe andava angustiado por causa dos filhos de Israel.

3 ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל

4 Pelo que Moabe disse aos anciãos dos midianitas Agora lamberá esta congregação tudo quanto houver ao redor de nós, como o boi lambe a erva do campo. Naquele tempo, Balaque, filho de Zipor, era rei dos moabitas.

4 ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא

5 Este enviou mensageiros a Balaão, filho de Beor, a Petor, que está junto ao rio, na terra dos filhos do seu povo, a chamá-lo, dizendo Eis que um povo saiu do Egito; eis que cobre a face da terra e parado está defronte de mim.

5 וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי

6 Vem, pois, agora, rogo-te, amaldiçoa-me este povo, pois mais poderoso é do que eu; para ver se o poderei ferir e o lançarei fora da terra; porque eu sei que a quem tu abençoares será abençoado e a quem tu amaldiçoares será amaldiçoado.

6 ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר

7 Então, foram-se os anciãos dos moabitas e os anciãos dos midianitas com o preço dos encantamentos nas mãos; e chegaram a Balaão e lhe disseram as palavras de Balaque.

7 וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק

8 E ele lhes disse Passai aqui esta noite, e vos trarei a resposta, como o SENHOR me falar; então, os príncipes dos moabitas ficaram com Balaão.

8 ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם

9 E veio Deus a Balaão e disse Quem são estes homens que estão contigo?

9 ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך

10 E Balaão disse a Deus Balaque, filho de Zipor, rei dos moabitas, mos enviou, dizendo

10 ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי

11 Eis que o povo que saiu do Egito cobriu a face da terra; vem, agora, amaldiçoa-mo; porventura, poderei pelejar contra ele e o lançarei fora.

11 הנה העם היצא ממצרים וכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו

12 Então, disse Deus a Balaão Não irás com eles, nem amaldiçoarás a este povo, porquanto bendito é.

12 ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא

13 Então, Balaão levantou-se pela manhã e disse aos príncipes de Balaque Ide à vossa terra, porque o SENHOR recusa deixar-me ir convosco.

13 ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתי להלך עמכם

14 E levantaram-se os príncipes dos moabitas, e vieram a Balaque, e disseram Balaão recusou vir conosco.

14 ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם הלך עמנו

15 Porém Balaque prosseguiu ainda em enviar mais príncipes e mais honrados do que aqueles,

15 ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מאלה

16 os quais vieram a Balaão e lhe disseram Assim diz Balaque, filho de Zipor Rogo-te que não te demores em vir a mim,

16 ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי

17 porque grandemente te honrarei e farei tudo o que me disseres; vem, pois, rogo-te, amaldiçoa-me este povo.

כי כבוד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה 17

18 Então, Balaão respondeu e disse aos servos de Balaque Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e de ouro, eu não poderia traspassar o mandado do SENHOR, meu Deus, para fazer coisa pequena ou grande;

ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר 18
את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה

19 agora, pois, rogo-vos que também aqui fiqueis esta noite, para que eu saiba o que o SENHOR me dirá mais.

ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף יהוה דבר עמי 19

20 Veio, pois, o Senhor a Balaão, de noite, e disse-lhe Se aqueles homens te vieram chamar, levanta-te, vai com eles; todavia, farás o que eu te disser.

ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא לך באו האנשים קום לך אתם ואך 20
את הדבר אשר אדבר אליך אתו תעשה

21 Então, Balaão levantou-se pela manhã, e albardou a sua jumenta, e foi-se com os príncipes de Moabe.

ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך עם שרי מואב 21

22 E a ira de Deus acendeu-se, porque ele se ia; e o Anjo do SENHOR pôs-se-lhe no caminho por adversário; e ele ia caminhando, montado na sua jumenta, e dois de seus moços com ele.

ויחר אף אלהים כי הולך הוא ויתיצב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו 22
ושני נערי עמו

23 Viu, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR que estava no caminho, com a sua espada desembainhada na mão; pelo que desviou-se a jumenta do caminho e foi-se pelo campo; então, Balaão espancou a jumenta para fazê-la tornar ao caminho.

ותרא האתון את מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה בידו ותט האתון מן הדרך ותלך 23
בשדה ויך בלעם את האתון להטתה הדרך

24 Mas o Anjo do SENHOR pôs-se numa vereda de vinhas, havendo uma parede desta banda e uma parede da outra.

ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה 24

25 Vendo, pois, a jumenta o Anjo do SENHOR, apertou-se contra a parede e

apertou contra a parede o pé de Balaão; pelo que tornou a espancá-la.

2 5 ותרֹא הָאֲתוֹן אֶת מִלְאֲךְ יְהוָה וּתְלַחֵץ אֶל הַקִּיר וּתְלַחֵץ אֶת רֶגֶל בִּלְעָם אֶל הַקִּיר וְיֹסֵף לִהְיוֹתָהּ

26 Então, o Anjo do SENHOR passou mais adiante e pôs-se num lugar estreito, onde não havia caminho para se desviar nem para a direita nem para a esquerda.

2 6 וְיֹסֵף מִלְאֲךְ יְהוָה עֹבֹר וַיַּעֲמֵד בַּמָּקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמֹאל

27 E, vendo a jumenta o Anjo do SENHOR, deitou-se debaixo de Balaão; e a ira de Balaão acendeu-se, e espancou a jumenta com o bordão.

2 7 וּתְרֹא הָאֲתוֹן אֶת מִלְאֲךְ יְהוָה וּתְרַבֵּץ תַּחַת בִּלְעָם וַיַּחַר אָף בִּלְעָם וַיַּךְ אֶת הָאֲתוֹן בַּמִּקֵּל

28 Então, o SENHOR abriu a boca da jumenta, a qual disse a Balaão Que te fiz eu, que me espancaste estas três vezes?

2 8 וַיִּפְתַּח יְהוָה אֶת פִּי הָאֲתוֹן וַתֹּאמֶר לְבִלְעָם מָה עָשִׂיתִי לָךְ כִּי הִכִּיתַנִּי זֶה שְׁלֹשׁ רֵגְלַיִם

29 E Balaão disse à jumenta Porque zombaste de mim; tomara que tivera eu uma espada na mão, porque agora te mataria.

2 9 וַיֹּאמֶר בִּלְעָם לָאֲתוֹן כִּי הִתְעַלְלַת בִּי לוֹ יֵשׁ חֶרֶב בְּיָדִי כִּי עָתָה הִרְגַּתִּיךָ

30 E a jumenta disse a Balaão Porventura, não sou a tua jumenta, em que cavalgaste desde o tempo que eu fui tua até hoje? Costumei eu alguma vez fazer assim contigo? E ele respondeu Não.

3 0 וַתֹּאמֶר הָאֲתוֹן אֶל בִּלְעָם הֲלוֹא אֲנֹכִי אֲתֶנֶךָ אֲשֶׁר רִכַּבְתָּ עָלַי מֵעוֹדךָ עַד הַיּוֹם הַזֶּה הֲהִסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא

31 Então, o SENHOR abriu os olhos a Balaão, e ele viu o Anjo do SENHOR, que estava no caminho, e a sua espada desembainhada na mão; pelo que inclinou a cabeça e prostrou-se sobre a sua face.

3 1 וַיִּגַּל יְהוָה אֶת עֵינָי בִּלְעָם וַיִּרֹא אֶת מִלְאֲךְ יְהוָה נֹצֵב בַּדֶּרֶךְ וַחֲרָבוֹ שְׁלֵפָה בְּיָדוֹ וַיִּקַּד וַיִּשְׁתַּחוּ לְאַפָּיו

32 Então, o Anjo do SENHOR lhe disse Por que já três vezes espancaste a tua jumenta? Eis que eu saí para ser teu adversário, porquanto o teu caminho é perverso diante de mim;

3 2 וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלְאֲךְ יְהוָה עַל מָה הִכִּיתָ אֶת אֲתֶנֶךָ זֶה שְׁלוֹשׁ רֵגְלַיִם הִנֵּה אֲנֹכִי יֹצֵאתִי לְשַׁטֵּן כִּי יֵרֵט הַדֶּרֶךְ לְנִגְדִי

33 porém a jumenta me viu e já três vezes se desviou de diante de mim; se ela se

não desviara de diante de mim, na verdade que eu agora te mataria e a ela deixaria com vida.

3 3 ותרדני האתון ותט לפני זה שלש רגלים אולי נטתה מפני כי עתה גם אתכה הרגתי ואותה החייתי

34 Então, Balaão disse ao Anjo do SENHOR Pequei, que não soube que estavas neste caminho para te opores a mim; e, agora, se parece mal aos teus olhos, tornar-me-ei.

3 4 ויאמר בלעם אל מלאך יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה לי אם רע בעיניך אשובה לי

35 E disse o Anjo do SENHOR a Balaão Vai-te com estes homens, mas somente a palavra que eu falar a ti, esta falarás. Assim, Balaão foi-se com os príncipes de Balaque.

3 5 ויאמר מלאך יהוה אל בלעם לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו 3 5 תדבר וילך בלעם עם שרי בלק

36 Ouvindo, pois, Balaque que Balaão vinha, saiu-lhe ao encontro até à cidade de Moabe, que está no termo de Arnom, na extremidade do termo dele.

3 6 וישמע בלק כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנן אשר בקצה הגבול

37 E Balaque disse a Balaão Porventura, não enviei diligentemente a chamar-te? Por que não vieste a mim? Não posso eu na verdade honrar-te?

3 7 ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למה לא הלכת אלי האמנם 3 7 לא אוכל כבודך

38 Então, Balaão disse a Balaque Eis que eu tenho vindo a ti; porventura, poderei eu agora de alguma forma falar alguma coisa? A palavra que Deus puser na minha boca, esta falarei.

3 8 יאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה הדבר אשר ישם 3 8 אלהים בפי אתו אדבר

39 E Balaão foi com Balaque, e vieram a Quiriate-Huzote.

3 9 וילך בלעם עם בלק ויבאו קרית חצות

40 Então, Balaque matou bois e ovelhas; e deles enviou a Balaão e aos príncipes que estavam com ele.

ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו 40

41 E sucedeu que, pela manhã, Balaque tomou a Balaão e o fez subir aos altos de Baal. E viu Balaão dali a última parte do povo.

ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל וירא משם קצה העם 41

Bamidbar - Números 23

1 Então, Balaão disse a Balaque Edifica-me aqui sete altares e prepara-me aqui sete bezerros e sete carneiros.

1 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים

2 Fez, pois, Balaque como Balaão dissera; e Balaque e Balaão ofereceram um bezerro e um carneiro sobre cada altar.

2 ויעש בלק כאשר דבר בלעם ויעל בלק ובלעם פר ואיל במזבח

3 Então, Balaão disse a Balaque Fica-te ao pé do teu holocausto, e eu irei; porventura, o SENHOR me sairá ao encontro, e o que me mostrar te notificarei. Então, foi a um alto.

3 ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך ואלכה אולי יקרה יהוה לקראתי ודבר מה יראני והגדתי לך וילך שפי

4 E, encontrando-se Deus com Balaão, lhe disse este Preparei sete altares e ofereci um bezerro e um carneiro sobre cada altar.

4 ויקר אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח

5 Então, o SENHOR pôs a palavra na boca de Balaão e disse Torna para Balaque e fala assim.

5 וישם יהוה דבר בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר

6 E, tornando para ele, eis que estava ao pé do seu holocausto, ele e todos os príncipes dos moabitas.

6 וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב

7 Então, alçou a sua parábola e disse De Arã me mandou trazer Balaque, rei dos moabitas, das montanhas do oriente, dizendo Vem, amaldiçoa-me a Jacó; e vem, detesta a Israel.

7 וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל

8 Como amaldiçoarei o que Deus não amaldiçoa? E como detestarei, quando o SENHOR não detesta?

8 מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה

9 Porque do cume das penhas o vejo e dos outeiros o contemplo eis que este povo habitará só e entre as nações não será contado.

9 כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב

10 Quem contará o pó de Jacó e o número da quarta parte de Israel? A minha alma morra da morte dos justos, e seja o meu fim como o seu.

10 מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמהו

11 Então, disse Balaque a Balaão Que me fizeste? Chamei-te para amaldiçoar os meus inimigos, mas eis que inteiramente os abençoaste.

11 ויאמר בלק אל בלעם מה עשית לי לקב איבי לקחתך והנה ברכת ברך

12 E ele respondeu e disse Porventura, não terei cuidado de falar o que o SENHOR pôs na minha boca?

12 ויען ויאמר הלא את אשר ישם יהוה בפי אתו אשמר לדבר

13 Então, Balaque lhe disse Rogo-te que venhas comigo a outro lugar, de onde o verás; verás somente a última parte dele, mas a todo ele não verás; e amaldiçoa-mo dali.

13 ויאמר אליו בלק לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם

14 Assim, o tomou consigo ao campo de Zofim, ao cume de Pisga; e edificou sete altares e ofereceu um bezerro e um carneiro sobre cada altar.

14 ויקחהו שדה צפים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח

15 Então, disse Balaão a Balaque Fica aqui ao pé do teu holocausto, e eu irei ali ao seu encontro.

15 ויאמר אל בלק התיצב כה על עלתך ואנכי אקרה כה

16 E, encontrando-se o SENHOR com Balaão, pôs uma palavra na sua boca e disse Torna para Balaque e fala assim.

16 ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר

17 E, vindo a ele, eis que estava ao pé do holocausto, e os príncipes dos

moabitas, com ele; disse-lhe, pois, Balaque Que coisa falou o SENHOR?

ויבא אליו והנו נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה 1 7

18 Então, alçou a sua parábola e disse Levanta-te, Balaque, e ouve; inclina os teus ouvidos a mim, filho de Zipor.

וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפר 1 8

19 Deus não é homem, para que minta; nem filho de homem, para que se arrependa; porventura, diria ele e não o faria? Ou falaria e não o confirmaria?

לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם ההוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה 1 9

20 Eis que recebi mandado de abençoar; pois ele tem abençoado, e eu não o posso revogar.

הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה 2 0

21 Não viu iniquidade em Israel, nem contemplou maldade em Jacó; o SENHOR, seu Deus, é com ele e nele, e entre eles se ouve o alarido de um rei.

לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו 2 1

22 Deus os tirou do Egito; as suas forças são como as do unicórnio.

אל מוציאם ממצרים כתועפת ראם לו 2 2

23 Pois contra Jacó não vale encantamento, nem adivinhação contra Israel; neste tempo se dirá de Jacó e de Israel Que coisas Deus tem feito!

כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל 2 3

24 Eis que o povo se levantará como leoa e se exalçará como leão; não se deitará até que coma a presa e beba o sangue de mortos.

הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה 2 4

25 Então, Balaque disse a Balaão Nem totalmente o amaldiçoarás, nem totalmente o abençoarás.

ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו 2 5

26 Porém Balaão respondeu e disse a Balaque Não te falei eu, dizendo Tudo o que o SENHOR falar, aquilo farei?

ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה 2 6

27 Disse mais Balaque a Balaão Ora, vem, e te levarei a outro lugar; porventura,

bem parecerá aos olhos de Deus que dali mo amaldiçoes.

27 אמר בלק אל בלעם לכה נא אקחך אל מקום אחר אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם

28 Então, Balaque levou Balaão consigo ao cume de Peor, que olha para a banda do deserto.

28 ויקח בלק את בלעם ראש הפעור הנשקף על פני הישימן

29 Balaão disse a Balaque Edifica-me aqui sete altares e prepara-me aqui sete bezerros e sete carneiros.

29 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים

30 Balaque, pois, fez como dissera Balaão e ofereceu um bezerro e um carneiro sobre cada altar.

30 ויעש בלק כאשר אמר בלעם ויעל פר ואיל במזבח

Bamidbar - Números 24

1 Vendo Balaão que bem parecia aos olhos do SENHOR que abençoasse a Israel, não foi esta vez como dantes ao encontro dos encantamentos, mas pôs o seu rosto para o deserto.

1 וירא בלעם כי טוב בעיני יהוה לברך את ישראל ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו

2 E, levantando Balaão os olhos e vendo a Israel que habitava segundo as suas tribos, veio sobre ele o Espírito de Deus.

2 וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אלהים

3 E alçou a sua parábola e disse Fala Balaão, filho de Beor, e fala o homem de olhos abertos;

3 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין

4 fala aquele que ouviu os ditos de Deus, o que vê a visão do Todo-poderoso, caindo em êxtase e de olhos abertos

4 נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים

5 Que boas são as tuas tendas, ó Jacó! Que boas as tuas moradas, ó Israel!

5 מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל

6 Como ribeiros se estendem, como jardins ao pé dos rios; como árvores de sândalo o SENHOR as plantou, como cedros junto às águas.

6 כנחלים נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע יהוה כארזים עלי מים

7 De seus baldes manarão águas, e a sua semente estará em muitas águas; e o seu rei se exalçará mais do que Agague, e o seu reino será levantado.

7 יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא מלכתו

8 Deus o tirou do Egito; as suas forças são como as do unicórnio; consumirá as nações, seus inimigos, e quebrará seus ossos, e com as suas setas os atravessará.

8 אל מוציאו ממצרים כתועפת ראם לו יאכל גוים צריו ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ

9 Encurvou-se, deitou-se como leão e como leoa; quem o despertará? Benditos os que te abençoarem, e malditos os que te amaldiçoarem

9 כרע שכב כארי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך וארדיך ארור

10 Então, a ira de Balaque se acendeu contra Balaão, e bateu ele as suas palmas; e Balaque disse a Balaão Para amaldiçoar os meus inimigos te tenho chamado; porém agora já três vezes os abençoaste inteiramente.

10 ויחר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה 10 ברכת ברך זה שלש פעמים

11 Agora, pois, fuge para o teu lugar; eu tinha dito que te honraria grandemente; mas eis que o SENHOR te privou desta honra.

11 ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי כבוד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד 11

12 Então, Balaão disse a Balaque Não falei eu também aos teus mensageiros, que me enviaste, dizendo

12 ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר 12

13 Ainda que Balaque me desse a sua casa cheia de prata e ouro, não posso traspasar o mandado do SENHOR, fazendo bem ou mal de meu próprio coração; o que o SENHOR falar, isso falarei eu.

13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה לעשות טובה או רעה 13 מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדבר

14 Agora, pois, eis que me vou ao meu povo; vem, avisar-te-ei do que este povo fará ao teu povo nos últimos dias.

14 ועתה הנני הולך לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים 14

15 Então, alçou a sua parábola e disse Fala Balaão, filho de Beor, e fala o homem de olhos abertos;

15 וישא משלו ויאמר נאם בלעם בנו בער ונאם הגבר שתם העין 15

16 fala aquele que ouviu os ditos de Deus e o que sabe a ciência do Altíssimo; o que viu a visão do Todo-poderoso, caído em êxtase e de olhos abertos

16 נאם שמע אמרי אל וידע דעת עלין מחזה שדי יחזה נפל וגלוי עינים 16

17 Vê-lo-ei, mas não agora; contemplá-lo-ei, mas não de perto; uma estrela procederá de Jacó, e um cetro subirá de Israel, que ferirá os termos dos moabitas e destruirá todos os filhos de Sete.

אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי 17
מואב וקרקר כל בני שת

18 E Edom será uma possessão, e Seir também será uma possessão hereditária para os seus inimigos; pois Israel fará proezas.

והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו וישראל עשה חיל 18

19 E dominará um de Jacó e matará os que restam das cidades.

וירד מיעקב והאביד שריד מעיר 19

20 E, vendo os amalequitas, alçou a sua parábola e disse Amaleque é o primeiro das nações; porém o seu fim será para perdição.

וירא את עמלק וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד 20

21 E, vendo os queneus, alçou a sua parábola e disse Firme está a tua habitação, e puseste o teu ninho na penha.

וירא את הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך 21

22 Todavia, o queneu será consumido, até que Assur te leve por prisioneiro.

כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך 22

23 E, alçando ainda a sua parábola, disse Ai, quem viverá, quando Deus fizer isto?

וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל 23

24 E as naus das costas de Quitim afligirão a Assur; também afligirão a Héber; e também ele será para perdição.

וצים מיד כתים וענו אשור וענו עבר וגם הוא עדי אבד 24

25 Então, Balaão levantou-se, e foi-se, e voltou ao seu lugar, e também Balaque se foi pelo seu caminho.

ויקם בלעם וילך וישב למקמו וגם בלק הלך לדרכו 25

Bamidbar - Números 25

1 E Israel deteve-se em Sitim, e o povo começou a prostituir-se com as filhas dos moabitas.

1 וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב

2 Estas convidaram o povo aos sacrifícios dos seus deuses; e o povo comeu e inclinou-se aos seus deuses.

2 ותקראנן לעם לזבחי אלהיהן ויאכל העם וישתחוו לאלהיהן

3 Juntando-se, pois, Israel a Baal-Peor, a ira do SENHOR se acendeu contra Israel.

3 ויצמד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל

4 Disse o SENHOR a Moisés Toma todos os cabeças do povo e enforca-os ao SENHOR diante do sol, e o ardor da ira do SENHOR se retirará de Israel.

4 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה נגד השמש וישב חרון אף יהוה מישראל

5 Então, Moisés disse aos juízes de Israel Cada um mate os seus homens que se juntaram a Baal-Peor

5 ויאמר משה אל שפטי ישראל הרגו איש אנשיו הנצמדים לבעל פעור

6 E eis que veio um homem dos filhos de Israel e trouxe a seus irmãos uma midianita perante os olhos de Moisés e de toda a congregação dos filhos de Israel, chorando eles diante da tenda da congregação.

6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינית לעיני משה ולעיני כל עדת בני ישראל והמה בכים פתח אהל מועד

7 Vendo isso Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, se levantou do meio da congregação e tomou uma lança na sua mão;

7 וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רמח בידו

8 e foi após o varão israelita até à tenda e os atravessou a ambos, ao varão

israelita e à mulher, pela sua barriga; então, a praga cessou de sobre os filhos de Israel.

8 ויבא אחר איש ישראל אל הקבה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל

9 E os que morreram daquela praga foram vinte e quatro mil.

9 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף

10 Então, o SENHOR falou a Moisés, dizendo

10 וידבר יהוה אל משה לאמר

11 Finéias, filho de Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, desviou a minha ira de sobre os filhos de Israel, pois zelou o meu zelo no meio deles; de modo que no meu zelo não consumi os filhos de Israel.

11 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי

12 Portanto, dize Eis que lhe dou o meu concerto de paz,

12 לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום

13 e ele e a sua semente depois dele terão o concerto do sacerdócio perpétuo; porquanto teve zelo pelo seu Deus e fez propiciação pelos filhos de Israel.

13 היתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו וכפר על בני ישראל

14 E o nome do israelita morto, que foi morto com a midianita, era Zinri, filho de Salu, maior da casa paterna dos simeonitas.

14 ושם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעני

15 E o nome da mulher midianita morta era Cosbi, filha de Zur, cabeça do povo da casa paterna entre os midianitas.

15 ושם האשה המכה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא

16 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

16 וידבר יהוה אל משה לאמר

17 Afligireis os midianitas e os ferireis,

17 צרור את המדינים והכיתם אותם

18 porque eles vos afligiram a vós outros com os seus enganos com que vos

enganaram no negócio de Peor e no negócio de Cosbi, filha do maioral dos midianitas, irmã deles, que foi morta no dia da praga no negócio de Peor.

י' צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין 18
אחתם המכה ביום המגפה על דבר פעור

Bamidbar - Números 26

1 Aconteceu, pois, que, depois daquela praga, falou o SENHOR a Moisés e a Eleazar, filho de Arão, o sacerdote, dizendo

1 ויהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר

2 Tomai a soma de toda a congregação dos filhos de Israel, da idade de vinte anos para cima, segundo as casas de seus pais, todo que, em Israel, vai para o exército.

2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל יצא צבא בישראל

3 Falaram, pois, Moisés e Eleazar, o sacerdote, aos cabeças de Israel, nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, de Jericó, dizendo

3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר

4 Contai o povo da idade de vinte anos para cima, como o SENHOR ordenara a Moisés e aos filhos de Israel, que saíram do Egito.

4 מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים

5 Rúben, o primogênito de Israel; os filhos de Rúben foram Enoque, do qual era a família dos enoquitas; de Palu, a família dos paluítas;

5 ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא משפחת הפלאי

6 de Hezrom, a família dos hezronitas; de Carmi, a família dos carmitas.

6 לחצרן משפחת החצרוני לכרמי משפחת הכרמי

7 Estas são as famílias dos rubenitas; e os que foram deles contados foram quarenta e três mil e setecentos e trinta.

7 אלה משפחת הראובני ויהיו פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות ושלישים

8 E o filho de Palu Eliabe.

8 ובני פלוא אליאב

9 E os filhos de Eliabe Nemuel, e Datã, e Abirão; estes, Datã e Abirão, foram os chamados da congregação, que moveram a contenda contra Moisés e contra Arão na congregação de Corá, quando moveram a contenda contra o SENHOR;

9 ובני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קרואי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצתם על יהוה

10 e a terra abriu a sua boca e os tragou com Corá, quando morreu a congregação; quando o fogo consumiu duzentos e cinquenta homens, e foram por sinal.

10 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים איש ויהיו לנס

11 Mas os filhos de Corá não morreram.

11 ובני קרח לא מתו

12 Os filhos de Simeão, segundo as suas famílias de Nemuel, a família dos nemuelitas; de Jamim, a família dos jaminitas; de Jaquim, a família dos jaquinitas;

12 בני שמעון למשפחתם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכני

13 de Zerá, a família dos zeraítas; de Saul, a família dos saulitas.

13 לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי

14 Estas são as famílias dos simeonitas, vinte e dois mil e duzentos.

14 אלה משפחת השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים

15 Os filhos de Gade, segundo as suas gerações de Zefom, a família dos zefonitas; de Hagi, a família dos hagitas; de Suni, a família dos sunitas;

15 בני גד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני

16 de Ozni, a família dos oznitas; de Eri, a família dos eritas;

16 לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי

17 de Arodi, a família dos aroditas; de Areli, a família dos arelitas.

17 לארוד משפחת הארודי לאראלי משפחת האראלי

18 Estas são as famílias dos filhos de Gade, segundo os que foram deles contados, quarenta mil e quinhentos.

אלה משפחת בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות 18

19 Os filhos de Judá Er e Onã; mas Er e Onã morreram na terra de Canaã.

בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען 19

20 Assim, os filhos de Judá foram segundo as suas famílias de Selá, a família dos selaítas; de Perez, a família dos perezitas; de Zerá, a família dos zeraítas.

ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח
משפחת הזרחי 20

21 E os filhos de Perez foram de Hezrom, a família dos hezronitas; de Hamul, a família dos hamulitas.

ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי 21

22 Estas são as famílias de Judá, segundo os que foram deles contados, setenta e seis mil e quinhentos.

אלה משפחת יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש מאות 22

23 Os filhos de Issacar, segundo as suas famílias, foram de Tola, a família dos tolaítas; de Puva, a família dos puvitas;

בני יששכר למשפחתם תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני 23

24 de Jasube, a família dos jasubitas; de Sinrom, a família dos sinronitas.

לישוב משפחת הישובי לשמרן משפחת השמרני 24

25 Estas são as famílias de Issacar, segundo os que foram deles contados, sessenta e quatro mil e trezentos.

אלה משפחת יששכר לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלש מאות 25

26 Os filhos de Zebulom, segundo as suas famílias, foram de Serede, a família dos sereditas; de Elom, a família dos elonitas; de Jaleel, a família dos jaleelitas.

בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחלאל משפחת
היחלאלי 26

27 Estas são as famílias dos zebulonitas, segundo os que foram deles contados, sessenta mil e quinhentos.

אלה משפחת הזבולני לפקדיהם ששים אלף וחמש מאות 27

28 Os filhos de José, segundo as suas famílias, foram Manassés e Efraim.

בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים 28

29 Os filhos de Manassés foram de Maquir, a família dos maquiritas; e Maquir gerou a Gileade; de Gileade, a família dos gileaditas.

בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד לגלעד משפחת הגלעדי 29

30 Estes são os filhos de Gileade de Jezer, a família dos jezeritas; de Heleque, a família dos helequitas;

אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי 30

31 e de Asriel, a família dos asrielitas; e de Siquém, a família dos siquemitas;

ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי 31

32 e de Semida, a família dos semidaítas; e de Héfer, a família dos heferitas.

ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי 32

33 Porém Zelofeade, filho de Héfer, não tinha filhos, senão filhas; e os nomes das filhas de Zelofeade foram Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza.

וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה 33
מלכה ותרצה

34 Estas são as famílias de Manassés; e os que foram deles contados foram cinquenta e dois mil e setecentos.

אלה משפחת מנשה ופקדיהם שנים וחמשים אלף ושבע מאות 34

35 Estes são os filhos de Efraim, segundo as suas famílias de Sutela, a família dos sutelaítas; de Bequer, a família dos bequeritas; de Taã, a família dos taanitas.

אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן 35
משפחת התחני

36 E estes são os filhos de Sutela de Erã, a família dos eranitas.

ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני 36

37 Estas são as famílias dos filhos de Efraim, segundo os que foram deles contados, trinta e dois mil e quinhentos; estes são os filhos de José, segundo as suas famílias.

אלה משפחת בני אפרים לפקדיהם שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף 37
למשפחתם

38 Os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias de Belá, a família dos

belaítas; de Asbel, a família dos asbelitas; de Airão, a família dos airamitas;

3 8 בני בנימן למשפחתם לבלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשבלי לאחירם
משפחת האחירמי

39 de Sufã, a família dos sufamitas; de Hufã, a família dos hufamitas.

לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי 3 9

40 E os filhos de Belá foram Arde e Naamã de Arde, a família dos arditas; de Naamã, a família dos naamanitas.

ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי 4 0

41 Estes são os filhos de Benjamim, segundo as suas famílias; e os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e seiscentos.

אלה בני בנימן למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושש מאות 4 1

42 Estes são os filhos de Dã, segundo as suas famílias de Suão, a família dos suamitas; estas são as famílias de Dã, segundo as suas famílias.

אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחת השוחמי אלה משפחת דן למשפחתם 4 2

43 Todas as famílias dos suamitas, segundo os que foram deles contados foram sessenta e quatro mil e quatrocentos.

כל משפחת השוחמי לפקדיהם ארבעה וששים אלף וארבע מאות 4 3

44 Os filhos de Aser, segundo as suas famílias, foram de Imna, a família dos imnaítas; de Isvi, a família dos isvitas; de Berias, a família dos beriaítas.

בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת
הבריעי 4 4

45 Os filhos de Berias foram de Héber, a família dos heberitas; de Malquiel, a família dos malquielitas.

לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי 4 5

46 E o nome da filha de Aser foi Sera.

ושם בת אשר שרה 4 6

47 Estas são as famílias dos filhos de Aser, segundo os que foram deles contados, cinquenta e três mil e quatrocentos.

אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות 4 7

48 Os filhos de Naftali, segundo as suas famílias de Jazeel, a família dos jazeelitas; de Guni, a família dos gunitas;

4 8 בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני

49 de Jezer, a família dos jezeritas; de Silém, a família dos silemitas.

4 9 ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי

50 Estas são as famílias de Naftali, segundo as suas famílias; e os que foram deles contados foram quarenta e cinco mil e quatrocentos.

5 0 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות

51 Estes são os contados dos filhos de Israel, seiscentos e um mil e setecentos e trinta.

5 1 אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף ואלף שבע מאות ושלשים

52 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

5 2 וידבר יהוה אל משה לאמר

53 A estes se repartirá a terra em herança, segundo o número dos nomes.

5 3 לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמות

54 Aos muitos, multiplicarás a sua herança; e, aos poucos, diminuirás a sua herança; a cada qual se dará a sua herança, segundo os que foram deles contados.

5 4 לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו

55 Todavia, a terra se repartirá por sortes; segundo os nomes das tribos de seus pais, a herdarão.

5 5 אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו

56 Segundo sair a sorte, se repartirá a herança deles entre os muitos e os poucos.

5 6 על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט

57 E estes são os que foram contados de Levi, segundo as suas famílias de Gérson, a família dos gersonitas; de Coate, a família dos coatitas; de Merari, a família dos meraritas.

5 7 ואלה פקודי הלוי למשפחתם לגרשון משפחת הגרשני לקהת משפחת הקהתי למררי משפחת המררי

58 Estas são as famílias de Levi a família dos libnitas, a família dos hebronitas, a

família dos malitas, a família dos musitas, a família dos coraítas; e Coate gerou a Anrão.

5 8 אלה משפחת לוי משפחת הלבני משפחת החברני משפחת המחלי משפחת המושי
משפחת הקרחי וקהת הולד את עמרם

59 E o nome da mulher de Anrão foi Joquebede, filha de Levi, a qual nasceu a Levi no Egito; e esta, a Anrão gerou Arão, e Moisés, e Miriã, sua irmã.

5 9 ושם אשת עמרם יוכבד בת לוי אשר ילדה אתה ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן
ואת משה ואת מרים אחתם

60 E a Arão nasceram Nadabe, Abiú, Eleazar e Itamar.

6 0 ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר

61 Porém Nadabe e Abiú morreram quando trouxeram fogo estranho perante o SENHOR.

6 1 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני יהוה

62 E os que foram deles contados foram vinte e três mil, todo o varão da idade de um mês para cima; porque estes não foram contados entre os filhos de Israel, porquanto lhes não foi dada herança entre os filhos de Israel.

6 2 ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף כל זכר מבן חדש ומעלה כי לא התפקדו בתוך בני
ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל

63 Estes são os que foram contados por Moisés e Eleazar, o sacerdote, que contaram os filhos de Israel nas campinas de Moabe, ao pé do Jordão, de Jericó.

6 3 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו

64 E entre estes nenhum houve dos que foram contados por Moisés e Arão, o sacerdote, quando contaram aos filhos de Israel no deserto do Sinai.

6 4 ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני

65 Porque o SENHOR dissera deles que certamente morreriam no deserto; e nenhum deles ficou, senão Calebe, filho de Jefoné, e Josué, filho de Num.

6 5 כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע
בן נון

Bamidbar - Números 27

1 E chegaram as filhas de Zelofeade, filho de Héfer, filho de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, entre as famílias de Manassés, filho de José (e estes são os nomes de suas filhas Macla, Noa, Hogla, Milca e Tirza);

1 יתקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה

2 e puseram-se diante de Moisés, e diante de Eleazar, o sacerdote, e diante dos príncipes e de toda a congregação, à porta da tenda da congregação, dizendo

2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר

3 Nosso pai morreu no deserto e não estava entre a congregação dos que se congregaram contra o SENHOR na congregação de Corá; mas morreu no seu próprio pecado e não teve filhos.

3 אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו

4 Por que se tiraria o nome de nosso pai do meio da sua família, porquanto não teve filhos? Dá-nos possessão entre os irmãos de nosso pai.

4 למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו

5 E Moisés levou a sua causa perante o SENHOR.

5 ויקרב משה את משפטן לפני יהוה

6 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

6 ויאמר יהוה אל משה לאמר

7 As filhas de Zelofeade falam retamente; certamente lhes darás possessão de herança entre os irmãos de seu pai; e a herança de seu pai farás passar a elas.

7 כן בנות צלפחד דברת נתן תתן להם אחוזת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן

8 E falarás aos filhos de Israel, dizendo Quando alguém morrer e não tiver filho, então, fareis passar a sua herança a sua filha.

8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות וכן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו

9 E, se não tiver filha, então, a sua herança dareis a seus irmãos.

9 ואם אין לו בת ונתתם את נחלתו לאחיו

10 Porém, se não tiver irmãos, então, dareis a sua herança aos irmãos de seu pai.

10 ואם אין לו אחים ונתתם את נחלתו לאחי אביו

11 Se também seu pai não tiver irmãos, então, a sua herança dareis a seu parente, àquele que lhe for o mais chegado da sua família, para que a possua; isto aos filhos de Israel será por estatuto de direito, como o SENHOR ordenou a Moisés

11 ואם אין אחים לאביו ונתתם את נחלתו לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אתה 11 והיתה לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה

12 Depois, disse o SENHOR a Moisés Sobe este monte Abarim e vê a terra que tenho dado aos filhos de Israel.

12 ויאמר יהוה אל משה עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ אשר נתתי לבני ישראל

13 E, havendo -a visto, então, serás recolhido ao teu povo, assim como foi recolhido teu irmão Arão;

13 וראיתה אתה ונאספת אל עמיך גם אתה כאשר נאסף אהרן אחיך 13

14 porquanto rebeldes fostes no deserto de Zim, na contenda da congregação, ao meu mandado de me santificardes nas águas diante dos seus olhos. (Estas são as águas de Meribá de Cades, no deserto de Zim.)

14 כאשר מריתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני במים לעיניהם הם מי מריבת 14 קדש מדבר צן

15 Então, falou Moisés ao SENHOR, dizendo

15 וידבר משה אל יהוה לאמר 15

16 O SENHOR, Deus dos espíritos de toda carne, ponha um homem sobre esta congregação,

16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל בשר איש על העדה 16

17 que saia diante deles, e que entre diante deles, e que os faça sair, e que os faça

entrar; para que a congregação do SENHOR não seja como ovelhas que não têm pastor.

17 אשר יצא לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן אשר אין להם רעה

18 Então, disse o SENHOR a Moisés Toma para ti a Josué, filho de Num, homem em quem há o Espírito, e põe a tua mão sobre ele.

18 ויאמר יהוה אל משה קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו וסמכת את ידך עליו

19 E apresenta-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação, e dá-lhe mandamentos aos olhos deles,

19 והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה וצויתו אתו לעיניהם

20 e põe sobre ele da tua glória, para que lhe obedeça toda a congregação dos filhos de Israel.

20 ונתתה מהודך עליו למען ישמעו כל עדת בני ישראל

21 E se porá perante Eleazar, o sacerdote, o qual por ele consultará, segundo o juízo de Urim, perante o SENHOR; conforme o seu dito, sairão; e, conforme o seu dito, entrarão, ele, e todos os filhos de Israel com ele, e toda a congregação.

21 לפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו ועל פיו יבאו הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה

22 E fez Moisés como o SENHOR lhe ordenara; porque tomou a Josué e apresentou-o perante Eleazar, o sacerdote, e perante toda a congregação;

22 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח את יהושע ויעמדהו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה

23 e sobre ele pôs as mãos e lhe deu mandamentos, como o SENHOR ordenara pela mão de Moisés.

23 ויסמך את ידיו עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה

Bamidbar - Números 28

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes Da minha oferta, do meu manjar para as minhas ofertas queimadas, do meu cheiro suave, tereis cuidado, para mas oferecer a seu tempo determinado.

2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו

3 E dir-lhes-ás Esta é a oferta queimada que oferecereis ao SENHOR dois cordeiros de um ano, sem mancha, cada dia, em contínuo holocausto.

3 ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמימים שנים ליום עלה תמיד

4 Um cordeiro sacrificarás pela manhã e o outro cordeiro sacrificarás de tarde;

4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים

5 e a décima parte de um efa de flor de farinha em oferta de manjares, misturada com a quarta parte de um him de azeite moído.

5 ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין

6 Este é o holocausto contínuo, instituído no monte Sinai, em cheiro suave, oferta queimada ao SENHOR.

6 עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליהוה

7 E a sua libação será a quarta parte de um him para um cordeiro; no santuário, oferecerás a libação de bebida forte ao SENHOR.

7 ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה

8 E o outro cordeiro sacrificarás de tarde; como a oferta de manjares da manhã e como a sua libação, o aparelharás em oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR.

8 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה

9 Porém, no dia de sábado, dois cordeiros de um ano, sem mancha, e duas décimas de flor de farinha misturada com azeite, em oferta de manjares, com a sua libação;

9 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו

10 holocausto é do sábado em cada sábado, além do holocausto contínuo e a sua libação.

10 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה

11 E nos princípios dos vossos meses oferecereis, em holocausto ao SENHOR, dois bezerros e um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem mancha;

11 ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים

12 e três décimas de flor de farinha misturada com azeite, em oferta de manjares, para um bezerro; e duas décimas de flor de farinha misturada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro;

12 ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד

13 e uma décima de flor de farinha misturada com azeite, em oferta de manjares, para um carneiro; holocausto é de cheiro suave, oferta queimada ao SENHOR.

13 ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליהוה

14 E as suas libações serão a metade de um him de vinho para um bezerro, e a terça parte de um him para um carneiro, e a quarta parte de um him para um carneiro; este é o holocausto da lua nova de cada mês, segundo os meses do ano.

14 ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה

15 Também um bode, para expiação do pecado, ao SENHOR, além do holocausto contínuo, com a sua libação se oferecerá.

15 ושעיר עזים אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה ונסכו

16 Porém, no primeiro mês, aos catorze dias do mês, é a Páscoa do SENHOR.

16 ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה

17 E, aos quinze dias do mesmo mês, haverá festa; sete dias se comerão pães asmos.

1 7 ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים מצות יאכל

18 No primeiro dia, haverá santa convocação; nenhuma obra servil fareis;

1 8 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו

19 mas oferecereis oferta queimada em holocausto ao SENHOR, dois bezerros e um carneiro, e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem mancha.

1 9 והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה 1 9 תמימם יהיו לכם

20 E a sua oferta de manjares será de flor de farinha misturada com azeite; oferecereis três décimas para um bezerro e duas décimas para um carneiro.

2 0 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו

21 Para cada cordeiro oferecereis uma décima, para cada um dos sete cordeiros;

2 1 עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים

22 e um bode, para expiação do pecado, para fazer expiação por vós.

2 2 ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם

23 Estas coisas oferecereis, além do holocausto da manhã, que é o holocausto contínuo.

2 3 מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את אלה

24 Segundo este modo, cada dia oferecereis, por sete dias, o manjar da oferta queimada em cheiro suave ao SENHOR; além do holocausto contínuo, se oferecerá isto com a sua libação.

2 4 כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשה ריח ניחח ליהוה על עולת התמיד יעשה 2 4 ונסכו

25 E, no sétimo dia, tereis santa convocação; nenhuma obra servil fareis.

2 5 וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו

26 Semelhantemente, tereis santa convocação no dia das primícias, quando oferecerdes oferta nova de manjares ao SENHOR, segundo a vossa Festa das Semanas; nenhuma obra servil fareis.

2 6 וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל

מלאכת עבודה לא תעשו

27 Então, oferecereis ao SENHOR por holocausto, em cheiro suave, dois bezerros, um carneiro e sete cordeiros de um ano;

והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה

28 e a sua oferta de manjares de flor de farinha misturada com azeite três décimas para um bezerro, duas décimas para um carneiro;

ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד שני עשרנים לאיל האחד

29 para cada cordeiro uma décima, para cada um dos sete cordeiros;

עשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים

30 um bode, para fazer expiação por vós.

שעיר עזים אחד לכפר עליכם

31 Além do holocausto contínuo e a sua oferta de manjares, os oferecereis (servos-ão eles sem mancha) com as suas libações.

מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים יהיו לכם ונסכיהם

Bamidbar - Números 29

1 Semelhantemente, tereis santa convocação no sétimo mês, no primeiro dia do mês; nenhuma obra servil fareis; ser-vos -á um dia de jubilação.

1 ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם

2 Então, por holocausto, em cheiro suave ao SENHOR, oferecereis um bezerro, um carneiro e sete cordeiros de um ano, sem mancha.

2 ועשיתם עלה לריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים

3 E pela sua oferta de manjares de flor de farinha misturada com azeite, três décimas para o bezerro, e duas décimas para o carneiro,

3 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל

4 e uma décima para um cordeiro, para cada um dos sete cordeiros;

4 ועשרון אחד לכבש האחד לשבעת הכבשים

5 e um bode, para expiação do pecado, para fazer expiação por vós;

5 ושעיר עזים אחד חטאת לכפר עליכם

6 além do holocausto do mês, e a sua oferta de manjares, e o holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares, com as suas libações, segundo o seu estatuto, em cheiro suave, oferta queimada ao SENHOR.

6 מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליהוה

7 E, no dia dez deste sétimo mês, tereis santa convocação e afligireis a vossa alma; nenhuma obra fareis.

7 ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה לכם ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו

8 Mas, por holocausto, em cheiro suave ao SENHOR, oferecereis um bezerro,

um carneiro e sete cordeiros de um ano; ser-vos-ão eles sem mancha.

8 והקרבתם עלה ליהוה ריח ניחח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה 8
תמימם יהיו לכם

9 E, pela sua oferta de manjares de flor de farinha misturada com azeite, três
décimas para o bezerro, duas décimas para o carneiro

9 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר שני עשרנים לאיל האחד

10 e uma décima para um cordeiro, para cada um dos sete cordeiros;

10 ועשרון עשרון לכבש האחד לשבעת הכבשים

11 um bode, para expiação do pecado, além da expiação do pecado pelas
propiciações, e o holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares com as suas
libações

11 שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפרים ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם

12 Semelhantemente, aos quinze dias deste sétimo mês, tereis santa convocação;
nenhuma obra servil fareis; mas sete dias celebrareis festa ao SENHOR.

12 ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו 12
וחגתם חג ליהוה שבעת ימים

13 E, por holocausto, em oferta queimada, de cheiro suave ao SENHOR,
oferecereis treze bezeros, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano; ser-vos-
ão eles sem mancha.

13 והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פרים בני בקר שלשה עשר אילים שנים כבשים 13
בני שנה ארבעה עשר תמימם יהיו

14 E, pela sua oferta de manjares de flor de farinha misturada com azeite, três
décimas para um bezerro, para cada um dos treze bezeros, duas décimas para
cada carneiro, entre os dois carneiros;

14 ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפר האחד לשלשה עשר פרים שני 14
עשרנים לאיל האחד לשני האילים

15 e, para um cordeiro, uma décima, para cada um dos catorze cordeiros;

15 ועשרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר כבשים

16 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua
oferta de manjares e a sua libação.

ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה 16

17 Depois, no segundo dia, doze bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha;

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר 17
תמימים

18 e a sua oferta de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto;

ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט 18

19 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e as suas libações.

ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכיהם 19

20 E, no terceiro dia, onze bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha;

וביום השלישי פרים עשתי עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים 20

21 e as suas ofertas de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto;

ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט 21

22 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares, e a sua libação.

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה 22

23 E, no quarto dia, dez bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha;

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים 23

24 a sua oferta de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o número, segundo o estatuto;

מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט 24

25 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה 25

26 E, no quinto dia, nove bezerros, dois carneiros e catorze cordeiros de um ano,

sem mancha;

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים 26

27 e a sua oferta de manjares e a suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o número, segundo o estatuto;

ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט 27

28 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares e a sua libação.

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה 28

29 E, no sexto dia, oito bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha;

וביום הששי פרים שמנה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים 29

30 e a sua oferta de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto;

ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפט 30

31 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה 31

32 E, no sétimo dia, sete bezerros, dois carneiros, catorze cordeiros de um ano, sem mancha;

וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים 32

33 e a sua oferta de manjares e as suas libações para os bezerros, para os carneiros e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o seu estatuto;

ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במספרם כמשפטם 33

34 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, a sua oferta de manjares e a sua libação.

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה 34

35 No oitavo dia, tereis dia de solenidade; nenhuma obra servil fareis;

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו 35

36 e, por holocausto, em oferta queimada de cheiro suave ao SENHOR,

oferecereis um bezerro, um carneiro, sete cordeiros de um ano, sem mancha;

והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה 36
תמימם

37 a sua oferta de manjares e as suas libações para o bezerro, para o carneiro e para os cordeiros, conforme o seu número, segundo o estatuto;

מנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבשים במספרם כמשפט 37

38 e um bode, para expiação do pecado, além do holocausto contínuo, e a sua oferta de manjares, e a sua libação.

ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה 38

39 Estas coisas fareis ao SENHOR nas vossas solenidades, além dos vossos votos, e das vossas ofertas voluntárias, com os vossos holocaustos, e com as vossas ofertas de manjares, e com as vossas libações, e com as vossas ofertas pacíficas.

אלה תעשו ליהוה במועדיכם לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם ולמנחתיכם 39
ולנסכיכם ולשלמיכם

40 E falou Moisés aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR ordenara a Moisés.

ויאמר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה 40

Bamidbar - Números 30

1 E falou Moisés aos cabeças das tribos dos filhos de Israel, dizendo Esta é a palavra que o SENHOR tem ordenado

1 וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה

2 Quando um homem fizer voto ao SENHOR ou fizer juramento, ligando a sua alma com obrigação, não violará a sua palavra; segundo tudo o que saiu da sua boca, fará

2 איש כי ידר נדר ליהוה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה

3 Também quando uma mulher fizer voto ao SENHOR, e com obrigação se ligar em casa de seu pai na sua mocidade;

3 ואשה כי תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה

4 e seu pai ouvir o seu voto e a sua obrigação, com que ligou a sua alma, e seu pai se calar para com ela, todos os seus votos serão válidos, e toda obrigação, com que ligou a sua alma, será valiosa.

4 ושמע אביה את נדרה ואסרה אשר אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום

5 Mas, se seu pai se opuser no dia em que tal ouvir, todos os seus votos e as suas obrigações, com que tiver ligado a sua alma, não serão válidos; mas o SENHOR lho perdoará, porquanto seu pai lhos vedou.

5 ואם הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה ואסריה אשר אסרה על נפשה לא יקום ויהוה יסלח לה כי הניא אביה אתה

6 E, se ela tiver marido e for obrigada a alguns votos ou dito irrefletido dos seus lábios, com que tiver ligado a sua alma;

6 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה

7 e seu marido o ouvir e se calar para com ela no dia em que o ouvir, os seus votos serão válidos; e as suas obrigações, com que ligou a sua alma, serão

valiosas.

7 ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על נפשה יקמו

8 Mas, se seu marido lho vedar no dia em que o ouvir e anular o seu voto a que estava obrigada, como também a declaração dos seus lábios, com que ligou a sua alma, o SENHOR lho perdoará.

8 ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה ויהוה יסלח לה

9 No tocante ao voto da viúva ou da repudiada, tudo com que ligar a sua alma sobre ela será válido.

9 ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה

10 Porém, se fez voto na casa de seu marido ou ligou a sua alma com obrigação de juramento,

10 ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבעה

11 e seu marido o ouviu, e se calou para com ela, e lho não vedou, todos os seus votos serão válidos, e toda obrigação, com que ligou a sua alma, será valiosa.

11 ושמע אישה והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום

12 Porém, se seu marido lhos anulou no dia em que os ouviu, tudo quanto saiu dos seus lábios, quer dos seus votos, quer da obrigação da sua alma, não será válido; seu marido lhos anulou, e o SENHOR lho perdoará.

12 אם הפר יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח לה

13 Todo voto e todo juramento de obrigação, para humilhar a alma, seu marido o confirmará ou anulará.

13 כל נדר וכל שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו

14 Porém, se seu marido de dia em dia se calar inteiramente para com ela, então, confirmará todos os seus votos e todas as suas obrigações que estiverem sobre ela; confirmado lhos tem, porquanto se calou para com ela no dia em que o ouviu.

14 אם החרש יחריש לה אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה הקים אתם כי החרש לה ביום שמעו

15 Porém, se de todo lhos anular depois que o ouviu, então, ele levará a iniquidade dela.

וְאִם הִפְרִיפֹר אַתֶּם אַחֲרַי שִׁמְעוּ וְנָשָׂא אֶת עוֹנָהּ 15

16 Estes são os estatutos que o SENHOR ordenou a Moisés entre o marido e sua mulher, entre o pai e a sua filha, na sua mocidade, em casa de seu pai.

אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין אָב לְבִתּוֹ בְּנַעֲרִיהָ בֵּית אָבִיהָ 16

Bamidbar - Números 31

1 E falou o SENHOR a Moisés, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה לאמר

2 Vinga os filhos de Israel dos midianitas; depois, recolhido serás ao teu povo.

2 נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך

3 Falou, pois, Moisés ao povo, dizendo Armem-se alguns de vós para a guerra e saiam contra os midianitas, para fazerem a vingança do SENHOR nos midianitas.

3 וידבר משה אל העם לאמר החלצו מאתכם אנשים לצבא ויהיו על מדין לתת נקמת יהוה במדין

4 Mil de cada tribo entre todas as tribos de Israel enviareis à guerra.

4 אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא

5 Assim, foram dados dos milhares de Israel mil de cada tribo doze mil armados para a peleja.

5 וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא

6 E Moisés os mandou à guerra, de cada tribo mil, a eles e a Finéias, filho de Eleazar, o sacerdote, à guerra com os utensílios santos e com as trombetas do alarido na mão

6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבא אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבא וכלי הקדש וחצצרות התרועה בידו

7 E pelejaram contra os midianitas, como o SENHOR ordenara a Moisés; e mataram todo varão.

7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר

8 Mataram mais, além dos que já foram mortos, os reis dos midianitas, a Evi, e a Requéem, e a Zur, e a Hur, e a Reba, cinco reis dos midianitas; também a Balaão, filho de Beor, mataram à espada.

8 ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור ואת חור ואת רבע חמשת
מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב

9 Porém os filhos de Israel levaram presas as mulheres dos midianitas e as suas
crianças; também levaram todos os seus animais, e todo o seu gado, e toda a sua
fazenda.

9 וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם ואת כל חילם
בזו

10 E queimaram a fogo todas as suas cidades com todas as suas habitações e
todos os seus acampamentos.

10 ואת כל עריהם במושבתם ואת כל טירתם שרפו באש

11 E tomaram todo o despojo e toda presa de homens e de animais.

11 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח באדם ובבהמה

12 E trouxeram a Moisés e a Eleazar, o sacerdote, e à congregação dos filhos de
Israel os cativos, e a presa, e o despojo, para o arraial, nas campinas de Moabe,
que estão junto do Jordão, em Jericó.

12 ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלקוח ואת
השלל אל המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירחו

13 Porém Moisés e Eleazar, o sacerdote, e todos os maiores da congregação
saíram a recebê-los fora do arraial.

13 ויצאו משה ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל מחוץ למחנה

14 E indignou-se Moisés grandemente contra os oficiais do exército, capitães
dos milhares e capitães das centenas, que vinham do serviço daquela guerra.

14 ויקצף משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה

15 E Moisés disse-lhes Deixastes viver todas as mulheres?

15 ויאמר אליהם משה החייתם כל נקבה

16 Eis que estas foram as que, por conselho de Balaão, deram ocasião aos filhos
de Israel de prevaricar contra o SENHOR, no negócio de Peor, pelo que houve
aquela praga entre a congregação do SENHOR.

16 הן הנה היו לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה
בעדת יהוה

17 Agora, pois, matai todo varão entre as crianças; e matai toda mulher que conheceu algum homem, deitando-se com ele.

ועתה הרגו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגו 17

18 Porém todas as crianças fêmeas que não conheceram algum homem, deitando-se com ele, para vós deixai viver.

וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם 18

19 E, vós, alojai-vos sete dias fora do arraial; qualquer que tiver matado alguma pessoa e qualquer que tiver tocado algum morto, ao terceiro dia e ao sétimo dia, vos purificareis, a vós e a vossos cativos.

ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו ביום 19 השלישי וביום השביעי אתם ושביכם

20 Também purificareis toda veste, e toda obra de peles, e toda obra de pêlos de cabras, e todo objeto de madeira.

וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ תתחטאו 20

21 E disse Eleazar, o sacerdote, aos homens de guerra que partiram à peleja Este é o estatuto da lei que o SENHOR ordenou a Moisés.

ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה 21 יהוה את משה

22 Contudo, o ouro, a prata, o cobre, o ferro, o estanho e o chumbo,

אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת 22

23 toda coisa que pode suportar o fogo fareis passar pelo fogo, para que fique limpa; todavia, se expiará com a água da separação; mas tudo que não pode suportar o fogo, o fareis passar pela água.

כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא 23 באש תעבירו במים

24 Também lavareis as vossas vestes ao sétimo dia, para que fiqueis limpos; e, depois, entrareis no arraial.

וכבסתם בגדיכם ביום השביעי וטהרתם ואחר תבאו אל המחנה 24

25 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

ויאמר יהוה אל משה לאמר 25

26 Toma a soma da presa dos prisioneiros, de homens e de animais, tu e Eleazar, o sacerdote, e os cabeças das casas dos pais da congregação;

2 6 שא את ראש מלקוח השבי באדם ובבהמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה

27 e divide a presa em duas metades, entre os que, hábeis na peleja, saíram à guerra, e toda a congregação.

2 7 וחצית את המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים לצבא ובין כל העדה

28 Então, para o SENHOR tomarás o tributo dos homens de guerra que saíram a esta guerra; de cada quinhentos, uma alma, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas.

2 8 והרמת מכס ליהוה מאת אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן הצאן

29 Da sua metade o tomareis e o dareis ao sacerdote Eleazar, para a oferta alçada do SENHOR.

2 9 ממחציתם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן תרומת יהוה

30 Mas, da metade dos filhos de Israel, tomarás de cada cinquenta, um, tanto dos homens como dos bois, dos jumentos e das ovelhas, de todos os animais; e os darás aos levitas que têm cuidado da guarda do tabernáculo do SENHOR.

3 0 וממחצת בני ישראל תקח אחד אחז מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה

31 E fizeram Moisés e Eleazar, o sacerdote, como o SENHOR ordenara a Moisés.

3 1 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה

32 Foi, pois, a presa, o restante do despojo, que tomaram os homens de guerra, seiscentas e setenta e cinco mil ovelhas;

3 2 ויהי המלקוח יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת אלפים

33 e setenta e dois mil bois;

3 3 ובקר שנים ושבעים אלף

34 e sessenta e um mil jumentos;

3 4 וחמרים אחד וששים אלף

35 e das mulheres que não conheceram homem algum deitando-se com ele, todas as almas foram trinta e duas mil.

ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל נפש שנים ושלשים אלף 3 5

36 E a metade, a parte dos que saíram à guerra, foi em número de trezentas e trinta e sete mil e quinhentas ovelhas.

ותהי המחצה חלק היצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות 3 6

37 E das ovelhas foi o tributo para o SENHOR seiscentas e setenta e cinco.

ויהי המכס ליהוה מן הצאן שש מאות חמש ושבעים 3 7

38 E foram os bois trinta e seis mil; e o seu tributo para o SENHOR, setenta e dois.

והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים 3 8

39 E foram os jumentos trinta mil e quinhentos; e o seu tributo para o SENHOR, sessenta e um.

וחמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים 3 9

40 E houve de almas humanas dezesseis mil; e o seu tributo para o SENHOR, trinta e duas almas.

ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש 4 0

41 E deu Moisés a Eleazar, o sacerdote, o tributo da oferta alçada do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויתן משה את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה 4 1

42 E da metade dos filhos de Israel, que Moisés separara da dos homens que pelejaram

וממחצית בני ישראל אשר חצה משה מן האנשים הצבאים 4 2

43 (A metade para a congregação foi, das ovelhas, trezentas e trinta e sete mil e quinhentas;

ותהי מחצת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעת אלפים וחמש מאות 4 3

44 e dos bois, trinta e seis mil;

ובקר ששה ושלשים אלף 4 4

45 e dos jumentos, trinta mil e quinhentos;

4 5 וחמרים שלשים אלף וחמש מאות

46 e das almas humanas, dezesseis mil.),

4 6 ונפש אדם ששה עשר אלף

47 desta metade dos filhos de Israel, Moisés tomou um de cada cinquenta, tanto de homens como de animais, e os deu aos levitas, que tinham cuidado da guarda do tabernáculo do SENHOR, como o SENHOR ordenara a Moisés.

4 7 יקח משה ממחצת בני ישראל את האחז אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה ויתן אתם ללויים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה

48 Então, chegaram-se a Moisés os capitães que estavam sobre os milhares do exército, os tribunos e os centuriões,

4 8 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות

49 e disseram a Moisés Teus servos tomaram a soma dos homens de guerra que estiveram sob a nossa mão, e nenhum falta de nós.

4 9 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו איש

50 Pelo que trouxeamos uma oferta ao SENHOR, cada um o que achou vasos de ouro, cadeias, manilhas, anéis, arrecadas e colares, para fazer propiciação pela nossa alma perante o SENHOR.

5 0 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשתינו לפני יהוה

51 Assim, Moisés e Eleazar, o sacerdote, tomaram deles o ouro; sendo todos os vasos bem trabalhados.

5 1 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאתם כל כלי מעשה

52 E foi todo o ouro da oferta alçada, que ofereceram ao SENHOR, dezesseis mil e setecentos e cinquenta siclos, dos tribunos e dos centuriões

5 2 ויהי כל זהב התרומה אשר הרימו ליהוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות

53 (pois os homens de guerra, cada um tinha tomado presa para si).

5 3 אנשי הצבא בזו איש לו

54 Tomaram, pois, Moisés e Eleazar, o sacerdote, o ouro dos tribunos e dos centuriões e o trouxeram à tenda da congregação por lembrança para os filhos de Israel perante o SENHOR.

וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת הַזֹּהָב מֵאֵת שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמָּאוֹת וַיָּבֵאוּ אֹתוֹ אֶל אֱהֱלֵ מוֹעֵד זִכְרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה

Bamidbar - Números 32

1 E os filhos de Rúben e os filhos de Gade tinham muito gado em grande multidão; e viram a terra de Jazer e a terra de Gileade, e eis que o lugar era lugar de gado.

1 ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד עצום מאד ויראו את ארץ יעזר ואת ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה

2 Vieram, pois, os filhos de Gade e os filhos de Rúben e falaram a Moisés e a Eleazar, o sacerdote, e aos maioraes da congregação, dizendo

2 ויבאו בני גד ובני ראובן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשיאי העדה לאמר

3 Atarote, e Dibom, e Jazer, e Ninra, e Hesbom, e Eleale, e Sebã, e Nebo, e Beom,

3 עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובען

4 a terra que o SENHOR feriu diante da congregação de Israel é terra de gado; e os teus servos têm gado.

4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדך מקנה

5 Disseram mais Se achamos graça aos teus olhos, dê-se esta terra aos teus servos em possessão, e não nos faças passar o Jordão.

5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדך לאחזה אל תעברנו את הירדן

6 Porém Moisés disse aos filhos de Gade e aos filhos de Rúben Irão vossos irmãos à peleja, e ficareis vós aqui?

6 ויאמר משה לבני גד ולבני ראובן האחיכם יבאו למלחמה ואתם תשבו פה

7 Por que, pois, descorajais o coração dos filhos de Israel, para que não passem à terra que o SENHOR lhes tem dado?

7 ולמה תנואון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה

8 Assim fizeram vossos pais, quando os mandei de Cades-Barnéia a ver esta terra.

8 כה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את הארץ

9 Chegando eles até ao vale de Escol e vendo esta terra, descorajaram o coração dos filhos de Israel, para que não viessem à terra que o SENHOR lhes tinha dado.

9 ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ויניאו את לב בני ישראל לבלתי בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה

10 Então, a ira do SENHOR se acendeu naquele mesmo dia, e jurou, dizendo

10 ויחר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר

11 De certo os varões, que subiram do Egito, de vinte anos para cima, não verão a terra que jurei a Abraão, a Isaque e a Jacó, porquanto não perseveraram em seguir-me,

11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא מלאו אחרי

12 exceto Calebe, filho de Jefoné, o quenezeu, e Josué, filho de Num, porquanto perseveraram em seguir ao SENHOR.

12 בלתי כלב בן יפנה הקנזי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה

13 Assim, se acendeu a ira do SENHOR contra Israel, e fê-los andar errantes até que se consumiu toda aquela geração, que fizera mal aos olhos do SENHOR.

13 יחר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד תם כל הדור העשה הרע בעיני יהוה

14 E eis que vós, uma multidão de homens pecadores, vos levantastes em lugar de vossos pais para ainda mais acrescentar o ardor da ira do SENHOR contra Israel.

14 והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף יהוה אל ישראל

15 Se vós vos virardes de segui-lo, também ele os deixará de novo no deserto, e destruireis a todo este povo.

15 כי תשובן מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר ושחתם לכל העם הזה

16 Então, chegaram-se a ele e disseram Edificaremos currais aqui para o nosso gado e cidades para as nossas crianças;

16 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו

17 porém nós nos armaremos, apressando-nos diante dos de Israel, até que os levemos ao seu lugar; e ficarão as nossas crianças nas cidades fortes por causa dos moradores da terra.

17 אנחנו נחליץ חשים לפני בני ישראל עד אשר אם הביאנם אל מקומם וישב טפנו בערי
המבצר מפני ישבי הארץ

18 Não voltaremos para nossas casas até que os filhos de Israel estejam de posse, cada um, da sua herança.

18 לא נשוב אל בתינו עד התנחל בני ישראל איש נחלתו

19 Porque não herdaremos com eles dalém do Jordão, nem mais adiante; porquanto nós já teremos a nossa herança daquém do Jordão ao oriente.

19 כי לא ננחל אתם מעבר לירדן והלאה כי באה נחלתנו אלינו מעבר הירדן מזרחה

20 Então, Moisés lhes disse Se isto fizerdes assim, se vos armardes para a guerra perante o SENHOR,

20 ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם תחלצו לפני יהוה למלחמה

21 e cada um de vós armado passar o Jordão perante o SENHOR, até que haja lançado fora os seus inimigos de diante dele,

21 ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו

22 e a terra esteja subjugada perante o SENHOR, então, voltareis depois e ficareis desculpados perante o SENHOR e perante Israel; e esta terra vos será por possessão perante o SENHOR;

22 ונכבשה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והייתם נקיים מיהוה ומישראל והייתה הארץ
הזאת לכם לאחזה לפני יהוה

23 e, se não fizerdes assim, eis que pecastes contra o SENHOR; porém sentireis o vosso pecado, quando vos achar.

23 ואם לא תעשון כן הנה חטאתם ליהוה ודעו חטאתכם אשר תמצא אתכם

24 Edificai vós cidades para as vossas crianças e currais para as vossas ovelhas e fazei o que saiu da vossa boca.

24 בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו

25 Então, falaram os filhos de Gade e os filhos de Rúben a Moisés, dizendo Como ordena meu senhor, assim farão teus servos.

וַיֹּאמֶר בְּנֵי גַד וּבְנֵי רָאוּבֵן אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ כַאֲשֶׁר אֲדֹנִי מִצְוֶה 25

26 As nossas crianças, as nossas mulheres, a nossa fazenda e todos os nossos animais estarão aí nas cidades de Gileade.

טַפְּנוּ נַשְׁיֵנוּ מִקְנֵנוּ וְכָל בְּהֵמָתֵנוּ יִהְיוּ שָׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד 26

27 Mas os teus servos passarão, cada um armado para pelejar para a guerra, perante o SENHOR, como tem dito meu senhor.

וְעֲבָדֶיךָ יַעֲבֹרוּ כָל חִלּוּץ צָבָא לִפְנֵי יְהוָה לְמִלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אֲדֹנִי דָּבַר 27

28 Então, Moisés deu ordem acerca deles a Eleazar, o sacerdote, e a Josué, filho de Num, e aos cabeças das casas dos pais das tribos dos filhos de Israel;

וַיִּצְוּ לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נּוּן וְאֶת רָאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל 28

29 e disse-lhes Moisés Se os filhos de Gade e os filhos de Rúben passarem convosco o Jordão, armado cada um para a guerra perante o SENHOR, e a terra estiver subjugada diante de vós, em possessão lhes dareis a terra de Gileade;

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם יַעֲבֹרוּ בְנֵי גַד וּבְנֵי רָאוּבֵן אִתְּכֶם אֶת הַיַּרְדֵּן כָּל חִלּוּץ לְמִלְחָמָה 29
לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם אֶת אֶרֶץ הַגִּלְעָד לְאַחֲזָה

30 porém, se não passarem armados convosco, então, se porão por possuidores no meio de vós na terra de Canaã.

וְאִם לֹא יַעֲבֹרוּ חִלּוּצִים אִתְּכֶם וְנֶאֱחָזוּ בְּתַכְכֶּם בָּאָרֶץ כְּנַעַן 30

31 E responderam os filhos de Gade e os filhos de Rúben, dizendo O que o SENHOR falou a teus servos, isso faremos.

וַיַּעֲנוּ בְנֵי גַד וּבְנֵי רָאוּבֵן לֵאמֹר אֶת אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל עֲבָדֶיךָ כֵּן נַעֲשֶׂה 31

32 Nós passaremos, armados, perante o SENHOR à terra de Canaã e teremos a possessão de nossa herança daquém do Jordão.

נָחֲנוּ נַעֲבֹר חִלּוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנַעַן וְאֵתְנוּ אַחֲזָת נַחֲלָתֵנוּ מֵעַבֵּר לַיַּרְדֵּן 32

33 Assim, deu-lhes Moisés, aos filhos de Gade, e aos filhos de Rúben, e à meia tribo de Manassés, filho de José, o reino de Seom, rei dos amorreus, e o reino de Ogue, rei de Basã a terra com as suas cidades nos seus termos, as cidades do seu contorno.

וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה לְבְנֵי גַד וּלְבְנֵי רָאוּבֵן וּלְחֻצֵי שֹׁבֵט מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף אֶת מַמְלַכַת סִיחֵן מֶלֶךְ 33
הָאֲמֹרִי וְאֶת מַמְלַכַת עֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן הָאָרֶץ לַעֲרִיָּה בְּגִבְלַת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב

34 E os filhos de Gade edificaram a Dibom, e Atarote, e Aroer;

ויבנו בני גד את דיבן ואת עטרת ואת ערער 3 4

35 e Atarote-Sofã, e Jazer, e Jogbeá;

ואת עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה 3 5

36 e Bete-Ninra, e Bete-Harã, cidades fortes, e currais de ovelhas.

ואת בית נמרה ואת בית הרן ערי מבצר וגדרת צאן 3 6

37 E os filhos de Rúben edificaram a Hesbom, e Eleale, e Quiriataim;

ובני ראובן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קריתים 3 7

38 e Nebo, e Baal-Meom, mudando-lhes o nome, e Sibma; e os nomes das cidades que edificaram chamaram por outros nomes.

ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמת את שמות הערים אשר בנו 3 8

39 E os filhos de Maquir, filho de Manassés, foram-se para Gileade e a tomaram; e daquela possessão lançaram os amorreus, que estavam nela.

וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה וילכדה ויורש את האמרי אשר בה 3 9

40 Assim, Moisés deu Gileade a Maquir, filho de Manassés, o qual habitou nela.

ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה 4 0

41 E foi-se Jair, filho de Manassés, e tomou as suas aldeias e chamou-lhes Havote-Jair.

ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם ויקרא אתהן חות יאיר 4 1

42 E foi-se Noba e tomou a Quenate com as suas aldeias; e chamou-lhe Noba, segundo o seu nome.

ונבח הלך וילכד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח בשמו 4 2

Bamidbar - Números 33

1 Estas são as jornadas dos filhos de Israel, que saíram da terra do Egito, segundo os seus exércitos, pela mão de Moisés e Arão.

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן 1

2 E escreveu Moisés as suas saídas, segundo as suas jornadas, conforme o mandado do SENHOR; e estas são as suas jornadas, segundo as suas saídas.

ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם 2

3 Partiram, pois, de Ramessés no primeiro mês, no dia quinze do primeiro mês; no seguinte dia da Páscoa, saíram os filhos de Israel por alta mão aos olhos de todos os egípcios,

ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו 3
בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים

4 enterrando os egípcios os que o SENHOR tinha ferido entre eles, a todo primogênito, e havendo o SENHOR executado os seus juízos nos seus deuses.

ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים 4

5 Partidos, pois, os filhos de Israel de Ramessés, acamparam-se em Sucote.

ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכת 5

6 E partiram de Sucote e acamparam-se em Etã, que está no fim do deserto.

ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר 6

7 E partiram de Etã, e voltaram a Pi-Hairote, que está defronte de Baal-Zefom, e acamparam-se diante de Migdol.

ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל 7

8 E partiram de Pi-Hairote, e passaram pelo meio do mar ao deserto, e andaram caminho de três dias no deserto de Etã, e acamparam-se em Mara.

ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו 8
במרה

9 E partiram de Mara e vieram a Elim; e em Elim havia doze fontes de águas e setenta palmeiras, e acamparam-se ali.

9 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילים שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם

10 E partiram de Elim e acamparam-se junto ao mar Vermelho.

10 ויסעו מאילים ויחנו על ים סוף

11 E partiram do mar Vermelho e acamparam-se no deserto de Sim.

11 ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין

12 E partiram do deserto de Sim e acamparam-se em Dofca.

12 ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה

13 E partiram de Dofca e acamparam-se em Alus.

13 ויסעו מדפקה ויחנו באלוש

14 E partiram de Alus e acamparam-se em Refidim; porém não havia ali água, para que o povo bebesse.

14 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשתות

15 Partiram, pois, de Refidim e acamparam-se no deserto do Sinai.

15 ויסעו מרפידם ויחנו במדבר סיני

16 Partiram do deserto do Sinai e acamparam-se em Quibrote-Hataavá.

16 ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברת התאוה

17 E partiram de Quibrote-Hataavá e acamparam-se em Hazerote.

17 ויסעו מקברת התאוה ויחנו בחצרת

18 E partiram de Hazerote e acamparam-se em Ritma.

18 ויסעו מחצרת ויחנו ברתמה

19 E partiram de Ritma e acamparam-se em Rimom-Perez.

19 ויסעו מרתמה ויחנו ברמן פרץ

20 E partiram de Rimom-Perez e acamparam-se em Libna.

20 ויסעו מרמן פרץ ויחנו בלבנה

21 E partiram de Libna e acamparam-se em Rissa.

ויסעו מלבנה ויחנו ברסה 2 1

22 E partiram de Rissa e acamparam-se em Queelata.

ויסעו מרסה ויחנו בקהלטה 2 2

23 E partiram de Queelata e acamparam-se no monte Sefer.

ויסעו מקהלטה ויחנו בהר שפר 2 3

24 E partiram do monte Sefer e acamparam-se em Harada.

ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה 2 4

25 E partiram de Harada e acamparam-se em Maquelote.

ויסעו מחרדה ויחנו במקהל 2 5

26 E partiram de Maquelote e acamparam-se em Taate.

ויסעו ממקהלת ויחנו בתחת 2 6

27 E partiram de Taate e acamparam-se em Tera.

ויסעו מתחת ויחנו בתרח 2 7

28 E partiram de Tera e acamparam-se em Mitca.

ויסעו מתרח ויחנו במתקה 2 8

29 E partiram de Mitca e acamparam-se em Hasmona.

ויסעו ממתקה ויחנו בחשמנה 2 9

30 E partiram de Hasmona e acamparam-se em Moserote.

ויסעו מחשמנה ויחנו במסרות 3 0

31 E partiram de Moserote e acamparam-se em Benê-Jaacã.

ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן 3 1

32 E partiram de Benê-Jaacã e acamparam-se em Hor-Hagidgade.

ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד 3 2

33 E partiram de Hor-Hagidgade e acamparam-se em Jotbatá.

ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה 3 3

34 E partiram de Jotbatá e acamparam-se em Abrona.

ויסעו מיטבתה ויחנו בעברנה 3 4

35 E partiram de Abrona e acamparam-se em Eziom-Geber.

3 5 ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר

36 E partiram de Eziom-Geber e acamparam-se no deserto de Zim, que é Cades.

3 6 ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש

37 E partiram de Cades e acamparam-se no monte Hor, no fim da terra de Edom.

3 7 ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום

38 Então, Arão, o sacerdote, subiu ao monte Hor, conforme o mandado do SENHOR; e morreu ali, no quinto mês do ano quadragésimo da saída dos filhos de Israel da terra do Egito, no primeiro dia do mês.

3 8 יעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש

39 E era Arão da idade de cento e vinte três anos, quando morreu no monte Hor.

3 9 ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר ההר

40 E ouviu o cananeu, rei de Arade, que habitava o sul da terra de Canaã, que chegavam os filhos de Israel.

4 0 וישמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל

41 E partiram de Hor e acamparam-se em Zalmona.

4 1 ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה

42 E partiram de Zalmona e acamparam-se em Punom.

4 2 ויסעו מצלמנה ויחנו בפון

43 E partiram de Punom e acamparam-se em Obote.

4 3 ויסעו מפון ויחנו באבת

44 E partiram de Obote e acamparam-se nos outeirinhos de Abarim, no termo de Moabe.

4 4 ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב

45 E partiram dos outeirinhos de Abarim e acamparam-se em Dibom-Gade.

4 5 ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד

46 E partiram de Dibom-Gade e acamparam-se em Almom-Diblataim.

ויסעו מדיבן גר ויחנו בעלמן דבלתימה 4 6

47 E partiram de Almom-Diblataim e acamparam-se nos montes de Abarim, defronte de Nebo.

ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו 4 7

48 E partiram dos montes de Abarim e acamparam-se nas campinas dos moabitas, junto ao Jordão, de Jericó.

ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבת מואב על ירדן ירחו 4 8

49 E acamparam-se junto ao Jordão, desde Bete-Jesimote até Abel-Sitim, nas campinas dos moabitas.

ויחנו על הירדן מבית הישמת עד אבל השטים בערבת מואב 4 9

50 E falou o SENHOR a Moisés, nas campinas dos moabitas, junto ao Jordão, de Jericó, dizendo

וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר 5 0

51 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando houverdes passado o Jordão para a terra de Canaã,

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען 5 1

52 lançareis fora todos os moradores da terra diante de vós e destruireis todas as suas figuras; também destruireis todas as suas imagens de fundição e desfareis todos os seus altos;

והורשתם את כל ישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי 5 2
מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו

53 e tomareis a terra em possessão e nela habitareis; porquanto vos tenho dado esta terra, para possuí-la.

והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה 5 3

54 E por sortes herdareis a terra segundo as vossas famílias; aos muitos, a herança multiplicareis, e, aos poucos, a herança diminuireis; onde a sorte sair a alguém, ali a terá; segundo as tribos de vossos pais, tomareis as heranças.

והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחתכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעט את 5 4
נחלתו אל אשר יצא לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבותיכם תתנחלו

55 Mas, se não lançardes fora os moradores da terra de diante de vós, então, os

que deixardes ficar deles vos serão por espinhos nos vossos olhos e por
aguilhões nas vossas costas e apertar-vos-ão na terra em que habitardes.

ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם 5 5
ולצנינם בצדיכם וצדו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה

56 E será que farei a vós como pensei fazer-lhes a eles.

והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם 5 6

Bamidbar - Números 34

1 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 1

2 Dá ordem aos filhos de Israel e dize-lhes Quando entrardes na terra de Canaã, esta há de ser a terra que vos cairá em herança a terra de Canaã, segundo os seus termos.

צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ כנען וזאת הארץ אשר תפל 2
לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה

3 A banda do sul vos será desde o deserto de Zim até aos termos de Edom; e o termo do sul vos será desde a extremidade do mar Salgado para a banda do oriente,

והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה 3

4 e este termo vos irá rodeando do sul para a subida de Acrabim e passará até Zim; e as suas saídas serão do sul a Cades-Barnéia; e sairá a Hazar-Adar e passará a Azmom;

ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיה תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא 4
חצר אדר ועבר עצמנה

5 rodeará mais este termo de Azmom até ao rio do Egito; e as suas saídas serão para a banda do mar.

ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה 5

6 Acerca do termo do ocidente, o mar Grande vos será por termo; este vos será o termo do ocidente.

וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה יהיה לכם גבול ים 6

7 E este vos será o termo do norte desde o mar Grande marcareis até ao monte Hor.

וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדל תתאו לכם הר ההר 7

8 Desde o monte Hor, marcareis até à entrada de Hamate; e as saídas deste termo serão até Zedade.

מהר ההר תתאו לבא חמת והיו תוצאת הגבל צדדה 8

9 E este termo sairá até Zifrom, e as suas saídas serão em Hazar-Enã; este vos será o termo do norte.

ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהיה לכם גבול צפון 9

10 E por termo da banda do oriente marcareis de Hazar-Enã até Sefã.

והתאוייתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה 10

11 E este termo descera desde Sefã até Ribla, para a banda do oriente de Aim; depois, descera este termo e irá ao longo da borda do mar de Quinerete para a banda do oriente.

וירד הגבל משפם הרבלה מקדם לעין וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה 11

12 Descera também este termo ao longo do Jordão, e as suas saídas serão no mar Salgado; esta vos será a terra, segundo os seus termos em roda.

וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב 12

13 E Moisés deu ordem aos filhos de Israel, dizendo Esta é a terra que tomareis em sorte por herança, a qual o SENHOR mandou dar às nove tribos e à meia tribo.

ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה 13 לתת לתשעת המטות וחצי המטה

14 Porque a tribo dos filhos dos rubenitas, segundo a casa de seus pais, e a tribo dos filhos dos gaditas, segundo a casa de seus pais, já receberam; também a meia tribo de Manassés recebeu a sua herança.

כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה 14 לקחו נחלתם

15 Já duas tribos e meia tribo receberam a sua herança daquém do Jordão, de Jericó, da banda do oriente, ao nascente.

שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו קדמה מזרחה 15

16 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 16

17 Estes são os nomes dos homens que vos repartirão a terra por herança Eleazar, o sacerdote, e Josué, filho de Num.

אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון 1 7

18 Tomareis mais de cada tribo um príncipe, para repartir a terra em herança.

ונשיא אחד נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ 1 8

19 E estes são os nomes dos homens da tribo de Judá, Calebe, filho de Jefoné;

ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה 1 9

20 e, da tribo dos filhos de Simeão, Samuel, filho de Amiúde;

ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד 2 0

21 da tribo de Benjamim, Elidade, filho de Quislom;

למטה בנימין אלידד בן כסלון 2 1

22 e, da tribo dos filhos de Dã, o príncipe Buqui, filho de Jogli;

ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי 2 2

23 dos filhos de José, da tribo dos filhos de Manassés, o príncipe Haniel, filho de Éfode;

לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפר 2 3

24 e, da tribo dos filhos de Efraim, o príncipe Quemuel, filho de Siftã;

ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן 2 4

25 e, da tribo dos filhos de Zebulom, o príncipe Elizafã, filho de Parnaque;

ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך 2 5

26 e, da tribo dos filhos de Issacar, o príncipe Paltiel, filho de Azã;

ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן 2 6

27 e, da tribo dos filhos de Aser, o príncipe Aiúde, filho de Selomi;

ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי 2 7

28 e, da tribo dos filhos de Naftali, o príncipe Pedael, filho de Amiúde.

ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד 2 8

29 Estes são aqueles a quem o SENHOR ordenou que repartissem a herança pelos filhos de Israel na terra de Canaã.

אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כנען 29

Bamidbar - Números 35

1 E falou o SENHOR a Moisés nas campinas dos moabitas, junto ao Jordão, de Jericó, dizendo

1 וידבר יהוה אל משה בערבת מואב על ירדן ירחו לאמר

2 Dá ordem aos filhos de Israel que, da herança da sua possessão, dêem cidades aos levitas, em que habitem; e também aos levitas dareis arrabaldes ao redor delas.

2 צו את בני ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחזתם ערים לשבת ומגרש לערים סביבתיים תתנו ללויים

3 E terão estas cidades para habitá-las; porém os seus arrabaldes serão para os seus gados, e para a sua fazenda, e para todos os seus animais.

3 והיו הערים להם לשבת ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם

4 E os arrabaldes das cidades que dareis aos levitas, desde o muro da cidade para fora, serão de mil côvados em redor.

4 ומגרשי הערים אשר תתנו ללויים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב

5 E de fora da cidade, da banda do oriente, medireis dois mil côvados, e da banda do sul, dois mil côvados, e da banda do ocidente, dois mil côvados, e da banda do norte, dois mil côvados, e a cidade no meio; isto terão por arrabaldes das cidades.

5 ומדתם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ואת פאת נגב אלפים באמה ואת פאת ים אלפים באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים

6 Das cidades, pois, que dareis aos levitas haverá seis cidades de refúgio, as quais dareis para que o homicida ali se acolha; e, além destas, lhes dareis quarenta e duas cidades.

6 ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש ערי המקלט אשר תתנו לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושנים עיר

7 Todas as cidades que dareis aos levitas serão quarenta e oito cidades, juntamente com os seus arrabaldes.

כל הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמנה עיר אתהן ואת מגרשיהן 7

8 E as cidades que derdes da herança dos filhos de Israel, do que tiver muito, tomareis muito; e, do que tiver pouco, tomareis pouco; cada um dará das suas cidades aos levitas, segundo a sua herança que herdar.

והערים אשר תתנו מאחזת בני ישראל מאת הרב תרבו ומאת המעט תמעטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללויים 8

9 Falou mais o SENHOR a Moisés, dizendo

וידבר יהוה אל משה לאמר 9

10 Fala aos filhos de Israel e dize-lhes Quando passardes o Jordão à terra de Canaã,

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארצה כנען 10

11 fazei com que vos estejam à mão cidades que vos sirvam de cidades de refúgio, para que ali se acolha o homicida que ferir a alguma alma por erro.

והקרייתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכה נפש בשגגה 11

12 E estas cidades vos serão por refúgio do vingador do sangue; para que o homicida não morra, até que esteja perante a congregação no juízo.

והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו לפני העדה למשפט 12

13 E, das cidades que derdes, haverá seis cidades de refúgio para vós.

והערים אשר תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם 13

14 Três destas cidades dareis daquém do Jordão, e três destas cidades dareis na terra de Canaã; cidades de refúgio serão.

את שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט תהיינה 14

15 Serão de refúgio estas seis cidades para os filhos de Israel, e para o estrangeiro, e para o que se hospedar no meio deles, para que ali se acolha aquele que ferir a alguma pessoa por erro.

לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוס שמה כל מכה נפש בשגגה 15

16 Porém, se a ferir com instrumento de ferro, e morrer, homicida é; certamente o homicida morrerá.

וּאִם בְּכָלִי בְּרִזְלֵהוּ הִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הַרְצָח 16

17 Ou, se a ferir com pedra à mão, de que possa morrer, e ela morrer, homicida é; certamente o homicida morrerá.

וּאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר יָמָת בָּהּ הִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הַרְצָח 17

18 Ou, se a ferir com instrumento de madeira que tiver na mão, de que possa morrer, e ela morrer, homicida é; certamente morrerá o homicida.

אוּ בְּכָלִי עֵץ יָד אֲשֶׁר יָמָת בּוֹ הִכְהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הַרְצָח 18

19 O vingador do sangue matará o homicida encontrando-o, matá-lo -á.

גָּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת הַרְצָח בִּפְגָּעוֹ בּוֹ הוּא יָמִיתוֹ 19

20 Se também a empurrar com ódio, ou com intento lançar contra ele alguma coisa, e morrer;

וּאִם בְּשִׁנְאָה יִהְדַּפְנוּ אוֹ הִשְׁלִיךְ עָלָיו בְּצַדִּיָּה וַיָּמָת 20

21 ou por inimizade a ferir com a sua mão, e morrer, certamente morrerá o feridor; homicida é; o vingador do sangue, encontrando o homicida, o matará.

אוּ בְּאֵיבָה הִכְהוּ בִּידוֹ וַיָּמָת מוֹת יוֹמָת הַמַּכָּה רֹצֵחַ הוּא גָּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת הַרְצָח בִּפְגָּעוֹ 21
בּוֹ

22 Porém, se a empurrar de improviso, sem inimizade, ou contra ela lançar algum instrumento sem desígnio;

וּאִם בִּפְתָע בְּלֹא אֵיבָה הִדְפוּ אוֹ הִשְׁלִיךְ עָלָיו כָּל כְּלִי בְּלֹא צַדִּיָּה 22

23 ou sobre ela fizer cair alguma pedra sem o ver, de que possa morrer, e ela morrer, e ele não era seu inimigo nem procurava o seu mal,

אוּ בְּכָל אֶבֶן אֲשֶׁר יָמָת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמָת וְהוּא לֹא אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מִבְקֵשׁ 23
רַעְתּוֹ

24 então, a congregação julgará entre o feridor e o vingador do sangue, segundo estas leis.

וַשְּׁפֹטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכָּה וּבֵין גָּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה 24

25 E a congregação livrará o homicida da mão do vingador do sangue, e a congregação o fará voltar à cidade do seu refúgio onde se tinha acolhido; e ali

ficará até à morte do sumo sacerdote, a quem ungiram com o santo óleo.

2 5 והצילו העדה את הרצח מיד גאל הדם והשיבו אתו העדה אל עיר מקלטו אשר נס
שמה וישב בה עד מות הכהן הגדל אשר משח אתו בשמן הקדש

26 Porém, se de alguma maneira o homicida sair dos termos da cidade do seu refúgio, onde se tinha acolhido,

2 6 ואם יצא יצא הרצח את גבול עיר מקלטו אשר ינוס שמה

27 e o vingador do sangue o achar fora dos termos da cidade do seu refúgio, se o vingador do sangue matar o homicida, não será culpado do sangue.

2 7 ומצא אתו גאל הדם מחוץ לגבול עיר מקלטו ורצח גאל הדם את הרצח אין לו דם

28 Pois deve ficar na cidade do seu refúgio, até à morte do sumo sacerdote; mas, depois da morte do sumo sacerdote, o homicida voltará à terra da sua possessão.

2 8 כי בעיר מקלטו ישב עד מות הכהן הגדל ואחרי מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל ארץ
אחוזתו

29 E estas coisas vos serão por estatuto de direito a vossas gerações, em todas as vossas habitações.

2 9 והיו אלה לכם לחקת משפט לדרתיכם בכל מושבתיכם

30 Todo aquele que ferir a alguma pessoa, conforme o dito das testemunhas, matarão o homicida; mas uma só testemunha não testemunhará contra alguém para que morra,

3 0 כל מכה נפש לפי עדים ירצח את הרצח ועד אחד לא יענה בנפש למות

31 e não tomareis expiação pela vida do homicida, que culpado está de morte; antes, certamente morrerá.

3 1 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר הוא רשע למות כי מות יומת

32 Também não tomareis expiação por aquele que se acolher à cidade do seu refúgio, para tornar a habitar na terra, até à morte do sumo sacerdote.

3 2 ולא תקחו כפר לנוס אל עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן

33 Assim, não profanareis a terra em que estais; porque o sangue faz profanar a terra; e nenhuma expiação se fará pela terra por causa do sangue que se derramar nela, senão com o sangue daquele que o derramou.

3 3 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יחניף את הארץ ולא יכפר

לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו

34 Não contaminareis, pois, a terra na qual vós habitareis, no meio da qual eu habitarei; pois eu, o SENHOR, habito no meio dos filhos de Israel.

ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן 3 4
בתוך בני ישראל

Bamidbar - Números 36

1 E chegaram os cabeças dos pais da geração dos filhos de Gileade, filho de Maquir, filho de Manassés, das famílias dos filhos de José, e falaram diante de Moisés e diante dos maioraes, cabeças dos pais dos filhos de Israel.

ויקרב ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מכיר בן מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל

2 E disseram O SENHOR mandou dar esta terra a meu senhor por sorte em herança aos filhos de Israel; e a meu senhor foi ordenado pelo SENHOR que a herança do nosso irmão Zelofeade se desse a suas filhas.

ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את נחלת צלפחד אחינו לבנותיו

3 E, casando-se elas com algum dos filhos das outras tribos dos filhos de Israel, então, a sua herança seria diminuída da herança de nossos pais e acrescentada à herança da tribo de quem forem; assim, se tiraria da sorte da nossa herança.

והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע

4 Vindo também o Ano do Jubileu dos filhos de Israel, a sua herança se acrescentaria à herança da tribo daqueles com quem se casarem; assim, a sua herança será tirada da herança da tribo de nossos pais.

ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן

5 Então, Moisés deu ordem aos filhos de Israel, segundo o mandado do SENHOR, dizendo A tribo dos filhos de José fala bem.

ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים

6 Esta é a palavra que o SENHOR mandou acerca das filhas de Zelofeade, dizendo Sejam por mulheres a quem bem parecer aos seus olhos, contanto que se casem na família da tribo de seu pai.

6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם תהיינה לנשים אך
למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים

7 Assim, a herança dos filhos de Israel não passará de tribo em tribo; pois os
filhos de Israel se chegarão cada um à herança da tribo de seus pais.

7 ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני
ישראל

8 E qualquer filha que herdar alguma herança das tribos dos filhos de Israel se
casará com alguém da geração da tribo de seu pai; para que os filhos de Israel
possuam cada um a herança de seus pais.

8 וכל בת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה תהיה לאשה למען
יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו

9 Assim, a herança não passará de uma tribo a outra; pois as tribos dos filhos de
Israel se chegarão cada uma à sua herança.

9 ולא תסב נחלה ממטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מטות בני ישראל

10 Como o SENHOR ordenara a Moisés, assim fizeram as filhas de Zelofeade.

10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד

11 Pois Macla, e Tirza, e Hogla, e Milca, e Noa, filhas de Zelofeade, se casaram
com os filhos de seus tios.

11 ותהיינה מחלה תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים

12 Das famílias dos de Manassés, filho de José, elas foram mulheres; assim, a
sua herança ficou na tribo da família de seu pai.

12 ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחת אביהן

13 Estes são os mandamentos e os juízos que mandou o SENHOR pela mão de
Moisés aos filhos de Israel nas campinas dos moabitas, junto ao Jordão, de
Jericó.

13 אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על
ירדן ירחו

דברים

Devarim

Palavras

(Deuteronômio)

Devarim (Deuteronômio) é o quinto e último livro da tora e traz um resumo da peregrinação do povo de Israel. A narrativa acontece aproximadamente em 1473 a.C e Moisés está realizando uma reunião após a grande peregrinação de quarenta anos no deserto.

Por esta razão, ele abençoa o povo e o recorda dos mandamentos. Também adverte quanto aos perigos da idolatria e do abandono da Torá, a lei estabelecida por Deus.

O texto pode ser dividido em quatro discursos, um cântico e uma bênção proferida por Moisés.

De certa forma Devarim torna-se um relato emocionante de um líder que sabe que está para partir e quer deixar as últimas palavras ao povo, da mesma forma que faria um pai ao entregar suas últimas recomendações a seus filhos.

O livro também traz novas diretrizes e surpreendentes profecias sobre o futuro deste povo. E finaliza-se com a descrição da morte do próprio Moisés que ocorre após abençoar o povo e subir ao monte Nebo (região que faz fronteira com a terra de Canaã).

Talvez a maior importância de Devarim está no fato de que este texto reforça a idéia de que servir a Deus não é apenas seguir sua lei.

Moisés enfatiza que a obediência a Deus deve acontecer em consequência do amor que sentimos por Ele: "Amarás ao SENHOR teu Deus de todo o teu coração, de toda a tua alma, e com todo o teu entendimento".

Este Deus que é justo e reto também é um Deus misericordioso e compassivo e está disposto a perdoar o povo quando este se arrepende e se volta para Ele.

Devarim - Deuteronômio 1

1 Estas são as palavras que Moisés falou a todo o Israel, dalém do Jordão, no deserto, na planície defronte do mar de Sufe, entre Parã, e Tofel, e Labã, e Hazerote, e Di-Zaabe.

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב

2 Onze jornadas há desde Horebe, caminho da montanha de Seir, até Cades-Barnéia.

2 אחד עשר יום מחרב דרך הר שעיר עד קדש ברנע

3 E sucedeu que, no ano quadragésimo, no mês undécimo, no primeiro dia do mês, Moisés falou aos filhos de Israel, conforme tudo o que o SENHOR lhe mandara acerca deles,

3 ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם

4 depois que feriu a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, e a Ogue, rei de Basã, que habitava em Astarote, em Edrei.

4 אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת באדרעי

5 Dalém do Jordão, na terra de Moabe, começou Moisés a declarar esta lei, dizendo

5 בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר

6 O SENHOR, nosso Deus, nos falou em Horebe, dizendo Tempo bastante haveis estado neste monte.

6 יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה

7 Voltai-vos e parti; ide à montanha dos amorreus, e a todos os seus vizinhos, e à planície, e à montanha, e ao vale, e ao Sul, e à ribeira do mar, e à terra dos cananeus, e ao Líbano, até ao grande rio, o rio Eufrates.

7 פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים

ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת

8 Eis aqui esta terra, eu a dei diante de vós; entrai e possuí a terra que o SENHOR jurou a vossos pais, Abraão, Isaque e Jacó, que a daria a eles e à sua semente depois deles.

8 ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם

9 E, no mesmo tempo, eu vos falei, dizendo Eu sozinho não poderei levar-vos.

9 ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם

10 O SENHOR, vosso Deus já vos tem multiplicado; e eis que já hoje em multidão sois como as estrelas dos céus.

10 יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב

11 O SENHOR, Deus de vossos pais, vos aumente, como sois, ainda mil vezes mais e vos abençoe, como vos tem falado.

11 יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם

12 Como suportaria eu sozinho as vossas moléstias, e as vossas cargas, e as vossas diferenças?

12 איכה אשא לבדי טרחתכם ומשאכם וריבכם

13 Tomai-vos homens sábios, inteligentes e experimentados, entre as vossas tribos, para que os ponha por vossos cabeças.

13 הבו לכם אנשים חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם

14 Então, vós me respondestes e dissestes Bom é fazer a palavra que tens falado.

14 ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות

15 Tomei, pois, os cabeças de vossas tribos, homens sábios e experimentados, e os tenho posto por cabeças sobre vós, e por capitães de milhares, e por capitães de cem, e por capitães de cinquenta, e por capitães de dez, e por governadores das vossas tribos.

15 ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם ראשים עליכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם

16 E, no mesmo tempo, mandei a vossos juízes, dizendo Ouvi a causa entre vossos irmãos e julgai justamente entre o homem e seu irmão e entre o

estrangeiro que está com ele.

16 ואצוה את שפטיכם בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין 16
אחיו ובין גרו

17 Não atentareis para pessoa alguma em juízo, ouvireis assim o pequeno como o grande; não temereis a face de ninguém, porque o juízo é de Deus; porém a causa que vos for difícil fareis vir a mim, e eu a ouvirei.

17 לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים 17
הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתי

18 Assim, naquele tempo, vos ordenei todas as coisas que havíeis de fazer.

18 ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון 18

19 Então, partimos de Horebe e caminhamos por todo aquele grande e tremendo deserto que vistes, pelo caminho das montanhas dos amorreus, como o SENHOR, nosso Deus, nos ordenara; e chegamos a Cades-Barnéia.

19 ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי 19
כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע

20 Então, eu vos disse Chegados sois às montanhas dos amorreus, que o SENHOR, nosso Deus, nos dará.

20 ואמר אלכם באתם עד הר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו 20

21 Eis que o SENHOR, teu Deus, te deu esta terra diante de ti; sobe e possui-a como te falou o SENHOR, Deus de teus pais; não temas e não te assustes.

21 ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל 21
תירא ואל תחת

22 Então, todos vós vos chegastes a mim e dissestes Mandemos homens adiante de nós, para que nos espiem a terra e nos dêem resposta por que caminho devemos subir a ela e a que cidades devemos ir.

22 ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו 22
דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן

23 Pareceu-me, pois, bem este negócio; de sorte que de vós tomei doze homens, de cada tribo um homem.

23 ויטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד לשבט 23

24 E foram-se, e subiram à montanha, e vieram até ao vale de Escol, e o

espiaram.

2 4 ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשכל וירגלו אתה

25 E tomaram do fruto da terra nas suas mãos, e no-lo trouxeram, e nos tornaram a dar resposta, e disseram Boa é a terra que nos dá o SENHOR, nosso Deus.

2 5 ויקחו בידם מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו

26 Porém vós não quisestes subir, mas fostes rebeldes ao mandado do SENHOR, vosso Deus.

2 6 ולא אביתם לעלת ותמרו את פי יהוה אלהיכם

27 E murmurastes nas vossas tendas e dissestes Porquanto o SENHOR nos aborrece e nos tirou da terra do Egito para nos entregar nas mãos dos amorreus, para destruir-nos.

2 7 ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו

28 Para onde subiremos? Nossos irmãos fizeram com que se derretesse o nosso coração, dizendo Maior e mais alto é este povo do que nós; as cidades são grandes e fortificadas até aos céus; e também vimos ali filhos dos gigantes.

2 8 אנה אנחנו עלים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו שם

29 Então, eu vos disse Não vos espanteis, nem os temais.

2 9 ואמר אלכם לא תערצון ולא תיראון מהם

30 O SENHOR, vosso Deus, que vai adiante de vós, por vós pelejará, conforme tudo o que fez convosco, diante de vossos olhos, no Egito;

3 0 יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם

31 como também no deserto, onde viste que o SENHOR, teu Deus, nele te levou, como um homem leva seu filho, por todo o caminho que andastes, até chegardes a este lugar.

3 1 במדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם עד המקום הזה

32 Mas nem por isso crestes no SENHOR, vosso Deus,

ובדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה אלהיכם 3 2

33 que foi adiante de vós por todo o caminho, para vos achar o lugar onde vos deveríeis acampar; de noite no fogo, para vos mostrar o caminho por onde havíeis de andar, e de dia na nuvem.

ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו 3 3
בה ובענן יומם

34 Ouvindo, pois, o SENHOR a voz das vossas palavras, indignou-se e jurou, dizendo

וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע לאמר 3 4

35 Nenhum dos homens desta maligna geração verá esta boa terra que jurei dar a vossos pais,

אם יראה איש באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת 3 5
לאבותיכם

36 salvo Calebe, filho de Jefoné; ele a verá, e a terra que pisou darei a ele e a seus filhos; porquanto perseverou em seguir ao SENHOR.

זולתי כלב בן יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר דרך בה ולבניו יען אשר מלא 3 6
אחרי יהוה

37 Também o SENHOR se indignou contra mim por causa de vós, dizendo Também tu lá não entrarás.

גם בי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא שם 3 7

38 Josué, filho de Num, que está em pé diante de ti, ali entrará; esforça-o, porque ele a fará herdar a Israel.

יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחלנה את ישראל 3 8

39 E vossos meninos, de que dissestes Por presa serão; e vossos filhos, que hoje nem bem nem mal sabem, ali entrarão, e a eles a darei, e eles a possuirão.

וטפכם אשר אמרתם לבן יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע המה יבאו שמה 3 9
ולהם אתננה והם יירשוה

40 Porém vós virai-vos e parti para o deserto, pelo caminho do mar Vermelho.

ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף 4 0

41 Então, respondestes e me dissestes Pecamos contra o SENHOR; nós

subiremos e pelejaremos, conforme tudo o que nos ordenou o SENHOR, nosso Deus; e armastes-vos, pois, vós, cada um dos seus instrumentos de guerra, e estivestes prestes para subir à montanha.

ותענו ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נעלה ונלחמנו ככל אשר צונו יהוה אלהינו 4 1
ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלת ההרה

42 E disse-me o SENHOR Dize-lhes Não subais, nem pelejeis, pois não estou no meio de vós, para que não sejais feridos diante de vossos inimigos.

ויאמר יהוה אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני 4 2
איביכם

43 Porém, falando-vos eu, não ouvistes; antes, fostes rebeldes ao mandado do SENHOR, e vos ensoberbecestes, e subistes à montanha.

ואדבר אליכם ולא שמעתם ותמרו את פי יהוה ותזדו ותעלו ההרה 4 3

44 E os amorreus, que habitavam naquela montanha, vos saíram ao encontro; e perseguiram-vos, como fazem as abelhas, e vos derrotaram desde Seir até Horma.

יצא האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים ויכתו 4 4
אתכם בשעיר עד חרמה

45 Tornando, pois, vós e chorando perante o SENHOR, o SENHOR não ouviu a vossa voz, nem vos escutou.

ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ולא האזין אליכם 4 5

46 Assim, em Cades estivestes muitos dias, segundo os dias que ali estivestes.

ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם 4 6

Devarim - Deuteronômio 2

1 Depois, viramo-nos, e caminhamos ao deserto, caminho do mar Vermelho, como o SENHOR me tinha dito, e muitos dias rodeamos a montanha de Seir.

1 ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים

2 Então, o SENHOR me falou, dizendo

2 ויאמר יהוה אלי לאמר

3 Tendes já rodeado bastante esta montanha; virai-vos para o norte.

3 רב לכם סב את ההר הזה פנו לכם צפנה

4 E dá ordem ao povo, dizendo Passareis pelos termos de vossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitam em Seir; e eles terão medo de vós; porém guardai-vos bem.

4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיר ויראו מכם ונשמרתם מאד

5 Não vos entremetais com eles, porque vos não darei da sua terra, nem ainda a pisada da planta de um pé; porquanto a Esaú tenho dado a montanha de Seir por herança.

5 אל תתגורו בם כי לא אתן לכם מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הר שעיר

6 Comprareis deles, por dinheiro, comida para comerdes; e também água para beber deles comprareis por dinheiro.

6 אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם מים תכרו מאתם בכסף ושתיתם

7 Pois o SENHOR, teu Deus, te abençoou em toda a obra das tuas mãos; ele sabe que andas por este grande deserto; estes quarenta anos o SENHOR, teu Deus, esteve contigo; coisa nenhuma te faltou

7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדל הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר

8 Passando, pois, por nossos irmãos, os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, desde o caminho da planície de Elate e de Ezium-Geber, nos viramos e passamos o caminho do deserto de Moabe.

8 נעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת ומעצין גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב

9 Então, o SENHOR me disse Não molestes a Moabe e não contendas com eles em peleja, porque te não darei herança da sua terra; porquanto tenho dado Ar aos filhos de Ló por herança.

9 ויאמר יהוה אלי אל תצר את מואב ואל תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את ער ירשה

10 (Os emins dantes habitaram nela, um povo grande, e numeroso, e alto como os gigantes;

האמים לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם כענקים 10

11 também estes foram contados por gigantes, como os anaquins; e os moabitas lhes chamavam emins.

רפאים יחשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים 11

12 Dantes os horeus também habitaram em Seir; porém os filhos de Esaú os lançaram fora, e os destruíram de diante de si, e habitaram no seu lugar, assim como Israel fez à terra da sua herança, que o SENHOR lhes tinha dado.)

12 ובשעיר ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו אשר נתן יהוה להם

13 Levantai-vos agora e passai o ribeiro de Zerede; assim, passamos o ribeiro de Zerede.

עתה קמו ועברו לכם את נחל זרד ונעבר את נחל זרד 13

14 E os dias que caminhamos, desde Cades-Barnéia até passarmos o ribeiro de Zerede, foram trinta e oito anos, até que toda aquela geração dos homens de guerra se consumiu do meio do arraial, como o SENHOR lhes jurara.

14 והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע יהוה להם

15 Assim também foi contra eles a mão do SENHOR, para os destruir do meio do arraial até os haver consumido.

וגם יד יהוה היתה בם להמם מקרב המחנה עד תמם 15

16 E sucedeu que, sendo já consumidos todos os homens de guerra pela morte, do meio do arraial,

ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם 16

17 o SENHOR me falou, dizendo

וידבר יהוה אלי לאמר 17

18 Hoje passarás por Ar, pelos termos de Moabe,

אתה עבר היום את גבול מואב את ער 18

19 e chegarás até defronte dos filhos de Amom; não os molestes e com eles não contendas, porque da terra dos filhos de Amom te não darei herança, porquanto aos filhos de Ló a tenho dado por herança.

וקרבת מול בני עמון אל תצדם ואל תתגר בם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי 19
לבני לוט נתתיה ירשה

20 (Também esta foi contada por terra de gigantes; dantes, nela habitavam gigantes, e os amonitas lhes chamavam zanzumins,

ארץ רפאים תחשב אף הוא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים 20

21 um povo grande, e numeroso, e alto, como os gigantes; e o SENHOR os destruiu de diante de si, e estes os lançaram fora e habitaram no seu lugar;

עם גדול ורב ורם כענקים וישמידם יהוה מפניהם ויירשם וישבו תחתם 21

22 assim como fez com os filhos de Esaú, que habitavam em Seir, de diante dos quais destruiu os horeus; e os filhos de Esaú os lançaram fora e habitaram no seu lugar até este dia;

כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם ויירשם וישבו 22
תחתם עד היום הזה

23 também os caftorins, que saíram de Caftor, destruíram os aveus, que habitavam em aldeias até Gaza, e habitaram no seu lugar.)

והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתורים היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם 23

24 Levantai-vos, e parti, e passai o ribeiro de Arnom; eis aqui na tua mão tenho dado a Seom, amorreu, rei de Hesbom, e a sua terra; começa a possuí-la e contende com eles em peleja.

קומו סעו ועברו את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחן מלך חשבון האמרי ואת ארצו 2 4
החל רש והתגר בו מלחמה

25 Neste dia, começarei a pôr um terror e um temor de ti diante dos povos que estão debaixo de todo o céu; os que ouvirem a tua fama tremerão diante de ti e se angustiarão.

היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון 2 5
שמעך ורגזו וחלו מפניך

26 Então, mandei mensageiros desde o deserto de Quedemote a Seom, rei de Hesbom, com palavras de paz, dizendo

ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי שלום לאמר 2 6

27 Deixa-me passar pela tua terra; somente pela estrada irei; não me desviarei para a direita nem para a esquerda.

אעברה בארצך בדרך בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל 2 7

28 A comida que eu coma vender-me-ás por dinheiro e dar-me-ás por dinheiro a água que beba; tão-somente deixa-me passar a pé,

אכל בכסף תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי 2 8

29 como fizeram comigo os filhos de Esaú, que habitam em Seir, e os moabitas, que habitam em Ar; até que eu passe o Jordão, à terra que o SENHOR, nosso Deus, nos há de dar.

כאשר עשו לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר את 2 9
הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו

30 Mas Seom, rei de Hesbom, não nos quis deixar passar por ele, porquanto o SENHOR, teu Deus, endurecera o seu espírito e fizera obstinado o seu coração, para to dar na tua mão, como neste dia se vê.

ולא אבה סיחן מלך חשבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמץ את לבבו 3 0
למען תתו בידך כיום הזה

31 E o SENHOR me disse Eis aqui, tenho começado a dar-te Seom e a sua terra diante de ti; começa, pois, a possuí-la, para que herdes a sua terra.

ויאמר יהוה אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחן ואת ארצו החל רש לרשת את ארצו 3 1

32 E Seom saiu-nos ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja, em Jaza.

ויצא סיחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה יהצה 3 2

33 E o SENHOR, nosso Deus, no-lo deu diante de nós, e o ferimos, a ele, e a seus filhos, e a todo o seu povo.

ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בנו ואת כל עמו 3 3

34 E, naquele tempo, tomamos todas as suas cidades e destruimos todas as cidades, e homens, e mulheres, e crianças; não deixamos a ninguém.

ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף לא השארנו 3 4
שריד

35 Somente tomamos por presa o gado para nós e o despojo das cidades que tínhamos tomado.

רק הבהמה בזזנו לנו ושלל הערים אשר לכדנו 3 5

36 Desde Aroer, que está à borda do ribeiro de Arnom, e a cidade que está junto ao ribeiro, até Gileade, nenhuma cidade houve que de nós escapasse; tudo isto o SENHOR, nosso Deus, nos entregou diante de nós.

מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר 3 6
שגבה ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו

37 Somente à terra dos filhos de Amom não chegaste; nem a toda a borda do ribeiro de Jaboque, nem às cidades da montanha, nem a coisa alguma que nos proibira o SENHOR, nosso Deus.

רק אל ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק וערי ההר וכל אשר צוה יהוה אלהינו 3 7

Devarim - Deuteronômio 3

1 Depois, nos viramos e subimos o caminho de Basã; e Ogue, rei de Basã, nos saiu ao encontro, ele e todo o seu povo, à peleja em Edrei.

1 ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי

2 Então, o SENHOR me disse Não o temas, porque a ele, e a todo o seu povo, e a sua terra tenho dado na tua mão; e far-lhe-ás como fizeste a Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom.

2 ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון

3 E também o SENHOR, nosso Deus, nos deu na nossa mão a Ogue, rei de Basã, e a todo o seu povo; de maneira que o ferimos, até que ninguém lhe ficou de restante.

3 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר לו שריד

4 E, naquele tempo, tomamos todas as suas cidades; nenhuma cidade houve que lhe não tomássemos sessenta cidades, toda a borda da terra de Argobe e o reino de Ogue, em Basã.

4 ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן

5 Todas essas cidades eram fortificadas com altos muros, portas e ferrolhos; além de outras muitas cidades sem muros.

5 כל אלה ערים בצרות חומה גבהה דלתים ובריח לבד מערי הפרזי הרבה מאד

6 E destruímo-las, como fizemos a Seom, rei de Hesbom, destruindo todas as cidades, homens, mulheres e crianças.

6 ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר מתם הנשים והטף

7 Porém todo o gado e o despojo das cidades tomamos para nós por presa.

7 וכל הבהמה ושלל הערים בזונו לנו

8 Assim, naquele tempo, tomamos a terra da mão daqueles dois reis dos amorreus, que estavam dalém do Jordão desde o rio Arnom até ao monte Hermom

ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד הר חרמון

9 (os sidônios a Hermom chamam Siriom; porém os amorreus lhe chamam Senir),

צידנים יקראו לחרמון שרין והאמרי יקראו לו שניר

10 todas as cidades da terra plana, e todo o Gileade, e todo o Basã até Salca, e Edrei, cidades do reino de Ogue, em Basã.

כל ערי המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן 10

11 (Porque só Ogue, rei de Basã, ficou do resto dos gigantes; eis que o seu leito, um leito de ferro, não está porventura em Rabá dos filhos de Amom? De nove côvados o seu comprimento, e de quatro côvados a sua largura, pelo côvado de um homem.)

כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת בני 11
עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה באמת איש

12 Tomamos, pois, esta terra em posseção naquele tempo; desde Aroer, que está junto ao ribeiro de Arnom, e a metade da montanha de Gileade, com as suas cidades, tenho dado aos rubenitas e gaditas.

ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו 12
נתתי לראובני ולגדי

13 E o resto de Gileade, como também todo o Basã, o reino de Ogue, dei à meia tribo de Manassés. (Toda aquela borda da terra de Argobe, por todo o Basã, se chamava a terra dos gigantes.

ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב לכל 13
הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים

14 Jair, filho de Manassés, alcançou toda a porção da terra de Argobe, até ao termo dos gesuritas e maacatitas, e a chamou pelo seu nome, Basã-Havote-Jair, até este dia.)

יאיר בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד גבול הגשורי והמעכתי ויקרא אתם על שמו 14
את הבשן חות יאיר עד היום הזה

15 E a Maquir dei Gileade.

ולמכיר נתתי את הגלעד 1 5

16 Mas aos rubenitas e gaditas dei desde Gileade até ao ribeiro de Arnom, o meio do ribeiro e o termo; e até ao ribeiro de Jaboque, o termo dos filhos de Amom,

ולראובני ולגדי נתתי מן הגלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבל ועד יבק הנחל גבול בני 1 6
עמון

17 como também a campina e o Jordão com o termo desde Quinerete até ao mar da campina, o mar Salgado, abaixo de Asdote-Pisga para o oriente.

והערבה והירדן וגבל מכנרת ועד ים הערבה ים המלח תחת אשדת הפסגה מזרחה 1 7

18 E vos mandei mais, no mesmo tempo, dizendo O SENHOR, vosso Deus, vos deu esta terra, para possuí-la; passai, pois, armados vós, todos os homens valentes, adiante de vossos irmãos, os filhos de Israel.

ואצו אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשתה 1 8
חלוצים תעברו לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל

19 Tão-somente vossas mulheres, e vossas crianças, e vosso gado (porque eu sei que tendes muito gado) ficarão nas vossas cidades que já vos tenho dado,

רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם 1 9

20 até que o SENHOR dê descanso a vossos irmãos como a vós, para que eles herdem também a terra que o SENHOR, vosso Deus, lhes há de dar dalém do Jordão; então, voltareis cada qual à sua herança, que já vos tenho dado.

וד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם 2 0
בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם

21 Também dei ordem a Josué, no mesmo tempo, dizendo Os teus olhos vêem tudo o que o SENHOR, vosso Deus, tem feito a estes dois reis; assim fará o SENHOR a todos os reinos, a que tu passarás.

ואת יהושוע צויתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם 2 1
לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה

22 Não os temais, porque o SENHOR, vosso Deus, é o que peleja por vós.

לא תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם 2 2

23 Também eu pedi graça ao SENHOR, no mesmo tempo, dizendo

2 3 ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר

24 Senhor JEOVÁ, já começaste a mostrar ao teu servo a tua grandeza e a tua forte mão; porque, que deus há nos céus e na terra, que possa fazer segundo as tuas obras e segundo a tua fortaleza?

2 4 אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך

25 Rogo-te que me deixes passar, para que veja esta boa terra que está dalém do Jordão, esta boa montanha e o Líbano.

2 5 אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון

26 Porém o SENHOR indignou-se muito contra mim, por causa de vós, e não me ouviu; antes, o SENHOR me disse Basta; não me fales mais neste negócio.

2 6 ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה

27 Sobe ao cume de Pisga, e levanta os teus olhos ao ocidente, e ao norte, e ao sul, e ao oriente, e vê com os teus olhos, porque não passarás este Jordão.

2 7 עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה

28 Manda, pois, a Josué, e esforça -o, e conforta-o; porque ele passará adiante deste povo e o fará possuir a terra que apenas verás.

2 8 וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה

29 Assim, ficamos neste vale defronte de Bete-Peor.

2 9 ונשב בגיא מול בית פעור

Devarim - Deuteronômio 4

1 Agora, pois, ó Israel, ouve os estatutos e os juízos que eu vos ensino, para os cumprirdes, para que vivais, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR, Deus de vossos pais, vos dá.

ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען
תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן לכם

2 Nada acrescentareis à palavra que vos mando, nem diminuireis dela, para que guardeis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que eu vos mando.

לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם

3 Os vossos olhos têm visto o que o SENHOR fez por causa de Baal-Peor; pois a todo homem que seguiu a Baal-Peor o SENHOR, teu Deus, consumiu do meio de ti.

עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור
השמידו יהוה אלהיך מקרבך

4 Porém vós que vos chegastes ao SENHOR, vosso Deus, hoje todos estais vivos.

ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום

5 Vedes aqui vos tenho ensinado estatutos e juízos, como me mandou o SENHOR, meu Deus, para que assim façais no meio da terra a qual ides a herdar.

ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ
אשר אתם באים שמה לרשתה

6 Guardai-os, pois, e fazei-os, porque esta será a vossa sabedoria e o vosso entendimento perante os olhos dos povos que ouvirão todos estes estatutos e dirão Só este grande povo é gente sábia e inteligente.

ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים

האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה

7 Porque, que gente há tão grande, que tenha deuses tão chegados como o SENHOR, nosso Deus, todas as vezes que o chamamos?

7 כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו

8 E que gente há tão grande, que tenha estatutos e juízos tão justos como toda esta lei que hoje dou perante vós?

8 ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום

9 Tão-somente guarda-te a ti mesmo e guarda bem a tua alma, que te não esqueças daquelas coisas que os teus olhos têm visto, e se não apartem do teu coração todos os dias da tua vida, e as farás saber a teus filhos e aos filhos de teus filhos.

9 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חיך והודעתם לבניך ולבני בניך

10 No dia em que estiveste perante o SENHOR, teu Deus, em Horebe, o SENHOR me disse Ajunta-me este povo, e os farei ouvir as minhas palavras, e aprendê-las-ão, para me temerem todos os dias que na terra viverem, e as ensinarão a seus filhos.

10 יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב באמר יהוה אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון

11 E vós vos chegastes, e vos pusestes ao pé do monte; e o monte ardia em fogo até ao meio dos céus, e havia trevas, e nuvens, e escuridão.

11 ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל

12 Então, o SENHOR vos falou do meio do fogo; a voz das palavras ouvistes; porém, além da voz, não vistes semelhança nenhuma.

12 וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול

13 Então, vos anunciou ele o seu concerto, que vos prescreveu, os dez mandamentos, e os escreveu em duas tábuas de pedra.

13 ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לוחות אבנים

14 Também o SENHOR me ordenou, ao mesmo tempo, que vos ensinasse estatutos e juízos, para que os fizésseis na terra a qual passais a possuir.

ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה

15 Guardai, pois, com diligência a vossa alma, pois semelhança nenhuma vistes no dia em que o SENHOR, vosso Deus, em Horebe, falou convosco, do meio do fogo;

ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב
מתוך האש

16 para que não vos corrompais e vos façais alguma escultura, semelhança de imagem, figura de macho ou de fêmea;

פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה

17 figura de algum animal que haja na terra, figura de alguma ave alígera que voa pelos céus;

תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים

18 figura de algum animal que anda de rastos sobre a terra, figura de algum peixe que esteja nas águas debaixo da terra;

תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ

19 e não levantes os teus olhos aos céus e vejas o sol, e a lua, e as estrelas, todo o exército dos céus, e sejas impelido a que te inclines perante eles, e sirvas àqueles que o SENHOR, teu Deus, repartiu a todos os povos debaixo de todos os céus.

ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
ונדחת והשתחווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל
השמים

20 Mas o SENHOR vos tomou e vos tirou do forno de ferro do Egito, para que lhe sejais por povo hereditário, como neste dia se vê.

ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה

21 Também o SENHOR se indignou contra mim, por causa das vossas palavras, e jurou que eu não passaria o Jordão e que não entraria na boa terra que o SENHOR, teu Deus, te dará por herança.

ויהוה התאנף בי על דבריכם וישבע לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ 2 1
הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

22 Porque eu nesta terra morrerei, não passarei o Jordão; porém vós o passareis e possuireis aquela boa terra.

י' אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה 2 2
הזאת

23 Guardai-vos de que vos esqueçais do concerto do SENHOR, vosso Deus, que tem feito convosco, e vos façais alguma escultura, imagem de alguma coisa que o SENHOR, vosso Deus, vos proibiu.

השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל 2 3
תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך

24 Porque o SENHOR, teu Deus, é um fogo que consome, um Deus zeloso.

כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא 2 4

25 Quando, pois, gerardes filhos e filhos de filhos, e vos envelhecerdes na terra, e vos corromperdes, e fizerdes alguma escultura, semelhança de alguma coisa, e fizerdes mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira,

כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם 2 5
הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו

26 hoje, tomo por testemunhas contra vós o céu e a terra, que certamente perecereis depressa da terra, a qual, passado o Jordão, ides possuir; não prolongareis os vossos dias nela; antes, sereis de todo destruídos.

העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר 2 6
אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון

27 E o SENHOR vos espalhará entre os povos, e ficareis poucos em número entre as gentes às quais o SENHOR vos conduzirá.

והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה 2 7

28 E ali servireis a deuses que são obra de mãos de homens, madeira e pedra, que não vêem, nem ouvem, nem comem, nem cheiram.

ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון 2 8
ולא יריחון

29 Então, dali, buscarás ao SENHOR, teu Deus, e o acharás, quando o buscares

de todo o teu coração e de toda a tua alma.

ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך 29

30 Quando estiveres em angústia, e todas estas coisas te alcançarem, então, no fim de dias, te virarás para o SENHOR, teu Deus, e ouvirás a sua voz.

בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו 30

31 Porquanto o SENHOR, teu Deus, é Deus misericordioso; e não te desampará, nem te destruirá, nem se esquecerá do concerto que jurou a teus pais.

כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם 31

32 Porque, pergunta agora aos tempos passados, que te precederam, desde o dia em que Deus criou o homem sobre a terra, desde uma extremidade do céu até à outra, se sucedeu jamais coisa tão grande como esta ou se se ouviu coisa como esta;

י שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ 32 ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו

33 ou se algum povo ouviu a voz de algum deus falando do meio do fogo, como tu a ouviste, ficando vivo;

השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי 33

34 ou se um deus intentou ir tomar para si um povo do meio de outro povo, com provas, com sinais, e com milagres, e com peleja, e com mão forte, e com braço estendido, e com grandes espantos, conforme tudo quanto o SENHOR, vosso Deus, vos fez no Egito, aos vossos olhos.

או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך 34

35 A ti te foi mostrado para que soubesses que o SENHOR é Deus; nenhum outro há, senão ele.

אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו 35

36 Desde os céus te fez ouvir a sua voz, para te ensinar, e sobre a terra te mostrou o seu grande fogo, e ouviste as suas palavras do meio do fogo.

מן השמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת 3 6
מתוך האש

37 Porquanto amava teus pais, e escolhera a sua semente depois deles, e te tirou do Egito diante de si, com a sua grande força,

ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים 3 7

38 para lançar fora de diante de ti gentes maiores e mais poderosas do que tu, para te introduzir na terra e ta dar por herança, como neste dia se vê.

להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה 3 8

39 Pelo que hoje saberás e refletirás no teu coração que só o SENHOR é Deus em cima no céu e embaixo na terra; nenhum outro há.

וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת 3 9
אין עוד

40 E guardarás os seus estatutos e os seus mandamentos, que te ordeno hoje, para que bem te vá a ti e a teus filhos depois de ti e para que prolongues os dias na terra que o SENHOR, teu Deus, te dá para todo o sempre.

שמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריו ולמען 4 0
תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים

41 Então, Moisés separou três cidades daquém do Jordão, da banda do nascimento do sol;

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש 4 1

42 para que ali se acolhesse o homicida que, por erro, matasse o seu próximo, a quem dantes não tivesse ódio algum; e se acolhesse a uma destas cidades e vivesse

לנס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס 4 2
אל אחת מן הערים האל וחי

43 a Bezer, no deserto, na terra plana, para os rubenitas; e a Ramote, em Gileade, para os gaditas; e a Golã, em Basã, para os manassitas.

את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת ראמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי 4 3

44 Esta é, pois, a lei que Moisés propôs aos filhos de Israel.

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל 4 4

45 Estes são os testemunhos, e os estatutos, e os juízos que Moisés falou aos filhos de Israel, havendo saído do Egito,

אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים 4 5

46 daquém do Jordão, no vale defronte de Bete-Peor, na terra de Seom, rei dos amorreus, que habitava em Hesbom, a quem Moisés e os filhos de Israel feriram, havendo eles saído do Egito.

בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר 4 6
הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים

47 E tomaram a sua terra em possessão, como também a terra de Ogue, rei de Basã, dois reis dos amorreus, que estavam daquém do Jordão, da banda do nascimento do sol;

ויירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרח 4 7
שמש

48 desde Aroer, que está à borda do ribeiro de Arnom, até ao monte Siom, que é Hermom,

מערער אשר על שפת נחל ארנן ועד הר שיאן הוא חרמון 4 8

49 e toda a campina, daquém do Jordão, da banda do oriente, até ao mar da campina, abaixo de Asdote-Pisga.

וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה 4 9

Devarim - Deuteronômio 5

1 E chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhes Ouve, ó Israel, os estatutos e juízos que hoje vos falo aos ouvidos; e aprendê-los-eis e guardá-los-eis, para os cumprir.

1 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם

2 O SENHOR, nosso Deus, fez conosco concerto, em Horebe.

2 יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב

3 Não foi com nossos pais que fez o SENHOR este concerto, senão conosco, todos os que hoje aqui estamos vivos.

3 לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים

4 Face a face o SENHOR falou conosco, no monte, do meio do fogo

4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש

5 (Naquele tempo, eu estava em pé entre o SENHOR e vós, para vos notificar a palavra do SENHOR, porque temestes o fogo e não subistes ao monte.), dizendo

5 אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר

6 Eu sou o SENHOR, teu Deus, que te tirei da terra do Egito, da casa da servidão.

6 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים

7 Não terás outros deuses diante de mim.

7 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני

8 Não farás para ti imagem de escultura, nem semelhança alguma do que há em cima no céu, nem embaixo na terra, nem nas águas debaixo da terra;

8 לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ

9 não te encurvarás a elas, nem as servirás; porque eu, o SENHOR, teu Deus, sou Deus zeloso, que visito a maldade dos pais sobre os filhos, até à terceira e quarta geração daqueles que me aborrecem,

לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים
ועל שלשים ועל רבעים לשנאי

10 e faço misericórdia em milhares aos que me amam e guardam os meus mandamentos.

ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותו 10

11 Não tomarás o nome do SENHOR, teu Deus, em vão, porque o SENHOR não terá por inocente ao que tomar o seu nome em vão.

לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא 11

12 Guarda o dia de sábado, para o santificar, como te ordenou o SENHOR, teu Deus.

שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך 12

13 Seis dias trabalharás e farás toda a tua obra.

ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך 13

14 Mas o sétimo dia é o sábado do SENHOR, teu Deus; não farás nenhuma obra nele, nem tu, nem teu filho, nem tua filha, nem o teu servo, nem a tua serva, nem o teu boi, nem o teu jumento, nem animal algum teu, nem o estrangeiro que está dentro de tuas portas; para que o teu servo e a tua serva descansem como tu;

יום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך 14
ושורך וחמריך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך

15 porque te lembrarás que foste servo na terra do Egito e que o SENHOR, teu Deus, te tirou dali com mão forte e braço estendido; pelo que o SENHOR, teu Deus, te ordenou que guardasses o dia de sábado.

וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על 15
כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת

16 Honra a teu pai e a tua mãe, como o SENHOR, teu Deus, te ordenou, para que se prolonguem os teus dias e para que te vá bem na terra que te dá o SENHOR, teu Deus.

כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריך ימך ולמען ייטב לך על 16

האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך

17 Não matarás.

לא תרצח 17

18 E não adulterarás.

ולא תנאף 18

19 E não furtarás.

ולא תגנב 19

20 E não dirás falso testemunho contra o teu próximo.

ולא תענה ברעך עד שוא 20

21 E não cobiçarás a mulher do teu próximo; e não desejarás a casa do teu próximo, nem o seu campo, nem o seu servo, nem a sua serva, nem o seu boi, nem o seu jumento, nem coisa alguma do teu próximo.

ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך 21

22 Estas palavras falou o SENHOR a toda a vossa congregação no monte, do meio do fogo, da nuvem e da escuridade, com grande voz, e nada acrescentou; e as escreveu em duas tábuas de pedra e a mim mas deu.

את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול 22
ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי

23 E sucedeu que, ouvindo a voz do meio das trevas e vendo o monte ardente em fogo, vos achegastes a mim, todos os cabeças das vossas tribos e vossos anciãos,

יהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם 23
וזקניכם

24 e dissestes Eis aqui o SENHOR, nosso Deus, nos fez ver a sua glória e a sua grandeza, e ouvimos a sua voz do meio do fogo; hoje, vimos que Deus fala com o homem e que o homem fica vivo.

ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום 24
הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי

25 Agora, pois, por que morreríamos? Pois este grande fogo nos consumiria; se ainda mais ouvíssemos a voz do SENHOR, nosso Deus, morreríamos.

ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה 2 5
אלהינו עוד ומתנו

26 Porque, quem há, de toda a carne, que ouviu a voz do Deus vivente falando do meio do fogo, como nós, e ficou vivo?

2 6 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי

27 Chega-te tu e ouve tudo o que disser o SENHOR, nosso Deus; e tu nos dirás tudo o que te disser o SENHOR, nosso Deus, e o ouviremos e o faremos.

2 7 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו

28 Ouvindo, pois, o SENHOR a voz das vossas palavras, quando me faláveis a mim, o SENHOR me disse Eu ouvi a voz das palavras deste povo, que te disseram; em tudo falaram eles bem.

2 8 ישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו

29 Quem dera que eles tivessem tal coração que me temessem e guardassem todos os meus mandamentos todos os dias, para que bem lhes fosse a eles e a seus filhos, para sempre!

2 9 מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם

30 Vai, dize-lhes Tornai-vos às vossas tendas.

3 0 לך אמר להם שובו לכם לאהליכם

31 Porém tu estás aqui comigo, para que eu a ti te diga todos os mandamentos, e estatutos, e juízos que tu lhes hás de ensinar que cumpram na terra que eu lhes darei para possuí-la.

3 1 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה

32 Olhai, pois, que façais como vos mandou o SENHOR, vosso Deus; não declinareis, nem para a direita, nem para a esquerda.

3 2 ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל

33 Andareis em todo o caminho que vos manda o SENHOR, vosso Deus, para que vivais, e bem vos suceda, e prolongueis os dias na terra que haveis de

possuir.

כל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון ושוב לכם והארכתם ימים 3 3
בארץ אשר תירשון

Devarim - Deuteronômio 6

1 Estes, pois, são os mandamentos, os estatutos e os juízos que mandou o SENHOR, vosso Deus, para se vos ensinar, para que os fizésseis na terra a que passais a possuir;

1 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה

2 para que temas ao SENHOR, teu Deus, e guardes todos os seus estatutos e mandamentos, que eu te ordeno, tu, e teu filho, e o filho de teu filho, todos os dias da tua vida; e que teus dias sejam prolongados.

2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חיך ולמען יארכן ימך

3 Ouve, pois, ó Israel, e atenta que os guardes, para que bem te suceda, e muito te multipliques, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais, na terra que mana leite e mel

3 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש

4 Ouve, Israel, o SENHOR, nosso Deus, é o único SENHOR.

4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד

5 Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, de todo o teu coração, e de toda a tua alma, e de todo o teu poder.

5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך

6 E estas palavras que hoje te ordeno estarão no teu coração;

6 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך

7 e as intimarás a teus filhos e delas falarás assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e deitando-te, e levantando-te.

7 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך

8 Também as atarás por sinal na tua mão, e te serão por testei­ras entre os teus olhos.

8 וקשרתם לאות על ירך והיו לטטפת בין עיניך

9 E as escreverás nos umbrais de tua casa e nas tuas portas.

9 וכתבתם על מזוזת ביתך ובשעריך

10 Havendo-te, pois, o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra que jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó, te daria, onde há grandes e boas cidades, que tu não edificaste,

10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב 10 לתת לך ערים גדלות וטבת אשר לא בנית

11 e casas cheias de todo bem, que tu não enche­ste, e poços cavados, que tu não cavaste, e vinhas e olivais, que tu não plantaste, e, quando comeres e te fartares,

11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברת חצובים אשר לא חצבת כרמים וזיתים 11 אשר לא נטעת ואכלת ושבעת

12 guarda-te e que te não esqueças do SENHOR, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

12 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים 12

13 O SENHOR, teu Deus, temerás, e a ele servirás, e pelo seu nome jurarás.

13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע 13

14 Não seguireis outros deuses, os deuses dos povos que houver à roda de vós;

14 לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם 14

15 porque o SENHOR, teu Deus, é um Deus zeloso no meio de ti, para que a ira do SENHOR, teu Deus, se não acenda contra ti e te destrua de sobre a face da terra.

15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה 15

16 Não tentareis o SENHOR, vosso Deus, como o tentastes em Massá.

16 לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה 16

17 Diligentemente guardareis os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, como também os seus testemunhos e seus estatutos, que te tem mandado.

שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך 17

18 E farás o que é reto e bom aos olhos do SENHOR, para que bem te suceda, e entres, e possuas a boa terra, sobre a qual o SENHOR jurou a teus pais;

ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר 18
נשבע יהוה לאבתך

19 para que lance fora a todos os teus inimigos de diante de ti, como o SENHOR tem dito.

להדף את כל איבך מפניך כאשר דבר יהוה 19

20 Quando teu filho te perguntar, pelo tempo adiante, dizendo Quais são os testemunhos, e estatutos, e juízos que o SENHOR, nosso Deus, vos ordenou?

כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו 20
אתכם

21 Então, dirás a teu filho Éramos servos de Faraó, no Egito; porém o SENHOR nos tirou com mão forte do Egito.

ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה 21

22 E o SENHOR fez sinais grandes e penosas maravilhas no Egito, a Faraó e a toda a sua casa, aos nossos olhos;

ויתן יהוה אותות ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו 22

23 e dali nos tirou, para nos levar e nos dar a terra que jurara a nossos pais.

ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתנו 23

24 E o SENHOR nos ordenou que fizéssemos todos estes estatutos, para temermos ao SENHOR, nosso Deus, para o nosso perpétuo bem, para nos guardar em vida, como no dia de hoje.

ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים 24
לחיתנו כהיום הזה

25 E será para nós justiça, quando tivermos cuidado de fazer todos estes mandamentos perante o SENHOR, nosso Deus, como nos tem ordenado.

וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו 25

Devarim - Deuteronômio 7

1 Quando o SENHOR, teu Deus, te tiver introduzido na terra, a qual passas a possuir, e tiver lançado fora muitas nações de diante de ti, os heteus, e os girgaseus, e os amorreus, e os cananeus, e os ferezeus, e os heveus, e os jebuseus, sete nações mais numerosas e mais poderosas do que tu;

כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך
החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבوسی שבעה גוים רבים ועצומים ממך

2 e o SENHOR, teu Deus, as tiver dado diante de ti, para as ferir, totalmente as destruirás; não farás com elas concerto, nem terás piedade delas;

ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם

3 nem te aparentarás com elas; não darás tuas filhas a seus filhos e não tomarás suas filhas para teus filhos;

ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך

4 pois elas fariam desviar teus filhos de mim, para que servissem a outros deuses; e a ira do SENHOR se acenderia contra vós e depressa vos consumiria.

כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר

5 Porém assim lhes fareis derrubareis os seus altares, quebrareis as suas estátuas, cortareis os seus bosques e queimareis a fogo as suas imagens de escultura.

כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשירהם תגדעון ופסיליהם
תשרפון באש

6 Porque povo santo és ao SENHOR, teu Deus; o SENHOR, teu Deus, te escolheu, para que lhe fosses o seu povo próprio, de todos os povos que sobre a terra há.

כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים
אשר על פני האדמה

7 O SENHOR não tomou prazer em vós, nem vos escolheu, porque a vossa multidão era mais do que a de todos os outros povos, pois vós éreis menos em

número do que todos os povos,

7 לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים

8 mas porque o SENHOR vos amava; e, para guardar o juramento que jurara a vossos pais, o SENHOR vos tirou com mão forte e vos resgatou da casa da servidão, da mão de Faraó, rei do Egito.

8 כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים

9 Saberás, pois, que o SENHOR, teu Deus, é Deus, o Deus fiel, que guarda o concerto e a misericórdia até mil gerações aos que o amam e guardam os seus mandamentos;

9 וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותו לאלף דור

10 e dá o pago em sua face a qualquer dos que o aborrecem, fazendo-o perecer; não será remisso para quem o aborrece; em sua face lho pagará.

10 ומשלם לשנאיו אל פניו להאבדו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו

11 Guarda, pois, os mandamentos, e os estatutos, e os juízos que hoje te mando fazer

11 ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם

12 Será, pois, que, se, ouvindo estes juízos, os guardardes e fizerdes, o SENHOR, teu Deus, te guardará o concerto e a beneficência que jurou a teus pais;

12 והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתך

13 e amar-te -á, e abençoar-te -á, e te fará multiplicar, e abençoará o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o teu cereal, e o teu mosto, e o teu azeite, e a criação das tuas vacas, e o rebanho do teu gado miúdo, na terra que jurou a teus pais dar-te.

13 ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטןך ופרי אדמתך דגןך ותירשך ויצהרך שגר אלפך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתך לתת לך

14 Bendito serás mais do que todos os povos; nem macho nem fêmea entre ti haverá estéril, nem entre os teus animais.

ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך 14

15 E o SENHOR de ti desviará toda enfermidade; sobre ti não porá nenhuma das más doenças dos egípcios, que bem sabes; antes, as porá sobre todos os que te aborrecem.

הסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל 15 שנאיך

16 Pois consumirás todos os povos que te der o SENHOR, teu Deus; o teu olho não os poupará; e não servirás a seus deuses, pois isso te seria por laço.

ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את 16 אלהיהם כי מוקש הוא לך

17 Se disseres no teu coração Estas nações são mais numerosas do que eu; como as poderei lançar fora?

כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם 17

18 Delas não tenhas temor; não deixes de te lembrar do que o SENHOR, teu Deus, fez a Faraó e a todos os egípcios;

לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים 18

19 das grandes provas que viram os teus olhos, e dos sinais, e maravilhas, e mão forte, e braço estendido, com que o SENHOR, teu Deus, te tirou; assim fará o SENHOR, teu Deus, com todos os povos, diante dos quais tu temes.

המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאדת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר 19 הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם

20 E mais o SENHOR, teu Deus, entre eles mandará vespões, até que pereçam os que ficarem e se escondam de diante de ti.

וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך 20

21 Não te espantes diante deles, porque o SENHOR, teu Deus, está no meio de ti, Deus grande e terrível.

לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא 21

22 E o SENHOR, teu Deus, lançará fora estas nações, pouco a pouco, de diante de ti; não poderás destruí-las todas de pronto, para que as feras do campo se não multipliquem contra ti.

ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה 22

עליך חית השדה

23 E o SENHOR tas dará diante de ti e as fará pasmar com grande pasmo, até que sejam destruídas.

2 3 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם

24 Também os seus reis te entregará na mão, para que desfaças os seus nomes de debaixo dos céus; nenhum homem parará diante de ti, até que os destruas.

2 4 ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם

25 As imagens de escultura de seus deuses queimarás a fogo; a prata e o ouro que estão sobre elas não cobiçarás, nem os tomarás para ti, para que te não enlaces neles; pois abominação são ao SENHOR, teu Deus.

2 5 פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא

26 Não meterás, pois, abominação em tua casa, para que não sejas anátema, assim como ela; de todo a detestarás e de todo a abominarás, porque anátema é.

2 6 לא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא

Devarim - Deuteronômio 8

1 Todos os mandamentos que hoje vos ordeno guardareis para os fazer, para que vivais, e vos multipliqueis, e entreis, e possuais a terra que o SENHOR jurou a vossos pais.

1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם

2 E te lembrarás de todo o caminho pelo qual o SENHOR, teu Deus, te guiou no deserto estes quarenta anos, para te humilhar, para te tentar, para saber o que estava no teu coração, se guardarias os seus mandamentos ou não.

2 וזכרת את כל הדרך אשר הליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא

3 E te humilhou, e te deixou ter fome, e te sustentou com o maná, que tu não conheceste, nem teus pais o conheceram, para te dar a entender que o homem não viverá só de pão, mas que de tudo o que sai da boca do SENHOR viverá o homem.

3 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם

4 Nunca se envelheceu a tua veste sobre ti, nem se inchou o teu pé nestes quarenta anos.

4 שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה

5 Confessa, pois, no teu coração que, como um homem castiga a seu filho, assim te castiga o SENHOR, teu Deus.

5 וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך

6 E guarda os mandamentos do SENHOR, teu Deus, para o temeres e andares nos seus caminhos.

6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו

7 Porque o SENHOR, teu Deus, te mete numa boa terra, terra de ribeiros de

águas, de fontes e de abismos, que saem dos vales e das montanhas;

7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר

8 terra de trigo e cevada, de vides, figueiras e romeiras; terra de oliveiras, abundante de azeite e mel;

8 ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש

9 terra em que comerás o pão sem escassez, e nada te faltará nela; terra cujas pedras são ferro e de cujos montes tu cavarás o cobre

9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת

10 Quando, pois, tiveres comido e fores farto, louvarás ao SENHOR, teu Deus, pela boa terra que te deu.

10 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך

11 Guarda-te para que te não esqueças do SENHOR, teu Deus, não guardando os seus mandamentos, e os seus juízos, e os seus estatutos, que hoje te ordeno;

11 השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום

12 para que, porventura, havendo tu comido, e estando farto, e havendo edificado boas casas, e habitando-as,

12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת

13 e se tiverem aumentado as tuas vacas e as tuas ovelhas, e se acrescentar a prata e o ouro, e se multiplicar tudo quanto tens,

13 ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה

14 se não eleve o teu coração, e te esqueças do SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão;

14 ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים

15 que te guiou por aquele grande e terrível deserto de serpentes ardentes, e de escorpiões, e de secura, em que não havia água; e tirou água para ti da rocha do seixal;

15 זמוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש

16 que no deserto te sustentou com maná, que teus pais não conheceram; para te humilhar, e para te provar, e para, no teu fim, te fazer bem;

זמאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך 16

17 e não digas no teu coração A minha força e a fortaleza de meu braço me adquiriram este poder.

ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה 17

18 Antes, te lembrarás do SENHOR, teu Deus, que ele é o que te dá força para adquirires poder; para confirmar o seu concerto, que jurou a teus pais, como se vê neste dia.

וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה 18

19 Será, porém, que, se, de qualquer sorte, te esqueceres do SENHOR, teu Deus, e se ouvires outros deuses, e os servires, e te inclinares perante eles, hoje eu protesto contra vós que certamente perecereis.

והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם 19
והשתחווית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון

20 Como as gentes que o SENHOR destruiu diante de vós, assim vós perecereis; porquanto não quisestes obedecer à voz do SENHOR, vosso Deus.

כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם 20

Devarim - Deuteronômio 9

1 Ouve, ó Israel, hoje, passarás o Jordão, para entrares a possuir nações maiores e mais fortes do que tu; cidades grandes e muradas até aos céus;

שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך ערים
גדלת ובצרת בשמים

2 um povo grande e alto, filhos de gigantes, que tu conheces e de que já ouviste Quem pararia diante dos filhos dos gigantes?

עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק

3 Sabe, pois, hoje, que o SENHOR, teu Deus, que passa diante de ti, é um fogo que consome, e os destruirá, e os derrubará de diante de ti; e tu os lançarás fora e cedo os desfarás, como o SENHOR te tem dito.

וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם
לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך

4 Quando, pois, o SENHOR, teu Deus, os lançar fora, de diante de ti, não fales no teu coração, dizendo Por causa da minha justiça é que o SENHOR me trouxe a esta terra para a possuir, porque, pela impiedade destas nações, é que o SENHOR as lança fora, de diante de ti.

אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת
את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך

5 Não é por causa da tua justiça, nem pela retidão do teu coração que entras a possuir a sua terra, mas, pela impiedade destas nações, o SENHOR, teu Deus, as lança fora, de diante de ti; e para confirmar a palavra que o SENHOR, teu Deus, jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה
אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב

6 Sabe, pois, que não é por causa da tua justiça que o SENHOR, teu Deus, te dá esta boa terra para possuí-la, pois tu és povo obstinado

וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה

7 Lembra-te e não te esqueças de que muito provocaste à ira o SENHOR, teu Deus, no deserto; desde o dia em que saístes do Egito até que chegastes a esse lugar, rebeldes fostes contra o SENHOR;

7 זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה

8 pois, em Horebe, tanto provocastes à ira o SENHOR, que o SENHOR se acendeu contra vós para vos destruir.

8 ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם

9 Subindo eu ao monte a receber as tábuas de pedra, as tábuas do concerto que o SENHOR fizera convosco, então fiquei no monte quarenta dias e quarenta noites; pão não comi e água não bebi.

9 בעלתי ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי

10 E o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, escritas com o dedo de Deus; e nelas tinha escrito conforme todas aquelas palavras que o SENHOR tinha falado convosco no monte, do meio do fogo, no dia da congregação.

10 ויתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל

11 Sucedeu, pois, que, ao fim dos quarenta dias e quarenta noites, o SENHOR me deu as duas tábuas de pedra, as tábuas do concerto.

11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לוחת הברית

12 E o SENHOR me disse Levanta-te, desce depressa daqui, porque o teu povo, que tiraste do Egito, já se tem corrompido; cedo se desviou do caminho que eu lhe tinha ordenado; imagem de fundição para si fez.

12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה

13 Falou-me mais o SENHOR, dizendo Atentei para este povo, e eis que ele é povo obstinado.

13 ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא

14 Deixa-me que os destrua e apague o seu nome de debaixo dos céus; e te faça a ti nação mais poderosa e mais numerosa do que esta.

הָרַף מִמֶּנִּי וְאֲשִׁמִּידם וְאִמְחָה אֶת שְׁמִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי עֶצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ 1 4

15 Então, virei-me e desci do monte; e o monte ardia em fogo, e as duas tábuas do concerto estavam em ambas as minhas mãos.

וְאִפֵּן וְאֵרַד מִן הַהָר וְהָהָר בָּעַר בְּאֵשׁ וְשְׁנֵי לַחַת הַבְּרִית עַל שְׁתֵּי יָדַי 1 5

16 E olhei, e eis que havíeis pecado contra o SENHOR, vosso Deus; vós tínheis feito um bezerro de fundição; cedo vos desviastes do caminho que o SENHOR vos ordenara.

וְאֵרָא וְהִנֵּה חֲטֹאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם עֲשִׂיתֶם לָכֶם עֵגֶל מִסֶּכֶה סִרְתֶּם מִהֵרָא מִן הַדֶּרֶךְ 1 6
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתְכֶם

17 Então, peguei das duas tábuas, e as arrojé de ambas as minhas mãos, e as quebrei aos vossos olhos.

וְאֶתִּפֹּשׁ בְּשְׁנֵי הַלַּחַת וְאֲשַׁלְּכֶם מֵעַל שְׁתֵּי יָדַי וְאֲשַׁבְּרֶם לְעֵינֵיכֶם 1 7

18 E me lancei perante o SENHOR, como dantes; quarenta dias e quarenta noites, não comi pão e não bebi água, por causa de todo o vosso pecado que havíeis pecado, fazendo mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira.

וְאֶתְנַפַּל לִפְנֵי יְהוָה כְּרַאשֹׁנָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אֲכַלְתִּי וּמִים לֹא 1 8
שְׁתִּיתִי עַל כָּל חֲטֹאתֶכֶם אֲשֶׁר חֲטֹאתֶם לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לְהַכְעִיסוֹ

19 Porque temi por causa da ira e do furor com que o SENHOR tanto estava irado contra vós, para vos destruir; porém, ainda por esta vez, o SENHOR me ouviu.

כִּי יִגְרַתִּי מִפְּנֵי הָאֵף וְהַחֲמָה אֲשֶׁר קִצַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֹתְכֶם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֵלַי 1 9
גַּם בַּפֶּעַם הַהוּא

20 Também o SENHOR se irou muito contra Arão para o destruir; mas também orei por Arão ao mesmo tempo.

וּבֹאֶהֱרֵן הִתְאַנֵּף יְהוָה מְאֹד לְהַשְׁמִידוֹ וְאֶתְפַּלֵּל גַּם בְּעַד אֶהֱרֵן בַּעַת הַהוּא 2 0

21 Porém eu tomei o vosso pecado, o bezerro que tínheis feito, e o queimei a fogo, e o pisei, moendo -o bem, até que se desfez em pó; e o seu pó lancei no ribeiro que descia do monte.

ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון 2 1
היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר

22 Também em Taberá, e em Massá, e em Quibrote-Hataavá provocastes muito a ira do SENHOR.

ובתבערה ובמסה ובקברת התאוה מקצפים הייתם את יהוה 2 2

23 Quando também o SENHOR vos enviou desde Cades-Barnéia, dizendo Subi e possuí a terra que vos tenho dado, rebeldes fostes ao mandado do SENHOR, vosso Deus, e não o crestes, e não obedecestes à sua voz.

ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו 2 3
את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו

24 Rebeldes fostes contra o SENHOR, desde o dia em que vos conheci.

ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם 2 4

25 E prostrei-me perante o SENHOR aqueles quarenta dias e quarenta noites em que estava prostrado; porquanto o SENHOR dissera que vos queria destruir.

ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר 2 5
יהוה להשמיד אתכם

26 E eu orei ao SENHOR, dizendo SENHOR Deus, não destruas o teu povo e a tua herança, que resgataste com a tua grandeza, que tiraste do Egito com mão forte.

ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר 2 6
הוצאת ממצרים ביד חזקה

27 Lembra-te dos teus servos Abraão, Isaque e Jacó; não atentes para a dureza deste povo, nem para a sua impiedade, nem para o seu pecado,

זר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו 2 7

28 para que o povo da terra donde nos tiraste não diga Porquanto o SENHOR os não pôde introduzir na terra de que lhes tinha falado e porque os aborrecia, os tirou para os matar no deserto.

פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכולת יהוה להביאם אל הארץ אשר דבר 2 8
להם ומשנאתו אותם הוציאם להמתם במדבר

29 Todavia, são eles o teu povo e a tua herança que tu tiraste com a tua grande força e com o teu braço estendido.

והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה 29

Devarim - Deuteronômio 10

1 Naquele mesmo tempo, me disse o SENHOR Alisa duas tábuas de pedra, como as primeiras, e sobe a mim a este monte, e faz uma arca de madeira.

1 בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ

2 E, naquelas tábuas, escreverei as palavras que estavam nas primeiras tábuas que quebraste, e as porás na arca.

2 ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון

3 Assim, fiz uma arca de madeira de cetim, e alisei duas tábuas de pedra, como as primeiras, e subi o monte com as duas tábuas na minha mão.

3 ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי

4 Então, escreveu o SENHOR nas tábuas, conforme a primeira escritura, os dez mandamentos, que o SENHOR vos falara no dia da congregação, no monte, do meio do fogo; e o SENHOR mas deu a mim.

4 ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי

5 E virei-me, e desci do monte, e pus as tábuas na arca que fizera; e ali estão, como o SENHOR me ordenou.

5 ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה

6 E partiram os filhos de Israel de Beerote-Benê-Jaacã a Mosera. Ali, faleceu Arão e ali foi sepultado. E Eleazar, seu filho, administrou o sacerdócio em seu lugar.

6 ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו

7 Dali, partiram a Gudgoda e de Gudgoda a Jotbatá, terra de ribeiros de águas.

7 משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים

8 No mesmo tempo, o SENHOR separou a tribo de Levi para levar a arca do concerto do SENHOR, para estar diante do SENHOR, para o servir e para abençoar em seu nome até ao dia de hoje.

8 בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה

9 Pelo que Levi, com seus irmãos, não tem parte na herança; o SENHOR é a sua herança, como o SENHOR, teu Deus, lhe tem dito.

9 על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו

10 E eu estive no monte, como nos dias primeiros, quarenta dias e quarenta noites; e o SENHOR me ouviu ainda por esta vez; não quis o SENHOR destruir-te.

10 ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם כן בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך

11 Porém o SENHOR me disse Levanta-te, põe-te a caminho diante do povo, para que entre e possua a terra que jurei a seus pais dar-lhes

11 ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לך לאבתם לתת להם

12 Agora, pois, ó Israel, que é o que o SENHOR, teu Deus, pede de ti, senão que temas o SENHOR, teu Deus, e que andes em todos os seus caminhos, e o ames, e sirvas ao SENHOR, teu Deus, com todo o teu coração e com toda a tua alma,

12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך

13 para guardares os mandamentos do SENHOR e os seus estatutos, que hoje te ordeno, para o teu bem?

13 לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך

14 Eis que os céus e os céus dos céus são do SENHOR, teu Deus, a terra e tudo o que nela há.

14 הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה

15 Tão-somente o SENHOR tomou prazer em teus pais para os amar; e a vós, semente deles, escolheu depois deles, de todos os povos, como neste dia se vê.

15 רק באבתך חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום

הזה

16 Circuncidai, pois, o prepúcio do vosso coração e não mais endureçais a vossa cerviz.

ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד 16

17 Pois o SENHOR, vosso Deus, é o Deus dos deuses e o Senhor dos senhores, o Deus grande, poderoso e terrível, que não faz acepção de pessoas, nem aceita recompensas;

כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא 17
ישא פנים ולא יקח שחד

18 que faz justiça ao órfão e à viúva e ama o estrangeiro, dando-lhe pão e veste.

עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה 18

19 Pelo que amareis o estrangeiro, pois fostes estrangeiros na terra do Egito.

ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים 19

20 Ao SENHOR, teu Deus, temerás; a ele servirás, e a ele te chegarás, e pelo seu nome jurarás.

את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע 20

21 Ele é o teu louvor e o teu Deus, que te fez estas grandes e terríveis coisas que os teus olhos têm visto.

הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת הנוראת האלה אשר ראו 21
עיניך

22 Com setenta almas teus pais desceram ao Egito; e, agora, o SENHOR, teu Deus, te pôs como as estrelas dos céus em multidão.

בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב 22

Devarim - Deuteronômio 11

1 Amarás, pois, o SENHOR, teu Deus, e guardarás a sua observância, e os seus estatutos, e os seus juízos, e os seus mandamentos, todos os dias.

1 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים

2 E hoje sabereis que falo, não com vossos filhos, que o não sabem e não viram a instrução do SENHOR, vosso Deus, a sua grandeza, a sua mão forte, e o seu braço estendido;

2 וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה

3 nem tampouco os seus sinais, nem os seus feitos, que fez no meio do Egito a Faraó, rei do Egito, e a toda a sua terra;

3 ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו

4 nem o que fez ao exército dos egípcios, aos seus cavalos e aos seus carros, fazendo passar sobre eles as águas do mar Vermelho, quando vos perseguiam, e o SENHOR os destruiu até ao dia de hoje;

4 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה

5 nem o que vos fez no deserto, até que chegastes a este lugar;

5 ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה

6 e o que fez a Datã e a Abirão, filhos de Eliabe, filho de Rúben; como a terra abriu a sua boca e os tragou com as suas casas e com as suas tendas, como também tudo o que subsistia e lhes pertencia, no meio de todo o Israel;

6 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר בדגליהם בקרב כל ישראל

7 porquanto os vossos olhos são os que viram toda a grande obra que fez o SENHOR

7 כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדל אשר עשה

8 Guardai, pois, todos os mandamentos que eu vos ordeno hoje, para que vos esforceis, e entreis, e possuais a terra que passais a possuir;

8 ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוה היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה

9 e para que prolongueis os dias na terra que o SENHOR jurou a vossos pais dá-la a eles e à sua semente, terra que mana leite e mel.

9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם ארץ
זבת חלב ודבש

10 Porque a terra que entras a possuir não é como a terra do Egito, donde saístes, em que semeavas a tua semente e a regavas com o teu pé, como a uma horta.

10 הַאֲרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר
תִּזְרַע אֶת זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרִגְלְךָ כְּגֵן הָיֶרֶק

11 Mas a terra que passais a possuir é terra de montes e de vales; da chuva dos céus beberá as águas;

11 הָאֲרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבִקְעֹת לְמַטֵּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מִיָּם 11

12 terra de que o SENHOR, teu Deus, tem cuidado; os olhos do SENHOR, teu Deus, estão sobre ela continuamente, desde o princípio até ao fim do ano.

12 אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דֹּרֵשׁ אֹתָהּ תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד
אַחֲרִית שָׁנָה

13 E será que, se diligentemente obedeceres a meus mandamentos que hoje te ordeno, de amar o SENHOR, teu Deus, e de o servir de todo o teu coração e de toda a tua alma,

13 וְהָיָה אִם שָׁמַעַתְּ תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אִתְּכֶם הַיּוֹם לָאֱהָבָה אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם

14 então, darei a chuva da vossa terra a seu tempo, a temporã e a serôdia, para que recolhas o teu cereal, e o teu mosto, e o teu azeite.

14 וְנָתַתִּי מִטֵּר אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ וְאֶסְפַּת דָּגָן וּתִירֹשׁ וִיצְהַרְךָ 14

15 E darei erva no teu campo aos teus gados, e comerás e fartar-te-ás.

15 וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶךְ לְבִהֲמֹתְךָ וְאָכְלָתָ וּשְׂבַעְתָּ 15

16 Guardai-vos, que o vosso coração não se engane, e vos desvieis, e sirvais a outros deuses, e vos inclineis perante eles;

השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם 16

17 e a ira do SENHOR se acenda contra vós, e feche ele os céus, e não haja água, e a terra não dê a sua novidade, e cedo pereçais da boa terra que o SENHOR vos dá.

וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יכולה 17
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם

18 Ponde, pois, estas minhas palavras no vosso coração e na vossa alma, e atai-as por sinal na vossa mão, para que estejam por testeiras entre os vossos olhos,

ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו 18
לטוטפת בין עיניכם

19 e ensina-as a vossos filhos, falando delas assentado em tua casa, e andando pelo caminho, e deitando-te, e levantando-te;

ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך 19

20 e escreve-as nos umbrais de tua casa e nas tuas portas,

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך 20

21 para que se multipliquem os vossos dias e os dias de vossos filhos na terra que o SENHOR jurou a vossos pais dar-lhes, como os dias dos céus sobre a terra.

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי 21
השמים על הארץ

22 Porque, se diligentemente guardardes todos estes mandamentos que vos ordeno para os guardardes, amando o SENHOR, vosso Deus, andando em todos os seus caminhos, e a ele vos achegardes,

כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה 22
את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו

23 também o SENHOR de diante de vós lançará fora todas estas nações, e possuireis nações maiores e mais poderosas do que vós.

והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים מכם 23

24 Todo lugar que pisar a planta do vosso pé será vosso, desde o deserto, desde o Líbano, desde o rio, o rio Eufrates, até ao mar ocidental, será o vosso termo.

כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת 24

ועד הים האחרון יהיה גבלכם

25 Ninguém subsistirá diante de vós; o SENHOR, vosso Deus, porá sobre toda a terra que pisardes o vosso terror e o vosso temor, como já vos tem dito.

2 5 לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם

26 Eis que hoje eu ponho diante de vós a bênção e a maldição

2 6 ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה

27 a bênção, quando ouvirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, que hoje vos mando;

2 7 את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום

28 porém a maldição, se não ouvirdes os mandamentos do SENHOR, vosso Deus, e vos desviardes do caminho que hoje vos ordeno, para seguides outros deuses que não conhecestes.

2 8 והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם

29 E será que, havendo-te o SENHOR, teu Deus, introduzido na terra, a que vais para possuí-la, então, pronunciarás a bênção sobre o monte Gerizim e a maldição sobre o monte Ebal.

2 9 יהיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל

30 Porventura não estão eles daquéem do Jordão, junto ao caminho do pôr-do-sol, na terra dos cananeus, que habitam na campina defronte de Gilgal, junto aos carvalhais de Moré?

3 0 הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה

31 Porque passareis o Jordão para entrardes a possuir a terra que vos dá o SENHOR, vosso Deus; e a possuireis e nela habitareis.

3 1 ואתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה

32 Tende, pois, cuidado em fazer todos os estatutos e os juízos que eu hoje vos proponho.

ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום 3 2

Devarim - Deuteronômio 12

1 Estes são os estatutos e os juízos que tereis cuidado em fazer na terra que vos deu o SENHOR, Deus de vossos pais, para a possuídes todos os dias que viverdes sobre a terra.

1 אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך
לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה

2 Totalmente destruireis todos os lugares onde as nações que possuireis serviram os seus deuses, sobre as altas montanhas, e sobre os outeiros, e debaixo de toda árvore verde;

2 אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם ירשים אתם את
אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן

3 e derribareis os seus altares, e quebrareis as suas estátuas, e os seus bosques queimareis a fogo, e abatereis as imagens esculpidas dos seus deuses, e apagareis o seu nome daquele lugar.

3 ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם
תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא

4 Assim não fareis para com o SENHOR, vosso Deus,

4 לא תעשון כן ליהוה אלהיכם

5 mas buscareis o lugar que o SENHOR, vosso Deus, escolher de todas as vossas tribos, para ali pôr o seu nome e sua habitação; e ali vireis.

5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו
תדרשו ובאת שמה

6 E ali trareis os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta alçada da vossa mão, e os vossos votos, e as vossas ofertas voluntárias, e os primogênitos das vossas vacas e das vossas ovelhas.

6 והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
ובכרת בקרכם וצאנכם

7 E ali comereis perante o SENHOR, vosso Deus, e vos alegrareis em tudo em que poreis a vossa mão, vós e as vossas casas, no que te abençoar o SENHOR, vosso Deus.

7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכתך יהוה אלהיך

8 Não fareis conforme tudo o que hoje fazemos aqui, cada qual tudo o que bem parece aos seus olhos,

8 לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו

9 porque até agora não entrastes no descanso e na herança que vos dá o SENHOR, vosso Deus.

9 כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך

10 Mas passareis o Jordão e habitareis na terra que vos fará herdar o SENHOR, vosso Deus; e vos dará repouso de todos os vossos inimigos em redor, e morareis seguros.

10 ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח

11 Então, haverá um lugar que escolherá o SENHOR, vosso Deus, para ali fazer habitar o seu nome; ali trareis tudo o que vos ordeno os vossos holocaustos, e os vossos sacrifícios, e os vossos dízimos, e a oferta alçada da vossa mão, e toda escolha dos vossos votos que votardes ao SENHOR.

11 והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה

12 E vos alegrareis perante o SENHOR, vosso Deus, vós, e vossos filhos, e vossas filhas, e vossos servos, e vossas servas, e o levita que está dentro das vossas portas, pois convosco não tem ele parte nem herança.

12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם

13 Guarda-te que não ofereças os teus holocaustos em todo lugar que vires;

13 השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה

14 mas, no lugar que o SENHOR escolher numa das tuas tribos, ali oferecerás os teus holocaustos e ali farás tudo o que te ordeno.

כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר 1 4
אנכי מצוה

15 Porém, conforme todo o desejo da tua alma, degolarás e comerás carne segundo a bênção do SENHOR, teu Deus, que te dá dentro de todas as tuas portas; o imundo e o limpo dela comerão, como do corço e do veado.

רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך 1 5
הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל

16 Tão-somente o sangue não comereis; sobre a terra o derramareis como água.

רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים 1 6

17 Nas tuas portas, não poderás comer o dízimo do teu cereal, nem do teu mosto, nem do teu azeite, nem as primogenituras das tuas vacas, nem das tuas ovelhas; nem nenhum dos teus votos, que houveres votado, nem as tuas ofertas voluntárias, nem a oferta alçada da tua mão;

לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך וכל נדריך 1 7
אשר תדר ונדבתך ותרומת ירך

18 mas o comerás perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que está dentro das tuas portas; e perante o SENHOR, teu Deus, te alegrarás em tudo em que puseres a tua mão.

כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך 1 8
ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ירך

19 Guarda-te que não desampares o levita todos os teus dias na terra.

השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימך על אדמתך 1 9

20 Quando o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus termos como te disse, e disseres Comerei carne, porquanto a tua alma tem desejo de comer carne; conforme todo desejo da tua alma, comerás carne.

כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאווה נפשך 2 0
לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר

21 Se estiver longe de ti o lugar que o SENHOR, teu Deus, escolher para ali pôr o seu nome, então, degolarás das tuas vacas e tuas ovelhas, que o SENHOR te tiver dado, como te tenho ordenado; e comerás dentro das tuas portas, conforme todo o desejo da tua alma.

21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך
אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך

22 Porém, como se come o corço e o veado, assim comerás; o imundo e o limpo juntamente comerão delas.

22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו

23 Somente esforça-te para que não comas o sangue, pois o sangue é a vida; pelo que não comerás a vida com a carne.

23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר

24 Não o comerás; na terra o derramarás como água.

24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים

25 Não o comerás, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti, quando fizeres o que for reto aos olhos do SENHOR.

25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחרריך כי תעשה הישר בעיני יהוה

26 Porém as tuas coisas santas que tiveres e os teus votos tomarás e virás ao lugar que o SENHOR escolher.

26 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה

27 E oferecerás os teus holocaustos, a carne e o sangue sobre o altar do SENHOR, teu Deus; e o sangue dos teus sacrifícios se derramará sobre o altar do SENHOR, teu Deus; porém a carne comerás.

27 ועשית עלתריך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה
אלהיך והבשר תאכל

28 Guarda e ouve todas estas palavras que te ordeno, para que bem te suceda a ti e a teus filhos, depois de ti para sempre, quando fizeres o que for bom e reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחרריך עד
עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך

29 Quando o SENHOR, teu Deus, desarraigar de diante de ti as nações, aonde vais a possuí-las, e as possuíres e habitares na sua terra,

29 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם
וישבת בארצם

30 guarda-te que te não enlaces após elas, depois que forem destruídas diante de ti; e que não perguntes acerca dos seus deuses, dizendo Assim como serviram estas nações os seus deuses, do mesmo modo também farei eu.

השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה 30
יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני

31 Assim não farás ao SENHOR, teu Deus, porque tudo o que é abominável ao SENHOR e que ele aborrece fizeram eles a seus deuses, pois até seus filhos e suas filhas queimaram com fogo aos seus deuses.

לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את 31
בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם

32 Tudo o que eu te ordeno observarás; nada lhe acrescentarás nem diminuirás.

את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע 32
ממנו

Devarim - Deuteronômio 13

1 Quando profeta ou sonhador de sonhos se levantar no meio de ti e te der um sinal ou prodígio,

1 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת

2 e suceder o tal sinal ou prodígio, de que te houver falado, dizendo Vamos após outros deuses, que não conheceste, e sirvamo-los,

2 ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם

3 não ouvirás as palavras daquele profeta ou sonhador de sonhos, porquanto o SENHOR, vosso Deus, vos prova, para saber se amais o SENHOR, vosso Deus, com todo o vosso coração e com toda a vossa alma.

3 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם

4 Após o SENHOR, vosso Deus, andareis, e a ele temereis, e os seus mandamentos guardareis, e a sua voz ouvireis, e a ele servireis, e a ele vos achegareis.

4 אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון

5 E aquele profeta ou sonhador de sonhos morrerá, pois falou rebeldia contra o SENHOR, vosso Deus, que vos tirou da terra do Egito e vos resgatou da casa da servidão, para vos apartar do caminho que vos ordenou o SENHOR, vosso Deus, para andardes nele; assim, tirarás o mal do meio de ti

5 והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך

6 Quando te incitar teu irmão, filho da tua mãe, ou teu filho, ou tua filha, ou a mulher do teu amor, ou teu amigo, que te é como a tua alma, dizendo-te em segredo Vamos e sirvamos a outros deuses que não conheceste, nem tu nem teus

país,

6 כי יסיתך אחיך בן אמך או בןך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר
לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך

7 dentre os deuses dos povos que estão em redor de vós, perto ou longe de ti,
desde uma extremidade da terra até à outra extremidade,

7 מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה
הארץ

8 não consentirás com ele, nem o ouvirás; nem o teu olho o poupará, nem terás
piedade dele, nem o esconderás,

8 לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו

9 mas certamente o matarás; a tua mão será a primeira contra ele, para o matar; e
depois a mão de todo o povo.

9 כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה

10 E com pedras o apedrejarás, até que morra, pois te procurou apartar do
SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, da casa da servidão.

10 יסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית
עבדים

11 Para que todo o Israel o ouça e o tema, e não se torne a fazer segundo esta
coisa má no meio de ti

11 וכל ישראל ישמעו ויראון ולא יוספו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך

12 Quando ouvires dizer de alguma das tuas cidades que o SENHOR, teu Deus,
te dá, para ali habitares, que

12 כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר

13 uns homens, filhos de Belial, saíram do meio de ti, que incitaram os
moradores da sua cidade, dizendo Vamos e sirvamos a outros deuses que não
conheceste,

13 יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעתם

14 então, inquirirás, e informar-te-ás, e com diligência perguntarás; e eis que,
sendo esse negócio verdade, e certo que se fez uma tal abominação no meio de
ti,

וּדְרַשְׁתָּ וַחֲקַרְתָּ וּשְׁאַלְתָּ הִיטֵב וְהִנֵּה אִמֶּת נִכּוֹן הַדָּבָר נַעֲשֶׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ 14

15 então, certamente ferirás ao fio da espada os moradores daquela cidade, destruindo ao fio da espada a ela e a tudo o que nela houver, até os animais.

הִכָּה תִּכָּה אֶת יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי חֶרֶב הֶחָרֵם אֶתָּה וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֵמָתָהּ 15
לְפִי חֶרֶב

16 E ajuntarás todo o seu despojo no meio da sua praça e a cidade e todo o seu despojo queimarás totalmente para o SENHOR, teu Deus, e será montão perpétuo, nunca mais se edificará.

אֶת כָּל שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל תּוֹךְ רַחֲבָהּ וּשְׂרַפְתָּ בָּאֵשׁ אֶת הָעִיר וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ כְּלִיל לַיהוָה 16
אֱלֹהֶיךָ וְהִיתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה עוֹד

17 Também nada se pegará à tua mão do anátema, para que o SENHOR se aparte do ardor da sua ira, e te faça misericórdia, e tenha piedade de ti, e te multiplique, como jurou a teus pais,

וְלֹא יִדְבֹק בְּיָדְךָ מֵאוֹמָה מִן הֶחָרֵם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מִחֶרֶן אָפּוֹ וְנָתַן לְךָ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ 17
וְהִרְבִּיךָ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לֹאֲבֹתֶיךָ

18 quando ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, para guardares todos os seus mandamentos, que hoje te ordeno, para fazeres o que for reto aos olhos do SENHOR, teu Deus.

יִתְשַׁמַּע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁמֵּר אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אֲנִי מְצֻוֶּה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיֵּשֶׁר 18
בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

Devarim - Deuteronômio 14

1 Filhos sois do SENHOR, vosso Deus; não vos dareis golpes, nem poreis calva entre vossos olhos por causa de algum morto.

1 בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת

2 Porque és povo santo ao SENHOR, teu Deus, e o SENHOR te escolheu de todos os povos que há sobre a face da terra, para lhe seres o seu povo próprio.

2 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה

3 Nenhuma abominação comereis.

3 לא תאכל כל תועבה

4 Estes são os animais que comereis o boi, o gado miúdo das ovelhas, o gado miúdo das cabras,

4 זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים

5 o veado, a corça, o búfalo, a cabra montês, o texugo, o boi silvestre e o gamo.

5 איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר

6 Todo animal que tem unhas fendidas, que tem a unha dividida em duas, que remói, entre os animais, isso comereis.

6 וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו

7 Porém estes não comereis, dos que somente remoem ou que têm a unha fendida o camelo, a lebre e o coelho, porque remoem, mas não têm a unha fendida; imundos vos serão.

7 אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם

8 Nem o porco, porque tem unhas fendidas, mas não remói; imundo vos será; não comereis da carne destes e não tocareis no seu cadáver.

8 ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבושר לא תאכלו ובנבלתם

לא תגעו

9 Isto comereis de tudo o que há nas águas tudo o que tem barbatanas e escamas comereis.

9 את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו

10 Mas tudo o que não tiver barbatanas nem escamas não o comereis; imundo vos será.

10 וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם

11 Toda ave limpa comereis.

11 כל צפור טהרה תאכלו

12 Porém estas são as de que não comereis a águia, o quebrantosso, o xofrango,

12 וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה

13 o abutre, a pega e o milhano, segundo a sua espécie;

13 והראה ואת האיה והדיה למינה

14 e todo o corvo, segundo a sua espécie;

14 ואת כל ערב למינו

15 o avestruz, o mocho, o cuco e o gavião, segundo a sua espécie;

15 ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו

16 e o bufo, a coruja, a gralha,

16 את הכוס ואת הינשוף והתנשמת

17 o cisne, o pelicano, o corvo-marinho,

17 והקאת ואת הרחמה ואת השלך

18 a cegonha, a garça, segundo a sua espécie, a poupa, e o morcego.

18 והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף

19 Também todo réptil que voa vos será imundo; não se comerá.

19 וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו

20 Toda ave limpa comereis.

20 כל עוף טהור תאכלו

21 Não comereis nenhum animal morto; ao estrangeiro, que está dentro das tuas portas, o darás a comer ou o venderás ao estranho, porquanto és povo santo ao SENHOR, teu Deus. Não cozerás o cabrito com o leite da sua mãe.

2 1 'א תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה 2 ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

22 Certamente darás os dízimos de toda a novidade da tua semente, que cada ano se recolher do campo.

2 2 עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה

23 E, perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher para ali fazer habitar o seu nome, comerás os dízimos do teu cereal, do teu mosto, do teu azeite e os primogênitos das tuas vacas e das tuas ovelhas; para que aprendas a temer ao SENHOR, teu Deus, todos os dias.

2 3 ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך 2 ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים

24 E, quando o caminho te for tão comprido, que os não possas levar, por estar longe de ti o lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, para ali pôr o seu nome, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado,

2 4 וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך 2 לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך

25 então, vende-os, e ata o dinheiro na tua mão, e vai ao lugar que escolher o SENHOR, teu Deus.

2 5 ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו

26 E aquele dinheiro darás por tudo o que deseja a tua alma, por vacas, e por ovelhas, e por vinho, e por bebida forte, e por tudo o que te pedir a tua alma; come-o ali perante o SENHOR, teu Deus, e alegra-te, tu e a tua casa;

2 6 ונתתה הכסף בכל אשר תאווה נפשך בבקר ובצאן וביין ובשכר ובכל אשר תשאלך 2 נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך

27 porém não desampararás o levita que está dentro das tuas portas; pois não tem parte nem herança contigo.

2 7 והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך

28 Ao fim de três anos, tirarás todos os dízimos da tua novidade no mesmo ano e os recolherás nas tuas portas.

מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך 28

29 Então, virá o levita (pois nem parte nem herança tem contigo), e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, que estão dentro das tuas portas, e comerão, e fartar-se-ão, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda a obra das tuas mãos, que fizeres.

בא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו 29
למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה

Devarim - Deuteronômio 15

1 Ao fim dos sete anos, farás remissão.

1 מקץ שבע שנים תעשה שמטה

2 Este, pois, é o modo da remissão que todo credor, que emprestou ao seu próximo uma coisa, o quite; não a exigirá do seu próximo ou do seu irmão, pois a remissão do SENHOR é apregoada.

2 וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה

3 Do estranho a exigirás, mas o que tiveres em poder de teu irmão a tua mão o quitará,

3 את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ירך

4 somente para que entre ti não haja pobre; pois o SENHOR abundantemente te abençoará na terra que o SENHOR, teu Deus, te dará por herança, para a possuíres,

4 אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה

5 se somente ouvires diligentemente a voz do SENHOR, teu Deus, para cuidares em fazer todos estes mandamentos que hoje te ordeno.

5 רק אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום

6 Porque o SENHOR, teu Deus, te abençoará, como te tem dito; assim, emprestarás a muitas nações, mas não tomarás empréstimos; e dominarás sobre muitas nações, mas elas não dominarão sobre ti.

6 כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו

7 Quando entre ti houver algum pobre de teus irmãos, em alguma das tuas portas, na tua terra que o SENHOR, teu Deus, te dá, não endurecerás o teu

coração, nem fecharás a tua mão a teu irmão que for pobre;

7 כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ירך מאחיק האביון

8 antes, lhe abrirás de todo a tua mão e livremente lhe emprestarás o que lhe falta, quanto baste para a sua necessidade.

8 כי פתח תפתח את ירך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו

9 Guarda-te que não haja palavra de Belial no teu coração, dizendo Vai-se aproximando o sétimo ano, o ano da remissão, e que o teu olho seja maligno para com teu irmão pobre, e não lhe dê nada; e que ele clame contra ti ao SENHOR, e que haja em ti pecado.

9 השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה
עינך באחיק האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא

10 Livremente lhe darás, e que o teu coração não seja maligno, quando lhe deres; pois por esta causa te abençoará o SENHOR, teu Deus, em toda a tua obra e em tudo no que puseres a tua mão.

10 תון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך
ובכל משלח ירך

11 Pois nunca cessará o pobre do meio da terra; pelo que te ordeno, dizendo Livremente abrirás a tua mão para o teu irmão, para o teu necessitado e para o teu pobre na tua terra

11 כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ירך לאחיק
לעניך ולאבינך בארצך

12 Quando teu irmão hebreu ou irmã hebréia se vender a ti, seis anos te servirá, mas, no sétimo ano, o despedirás forro de ti.

12 יימכר לך אחיק העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעת תשלחנו חפשי
מעמך

13 E, quando o despedires de ti forro, não o despedirás vazio.

13 וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם

14 Liberalmente o fornecerás do teu rebanho, e da tua eira, e do teu lagar; daquilo com que o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado lhe darás.

14 העניק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו

15 E lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito e de que o SENHOR, teu Deus, te resgatou; pelo que te ordeno hoje esta coisa.

1 5 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום

16 Porém será que, dizendo-te ele Não sairei de ti, porquanto te ama a ti e a tua casa, por estar bem contigo,

1 6 והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך

17 então, tomarás uma sovela e lhe furarás a orelha, à porta, e teu servo será para sempre; e também assim farás à tua serva.

1 7 ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן

18 Não seja aos teus olhos coisa dura, quando o despedires forro de ti; pois seis anos te serviu por metade do salário do jornaleiro; assim, o SENHOR, teu Deus, te abençoará em tudo o que fizeres.

1 8 לא יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה

19 Todo primogênito que nascer entre as tuas vacas e entre as tuas ovelhas, o macho santificarás ao SENHOR, teu Deus; com o primogênito do teu boi não trabalharás, nem tosquiarás o primogênito das tuas ovelhas.

1 9 כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגזז צאנך

20 Perante o SENHOR, teu Deus, os comerás de ano em ano, no lugar que o SENHOR escolher, tu e a tua casa.

2 0 לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך

21 Porém, havendo nele algum defeito, se for coxo, ou cego, ou tiver qualquer defeito, não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus.

2 1 וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך

22 Nas tuas portas, o comerás; o imundo e o limpo o comerão juntamente, como da corça ou do veado.

2 2 בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל

23 Somente o seu sangue não comerás; sobre a terra o derramarás como água.

רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים 2 3

Devarim - Deuteronômio 16

1 Guarda o mês de abibe e celebra a Páscoa ao SENHOR, teu Deus; porque, no mês de abibe, o SENHOR, teu Deus, te tirou do Egito, de noite.

שמור את חודש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך
ממצרים לילה

2 Então, sacrificarás como oferta de Páscoa ao SENHOR, teu Deus, ovelhas e vacas, no lugar que o SENHOR escolher para ali fazer habitar o seu nome.

וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם

3 Nela, não comerás levedado; sete dias nela comerás pães asmos, pão de aflição (porquanto apressadamente saíste da terra do Egito), para que te lembres do dia da tua saída da terra do Egito, todos os dias da tua vida.

לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ
מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך

4 Fermento não aparecerá contigo por sete dias em todos os teus termos; também da carne que matares à tarde, no primeiro dia, nada ficará até à manhã.

ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום
הראשון לבקר

5 Não poderás sacrificar a Páscoa em nenhuma das tuas portas que te dá o SENHOR, teu Deus;

לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך

6 senão no lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, para fazer habitar o seu nome, ali sacrificarás a Páscoa à tarde, ao pôr-do-sol, ao tempo determinado da tua saída do Egito.

כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבוא
השמש מועד צאתך ממצרים

7 Então, a cozerás e comerás no lugar que escolher o SENHOR, teu Deus; depois, sairás pela manhã e irás às tuas tendas.

7 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך

8 Seis dias comerás pães asmos, e no sétimo dia é solenidade ao SENHOR, teu Deus; nenhuma obra farás.

8 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה

9 Sete semanas contarás; desde que a foice começar na seara, começarás a contar as sete semanas.

9 שבעה שבועות תספר לך מהחל חרמש בקמה תחל לספר שבעה שבועות

10 Depois, celebrarás a Festa das Semanas ao SENHOR, teu Deus; o que deres será tributo voluntário da tua mão, segundo o SENHOR, teu Deus, te tiver abençoado.

10 ועשית חג שבועות ליהוה אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך

11 E te alegrarás perante o SENHOR, teu Deus, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita que está dentro das tuas portas, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, que estão no meio de ti, no lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, para ali fazer habitar o seu nome.

11 ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם

12 E lembrar-te-ás de que foste servo no Egito, e guardarás estes estatutos, e os farás.

12 וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה

13 A Festa dos Tabernáculos guardarás sete dias, quando colheres da tua eira e do teu lagar.

13 חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך

14 E na tua festa te alegrarás, tu, e teu filho, e tua filha, e teu servo, e tua serva, e o levita, e o estrangeiro, e o órfão, e a viúva, que estão das tuas portas para dentro.

14 ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך

15 Sete dias celebrarás a festa ao SENHOR, teu Deus, no lugar que o SENHOR escolher, porque o SENHOR, teu Deus, te há de abençoar em toda a tua colheita e em toda obra das tuas mãos; pelo que te alegrarás certamente.

15 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל
תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח

16 Três vezes no ano, todo verão entre ti aparecerá perante o SENHOR, teu Deus, no lugar que escolher, na Festa dos Pães Asmos, e na Festa das Semanas, e na Festa dos Tabernáculos; porém não aparecerá vazio perante o SENHOR;

16 שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם

17 cada qual, conforme o dom da sua mão, conforme a bênção que o SENHOR, teu Deus, te tiver dado.

17 איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך

18 Juízes e oficiais porás em todas as tuas portas que o SENHOR, teu Deus, te der entre as tuas tribos, para que julguem o povo com juízo de justiça.

18 שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את
העם משפט צדק

19 Não torcerás o juízo, não farás acepção de pessoas, nem tomarás suborno, porquanto o suborno cega os olhos dos sábios e perverte as palavras dos justos.

19 לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי
צדיקים

20 A justiça, somente a justiça seguirás, para que vivas e possuas em herança a terra que te dará o SENHOR, teu Deus.

20 צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך

21 Não plantarás nenhum bosque de árvores junto ao altar do SENHOR, teu Deus, que fizeres para ti.

21 לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך

22 Nem levantarás estátua, a qual o SENHOR, teu Deus, aborrece.

22 ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך

Devarim - Deuteronômio 17

1 Não sacrificarás ao SENHOR, teu Deus, boi ou gado miúdo em que haja defeito ou alguma coisa má, pois abominação é ao SENHOR, teu Deus.

1 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא

2 Quando no meio de ti, em alguma das tuas portas que te dá o SENHOR, teu Deus, se achar algum homem ou mulher que fizer mal aos olhos do SENHOR, teu Deus, traspassando o seu concerto,

2 כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו

3 que for, e servir a outros deuses, e se encurvar a eles, ou ao sol, ou à lua, ou a todo o exército do céu, o que eu não ordenei;

3 וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי

4 e te for denunciado, e o ouvires; então, bem o inquirirás; e eis que, sendo verdade e certo que se fez tal abominação em Israel,

4 והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל

5 então, levarás o homem ou a mulher que fez este malefício às tuas portas, sim, o tal homem ou mulher, e os apedrejarás com pedras, até que morram.

5 הוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים ומתו

6 Por boca de duas ou três testemunhas, será morto o que houver de morrer; por boca de uma só testemunha, não morrerá.

6 על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד

7 A mão das testemunhas será primeiro contra ele, para matá-lo; e, depois, a mão de todo o povo; assim, tirarás o mal do meio de ti

7 יד העדים תהיה בו בראשנה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך

8 Quando alguma coisa te for dificultosa em juízo, entre sangue e sangue, entre demanda e demanda, entre ferida e ferida, em negócios de pendências nas tuas portas, então, te levantarás e subirás ao lugar que escolher o SENHOR, teu Deus;

8 כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו

9 e virás aos sacerdotes levitas e ao juiz que houver naqueles dias e inquirirás, e te anunciarão a palavra que for do juízo.

9 ובאת אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט

10 E farás conforme o mandado da palavra que te anunciarão do lugar que escolher o SENHOR; e terás cuidado de fazer conforme tudo o que te ensinarem.

10 ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך

11 Conforme o mandado da lei que te ensinarem e conforme o juízo que te disserem, farás; da palavra que te anunciarem te não desviarás, nem para a direita nem para a esquerda.

11 ולפי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל

12 O homem, pois, que se houver soberbamente, não dando ouvidos ao sacerdote, que está ali para servir ao SENHOR, teu Deus, nem ao juiz, o tal homem morrerá; e tirarás o mal de Israel,

12 והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל

13 para que todo o povo o ouça, e tema, e nunca mais se ensoberbeça.

13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד

14 Quando entrares na terra que te dá o SENHOR, teu Deus, e a possuíres, e nela habitares, e disseres Porei sobre mim um rei, assim como têm todas as nações que estão em redor de mim,

14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי

15 porás, certamente, sobre ti como rei aquele que escolher o SENHOR, teu Deus; dentre teus irmãos porás rei sobre ti; não poderás pôr homem estranho

sobre ti, que não seja de teus irmãos.

שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא 15
תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא

16 Porém não multiplicará para si cavalos, nem fará voltar o povo ao Egito, para multiplicar cavalos; pois o SENHOR vos tem dito Nunca mais voltareis por este caminho.

רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם 16
לא תספון לשוב בדרך הזה עוד

17 Tampouco para si multiplicará mulheres, para que o seu coração se não desvie; nem prata nem ouro multiplicará muito para si.

ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו מאד 17

18 Será também que, quando se assentar sobre o trono do seu reino, então, escreverá para si um traslado desta lei num livro, do que está diante dos sacerdotes levitas.

והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני 18
הכהנים הלויים

19 E o terá consigo e nele lerá todos os dias da sua vida, para que aprenda a temer ao SENHOR, seu Deus, para guardar todas as palavras desta lei e estes estatutos, para fazê-los.

היתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי 19
התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם

20 Para que o seu coração não se levante sobre os seus irmãos e não se aparte do mandamento, nem para a direita nem para a esquerda; para que prolongue os dias no seu reino, ele e seus filhos no meio de Israel.

לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאול למען יאריך ימים על 20
ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל

Devarim - Deuteronômio 18

1 Os sacerdotes levitas, toda a tribo de Levi, não terão parte nem herança em Israel; das ofertas queimadas do SENHOR e da sua herança comerão.

1 לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון

2 Pelo que não terão herança no meio de seus irmãos; o SENHOR é a sua herança, como lhe tem dito.

2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו

3 Este, pois, será o direito dos sacerdotes, a receber do povo, dos que sacrificarem sacrifício, seja boi ou gado miúdo que darão ao sacerdote a espádua, e as queixadas, e o bucho.

3 וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה

4 Dar-lhe-ás as primícias do teu cereal, do teu mosto e do teu azeite e as primícias da tosquia das tuas ovelhas.

4 ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו

5 Porque o SENHOR, teu Deus, o escolheu de todas as tuas tribos, para que assista a servir no nome do SENHOR, ele e seus filhos, todos os dias.

5 כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובניו כל הימים

6 E, quando vier um levita de alguma das tuas portas, de todo o Israel, onde habitar, e vier com todo o desejo da sua alma ao lugar que o SENHOR escolheu,

6 וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה

7 e servir no nome do SENHOR, seu Deus, como também todos os seus irmãos, os levitas, que assistem ali perante o SENHOR,

7 ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה

8 igual porção comerão, além das vendas do seu patrimônio.

חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות 8

9 Quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te der, não aprenderás a fazer conforme as abominações daquelas nações.

כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם 9

10 Entre ti se não achará quem faça passar pelo fogo o seu filho ou a sua filha, nem adivinhador, nem prognosticador, nem agoureiro, nem feiticeiro,

לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף 10

11 nem encantador de encantamentos, nem quem consulte um espírito adivinhante, nem mágico, nem quem consulte os mortos,

וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים 11

12 pois todo aquele que faz tal coisa é abominação ao SENHOR; e por estas abominações o SENHOR, teu Deus, as lança fora de diante de ti.

כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך 12

13 Perfeito serás, como o SENHOR, teu Deus.

תמים תהיה עם יהוה אלהיך 13

14 Porque estas nações, que hás de possuir, ouvem os prognosticadores e os adivinhadores; porém a ti o SENHOR, teu Deus, não permitiu tal coisa.

י הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן 14
לך יהוה אלהיך

15 O SENHOR, teu Deus, te despertará um profeta do meio de ti, de teus irmãos, como eu; a ele ouvireis;

נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון 15

16 conforme tudo o que pediste ao SENHOR, teu Deus, em Horebe, no dia da congregação, dizendo Não ouvirei mais a voz do SENHOR, meu Deus, nem mais verei este grande fogo, para que não morra.

16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות

17 Então, o SENHOR me disse Bem falaram naquilo que disseram.

ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו 17

18 Eis que lhes suscitarei um profeta do meio de seus irmãos, como tu, e porei as

minhas palavras na sua boca, e ele lhes falará tudo o que eu lhe ordenar.

נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוונו 18

19 E será que qualquer que não ouvir as minhas palavras, que ele falar em meu nome, eu o requererei dele.

והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו 19

20 Porém o profeta que presumir soberbamente de falar alguma palavra em meu nome, que eu lhe não tenho mandado falar, ou o que falar em nome de outros deuses, o tal profeta morrerá.

אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם 20
אלהים אחרים ומת הנביא ההוא

21 E se disseres no teu coração Como conheceremos a palavra que o SENHOR não falou?

וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה 21

22 Quando o tal profeta falar em nome do SENHOR, e tal palavra se não cumprir, nem suceder assim, esta é palavra que o SENHOR não falou; com soberba a falou o tal profeta; não tenhas temor dele.

אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה 22
בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו

Devarim - Deuteronômio 19

1 Quando o SENHOR, teu Deus, desarraigar as nações, cuja terra te dará o SENHOR, teu Deus, e tu as possuíres e morares nas suas cidades e nas suas casas,

1 כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם

2 três cidades separarás no meio da tua terra que te dará o SENHOR, teu Deus, para a possuíres.

2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה

3 Preparar-te-ás o caminho e os termos da tua terra, que te fará possuir o SENHOR, teu Deus, partirás em três; e isto será para que todo homicida se acolha ali.

3 תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה לנוס שמה כל רצח

4 E este é o caso tocante ao homicida que se acolher ali, para que viva aquele que, por erro, ferir o seu próximo, a quem não aborrecia dantes.

4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם

5 Como também aquele que entrar com o seu próximo no bosque, para cortar lenha, e, pondo força na sua mão com o machado para cortar a árvore, o ferro saltar do cabo e ferir o seu próximo, e morrer, o tal se acolherá a uma dessas cidades e viverá;

5 ואשר יבא את רעהו ביער לחטב עצים ונדחה ידו בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האלה וחי

6 para que o vingador do sangue não vá após o homicida, quando se esquentar o seu coração, e o alcance, por ser cumprido o caminho, e lhe tire a vida; porque não é culpado de morte, pois o não aborrecia dantes.

6 פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש ולו אין 6
משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום

7 Portanto, te dou ordem, dizendo Três cidades separarás.

7 על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך 7

8 E, se o SENHOR, teu Deus, dilatar os teus termos, como jurou a teus pais, e te der toda a terra que disse daria a teus pais

8 אם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר 8
לתת לאבותיך

9 (quando guardares todos estes mandamentos que hoje te ordeno, para fazê-los, amando ao SENHOR, teu Deus, e andando nos seus caminhos todos os dias), então, acrescentarás outras três cidades além destas três;

9 כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך 9
וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה

10 para que o sangue inocente se não derrame no meio da tua terra, que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança, e haja sangue sobre ti.

10 ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך דמים 10

11 Mas, havendo alguém que aborrece a seu próximo, e lhe arma ciladas, e se levanta contra ele, e o fere na vida, de modo que morra, e se acolhe em alguma dessas cidades,

11 כי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל 11

12 então, os anciãos da sua cidade mandarão, e dali o tirarão, e o entregarão na mão do vingador do sangue, para que morra.

12 ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת 12

13 O teu olho o não poupará; antes, tirarás o sangue inocente de Israel, para que bem te suceda.

13 לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל וטוב לך 13

14 Não mudes o marco do teu próximo, que colocaram os antigos na tua herança, que possúes na terra, que te dá o SENHOR, teu Deus, para a possúes.

14 לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך 14
נתן לך לרשתה

15 Uma só testemunha contra ninguém se levantará por qualquer iniquidade ou por qualquer pecado, seja qual for o pecado que pecasse; pela boca de duas ou três testemunhas, se estabelecerá o negócio.

לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים 15
או על פי שלשה עדים יקום דבר

16 Quando se levantar testemunha falsa contra alguém, para testificar contra ele acerca de transgressão,

כי יקום עד חמש באיש לענות בו סרה 16

17 então, aqueles dois homens, que tiverem a demanda, se apresentarão perante o SENHOR, diante dos sacerdotes e dos juízes que houver naqueles dias.

ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו 17
בימים ההם

18 E os juízes bem inquirirão; e eis que, sendo a testemunha falsa testemunha, que testificou falsidade contra seu irmão,

ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו 18

19 far-lhe-eis como cuidou fazer a seu irmão; e, assim, tirarás o mal do meio de ti,

ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך 19

20 para que os que ficarem o ouçam, e temam, e nunca mais tornem a fazer tal mal no meio de ti.

והנשארים ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך 20

21 O teu olho não poupará vida por vida, olho por olho, dente por dente, mão por mão, pé por pé.

ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל 21

Devarim - Deuteronômio 20

1 Quando saíres à peleja contra teus inimigos e vires cavalos, e carros, e povo maior em número do que tu, deles não terás temor, pois o SENHOR, teu Deus, que te tirou da terra do Egito, está contigo.

ז' תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים

2 E será que, quando vos achegardes à peleja, o sacerdote se adiantará, e falará ao povo,

והיה כקרבתכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם

3 e dir-lhe -á Ouve, ó Israel, hoje vos achegais à peleja contra os vossos inimigos; que se não amoleça o vosso coração; não temais, nem tremais, nem vos aterrorizeis diante deles,

ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם

4 pois o SENHOR, vosso Deus, é o que vai convosco, a pelejar contra os vossos inimigos, para salvar-vos.

כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם

5 Então, os oficiais falarão ao povo, dizendo Qual é o homem que edificou casa nova e ainda a não consagrou? Vá e torne-se à sua casa, para que, porventura, não morra na peleja, e algum outro a consagre.

ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו

6 E qual é o homem que plantou uma vinha e ainda não logrou fruto dela? Vá e torne-se à sua casa, para que, porventura, não morra na peleja, e algum outro o logre.

מי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו

7 E qual é o homem que está desposado com alguma mulher e ainda a não

recebeu? Vá e torne-se à sua casa, para que, porventura, não morra na peleja, e algum outro homem a receba.

ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה

8 E continuarão os oficiais a falar ao povo, dizendo Qual é o homem medroso e de coração tímido? Vá e torne-se à sua casa, para que o coração de seus irmãos se não derreta como o seu coração.

יספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו

9 E será que, quando os oficiais acabarem de falar ao povo, então, designarão os maiores dos exércitos para a dianteira do povo

והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם

10 Quando te achegares a alguma cidade a combatê-la, apregoar-lhe-ás a paz.

כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום

11 E será que, se te responder em paz e te abrir, todo o povo que se achar nela te será tributário e te servirá.

והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך

12 Porém, se ela não fizer paz contigo, mas, antes, te fizer guerra, então, a sitiarás.

ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה

13 E o SENHOR, teu Deus, a dará na tua mão; e todo varão que houver nela passarás ao fio da espada,

ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב

14 salvo as mulheres, e as crianças, e os animais; e tudo o que houver na cidade, todo o seu despojo, tomarás para ti; e comerás o despojo dos teus inimigos, que te deu o SENHOR, teu Deus.

רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך

15 Assim farás a todas as cidades que estiverem mui longe de ti, que não forem das cidades destas nações.

15 כן תעשה לכל הערים הרחוקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה

16 Porém, das cidades destas nações, que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança, nenhuma coisa que tem fôlego deixarás com vida.

16 רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה

17 Antes, destruí-las-ás totalmente aos heteus, e aos amorreus, e aos cananeus, e aos ferezeus, e aos heveus, e aos jebuseus, como te ordenou o SENHOR, teu Deus,

17 בִּי הַחֲרֹם תַּחֲרִימֶם הַחֲתִי וְהָאֹמִרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרָזִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי כְּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

18 para que vos não ensinem a fazer conforme todas as suas abominações, que fizeram a seus deuses, e pequeis contra o SENHOR, vosso Deus.

18 לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם וַחֲטָאתָם לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם

19 Quando sitiareš uma cidade por muitos dias, pelejando contra ela para a tomar, não destruirás o seu arvoredo, metendo nele o machado, porque dele comerás; pelo que o não cortarás (pois o arvoredo do campo é o mantimento do homem), para que sirva de tranqueira diante de ti.

19 כִּי תִצּוֹר אֶל עִיר יָמִים רַבִּים לֶהֱלַחַם עֲלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָהּ לְנֹדַח עֲלֶיהָ גֵּרֹן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֵתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשֹּׂדֶה לְבָא מִפְּנִיךָ בַּמִּצּוֹר

20 Mas as árvores que souberes que não são árvores de comer destruí-las-ás e cortá-las-ás; e contra a cidade que guerrear contra ti edificarás baluartes, até que esta seja derribada.

20 רַק עֵץ אֲשֶׁר תִּדְּעַ כִּי לֹא עֵץ מֵאֹכֵל הוּא אֵתוֹ תִּשְׁחִית וְכִרְתָּ וּבִנִית מִצּוֹר עַל הָעִיר אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ

Devarim - Deuteronômio 21

1 Quando na terra que te der o SENHOR, teu Deus, para possuí-la se achar algum morto, caído no campo, sem que se saiba quem o matou,

1 כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו

2 então, sairão os teus anciãos e os teus juízes e medirão o espaço até às cidades que estiverem em redor do morto.

2 ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביבת החלל

3 E, na cidade mais chegada ao morto, os anciãos da mesma cidade tomarão uma bezerra da manada, que não tenha trabalhado, nem tenha puxado com o jugo.

3 והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל

4 E os anciãos daquela cidade trarão a bezerra a um vale áspero, que nunca foi lavrado nem semeado; e ali, naquele vale, degolarão a bezerra.

4 והורדו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל

5 Então, se achegarão os sacerdotes, filhos de Levi (pois o SENHOR, teu Deus, os escolheu para o servirem, e para abençoarem em nome do SENHOR; e, pelo seu dito, se determinará toda demanda e toda ferida).

5 ונגשו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע

6 E todos os anciãos da mesma cidade, mais chegados ao morto, lavarão as suas mãos sobre a bezerra degolada no vale,

6 וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל

7 e protestarão, e dirão As nossas mãos não derramaram este sangue, e os nossos olhos o não viram.

7 וענו ואמרו ידינו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו

8 Sê propício ao teu povo Israel, que tu, ó SENHOR, resgataste, e não ponhas o sangue inocente no meio do teu povo Israel. E aquele sangue lhes será expiado.

8 כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם

9 Assim, tirarás o sangue inocente do meio de ti, pois farás o que é reto aos olhos do SENHOR

9 ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה

10 Quando saíres à peleja contra os teus inimigos, e o SENHOR, teu Deus, os entregar nas tuas mãos, e tu deles lewares prisioneiros,

10 כי תצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבת שביו

11 e tu, entre os presos, vires uma mulher formosa à vista, e a cobiçares, e a quiseses tomar por mulher,

11 וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה

12 então, a trarás para a tua casa, e ela rapará a cabeça, e cortará as suas unhas,

12 והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה

13 e despirá a veste do seu cativoiro, e se assentará na tua casa, e chorará a seu pai e a sua mãe um mês inteiro; e, depois, entrarás a ela, e tu serás seu marido, e ela, tua mulher.

13 והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה

14 E será que, se te não contentares dela, a deixarás ir à sua vontade; mas, de sorte nenhuma, a venderás por dinheiro, nem com ela mercadejarás, pois a tens humilhado.

14 והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה

15 Quando um homem tiver duas mulheres, uma a quem ama e outra a quem aborrece, e a amada e a aborrecida lhe derem filhos, e o filho primogênito for da aborrecida,

15 כי תהיין לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשניאה

16 será que, no dia em que fizer herdar a seus filhos o que tiver, não poderá dar a

primogenitura ao filho da amada, adiante do filho da aborrecida, que é o primogênito.

והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן 16
השנואה הבכר

17 Mas ao filho da aborrecida reconhecerá por primogênito, dando-lhe dobrada porção de tudo quanto tiver, porquanto aquele é o princípio da sua força; o direito da primogenitura seu é.

כי את הבכר בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אנו 17
לו משפט הבכרה

18 Quando alguém tiver um filho contumaz e rebelde, que não obedecer à voz de seu pai e à voz de sua mãe, e, castigando-o eles, lhes não der ouvidos,

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אותו ולא ישמע 18
אליהם

19 então, seu pai e sua mãe pegarão nele, e o levarão aos anciãos da sua cidade e à porta do seu lugar,

ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקני עירו ואל שער מקמו 19

20 e dirão aos anciãos da cidade Este nosso filho é rebelde e contumaz, não dá ouvidos à nossa voz, é um comilão e bebedor.

ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומרה איננו שמע בקלנו זולל וסבא 20

21 Então, todos os homens da sua cidade o apedrejarão com pedras, até que morra; e tirarás o mal do meio de ti, para que todo o Israel o ouça e tema.

ורגמהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו 21

22 Quando também em alguém houver pecado, digno do juízo de morte, e haja de morrer, e o pendurares num madeiro,

וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אותו על עץ 22

23 o seu cadáver não permanecerá no madeiro, mas certamente o enterrarás no mesmo dia, porquanto o pendurado é maldito de Deus; assim, não contaminarás a tua terra, que o SENHOR, teu Deus, te dá em herança.

לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא 23
את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

Devarim - Deuteronômio 22

1 Vendo extraviado o boi ou ovelha de teu irmão, não te esconderás deles; restituí-los-ás sem falta a teu irmão.

1 לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך

2 E, se teu irmão não estiver perto de ti ou tu o não conheceres, recolhê-los-ás na tua casa, para que fiquem contigo até que teu irmão os busque, e tu lhos tornarás a dar.

2 ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אותו והשבתו לו

3 Assim também farás com o seu jumento e assim farás com as suas vestes; assim farás também com toda coisa perdida, que se perder de teu irmão, e tu a achares; não te poderás esconder.

3 וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם

4 O jumento que é de teu irmão ou o seu boi não verás caídos no caminho e deles te esconderás; com ele os levantarás, sem falta.

4 לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו

5 Não haverá traje de homem na mulher, e não vestirá o homem veste de mulher; porque qualquer que faz isto abominação é ao SENHOR, teu Deus.

5 לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה

6 Quando encontrares algum ninho de ave no caminho, em alguma árvore ou no chão, com passarinhos, ou ovos, e a mãe posta sobre os passarinhos ou sobre os ovos, não tomarás a mãe com os filhos;

6 כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים

7 deixarás ir livremente a mãe e os filhos tomarás para ti; para que bem te vá, e

para que prolongues os dias.

7 שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים

8 Quando edificares uma casa nova, farás no telhado um parapeito, para que não ponhas culpa de sangue na tua casa, se alguém de alguma maneira cair dela.

8 כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו

9 Não semearás a tua vinha de diferentes espécies de semente, para que se não profane o fruto da semente que semeares e a novidade da vinha.

9 לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם

10 Com boi e com jumento juntamente não lavrarás.

10 לא תחרש בשור ובחמר יחדו

11 Não te vestirás de diversos estofos de lã e linho juntamente.

11 לא תלבש שעטנו צמר ופשתים יחדו

12 Franjas porás nas quatro bordas da tua manta, com que te cobrires.

12 גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה

13 Quando um homem tomar mulher, e, entrando a ela, a aborrecer,

13 כי יקח איש אשה ובא אליה וישנאה

14 e lhe imputar coisas escandalosas, e contra ela divulgar má fama, dizendo Tomei esta mulher e me cheguei a ela, porém não a achei virgem;

14 ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים

15 então, o pai da moça e sua mãe tomarão os sinais da virgindade da moça e levá-los-ão para fora aos anciãos da cidade, à porta.

15 ולקח אבי הנער ואמה והוציאו את בתולי הנער אל זקני העיר השערה

16 E o pai da moça dirá aos anciãos Eu dei minha filha por mulher a este homem, porém ele a aborreceu;

16 ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה

17 e eis que lhe imputou coisas escandalosas, dizendo Não achei virgem tua filha; porém eis aqui os sinais da virgindade de minha filha. E estenderão o lençol diante dos anciãos da cidade.

והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו 17
השמלה לפני זקני העיר

18 Então, os anciãos da mesma cidade tomarão aquele homem, e o castigarão,

ולקחו זקני העיר ההוא את האיש ויסרו אתו 18

19 e o condenarão em cem siclos de prata, e os darão ao pai da moça, porquanto divulgou má fama sobre uma virgem de Israel. E lhe será por mulher, e em todos os seus dias não a poderá despedir.

ענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה 19
לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו

20 Porém, se este negócio for verdade, que a virgindade se não achou na moça,

ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנער 20

21 então, levarão a moça à porta da casa de seu pai, e os homens da sua cidade a apedrejarão com pedras, até que morra; pois fez loucura em Israel, prostituindo-se na casa de seu pai; assim, tirarás o mal do meio de ti.

והוציאו את הנער אל פתח בית אביה וסקלוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה 21
נבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך

22 Quando um homem for achado deitado com mulher casada com marido, então, ambos morrerão, o homem que se deitou com a mulher e a mulher; assim, tirarás o mal de Israel.

כי ימצא איש שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה 22
והאשה ובערת הרע מישראל

23 Quando houver moça virgem, desposada com algum homem, e um homem a achar na cidade e se deitar com ela,

כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה 23

24 então, trareis ambos à porta daquela cidade e os apedrejareis com pedras, até que morram; a moça, porquanto não gritou na cidade, e o homem, porquanto humilhou a mulher do seu próximo; assim, tirarás o mal do meio de ti.

והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על 24
דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך

25 E, se algum homem, no campo, achar uma moça desposada, e o homem a

forçar, e se deitar com ela, então, morrerá só o homem que se deitou com ela;

וְאִם בִּשְׂדֵה יִמְצָא הָאִישׁ אֶת הַנַּעַר הַמֵּאֲרֶשֶׁה וְהַחֲזִיק בָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּהּ וּמֵת הָאִישׁ 25
אֲשֶׁר שָׁכַב עִמָּהּ לְבָדּוֹ

26 porém à moça não farás nada; a moça não tem culpa de morte; porque, como o homem que se levanta contra o seu próximo e lhe tira a vida, assim é este negócio.

לִנְעַר לֹא תַעֲשֶׂה דְּבַר אֵין לִנְעַר חֵטֵּא מוֹת כִּי כֹאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל רֵעֵהוּ וְרָצְחוּ נֶפֶשׁ כֵּן 26
הַדְּבַר הַזֶּה

27 Pois a achou no campo; a moça desposada gritou, e não houve quem a livrasse.

כִּי בִשְׂדֵה מִצָּאָה צִעֲקָה הַנַּעַר הַמֵּאֲרֶשֶׁה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָּהּ 27

28 Quando um homem achar uma moça virgem, que não for desposada, e pegar nela, e se deitar com ela, e forem apanhados,

כִּי יִמְצָא אִישׁ נַעַר בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֲרֶשֶׁה וְתַפְשֶׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ וְנִמְצְאוּ 28

29 então, o homem que se deitou com ela dará ao pai da moça cinquenta siclos de prata; e, porquanto a humilhou, lhe será por mulher; não a poderá despedir em todos os seus dias.

וְנָתַן הָאִישׁ הַשָּׁכַב עִמָּהּ לְאָבִי הַנַּעַר חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עָנָה לֹא 29
יֻכַּל שְׁלַחָה כָּל יָמָיו

30 Nenhum homem tomará a mulher de seu pai, nem descobrirá a orelha de seu pai.

לֹא יִקַּח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֲבִיו וְלֹא יִגְלֶה כֹּנֶף אֲבִיו 30

Devarim - Deuteronômio 23

1 O quebrado de quebradura ou castrado não entrará na congregação do SENHOR.

1 לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יהוה

2 Nenhum bastardo entrará na congregação do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na congregação do SENHOR.

2 לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה

3 Nenhum amonita ou moabita entrará na congregação do SENHOR; nem ainda a sua décima geração entrará na congregação do SENHOR, eternamente.

3 לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם

4 Porquanto não saíram com pão e água a receber-vos no caminho, quando saíeis do Egito; e porquanto alugaram contra ti a Balaão, filho de Beor, de Petor, da Mesopotâmia, para te amaldiçoar.

4 על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך

5 Porém o SENHOR, teu Deus, não quis ouvir Balaão; antes, o SENHOR, teu Deus, trocou em bênção a maldição, porquanto o SENHOR, teu Deus, te amava.

5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך

6 Não lhes procurarás nem paz nem bem em todos os teus dias, para sempre.

6 לא תדרש שלמם וטבתם כל ימיך לעולם

7 Não abominarás o edomita, pois é teu irmão; nem abominarás o egípcio, pois estrangeiro foste na sua terra.

7 לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו

8 Os filhos que lhes nascerem na terceira geração, cada um deles entrará na congregação do SENHOR.

8 בנים אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה

9 Quando o exército sair contra os teus inimigos, então, te guardarás de toda coisa má.

9 כי תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע

10 Quando entre ti houver alguém que, por algum acidente de noite, não estiver limpo, sairá fora do exército; não entrará no meio do exército.

10 כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה

11 Porém será que, declinando a tarde, se lavará em água; e, em se pondo o sol, entrará no meio do arraial.

11 והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה

12 Também terás um lugar fora do arraial; e ali sairás fora.

12 ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוץ

13 E entre as tuas armas terás uma pá; e será que, quando estiveres assentado fora, então, com ela cavarás e, virando-te, cobrirás aquilo que saiu de ti.

13 ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרתה בה ושבת וכסית את צאתך

14 Porquanto o SENHOR, teu Deus, anda no meio do teu arraial, para te livrar e entregar os teus inimigos diante de ti; pelo que o teu arraial será santo, para que ele não veja coisa feia em ti e se torne atrás de ti.

14 כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך

15 Não entregarás a seu senhor o servo que se acolher a ti de seu senhor.

15 לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו

16 Contigo ficará, no meio de ti, no lugar que escolher em alguma das tuas portas, onde lhe estiver bem; não o oprimirás.

16 עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו

17 Não haverá rameira dentre as filhas de Israel; nem haverá sodomita dentre os filhos de Israel.

17 לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל

18 Não trarás salário de rameira nem preço de cão à casa do SENHOR, teu

Deus, por qualquer voto; porque ambos estes são igualmente abominação ao SENHOR, teu Deus.

לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם

19 A teu irmão não emprestarás à usura; nem à usura de dinheiro, nem à usura de comida, nem à usura de qualquer coisa que se empreste à usura.

לא תשיך לאחריך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך

20 Ao estranho emprestarás à usura; porém a teu irmão não emprestarás à usura, para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em tudo que puseres a tua mão, na terra, a qual passas a possuir.

לנכרי תשיך ולאחריך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה

21 Quando votares algum voto ao SENHOR, teu Deus, não tardarás em pagá-lo; porque o SENHOR, teu Deus, certamente o requererá de ti, e em ti haverá pecado.

כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא

22 Porém, abstendo-te de votar, não haverá pecado em ti.

וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא

23 O que saiu da tua boca guardarás e o farás, mesmo a oferta voluntária, assim como votaste ao SENHOR, teu Deus, e o declaraste pela tua boca.

מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיו

24 Quando entrares na vinha do teu próximo, comerás uvas conforme o teu desejo até te fartares, porém não as porás no teu vaso.

כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן

25 Quando entrares na seara do teu próximo, com a tua mão arrancarás as espigas, porém não meterás a foice na seara do teu próximo.

כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך

Devarim - Deuteronômio 24

1 Quando um homem tomar uma mulher e se casar com ela, então, será que, se não achar graça em seus olhos, por nela achar coisa feia, ele lhe fará escrito de repúdio, e lho dará na sua mão, e a despedirá da sua casa.

1 כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו

2 Se ela, pois, saindo da sua casa, for e se casar com outro homem,

2 ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר

3 e se este último homem a aborrecer, e lhe fizer escrito de repúdio, e lho der na sua mão, e a despedir da sua casa ou se este último homem, que a tomou para si por mulher, vier a morrer,

3 ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה

4 então, seu primeiro marido, que a despediu, não poderá tornar a tomá-la para que seja sua mulher, depois que foi contaminada, pois é abominação perante o SENHOR; assim não farás pecar a terra que o SENHOR, teu Deus, te dá por herança.

4 לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה

5 Quando algum homem tomar uma mulher nova, não sairá à guerra, nem se lhe imporá carga alguma; por um ano inteiro ficará livre na sua casa e alegrará a sua mulher, que tomou.

5 כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח

6 Não se tomarão em penhor as duas mós, nem mesmo a mó de cima, pois se penhoraria, assim, a vida.

6 לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל

7 Quando se achar alguém que furtar um dentre os seus irmãos dos filhos de Israel, e com ele ganhar, e o vender, o tal ladrão morrerá, e tirarás o mal do meio de ti.

7 כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב והוא ובערת הרע מקרבך

8 Guarda-te da praga da lepra e tem grande cuidado de fazer conforme tudo o que te ensinarem os sacerdotes levitas; como lhes tenho ordenado, terás cuidado de o fazer.

8 השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות

9 Lembra-te do que o SENHOR, teu Deus, fez a Miriã no caminho, quando saíste do Egito.

9 זכור את אשר עשה יהוה אליך למרים בדרך בצאתכם ממצרים

10 Quando emprestares alguma coisa ao teu próximo, não entrarás em sua casa para lhe tirar o penhor.

10 כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו

11 Fora estarás, e o homem, a quem emprestaste, te trará fora o penhor.

11 בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבט החוצה

12 Porém, se for homem pobre, te não deitarás com o seu penhor.

12 ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו

13 Em se pondo o sol, certamente lhe restituirás o penhor, para que durma na sua roupa e te abençoe; e isto te será justiça diante do SENHOR, teu Deus.

13 השב תשיב לו את העבט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך

14 Não oprimirás o jornaleiro pobre e necessitado de teus irmãos ou de teus estrangeiros que estão na tua terra e nas tuas portas.

14 לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיק או מגרך אשר בארצך בשעריך

15 No seu dia, lhe darás o seu salário, e o sol se não porá sobre isso; porquanto pobre é, e sua alma se atém a isso; para que não clame contra ti ao SENHOR, e haja em ti pecado.

15 יומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא
עליך אל יהוה והיה בך חטא

16 Os pais não morrerão pelos filhos, nem os filhos, pelos pais; cada qual morrerá pelo seu pecado.

16 לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו

17 Não perverterás o direito do estrangeiro e do órfão; nem tomarás em penhor a roupa da viúva.

17 לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה

18 Mas lembrar-te-ás de que foste servo no Egito e de que o SENHOR te livrou dali; pelo que te ordeno que faças isso.

18 וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את
הדבר הזה

19 Quando no teu campo segares a tua sega e esqueceres uma gavela no campo, não tornarás a tomá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será; para que o SENHOR, teu Deus, te abençoe em toda a obra das tuas mãos.

19 י תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה
למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך

20 Quando sacudires a tua oliveira, não tornarás atrás de ti a sacudir os ramos; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será.

20 כי תחבט זיתך לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה

21 Quando vindimares a tua vinha, não tornarás atrás de ti a rebuscá-la; para o estrangeiro, para o órfão e para a viúva será o restante.

21 כי תבצר כרמך לא תעולל אחריו לגר ליתום ולא למנה יהיה

22 E lembrar-te-ás de que foste servo na terra do Egito; pelo que te ordeno que faças isso.

22 וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה

Devarim - Deuteronômio 25

1 Quando houver contenda entre alguns, e vierem a juízo para que os juízes os julguem, ao justo justificarão e ao injusto condenarão.

1 כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע

2 E será que, se o injusto merecer açoites, o juiz o fará deitar e o fará açoitar diante de si, quanto bastar pela sua injustiça, por certa conta.

2 והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר

3 Quarenta açoites lhe fará dar, não mais; para que, porventura, se lhe fizer dar mais açoites do que estes, teu irmão não fique envilecido aos teus olhos.

3 ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך

4 Não atarás a boca ao boi, quando trilhar.

4 לא תחסם שור בדישו

5 Quando alguns irmãos morarem juntos, e algum deles morrer e não tiver filho, então, a mulher do defunto não se casará com homem estranho de fora; seu cunhado entrará a ela, e a tomará por mulher, e fará a obrigação de cunhado para com ela.

5 כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה

6 E será que o primogênito que ela der à luz estará em nome de seu irmão defunto, para que o seu nome se não apague em Israel.

6 והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל

7 Porém, se o tal homem não quiser tomar sua cunhada, subirá, então, sua cunhada à porta dos anciãos e dirá Meu cunhado recusa suscitar a seu irmão nome em Israel; não quer fazer para comigo o dever de cunhado.

7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי

8 Então, os anciãos da sua cidade o chamarão e com ele falarão; e, se ele ficar nisto e disser Não quero tomá-la;

8 וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה

9 então, sua cunhada se chegará a ele aos olhos dos anciãos, e lhe descalçará o sapato do pé, e lhe cuspirá no rosto, e protestará, e dirá Assim se fará ao homem que não edificar a casa de seu irmão;

9 ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו

10 e o seu nome se chamará em Israel A casa do descalçado.

10 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל

11 Quando pelejarem dois homens, um contra o outro, e a mulher de um chegar para livrar seu marido da mão do que o fere, e ela estender a sua mão, e lhe pegar pelas suas vergonhas,

11 י ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה 1 ידה והחזיקה במבשיו

12 então, cortar-lhe-ás a mão; não a poupará teu olho.

12 וקצתה את כפה לא תחוס עינך

13 Na tua bolsa não terás diversos pesos, um grande e um pequeno.

13 לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה

14 Na tua casa não terás duas sortes de efa, um grande e um pequeno.

14 לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה

15 Peso inteiro e justo terás, efa inteiro e justo terás, para que se prolonguem os teus dias na terra que te dará o SENHOR, teu Deus.

15 אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו ימך על האדמה 15 אשר יהוה אלהיך נתן לך

16 Porque abominação é ao SENHOR, teu Deus, todo aquele que faz isso, todo aquele que faz injustiça.

16 כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עול

17 Lembra-te do que te fez Amaleque no caminho, quando saíeis do Egito;

17 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים

18 como te saiu ao encontro no caminho e te derribou na retaguarda todos os fracos que iam após ti, estando tu cansado e afadigado; e não temeu a Deus.

אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים 18

19 Será, pois, que, quando o SENHOR, teu Deus, te tiver dado repouso de todos os teus inimigos em redor, na terra que o SENHOR, teu Deus, te dará por herança, para possuí-la, então, apagarás a memória de Amaleque de debaixo do céu; não te esqueças.

והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה 19
לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח

Devarim - Deuteronômio 26

1 E será que, quando entrares na terra que o SENHOR, teu Deus, te dará por herança, e a possuíres, e nela habitares,

1 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה

2 então, tomarás das primícias de todos os frutos da terra que trouxeres da tua terra, que te dá o SENHOR, teu Deus, e as porás num cesto, e irás ao lugar que escolher o SENHOR, teu Deus, para ali fazer habitar o seu nome.

2 ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם

3 E virás ao sacerdote, que naqueles dias for, e dir-lhe-ás Hoje, declaro perante o SENHOR, teu Deus, que entrei na terra que o SENHOR jurou a nossos pais dar-nos.

3 ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבותינו לתת לנו

4 E o sacerdote tomará o cesto da tua mão e o porá diante do altar do SENHOR, teu Deus.

4 ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך

5 Então, protestarás perante o SENHOR, teu Deus, e dirás Siro miserável foi meu pai, e desceu ao Egito, e ali peregrinou com pouca gente; porém ali cresceu até vir a ser nação grande, poderosa e numerosa.

5 וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב

6 Mas os egípcios nos maltrataram, e nos afligiram, e sobre nós puseram uma dura servidão.

6 וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה

7 Então, clamamos ao SENHOR, Deus de nossos pais; e o SENHOR ouviu a nossa voz e atentou para a nossa miséria, e para o nosso trabalho, e para a nossa

opressão.

7 ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו

8 E o SENHOR nos tirou do Egito com mão forte, e com braço estendido, e com grande espanto, e com sinais, e com milagres;

8 ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים

9 e nos trouxe a este lugar e nos deu esta terra, terra que mana leite e mel.

9 ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש

10 E eis que agora eu trouxe as primícias dos frutos da terra que tu, ó SENHOR, me deste. Então, as porás perante o SENHOR, teu Deus, e te inclinarás perante o SENHOR, teu Deus.

10 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך

11 E te alegrarás por todo o bem que o SENHOR, teu Deus, te tem dado a ti e a tua casa, tu, e o levita, e o estrangeiro que está no meio de ti

11 ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך

12 Quando acabares de dizimar todos os dízimos da tua novidade, no ano terceiro, que é o ano dos dízimos, então, a darás ao levita, ao estrangeiro, ao órfão e à viúva, para que comam dentro das tuas portas e se fartem.

12 י: תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו

13 E dirás perante o SENHOR, teu Deus Tirei o que é consagrado de minha casa e dei também ao levita, e ao estrangeiro, e ao órfão e à viúva, conforme todos os teus mandamentos que me tens ordenado; nada traspassei dos teus mandamentos, nem deles me esqueci.

13 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי

14 Disso não comi na minha tristeza e disso nada tirei para imundícia, nem disso dei para algum morto; obedeci à voz do SENHOR, meu Deus; conforme tudo o que me ordenaste, tenho feito.

14 לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה

אלהי עשיתי ככל אשר צויתני

15 Olha desde a tua santa habitação, desde o céu, e abençoa o teu povo, a Israel, e a terra que nos deste, como juraste a nossos pais, terra que mana leite e mel.

15 זשקיפה ממצעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש

16 Neste dia, o SENHOR, teu Deus, te manda fazer estes estatutos e juízos; guarda-os, pois, e faze-os com todo o teu coração e com toda a tua alma.

16 זיום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך

17 Hoje, declaraste ao SENHOR que te será por Deus, e que andarás nos seus caminhos, e guardarás os seus estatutos, e os seus mandamentos, e os seus juízos, e darás ouvidos à sua voz.

17 את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו

18 E o SENHOR, hoje, te fez dizer que lhe serás por povo seu próprio, como te tem dito, e que guardarás todos os seus mandamentos.

18 ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו

19 Para assim te exaltar sobre todas as nações que fez, para louvor, e para fama, e para glória, e para que sejas um povo santo ao SENHOR, teu Deus, como tem dito.

19 לתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר

Devarim - Deuteronômio 27

1 E deram ordem, Moisés e os anciãos, ao povo de Israel, dizendo Guardai todos estes mandamentos que hoje vos ordeno

ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום

2 Será, pois, que, no dia em que passares o Jordão à terra que te der o SENHOR, teu Deus, levantar-te-ás umas pedras grandes e as caiarás.

והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשד

3 E, havendo-o passado, escreverás nelas todas as palavras desta lei, para entrares na terra que te der o SENHOR, teu Deus, terra que mana leite e mel, como te disse o SENHOR, Deus de teus pais.

וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך

4 Será, pois, que, quando houveres passado o Jordão, levantareis estas pedras, que hoje vos ordeno, no monte Ebal, e as caiarás.

והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם בשד

5 E ali edificarás um altar ao SENHOR, teu Deus, um altar de pedras; não alçarás ferro sobre elas.

ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל

6 De pedras inteiras edificarás o altar do SENHOR, teu Deus; e sobre ele oferecerás holocaustos ao SENHOR, teu Deus.

אבנים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך

7 Também sacrificarás ofertas pacíficas, e ali comerás perante o SENHOR, teu Deus, e te alegrarás.

וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך

8 E, nestas pedras, escreverás todas as palavras desta lei, exprimindo-as bem.

וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב 8

9 Falou mais Moisés, juntamente com os sacerdotes levitas, a todo o Israel, dizendo Escuta e ouve, ó Israel! Neste dia, vieste a ser por povo ao SENHOR, teu Deus.

וידבר משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל היום הזה נהיית לעם ליהוה אלהיך 9

10 Portanto, obedecerás à voz do SENHOR, teu Deus, e farás os seus mandamentos e os seus estatutos que hoje te ordeno

ושמעתי בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי מצוך היום 10

11 E Moisés deu ordem, naquele dia, ao povo, dizendo

ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר 11

12 Quando houverdes passado o Jordão, estes estarão sobre o monte Gerizim, para abençoarem o povo Simeão, e Levi, e Judá, e Issacar, e José, e Benjamim.

אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה 12
וישכר ויוסף ובנימן

13 E estes estarão, para amaldiçoar, sobre o monte Ebal Rúben, e Gade, e Aser, e Zebulom, e Dã, e Naftali.

ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר זבולון דן ונפתלי 13

14 E os levitas protestarão a todo o povo de Israel em alta voz e dirão

וענו הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם 14

15 Maldito o homem que fizer imagem de escultura ou de fundição, abominação ao SENHOR, obra da mão do artífice, e a puser em um lugar escondido! E todo o povo responderá e dirá Amém!

ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל 15
העם ואמרו אמן

16 Maldito aquele que desprezar a seu pai ou a sua mãe! E todo o povo dirá Amém!

ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן 16

17 Maldito aquele que arrancar o termo do seu próximo! E todo o povo dirá

Amém!

1 7 ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם אמן

18 Maldito aquele que fizer que o cego erre do caminho! E todo o povo dirá Amém!

1 8 ארור משגה עור בדרך ואמר כל העם אמן

19 Maldito aquele que perverter o direito do estrangeiro, do órfão e da viúva! E todo o povo dirá Amém!

1 9 ארור מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל העם אמן

20 Maldito aquele que se deitar com a mulher de seu pai, porquanto descobriu a ourela de seu pai! E todo o povo dirá Amém!

2 0 ארור שכב עם אשת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן

21 Maldito aquele que se deitar com algum animal! E todo o povo dirá Amém!

2 1 ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל העם אמן

22 Maldito aquele que se deitar com sua irmã, filha de seu pai ou filha de sua mãe! E todo o povo dirá Amém!

2 2 ארור שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן

23 Maldito aquele que se deitar com sua sogra! E todo o povo dirá Amém!

2 3 ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם אמן

24 Maldito aquele que ferir o seu próximo em oculto! E todo o povo dirá Amém!

2 4 ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן

25 Maldito aquele que tomar suborno para matar a alguma pessoa inocente! E todo o povo dirá Amém!

2 5 ארור לקח שחד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן

26 Maldito aquele que não confirmar as palavras desta lei, não as cumprindo! E todo o povo dirá Amém!

2 6 ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם אמן

Devarim - Deuteronômio 28

1 E será que, se ouvires a voz do SENHOR, teu Deus, tendo cuidado de guardar todos os seus mandamentos que eu te ordeno hoje, o SENHOR, teu Deus, te exaltará sobre todas as nações da terra.

1 יהיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ

2 E todas estas bênçãos virão sobre ti e te alcançarão, quando ouvires a voz do SENHOR, teu Deus

2 ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך כי תשמע בקול יהוה אלהיך

3 Bendito serás tu na cidade e bendito serás no campo.

3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה

4 Bendito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e o fruto dos teus animais, e a criação das tuas vacas, e os rebanhos das tuas ovelhas.

4 ברוך פרי בטןך ופרי אדמתך ופרי בהמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך

5 Bendito o teu cesto e a tua amassadeira.

5 ברוך טנאך ומשאריתך

6 Bendito serás ao entrares e bendito serás ao saíres.

6 ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצאתך

7 O SENHOR entregará os teus inimigos que se levantarem contra ti feridos diante de ti; por um caminho sairão contra ti, mas por sete caminhos fugirão diante de ti.

7 יתן יהוה את איביך הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכים ינוסו לפניך

8 O SENHOR mandará que a bênção esteja contigo nos teus celeiros e em tudo que puseres a tua mão; e te abençoará na terra que te der o SENHOR, teu Deus.

8 יצו יהוה אתך את הברכה באסמך ובכל משלח ידך וברכך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן

לך

9 O SENHOR te confirmará para si por povo santo, como te tem jurado, quando guardares os mandamentos do SENHOR, teu Deus, e andares nos seus caminhos.

9 יקימך יהוה לו לעם קדוש כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו

10 E todos os povos da terra verão que és chamado pelo nome do SENHOR e terão temor de ti.

10 וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך

11 E o SENHOR te dará abundância de bens no fruto do teu ventre, e no fruto dos teus animais, e no fruto da tua terra, sobre a terra que o SENHOR jurou a teus pais te dar.

11 והותרך יהוה לטובה בפרי בטן ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך על האדמה אשר נשבע לך יהוה לאבתך לתת לך

12 O SENHOR te abrirá o seu bom tesouro, o céu, para dar chuva à tua terra no seu tempo e para abençoar toda a obra das tuas mãos; e emprestarás a muitas gentes, porém tu não tomarás emprestado.

12 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה

13 E o SENHOR te porá por cabeça e não por cauda; e só estarás em cima e não debaixo, quando obedeceres aos mandamentos do SENHOR, teu Deus, que hoje te ordeno, para os guardar e fazer.

13 ונתנך יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אנכי מצוך היום לשמר ולעשות

14 E não te desviarás de todas as palavras que hoje te ordeno, nem para a direita nem para a esquerda, para andares após outros deuses, para os servires.

14 לא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם

15 Será, porém, que, se não deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, para não cuidares em fazer todos os seus mandamentos e os seus estatutos, que hoje te ordeno, então, sobre ti virão todas estas maldições e te alcançarão

15 זיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי

מצוך היום ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך

16 Maldito serás tu na cidade e maldito serás no campo.

1 6 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה

17 Maldito o teu cesto e a tua amassadeira.

1 7 ארור טנאך ומשאריתך

18 Maldito o fruto do teu ventre, e o fruto da tua terra, e a criação das tuas vacas, e os rebanhos das tuas ovelhas.

1 8 ארור פרי בטןך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרות צאנך

19 Maldito serás ao entreres e maldito serás ao saíres.

1 9 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך

20 O SENHOR mandará sobre ti a maldição, a turbação e a perdição em tudo que puseres a tua mão para fazer, até que sejas destruído e até que repentinamente pereças, por causa da maldade das tuas obras, com que me deixaste.

2 0 ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר מפני רע מעלליך אשר עזבתני

21 O SENHOR te fará pegar a pestilência, até que te consuma da terra, a qual passas a possuir.

2 1 ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה

22 O SENHOR te ferirá com a tísica, e com a febre, e com a quentura, e com o ardor, e com a secura, e com destruição das sementeiras, e com ferrugem; e te perseguirão até que pereças.

2 2 זכה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפון עד אבדך

23 E os teus céus que estão sobre a cabeça serão de bronze; e a terra que está debaixo de ti será de ferro.

2 3 והיו שמיך אשר על ראשך נחשת והארץ אשר תחתך ברזל

24 O SENHOR, por chuva da tua terra, te dará pó e poeira; dos céus descera sobre ti, até que pereças.

2 4 יתן יהוה את מטר ארצך אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד השמדך

25 O SENHOR te fará cair diante dos teus inimigos; por um caminho sairás

contra eles, e por sete caminhos fugirás diante deles, e serás espalhado por todos os reinos da terra.

25 יתנך יהוה נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ

26 E o teu cadáver será por comida a todas as aves dos céus e aos animais da terra; e ninguém os espantará.

26 והיתה נבלתך למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחריד

27 O SENHOR te ferirá com as úlceras do Egito, e com hemorróidas, e com sarna, e com coceira, de que não possas curar-te.

27 יככה יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובגרם ובחרס אשר לא תוכל להרפא

28 O SENHOR te ferirá com loucura, e com cegueira, e com pasmo do coração.

28 יככה יהוה בשגעון ובעורון ובתמהון לבב

29 E apalparás ao meio-dia, como o cego apalpa na escuridade, e não prosperarás nos teus caminhos; porém somente serás oprimido e roubado todos os dias; e não haverá quem te salve.

29 והיית ממשש בצהרים כאשר ימשש העור באפלה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק וגזול כל הימים ואין מושיע

30 Desposar-te-ás com uma mulher, porém outro homem dormirá com ela; edificarás uma casa, porém não morarás nela; plantarás uma vinha, porém não lograrás o seu fruto.

30 אשה תארש ואיש אחר ישגלנה בית תבנה ולא תשב בו כרם תטע ולא תחללנו

31 O teu boi será morto aos teus olhos, porém dele não comerás; o teu jumento será roubado diante de ti e não voltará a ti; as tuas ovelhas serão dadas aos teus inimigos; e não haverá quem te salve.

31 שורך טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין לך מושיע

32 Teus filhos e tuas filhas serão dados a outro povo, os teus olhos o verão, e após eles desfalecerão todo o dia; porém não haverá poder na tua mão.

32 בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך

33 O fruto da tua terra e todo o teu trabalho o comerá um povo que nunca conheceste; e tu serás oprimido e quebrantado todos os dias.

פרי אדמתך וכל גיעך יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק עשוק ורצון כל הימים 3 3

34 E ficarás aterrado pelo que verás com os teus olhos.

והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה 3 4

35 O SENHOR te ferirá com úlceras malignas nos joelhos e nas pernas, de que não possas sarar, desde a planta do teu pé até ao alto da cabeça.

יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך 3 5

36 O SENHOR te levará a ti e a teu rei, que tiveres posto sobre ti, a uma gente que não conheceste, nem tu nem teus pais; e ali servirás a outros deuses, feitos de madeira e de pedra.

יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתך 3 6
ועבדת שם אלהים אחרים עץ ואבן

37 E serás por pasmo, por ditado e por fábula entre todos os povos a que o SENHOR te levará.

והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר ינהגך יהוה שמה 3 7

38 Lançarás muita semente ao campo; porém colherás pouco, porque o gafanhoto a consumirá.

זרע רב תוציא השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה 3 8

39 Plantarás vinhas e cultivarás; porém não beberás vinho, nem colherás as uvas, porque o bicho as colherá.

כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא תאגר כי תאכלנו התלעת 3 9

40 Em todos os termos, terás oliveiras; porém não te ungirás com azeite, porque a azeitona cairá da tua oliveira.

זיתים יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך 4 0

41 Filhos e filhas gerarás; porém não serão para ti, porque irão em cativo.

בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי ילכו בשבי 4 1

42 Todo o teu arvoredado e o fruto da tua terra consumirá a lagarta.

כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל 4 2

43 O estrangeiro, que está no meio de ti, se elevará muito sobre ti, e tu mui baixo descerás.

הגר אשר בקרבך יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה 4 3

44 Ele te emprestará a ti, porém tu não lhe emprestarás a ele; ele será por cabeça, e tu serás por cauda.

הוא ילוך ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לזנב 4 4

45 E todas estas maldições virão sobre ti, e te perseguirão, e te alcançarão, até que sejas destruído; porquanto não haverás dado ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, para guardar os seus mandamentos e os seus estatutos, que te tem ordenado.

ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה 4 5
אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוך

46 E serão entre ti por sinal e por maravilha, como também entre a tua semente, para sempre.

והיו בך לאות ולמופת ובזרעך עד עולם 4 6

47 Porquanto não haverás servido ao SENHOR, teu Deus, com alegria e bondade de coração, pela abundância de tudo,

תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל 4 7

48 assim servirás aos teus inimigos, que o SENHOR enviará contra ti, com fome, e com sede, e com nudez, e com falta de tudo; e sobre o teu pescoço porá um jugo de ferro, até que te tenha destruído.

עבדת את איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובעירם ובחסר כל ונתן על ברזל 4 8
על צוארך עד השמידו אתך

49 O SENHOR levantará contra ti uma nação de longe, da extremidade da terra, que voa como a águia, nação cuja língua não entenderás;

ישא יהוה עליך גוי מרחוק מקצה הארץ כאשר ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו 4 9

50 nação feroz de rosto, que não atentará para o rosto do velho, nem se apiedará do moço.

גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן 5 0

51 E comerá o fruto dos teus animais e o fruto da tua terra, até que sejas destruído; e não te deixará cereal, nem mosto, nem azeite, nem criação das tuas vacas, nem rebanhos das tuas ovelhas, até que te tenha consumido.

ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש ויצהר שגר 5 1

אלפיך ועשתרת צאנך עד האבידו אתך

52 E te angustiará em todas as tuas portas, até que venham a cair os teus altos e fortes muros, em que confiavas em toda a tua terra; e te angustiará até em todas as tuas portas, em toda a tua terra, que te tem dado o SENHOR, teu Deus.

5 2 והצר לך בכל שעריך עד רדת חמתיך הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל
ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר נתן יהוה אלהיך לך

53 E comerás o fruto do teu ventre, a carne de teus filhos e de tuas filhas, que te der o SENHOR, teu Deus, no cerco e no aperto com que os teus inimigos te apertarão.

5 3 אכלת פרי בטנך בשר בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק
לך איבך

54 Quanto ao homem mais mimoso e mui delicado entre ti, o seu olho será maligno contra o seu irmão, e contra a mulher de seu amor, e contra os demais de seus filhos que ainda lhe ficarem;

5 4 האיש הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו אשר יותיר

55 de sorte que não dará a nenhum deles da carne de seus filhos, que ele comer; porquanto nada lhe ficou de resto no cerco e no aperto com que o teu inimigo te apertará em todas as tuas portas.

5 5 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל במצור ובמצוק אשר יציק
לך איבך בכל שעריך

56 E, quanto à mulher mais mimosa e delicada entre ti, que de mimo e delicadeza nunca tentou pôr a planta de seu pé sobre a terra, será maligno o seu olho contra o homem de seu amor, e contra seu filho, e contra sua filha;

5 6 הרכה בך והענגה אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ מהתענג ומרך תרע עינה
באיש חיקה ובבנה ובבתה

57 e isso por causa de suas páreas que saírem dentre os seus pés e por causa de seus filhos que tiver, porque os comerá às escondidas pela falta de tudo, no cerco e no aperto com que o teu inimigo te apertará nas tuas portas.

5 7 ובשליטה היוצת מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר במצור
ובמצוק אשר יציק לך איבך בשעריך

58 Se não tiveres cuidado de guardar todas as palavras desta lei, que estão escritas neste livro, para temeres este nome glorioso e terrível, o SENHOR, teu

Deus,

אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה ליראה את 5 8
השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך

59 então, o SENHOR fará maravilhosas as tuas pragas e as pragas de tua
semente, grandes e duradouras pragas, e enfermidades más e duradouras;

והפלא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים 5 9

60 e fará tornar sobre ti todos os males do Egito, de que tu tiveste temor; e se
apegarão a ti.

והשיב בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת מפניהם ודבקו בך 6 0

61 Também o SENHOR fará vir sobre ti toda enfermidade e toda praga, que não
está escrita no livro desta lei, até que sejas destruído.

גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם יהוה עליך עד השמדך 6 1

62 E ficareis poucos homens, em lugar de haverdes sido como as estrelas dos
céus em multidão, porquanto não destes ouvidos à voz do SENHOR, vosso
Deus.

ונשארתם במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים לרב כי לא שמעת בקול יהוה 6 2
אלהיך

63 E será que, assim como o SENHOR se deleitava em vós, em fazer-vos bem e
multiplicar-vos, assim o SENHOR se deleitará em destruir-vos e consumir-vos; e
desarraigados sereis da terra, a qual passas a possuir.

והיה כאשר שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש יהוה עליכם 6 3
להאביד אתכם ולהשמיד אתכם ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה

64 E o SENHOR vos espalhará entre todos os povos, desde uma extremidade da
terra até à outra extremidade da terra; e ali servirás a outros deuses que não
conheceste, nem tu nem teus pais; servirás à madeira e à pedra.

והפיצך יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים 6 4
אשר לא ידעת אתה ואבתך עץ ואבן

65 E nem ainda entre as mesmas nações descansarás, nem a planta de teu pé terá
repouso; porquanto o SENHOR ali te dará coração tremente, e desfalecimento
dos olhos, e desmaio da alma.

ובגוים ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים 6 5

ודאבון נפש

66 E a tua vida como suspensa estará diante de ti; e estremecerás de noite e de dia e não crerás na tua própria vida.

והיו חיך תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויוםם ולא תאמין בחיך 6 6

67 Pela manhã, dirás Ah! Quem me dera ver a noite! E à tarde dirás Ah! Quem me dera ver a manhã! Isso pelo pasmo de teu coração, com que pasmarás, e pelo que verás com os teus olhos.

בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך אשר תפחד וממראה עיניך אשר תראה 6 7

68 E o SENHOR te fará voltar ao Egito em navios, pelo caminho de que te tenho dito Nunca jamais o verás; e ali sereis vendidos por servos e por servas aos vossos inimigos; mas não haverá quem vos compre.

השיבך יהוה מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם 6 8
שם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה

Devarim - Deuteronômio 29

1 Estas são as palavras do concerto que o SENHOR ordenou a Moisés, na terra de Moabe, que fizesse com os filhos de Israel, além do concerto que fizera com eles em Horebe.

1 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרת אתם בחרב

2 E chamou Moisés a todo o Israel e disse-lhe Tendes visto tudo quanto o SENHOR fez na terra do Egito, perante vossos olhos, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

2 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו

3 as grandes provas que os teus olhos têm visto, aqueles sinais e grandes maravilhas;

3 המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הגדלים ההם

4 porém não vos tem dado o SENHOR um coração para entender, nem olhos para ver, nem ouvidos para ouvir, até ao dia de hoje.

4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה

5 E quarenta anos vos fiz andar pelo deserto; não se envelheceram sobre vós as vossas vestes, nem se envelheceu no teu pé o teu sapato.

5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלך לא בלטה מעל רגלך

6 Pão não comestes e vinho e bebida forte não bebestes, para que soubésseis que eu sou o SENHOR, vosso Deus.

6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם

7 Vindo vós, pois, a este lugar, Seom, rei de Hesbom, e Ogue, rei de Basã, nos saíram ao encontro, à peleja, e nós os ferimos;

7 ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה ונכם

8 e tomamos a sua terra e a demos por herança aos rubenitas, e aos gaditas, e à meia tribo dos manassitas.

8 ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי

9 Guardai, pois, as palavras deste concerto e cumpri-as para que prospereis em tudo quanto fizerdes

9 ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון

10 Vós todos estais hoje perante o SENHOR, vosso Deus os cabeças de vossas tribos, vossos anciãos, os vossos oficiais, todo o homem de Israel,

10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל 0 איש ישראל

11 os vossos meninos, as vossas mulheres e o estrangeiro que está no meio do teu arraial; desde o rachador da tua lenha até ao tirador da tua água;

11 טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב מימך 1

12 para que entres no concerto do SENHOR, teu Deus, e no seu juramento que o SENHOR, teu Deus, hoje faz contigo;

12 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך היום 2

13 para que hoje te confirme por seu povo, e ele te seja a ti por Deus, como te tem dito e como jurou a teus pais, Abraão, Isaque e Jacó.

13 למען הקים אתך היום לו לעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר נשבע 3 לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב

14 E não somente convosco faço este concerto e este juramento,

14 ולא אתכם לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה הזאת 4

15 mas com aquele que hoje está aqui em pé conosco perante o SENHOR, nosso Deus, e com aquele que hoje não está aqui conosco.

15 כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום 5

16 Porque vós sabeis como habitamos na terra do Egito e como passamos pelo meio das nações, pelas quais passastes;

16 כי אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים אשר 6 עברתם

17 e viste as suas abominações e os seus ídolos, a madeira e a pedra, a prata e o

ouro que havia entre eles;

וּתְרָאוּ אֶת שְׁקוּצֵיהֶם וְאֶת גְּלִלֵיהֶם עֵץ וְאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם 17

18 para que entre vós não haja homem, nem mulher, nem família, nem tribo cujo coração hoje se desvie do SENHOR, nosso Deus, e vá servir aos deuses destas nações; para que entre vós não haja raiz que dê fel e absinto,

כִּן יֵשׁ בְּכֶם אִישׁ אִוְ אִשָּׁה אִו מִשְׁפָּחָה אִו שְׁבֵט אֲשֶׁר לִבּוֹ פָּנָה הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ 18
לִלְכֹת לַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם כִּן יֵשׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רָאֵשׁ וְלַעֲנָה

19 e aconteça que, ouvindo as palavras desta maldição, se abençoe no seu coração, dizendo Terei paz, ainda que ande conforme o bom parecer do meu coração; para acrescentar à sede a bebedice.

וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת דְּבַרֵּי הָאֱלֹהִים הַזֵּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבּוֹ לֵאמֹר שְׁלוֹם יִהְיֶה לִּי כִּי בִשְׂרָרוֹת 19
לְבִי אֵלֶךְ לְמַעַן סְפוֹת הָרוּה אֶת הַצְמָאָה

20 O SENHOR não lhe querará perdoar; mas, então, fumegará a ira do SENHOR e o seu zelo sobre o tal homem, e toda maldição escrita neste livro jazerá sobre ele; e o SENHOR apagará o seu nome de debaixo do céu.

לֹא יֵאָבֶה יְהוָה סִלַּח לוֹ כִּי אִזּוֹ יַעֲשֶׂן אָף יְהוָה וּקְנָאֲתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וּרְבִצָּה בּוֹ כָּל הָאֱלֹהִים 20
הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמַחֶה יְהוָה אֶת שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם

21 E o SENHOR o separará, para mal, de todas as tribos de Israel, conforme todas as maldições do concerto escrito neste livro da Lei.

וְהִבְדִּילוֹ יְהוָה לְרַעָה מִכָּל שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל כָּכָל אֱלֹתֵי הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה 21

22 Então, dirá a geração vindoura, os vossos filhos, que se levantarem depois de vós, e o estranho, que virá de terras remotas, vendo as pragas desta terra, e as suas doenças, com que o SENHOR a terá afligido,

וְאָמַר הַדּוֹר הָאַחֲרֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנֵּכֶרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאַרְץ רְחוֹקָה וְרָאוּ 22
אֶת מַכּוֹת הָאָרֶץ הַהִוא וְאֶת תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר חָלָה יְהוָה בָּהּ

23 e toda a sua terra abrasada com enxofre e sal, de sorte que não será semeada, e nada produzirá, nem nela crescerá erva alguma, assim como foi a destruição de Sodoma e de Gomorra, de Admá e de Zeboim, que o SENHOR destruiu na sua ira e no seu furor;

גִּפְרִית וּמִלַּח שְׂרָפָה כָּל אֶרֶצָה לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא יַעֲלֶה בָּהּ כָּל עֵשֶׂב כְּמַהֲפַכַת 23
סָדֵם וְעִמְרָה אֲדָמָה וְצִבְיִים אֲשֶׁר הִפָּךְ יְהוָה בָּאָפוֹ וּבַחֲמָתוֹ

24 isto é, todas as nações dirão Por que fez o SENHOR assim com esta terra?

Qual foi a causa do furor desta tão grande ira?

2 4 ואמרו כל הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה

25 Então, se dirá Porque deixaram o concerto do SENHOR, o Deus de seus pais, que com eles tinha feito, quando os tirou do Egito,

2 5 אמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים

26 e foram-se, e serviram a outros deuses, e se inclinaram diante deles; deuses que os não conheceram, e nenhum dos quais ele lhes tinha dado.

2 6 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם

27 Pelo que a ira do SENHOR se acendeu contra esta terra, para trazer sobre ela toda maldição que está escrita neste livro.

2 7 ויחר אף יהוה בארץ ההוא להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה

28 E o SENHOR os tirou da sua terra com ira, e com indignação, e com grande furor e os lançou em outra terra, como neste dia se vê.

2 8 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה

29 As coisas encobertas são para o SENHOR, nosso Deus; porém as reveladas são para nós e para nossos filhos, para sempre, para cumprirmos todas as palavras desta lei.

2 9 זנסתרת ליהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת

Devarim - Deuteronômio 30

1 E será que, sobrevindo-te todas estas coisas, a bênção ou a maldição, que tenho posto diante de ti, e te recordares delas entre todas as nações, para onde te lançar o SENHOR, teu Deus;

1 והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה

2 e te converteres ao SENHOR, teu Deus, e deres ouvidos à sua voz conforme tudo o que eu te ordeno hoje, tu e teus filhos, com todo o teu coração e com toda a tua alma,

2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך

3 então, o SENHOR, teu Deus, te fará voltar do teu cativeiro, e se apiedará de ti, e tornará a ajuntar-te dentre todas as nações entre as quais te espalhou o SENHOR, teu Deus.

3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה

4 Ainda que os teus desterrados estejam para a extremidade do céu, desde ali te ajuntará o SENHOR, teu Deus, e te tomará dali.

4 אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך

5 E o SENHOR, teu Deus, te trará à terra que teus pais possuíram, e a possuirás; e te fará bem e te multiplicará mais do que a teus pais.

5 והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתך

6 E o SENHOR, teu Deus, circuncidará o teu coração e o coração de tua semente, para amares ao SENHOR, teu Deus, com todo o coração e com toda a tua alma, para que vivas.

6 ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך

7 E o SENHOR, teu Deus, porá todas estas maldições sobre os teus inimigos e sobre os teus aborrecedores, que te perseguiram.

ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדפוך 7

8 Converter-te-ás, pois, e darás ouvidos à voz do SENHOR; farás todos os seus mandamentos, que hoje te ordeno.

ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום 8

9 E o SENHOR, teu Deus, te dará abundância em toda obra das tuas mãos, no fruto do teu ventre, e no fruto dos teus animais, e no fruto da tua terra para bem; porquanto o SENHOR tornará a alegrar-se em ti para bem, como se alegrou em teus pais;

הותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ירך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי 9
ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך

10 quando deres ouvidos à voz do SENHOR, teu Deus, guardando os seus mandamentos e os seus estatutos, escritos neste livro da Lei, quando te converteres ao SENHOR, teu Deus, com todo o teu coração e com toda a tua alma

כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי 10
תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך

11 Porque este mandamento, que hoje te ordeno, te não é encoberto e tampouco está longe de ti.

כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאה היא ממך ולא רחקה היא 11

12 Não está nos céus, para dizeres Quem subirá por nós aos céus, que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o façamos?

לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה 12

13 Nem tampouco está dalém do mar, para dizeres Quem passará por nós dalém do mar, para que no-lo traga e no-lo faça ouvir, para que o façamos?

ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה 13

14 Porque esta palavra está mui perto de ti, na tua boca e no teu coração, para a fazeres.

כי קרוב אליך הדבר מאד בפך ובלבבך לעשותו 14

15 Vês aqui, hoje te tenho proposto a vida e o bem, a morte e o mal;

ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע 15

16 porquanto te ordeno, hoje, que ames o SENHOR, teu Deus, que andes nos seus caminhos e que guardes os seus mandamentos, e os seus estatutos, e os seus juízos, para que vivas e te multipliques, e o SENHOR, teu Deus, te abençoe na terra, a qual passas a possuir.

אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו 16 ומשפטיו וחיית ורביית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה

17 Porém, se o teu coração se desviar, e não quiseses dar ouvidos, e fores seduzido para te inclinares a outros deuses, e os servires,

ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת והשתחווית לאלהים אחרים ועבדתם 17

18 então, eu te denuncio, hoje, que, certamente, perecerás; não prolongarás os dias na terra a que vais, passando o Jordão, para que, entrando nela, a possuas.

הגדתי לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר את 18 הירדן לבא שמה לרשתה

19 Os céus e a terra tomo, hoje, por testemunhas contra ti, que te tenho proposto a vida e a morte, a bênção e a maldição; escolhe, pois, a vida, para que vivas, tu e a tua semente,

העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה 19 ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך

20 amando ao SENHOR, teu Deus, dando ouvidos à sua voz e te achegando a ele; pois ele é a tua vida e a longura dos teus dias; para que fiques na terra que o SENHOR jurou a teus pais, a Abraão, a Isaque e a Jacó, que lhes havia de dar.

לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חיך וארך ימך לשבת על 20 האדמה אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם

Devarim – Deuteronômio 31

1 Depois foi Moisés, e falou estas palavras a todo o Israel,

לארש י - ל כ - לא הלאה מירבד ה - תא רבדיו השמ קלי ו : 1

2 E disse-lhes: Da idade de cento e vinte anos sou eu hoje; já não poderei mais sair e entrar; além disto o Senhor me disse: Não passarás o Jordão.

סויה יכנא הנש מירשעו הא מ - נב סהלא רמאיו 2

הזה נדרי ה - תא רבעת אל ילא רמא הוהיו אובלו תאצל דוע לכו א - אל :

3 O Senhor teu Deus passará adiante de ti; ele destruirá estas nações de diante de ti, para que as possuas; Josué passará adiante de ti, como o Senhor tem falado.

דימש י - אוה קינפל רבע אוה קיהלא הוהי 3

אוה עשוהי סתשריו קינפלמ הלאה סיוג ה - תא

הוהי רבד רשאכ קינפל רבע :

4 E o Senhor lhes fará como fez a Siom e a Ogue, reis dos amorreus, e à sua terra, os quais destruiu.

יכלמ גועלו נוחיסל השע רשאכ סהל הוהי השעו 4

סתא דימשה רשא סצראלו ירמאה :

5 Quando, pois, o Senhor vo-los der diante de vós, então com eles fareis conforme a todo o mandamento que vos tenho ordenado.

הוצמ ה - לככ סהל סתישעו סכינפל הוהי סנתנו 5

סכתא יתיוצ רשא :

6 Esforçai-vos, e animai-vos; não temais, nem vos espanteis diante deles; porque o Senhor teu Deus é o que vai contigo; não te deixará nem te desampará.

יכ סהינפמ וצרע ת - לאו וארי ת - לא וצמאו וקוח 6

קבועי אלו קפרי אל קמע קלהה אוה קיהלא הוהי :

7 E chamou Moisés a Josué, e lhe disse aos olhos de todo o Israel: Esforça-te e anima-te; porque com este povo entrarás na terra que o Senhor jurou a teus pais lhes dar; e tu os farás herdá-la.

יניעל וילא רמאיו עשוהיל השמ ארקיו 7

הזה סע ה - תא אובת התא יכ קמאו קזח לארש י - לכ
התאו סהל תתל סתבאל הוהי עבשנ רשא קרא ה - לא
סתוא הנליחנת :

8 O Senhor, pois, é aquele que vai adiante de ti; ele será contigo, não te deixará, nem te desampará; não temas, nem te espantes.

8 אל קמע היהי אוה קינפל קלהה אוה הוהי
תחת אלו ארית אל קבזעי אלו קפרי :

9 E Moisés escreveu esta lei, e a deu aos sacerdotes, filhos de Levi, que levavam a arca da aliança do Senhor, e a todos os anciãos de Israel.

9 סינהכ ה - לא הנתיו תאזה הרות ה - תא השמ בתכיו
הוהי תירב וור א - תא סיאשנה יול ינב
לארשי ינק ז - ל כ - לאו :

10 E ordenou-lhes Moisés, dizendo: Ao fim de cada sete anos, no tempo determinado do ano da remissão, na festa dos tabernáculos,

10 תנש דעמב סינש עבש קקמ רמאל סתוא השמ וציו
תוכסה גחב הטמשה :

11 Quando todo o Israel vier a comparecer perante o Senhor teu Deus, no lugar que ele escolher, lerás esta lei diante de todo o Israel aos seus ouvidos.

11 קיהלא הוהי ינ פ - תא תוארל לארש י - לכ אובב
דגנ תאזה הרות ה - תא ארקת רחבי רשא סוקמב
סהינזאב לארש י - לכ :

12 Ajunta o povo, os homens e as mulheres, os meninos e os estrangeiros que estão dentro das tuas portas, para que ouçam e aprendam e temam ao Senhor vosso Deus, e tenham cuidado de fazer todas as palavras desta lei;

12 רשא קרגו קטהו סישנהו סישנאה סע ה - תא להקה
ואריו ודמלי קעמלו ועמשי קעמל קירעשב
ירב ד - ל כ - תא תושעל ורמשו סכיהלא הוה י - תא
תאזה הרותה :

13 E que seus filhos, que não a souberem, ouçam e aprendam a temer ao Senhor vosso Deus, todos os dias que viverdes sobre a terra a qual ides, passando o Jordão, para a possuir.

13 האריל ודמלו ועמשי ועד י - אל רשא סהינבו

סייח אתא רשא סימי ה - לכ מכהלא הוה י - תא
המש ודרי ה - תא מירבע אתא רשא המדא ה - לע
התשרל :

14 E disse o Senhor a Moisés: Eis que os teus dias são chegados, para que morras; chama a Josué, e apresentai-vos na tenda da congregação, para que eu lhe dê ordens. Assim foram Moisés e Josué, e se apresentaram na tenda da congregação.

ארק תומל קימי וברק נה הש מ - לא הוהי רמאיו 14
קליו ונוצאו דעומ להאב ובציתו עשוה י - תא
דעומ להאב ובציתיו עשוהי השמ :

15 Então o Senhor apareceu na tenda, na coluna de nuvem; e a coluna de nuvem estava sobre a porta da tenda.

ונעה דומע דמעיו ונע דומעב להאב הוהי אריו 15
להאה חת פ - לע :

16 E disse o Senhor a Moisés: Eis que dormirás com teus pais; e este povo se levantará, e prostituir-se-á indo após os deuses estranhos na terra, para cujo meio vai, e me deixará, e anulará a minha aliança que tenho feito com ele.

סקו קיתב א - סע בכש קנה הש מ - לא הוהי רמאיו 16
אוה רשא קרא ה - רכנ יהלא ירחא הנזו הזה סעה
רשא יתיר ב - תא רפהו ינבזעו וברקב המ ש - אב
ותא יתרכ :

17 Assim se acenderá a minha ira naquele dia contra ele, e desampará-lo-ei, e esconderei o meu rosto dele, para que seja devorado; e tantos males e angústias o alcançarão, que dirá naquele dia: Não me alcançaram estes males, porque o meu Deus não está no meio de mim?

יתרתסו סיתבזעו אוה ה - סויב וב יפא הרחו 17
תורצו תובר תוער והאצמו לכאל יהיו סהמ ינפ
יברקב יהלא קי א - יכ לע אלה אוהה סויב רמאו
הלאה תוערה ינאצמ :

18 Esconderei, pois, totalmente o meu rosto naquele dia, por todo o mal que tiver feito, por se haverem tornado a outros deuses.

לע אוהה סויב ינפ ריתסא רתסה יכנאו 18

סִירְחָא מִיְהִל א - לֹא הִנֵּפּ יְכֹהֵשֶׁעַ רִשָּׁא הָעַר ה - לֹכ :

19 Agora, pois, escrevei-vos este cântico, e ensinai-o aos filhos de Israel; ponde-o na sua boca, para que este cântico me seja por testemunha contra os filhos de Israel.

הִדְמִלוּ תֵּאוּזָה הָרִישׁ ה - תֵּא סָכֵל וּבִתְכֹהֵת 19
י ל - הִיְהִית וְעִמֵּל סְהִיפֵב הָמִישׁ לָאֶרֶץ י - יֵב - ב - תֵּא
לָאֶרֶשִׁי יֵנֶבֶב דְּעַל תֵּאוּזָה הָרִישָׁה :

20 Porque introduzirei o meu povo na terra que jurei a seus pais, que mana leite e mel; e comerá, e se fartará, e se engordará; então se tornará a outros deuses, e os servirá, e me irritarão, e anularão a minha aliança.

תְּבוּ וִיתְבָּאֵל יִתְעַבֵּשׁ נ - רִשָּׁא הִמְדָּא ה - לֹא וְנֵאִיב א - יֵכ 20
מִיְהִל א - לֹא הִנֵּפוּ וְשִׁדּוּ עֵבֶשׁוּ לִכְאוּ שְׂבָדוּ בִלְח
יִתִּיר ב - תֵּא רִפְהוּ יִנּוּצֵּאֵנוּ סוּדְבְּעוּ מִיְרְחָא :

21 E será que, quando o alcançarem muitos males e angústias, então este cântico responderá contra ele por testemunha, pois não será esquecido da boca de sua descendência; porquanto conheço a sua imaginação, o que ele faz hoje, antes que o introduza na terra que tenho jurado.

הִתְנַעּוּ תוֹרְצוּ תוֹבֵר וְתֵא וְנֵאֶצֶם ת - יֵכ הִיְהוּ 21
וְעֵרְזוּ יִפְּמ חִכְשֵׁת אֵל יֵכ דְּעַל וִינְפֵל תֵּאוּזָה הָרִישָׁה
סְרֵטֵב סוּיָה הָשַׁע אוֹהַ רִשָּׁא וְרֵצ י - תֵּא יִתְעַדִּי יֵכ
יִתְעַבֵּשׁ רִשָּׁא קֶרָא ה - לֹא וְנֵאִיבָא :

22 Assim Moisés escreveu este cântico naquele dia, e o ensinou aos filhos de Israel.

הִדְמִלְיוּ אוֹהֵה סוּיֵב תֵּאוּזָה הָרִישׁ ה - תֵּא הָשַׁם בִּתְכִי ו 22
לָאֶרֶשִׁי יֵב - ב - תֵּא :

23 E ordenou a Josué, filho de Num, e disse: Esforça-te e anima-te; porque tu introduzirás os filhos de Israel na terra que lhes jurei; e eu serei contigo.

וִיְצוּ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וַיֹּאמֶר חֹזֶק וְאַמֵּץ כִּי אֶתְּהַ תְּבִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר 23
נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ

24 E aconteceu que, acabando Moisés de escrever as palavras desta Lei num livro, até de todo as acabar,

ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם 2 4

25 deu ordem Moisés aos levitas que levavam a arca do concerto do SENHOR, dizendo

ויצו משה את הלויים נשאי ארון ברית יהוה לאמר 2 5

26 Tomai este livro da Lei e ponde-o ao lado da arca do concerto do SENHOR, vosso Deus, para que ali esteja por testemunha contra ti.

לקח את ספר התורה הזה ושמרתם אותו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה שם בכך 2 6 לעד

27 Porque conheço a tua rebelião e a tua dura cerviz; eis que, vivendo eu ainda hoje convosco, rebeldes fostes contra o SENHOR; e quanto mais depois da minha morte.

כי אני ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם 2 7 יהוה ואף כי אחרי מותי

28 Ajuntai perante mim todos os anciãos das vossas tribos e vossos oficiais, e aos vossos ouvidos falarei estas palavras e contra eles por testemunhas tomarei os céus e a terra.

הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה 2 8 ואעידה בם את השמים ואת הארץ

29 Porque eu sei que, depois da minha morte, certamente vos corrompereis e vos desviareis do caminho que vos ordenei; então, este mal vos alcançará nos últimos dias, quando fizerdes mal aos olhos do SENHOR, para o provocar à ira com a obra das vossas mãos.

כי ידעתי אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת 2 9 אתכם הרעה באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם

30 Então, Moisés falou as palavras deste cântico aos ouvidos de toda a congregação de Israel, até se acabarem

וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם 3 0

Devarim - Deuteronômio 32

1 Inclinaí os ouvidos, ó céus, e falarei; e ouça a terra as palavras da minha boca.

1 האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי

2 Goteje a minha doutrina como a chuva, destile o meu dito como o orvalho, como chuvisco sobre a erva e como gotas de água sobre a relva.

2 יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב

3 Porque apregoarei o nome do SENHOR; dai grandeza a nosso Deus.

3 כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו

4 Ele é a Rocha cuja obra é perfeita, porque todos os seus caminhos juízo são; Deus é a verdade, e não há nele injustiça; justo e reto é.

4 הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא

5 Corromperam-se contra ele; seus filhos eles não são, e a sua mancha é deles; geração perversa e torcida é.

5 שחת לו לא בניו מומם דור עקש ופתלתל

6 Recompensais, assim, ao SENHOR, povo louco e ignorante? Não é ele teu Pai, que te adquiriu, te fez e te estabeleceu?

6 ה ליהוה תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא הוא אביך קנך הוא עשך ויכונך

7 Lembra-te dos dias da antiguidade, atenta para os anos de muitas gerações; pergunta a teu pai, e ele te informará, aos teus anciãos, e eles to dirão.

7 זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך

8 Quando o Altíssimo distribuía as heranças às nações, quando dividia os filhos de Adão uns dos outros, pôs os termos dos povos, conforme o número dos filhos de Israel.

8 בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל

9 Porque a porção do SENHOR é o seu povo; Jacó é a parte da sua herança.

9 כי חלק יהוה עמו יעקב חבל נחלתו

10 Achou-o na terra do deserto e num ermo solitário cheio de uivos; trouxe-o ao redor, instruiu-o, guardou -o como a menina do seu olho.

1 0 ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו

11 Como a águia desperta o seu ninho, se move sobre os seus filhos, estende as suas asas, toma-os e os leva sobre as suas asas,

1 1 כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו

12 assim, só o SENHOR o guiou; e não havia com ele deus estranho.

1 2 יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר

13 Ele o fez cavalgar sobre as alturas da terra e comer as novidades do campo; e o fez chupar mel da rocha e azeite da dura pederneira,

1 3 ירכבהו על במותי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור

14 manteiga de vacas e leite do rebanho, com a gordura dos cordeiros e dos carneiros que pastam em Basã e dos bodes, com a gordura da flor do trigo; e bebeste o sangue das uvas, o vinho puro.

1 4 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר

15 E, engordando-se Jesurum, deu coices; engordaste-te, engrossaste-te e de gordura te cobriste; e deixou a Deus, que o fez, e desprezou a Rocha da sua salvação.

1 5 וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו

16 Com deuses estranhos o provocaram a zelos; com abominações o irritaram.

1 6 יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו

17 Sacrifícios ofereceram aos diabos, não a Deus; aos deuses que não conheceram, novos deuses que vieram há pouco, dos quais não se estremeceram seus pais.

1 7 יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם

18 Esqueceste-te da Rocha que te gerou; e em esquecimento puseste o Deus que te formou.

1 8 צור ילדך תשי ותשכח אל מחללק

19 O que vendo o SENHOR, os desprezou, provocado à ira contra seus filhos e suas filhas;

וירא יהוה וינאץ מכעס בניו ובנותיו 19

20 e disse Esconderei o meu rosto deles e verei qual será o seu fim; porque são geração de perversidade, filhos em quem não há lealdade.

וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם אֲרֹאֶה מָה אַחֲרֵיהֶם כִּי דוֹר תִּהְיֶה הֵמָּה בָּנִים לֹא אֱמֵן בָּם 20

21 A zelos me provocaram com aquilo que não é Deus; com as suas vaidades me provocaram à ira; portanto, eu os provocarei a zelos com os que não são povo; com nação louca os despertarei à ira.

הֵם קִנְאוּנִי בְלֹא אֵל כַּעֲסוּנִי בִּהְבִּלֵיהֶם וְאֲנִי אֶקְנִיָּאִם בְּלֹא עִם בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעִּסֵם 21

22 Porque um fogo se acendeu na minha ira, e arderá até ao mais profundo do inferno, e consumirá a terra com a sua novidade, e abrasará os fundamentos dos montes.

כִּי אֵשׁ קִדְחָהּ בְּאִפִּי וּתְיַקֵּד עַד שְׂאוֹל תַּחֲתִית וּתְאָכַל אֶרֶץ וַיִּבְלָה וּתְלַהֵט מוֹסְדֵי הָרִים 22

23 Males amontoarei sobre eles; as minhas setas esgotarei contra eles.

אֲסַפֶּה עֲלֵיהֶם רַעוֹת חֲצֵי אֲכַלֶּה בָם 23

24 Exhaustos serão de fome, comidos de carbúnculo e de peste amarga; e entre eles enviarei dentes de feras, com ardente peçonha de serpentes do pó.

מִזֵּי רַעַב וּלְחָמִי רֶשֶׁף וְקֶטֶב מִרִירֵי וְשֵׁן בִּהְמוֹת אֲשַׁלַּח בָּם עִם חֲמַת זֹחֲלֵי עֹפֶר 24

25 Por fora, devastará a espada, e, por dentro, o pavor ao jovem, juntamente com a virgem, assim à criança de mama, como ao homem de cãs.

מִחוּץ תִּשְׁכַּל חֶרֶב וּמִחֲדָרִים אֵימָה גַם בַּחוּר גַּם בַּתּוּלָה יוֹנֵק עִם אִישׁ שִׁיבָה 25

26 Eu disse que por todos os cantos os espalharia; faria cessar a sua memória dentre os homens,

אֲמַרְתִּי אֶפְאַיֵּהֶם אֲשַׁבִּיתָהּ מֵאֲנוּשׁ זָכָר 26

27 se eu não receara a ira do inimigo, para que os seus adversários o não estranhem e para que não digam A nossa mão está alta; o SENHOR não fez tudo isso.

לֹלֵי כַעַס אוֹיֵב אֲגוּר פֶּן יִנְכְּרוּ צָרֵיהֶם פֶּן יֹאמְרוּ יָדֵינוּ רָמָה וְלֹא יִהְיֶה פֶּעַל כָּל זֹאת 27

28 Porque são gente falta de conselhos, e neles não há entendimento.

28 כי גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה

29 Tomara eles fossem sábios, que isso entendessem e atentassem para o seu fim!

29 לו חכמו ישכילו זאת יבינו לאחריתם

30 Como pode ser que um só perseguisse mil, e dois fizessem fugir dez mil, se a sua Rocha os não vendera, e o SENHOR os não entregara?

30 איכה ירדף אחד אלף ושנים יניסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם

31 Porque a sua rocha não é como a nossa Rocha, sendo até os nossos inimigos juízes disso.

31 כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים

32 Porque a sua vinha é a vinha de Sodoma e dos campos de Gomorra; as suas uvas são uvas de fel, cachos amargosos têm.

32 כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מדרת למו

33 O seu vinho é ardente veneno de dragões e peçonha cruel de víboras.

33 חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר

34 Não está isso encerrado comigo, selado nos meus tesouros?

34 הלא הוא כמס עמדי חתם באוצרתי

35 Minha é a vingança e a recompensa, ao tempo em que resvalar o seu pé; porque o dia da sua ruína está próximo, e as coisas que lhes hão de suceder se apressam a chegar.

35 לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו

36 Porque o SENHOR fará justiça ao seu povo e se arrependerá pelos seus servos, quando vir que o seu poder se foi e não há fechado nem desamparado.

36 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב

37 Então, dirá Onde estão os seus deuses, a rocha em quem confiavam,

37 ואמר אי אלהימו צור חסיו בו

38 de cujos sacrifícios comiam a gordura e de cujas libações bebiam o vinho? Levantem-se e vos ajudem, para que haja para vós escondedouro.

38 אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה

39 Vede, agora, que eu, eu o sou, e mais nenhum deus comigo; eu mato e eu faço viver; eu firo e eu saro; e ninguém há que escape da minha mão.

ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל

40 Porque levantarei a minha mão aos céus e direi Eu vivo para sempre.

כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעלם

41 Se eu afiar a minha espada reluzente e travar do juízo a minha mão, farei tornar a vingança sobre os meus adversários e recompensarei os meus aborrecedores.

אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם

42 Embriagarei as minhas setas de sangue, e a minha espada comerá carne; do sangue dos mortos e dos prisioneiros, desde a cabeça, haverá vinganças do inimigo.

אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב

43 Jubilai, ó nações, com o seu povo, porque vingará o sangue dos seus servos, e sobre os seus adversários fará tornar a vingança, e terá misericórdia da sua terra e do seu povo.

הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו

44 E veio Moisés e falou todas as palavras deste cântico aos ouvidos do povo, ele e Oséias, filho de Num.

ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באזני העם הוא והושע בן נון

45 E, acabando Moisés de falar todas estas palavras a todo o Israel,

ויכל משה לדבר את כל הדברים האלה אל כל ישראל

46 disse-lhes Aplicai o vosso coração a todas as palavras que hoje testifico entre vós, para que as recomendeis a vossos filhos, para que tenham cuidado de cumprir todas as palavras desta lei.

ויאמר אלהם שימו לבבכם לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת

47 Porque esta palavra não vos é vã; antes, é a vossa vida; e por esta mesma palavra prolongareis os dias na terra, a que, passando o Jordão, ides para possuí-la.

47 כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה

48 Depois, falou o SENHOR a Moisés, naquele mesmo dia, dizendo

48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר

49 Sobe o monte de Abarim, o monte Nebo, que está na terra de Moabe, defronte de Jericó, e vê a terra de Canaã, que darei aos filhos de Israel por possessão.

49 עלה אל הר העברים הזה הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאחזה

50 E morre no monte, ao qual subirás; e recolhe-te ao teu povo, como Arão, teu irmão, morreu no monte de Hor e se recolheu ao seu povo,

50 ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר מת אהרן אחיך בהר ההר ויאסף אל עמיו

51 porquanto prevaricastes contra mim no meio dos filhos de Israel, nas águas da contenção, em Cades, no deserto de Zim, pois me não santificastes no meio dos filhos de Israel.

51 על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל

52 Pelo que verás a terra diante de ti, porém não entrarás nela, na terra que darei aos filhos de Israel.

52 כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל

Devarim - Deuteronômio 33

1 Esta, porém, é a bênção com que Moisés, homem de Deus, abençoou os filhos de Israel antes da sua morte.

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בָּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ 1

2 Disse, pois O SENHOR veio de Sinai e lhes subiu de Seir; resplandeceu desde o monte Parã e veio com dez milhares de santos; à sua direita havia para eles o fogo da lei.

יֹאמַר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מִהָר פָּאֶרָן וְאֹתָהּ מִרְבַּבֶּת קֹדֶשׁ מִיְמִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ 2

3 Na verdade, amas os povos; todos os teus santos estão na tua mão; postos serão no meio, entre os teus pés, cada um receberá das tuas palavras.

אִף חִבַּב עַמִּים כָּל קֹדְשָׁיו בְּיָדְךָ וְהֵם תָּכוּ לְרִגְלְךָ יִשָּׂא מִדְּבַרְתֶּיךָ 3

4 Moisés nos deu a lei por herança da congregação de Jacó.

תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מִוְרֶשֶׁה קֹהֶלֶת יַעֲקֹב 4

5 E o SENHOR foi rei em Jesurum, quando se congregaram os cabeças do povo com as tribos de Israel

וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְּאַסָּף רֹאשֵׁי עָם יַחַד שְׁבֹטֵי יִשְׂרָאֵל 5

6 Viva Rúben e não morra; e que os seus homens sejam numerosos.

יְחִי רְאוּבֵן וְאַל יָמָת וַיְהִי מִתִּיּוֹ מִסְפָּר 6

7 E isto é o que disse de Judá Ouve, ó SENHOR, a voz de Judá, e introduze-o no seu povo; as suas mãos lhe bastem, e tu lhe sejas em ajuda contra os seus inimigos

וְזֹאת לַיהוּדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאַל עֲמוֹ תִּבְיָאֲנוּ יָדָיו רַב לוֹ וְעֶזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה 7

8 E de Levi disse Teu Tumim e teu Urim são para o teu amado, que tu provaste, em Massá, com quem contendeste nas águas de Meribá;

וּלְלוֹי אָמַר תִּמְיָךְ וְאוּרִיךְ לְאִישׁ חֲסִידְךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה תִּרְיַבְהוּ עַל מִי מְרִיבָה 8

9 aquele que disse a seu pai e a sua mãe Nunca o vi. E não conheceu a seus irmãos e não estimou a seus filhos, pois guardaram a tua palavra e observaram o teu concerto.

האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בנו לא ידע כי שמרו אמרתך 9
ובריתך ינצרו

10 Ensinaram os teus juízos a Jacó e a tua lei a Israel; levaram incenso ao teu nariz e o holocausto sobre o teu altar.

יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך 10

11 Abençoa o seu poder, ó SENHOR, e a obra das suas mãos te agrade; fere os lombos dos que se levantam contra ele e o aborrecem, para que nunca mais se levantem

ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון 11

12 E de Benjamim disse O amado do SENHOR habitará seguro com ele; todo o dia o SENHOR o protegerá, e ele morará entre os seus ombros.

לבנימן אמר ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפף עליו כל היום ובין כתיפיו שכן 12

13 E de José disse Bendita do SENHOR seja a sua terra, com o que há de mais excelente nos céus, com o orvalho e com o que há no abismo, que jaz abaixo,

וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום רבצת תחת 13

14 e com as mais excelentes novidades do sol, e com as mais excelentes produções da lua,

וממגד תבואת שמש וממגד גרש ירחים 14

15 e com o mais excelente dos montes antigos, e com o mais excelente dos outeiros eternos,

ומראש הררי קדם וממגד גבעות עולם 15

16 e com o mais excelente da terra, e com a sua plenitude, e com a benevolência daquele que habitava na sarça, a bênção venha sobre a cabeça de José e sobre o alto da cabeça do que foi separado de seus irmãos.

וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו 16

17 Ele tem a glória do primogênito do seu boi, e as suas pontas são pontas de unicórnio; com elas ferirá os povos juntamente até às extremidades da terra; estes, pois, são os dez milhares de Efraim, e estes são os milhares de Manassés.

בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות 17
אפרים והם אלפי מנשה

18 E de Zebulom disse Zebulom, alegre-te nas tuas saídas; e tu, Issacar, nas tuas tendas.

ולזבולן אמר שמח זבולן בצאתך ויששכר באהלך 18

19 Eles chamarão os povos ao monte; ali, oferecerão ofertas de justiça, porque chuparão a abundância dos mares e os tesouros escondidos na areia.

עמים הר יקראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים יינקו ושפוני טמוני חול 19

20 E de Gade disse Bendito aquele que faz dilatar a Gade, que habita como a leoa e despedaça o braço e o alto da cabeça.

ולגד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד 20

21 E se proveu da primeira parte, porquanto ali estava escondida a porção do legislador; pelo que, veio com os chefes do povo, executou a justiça do SENHOR e os seus juízos para com Israel.

וירא ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה עשה ומשפטיו 21
עם ישראל

22 E de Dã disse Dã é leãozinho; saltará de Basã.

ולדן אמר דן גור אריה יזנק מן הבשן 22

23 E de Naftali disse Farta-te, ó Naftali, da benevolência, e enche-te da bênção do SENHOR, e possui o Ocidente e o Meio-dia.

ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה 23

24 E de Aser disse Bendito seja Aser com seus filhos, agrade a seus irmãos e banhe em azeite o seu pé.

ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו 24

25 O ferro e o metal será o teu calçado; e a tua força será como os teus dias.

ברזל ונחשת מנעליך וכימך דבאך 25

26 Não há outro, ó Jesurum, semelhante a Deus, que cavalga sobre os céus para a tua ajuda e, com a sua alteza, sobre as mais altas nuvens!

אין כאל ישרון רכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים 26

27 O Deus eterno te seja por habitação, e por baixo de ti estejam os braços

eternos; e ele lance o inimigo de diante de ti e diga Destrói-o.

מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד 2 7

28 Israel, pois, habitará só e seguro, na terra da fonte de Jacó, na terra de cereal e de mosto; e os seus céus gotejarão orvalho.

וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל 2 8

29 Bem-aventurado és tu, ó Israel! Quem é como tu, um povo salvo pelo SENHOR, o escudo do teu socorro e a espada da tua alteza? Pelo que os teus inimigos te serão sujeitos, e tu pisarás sobre as suas alturas.

אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוה מגן עזרך ואשר חרב גאותך ויכחשו איביך לך 2 9
ואתה על במותימו תדרך

Devarim - Deuteronômio 34

1 Então, subiu Moisés das campinas de Moabe ao monte Nebo, ao cume de Pisga, que está defronte de Jericó; e o SENHOR mostrou-lhe toda a terra, desde Gileade até Dã;

1 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסגה אשר על פני ירחו ויראהו יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן

2 e todo o Naftali, e a terra de Efraim, e Manassés; e toda a terra de Judá, até ao mar último;

2 ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון

3 e o Sul, e a campina do vale de Jericó, a cidade das palmeiras, até Zoar.

3 ואת הנגב ואת הככר בקעת ירחו עיר התמרים עד צער

4 E disse-lhe o SENHOR Esta é a terra de que jurei a Abraão, Isaque e Jacó, dizendo À tua semente a darei; mostro-ta para a veres com os teus olhos; porém para lá não passarás.

4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה הראיתיך בעיניך ושמה לא תעבר

5 Assim, morreu ali Moisés, servo do SENHOR, na terra de Moabe, conforme o dito do SENHOR.

5 וימת שם משה עבד יהוה בארץ מואב על פי יהוה

6 Este o sepultou num vale, na terra de Moabe, defronte de Bete-Peor; e ninguém tem sabido até hoje a sua sepultura.

6 ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה

7 Era Moisés da idade de cento e vinte anos quando morreu; os seus olhos nunca se escureceram, nem perdeu ele o seu vigor.

7 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה

8 E os filhos de Israel prantearam a Moisés trinta dias, nas campinas de Moabe;

e os dias do pranto do luto de Moisés se cumpriram.

ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה 8

9 E Josué, filho de Num, foi cheio do espírito de sabedoria, porquanto Moisés tinha posto sobre ele as suas mãos; assim, os filhos de Israel lhe deram ouvidos e fizeram como o SENHOR ordenara a Moisés.

ויהושע בן נון מלא רוח חכמה כי סמך משה את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו 9
כאשר צוה יהוה את משה

10 E nunca mais se levantou em Israel profeta algum como Moisés, a quem o SENHOR conhecera face a face;

ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים 10

11 nem semelhante em todos os sinais e maravilhas, que o SENHOR o enviou para fazer na terra do Egito, a Faraó, e a todos os seus servos, e a toda a sua terra;

לכל האתות והמופתים אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו 11
ולכל ארצו

12 e em toda a mão forte e em todo o espanto grande que operou Moisés aos olhos de todo o Israel.

ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל 12